恐怖故事
笑喵君◎著

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: 【Thành Phố A - Domino 】 - Xác Cổ
Chương 2: Cúc Hoa Tiên
Chương 3: Hồi Ức Tử Vong
Chương 4: Quỷ Anh
Chương 5: Đại Căn
Chương 6: Tốc Độ Và Cơ Tình
Chương 7: Thâm Độ Cùng Cơ Tình
Chương 8: Lực Độ Cùng Cơ Tình
Chương 9: Tử Hồn
Chương 1: 【 Thành Phố B - Trăm Năm Quân Gia 】- Bách Quỷ Dạ Yến
Chương 2: Bàn Trang Điểm
Chương 3: Thịt
Chương 4: Người Dưới Giường
Chương 5+1: Thành Phố Thiên Thần (1)
Chương 5+2: Thành Phố Thiên Thần (2)
Chương 5+3: Thành Phố Thiên Thần (3)
Chương 6+1: Nhà Xác (1)
Chương 6+2: Nhà Xác (2)
Chương 7: Tóc
Chương 1: 【 Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C 】- Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (1)
Chương 2: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (2)
Chương 3: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (3)
Chương 4: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (4)
Chương 5: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (5)
Chương 6: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (6)

https://thuviensach.vn

Chương 7: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (7)
Chương 8: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (8)
Chương 9: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (9)
Chương 10: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (10)
Chương 1: 【 Khu Giải Trí 3D: Bóng Tối, Tử Vong, Tuyệt Vọng Đang Chờ Bạn 】 - Vòng Xoay Ngựa Gỗ
Chương 2: Xe Điện Đụng Chết Chóc
Chương 3: Cửa Hàng Tượng Sáp Khủng Bố
Chương 4: Sự Trừng Phạt Của Khu Giải Trí 3D
Chương 5: Tập Kích Chí Mạng
Chương 6: Khu Rừng Cấm Của Harry Potter
Chương 7: Nhà Ma Kinh Hoàng
Chương 8: Sân Khấu Thể Nghiệm Đêm Thất Tịch
Chương 1: 【 Đảo E - Trò Chơi Giết Chóc 】- Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 2: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 3: Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 4: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 5: Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 6: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 7: Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 8: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 9: Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 10: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 11: Trò Chơi Giết Chóc Ab
Chương 1: 【 Thôn F - Một Ngàn Lẻ Một Kiểu Chết 】- Bàn Tay Vươn Dưới Giường
Chương 2: Anh Ơi, Khăn Quàng Đỏ Của Em Đâu? (A)
Chương 3: Anh Ơi, Khăn Quàng Đỏ Của Em Đâu (B)
Chương 4: Nữ Quỷ Trong Chum Tương (A)
Chương 5: Nữ Quỷ Trong Chum Tương (B)
Chương 6: Mặt Nạ Bù Nhìn (A)
Chương 7: Mặt Nạ Bù Nhìn (B)

https://thuviensach.vn

Chương 8: Kết Cục Vô Tận Của Trì Mộ
Chương 9: Kết Cục
Chương 1: 【 Du Thuyền G - Du Thuyền Màu Máu 】 - Khởi Hành
Chương 2: Khế Ước Linh Hồn (1)
Chương 3: Khế Ước Linh Hồn (2)
Chương 4: Cách Mạng Số 1968
Chương 5: Vũ Hội Hóa Trang 1 + 2 + 3
Chương 6: Vũ Hội Hóa Trang 4 + 5 + 6
Chương 7: Phiên Ngoại - Quốc Khánh Đến Muộn
Chương 8: Quỷ Áp Giường
Chương 9: Cây Dừa Đầu Người
Chương 1: 【 Website I - Đây Là Một Website Thần Kỳ 】 - Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy
Chương 2: Mèo Mù Ngạnh Thượng Cung
Chương 3: Nhà Ma
Chương 4: Nợ
Chương 5: Phiên Ngoại He Của Truyền Thuyết

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1: 【Thành Phố A - Domino 】 - Xác Cổ
Chương 2: Cúc Hoa Tiên
Chương 3: Hồi Ức Tử Vong
Chương 4: Quỷ Anh
Chương 5: Đại Căn
Chương 6: Tốc Độ Và Cơ Tình
Chương 7: Thâm Độ Cùng Cơ Tình
Chương 8: Lực Độ Cùng Cơ Tình
Chương 9: Tử Hồn
Chương 1: 【 Thành Phố B - Trăm Năm Quân Gia 】- Bách Quỷ Dạ Yến
Chương 2: Bàn Trang Điểm
Chương 3: Thịt
Chương 4: Người Dưới Giường
Chương 5+1: Thành Phố Thiên Thần (1)
Chương 5+2: Thành Phố Thiên Thần (2)
Chương 5+3: Thành Phố Thiên Thần (3)
Chương 6+1: Nhà Xác (1)
Chương 6+2: Nhà Xác (2)
Chương 7: Tóc
Chương 1: 【 Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C 】- Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (1)
Chương 2: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (2)
Chương 3: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (3)
Chương 4: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (4)
Chương 5: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (5)
Chương 6: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (6)
Chương 7: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (7)
Chương 8: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (8)
Chương 9: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (9)
Chương 10: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (10)
Chương 1: 【 Khu Giải Trí 3D: Bóng Tối, Tử Vong, Tuyệt Vọng Đang Chờ Bạn 】 - Vòng Xoay Ngựa Gỗ
Chương 2: Xe Điện Đụng Chết Chóc
Chương 3: Cửa Hàng Tượng Sáp Khủng Bố
Chương 4: Sự Trừng Phạt Của Khu Giải Trí 3D
Chương 5: Tập Kích Chí Mạng
Chương 6: Khu Rừng Cấm Của Harry Potter
Chương 7: Nhà Ma Kinh Hoàng
Chương 8: Sân Khấu Thể Nghiệm Đêm Thất Tịch

https://thuviensach.vn

Chương 1: 【 Đảo E - Trò Chơi Giết Chóc 】- Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 2: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 3: Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 4: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 5: Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 6: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 7: Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 8: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 9: Trò Chơi Giết Chóc A
Chương 10: Trò Chơi Giết Chóc B
Chương 11: Trò Chơi Giết Chóc Ab
Chương 1: 【 Thôn F - Một Ngàn Lẻ Một Kiểu Chết 】- Bàn Tay Vươn Dưới Giường
Chương 2: Anh Ơi, Khăn Quàng Đỏ Của Em Đâu? (A)
Chương 3: Anh Ơi, Khăn Quàng Đỏ Của Em Đâu (B)
Chương 4: Nữ Quỷ Trong Chum Tương (A)
Chương 5: Nữ Quỷ Trong Chum Tương (B)
Chương 6: Mặt Nạ Bù Nhìn (A)
Chương 7: Mặt Nạ Bù Nhìn (B)
Chương 8: Kết Cục Vô Tận Của Trì Mộ
Chương 9: Kết Cục
Chương 1: 【 Du Thuyền G&H - Du Thuyền Màu Máu 】 - Khởi Hành
Chương 2: Khế Ước Linh Hồn (1)
Chương 3: Khế Ước Linh Hồn (2)
Chương 4: Cách Mạng Số 1968
Chương 5: Vũ Hội Hóa Trang 1 + 2 + 3
Chương 6: Vũ Hội Hóa Trang 4 + 5 + 6
Chương 7: Phiên Ngoại - Quốc Khánh Đến Muộn
Chương 8: Quỷ Áp Giường
Chương 9: Cây Dừa Đầu Người
Chương 1: 【 Website I - Đây Là Một Website Thần Kỳ 】 - Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy
Chương 2: Mèo Mù Ngạnh Thượng Cung
Chương 3: Nhà Ma
Chương 4: Nợ
Chương 5: Phiên Ngoại He Của Truyền Thuyết

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 1: 【Thành Phố A - Domino】 - Xác Cố

11h chiều ngày 4 tháng 4 năm 20XX, thành phố A, cục cảnh sát.

Đã trực ca đêm hai ngày, thân thể và tinh thần đã cạn kiệt tới cực hạn, Tống Linh đánh một cái ngáp, tựa lưng vào ghế ngồi không có tí tinh thần mà chơi PSP trong tay, bên ngoài mưa rơi lất phất, trong phòng trực ban của cảnh cục cũng là một mảnh rét lạnh, hôm nay là ngày nghỉ lễ..... Hôm nay vốn nên trốn trong nhà ngủ ngon lành nha!

Khi còn bé tại sao thi đại học nhất định phải học pháp y! Hơn nữa còn một mạch học đến thạc sĩ phân tích vật chứng học! Mặc dù thật vất vã lăn được vào cục cảnh sát làm một pháp y thực tập nho nhỏ, nhưng tới nơi này ba tháng vậy mà một cái xác có thể kiểm tra cũng không có, một tháng tiền lương cũng có ba nghìn! Bản thân lúc ghi danh tình nguyện ấy là đầu óc bị nước vào chính là đầu óc bị nước vào nước vào rồi! Ở trong lòng rít gào hồi lâu, cuối cùng Tống Linh vẫn thật sâu thở dài một hơi, quẳng thân hình chữ đại của mình lên chiếc giường đơn cứng rắn của phòng trực ban, tiếp tục than khóc cho tuổi thanh xuân đã chết từ lâu của mình.

Cũng sắp gần ba mươi rồi, mặc dù gia đình đã mua xong nhà cửa, nhưng bây giờ ô tô vẫn chưa có tăm hơi, thân cận với vài cô bạn gái cũng không có ai vừa ý, rất nhiều bạn học của mình hiện giờ đã sớm là cha của con họ, chỉ có mình vẫn cô đơn lẻ bóng..... Ôi, bây giờ tính sao đây.....

"Reng reng reng reng reng....." Điện thoại đột ngột dồn dập vang lên, Tống Linh lộn nhào nghe điện thoại: "Xin chào, pháp y phòng trực ban đây." Hoàn cảnh đầu kia điện thoại tựa hồ vô cùng ồn ào, thanh âm của người nói cũng vô cùng dồn dập: "Cậu là ai? Lão Lý có đó không?"

https://thuviensach.vn

Lão Lý tên đầy đủ là Lý Tồn Nhân, là pháp y hàng đầu trong cảnh cục, là thầy hướng dẫn của cậu sau khi đến cảnh cục, Tống Linh thoáng cái không dám chậm trễ, vội vàng giải thích: "Xin lỗi, thầy Lý hiện giờ đang ở nhà nghỉ phép, bằng không ngài gọi điện thoại riêng của thầy ấy nhé?" Người đầu kia điện thoại do dự một chút, tựa hồ bừng tỉnh: "Cậu là Tiểu Tống mới tới đúng chứ! Tôi là anh Lưu của hình cảnh đội một, từng nghe tới chưa?"

"Hóa ra là anh à, có chuyện gì quan trọng lắm không?" Tống Linh cười khan vài tiếng, anh Lưu của hình cảnh đội một năm nay hơn 40 tuổi, tác phong làm việc cực kỳ nghiêm túc, gió cuộn sấm rền, là một người đàn ông chân chính vô cùng hào sảng, anh Lưu ở đầu kia điện thoại ha hả cười vài tiếng: "Các lãnh đạo đều đã nghỉ phép, trong lúc nhất thời anh cũng không tìm gặp được, lão Lý kia lại tính tình quái dị, vậy đi, Tiểu Tống anh nghe nói cậu còn chưa từng độc lập điều tra vụ án nào, công trường xây dựng bên cạnh khách sạn Vạn Quốc Đại đào ra được một bộ xác khô, anh chung quy cảm thấy hẳn là một di sản văn hóa, người của đội khảo cổ cũng nghỉ phép cả rồi, đành đem nó trở thành một vụ án hình sự để xử lý thôi! Cậu mau chóng theo đội bọn anh đến hiện trường đi, chụp vài bức ảnh, để rèn luyện một chút, thế nào?"

Thật tốt quá! Tống Linh vui mừng khôn xiết, vội vàng mặc áo khoác trắng cầm thùng dụng cụ và máy ảnh liền chạy ra khỏi cửa phòng trực ban, vừa ra khỏi cổng cảnh cục, liền nhìn thấy người đội một đang chuẩn bị lên xe." Này này! Chờ tôi chờ tôi!" Tống Linh thở hồng hộc lên xe, dọc đường cùng nhóm hình cảnh tuổi tác không sai biệt mấy trò chuyện nói cười, đi 20 phút, tới hiện trường.

Hiện trường đã che kín đèn công suất lớn, chiếu bốn phía sáng rực, mặc dù trời mưa nhỏ, nhưng cũng đã sớm bị một đám các công nhân xem náo nhiệt chỉ chỉ trỏ trỏ vây quanh chật như nêm, Tống Linh mang bao tay và

https://thuviensach.vn

khẩu trang cùng với khăn trùm, xách thùng dụng cụ và máy ảnh khom lưng vòng qua dây cảnh giới, tới trước thi thể.

Trên người của thi thể đã đắp lên một tấm vải trắng, Tống Linh vừa vén lên, nhíu mày.

Đúng là một bộ xác khô.

Cậu kiểm tra đại khái một chút, hơi thất vọng, "thứ" trước mắt này hẳn là "Đối tượng chuyên tấn công" của sở nghiên cứu khảo cổ, bộ xác khô này đã hoàn toàn phơi khô, nhìn xem khung xương hẳn là của nam giới, trên người không mặc quần áo, hoặc là sợi vải gì gì đó đã cùng da hòa tan thành một thể, da màu nâu nhạt nhăn nhúm, hốc mắt tối om sớm đã không còn mắt nữa nhìn thẳng vào cậu, miệng há lớn, tựa hồ vô cùng thống khổ, đã nhận không ra hàm răng nữa, hai cánh tay đan chéo, hai tay che ở hạ bộ, chân giạng ra.

Tư thế này thật là bất nhã, tựa hồ người chết liều mạng che đũng quần mình sợ đến chết vậy, cậu cẩn thận xem xét một chút, bộ xác khô này trên người quả thật không có giòi bọ gì, thật sự đã chết lâu lắm rồi. Tống Linh chép miệng, liếc mắt nhìn cái hố vừa rồi được đào ra kia, trên mặt đất đều là loại đá vụn màu than chì, ngay cả hòm cũng không có..... Xem ra không phải hạ táng bình thường, cậu thở dài một hơi, giơ máy ảnh trong tay lên bắt đầu chụp.

Tách tách tách mới chụp vài bức ảnh, bên cạnh Tiểu Vương vừa rồi ở trên xe cùng cậu trò chuyện rất vui, đang cầm bằng chứng bu lại, nháy mắt nhỏ giọng nói: "Người anh em, cậu nói xem người này rốt cuộc chết thế nào? Sao có thể thành xác khô được?"

Tống Linh nhún vai, sau khi chụp những bức ảnh đủ loại góc độ, mới cười tủm tỉm nói: "Tớ nào đâu biết được, song thành phố A vậy mà có xác khô, tớ vẫn tưởng rằng xác khô thường khai quật được ở Tân Cương, cậu

https://thuviensach.vn

xem xác khô này ngay cả quần áo cũng không có.....Nói không chừng..... Là muốn cùng vợ hắn này nọ kết quả vợ không chịu giận dữ đá JJ bé của hắn, sau đó liền chết toi!"

Tiểu Vương hì hì cười vài tiếng, đem thứ gì đó xoắn tít cùng loại với bộ lông dùng nhíp gắp lên xong, lén lút nói quy củ của cục cảnh sát: "Đúng rồi người anh em, hội thi gan dạ cậu đã tham gia chưa?"

Hội thi gan dạ? Tống Linh nghĩ mình đối với mấy thứ loại này không hề gì, mặc dù mình chỉ là một pháp y gà mờ, nhưng những thứ đã từng thấy so với đám người đội hình cảnh họ còn nhiều hơn, khi ở đại học cũng từng tham dự loại hội thi gan dạ này, mỗi lần đều là cậu dọa người khác sợ đến tè ra quần, có bao giờ dọa ngược được cậu chứ?

Tiểu Vương tựa hồ đối với vẻ mặt của Tống Linh có chút thất vọng, nhưng anh ta cũng hiểu sai ý, chép miệng một chút: "Người anh em, cậu đừng mất hứng, không phải bọn tôi lạnh nhạt với cậu, mà là người của tổ pháp y dưới sự dẫn dắt của thầy Lý luôn mang bộ dáng cao cao tại thượng, thật sự khiến mấy người trong đội chúng tôi đây rất là khó chịu, hôm nay chúng tôi mới biết được anh bạn cậu vô cùng hào sảng, thế này đi, ngày mai mấy anh lớn đây sẽ làm chủ, mời cậu ăn một bữa đàng hoàng, để biểu đạt sự áy náy của chúng tôi, cậu thấy sao, anh bạn?"

Tống Linh buông máy ảnh trong tay, dùng khuỷu tay huých Tiểu Vương: "Anh bạn, sao nói khách sáo vậy, phải là tôi mời mọi người uống rượu chứ, khi nào đi hả?"

Hai người hi hi ha ha nói tiếp hồi lâu, thong thả đem tất cả ảnh vật chứng gì gì đó thu gom xong, một đám người mới nâng xác khô lên xe rút quân, treo còi cảnh sát, một đường lập lập lòe lòe chạy về cục cảnh sát.

Lúc rút quân đã gần 1h đêm, đoạn thời gian này cũng không thể gọi điện cho thầy Lý, cậu chỉ có thể đi theo đám anh em này trở về cảnh cục đem

https://thuviensach.vn

xác khô chuyển đến phòng giải phẫu pháp y, trong tủ đông của phòng giải phẫu đã đầy "người" ở, họ chỉ có thể đặt xác khô trên bàn giải phẫu, sau khi làm xong xuôi hết thảy, Tống Linh lại cùng một đám người đi ăn đêm, sau đó mới đi theo những người khác loạng choạng trở về cảnh cục chuẩn bị hoàn thành báo cáo của cậu.

Phòng làm việc pháp y nằm ở lầu ba, sau khi tạm biệt những người của đội một hình cảnh, Tống Linh một mình lẻ loi lên lầu, lúc này đã là 3h sáng, chỉ có thể nghe thấy tiếng bước chân của chính cậu, không biết tại sao, bên tai luôn vang lên một loại tiếng vang cùng loại chất bán dẫn tiếp nhận tín hiệu "xẹt xẹt", cậu cảm thấy chân mình có chút nhũn, đèn chân không trắng lóa chiếu sáng hành lang tối mờ rõ ràng không sót một thứ gì, nhưng dù đèn sáng như vậy vẫn khiến cậu cảm thấy sau lưng tê dại, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Thiệt là, lúc nào thì lá gan mình cũng trở nên nhỏ như cô nương rồi, Tống Linh cắn răng, xua tan bằng cách ngâm nga một bài hát, còn chưa tới lầu ba, chợt nghe thấy phía trên phát ra một tiếng "phịch" vang thật lớn, tựa hồ có thứ gì đó thực cứng rớt xuống.

Tống Linh chỉ cảm thấy trái tim hung hăng nhảy vọt lên, ót đều bị tiếng vang khó tả này dọa đến có chút tê dại, đám ranh kia, không phải hôm nay liền chuẩn bị hội thi gan dạ gì đó chứ! Con bà nó! Cậu lập tức xoay người, hướng tới lầu một chạy vội xuống, một tay đẩy ra cửa phòng làm việc: "Là ai!"

Hả? Tất cả mọi người của đội một hình cảnh đang xắn tay áo nhiệt huyết ngút trời đối diện máy tính viết báo cáo, nhìn thấy Tống Linh vẻ mặt giận hờn bộ dáng một đám Trượng Nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ, Tiểu Vương sợ đến một ngụm cafe toàn bộ phun trên máy tính, nhe răng nhếch miệng ho khan nói: "Anh bạn..... Động.....Đất..... Hả?"

https://thuviensach.vn

(Tiêu: Trượng Nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ có nghĩa là mù mờ không thể hiểu rõ sự việc. Câu này trích từ câu “Sờ không tới suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng”. Xuất xứ từ một truyền thuyết cổ, về mê cung “Bát Quái” La Hán Đường ở chùa Tây Viên vùng Tô Châu. Lời đồn rằng mê cung La Hán Đường vừa mỹ lệ vừa kỳ diệu, được xây dựng bởi một vị hòa thượng thân hình rất cao lớn, mọi người không biết pháp danh của ngài nên gọi ngài là Trượng Nhị hòa thượng (hòa thượng cao một trượng hai). Trượng Nhị hòa thượng khi chỉ đạo xây dựng La Hán Đường thì không đưa ra bản vẽ cụ thể, nghĩ tới đâu chỉ cho công nhân làm tới đó, những người được tuyển vào xây dựng công trình đều mơ hồ về tính toán của Trượng Nhị hòa thượng, còn La Hán Đường sau khi hoàn thành kiến trúc vô cùng ảo diệu, càng khiến người xem choáng váng.)

Nhìn một vòng, hẳn là mọi người không biết loại chuyện này, nếu không thì là hành động quá tốt, Tống Linh lẩm bẩm một tiếng, chào hỏi vài câu thậm chí còn tiện tay cầm một túi cafe của Tiểu Vương lúc này mới lên lầu lần nữa. Mở cửa phòng làm việc, phát hiện bộ xác khô nọ vẫn bị bọc trong túi bọc xác màu trắng bình bình nằm trên bàn phẫu thuật, nhịn không được thở phào nhẹ nhỏm.

Con bà nó, vừa rồi hẳn là bản thân lần đầu tiên một mình tiếp xúc vụ án cảm giác khẩn trương thôi, Tống Linh chậm chạp bước lên, thở dài một tiếng, thấp giọng nói: "Anh bạn, cũng không biết anh chết thế nào, nhưng mà.....Aiz, anh khó có thể chạy thoát được vận mệnh bị những nhân viên khảo cổ này mổ bụng phá dạ dày nha....."

Nói xong những lời này Tống Linh chỉ cảm thấy mình vô cùng buồn cười, cư nhiên lải nhải với một bộ xác khô, nghĩ đến ngày mai thầy Lý sẽ trở về, vẫn nên chỉnh sửa lại báo cáo và tranh ảnh hôm nay đưa ra trước, cậu liền mặc áo khoác trắng, ngồi trước máy tính trong góc bắt đầu sửa sang lại ảnh chụp hôm nay.

https://thuviensach.vn

Làm gần một giờ mới sửa sang lại xong đám ảnh chụp này, trên nội bộ cảnh cục truyền đến tiếng rương tài liệu cộng hưởng, Tống Linh ngáp một cái, duỗi dài thắt lưng, bỗng dưng cảm thấy sau lưng thổi tới một luồng gió âm u.

Nhìn lại, móa! Mới vừa rồi không đóng cửa! Khó trách một giờ qua cảm thấy lạnh như thế, Tống Linh vội vàng đứng dậy muốn đóng cửa, tùy ý liếc qua xác khô đặt trên bàn một chút, lập tức sợ đứng ngây tại chỗ.

Túi vốn được kéo khóa chết chẳng biết bị người nào giựt ra, lộ cả thân thể của xác khô, hốc mắt tối om nhìn thẳng vào cậu, miệng há tựa hồ mang theo một độ cong quỷ dị..... Nó tựa hồ đang.....Cười?

Tống Linh buồn cười nhún vai cười một tiếng, lắc đầu, mẹ nó! Nhất định là những người đội một hình cảnh đó hù dọa cậu! Những tên này vừa rồi cũng đã vào trong phòng làm việc? Cậu lại lắc đầu, nhìn thoáng qua cửa, quay đầu, lại nhìn về phía xác khô, nụ cười thoáng cái cứng trên mặt.

Không có ai cả.

Nó không thấy đâu nữa.

Chỉ còn lại túi bọc xác màu đen.

Tống Linh chỉ cảm thấy "ầm" một tiếng, một luồng cảm giác tê dại run rẩy của sợ hãi rất nhanh từ lòng bàn chân lủi lên đỉnh đầu, cậu sợ đến cả người run rẩy, sững sờ nhìn bàn mổ đã không còn ai nữa.

Lại một tiếng vang thật lớn đột ngột từ đỉnh đầu truyền đến, Tống Linh thoáng run lên, hét to một tiếng, theo phản xạ ngồi xổm trên mặt đất, bên trong đột nhiên một mảnh tối đen, chỉ còn ngọn đèn trong hành lang chiếu xạ vào trong phòng, lưu lại một tia ánh sáng.

https://thuviensach.vn

Tống Linh đứng dậy, chậm rãi xoay đầu sang, phát hiện ở cửa đứng một người.

Dưới ánh sáng chiếu ngược, cậu nhìn không rõ rốt cuộc là ai, chẳng qua thân hình người này rõ ràng héo rút, tựa hồ cùng bộ xác khô teo rút đã biến mất nọ giống nhau như đúc.

"Phịch" một tiếng, cửa phòng làm việc pháp y nặng nề đóng lại.

Một mảnh tối đen, cái gì cũng nhìn không thấy nữa.

"Đừng..... Đừng! Mau dừng tay..... Cứu mạng..... Có ai không..... A a a a a!" Cậu rất sợ hãi, nhưng cảm giác sung sướng toàn thân đã tràn vào vị trí riêng tư nhất của mình, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì..... Ai có thể tới cứu cậu..... Cậu chỉ có thể một bên khóc lóc cầu cứu một bên phun ra chất lỏng nóng ấm.

Xác cổ (Trung)

"Ưm a..... Mau mau lên.....Mau chút nữa..... Ưm..... Ông xã à..... Của anh thật lớn!!..... Mau thêm tí nữa!" MB trên giường tứ chi gắt gao quấn lên người Hàn Tư Văn, vẻ mặt mị thái, mang theo nhè nhẹ thỏa mãn, khoa trương kêu đứt quãng, thậm chí ẩn chứa sự vui sướng chân thật.

(Tiêu: MB là money boy, cổ văn trung là nam kỹ, hiện đại trung văn là ngưu lang, Việt Nam là trai bao ^^~)

"Bé cưng.....Mau chút nữa?" Y thấp giọng cười khẽ, phả toàn bộ nhiệt khí lên cổ mẫn cảm của MB, thanh âm trầm thấp mang theo sự hấp dẫn, không chút keo kiệt mau chóng thúc nhanh, mãi đến cuối cùng toàn thân run rẩy, phun ra.

Sau một hồi giao dịch tiền bạc kết thúc, Hàn Tư Văn cầm số tiền đã thương lượng đặt đầu giường, châm một điếu thuốc, lẳng lặng "Thưởng

https://thuviensach.vn

thức" dáng người MB vừa tắm xong, cậu trai thoạt nhìn chưa tới 20 tuổi, từng cái xương sườn gầy yếu đều có thể nhìn rõ ràng, chẳng lẽ mình hôm qua bị quỷ nhập vào người, cư nhiên tìm một con gà choai như vậy?

Chẹp chẹp chẹp.....Nhất định là bản thân quá mức đói khát rồi.....

Hàn Tư Văn ha hả cười vài tiếng, thuận tay đưa tiền tới: "Cầm đi." Cậu trai vui vẻ nhét tiền vào trong túi, còn khoa trương hôn một cái, lúc này mới nói câu "Cám ơn chú" Xoay người rời khỏi nhà y.

Chú.....?..... Mình mới 37 tuổi mà..... Hàn Tư Văn nhắm mắt lại lẳng lặng nằm trên giường trong chốc lát, điện thoại đặt đầu giường bỗng dưng chấn động với công suất lớn, y vội vàng mang kính vào nghe điện thoại, thanh âm Lý Tồn Nhân lập tức truyền tới: "Này! Lão Hàn! Mau mau mau, bây giờ tớ đang ở ngay dưới lầu nhà cậu, có vụ án lớn rồi!"

Hàn Tư Văn bị hắn lớn giọng chấn đến xoa xoa huyệt thái dương, uể oải ngáp một cái, nói: "Lão Lý, bây giờ mới 6h sáng thôi mà đúng không? Vụ án lớn? Có liên quan gì đến tôi chứ? Đây chẳng phải là chuyện của cảnh sát các cậu sao? Tôi là nhà khảo cổ tham gia náo nhiệt cái gì!" Lý Tồn Nhân ở đầu kia điện thoại chép miệng, có chút sốt ruột: "Tớ muốn nói chính là nhóm khảo cổ các cậu, ngày hôm qua đào ra một bộ xác khô, đã đưa đến phòng làm việc bọn tớ, cậu không tới xem trước?"

Xác khô??!!! Thành phố A vậy mà có xác khô!!! Phát hiện quan trọng??? Chỉ một câu nói nhiệt huyết Hàn Tư Văn đã sôi trào, sau khi kích động cúp điện thoại lăn mình bò đi tắm rửa, chỉ mất 20 phút sau liền chuẩn bị xong hết thảy, lảo đảo mặc áo khoác ra cửa, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Lý Tồn Nhân đang ngồi trên chiếc BMW dùng 10 năm tiền lương hắn kiếm được mua.

Lý Tồn Nhân là bạn hiền thân thiết của y, cùng tuổi với y, diện mạo mặc dù bình thường, nhưng vóc người khôi ngô, lập gia đình đã nhiều năm, con

https://thuviensach.vn

trai cũng đã 11 tuổi, hai người từ khi mặc quần yếm đã quen biết nhau, lão Lý theo nghề cảnh sát đã nhiều năm, lăn lộn tới chức cao nhất phòng pháp y, mà mình thì trong di sản văn hóa bò tìm lăn lộn, cũng lăn tới chức giáo sư sở nghiên cứu. Cá tính hai người mặc dù bất đồng, lão Lý làm pháp y nhiều năm, nuôi dưỡng thành tính tình quái đản gàn dở thấy tiền lóa mắt, mà chính y tiếp xúc đồ cổ nhiều năm cũng có vài tật xấu.

Ngày hôm qua vừa đổ một trận mưa, trong không khí tràn ngập hơi nước ẩm lạnh, Hàn Tư Văn ba bước thành hai leo lên xe, Lý Tồn Nhân đang lầm bầm lầu bầu, đối với di động hùng hùng hổ hổ, thấy Hàn Tư Văn lên xe, vội vàng hô: "Hắc! Ăn cơm chưa tớ vừa rồi gọi điện cho phòng làm việc, không có ai, chẳng biết Tiểu Tống chạy đi đằng nào rồi!"

"Tiểu Tống? Pháp y mới tới ở chỗ các cậu? Năm nay bao nhiêu tuổi?" Hàn Tư Văn kéo cửa xe xuống, châm một điếu thuốc, Lý Tồn Nhân gian trá hắc hắc cười vài tiếng, một bên khởi động ô tô, một bên liếc mắt nhìn chế nhạo hỏi: "Sao? Giúp cậu làm mai? Nói thật nha, lần đầu tiên tớ thấy cậu bé kia quả thật cảm thấy rất đồng chí, trắng nõn trắng nà, còn gầy như vậy! Là loại hình cậu thích đó, nhưng mà..... Tớ nghĩ đứa bé Tiểu Tống kia ngoại trừ có chút láu táu, cậu ta hẳn là không thích đàn ông."

Lão Lý là người duy nhất trên thế giới biết y gay, Hàn Tư Văn phủi tàn thuốc, khẽ cười ra tiếng, dùng nắm tay hung hăng đấm lão Lý một cái: "Cậu chỉ toàn mưu ma chước quỷ! Ngài đây thật sự cho mình là Nguyệt Lão à!"

Hai người nói nói cười cười, trong lúc đó, Hàn Tư văn đã gọi cho sở nghiên cứu rất nhiều cuộc điện thoại, thông báo tình hình cho sở nghiên cứu một chút, hơn nữa dặn dò thuộc hạ báo cáo cục văn hóa và cục di sản cùng với cục cảnh sát, chuẩn bị viết một phần báo cáo chuyển di sản văn hóa, còn phái người đến hiện trường thăm dò..... Vân vân, sau một loạt những cuộc điện thoại, y đã nói đến miệng khô lưỡi khô, mà Lý Tồn Nhân thì một mạch phóng như gió, dùng gần nửa tiếng đồng hồ mới tới cảnh cục.

https://thuviensach.vn

Hàn Tư Văn sau khi làm giấy chứng nhận thông hành ở cửa, liền đi theo Lý Tồn Nhân lên lầu ba, lúc này còn chưa đến 7h, cảnh cục còn chưa tới thời gian làm việc bình thường, trong hành lang một người cũng không có, chỉ có thể nghe thấy bước chân của hai người vang vọng trong khoảng không.

Không biết tại sao, Hàn Tư Văn chợt cảm thấy trong tai ù ù, tựa hồ có chút sóng điện nào đó đang kích thích màng nhĩ của y, chấn đến y có chút đau đầu, đi ở phía trước Lý Tồn Nhân lại tựa hồ không có loại cảm giác này, trong miệng hùng hùng hổ hổ, vài bước liền lủi đến lầu ba, sau khi đẩy cửa phòng làm việc ra, cư nhiên thẳng tắp đứng tại chỗ một câu cũng không nói, chỉ hít ngược một hơi lạnh.

Theo phía sau Hàn Tư Văn không rõ, cho nên vội vàng thò đầu qua vai Lý Tồn Nhân, vừa nhìn cũng thiếu chút nữa hét thành tiếng.

Y mặc dù chưa từng tiến vào phòng giải phẫu pháp y làm việc, nhưng TV thì có xem qua, bốn phía lát gạch men màu xanh trắng, bốn phía bày biện một tí máy móc cổ quái không biết tên, đều đang hoạt động, một nam giới mi thanh mục tú mặc áo khoác trắng nằm trên bàn cùng loại giường phẫu thuật ở chính giữa vù vù ngủ say.

Lý Tồn Nhân tức giận mặt đỏ rần, cắn răng, vung qua một quyền nện trên bàn giải phẫu, hung bạo quát: "Tống Linh! Cậu nha có phải muốn lão tử giải phẫu cậu không hả!" Hàn Tư Văn xì một cái bật cười, hóa ra đây là Tiểu Tống mà lão Lý nói, thằng nhóc này vậy mà dám ngủ trên bệ giải phẫu, lá gan thật là đủ lớn.

Tống Linh.....Cái tên này trái lại rất tốt, Hàn Tư Văn cười thầm vài tiếng, hai tay khoanh trước ngực, lười biếng tựa trên cửa, nhìn vở hài kịch nho nhỏ trước mắt. Tống Linh bị một tiếng quát thình lình này của Lý Tồn Nhân dọa đến toàn thân thoáng run rẩy, đột nhiên mở hai mắt, tựa hồ như

https://thuviensach.vn

cương thi vậy, bỗng dưng thẳng đờ ngồi dậy, dùng đôi mắt mang theo tơ máu nhìn trừng trừng hai người họ, đáy mắt chợt hiện lên một tia hung ác.

Thằng bé này..... Chẳng lẽ bị lão Lý chèn ép quá dữ dội, cho nên có chút oán hận chất chứa? Hàn Tư Văn hơi nhíu mày, Lý Tồn Nhân cũng không để ý, tức giận giơ chân nói: "Cậu không hiểu quy củ có phải không! Tôi ngày đâu tiên đến đã nói với cậu chỗ kia là người chết nằm, chúng ta làm nghề này ngàn vạn lần không thể nằm! Cậu cho rằng lời tôi nói là gió thoảng bên tai à! Đúng rồi! Xác khô đâu!"

Tống Linh tựa hồ vừa mới tỉnh ngủ, thần sắc có chút mờ mịt, đôi mắt phiếm hơi nước đang thất thần nhìn Hàn Tư Văn, tựa hồ sự tàn nhẫn vừa rồi chỉ chợt lóe qua mà thôi.

Tống Linh này mặc dù đúng là type của y, trong mặt mũi lại mang theo một cỗ mị thái hồn nhiên sẵn có cùng vẻ ngoan lệ nói không rõ, nhưng bộ dáng hiện giờ tựa hồ có chút cổ quái, chỉ thấy cậu ta cứng đờ xuống khỏi bàn giải phẫu, cũng cúi đầu nhìn hai tay mình một chút, lại mang theo ánh mắt hoài nghi nhìn Lý Tồn Nhân, cuối cùng dùng thanh âm khàn khàn nhẹ nhàng hỏi một câu: "Tôi là ngỗ tác?"

(Tiêu: Ngỗ tác là từ chỉ Pháp y thời xưa)

Lý Tồn Nhân tức giận một quyền nện tới: "Mẹ nó! Lão tử chịu đủ rồi! Ngủ đến ngu người rồi à! Cậu nha là pháp y pháp y pháp y! Muốn làm ngỗ tác xin mời xuyên việt! Nói không chừng cậu cùng Tống Từ chính là họ hàng đó!"

(Tiêu: Tống Từ là ông tổ của nghề pháp y thời nhà Tống)

Tống Linh nhanh như chớp né đấm tay của lão Lý, cười khẽ thành tiếng, nhắm mắt lại tựa hồ suy nghĩ sự tình trong chốc lát, lúc này mới mở mắt gật đầu: "......Thầy Lý..... Vừa rồi là nói giỡn đó, ngài đừng để ý." Nói rồi, sóng mắt cậu ta khẽ chuyển, mang theo mị thái đánh giá với Hàn Tư Văn

https://thuviensach.vn

đang mãi xem náo nhiệt, trong con ngươi lóe ra quang mang hưng phấn khó tả, thấp giọng thì thầm một tiếng, lúc này mới quay đầu nghiêm túc hắn lên: "Thầy Lý, xác khô tôi đặt trên bệ giải phẫu, công tác hôm qua thật sự quá muộn, cho nên không tự chủ được ngủ thiếp đi."

Lý Tồn Nhân hừ một tiếng, hướng Hàn Tư văn hất miệng: "Đó là giáo sư Hàn của sở nghiên cứu khảo cổ, chào hỏi đi." Tống Linh khẽ gật đầu, mang theo nụ cười ngọt ngào: "Xin chào giáo sư Hàn."

Thằng nhóc này thú vị..... Nói không chừng mình còn có thể vui đùa một chút..... Hàn Tư Văn lạnh nhạt gật đầu, quay qua nói với Lý Tồn Nhân: "Lão Lý, cho cái găng tay, thừa dịp đồng đội của tớ còn chưa tới, tớ kiểm tra trước xem?"

Sau khi đem bộ xác khô kia nâng lên bàn giải phẫu, Hàn Tư Văn rất nhanh liền tiến vào trạng thái công tác, bắt đầu kiểm tra. Xác khô trước mắt chiều cao khoảng 175cm, khi còn sống nói không chừng khoảng 180cm, da còn co giãn, nhưng vẻ mặt hoảng sợ, há lớn miệng, hàm răng đã không còn nhận được rõ ràng, ít nhất cũng có 300 năm lịch sử rồi? Hơn nữa hai tay che hạ bộ, vừa nhìn không giống chết bình thường.

Ôi, khi còn sống cũng là một người đáng thương nha..... Hàn Tư Văn thầm than, lúc này, dưới lầu đột nhiên náo nhiệt lên, hắn là đội viên khảo cổ của sở nghiên cứu tới, y vội vàng chào Lý Tồn Nhân, liền dẫn theo đông đảo đội viên đem bộ xác khô này chở đi.

Chỉ để lại Tống Linh một mình yên lặng đứng bên của sổ phòng giải phẫu, ánh mắt lạnh lùng nhìn bóng lưng Hàn Tư Văn bận trước bận sau dưới lầu, cuối cùng, cậu ta hưng phấn dùng đầu lưỡi đỏ tươi liếm môi, đáy con ngươi màu hổ phách lóe lên ánh đỏ màu máu, nhẹ nhàng nói một câu: "Thật thơm."

+++++++++

https://thuviensach.vn

Lý Tồn Nhân cảm thấy Tống Linh có điểm gì đó là lạ.

Cụ thể là chỗ nào không đúng qua loa đại khái hắn cũng không nói được, nhưng hắn cảm giác thằng bé Tống Linh kia tựa hồ ở bản chất có thay đổi: Yêu khí mười phần. Mỗi lần ở trong cục thấy cậu ta nói chuyện cùng các đội viên khác, thằng bé Tống Linh này đều sẽ dùng lưỡi phấn hồng của mình liếm môi, muốn lực chú ý của mọi người toàn bộ dồn về bờ môi của cậu ta, cũng không phải con gái, gay đến mức bóng lộ vậy sao?

Chỗ Hàn Tư Văn cũng không có động tĩnh, chắc là bận rộn phát điên rồi.

Lý Tồn Nhân nhận được điện thoại của Hàn Tư Văn đã là năm ngày sau, thanh âm đầu kia điện thoại mang theo giọng khàn cùng uể oải, hiển nhiên năm ngày nay cũng không ngủ đàng hoàng, "Lão Lý, chỗ của tớ đã có báo cáo, chúng tớ dùng thiết bị kiểm tra suy biến nguyên tố than..... Có thể khẳng định, bộ xác khô này đã chết chưa tới một năm, đây là một vụ án giết người..... Những thứ khác, phải do pháp y các cậu đến xem rồi....."

Để điện thoại xuống, Hàn Tư Văn mệt mỏi cởi mắt kính xuống, quẳng sang một bên, xoa ấn huyệt thái dương, nhìn về phía bộ xác khô nằm trên bàn thí nghiệm, báo cáo khung xương cùng với báo cáo sợi chứng minh cái xác này năm nay còn chưa đến 28 tuổi, là ai.....Rốt cuộc muốn đẩy cậu vào chỗ chết?

Nhưng mà..... Tạm thời không nói đến cậu ta bị ai mưu hại, đã chết chưa tới một năm mà có thể hóa thành một bộ xác khô, thật sự hiếm thấy..... Hàn Tư Văn một lần nữa đem mắt kính vào, đứng dậy duỗi thắt lưng mệt mỏi, lơ đãng xoay mặt qua, ngây người tại chỗ.

Không có nữa.....

Trên bàn thí nghiệm trống rỗng cái gì cũng không có nữa, bộ xác khô kia mất tích vô căn cứ.....? Y làm khảo cổ nhiều năm vẫn chưa từng thật sự

https://thuviensach.vn

gặp phải chuyện tình phát sinh quỷ dị bực này nha! Hàn Tư Văn khẩn trương nuốt một ngụm nước miếng, cố gắng khống chế đôi chân đã bắt đầu run rẩy của mình bước về phía trước một bước, bỗng dưng cảm giác sau cổ mình thổi tới một trận gió lạnh.

"..... Van anh..... Cứu tôi với..... Tôi là Tống Linh..... Cứu tôi..... Tôi bị nhốt trong bộ xác khô này..... Cứu tôi..... " Sau đầu đột nhiên thổi qua tiếng cầu cứu như có như không, Hàn Tư Văn đột ngột nhìn lại, bộ xác khô đã biến mất kia cư nhiên đang đứng phía sau, hốc mắt đen ngòm, miệng há hốc, thân ảnh gầy gò khô quắt, da màu nâu nhạt, đang nghiêng đầu duỗi cánh tay, chậm rãi kéo chân mình, đi về hướng y.

Hàn Tư Văn chỉ cảm thấy gáy tê rần, hơn nữa nhiều ngày không nghỉ ngơi đàng hoàng, rốt cuộc hôn mê bất tỉnh, y chỉ có thể ngờ ngợ nghe thấy có người kinh hoảng quát: "Giáo sư Hàn", rồi mất tri giác.

Xác cổ (Hạ)

Khi Hàn Tư Văn tỉnh dậy, phát hiện mình mồ hôi lạnh đầm đìa nằm sấp bên cạnh bàn công tác, quần áo toàn thân đã ướt đẫm..... Xác ướp sống lại?!!! Y thoáng cái nhảy dựng lên, phát hiện mình như trước vẫn đang trong phòng làm việc vừa rồi té xỉu, mà bộ xác khô vẫn đang nằm chỗ cũ, y không nhịn được xoa ấn huyệt thái dương.....Vừa rồi là thật hay giả? Bộ xác khô nói nó là Tống Linh..... Cái tên này sao quen như vậy.....

"Giáo sư Hàn, ngài không sao chứ?" Thanh âm ôn hòa thình lình xuất hiện khiến thân thể Hàn Tư Văn run bắn, nhìn lại, một nam giới mi thanh mục tú đang cầm ly nước dùng ánh mắt ân cần hỏi y.

Đúng! Cậu ta chính là Tống Linh! Cậu pháp y thực tập bên cạnh lão Lý! Hàn Tư Văn sợ đến thoáng cái đứng thẳng dậy, thụt lùi một bước, bật người quay đầu nhìn về phía xác khô, lại nhìn Tống Linh, không nhịn được thở dài một hơi, vừa rồi nhất định là gặp ác mộng, trời ạ, mình vậy mà mơ thấy

https://thuviensach.vn

tình tiết kinh dị như vậy, xem ra mấy ngày nay quả thật quá bận rộn rồi, y nở nụ cười áy náy: "Vừa rồi ngủ có chút hôn mê, ngại quá, cậu tên là.....Tống Linh.....Đúng không?"

Tống Linh ngọt ngào cười, tiện tay cầm sang một ly nước: "Đúng, tôi chính là Tống Linh, giáo sư Hàn, có phải quá mệt mỏi rồi không..... Bộ xác khô này....." Nói rồi, động tác cậu ta ưu nhã liếc mắt nhìn bộ xác khô một cái, bỗng dưng sắc mặt trở nên có chút lo lắng, sau đó khôi phục, thấp giọng nói: "Ngài biết đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì không?"

Trong lòng Hàn Tư Văn đã sớm hoảng loạn như ma, y lắc lắc đầu, quyết định giấu giếm chuyện gặp quỷ vừa rồi xuống, chỉ lắc đầu: "Chúng tôi dùng phương pháp suy biến nguyên tố than đo định, đây là một vụ án mưu sát." Tống Linh nhíu mày, vẻ mặt bí hiểm khó dò, liếc mắt nhìn xác khô, trong miệng lẩm bẩm một câu "Thật sự là công nghệ cao", sau đó hỏi: "Giáo sư Hàn, có muốn ra ngoài uống một chén không?"

Lúc từ sở nghiên cứu ra ngoài chỉ hơn 8h tối, Hàn Tư Văn cùng Tống Linh tùy tiện chọn một quán bar tên "Ánh Trăng", lúc này người trong quán rượu còn chưa nhiều lắm, chỉ có một danh ca mang kính đen đang tự đàn tự hát, mọi người tụm năm tụm ba trong góc tối nói nói cười cười, bất cứ lúc nào cũng có thể nhìn thấy các cô mặc phục sức nàng thỏ tới chào bán rượu.

Hai người tùy tiện tìm một góc tối hẻo lánh, gọi một tá bia cộng thêm một chai Vodka, rồi bắt đầu hàn huyên. Buổi tán gẫu này, khiến Hàn Tư Văn biết đứa nhỏ Tống Linh kia chỉ nhỏ hơn mình 9 tuổi, hai người nương hơi rượu, bắt đầu xưng huynh gọi đệ, nói một lúc, không biết chuyện gì xảy ra, cư nhiên lại nói tới bộ xác khô khai quật được kia.

Tống Linh mặc dù nét mặt vân đạm phong khinh, nhưng cậu ta sau khi uống liền vài chén rượu, mới than thở nói: "Giáo sư Hàn..... A, không đúng, anh Hàn.....Kỳ thật, em biết bộ xác khô nọ tại sao tay che hạ bộ mà chết."

https://thuviensach.vn

Hàn Tư Văn nhướng mày..... Hửm? Tống Linh ngửa đầu uống liền một chén, tựa hồ hạ quyết tâm mới thấp giọng tự an ủi nói: "Quên đi, đây cũng không phải chuyện gì bí mật, sớm muộn có một ngày các anh cũng sẽ biết."

"Các anh".....Thằng bé này..... Dường như có chuyện xưa gì đó, Hàn Tư Văn không nói gì, lẳng lặng nghe Tống Linh nói tiếp: "Thời Dân quốc, thành phố A vẫn còn là một thôn nhỏ, không ngờ qua chưa tới trăm năm, vậy mà đã biến thành một tòa thành xinh đẹp như vậy.....Haha, lạc đề rồi..... Cái gì kia nhỉ..... Thời Dân quốc, khu đất khách sạn Vạn Quốc Đại kia từng thờ phụng Quan Nhị Gia, nơi đó cũng là chỗ xử trí gian phu dâm phụ, mỗi lần bắt được gian phu dâm phụ.....Haha....." Ánh mắt Tống Linh có chút mê ly, tựa hồ đang nhớ lại chuyện gì đó, "Đều phải cử hành nghi thức tế thần, nam cắt đứt nghiệt căn chôn sống, mà nữ thì....."

"Bỏ vào lồng heo?" Hàn Tư Văn tiếp lời, Tống Linh lắc đầu, rót cho mình một ly rượu đầy, một hơi uống xuống, thở dài một hơi thật sâu: "Không phải, trưởng thôn đã phát minh một loại hình phạt thảm thiết hơn, để nữ giới cười lừa sắt, hắc hắc....." Nói rồi, cậu ta lắc lư ngón tay, ánh mắt mê ly ngăn lời Hàn Tư Văn, "Hãy nghe tôi nói hết, trong lừa sắt này nhét đầy than, bên dưới đốt lửa.....Rống một tiếng, nữ giới bị tươi sống bỏng chết....."

Hàn Tư Văn thở dài một tiếng, rót đầy ly rượu của hai người, giơ ly lên: "Vì những cô gái và chàng trai chết thảm bởi tục lệ phong kiến mà mặc niệm." Tống Linh nghe câu này ngẩn ra, trầm ngâm một chút, bỗng dưng bật cười, giơ ly trong tay lên: "Cám ơn."

Sao cảm giác quái vậy.....? Tựa hồ lời này Tống Linh là đang nói chính mình? Không ngờ cậu ta sau khi uống xong ly rượu này, tiếp tục nói: "Năm thứ ba Dân quốc, nơi này xuất hiện một vụ án lớn, một nhị thiếu gia ở đầu nam thôn này du học trở về thì ngủ với một bà góa họ Lý, sự tình này sau khi bị trưởng thôn biết được, hai người đều bị xử cực hình, chàng trai bị dao bổ củi cắt rớt nghiệt căn, chảy máu đến chết, góa phụ..... Có thể cũng đã

https://thuviensach.vn

chết....." Nói rồi, cậu ta cúi đầu, dùng ngón tay thon dài cọ xát mép ly rượu, tựa hồ nhớ lại chuyện gì đó hưng phấn, khuôn mặt thanh tú cũng có chút vặn vẹo: "Nhưng mà.....Sự tình không phải như thế, chàng trai kia bị hãm hại.....Cùng bà góa thông dâm rõ ràng là anh trai cùng cha khác mẹ của chàng trai kia..... Cũng là người cậu ta yêu nhất đời này..... Nhưng bởi vì một chút gia sản, người anh trai này đã hãm hại đứa em trai yêu hắn nhất! Em trai ngay cả tên cũng bị loại khỏi gia phả! Hắng năm cũng không có người thắp nhang cho cậu ta!"

Hàn Tư Văn "Ừm" một tiếng thật dài, nam phong từ khi nhân loại vẫn là con khỉ đã có, năm đầu Dân quốc đồng tính cũng không hề gì, nhưng cố sự này có liên quan gì đến xác khô đã chết chưa tới một năm của họ? Tống Linh đột nhiên ngẩng đầu, tựa hồ từ trong ký ức bừng tỉnh, cười một tiếng: "Cố sự này có phải khá nhàm chán không....." Hàn Tư Văn lắc đầu, lau mắt kính: "Không có..... Lấy sử làm gương, dùng lịch sử để đối chiếu, có thể kiểm duyệt được nhân loại tới cùng đã đi được bao xa."

Tống Linh nghe câu này khẽ cười một chút, trong con ngươi lộ ra ánh sáng nhu hòa, vỗ tay: "Nói rất đúng.....Chẳng qua..... Bộ xác khô kia hàm oan mà chết, hắn không cam lòng đâu....."

"Hahahaha....." Hàn Tư Văn nghe câu này cất tiếng cười to: "Cậu thật sự tin thế giới này có quỷ quái? Không phải cố ý mạo phạm đâu, Tống Linh, cậu là một pháp y.....Hắn phải không tin những việc này chứ?"

Tống Linh nghe câu này trầm mặc ba giây, trong con ngươi lóe ra quang mang điên cuồng, cậu ta hơi rũ mắt xuống, dùng lông mi dài mảnh che chắn suy nghĩ thật của mình, nhẹ giọng thì thầm một câu: "Có phải thật vậy hay không, chúng ta thử một lần đi....." Nói rồi, cậu ta đột ngột ngẩng đầu: "Anh Hàn, anh đã kết hôn chưa?"

Hàn Tư Văn cười cười, thằng bé Tống Linh này, rõ ràng đang thăm dò cái gì: "Cậu nói kết hôn à..... Tôi chưa có người vừa ý, cho nên vẫn chưa

https://thuviensach.vn

kết hôn."

Tống Linh nghiêng đầu, như mèo con nhu thuận, mắt to phiếm hơi nước nhấp nháy, nhẹ giọng hỏi: "Vậy người trong nhà anh khẳng định sẽ sốt ruột đó."

Hàn Tư Văn lắc đầu, thằng nhóc này, loại vẻ mặt đó là đang quyến rũ y sao? Tận lực kiềm chế dục vọng muốn bổ nhào về phía cậu ta của mình, đem rượu trong ly uống một hơi cạn sạch: "Người nhà anh không nhiều lắm, cũng đã qua đời.....Chỉ có đứa cháu trai ở Hoa Kỳ, anh nghĩ..... Nó cũng không quản được trưởng bối phía trên nó đâu nhỉ?"

"Ồ..... " Tống Linh nhẹ nhàng cảm thán một chút, cười cong mắt, giơ ly rượu lên, nhướng mày cười hì hì nói: "Vậy chúc "kẻ cô đơn" này sớm ngày tìm được mỹ nhân về." Hàn Tư Văn lắc đầu cười, cụng với cậu ta một ly, vẫn không nhúc nhích nhìn cậu ta uống cạn rượu trong ly, chậm rãi đến gần, thấp giọng nói: "Anh vẫn luôn muốn hỏi, em đang quyến rũ anh sao?"

Tống Linh cười, cũng đến gần, môi cùng Hàn Tư Văn như gần như xa, mỉm cười, hưng phấn dùng đầu lưỡi hồng hồng liếm môi, bắt lấy ngón trỏ của y ngậm trong miệng, mị hoặc cười, thấp giọng nói: "Em đói, cho em ăn no đi."

Hàn Tư Văn tháo mắt kính xuống, cong môi cười, "Đến chỗ em hay chỗ anh?"

Cuối cùng, hai người họ lựa chọn đến nhà Hàn Tư Văn.

"Em thích thô bạo hay dịu dàng?" Vừa đóng cửa, Hàn Tư Văn liền thô bạo đặt Tống Linh lên cửa, bắt đầu xé rách quần áo cậu.

Tống Linh ha hả cười, cọ sát phần eo Hàn Tư Văn, bộ dáng nhẫn nhục chịu đựng, ngửa đầu phả toàn bộ hơi nóng lên lỗ tai y, chớp đôi mắt giảo hoạt hỏi ngược lại: "Anh nói xem?"

https://thuviensach.vn

Tiểu yêu tinh giày vò người! Hàn Tư Văn hung hăng đẩy cậu ta lên giường, cưỡi lên người Tống Linh, cởi thắt lưng của mình, Tống Linh ha hả cười, bỗng dưng xoay người đặt y dưới thân, thấp giọng nói: "Đoạn này để em cho." Nói rồi, nụ hôn chi chít liền ùn ùn kéo đến.

Nụ hôn của Tống Linh càng ngày càng dày, một đường xuống phía dưới, chậm rãi hướng về phía bộ vị bí ẩn tập kích, Hàn Tư Văn lẳng lặng hưởng thụ, bỗng dưng cảm giác không đúng.

Sức lực này.....Cảm giác sao giống muốn cắn đứt bảo bối của y vậy chứ! Hàn Tư Văn vội kéo Tống Linh lên: "Này này này....." Chữ đau còn chưa nói ra, y rốt cuộc không nói nổi nữa.

Bởi vì..... Tống Linh thình lình há to miệng, hàm răng trong miệng trong lúc hốt nhiên đã biến thành một loạt răng nanh sắc bén, cùng hàm cá mập giống nhau như đúc.

"Cậu....." Hàn Tư Văn thoáng cái kinh ngạc đến ngây người, Tống Linh quỷ dị cười, ánh đỏ trong mắt chợt lóe, thấp giọng nói: "Phần sau của cố sự tôi còn chưa kể xong đâu..... Nhị thiếu gia chết oan kia về sau cảm thấy cái chết của mình quá oan, cho nên hắn mãi không đi đầu thai, mà bám trên hài cốt của hắn chờ báo thù....."

Trong đầu Hàn Tư Văn linh quang chợt lóe, tựa hồ đã hiểu rốt cuộc xảy ra chuyện gì, "người" trước mắt này hắn là nhân vật chính bị hãm hại trong cố sự kia.

Tống Linh thấp giọng cười một tiếng, hé miệng nhe hàm răng sáng sắc bén: "Anh trai trên danh nghĩa kia của ta về sau đã chết sớm đi đầu thai rồi.....Ta đã đợi hơn 90 năm, rốt cuộc có người đào ta ra.....Ha ha ha ha ha.....Vừa vặn đụng phải thân xác của Tống Linh..... Ha ha, cho nên, ta hút cạn tinh khí của cậu ta.....Hiện giờ xác khô nằm trong sở nghiên cứu của các người, hắn là bản thân của Tống Linh, mà ta..... " Hắn lại ha hả

https://thuviensach.vn

cười vài tiếng, dùng ngón tay chậm rãi xoa nhẹ ngực Hàn Tư Văn, "Chỉ là mượn túi da của cậu ta.....Đáng tiếc, túi da này không duy trì được thời gian dài, ta phải hút tinh khí của một người khác.....Mới có thể tìm thấy anh trai mình..... Cho nên xin lỗi nhé, giáo sư Hàn....."

"Nhưng tôi vô tội mà!" Nhìn Tống Linh càng ngày càng đến gần, Hàn Tư Văn nhịn không được sợ hãi hét lớn.

"Vô tội?" Tống Linh nghiêng đầu, vẻ mặt vô tội, "Xin lỗi, nhưng tôi sớm đã chết rồi, luân lý đạo đức chẳng có chút quan hệ nào với tôi nữa.....À, đúng rồi, anh có thể cùng Tống Linh thật làm bạn đó, sâu trong ý thức của bản thân cậu ta, chính là rất thích loại đàn ông như anh đấy."

Nói xong câu đó, Tống Linh chậm rãi mở miệng ra, hung hăng hướng vùng kín của Hàn Tư Văn cắn xuống.

Một ngày đầu tháng năm, thời tiết đã rất nóng, "Hàn Tư Văn" mặc áo sơ mi ngắn tay đi trên đường cái, một tháng qua, hắn tìm khắp thành phố A, nhưng thủy chung không có tung tích của anh trai hắn..... Anh ấy tới cùng đã đi đâu hay anh ấy không dám gặp mình nữa?

Cũng đúng! Con tiện nhân kia sau khi đùa bỡn với mình như vậy khẳng định đầu thai cũng phải đầu thai thật xa, nếu không..... Thử địa phương khác xem? "Hàn Tư Văn" nghĩ vậy, đột nhiên phát hiện mình vậy mà đã đi tới một hẻm nhỏ hẻo lánh, mà bản thân trước sau đều là người, đã bị bao vây.

Hắn quay đầu nhìn một lượt những người này, cười nhạo một tiếng, đẩy mắt kính, "Không phải chứ! Mang theo pháp khí? Muốn bắt ta?"

"Yêu nghiệt, ngươi đã hại chết nhiều sinh mệnh vô tội! Vậy mà còn có thể cười được!" Thanh âm quen thuộc thình lình xuất hiện khiến "Hàn Tư Văn" chợt quay đầu lại, ngạc nhiên nhìn người đàn ông trước mắt này cầm cờ thu hồn, tay cầm dây mực, thật lâu cũng không nói gì.

https://thuviensach.vn

.....Đã lâu rồi không gặp anh.....Đã gần 90 năm rồi..... "Hàn Tư Văn" sững sờ đứng đó trong chốc lát, cuối cùng cười to, sau hồi lâu mới quệt nước mắt, mang theo nỗi tuyệt vọng nồng đậm, thấp giọng nói với người đàn ông trước mắt: ".....Tại sao.....Chúng ta bây giờ lại trở thành kẻ thù không đội trời chung..... Anh à....."

https://thuviensach.vn

Chương 2: Cúc Hoa Tiên

"Chúng tôi rất tiếc về sự mất tích của giáo sư Hàn, anh mới về nước, hết thảy yêu cầu có thể theo chúng tôi về sở nghiên cứu rồi nói....." Hàn Tĩnh nghe lời khách sáo này, nặng nề gật đầu, đợi đến khi tiễn toàn bộ mọi người về, lúc này mới mệt mỏi tê liệt ngồi trên sofa da màu trắng, thở thật dài một hơi.

Trên thế giới này thân nhân duy nhất của anh đã mất tích gần nửa năm, chú ruột của anh, mặc dù so với anh chỉ lớn hơn hai tuổi.

Hàn Tĩnh mệt mỏi cởi áo khoác trên người, tiện tay từ trong tủ lạnh lấy ra một chai nước, ừng ực uống liền vài hớp, lúc này mới bắt đầu đánh giá trụ sở này của chú anh.

Bố trí trong phòng khí phái thanh lịch, hai màu đen trắng tạo cảm giác tươi sáng, lộ ra một cỗ xa hoa mà kín đáo, có thể tưởng tượng được chủ nhân căn nhà này hẳn là người tình cảm. Nhưng.....Tại sao chú lại mất tích chứ? Chú có thể đi đâu được chứ? Chú đã gặp phải chuyện gì? Hàn Tĩnh lắc đầu, mình sống ở Hoa Kỳ nhiều năm, nếu không phải khi còn bé trước lúc cha qua đời người chú này từng chạy tới, anh vẫn không hề biết trên thế giới này anh còn có thân nhân.

Hàn Tĩnh đứng dậy, duỗi người vươn vai, xoa thắt lưng tính xem bản thân đến tột cùng nên làm thế nào, trước khi về nước toàn thân trên dưới chỉ có 3000 đô, mua vé máy bay về nước cơ hồ đã tiêu hết tất cả tiền tích góp của anh..... Ở bên ngoài thuê một căn nhà quả thật có chút không thỏa đáng, không bằng.....Cứ ở lại đây? Dù sao lúc này phải đưa tro cốt của cha mẹ chuyển tới phần mộ tổ tiên, mình tốt nghiệp thạc sĩ ở Mỹ, vốn dự định

https://thuviensach.vn

về nước phát triển, lá rụng vẫn cần phải về cội mà, hắc hắc, chú của mình cũng sẽ không trách tội mình đâu..... Cứ quyết định đến đây đi.

Hàn Tĩnh một bên tính toán, một bên cầm lấy điện thoại di động, gọi một cú điện thoại, "Alo, bác Trương, là con, Hàn Tĩnh, ngài mấy ngày trước nói để con đến dạy ở đại học S việc này còn tính không?.....Dạ dạ phải.....Con tốt nghiệp học viện điện ảnh đại học New York NYU, không thể giả được....." Bác Trương tên đầy đủ là gì, anh đã quên, là bạn học cũ của cha mình trước kia, hiện giờ đang làm bí thư chức XX đại học S, sở hữu quyền lợi quản lý đại học S, có cửa sau này, làm một thầy giáo nhỏ dạy đại học, hẳn không thành vấn đề nhỉ?

Qua chưa tới hai ngày, điện thoại của bác Trương đã gọi tới, nói là cần lấy các loại giấy chứng nhận và giáo án 30 phút để phỏng vấn, Hàn Tĩnh vui vẻ ra ngoài, dùng chút tiền còn sót lại của mình mua một bộ âu phục rẻ tiền, chỉnh đốn đổi mới hoàn toàn, còn y theo thói quen của người Mỹ xịt chút nước hoa nam giới, sau khi sửa soạn đàng hoàng mới bước lên hành trình phỏng vấn.

Đại học S nằm ở ngoại ô thành phố A, cho nên cửa trường học từ đầu đến cuối nhìn thấy không ít người bán hàng rong, Hàn Tĩnh vừa định xuyên qua họ vào cửa trường, liền bị một người bán hàng nhiệt tình vây quanh: "Bạn học bạn học! Anh đẹp trai anh đẹp trai! Hoa cúc thượng đẳng! Mua một chậu đặt trước máy tính nhé!"

Mua hoa cúc? Trong nước hiện tại lưu hành thứ này? Hàn Tĩnh nhịn không được ngừng chân, quay đầu nhìn về phía cây hoa cúc trong tay người bán hàng, gốc hoa cúc này cũng không phải màu vàng như anh tưởng, mà là màu đỏ dưa hấu phấn phấn tươi đẹp, chỉ cao 50cm, nhưng hoa đang nở rất tươi, trong màu sắc cánh hoa còn có thể nhìn thấy nhụy hoa màu bạch phấn, thật là.....Rất xinh đẹp.....

https://thuviensach.vn

Bị mê hoặc mất rồi! Gốc hoa cúc này cứ như cây thuốc phiện chí mạng, Hàn Tĩnh chỉ cảm thấy mình không cầm lòng nổi tiến lên vài bước, nhẹ nhàng lấy ngón tay vuốt ve cánh hoa cúc, hoa cúc thậm chí còn có chút linh tính, bỗng dưng thoáng lay động thân thể, dọa anh lui về phía sau một bước..... Thật đáng kinh ngạc!

Đợi đến khi Hàn Tĩnh tỉnh táo lại, mới phát hiện mình đang cầm đóa cúc này, trên đường đến phòng làm việc học viện điện ảnh đại học S, này..... Cầm một chậu hoa cúc đỏ chói lọi đến phỏng vấn..... Có phải có chút không ổn không?

Hàn Tĩnh cắn răng, mặc kệ! Cứ thế đến phỏng vấn thôi! Không ngờ phỏng vấn vô cùng thành công, giáo viên đại học S cùng khu với đại học tổng hợp, mấy năm trước mới chen chân tới lĩnh vực điện ảnh truyền hình này, Hàn Tĩnh tài ăn nói rất tốt, lại học trường đẳng cấp thế giới —— Tốt nghiệp học viện điện ảnh New York, sự xuất hiện của anh, giống như một cái bánh nhân thịt thật lớn từ trên trời rơi xuống vậy, mấy lãnh đạo giáo dục phỏng vấn hợp kế, lúc này liền gõ thước muốn Hàn Tĩnh này, xem như đào tạo học thuật để đối đãi.

Hắc hắc hắc! Hàn Tĩnh cơ hồ nhảy nhót trở về nhà, vừa trở về nhà đã đem chậu hoa cúc mới mua này đặt trên bệ cửa sổ phòng khách, cư nhiên đậu được quá dễ dàng, mỗi tháng nhàn hạ, chỉ có vài tiết học, còn có tiền lương cao như vậy! Người tự cho là đủ thường sung sướng, chí ít so với mấy nhà đạo diễn kia tốt hơn nhiều ấy chứ! Anh càng nghĩ càng vui vẻ, nhịn không được bắt đầu khoa chân múa tay.

"Beat it! just beat it!....." Hàn Tĩnh một bên đặt tay ở hạ bộ, một bên nhảy vũ đạo nổi tiếng nhất của Jackson, "Bí ***.....! Bí ***.....!" Anh xoay vòng, vừa gật gù đắc ý mà hát một bên cố gắng hết sức đẩy hông về phía trước.

https://thuviensach.vn

Trong lúc bất ngờ, bỗng nghe một tiếng "phụt xì", tựa hồ có người đang ở bên tai anh cười nhạo, khiến Hàn Tĩnh thoáng cái ngừng lại, chờ một chút, là ai? Anh xoa thắt lưng dạo một vòng, tiếng cười kia tựa hồ vang ngay bên tai mình rõ ràng, là..... Ai?

Hàn Tĩnh lắc đầu, nhất định là nghe lầm rồi, liền không để ý chuyện này nữa.

Tháng tám thấm thoát trôi qua, tháng chín thoáng cái đã về, học kỳ mới của đại học S cũng bắt đầu.

Hàn Tĩnh được giới thiệu như nhân tài hải ngoại, ngay từ đầu đã sắp xếp lịch dạy ba môn, một môn là 《 Lịch sử thế giới điện ảnh 》 cho học sinh năm hai, còn một môn là 《 Đạo diễn lý luận 》 cùng với môn học toàn trường đều có thể lựa chọn - 《 Đối chiếu điện ảnh 》

Cuộc sống của Hàn Tĩnh thoáng cái bận bịu hẳn lên, mỗi ngày soạn giáo án, viết giáo án, định kỳ còn phải nghe các loại tọa đàm cần thiết khác, khiến cuộc sống mỗi ngày của anh xếp kín, mà ngay cả trong nhà mỗi lần xuất hiện khác thường cũng bị bỏ qua không suy nghĩ nhiều. Thế nhưng, có một ngày, anh cảm thấy mình không thể tiếp tục thần kinh thô như vậy nữa, nhà này, khẳng định từng có những người khác ra vào.

Quả thật, từ sau khi anh làm việc liền quên tưới nước cho cây hoa cúc, nhưng.....Đã gần nửa tháng hoa này vẫn không chết, hơn nữa Hàn Tĩnh kinh ngạc phát hiện anh mỗi tối khi mở TV, cũng phải kênh khi mình tắt tối qua, càng miễn bàn đến tủ lạnh thiếu vài ly kem Nestlé một cách lạ lùng, vậy chỉ có thể nói, khi anh vắng mặt, nhà này còn có một người khác ra vào.

Chẳng lẽ chú của anh sao? Nhưng tại sao chú không xuất hiện? Hàn Tĩnh ngơ ngác nhìn bức ảnh của chú trên bàn mình, cau mày, nghĩ thế nào cũng không ra được nguyên cớ.

https://thuviensach.vn

Cuộc sống vẫn cứ tiếp tục, song "Người ẩn hình" anh tìm không thấy này tựa hồ có chút thu liễm, chí ít không xem TV bừa bãi, hoặc nói xem TV xong cẩn thận đổi lại kênh khi anh tắt TV, kem cũng không ăn vụng nữa, chỉ là thiếu một chai sữa chua.

Quên đi! Quản nó làm gì! Dù sao mình chưa từng làm chuyện gì trái với lương tâm, thì sợ gì quỷ gõ cửa, Hàn Tĩnh vứt sự tình này ra sau đầu, chuyên tâm lên lớp.

Tối hôm đó, Hàn Tĩnh vừa kết thúc môn học tự chọn 《 Đối chiếu điện ảnh 》, liền bị một cậu học trò ngăn ở của, cậu học trò thoạt nhìn chỉ khoảng 1m70, mặt mũi vô cùng thanh tú, hai mắt thật to, cười lên còn có lúm đồng tiền, cực kỳ trắng, cũng cực kỳ.....gái.

Con bà nó! Lại nữa rồi! Hàn Tĩnh ở trong lòng kêu rên một tiếng, nhưng vẫn mang theo tươi cười, hỏi: "Bạn học, có chuyện gì?" Cậu học trò khẽ ngẩng đầu nhìn anh, mặt trong lúc hốt nhiên phiếm hồng, từ trong túi lấy ra một phong thư chế tạo vô cùng tinh mỹ, đưa cho anh, lắp bắp nói: "Thầy thầy Hàn..... Em em là học sinh của viện y học, em tên là Phương Vân Chu, vừa rồi nghe thầy giảng về phim của Park Chan Wook thật sự quá tuyệt vời, đây đây đây..... gửi thầy....." Nói rồi, dường như không dám nán lại nữa quay đầu vụt chạy đi.

Hàn Tĩnh nhìn thư trong tay, không nói gì.

Về đến nhà, Hàn Tĩnh vừa mở thư ra nhìn, hóa ra là một bức thư tình, phía trên tràn ngập cái mà bạn học Phương Vân Chu kia gọi là tình yêu đối với anh.....Con bà nó.....Mình hút đàn ông thích đến vậy sao? Ở Mỹ cũng vậy, nước mình không phải rất bảo thủ sao! Thế nào bây giờ còn có loại nam sinh này đưa thư tình????

"Phụt xì", trong lúc hốt nhiên, bên tai lại truyền đến một tiếng cười nhạo như thiện ý, tựa hồ có người ở phía sau anh nhìn thấy bức thư tình này, Hàn

https://thuviensach.vn

Tĩnh đột nhiên quay đầu lại, không có ai, trong phòng vô cùng an tĩnh, chỉ có thể nghe thấy tiếng đập của trái tim anh.

Anh lắc đầu, vo thư tình thành một viên giấy, vứt vào thùng rác.

Lúc 3h sáng, Hàn Tĩnh bị thanh âm răng rắc từ trong phòng khách truyền đến đánh thức, có người! Trộm? Anh nhìn bốn phía một chút, tiện tay cầm lên một cây đèn bàn làm vũ khí, rón ra rón rén đi đến phòng khách.

Bên trong phòng khách có thêm một người. Một nam giới toàn thân trần trụi, thân hình cao lớn.

Con bà nó! Trong nhà sao lại xuất hiện một kẻ thích khỏa thân? Hàn Tĩnh lặng lẽ tiến lên vài bước, đánh giá tên đàn ông này.

Chàng trai mặt mũi vô cùng xuất chúng, mày dài đến tóc mai, môi mỏng, tuấn lãng đủ để mê ngất người, tóc dài màu đỏ nhạt quét đất, toàn thân trần trụi, đang ngồi xếp bằng trên mặt đất, ngửa đầu, nhắm mắt lại, giơ hai tay, lòng bàn tay hướng ánh trăng, bộ dáng thản nhiên tự đắc.

Hàn Tĩnh siết chặt đèn bàn trong tay, nương theo ánh trăng nhìn bức ảnh chụp cả nhà trên bàn một chút, lần nữa khẳng định đó cũng không phải chú mình đã biến mất thật lâu, rống to thành tiếng: "Ngươi là ai! Ta sẽ báo cảnh sát đó!"

Lõa nam tựa hồ cũng bị dọa giật mình, thoáng cái run bắn, buông cánh tay xoay đầu sang mở to mắt, hai mắt dài mảnh của cậu chàng hơi nheo lại, thản nhiên tự đắc thấp giọng hỏi: "Ngươi có thể nhìn thấy ta?"

Ai ya, đồng tử người này cũng là màu đỏ, chẳng lẽ là cosplayer? Hàn Tĩnh giơ đèn bàn trong tay lên: "Ngươi rốt cuộc là ai? Tới nhà ta để làm chi?"

https://thuviensach.vn

Chàng trai "phụt xì" một chút cười khẽ thành tiếng, ranh mãnh nhìn anh, trừng mắt đắc ý, Hàn Tĩnh trong lúc hốt nhiên bỗng dưng tỉnh ngộ, con bà nó! Tiếng cười kia sao quen vậy? Chẳng phải là tiếng cười thường xuyên xuất hiện bên tai mình đó sao?

Anh giống như chợt hiểu rõ, thoáng cái lui về phía sau vài bước: "Người là người hay quỷ?..... A..... Chú ta mất tích khẳng định có liên quan tới ngươi?!" Chàng trai chậm rì rì đứng dậy, vô cùng phong tình hất mái tóc dài màu đỏ nhạt của mình, lắc đầu: "Tôi chẳng liên quan gì đến việc chú anh mất tích cả, là anh mua ta về nhà mà nhớ không? Chủ nhân?"

Một tiếng gọi "chủ nhân" này, Hàn Tĩnh chỉ cảm thấy nửa khớp xương mình đều sắp bủng ra, chàng trai nghiêng đầu, hiếu kỳ tiếp tục hỏi: "Nhưng mà.....Sao hôm nay anh có thể nhìn thấy tôi?"

Hàn Tĩnh há hốc miệng, xoay vặn mặt khống chế mình không nhìn tới JJ của chàng trai, giơ đèn bàn trong tay giương nanh múa vuốt: "Ta mua ngươi? Ta mà mua cũng phải mua em gái mềm mại chứ đúng không? Ta mua một tên đàn ông như ngươi ta ăn no rửng mỡ à! Ngươi đó có phải rượu mời không uống muốn uống rượu phạt không hả!"

Chàng trai nghe nói thế lại yếu ớt cười một tiếng, lắc lắc tay, dùng ánh mắt tà mị tùy ý liếc qua chỗ kín của Hàn Tĩnh, đột nhiên như nhớ tới gì đó chợt tỉnh ngộ: "A, đúng rồi, nếu là anh mua tôi.....Tôi liền phục vụ cho anh nha, nhìn anh gần đây quả thật rất khổ cực....." Nói rồi đi tới, không thèm phân trần bắt lấy cổ tay Hàn Tĩnh, cường thế đi về phía phòng ngủ.

"Ngươi muốn làm gì! Ta làm gì mà khổ cực?" Hàn Tĩnh một bên giãy giụa, lại bị chàng trai vừa kéo vừa túm, kéo dài thẳng tới trên giường, hai mắt chàng trai hẹp dài lóe ra quang mang giảo hoạt, đặt anh dưới thân, nhẹ giọng nói: "Anh không khổ cực? Sao tôi đây mỗi ngày cứ thấy anh mở một tài liệu gì đó tên cô giáo Thảo, sau đó nhìn thứ trong đó lấy tay chăm sóc thằng em anh? Đây chẳng phải là khát khao thì là gì?" Nói rồi, động tác y

https://thuviensach.vn

tao nhã gẩy rơi quần lót của Hàn Tĩnh, thấp giọng hỏi: "Chủ nhân, để tôi giúp anh thư giãn chút, thế nào?"

Đói.....Khát..... Đói.....Khát cái đầu ngươi đó! Chủ nhân là rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy? Hàn Tĩnh hoảng sợ giãy giụa, nhưng phát hiện người đàn ông trước mắt sức lớn như trâu, mình cứ như con phù du cố lay đại thụ vô kế khả thi vậy, tới cùng lại như phụ nữ giạng đùi tùy ý để y xâm lược.

Hàn Tĩnh khẩn trương thở hổn hển, cảm thụ được nụ hôn nồng nàn dày đặc của chàng trai, cùng với cảm giác tê dại của mái tóc dài màu đỏ chảy trước ngực mình.....Má nó! Chẳng lẽ lại bị tên xa lạ này gian sao? Chàng trai sau một hồi hôn môi, ngẩng đầu, nhíu mày: "Âm khí trên người anh thật nặng, khó trách anh có thể nhìn thấy tôi.....Hôm nay đã gặp người sắp chết sao....."

Đâu ra? Người sắp chết? Hàn Tĩnh vừa định giãy giụa, không ngờ chàng trai nắm lấy chỗ hiểm của anh, cao thấp di chuyển, thấp giọng nói: "Quên đi, âm khí nặng cũng không sao, nhưng mà không cần sợ, sau này tôi sẽ bảo vệ anh.....À quên tự giới thiệu, tôi tên là Chu Uyên.....Chính là chậu hoa cúc anh mua về đó! Sau này xin được chỉ giáo nhiều hơn.....Chủ nhân của tôi....." Nói rồi, thanh âm của chàng trai càng ngày càng thấp, y chậm rãi nhắm hai mắt lại, cúi người cùng người dưới thân đặt xuống một nụ hôn kiên định.

Hoa cúc..... Yêu quái..... Hàn Tĩnh còn chưa kịp ngẫm nghĩ, đã đắm chìm dưới kỹ thuật hôn cao siêu của người tên Chu Uyên này.

Từ khi còn là thân hoa cúc lần đầu tiên nhìn thấy anh tôi đã phải lòng anh rồi, chủ nhân của tôi.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 3: Hồi Ức Tử Vong

Phương Vân Chu ôm đầu mình, thỉnh thoảng lại nhặt những thân thể đứt rời của mình lên, lảo đảo bước đi trên con đường nhỏ yên tĩnh, phía sau vệt máu màu đỏ tươi kéo dài một dải trên mặt đất, ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy một khối thịt đỏ không biết là nội tạng hay là gì khác.

Phương Vân Chu cười cười tự giễu, bây giờ là mấy giờ? Ba mẹ có phải đã ngủ rồi không? Mình bây giờ chết rồi..... Có phải sẽ không còn gặp được họ nữa không? Ôi.....

Phương Vân Chu muốn ngẩng đầu nhìn bầu trời, nhưng đầu vừa mới ấn lên xong giờ lại rơi xuống, cậu nhậm mệnh nhét con ngươi của mình trở lại trong hốc mắt, một lần nữa đem đầu đặt lên cổ, tiếp tục tiến về phía trước.

Tôi muốn về nhà..... Về nhà.....Trong tim cậu chỉ còn ý niệm này, phía sau một mảnh dính dấp, chất lỏng màu trắng cùng máu đỏ tươi theo bắp đùi bị chém thành vài khúc chậm rãi chảy xuống.

Cậu biết mình đã chết, bị người ta tiền dâm hậu sát, tàn nhẫn phanh thây mà chết.

Trước đó một khắc cậu còn dào dạt đắc ý, vì lần đầu trong đời đưa thư tình cho thầy giáo mình ngưỡng mộ mà dào dạt đắc ý, sau một khắc cậu liền ôm đầu lâu máu me của mình đi trên con đường nhỏ hẻo lánh này, lúc ấy.....Tới cùng đã xảy ra chuyện gì? Cậu một chút cũng nhớ không ra.

Song cậu đã biến thành quỷ. Một con quỷ cả người đầy máu hơn nữa tứ chi của mình tất cả đều biến thành thịt khối.

https://thuviensach.vn

Trên đường cũng gặp rất nhiều quỷ, có con nhìn là biết quỷ treo cổ, với thế nào lưỡi cũng không dài đụng tới được con ngươi đã lòi ra; Có con quần áo sạch sẽ, nhưng đầu nở hoa, còn có thể nhìn thấy óc..... Đủ loại quỷ khác nhau đều dựa ở ven đường nhìn cậu, thậm chí có con quỷ còn nhỏ giọng nói "Bé này chết sao so với XX còn thảm hơn?".

Phương Vân Chu mặc dù không biết mình rốt cuộc chết thế nào, nhưng cậu rõ ràng biết mình còn chưa quá đầu thất, còn có thể du đãng trên thế giới này, tựa hồ đi một khoảng cách rất dài, cậu rốt cuộc về tới tiểu khu mình sống, lúc nhìn thấy ngọn đèn ban công của nhà mình vẫn còn sáng, cậu thở dài một hơi thật sâu, chậm rãi lướt lên lầu.

Không tốn chút sức nào xuyên qua cánh cửa xong, Phương Vân Chu đầu tiên liền bị chính tấm biển "Trấn trạch chi bảo" mình cầu trên Thái Sơn về hù nhảy dựng, tấm biển phát ra ánh đỏ khiến cậu ngay cả mắt cũng không mở ra được, bất đắc dĩ, chỉ có thể cẩn thận từ cửa sổ tiến vào, đập vào mắt liền nhìn thấy cha mẹ đang ngồi trên sofa xem TV.

Sắc mặt hai người thoạt nhìn cũng không tốt, hai bên tóc mai của cha tựa hồ lại bạc thêm không ít, mẹ thì không ngừng khóc thút thít, thường thường nhìn đồng hồ, tâm không yên mà xem TV.

Phương Vân Chu nhìn mình một chút, nghĩ hiện giờ bộ dáng này thật sự không thể gặp cha mẹ, nhưng mà.....Nếu còn không gặp họ, sẽ không gặp được nữa, cậu cắn răng, tiến lên vài bước vừa định nói chuyện, trong nhà con mèo Đại Hoàng ngày thường thân thiết nhất với cậu chẳng biết từ đâu lủi ra, "meow" một tiếng toàn thân xù lông, cong lưng không chút nhúc nhích nhìn cậu, phát ra tiếng "grừ grừ" cảnh cáo, không chút nhúc nhích nhìn cậu xuyên tường mà qua.

Mèo thối! Lúc này đã biết giữ nhà, nhưng rốt cuộc cũng có thứ có thể nhìn thấy mình rồi, thật sự là quá tốt, Phương Vân Chu chậm rãi ngồi xổm xuống, tứ chi trên người rơi mất một cái, nhìn nó vui vẻ nói: "Đại Hoàng à

https://thuviensach.vn

là tao, tao là anh của mày đây.....Mày đừng sợ, tao chính là..... Muốn..... Nhìn họ một chút..... " Con mèo không hề động đậy, mắt cũng không chớp, bất động nhìn cậu, đuôi dựng thẳng thắp, đột nhiên mở miệng, lộ ra hàm răng nhọn hoắc.

Nó đang hạ lệnh đuổi khách, Phương Vân Chu đã hiểu con mèo rốt cuộc có ý gì, cậu nhẹ nhàng thở dài một hơi, thật sự là một con mèo ngoan.

"Reng reng reng reng....." Điện thoại trong nhà đột ngột vang lên bén nhọn, mẹ nhẹ giọng hét một tiếng, nhảy dựng lên, ba bước cũng thành hai chạy tới, vừa định cầm ống nghe, lại như điện giật rút tay về, ánh mắt như cầu trợ nhìn về phía cha cũng đang chạy tới, thấp giọng van nài nói: "Ba nó ơi, em không dám....."

Cha cậu khẩn trương gật đầu, xoa xoa tay khẩn trương đi tới, dùng bàn tay run rẩy nhanh chóng cầm ống nghe lên, thanh âm cũng có chút nghẹn ngào: "Alo.....A a a a a, chào ngài, đã có kết quả? Thế nào, đấy có phải là Vân Chu nhà tôi không?..... Xin anh đừng vòng vo nữa! Chúng tôi đã chuẩn bị tốt tâm lý rồi!.....Không..... Làm sao có thể!" Bất thình lình, cha cậu tê tâm liệt phế rống lên, nghẹn ngào gào thét nói: "Làm sao có thể.....Vân Chu nhà tôi ngoan ngoãn như vậy..... Đứa bé hiểu chuyện như vậy..... Nó mới chưa tới 20 tuổi..... Làm sao có thể chết chỉ còn lại vài ngón tay..... Nhà chúng tôi chỉ có một đứa con này mà....."

Mẹ cậu nghe thấy những lời này cũng đã sớm tuyệt vọng yếu ớt ngã trên mặt đất, che mặt khóc lớn.

"Mẹ cha.....Xin lỗi, con không bao giờ có thể..... " Giở thói bướng bỉnh với hai người nữa.....Trước đó về nhà, con giận hờn hai người, cái gì cũng không thèm nói liền nổi giận đùng đùng bỏ đi.....Gặp lại đã âm dương cách biệt.....Lúc này, kiên trì không được nữa Phương Vân Chu chỉ có thể ôm đầu mình vào trong ngực, ngồi xổm ở góc tường, tuyệt vọng khóc thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Trên thế giới chuyện thống khổ nhất không có gì khác ngoài việc người mình yêu bị tổn thương mà mình chỉ có thể trơ mắt đứng đó nhìn, vô lực để làm.

Vốn Phương Vân Chu ở đại học S cũng không nổi danh, án bầm thây vừa xảy ra, cơ hồ tất cả học sinh đều biết tới cậu. Cậu lạnh nhạt nhìn đám bạn cùng phòng chuyển hết ra khỏi ký túc xá, thậm chí có người còn dán trên đầu giường mình hình vẽ bát quái trừ tà, lạnh nhạt nhìn trường học hướng mọi người tuyên bố thông tin cảnh báo an toàn, lạnh nhạt nhìn mỗi một người quen thuộc, xa lạ đàm luận về cái chết của mình.

Mà Phương Vân Chu cũng dần dần biết rõ thi thể mình được phát hiện như thế nào.

7 ngày trước khi cậu biến mất, nhân chứng cuối cùng nhìn thấy cậu chính là thầy giáo mà cậu đã tặng thư tình, sau đó không còn tin tức gì của cậu nữa.

Ba ngày trước có một bà cụ nhặt đồng nát ở trong thùng rác trung tâm chợ phát hiện một bọc hàng dùng vải dầu đóng gói, mở ra vừa nhìn lại là thịt bằm đỏ tươi, ngửi vào xem như mới mẻ, vốn định đem nấu cho mình ăn, không ngờ miễn cưỡng phát hiện trong bọc ba ngón tay.

Bộ phận bị chém thành thịt nát được pháp y giám định là hai bàn tay, ngay sau đó, một xưởng xử lý rác ở thành tây phát hiện hai bọc nhỏ gói bằng vải dầu đồng dạng, là đùi phải và cánh tay trái của cậu, trong công viên ngoài trời miễn phí của thành nam phát hiện thân thể cậu, trong chùa Đại Giác của thành bắc hai hòa thượng phát hiện chân trái và cánh tay phải.....Đến tận giờ..... Các bộ phận của thân thể Phương Vân Chu, tất cả đều đã tìm đủ, chỉ còn lại đầu của cậu.

Mấy ngày này, cậu vẫn luôn trở về nhà quan sát cha mẹ. Tóc cha trong một đêm bạc trắng, bỏ bê công việc mỗi ngày ở trên đường cái truyền đơn

https://thuviensach.vn

treo số tiền lớn tìm kiếm đầu mối, mà mẹ thì mỗi ngày khóc đến ruột gan đứt từng khúc, mỗi ngày đều phải truyền đường glu-cô, một gia đình, cứ như vậy sụp đổ.

Nhưng Phương Vân Chu vẫn không nhớ ra được mình rốt cuộc đã chết thế nào. Nhớ không ra rốt cuộc là ai có thù hận lớn như vậy với cậu, không ngờ còn phải phanh thây..... Hơn nữa.....Xâm phạm cậu.

Cho dù đã biến thành quỷ, cậu cũng có thể rõ ràng cảm giác được chỗ phía sau mình kia mỗi ngày đều âm ỉ đau, mỗi lần cất bước, đều có thể chảy ra chất lỏng trắng, tựa hồ mấy thứ kia lấy mãi không hết, rốt cuộc là ai? Rốt cuộc là ai tàn nhẫn như vậy? Nếu ta tìm được hung thủ, ta nhất định bầm thây ngươi thành vạn khúc như vậy! Khóe mắt Phương Vân Chu phiếm đỏ, gắt gao siết chặt đấm tay.

Một buổi tối, khi Phương Vân Chu ôm đầu cậu treo trong phòng tự học theo đầu mối, rốt cuộc nghe được có người đang bàn về cậu.

"Tớ cứ nói thế đó thì sao! Gã tiện nhân Phương Vân Chu kia vốn sẽ không được chết tử tế! Nếu nó không chen chân vào giữa hai ta, hai ta cũng không đến mức chia tay bốn năm!"

"Chuyện giữa hai ta sao có thể kéo Phương Vân Chu vào? Dù sao cậu ta chết không rõ ràng, Dương Phàm cậu một chút lòng thương xót cũng không có sao?"

"Lòng thương xót? Lạc Tường, cậu đừng nghĩ xấu cho tớ thế có được không? Tớ rất thương xót cậu ta, đúng, cậu ta chết không rõ ràng, nhưng tớ bây giờ chẳng qua rảnh rỗi không có gì làm nói chuyện thế thôi, cậu làm gì nóng nảy với tớ ghê thế, xem ra vẫn còn lưu luyến đây mà, có phải tớ rất dư thừa không hả?"

Tiếng cãi vã không ngừng truyền đến, Phương Vân Chu càng ngày càng hiếu kỳ, vừa lướt qua nhìn, hóa ra tranh cãi trong góc phòng tự học chính là

https://thuviensach.vn

bạn trai trước của mình Lạc Tường cùng với bạn trai hiện giờ của cậu ấy Dương Phàm.

Lạc Tường và cậu giống nhau, đều là học sinh khoa y học, đã lên năm 5, cơ hồ là người phát ngôn đẹp trai giàu có, cấp hai thì lệch khỏi quỹ đạo, bạn trai đầu tiên chính là Dương Phàm độc mồm trước mặt kia. Hai người ngọt ngào như kẹo dính ba năm, chẳng biết vì nguyên nhân gì thì chia tay, sau đó Lạc Tường liền dùng tốc độ tia chớp tìm tới Phương Vân Chu, kết quả cuối cùng là Dương Phàm lại đoạt Lạc Tường về.

"Dương Phàm, bình tĩnh mà xem xét đi, nếu cậu năm đó không câu dẫn anh trai tôi, hai ta sẽ đến mức chia tay sao? Sự tình này là cậu sai đúng không?" À à à, lại còn thế này nữa đấy, Phương Vân Chu méo méo miệng, mình đã chết, việc này đã không liên quan gì đến cậu nữa, lúc này Dương Phàm đã hổn hển, há hốc miệng, rõ ràng nói không được lời nào, dùng ngón tay run rẩy chỉ Lạc Tường, xoay người lủi đầu hướng chỗ Phương Vân Chu chạy tới.

Phương Vân Chu theo quán tính loài người còn chưa kịp né tránh, Dương Phàm đã xuyên qua thân thể cậu, trong nháy mắt đó, một người một quỷ đều cảm thấy kinh ngạc.

Dương Phàm cứng đờ tại chỗ, sao hắn lại cảm giác như đã nhìn thấy một người toàn thân đầy máu.....? Thật là quá quỷ dị, cũng không quan tâm đến Lạc Tường nữa, dùng sức nhìn bốn phía.

Mà Phương Vân Chu cũng cảm thấy kinh ngạc giống vậy, vừa rồi cậu tựa hồ đã cùng Dương Phàm nhìn nhau.....? Chẳng lẽ người này có thể nhìn thấy cậu? Dương Phàm lắc đầu, khẳng định vừa rồi là quá giận, nhìn lầm rồi, nghĩ thế, lại trừng Lạc Tường, xoay người bước đi.

"Này này này! Cậu chờ tôi một chút, có phải cậu có thể nhìn thấy tôi không?" Phương Vân Chu tất tả chạy theo, dọc đường thân thể vỡ vụn tới

https://thuviensach.vn

tấp rơi mấy bộ phận, cậu chỉ có thể ôm đầu mình một đường om sòm cố gắng kết nối với Dương Phàm, nhưng Dương Phàm chẳng hề đáp lại, ra khỏi cổng trường tiện tay kêu một chiếc taxi đậu ven đường.

"Này.....Cậu có nghe tôi nói không....." Phương Vân Chu vừa định hỏi lại lần nữa, bỗng dưng cứng đờ tại chỗ, cậu nhớ rồi, ngày đó, sau khi cậu tặng thư tình xong, mẹ gọi điện thoại tới, nói trong nhà có hầm cá, bảo cậu về ăn, cậu gọi một chiếc taxi, lên xe.....

Đúng, cũng là người tài xế taxi trước mắt này thoạt nhìn chỉ khoảng 28 tuổi, đội mũ lưỡi trai, Phương Vân Chu vội vàng cùng Dương Phàm lên xe, tâm tình Dương Phàm thoạt nhìn vô cùng tệ, nói một địa chỉ sau đó không nói chuyện nhiều nữa. Trái lại tài xế taxi kia qua kính chiếu hậu không ngừng nhìn hắn, qua một ngã tư đường mới thấp giọng hỏi: "Tâm trạng không tốt? Cãi nhau với bạn gái à?"

Dương Phàm cười nhạo thành tiếng, cuối cùng nhàn nhạt "Ừa" một tiếng, tài xế nhàn nhạt nở cười một tiếng, bỗng dưng như nhớ ra gì đó, hỏi: "À đúng rồi, cậu bạn học, tôi sắp phải ngừng xe, lát nữa phải đón hai người bạn, cậu không ngại chứ? Yên tâm, tôi không phải người xấu."

Dương Phàm nhàn nhạt ừ một tiếng, không nói thêm gì, hiển nhiên tâm trạng không tốt, chỉ chốc lát sau, xe taxi liền ngừng lại, lên xe là hai người đàn ông cũng đội mũ lưỡi trai, một người đàn ông gầy yếu ngồi trên ghế phụ, một người vóc dáng khá tráng kiện thì ngồi phía sau bắt đầu bắt chuyện với Dương Phàm.

Lơ lửng trong xe Phương Vân Chu toàn thân run rẩy, đúng! Chính là những người này, chính là những người cuối cùng cậu đã gặp! Người đàn ông tráng kiện kia bắt đầu bắt chuyện cùng Dương Phàm: "Cậu bạn học, có phải cậu học đại học S không? Gần đây đại học S đã xảy ra chuyện phải không?"

https://thuviensach.vn

Dương Phàm chậm rãi xoay đầu sang, ác liệt liếc gã to khỏe một cái, hồi lâu sau mới mệt mỏi nói: "Đúng, vụ án phanh thây, tôi quen nạn nhân, cậu ấy..... Là một cậu bé rất biết điều....." Phương Vân Chu nghe thấy những lời này có chút kinh ngạc, cậu vẫn là lần đầu tiên từ miệng Dương Phàm nghe được tiếng người nha, ngay sau đó, hắn lại nhàn nhạt nói: "Cậu bé kia là học nha sĩ, vô cùng ưu tú, thế mà đã mất rồi..... Quá đáng tiếc....."

Ba người trong xe taxi đồng thời thở dài, không ngờ ngay sau đó gã to khỏe hèn mọn cười vài tiếng, hưng phấn nhỏ giọng nói: "Cậu bạn học, không bằng.....Cậu cũng theo làm bạn với hắn nhé?" Những lời này còn chưa dứt, người nọ đã từ trong túi nhanh chóng móc ra một mảnh vải trắng, thoáng cái gắt gao bưng kín miệng mũi Dương Phàm.

Dương Phàm không kịp phòng bị, chỉ vùng vẫy mức độ nhỏ hồi lâu liền yếu ớt ngã vào lòng gã đàn ông tráng kiện, hai người khác huýt sáo, tài xế taxi kia hưng phấn nói: "Ồ, thật sự là chẳng tốn chút công sức nào, học sinh bây giờ thật sự quá dễ lừa!" Người ngồi ghế lái phụ nhún vai, vẻ mặt dâm đãng: "Được rồi được rồi, lái xe nhanh lên, tao sắp nhịn không nổi nữa, chú em này hôm nay mặt mũi so với tên chúng ta đùa chết lần trước còn xinh đẹp hơn, mày xem vẻ khốc liệt trong dung mạo kia, tao sớm cứng lên cả rồi!"

Ba tên ha ha cười, ô tô đánh một vòng, hướng về núi sâu thành tây chạy đến. Xe taxi dọc đường cài số 5 lên, tốc độ cao chạy về phía trước, trong lúc đó gã to khỏe kia đã lột xuống toàn bộ áo khoác của Dương Phàm, đưa tay vói vào trong quần lót tùy ý đùa bỡn, Phương Vân Chu trong lòng gấp gáp, lại vô lực để làm, chỉ có thể lơ lửng trên không trung phẫn nộ nhìn hết thảy.

Ô tô rất nhanh liền chạy đến một nhà xưởng bỏ hoang, đám người xuống xe, gã to khỏe kia khiêng Dương Phàm vẫn đang bất tỉnh, đi tới tầng hầm dưới nhà xưởng.

https://thuviensach.vn

Tầng hầm cực kỳ nhỏ hẹp, chỉ khoảng 20 mét vuông, bên cạnh đặt một cái tủ lớn, trên tường bị quét lớp sơn màu đỏ thẫm, rất chói mắt, treo rất nhiều dụng cụ tra tấn dữ tợn, đủ loại dao kéo, cùng xiềng xích, mùi máu tanh phả vảo mặt, khiến cho Phương Vân Chu đã biến thành quỷ cũng rét mà run.

Đúng..... Đây là máu của cậu, đây là mùi máu của cậu! Lơ lửng trên không trung Phương Vân Chu không ngừng run rẩy, cậu đã nhớ lại tất cả.

Cậu đã bị ba gã này đánh thuốc mê sau đó kéo vào trong tầng hầm này, trong tám giờ cậu đã nếm thử được cái gì gọi là khoái cảm tiêu hồn, ngay từ mới đầu là tứ chi bị buộc sít sao, khiến cậu thiếu chút nữa ngay cả khí cũng thở không nổi, tiếp đó là đến súc ruột khủng khiếp, cuối cùng cậu rốt cuộc không bài tiết ra được bất cứ uế vật nào nữa, trong thân thể tràn ngập dịch trơn dính dấp, ngay sau đó là đủ loại dụng cụ, mô phỏng như nến, roi da, hay người thật vân vân nối đuôi nhau tới, đến cuối cùng, khi cậu bị ba gã này thay nhau dùng nắm đấm ra vào, rồi chết.

Phương Vân Chu bừng tỉnh, không nhịn được bật cười lớn, bi ai nhìn Dương Phàm đang hôn mê trước mắt đã bị xiềng xích treo lên, đúng, cậu bị mấy gã đàn ông trước mắt này chơi đến chết, để nhanh đổ máu hơn, những gã này thậm chí còn treo ngược thân thể cậu, chờ sau khi máu chảy hết mới bị ba gã này phanh thây, ba gã này cực kỳ điên cuồng, cười lớn dùng vải dầu bọc tứ chi cậu, phân tán khắp nơi, chỉ là không có đầu.

Mình.....Không ngờ đã chết như thế.....Song..... Cậu nhìn về phía cái tủ lớn bên cạnh kia..... Mỉm cười, cậu sẽ có thể nếm thử khoái cảm tự tay đâm chết kẻ thù ngay thôi.....Trong mắt lóe ra quang mang khát máu.

Ba gã kia thoạt nhìn cực kỳ hưng phấn, đang cầm dao nhíp chậm rãi cắt quần lót còn sót lại trên người Dương Phàm, Dương Phàm khẽ rên rỉ, hoang mang mở mắt, phát hiện cảnh ngộ của mình hiện tại, bật người giãy giụa: "Bọn mày là ai! Thả tao ra! Thả tao ra!"

https://thuviensach.vn

Ba gã cười vang, gã đàn ông diện mạo hèn mọn cười khoa trương nhất, từ trong tủ treo quần áo bên cạnh nâng ra một mô hình người nhựa, đem nó khua trước mặt Dương Phàm, lui về phía sau vài bước, hắc hắc cười vài tiếng, trong con ngươi lóe ra quang mang điên cuồng, nhẹ giọng hỏi: "Chú em, có quen bạn học này không?"

Dương Phàm ngẩng đầu nhìn lại, thoáng cái sững tại chỗ, trước mắt là một người mẫu thân nhựa dẻo, chỉ có điều phần đầu.....Đã đổi thành đầu của Phương Vân Chu."

Dương Phàm sững sờ nhìn đầu Phương Vân Chu, toàn thân đều đang run rẩy, hiện giờ đều có thể nhớ lại, đứa nhỏ này rất sợ hắn, thường xuyên dùng đôi mắt to ướt sũng kinh ngạc nhìn Lạc Tường và hắn, lúc cười rộ lên còn có lúm đồng tiền, nhưng mà, cậu ta bây giờ, mặt tái nhợt, môi cũng đã biến thành màu xanh tím, đôi mắt cũng không nhắm lại, như oán như hận rũ mắt nhìn mặt đất.

"Hahahaha.....Chú em, sợ rồi sao? Mau hầu hạ mấy anh đây thật tốt nói không chừng còn có thể cho mày một kiểu chết thống khoái đó, vị bạn học trước mặt mày đã tận mắt nhìn hai tay mình bị chém thành thịt nát đó nha! Lúc chặt bỏ đầu nó còn phát ra tiếng thở "hồng hộc" như giết heo vậy đó!....."

Những lời này còn chưa nói xong, đầu Phương Vân Chu đã cứng ngắc xoay về hướng ba gã, ba gã ngừng cười, không hẹn mà cùng lui về sau vài bước, Dương Phàm đã sớm sợ hãi thét to.

Chỉ nghe răng rắc răng rắc hai tiếng, Phương Vân Chu chậm rãi ngẩng đầu, dùng đôi mắt hung ác âm hiểm đỏ tươi nhìn về phía ba gã, mỉm cười, một cái tròng mắt "phụt" một tiếng phun ra, chỉ nói một câu, "Trả mạng cho ta....." Nói rồi, mô hình nhựa cứng nhắc chậm rãi di chuyển, đi tới trước mặt một gã sớm đã bị dọa đần ra, đưa tay hung hăng cắm vào trái tim một người trong đó.

https://thuviensach.vn

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng, ba gã lần lượt bị móc tim, ngã vào trong vũng máu, Phương Vân Chú từ từ quay đầu lại, dùng ánh mắt hung ác âm hiểm không chút ánh sáng nhìn về phía Dương Phàm.

Dương Phàm chỉ cảm thấy sau gáy một mảnh tê dại, trừng mắt nhìn Phương Vân Chu thao túng cơ thể mô hình người nhựa bước qua vũng máu chậm rãi tới trước mặt hắn, nhựa dẻo ma sát với mặt đất phát ra thanh âm "kin kít kin kít" chói tai..... Toàn thân run rẩy nhưng cái gì cũng nói không ra.....

Dương Phàm khi tỉnh lại, bản thân đã ở bệnh viện, chung quanh rất an tĩnh, Lạc Tường ở một bên đang ngủ say, hắn ngọ ngoạy ngồi dậy, làm thế nào cũng không ngờ tới Phương Vân Chu sẽ bỏ qua cho hắn.....Đứa nhỏ kia.....Mình từng làm khó làm dễ nó như vậy, nó hẳn phải rất chán ghét mình, vậy mà lại cứu mình.

Dương Phàm chậm rãi rơi lệ, Vân Chu, cám ơn cậu đã cứu tôi, tôi biết nguyện vọng của cậu, hắn cười cười, nhẹ nhàng đan mười ngón tay cùng Lạc Tường, trong lòng âm thầm đưa ra quyết định.

https://thuviensach.vn

Chương 4: Quỷ Anh

Quỷ Anh (thượng)

Lạc Phi gần đây luôn mơ thấy một giấc mộng.

Giấc mộng anh bị một người đàn ông hung hăng xâm phạm.

Người đàn ông kia bộ dạng thế nào, anh không biết, chỉ cảm thấy người đàn ông rất gầy, thắt lưng cực kỳ mảnh, nhưng sức lực vô cùng lớn, da tái nhợt loại bệnh trạng, mang theo tiếng cười như có như không, cùng với mùi hương thoang thoảng đặc thù trên người, dùng hai tay tuyệt đối mạnh mẽ, buộc chặt vòng eo anh, ra sức va chạm thân thể anh.

Mà chính anh lại toàn thân vô lực, hai chân mở rộng, chân gắt gao vắt trên eo nhỏ của người đàn ông, phát ra tiếng rên rỉ thỏa mãn như phụ nữ, vật thể bén nhọn như lưỡi hái kia một lần lại một lần va đập vào anh, thân thể như trôi giạt giữa biển rộng, vĩnh viễn nhấp nhô giữa những cơn sóng, cuối cùng họ đồng thời phát tiết, toàn thân tản ra vị ngọt tanh tưởi ẩm nóng, cho nhau nụ hôn nồng nàn, mãi đến một khắc khi anh tỉnh mộng kia.

Trời ạ..... Tôi rốt cuộc bị sao vậy? Lạc Phi phất tay hất chuông báo thức đang run bần bật xuống đất, mệt nhọc trở mình một cái, cảm giác phía sau có chút đau đớn mơ hồ, anh không nhịn được mắng một tiếng, vùi đầu thật sâu vào trong gối, hưởng thụ khoảnh khắc cuối cùng của giấc ngủ.

Nhờ phúc của giấc mộng xuân này, anh đã liên tục ba bốn ngày ngủ không được ngon giấc, thật vất vả mới có vài ngày nghỉ phép liền bị lãng

https://thuviensach.vn

phí như vậy, sách của Freud anh sắp lật đến nát vụn rồi, cũng không biết được nguyên cớ, chẳng lẽ thật sự là dục cầu bất mãn sao?

(Tiêu: Dục cầu bất mãn nghĩa là ham muốn không được thỏa mãn nên bực bội)

"Reng reng reng....." Điện thoại bàn trong nhà đột ngột vang lên, Lạc Phi âm thầm mắng một tiếng, ngay cả dép cũng không thèm mang, vội vàng xuống giường, chạy đi nghe điện thoại.

Điện thoại là em trai anh Lạc Tường gọi tới, Lạc Phi mắng vài tiếng, vừa định quở trách vài câu, thằng em liền cười hì hì phản bác nói: "Ông anh, anh xem bây giờ đã là mấy giờ rồi, điện thoại di động anh không mở máy, em chỉ đành gọi điện thoại này thôi!"

Lạc Phi tùy tiện nhìn lướt qua tường, bi ai kêu lên: "Trời ạ, sao chỉ ngủ một chút, không ngờ đã sắp 3h rồi!" Lạc Tường hắc hắc cười vài tiếng, trong giọng nói mang theo chế nhạo: "Đúng vậy, thật là tiếc quá, thật vất vả mẹ nói làm cho anh món cá mực chiên xù anh thích ăn nhất, kết quả anh ngủ mất rồi! Em liền ăn hết.....Đúng rồi, anh, tại sao lúc giữa trưa tất cả điện thoại của anh đều không kết nối hả? Không phải là anh cố ý đó chứ?"

Lạc Phi kinh ngạc nhíu mày, có chút mờ mịt: "Sao có thể thế được? Anh không hề động vào cái gì cả, vậy là sao?"

Lạc Tường hiển nhiên không để bụng chuyện này, giọng điệu vô cùng thoải mái: "Vậy tối anh về nhà nhé, em còn phải đến bệnh viện chăm bảo bối nhà em nữa, còn việc kia.....Chúc anh may mắn, bởi vì giữa trưa anh không tới ăn cơm, mẹ nhất định sẽ lải nhải chết anh."

Thằng nhóc thối..... Sung sướng để điện thoại xuống, Lạc Phi vươn vai một cái, tùy ý liếc nhìn điện thoại cố định của nhà mình, trong lòng lóe qua một ý niệm, đây có phải là trùng hợp hay không?

https://thuviensach.vn

Lạc Phi năm nay chỉ mới 23 tuổi, vừa mới tốt nghiệp đại học, liền đến đài truyền hình đảm nhiệm biên đạo, trong lúc đó không biết gặp phải vận cứt chó thế nào, khi không được đề bạt trở thành người chủ trì của tiết mục du lịch mạo hiểm, một tháng ít nhất có 20 ngày đều đến những điểm tham quan du lịch ghi hình tiết mục, lúc này đây, anh vừa mới từ Vân Nam trở về.

Đúng rồi, ngày mai còn phải đến sân khấu trong nhà ghi âm hậu kỳ, nói không chừng đồng nghiệp còn có chuyện gì đó. Nghĩ tới đây, Lạc Phi vội vàng mở điện thoại di động của anh, chỉ chốc lát sau, điện thoại di động lần lần lượt lượt nhận được 10 tin nhắn, trong đó có mấy cái là em trai anh gửi, còn có mấy cái là biên đạo chương trình của đài truyền hình Tiểu Mẫn gửi tới, nói là có việc gấp tìm anh.

Tiểu Mẫn là một cô gái rất trẻ tuổi, nhưng có lối suy nghĩ linh hoạt, tài văn chương rất tốt, bình thường lời thuyết minh trong chương trình đều là cô sáng tác, gửi tin nhắn có việc gấp.....Có thể là chuyện gì đây? Nhanh chóng bấm số gọi đi, thanh âm của Tiểu Mẫn cuống cuồng truyền tới: "Anh Lạc, anh cuối cùng cũng mở máy rồi, làm sao bây giờ, băng chúng ta quay được đều có vấn đề!"

Choáng, cực khổ vất vả ở Vân Nam nán lại suốt một tháng, sao băng lại có chuyện rồi? Lạc Phi nhíu mày, vội vàng hỏi: "Rốt cuộc là có chuyện chỗ nào hả? Có nghiêm trọng không?" Tiểu Mẫn vội nói: "Anh Lạc, kỳ thật cũng có thể đủ tiêu chuẩn để phát sóng, nhưng trên đó đều là hột trắng, tôi sợ bộ trưởng không cho qua, lại còn khấu trừ tiền lương của mọi người!"

Lạc Phi vô cùng buồn bực: "Kỳ quái, tôi nhớ rõ băng từ tôi đều đã xem qua mà, không thành vấn đề mà, làm sao có hột trắng được?" "Anh Lạc, điện thoại của Tiểu Vương quay phim tôi căn bản gọi không được, thật sự là kỳ quái, bốn người đi, điện thoại của cả bốn đều gọi không được, hai trợ lý quay phim kia dứt khoát đã không có tin tức gì nữa, có phải các anh mệt mỏi quá độ không?"

https://thuviensach.vn

Điện thoại của mọi người đều gọi không được? Lạc Phi còn chưa cẩn thận nghĩ đến chuyện quỷ dị này, Tiểu Mẫn lại nói: "Không bằng thế này đi, tôi đã viết xong bản thảo, chiều anh sang đây ghi âm một chút nhé?"

Trong giọng nói mang theo ba phần van nài ba phần làm nũng bốn phần cường thế, Lạc Phi chỉ có thể tỏ vẻ đồng ý, cô nương Tiểu Mẫn này thực chất bên trong chính là một nữ lưu manh, nếu anh không đáp ứng khẳng định anh sẽ ăn khổ.

Trong đài truyền hình vĩnh viễn cũng không có ngày nghỉ, Lạc Phi mặc quần áo tử tế lái xe tới đài truyền hình, mới vừa vào phòng làm việc của khâu liền nhìn thấy rất nhiều người ra ra vào vào, vô cùng bận rộn, Tiểu Mẫn đang trốn trước bàn làm việc của mình cầm bản thảo một bên sửa chữa một bên viết, anh vội vàng chào hỏi, Tiểu Mẫn cũng rất sang sảng đáp lại, vừa xoay đầu sang hăng hái bừng bừng nhìn về phía máy tính của mình, hưng phấn nói: "Woa! Anh Lạc, lãnh đạo cho các anh đến ba vạn đồng, bốn người các anh làm thế nào mà chỉ dùng 15 ngày du lịch quay lại được nhiều cảnh như vậy? Thật sự là quá tuyệt vời?"

Lạc Phi cười cười, tiện tay kéo qua cái ghế gỗ, cũng ngồi xuống quan sát một cuộn phim đã cắt nối biên tập xong, cuộn phim này chủ yếu là thuyết minh cảnh tượng tự nhiên ở ngoại thành, cảnh sắc trong hình ảnh thật sự xinh đẹp muôn vẻ, lộng lẫy hoa mỹ, anh không nhịn được bắt đầu nhớ núi tuyết Mai Lý nơi đỉnh Thập Tam..... Bích Tháp Hải..... Còn có một nơi nữa trên núi tuyết..... Hang đá vôi.

Thình lình Lạc Phi chỉ cảm thấy trái tim khó chịu như kim đâm, kỳ quái, sao anh bỗng dưng lại nhớ tới nơi kia? Hang đá vôi kia.....Anh thử nhớ lại mình đã nói đã làm những gì trong hang động đá vôi, nhưng một chút cũng nhớ không ra..... Thật là kỳ lạ.

Tiểu Mẫn không phát hiện sự dị thường của anh, còn đang hăng hái bừng bừng xem phim biên tập lại xong, lúc này cảnh vừa chuyển, Lạc Phi

https://thuviensach.vn

trong màn ảnh mặc một bộ đồ leo núi màu đỏ tươi đã lên đến núi tuyết Mai Lý, tay cầm micro đang giới thiệu núi tuyết Mai Lý.

Đúng đúng đúng, anh nhận ra nơi này, sau khi anh đến đây đã ở trên độ cao 5000m so với mực nước biển, lúc ấy anh quay về phía ống kính nói xong đoạn giới thiệu này phải hít dưỡng khí đến 3 phút đấy..... Ừm..... Kỳ quái..... Lạc Phi cảm thấy không đúng, đoạt lấy chuột ngừng lại, chỉ vào màn hình nói: "Tiểu Mẫn, em xem, sao lại có một người đứng phía sau anh hả?"

Đây là một người đàn ông..... Nhưng vì hình ảnh quá mờ nhìn không rõ mặt mũi, một mái tóc dài, mặc một bộ áo choàng không biết là của triều đại hay dân tộc nào, vô cùng gầy, đang không hề động đậy nhìn chằm chằm phía sau lưng mình trong màn hình.

Tiểu Mẫn ngó qua, nhìn một khối Lạc Phi lấy tay chỉ chỉ kia: "..... Không có nha..... Sao em chẳng nhìn thấy gì hết cả..... " Nói rồi, cô quay đầu mang theo nụ cười nói với anh: "Anh Lạc..... Anh đừng làm em sợ, em nghe nói trên núi tuyết Mai Lý thường xuyên có người gặp nạn, không phải anh.....Đã gặp quỷ rồi đó chứ!"

Con bé chết tiệt kia Lạc Phi cắn răng giả vờ vung đấm tay, trừng mắt nói: "Em đừng có mà trù người ta như vậy được không? Hơn nữa, gặp nạn chính là người Nhật Bản, hắn dù thật sự biến thành quỷ ít nhất cũng phải tìm một người nước mình chứ, nếu không lúc dọa anh sợ hắn nói gì anh cũng nghe không hiểu đâu!"

Không đúng.....Không đúng không đúng..... Người này không phải quỷ, Lạc Phi lắc đầu, anh đã gặp người đàn ông này..... Đúng, người đàn ông này anh chắc chắn đã từng gặp.....Nhưng mà đã gặp nhau ở đâu chứ? Lạc Phi theo bản năng cảm thấy mình thật sự đã từng gặp y trong hang đá vôi giữa núi tuyết, y là hướng dẫn viên du lịch? Hay là gì?

https://thuviensach.vn

Lạc Phi thu lại nụ cười, lắc đầu, cố gắng làm cho tư duy của mình trở nên rõ ràng, bắt đầu nhớ lại người đàn ông này, ngày hôm đó, họ phát hiện một hang đá vôi hình thành tự nhiên, liền theo hướng dẫn viên du lịch cùng vào trong đó nhưng mà..... Nhưng mà..... Sau khi tiến vào hang đá vôi rộng lớn này đã xảy ra chuyện gì? Sao anh chẳng mảy may nhớ được, Tiểu Mẫn lại hăng hái bừng bừng nhìn màn hình, cảm thán nói: "Oa, nơi này thật sự rất đẹp đó!" Nói rồi, cô càng không ngừng phàn nàn: "Thiệt là, tại sao em không xin lãnh đạo đi theo các anh chứ, thiệt là, bỏ lỡ mất cảnh tượng đẹp như vậy..... Đúng rồi, anh Lạc, sao anh không vào hang đá vôi này?"

Trong lòng Lạc Phi nghi hoặc: "Hửm? Bọn anh tiến vào mà, còn chụp một đống tư liệu nữa, em tìm xem, anh nhớ kỹ lúc đầu anh tiến vào nhìn là.....băng từ thứ 21?" Tiểu Mẫn lắc đầu, gọi đồng nghiệp hậu kỳ Tiểu Lưu đang cắt nối biên tập bên cạnh: "Này, Tiểu Lưu, băng từ thứ 21 ở chỗ cậu sao? Cậu tìm được túi ảnh chụp sau khi họ tiến vào hang đá vôi không?"

Đang nỗ lực công tác một bên Tiểu Lưu đẩy mắt kính trên mũi: "Tôi đang cắt nối biên tập băng thứ 21, trên đó đều là hột trắng, căn bản không thể dùng."

.....Sinh cho ta một đứa con..... Ta sẽ để ngươi sống sót..... Hừ hừ.....

Thình lình, tựa hồ có người bên tai anh thấp giọng nỉ non, trong câu nói trầm thấp này mang theo sự nguy hiểm chí mạng dọa đến Lạc Phi cả người run bắn, đứng vụt dậy, xoay người bỏ đi.

"Này này này! Anh Lạc, anh làm sao vậy? Chờ em!" Phía sau Tiểu Mẫn không ngừng kêu, Lạc Phi lại như chạy trốn hốt hoảng chạy xuống lầu, mãi đến khi ngồi trên xe mới nghĩ tại sao mình chạy trốn như đụng phải quỷ vậy?

Nghĩ về lúc trong hang đá vôi tới cùng đã chụp phải những gì, về việc tại sao anh thoáng cái đều nhớ không nổi, anh cảm giác được nỗi sợ hãi từ

https://thuviensach.vn

trong xương cốt, lúc này đây, tới cùng đã xảy ra chuyện gì?

Ồ..... Cưng à..... Cưng chẳng qua là không nghỉ ngơi tốt, áp lực lớn. Trong lòng một thanh âm nho nhỏ nói cho anh biết như vậy, khiến Lạc Phi thoáng an tâm hơn, anh mệt mỏi chà xát mặt, có thể lắm, thật sự áp lực công việc rất lớn.

Lạc Phi sau khi ngơ ngơ ngẩn ngẩn trở về nhà cha mẹ, cha mẹ đang bận trước bận sau, trên bàn đã bày đầy thức ăn anh yêu thích nhất, Lạc Tường đã sớm ngồi bên cạnh bàn trừng mắt, vừa nhìn Lạc Phi về, lập tức cười cong mắt: "Anh à, thật sự là kỳ quái, mỗi lần điện thoại cho anh máy luôn không kết nối, không ngờ anh trở về sớm như vậy, thế thì chúng ta bắt đầu ăn thôi!" Nói rồi, cậu ta cười hì hì kéo cổ anh: "Anh.....Thật kỳ lạ ghê.....Sao nhìn thế nào em cũng thấy anh trở nên xinh đẹp hơn..... Nói! Có phải quan hệ với bạn bè gì không nên quan hệ rồi không?"

"Mày biến nha!" Lạc Phi hung hăng cho cậu ta một quyền, nhưng tâm tư vẫn dừng lại ở ký ức đã biến mất, nhìn một bàn mỹ vị trước mắt, nhưng lúc nào cũng không dậy nổi hứng thú, chỉ có thể cầm đũa giương mắt nhìn, trong thực quản giữa ngực tựa hồ có một đống đồ vật, lấp đến nỗi anh một chút cũng không muốn ăn.

Lạc Tường cười cực kỳ kiêu ngạo: "Anh à, không phải anh có bầu đó chứ!"

"Đi chết đi, thằng thối tha, có phải muốn anh cho mày ăn đánh không hả!" Lạc Phi lại dứ dứ nắm đấm, nhưng rất nhanh bị tiếng ho khan của bố Lạc cắt ngang: "Ăn không lời ngủ không nói! Mấy đứa còn bàn cái gì....."

Lạc Tường nhún vai, không nói gì thêm.

Một bữa cơm quả nhiên ăn vô vị, trong lòng Lạc Phi vô cùng áy náy, cố gắng phớt lờ khuôn mặt đã chảy dài của mẹ, làm bộ điềm nhiên như không,

https://thuviensach.vn

đem tiền lương của mình đủ số nộp lên xong khuôn mặt mẹ mới cười thành một đóa hoa cúc.

Buổi tối này, anh chọn ở lại nhà cha mẹ, ngủ chung phòng với em trai, rồi lại mơ thấy một giấc mộng kỳ quái.

Quỷ anh (trung)

Trong mộng anh mặc áo ngủ chân trần một mình đi tới khoảnh đất trống rộng lớn, bốn phía không một bóng người, chỉ có thể nghe thấy tiếng gió rít gào, nhìn thấy tuyết lớn rơi đầy trời, Lạc Phi bị đông lạnh đến run bần bật, chỉ có thể co quắp người đi về phía trước.

Đây chỉ là một giấc mộng, nhưng tại sao cảnh trong mộng lại chân thật đến thế..... Lạc Phi chà xát hai tay, lo lắng nhìn bốn phía, tiếp tục tình trạng này, mình khẳng định sẽ bị chết cóng mất, CBN(con bà nó), tại sao mình đến từng tuổi này còn mơ giấc mộng điên rồ thế này? Anh lại đi về phía trước vài bước, bỗng dưng phát hiện đường chân trời phía trước nhô ra một góc nho nhỏ.

Đó là một căn nhà!

Lạc Phi vui mừng khôn xiết, vội vàng chạy như điên, thỉnh thoảng lại hướng về căn nhà kia phất tay: "Này! Có ai không! Có ai không hả!" Đợi đến khi chạy tới gần, anh mới phát hiện, đây là một căn nhà trúc.

Đây là một tiểu viện đơn sơ, tường vây tựa hồ dùng rào giậu làm thành, nhà trúc chỉ dùng cây trúc làm thành, dưới bầu trời tràn ngập tuyết nóc nhà đã biến thành màu trắng thuần, trong viện tựa hồ có người, anh còn có thể nghe thấy thanh âm của củi cháy "lốp bốp", Lạc Phi chậm rãi đi về phía trước, đột nhiên phát hiện một người đàn ông tóc dài đang ngồi đưa lưng về phía anh bên ngoài căn nhà, bàn tay thon dài vừa vặn giơ lên, trong tay đang vê một con cờ màu trắng, tựa hồ đang chơi cờ vây, một người đàn ông

https://thuviensach.vn

tóc ngắn khác đang bung dù che cho người đàn ông này, giống như đầy tớ trung thành, mặc kệ bản thân đã biến thành một người tuyết.

Bọn họ thật quái, mặc cổ trang như trong phim truyền hình, nhất là người đàn ông tóc ngắn kia, một thân trang phục của tiểu tư, lại tóc ngắn, ngô không ra ngô khoai không ra khoai.

Người đàn ông tóc dài đánh cờ kia tựa hồ nghe thấy tiếng bước chân của anh, vê con cờ trong tay hơi quay đầu nhìn về hướng Lạc Phi, vừa nhìn thấy anh thì hơi giật mình, mỉm cười, tựa hồ đang oán giận lại mang theo chút cưng chiều: "Sao ngươi lại tới đây..... Nơi này thời tiết lạnh, coi chừng cóng."

Tiểu tư bên cạnh cũng đột ngột xoay đầu sang, một đôi mắt huyết hồng liền thẳng tắp nhìn về phía anh, Lạc Phi giật nẩy mình, đây..... Tiểu tư đây chẳng phải là thợ quay phim Tiểu Vương sao!

Chẳng lẽ anh và Tiểu Vương đã cùng nhau xuyên không? Không đúng, không đúng, ai xuyên không mà còn mặc áo ngủ đáng thương thế này chứ?

Người đàn ông tóc dài trước mắt này rất giống người đàn ông anh nhìn thấy trên màn hình máy tính trong phòng làm việc đài truyền hình, đều là mặc bộ áo choàng cổ quái, chỉ có điều y hiện giờ cách gần hơn, có thể nhìn thấy phối sức phức tạp trên quần áo này.

Trên cổ tay áo rộng thùng thình thêu hoa văn hình cánh hoa hồng nhạt tinh mỹ, trên đai lưng màu vàng nhạt treo một khối ngọc bội tương tự Tỳ Hưu, dưới chân mang giày vải màu đen, không nhiễm một hạt bụi, rất có phong thái phiêu dật thời Ngụy Tấn. Người đàn ông tóc thật dài không gì buộc lại, chỉ xõa dài xuống, lông mày tinh tế, mắt hoa đào hẹp dài, mặt gầy nhọn, không thể nói là anh tuấn, cũng không thể nói là dương cương, nhưng có một cỗ âm ngoan mạnh mẽ nói không rõ lại tự nhiên sẵn có.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông rất gầy, thắt lưng tựa hồ so với phụ nữ còn mảnh hơn, cười rộ lên gian trá như một con hồ ly, nhìn thấy Lạc Phi vấp ngã vào tiểu viện, mỉm cười, động tác vô cùng tao nhã mà thả con cờ vào trong hộp, đứng lên dùng bàn tay lạnh như băng cường thế đẩy Lạc Phi vào trong nhà, một bên còn oán giận nói: "Thân thể ngươi quan trọng, còn không mau vào nhà..... Tố Minh, Tố Tinh, còn không nhanh sang đây hầu hạ phu nhân!"

Phu nhân? Lạc Phi có chút Trượng Nhị hòa thượng sờ không được suy nghĩ, chỉ có thể dùng ánh mắt hướng về phía Tiểu Vương ở một bên cầu trợ, nhưng được đáp lại chỉ là ánh nhìn hằn thù oán hận lạnh như băng.

Rất nhanh, hai người đồng dạng trang phục tiểu tư còn chưa vào cửa, nhìn thấy Lạc Phi liền đông cứng tại chỗ, mà anh sau khi nhìn thấy hai người họ cũng sững sờ, đây là trợ lý quay phim của Tiểu Vương, một người hình như tên là Trương Minh Anh còn chưa tốt nghiệp đại học, chỉ đang thực tập, người kia làm công tạm năm năm cho đài truyền hình Triệu Ca.

Hai người kia cũng đồng thời biểu hiện căm thù với anh. Không đúng, đây không thể tính là căm thù, mà là..... thâm cừu đại hận gì đó, Lạc Phi mắt thấy đôi mắt ba người chậm rãi biến thành huyết hồng, tựa hồ sẽ lập tức nhào sang ăn thịt anh vậy.

Hèn nhát! Lạc Phi mày chính là một tên hèn nhát! Mày để ba bọn tao lại cho tên quái vật này làm người hầu!

Đây tựa hồ là lời hò hét đến từ linh hồn, tiếng kêu thảm thiết xảy ra bất ngờ thoáng cái nổ vang bên lỗ tai anh, khiến anh nhịn không được thụt lùi vài bước, Lạc Phi thở phì phò nhìn ba người vẻ mặt phẫn hận trước mắt, nhưng lại nghĩ mãi không ra rốt cuộc anh đã làm gì mà khiến cho ba anh bạn chí cốt này hận chết anh. Quái vật.....Người hầu? Chẳng lẽ người trước mắt này là quái vật? Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Người đàn ông tóc dài nhìn thấy tình cảnh lúc này cười cười không hề gì, dùng ánh mắt cảnh cáo quét về phía ba người, ngón tay thon dài dùng sức nắm mạch môn của Lạc Phi, tựa hồ đang xem mạch đè lên cổ tay, cuối cùng thở dài một hơi, mang theo giọng cười nhẹ nói: "Thai khí còn chưa ổn định lắm, phu nhân, ngươi phải cẩn thận chút."

Đây quả thật là giấc mộng hỏng bét nhất trong hai mươi mấy năm đời người của Lạc Phi anh. Phu nhân? Phu nhân? Lạc Phi ngốc hề hề cười, đột nhiên túm lấy áo người đàn ông tóc dài, nhìn thẳng vào mắt y hung tợn nói: "Phu nhân? Ta khinh! Với vóc người của hai ta đây con mẹ nó ngươi mới là đứa bị ta đặt dưới thân đó!"

Màu sắc đồng tử của mắt người đàn ông rất đẹp, là loại màu vàng hổ phách cực kỳ thuần túy này, nghe thấy những lời này đồng tử hơi co rút, trái lại nhe răng cười, dùng hai tay lạnh buốt thoáng đẩy Lạc Phi ra, mang theo tiếng cười sung sướng nhẹ giọng ghé vào lỗ tai anh nói: "Phu nhân, ngươi bao nhiêu cân lượng..... Vi phu còn có thể không biết..... Ngươi ngày thường thích nhất là kẹp chặt thắt lưng ta, ngươi còn nhớ không?"

"Reng reng reng reng..... Reng reng reng reng" Chuông báo đột ngột vang lên, Lạc Phi bị tiếng vang này dọa đến thoáng cái từ trên giường ngồi dậy, hai tay chống trên giường thở hổn hển vài hơi, mới phát hiện quần áo mình đã ướt đẫm, anh không nhịn được nhớ lại cảnh tượng quỷ dị trong giấc mộng nọ, nhịn không được lại nặng nề ngã xuống.

6h10", anh lại tỉnh dậy vào 6h10". Ừm.....Cưng ơi..... Lúc này đây mày đi Vân Nam thật sự quá mệt mỏi rồi, nằm mơ mà thôi, không có gì to tát. Lạc Phi an ủi mình như vậy, hất văng chuông báo thức còn đang vang bên cạnh bàn xuống mặt đất.

7h, má Lạc đã chuẩn bị xong tất cả bữa sáng, mà Lạc Tường vừa mới chạy bộ về, một thân mùi hôi, cũng không rửa tay, nhìn thấy cái gì cũng bóc, ngẩng đầu nhìn Lạc Phi mặt thối, nhịn không được vô cùng đắc ý, cười

https://thuviensach.vn

hì hì nói: "Thế nào, ông anh, đại lễ em chuẩn bị vào sáng sớm cho anh coi như không tồi chứ?"

Lạc Phi dùng ánh mắt giết người nhìn cậu, biết ngay mà, sao buổi sáng lại xuất hiện một cái chuông báo thức lạ lùng thế, hóa ra là thằng nhóc thối Lạc Tường này làm chuyện xấu, thiếu chút nữa hù chết anh! Lạc Tường cười hì hì ngậm một miếng bánh mì, rót cho mình một ly sữa bò, thuận tiện còn cố ý huých ly sữa bò của Lạc Phi một chút, lúc này mới lười biếng nói: "Đúng rồi, anh, buổi sáng em chạy đến phòng anh, anh ngay cả chăn cũng không đắp, bộ dáng tứ chi giang rộng thật khó coi..... À, đúng rồi, nhắc nhở một chút, anh trai tại sao anh cũng có bụng bia rồi, nằm trên giường bụng phơi lớn như vậy, anh nên học tập em....." Nói rồi, cậu bày ra một POSE của mấy anh chàng thể hình biểu diễn chuột hai bắp tay, "Nhìn nè, anh trai, đàn ông đàn bà đều thích em, anh đừng ru rú ở nhà nữa, ra ngoài vận động chút."

Lạc Phi trợn mắt nhìn Lạc Tường, rất nhanh Lạc Tường liền ha ha cười trở về phòng mình.

Xí! Thằng nhóc này, ngày nào đó được tặng lại nắm đấm nói không chừng có thể sửa tật cái miệng linh tinh của nó, Lạc Phi ngụm lớn uống cạn sữa bò trong ly, lại một lần nữa cúi đầu nhìn về phía bụng mình.

Ban đầu bằng phẳng còn có thể nhìn thấy một hai cây xương sườn bây giờ tựa hồ đã lớn thêm một vòng, tròn trịa như đàn ông bụng bia vậy..... Bia bọt, thật là không tốt. Lạc Phi cảm thán một tiếng, xem ra thật sự cần rèn luyện rồi.

Thời gian chơi nhàn nhã như vậy nhanh chóng trôi qua, lúc 9h, điện thoại của Tiểu Mẫn gọi sang.

Xong rồi xong rồi, hôm qua cứ đi như vậy con bé Tiểu Mẫn kia khẳng định sẽ tức giận, Lạc Phi bi thương thở dài một tiếng, nhấn nút nghe, chờ

https://thuviensach.vn

tới không phải là tiếng quở trách trong tưởng tượng, mà là thanh âm Tiểu Mẫn run bần bật cùng khóc nức nở: "Anh Lạc.....Huhuhuhu..... Họ đều chết hết rồi, anh Lạc!"

"Đã chết? Ai đã chết? Tiểu Mẫn, nói rõ ràng, ai đã chết?" Lạc Phi thoáng cái từ trên ghế đứng lên, vội vàng hỏi.

Tiểu Mẫn tựa hồ đã bị nước mắt nhấn chìm, thút thít nghẹn ngào nửa ngày mới nhỏ giọng nói: "Là anh Vương, còn có anh Triệu và tiện nhân Trương Minh Anh kia!"

Trương Minh Anh thường ngày cùng Tiểu Mẫn đối đầu, cho nên mỗi lần cô gọi hắn đều dùng "tiện nhân" mà gọi.

Lạc Phi chỉ cảm thấy nỗi sợ hãi từ sau thắt lưng mình tràn tới đại não, anh há hốc miệng, hồi lâu sau mới phản ứng như vừa tỉnh ngủ nhẹ giọng hỏi: "Họ đều chết hết?"

"Đúng vậy.....Cảnh sát vừa cùng lãnh đạo nói chuyện.....Huhuhu, em chạy đi nghe lén, em mới biết được, cảnh sát nói họ ít nhất cũng đã chết hai mươi mấy ngày rồi! Anh Lạc.....Hay anh tới đài truyền hình chút đi! Cảnh sát cũng định tìm anh nói chuyện đó! Nói rồi, Tiểu Mẫn lại bắt đầu khóc thút thít, Lạc Phi yên lặng đặt di động xuống, khiếp sợ ngã vào trên ghế của mình.

Trời ơi..... Rõ ràng ban sáng anh còn nằm mơ thấy ba người này.....Hiện giờ.....Họ đều đã chết..... Lạc Phi chậm rãi đứng dậy, bên tai bỗng dưng hồi tưởng lại câu nói sáng hôm nay: Hèn nhát! Lạc Phi mày chính là một tên hèn nhát! Mày để ba bọn tao lại cho tên quái vật này làm người hầu!

Họ đã chết hơn 20 ngày? Làm sao có thể! Họ rõ ràng năm ngày trước đã theo anh cùng ngồi máy bay trở về! Dọc đường còn nói nói cười cười, anh còn nhớ rõ Trương Minh Anh ở trên máy bay hung hăng kể một câu chuyện

https://thuviensach.vn

bậy khiến anh cười đến mấy ngày, làm sao có thể đã chết hai mươi mấy ngày?

Phương diện này có vấn đề.....Không đúng.....Phải nói.....Hành trình đến Vân Nam lần này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Thình lình, anh cảm thấy trong dạ dày đột nhiên truyền đến từng đợt đau đớn, Lạc Phi hít ngược một hơi lạnh, đem tay bưng kín bụng, anh có thể cảm giác được, tựa hồ trong dạ dày có một thứ gì đó đang chuyển động.

Anh run run rẩy rẩy vén áo sơ mi lên, kinh ngạc phát hiện bụng mình đang nhanh chóng bành trướng, tựa hồ bên trong có thứ gì đó như quả bóng hơi nhanh chóng bị thổi lớn, Lạc Phi đau đến lăn lộn trên đất, anh thậm chí có thể nghe thấy xương sườn mình phát ra thanh âm kẽo kẹt kẽo kẹt, da đã thừa nhận không nổi sức dãn từ thứ trong bụng kia.

Sau đó, anh nhìn thấy trong bụng mình có một bàn tay nhỏ bé, cỡ bàn tay trẻ sơ sinh, đang không ngừng duỗi về trước, tựa hồ muốn đâm xuyên da thịt anh, tức khắc sẽ phá kén mà ra.

Quỷ Anh (hạ)

Lạc Phi nghĩ mình hẳn là tuột huyết áp, hôn mê bất tỉnh.

Khi tỉnh lại, phát hiện mình thẳng đờ nằm trên mặt đất, anh hơi ngồi dậy, nhìn bụng mình hồi lâu không có rời mắt.

Bụng vô cùng bằng phẳng, chẳng lẽ vừa rồi anh đã té xỉu? Cho nên..... Lại mơ thấy ác mông? Một cơn ác mộng đàn ông sinh con? Trong khoảng thời gian này rốt cuộc làm sao vậy? Lạc Phi chung quy cảm thấy trong lòng âm ỉ bất an, nhưng ngẫm nghĩ tại sao mình bất an, mũi nhọn lại chỉ hướng về cơn mộng của anh.

https://thuviensach.vn

Lạc Phi chậm rãi đứng dậy, cảm thấy cổ họng mình đều sắp bốc cháy, vội vàng chạy đến phòng bếp rót cho mình ly nước, bắt đầu suy nghĩ tiền căn hậu quả của ba cơn mộng cổ quái này.

Lần đầu tiên gặp quái mộng, là anh liên tiếp mấy ngày mơ thấy mình cùng một người đàn ông hoan ái, mình còn là người nằm dưới; Lần thứ hai nằm mơ, mơ thấy người đàn ông kia gọi mình là "Phu nhân", cùng với ba người Tiểu Vương gào thét "hèn nhát"; Ngay sau đó, vừa rồi, anh nghe được tin ba người họ đã chết, về sau..... Lại còn mơ thấy trong bụng vậy mà tồn tại một quái vật.

Lạc Phi ngẩng đầu nhìn đồng hồ trên tường một chút, đã 11h rồi, mình vậy mà đã hôn mê gần 2 tiếng?..... Không tốt! Tiểu Mẫn có nói cảnh sát chờ ở đài mà, xong rồi xong rồi, Lạc Phi vội vàng mặc quần áo tử tế, cầm lấy chìa khóa xe, chưa đến nửa giờ liền tới đài truyền hình.

Sau khi vào phòng làm việc chuyên ngành, Lạc Phi lập tức cảm giác được bầu không khí trong phòng làm việc cực kỳ ngưng trọng, rất nhiều cô gái đều ở một bên im lặng lau nước mắt, nhìn thấy anh liền bu sang.

"Anh Lạc anh Lạc, anh biết gì chưa?"

"Nghe nói đã chết hơn 20 ngày rồi..... Kinh khủng quá....."

"Nhưng mà anh Lạc mấy anh chẳng phải mấy hôm trước vừa đi Vân Nam trở về sao, sao lại chết hơn 20 ngày rồi?"

Lạc Phi không có tâm tình nào cùng những người này Chu Tuyên, lãnh đạo ngành tiếp tục ngoắc anh lần nữa, anh vội vàng bước nhanh đến, gật đầu nói: "Chào lãnh đạo, tôi đã nghe nói rồi, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

(Tiêu:Chu Tuyên là thuật sĩ của Tào Ngụy thời Tam Quốc, giỏi về giải mộng.)

https://thuviensach.vn

Lãnh đạo ngành cũng họ Vương, người đã đến trung niên, than vắn thở dài có chút sốt ruột: "Ôi, người đang ở bên trong chờ cậu đó, gọi điện thoại cho cậu cũng không kết nối."

Lạc Phi cẩn thận gõ cửa, phát hiện là hai người đàn ông trung niên, mặc giản dị, vừa nhìn chính là thường phục cảnh sát, anh nhanh nhẹn tự giới thiệu, sắc mặt hai cảnh sát trung niên ngưng trọng, hỏi anh một đống vấn đề, kể cả chuyến công tác của họ ở Vân Nam, những người này có gì khác thường hay không, có kẻ thù gì gì đó không, hết thảy đều hỏi một lượt, đột nhiên chuyển đề tài, hỏi một vấn đề cổ quái: "Mấy ngày nay, cậu đã đi đâu?"

Lạc Phi nhíu mày, hồi lâu mới phản ứng lại ý ngầm của những lời này, cuối cùng chậm rì rì hỏi: "Không phải các anh đang hoài nghi tôi đấy chứ?" Hai cảnh sát hơi nhìn nhau, từ trong bao lấy ra ba bức ảnh, chậm rãi giới thiệu: "Qua giám định pháp y, thời gian ba người này tử vong ít nhất đã 20 ngày, nhưng nghe ý tứ của cậu và lãnh đạo cậu, năm ngày trước các anh mới từ Vân Nam đi công tác trở về, nói cách khác, thời gian tử vong của những người này không có khả năng vượt quá năm ngày."

Lạc Phi tỉnh tỉnh mê mê gật đầu, đúng là vậy mà, một cảnh sát trong đó chỉ vào bức ảnh, lại nói: "Đây là chúng tôi ở nhà Trương Minh Anh, cũng chính là bức ảnh chụp hiện trường phát hiện vụ án, cậu xem bức ảnh này, cậu có thể nghĩ tới gì?"

Trên bức ảnh này không có cảnh tượng máu me gì, chỉ có hai chữ to dùng máu viết xuống trên tường: Hèn nhát.

Tim Lạc Phi siết chặt, nhìn bức ảnh miệng nói không nên lời, cảnh sát kia thừa thắng xông lên, lại lấy ra bức ảnh chụp ở nhà quay phim Tiểu Vương, giả vờ gắt gao nhìn anh, tựa hồ đang nhìn thấu từng loại tâm tình của anh, anh vừa nghiêng đầu nhìn, vẫn là chữ to dùng máu viết trên tường, chỉ có điều lúc này đây là ba chữ: Mày là kẻ.

https://thuviensach.vn

Lạc Phi chỉ cảm thấy trái tim trong ngực mình đều sắp nhảy ra ngoài, trong đầu hiện lên ánh mắt oán hận của ba người trong giấc mộng, anh cảm thấy mình tựa hồ có thể đoán được, trong những lời này, còn khuyết thiếu chủ ngữ. Anh đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía cảnh sát, phát hiện cảnh sát cũng thẳng tắp nhìn lại anh, Lạc Phi chỉ có thể khô khốc hỏi: "Đây là.....?"

Cảnh sát cầm bức ảnh kia cười, lại chẳng biết từ đây lấy ra bức ảnh thứ ba chụp ở nhà Triệu Ca, Lac Phi vừa thò đầu nhìn, lập tức như tránh ôn dịch mà hoảng sợ đứng dậy lui về phía sau mấy bước, hét lớn: "Không thể nào!"

Trên bức ảnh cuối cùng, chính là dùng máu viết thật to hai chữ "Lạc Phi".

Lạc Phi chỉ cảm thấy cả người đều đang phát run, anh rốt cuộc đã hiểu được, ba bức ảnh tổ hợp cùng một chỗ, chính là: Lạc Phi mày là kẻ hèn nhát! Một cảnh sát khác nhìn thấy bộ dáng của anh thì cười, tựa hồ vì đã tóm được kẻ tình nghi mà cao hứng, như có như không hỏi: "Bây giờ, cậu có thể theo chúng tôi quay về cảnh cục điều tra không?"

Trời ạ, những người này nhất định đã xem mình là đối tượng tình nghi.....Lạc Phi lắc lắc đầu, cảm giác vừa tức giận vừa buồn cười: "Tôi bị oan, việc này..... Thật sự quá quỷ dị..... Tôi mấy ngày nay đều một mực ngủ ở nhà mà!" Nói tới đây, anh thoáng khựng lại, anh tựa hồ đã hiểu được, phương diện này tới cùng đã xảy ra chuyện gì.

Lạc Phi chậm rãi ngẩng đầu, thấp giọng hỏi: "Họ..... Chết như thế nào?"

Ba người họ tự sát mà chết, phương thức tự sát còn cực kỳ thống nhất, tất cả đều dùng dao gọt trái cây dài nhỏ cắt đứt tất cả động mạch trên người mình, mất máu mà chết.

Hồi tưởng lại hành trình Vân Nam một tháng trước, cũng chính là sau lần tiến vào hang đá vôi kia anh liền không còn ký ức gì nữa, vậy tất cả mọi chuyện khẳng định phát sinh trong hang đá vôi.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ, điểm đáng ngờ duy nhất của cảnh sát chính là, tại sao người chết chưa tới năm ngày, thi thể vậy mà đã thối rữa thành bộ dáng hai mươi mấy ngày? Hơn nữa trên tường còn viết: Lạc Phi mày là kẻ hèn nhát?

Lạc Phi có chút thất hồn lạc phách, tất cả những việc này khẳng định có liên quan đến chuyện đã xảy ra trong hang đá vôi, trong cục cảnh sát tường tận ghi chép khẩu cung, lái xe mất hồn mất vía về tới nhà trọ của mình, trong lúc đó thiếu chút nữa tông phải một con mèo chạy vội qua đường.

Nhà trọ vẫn là bộ dáng hôm qua khi rời đi, quần áo bẩn và vớ thối gì gì đó của mình vẫn nằm bừa bộn trên đất, Lạc Phi cảm thấy ngực tựa hồ lấp kín một tảng đá lớn, nhìn thấy mặt đất bừa bộn như vậy mà buồn lòng vô cớ, đang khi dọn dẹp, cơn đau lại tới.

Lần này không giống giấc mơ lần trước, nếu như nói đau đớn của lần mơ trước ngực như tảng đá vỡ, vậy lúc này đây quả thực chính là xác thịt chắn tàu lửa, anh nghe thấy thân thể mình lại phát ra tiếng kẽo kẹt kẽo kẹt rõ ràng, tiếng xé rách, tiếng phá vỡ, khiến anh đau đớn khó nhịn.

Lạc Phi thử gõ cửa, nhưng vô lực để làm, thứ trong bụng tựa hồ liều mạng muốn thoát ra, dùng hết sức xé rách da và nội tạng của anh.

Bàn tay trẻ sơ sinh nọ cũng đã ra ngoài, lúc này, Lạc Phi chỉ có thể trợn to hai mắt, nhìn bàn tay nọ cách lớp da, không ngừng giơ lên hạ xuống, anh có thể cảm giác rõ rệt, trung tâm thân thể truyền đến một trận kỳ quái, nhưng nghe không rõ ràng lắm tiếng xé rách, còn có một tiếng "răng rắc".

Không thể hoảng..... Không thể hoảng..... Thứ trong bụng kia đã đá gảy xương rườn anh, đau đớn khiến ý thức của anh vẫn duy trì tuyệt đối thanh tỉnh, Lạc Phi một bên gào khóc một bên nhìn bụng mình, nỗ lực muốn bò về hướng điện thoại di động, thình lình, anh cảm giác phía sau đột nhiên thổi qua một trận gió lạnh, một trận tiếng ong ong ù tai, trước mặt anh đột ngột xuất hiện ba người.

https://thuviensach.vn

Đó là quay phim Tiểu Vương, trợ lý Triệu Ca cùng với Trương Minh Anh đối đầu với Tiểu Mẫn, sắc mặt ba người dị thường tái nhợt, khóe mắt đỏ bừng, mặc phục sức tiểu tư trong giấc mộng của Lạc Phi, chằm chằm nhìn thẳng vào Lạc Phi, không có chân, giống như một quả bong bóng, lơ lửng trong không trung.

Họ không phải đã chết rồi sao! Lạc Phi bị ba con quỷ đột ngột xuất hiện dọa sợ đến lùi về sau một chút, đầu trực tiếp đập vào chân bàn trà, lại đột nhiên cảm giác mình có chút thở không nổi, anh ho khan một tiếng, hộc ra một búng máu.

Mộng không ngờ là sự thật! Ba người mặc dù đối với Lạc Phi vẻ mặt tức giận, nhưng lại cung kính quỳ xuống, hướng bụng của Lạc Phi dập đầu lạy ba cái, cùng kêu lên nói: "Cung nghênh chủ nhân hàng lâm."

Chủ nhân? Chẳng lẽ người đàn ông tóc dài trong mộng kia cũng sẽ xuất hiện sao? Lạc Phi hét lên một tiếng, cảm thấy bụng mình phát ra một trận đau buốt, một hài nhi.....Hài nhi trắng trắng tròn tròn..... Đang từng bước một mấp máy từ trong bụng mình phá da mà ra, anh có thể rõ ràng cảm giác được tiếng máu mình chảy, từng dòng từng dòng máu đỏ đen, từ trong thất khiếu của anh chảy ra

Hài nhi chậm rãi từ trong thân thể anh bò xuống, bỗng dưng biến lớn, chậm rãi đứng lên, trong nháy mắt sinh trưởng thành một chàng thanh niên tóc dài, mặt mũi chàng trai cùng người đàn ông tóc dài anh gặp trong mộng giống nhau như đúc, chỉ có điều lúc này đây không mặc quần áo, trần truồng từ trên cao nhìn xuống mình.

Quái vật! Y là một quái vật! Chính mình vậy mà đã sinh ra một quái vật!

Lúc này Lạc Phi đã suy yếu nói không nên lời, lỗ hổng bị xé rách trên bụng thoáng cái lại khép vào, nhưng anh vẫn cảm thấy mệt mỏi, chỉ có thể trơ mắt nhìn người này bế mình lên, quái vật hơi nở nụ cười, hạ lệnh với ba

https://thuviensach.vn

người đang quỳ: "Ừm..... Các người đều thấy đó, nếu ta đã sống lại, vậy dựa theo ước định, tiễn các ngươi vào con đường luân hồi kia, được chứ?"

Ba người vừa nghe liền mừng rỡ, trong thanh âm nói chuyện khó nén vui mừng, chỉ nghe họ nhất tề nói: "Cám ơn chủ nhân cám ơn chủ nhân!" Nói rồi, ba người lại chậm rãi không thấy đâu nữa, biến mất tại chỗ.

Con đường luân hồi? Đầu thai sao? Lạc Phi có chút khó hiểu, người đàn ông lại cúi đầu cười, thấp giọng nói: "Ngươi quên rồi? Lúc đầu chính là ngươi cầu khẩn ta tha mạng cho ngươi, nói bên ngoài còn có ba người dâng cho ta hưởng dụng mà."

Việc này..... Là chuyện gì xảy ra?

Lạc Phi ho khan vài tiếng, vừa rồi cái loại sinh sản trái quy luật tự nhiên này đã hao sạch nguyên khí của anh, anh chỉ cảm thấy tử vong đã cách anh rất gần, không ngờ tới người đàn ông này lại bế anh trở về giường, để anh ngồi khoanh chân trên thân thể người đàn ông.

Người đàn ông kia thoáng vọt vào, Lạc Phi hít ngược một hơi lạnh, nhưng lại cảm thấy mình căn bản không có sức lực đẩy y ra, người đàn ông vươn lưỡi liếm khuôn ngực trần trụi của anh, tăng nhanh tần suất, mỗi một lần tiến vào đều khiến cho thân thể Lạc Phi kịch liệt run rẩy, anh cong thẳng thắt lưng, lại đột nhiên cảm giác sức lực của mình trở về, thuận tiện..... Cũng nhớ lại bên trong hang đá vôi đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

Trong hang đá vôi kia, anh không nghe lời khuyên can của người dẫn đường, cố ý vào hang đá vôi thăm dò, sau đó anh liền gặp người đàn ông này, không..... .Là con quỷ này..... Dịu dàng bảo anh lựa chọn: Chết hoặc làm cho y vài chuyện.

Cảnh tượng người dẫn đường bản địa kia nháy mắt đã bị con quỷ trước mặt này giết chết, tứ chia chia lìa máu tươi chảy đầy đất khiến anh thét thành tiếng, khi ấy anh chỉ có một ý niệm trong đầu, anh phải sống sót, chỉ

https://thuviensach.vn

có thể lựa chọn làm vài chuyện cho con quỷ này.....Con quỷ này yêu cầu rất đơn giản, thứ nhất, y cần người hầu, cho nên Lạc Phi đã lựa chọn..... Để đồng nghiệp còn lại của anh đảm đương bia đỡ đạn, thứ hai, y cần một thân xác, cho nên Lạc Phi sinh cho y, vậy chuyện thứ ba là gì đây?

Lạc Phi bị người đàn ông mạnh mẽ va chạm ho khan vài tiếng, tiếng nói đứt quãng hỏi: "Vậy..... A a..... Không nên chạm vào đó..... Chuyện thứ ba rốt cuộc là gì đây?..... ha ha..... Ừm!..... Khi nào thì tôi cũng có thể được giải thoát như họ đây?"

Người đàn ông cong khóe miệng cười cười, tóc chậm rãi biến dài, tựa như có tri giác như xúc tu vững vàng trói chặt tứ chi anh, y hừ hừ, mang theo khinh thường cùng vui vẻ nói không rõ được, lại tăng nhanh tốc độ, lãnh khốc hạ mệnh lệnh: "Nếu hết thảy những việc này đều là ngươi tự nguyện, vậy chuyện thứ ba chính là.....vĩnh viễn trở thành người mang thai con ta đi, đời đời kiếp kiếp."

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 5: Đại Căn

Khi tôi và anh lần đầu gặp nhau, là vào một buổi tối cực kỳ bình thường.

Khi đó đã đến hè, tôi vừa lạc mất mẹ, đã đói đến nỗi trong bụng ầm ầm đánh trống, đang vô cùng tuyệt vọng lớn tiếng gào to, thì anh xuất hiện.

A..... Được cứu rồi.

Nhưng lần đầu tiên tôi tới nhà anh, có chút xa lạ và sợ hãi, vừa vào cửa xong liền trốn trong góc gầm giường tê tâm liệt phế gào to, mặc cho anh khuyên thế nào dỗ thế nào cũng không ra, cuối cùng anh thông minh, chuẩn bị cho tôi một đĩa sữa bò ngon lành, rồi trốn thật xa, mãi đến khi tôi nửa tin nửa ngờ thò đầu ra uống sữa bò xong, anh mới vui vẻ ra mặt, đến gần sờ đầu tôi, cười tủm tỉm nói một câu: "Ngoan lắm."

..... Tay thật ấm áp.

Dần dần, tôi đều đã thám hiểm khắp trong ngoài phòng một lượt, quen thuộc mỗi một góc xó xỉnh của căn nhà, cũng chầm chậm hiểu rõ anh. Anh tên Lý Hạo, gia cảnh vô cùng không tồi, vừa từ Nhật Bản du học trở về, chuẩn bị một mình sinh sống và phấn đấu trong thành phố này, ngày đó gặp tôi, vừa vặn đang tìm việc tại một công ty chứng khoán, anh vui vẻ, nhặt được tôi đang đi lạc, đây, chính là cuộc gặp gỡ bình thường của chúng tôi.

Dần dần, tôi bắt đầu quen thuộc với anh, công việc của anh vô cùng bận rộn, đôi khi tôi ở trong nhà ngủ mấy giấc, anh mới lê thân hình uể oải trở về, ở trong nhà tịch mịch bội phần tôi chỉ có thể tìm kiếm phương thức khác để giải cơn tịch mịch, cứ thế, tôi quen với Đại Tuyết chó Bắc Kinh nhà

https://thuviensach.vn

hàng xóm cách vách, trên lầu thì có Anh Vũ tiên sinh có thể nói tiếng người, cùng với đoàn thể mèo hoang hoành bá tiểu khu vân vân, mặc dù tôi cùng chúng nó tán gẫu vô cùng vui vẻ, cũng kết giao không ít bạn tốt, nhưng mà.....Tôi thích nhất..... Vẫn là anh nha.

Nhưng tôi biết, anh có khó xử của anh, anh không thể thường xuyên cả ngày theo tôi, loài người như anh ở tuổi còn chưa đến 23 này, đã gánh vác nhiệm vụ nuôi gia đình..... À mà, vị trí người nhà của anh cũng có tôi nha.

Tôi biết, sống một mình trong thành phố lớn thế này, cảm giác cô độc và bất lực càng gấp bội, anh ở trong công ty là nhân vật mới, có đôi khi bị người trong công ty bắt nạt, cũng chỉ có thể yên lặng nuốt uất ức xuống, âm thầm nhắc nhở mình tiếp theo sẽ không bao giờ phạm sai lầm thế này nữa, đôi khi anh còn cần theo lãnh đạo đi khắp nơi xã giao, đêm khuya khi về nhà, đầy người mùi là lạ, đôi khi tôi ngửi vài cái đã khó chịu muốn ngất, nhưng anh lại thích thú trong đó.

Nhân loại thật là có chút quái nhỉ, anh say rượu vẻ mặt vô cùng say sưa, một tay ôm lấy tôi ở trên giường, cười khúc khích hôn tôi vài cái, môi ướt sũng làm ẩm cả chòm râu khiến tôi kiêu ngạo, sau đó anh mới đắc ý nhỏ giọng nói: "Đại Căn, em biết không, hôm nay lại giúp em kiếm hai túi thức ăn mèo Hoàng Gia, trích phần trăm 500 đồng nha! Hắc hắc hắc....." Dần dần, thanh âm của anh càng ngày càng nhỏ, chỉ chốc lát sau rốt cuộc ngáy như sấm, ừm..... Ngủ rồi, tôi đau lòng liếm hai gò má anh, khổ cực rồi, anh nhất định đã mệt chết được, cám ơn anh, vì gia đình này.

Đúng rồi, quên một vấn đề quan trọng nhất, tôi đã quên giới thiệu mình, tôi tên là Đại Căn, mèo ba tháng tuổi, lớn lên khí vũ hiên ngang, một con mèo mẫu mực, có một đôi mắt màu xanh ngọc, lông cả người tuyết trắng, không chứa chút tạp chất, cùng với một cái đuôi dài rậm mượt mà dựng thẳng.

https://thuviensach.vn

Tôi là bạch mã hoàng tử trong loài mèo, tuyệt đối danh xứng với thực..... Khụ khụ.....Được rồi, lạc đề xa quá, tôi trở về đoạn vừa rồi tôi muốn nói..... Mới đầu tôi đối với cái tên này không hài lòng chút nào, người ta đặt tên cho những con mèo khác sẽ vô cùng ngọt ngào, sẽ vô cùng bình thường, nhưng tại sao..... Lại tên Đại Căn hả???

Tôi cúi đầu nhìn cái JJ nho nhỏ kề sát trên bụng mình kia.....Một chút cũng không lớn mà.....Meow.....

(Tiêu: Căn là gốc rễ, nói nôm na cũng là chỉ "cái đó", JJ là từ viết tắt của "cái đó" trong tiếng Trung, Đại Căn nghĩa là "cái đó" lớn:]])

Nhưng mà, tôi rất nhanh đã quen với cái tên này, càng ngày càng đối với cái tên này cảm thấy tự hào, bởi vì anh nói, mèo nếu gọi là "Mèo mèo", "XX", "XX" gì gì đó thật sự quá bình thường, Đại Căn trong tiếng Nhật nghĩa là củ cải(Daikon), bởi vì lần đầu tiên khi anh nhìn thấy tôi đang đáng thương hề hề ngồi xổm giữa hố đất, giống hệt củ cải, cho nên kêu tên này.

Được rồi..... Anh đã nói như vậy, tôi cũng không có khả năng thật sự không thích.

Dần dà quen thuộc với tên của mình rồi, sau khi anh tan ca về nhà, chỉ cần nghe thấy anh gọi "Đại Căn", tôi đều sẽ dùng thế sét đánh không kịp bưng tai chạy đến, xem rốt cuộc anh gọi tôi có chuyện gì.

Tôi thích làm nũng với anh nhất, đem tất cả mùi trên người tôi để lại trên người anh, hung hăng cọ đến những chỗ nào tôi có thể cọ được; Tôi thích ngồi xổm trên vai anh nhìn anh nấu cơm cho tôi nhất, đôi khi là cơm phá lấu mới mẻ ngon lành, đôi khi là thức ăn cho mèo vô cùng mỹ vị; Tôi thích buổi sáng gọi anh rời giường nhất, hoặc dùng đuôi mèo đáng tự hào của tôi liều mạng quét lên mặt anh, hoặc từ cây treo áo khoác bên cạnh nhảy xuống, hung hăng nhảy một cái thỏa thích nặng nề nện trên bụng anh, khi đó anh sẽ phát ra một loại tiếng rên rỉ cam chịu đau khổ đáng thương,

https://thuviensach.vn

thậm chí có đôi khi như con nít cuộn tròn trong chăn.....Hắc hắc hắc, cuối cùng, tôi thích nhất, chính là anh.

Câu chuyện của chúng tôi vô cùng bình thường và ấm áp, trong rất nhiều rất nhiều những câu chuyện thú vị tôi đến giờ còn có thể ghi tạc trong đầu, đã trải qua một khoảng thời gian rất lâu rất lâu, tôi dần lớn lên, từ hoàng tử biến thành quốc vương, anh cũng trở thành một người đàn ông càng ngày càng có mị lực trưởng thành, dần dần, chức vụ của anh càng lên càng cao, đã đến chức trợ lý giám đốc gì đó, anh có thêm nhiều bạn bè, mỗi ngày thời gian về nhà càng ngày càng muộn, tôi chỉ có thể nằm sấp trên bàn, đợi anh, haiz.....Trong lòng thật chua xót mà, anh có rất nhiều bạn bè, nhưng mà, tôi có mình anh thôi.

Không sao cả không sao cả, là tôi làm bộ làm tịch thế thôi, mặc kệ ra sao, anh vui vẻ là tốt rồi.

Nhưng anh dần dần không còn vui nữa, đôi khi về nhà đều sầu mi khổ kiếm, mặc kệ tôi làm chuyện thú vị gì anh cũng không vui vẻ, tôi dùng đôi mắt to của mình quan sát anh hồi lâu, anh mới giống như đầu hàng ôm tôi lên giường, thấp giọng thổ lộ: Anh có người thích.

Người anh thích không ngờ là một người cùng giới, khiến tôi cảm thấy ngoài ý muốn, nói vậy.....Tôi chẳng phải mới là người được chọn đầu tiên? Tôi cong miệng dùng ánh mắt im lặng lên án anh, không ngờ anh lại hiểu sai ý, bắt đầu lải nhải liên miên kể những tình cảm từng trải qua của anh với hắn.

Người anh thích là thủ trưởng trực thuộc của anh, giám đốc gì đó, nghe nói là một sinh viên du học trở về gì đó, tốt nghiệp Harvard gì đó, anh khi ấy từng cười nói cấp trên này chính là "Viện Phật Học Cáp Nhĩ Tân", tuấn tú lịch sự, người mặt mũi rất đẹp trai, nhưng mà.....Hắn đã lập gia đình.

https://thuviensach.vn

Lập gia đình? Ngay lúc đó tôi còn chưa hiểu lắm, dựa theo mèo hoang trong tiểu khu dạy tôi, chính là một người đàn ông và một người đàn bà sống cùng nhau, đây là cách sống phổ biến nhất trong xã hội loài người, hơn nữa loài người không giống đám mèo chúng tôi, đều là chế độ một vợ một chồng, anh như vậy.....Không phải là kẻ thứ ba sao?

Chẳng qua, loại chuyện này đối với tôi mà nói thật sự không liên quan, chúng tôi tin tưởng lẫn nhau, mặc kệ những người khác nói thế nào, mặc kệ cuối cùng kết quả ra sao, anh còn có tôi.

Tôi sẽ ở bên cạnh anh, vẫn làm bạn anh, vô luận như thế nào.

Sau khi anh yêu thủ trưởng, loại chuyện cấm kỵ này chỉ có thể nói với tôi, tôi nghiêng đầu lắng nghe từng mẩu chuyện vụn vặt của hai người, nghe hai người cùng hội cùng thuyền làm việc làm thế nào từ đồng nghiệp biến thành tình nhân, nghe anh yêu thương hắn như thế nào.

Tôi thề, một khắc kia, tôi thật sự đã ghen ghét đến sắp phát điên. Kỳ thật, ngay mới đầu, tôi chỉ là muốn từ trên người anh lấy được một loại bầu bạn, một loại ấm áp, một loại thừa nhận, một loại yêu.....Nhưng mà, hiện giờ, lại biến chất rồi.

Ừm..... Loại cảm giác là lạ này khiến tình cảm một con mèo như tôi làm sao chịu nổi chứ!

Nhưng mà..... Chuyện về sau xảy ra nhiều biến cố lắm, chuyện hai người, tựa hồ bị vợ của thủ trưởng phát hiện.

Mèo hoang bên trong tiểu khu từng nói cho tôi, phụ nữ cùng mèo mẹ giống nhau, một khóc hai nháo ba thắt cổ.....Các anh dưới áp lực của cô vợ ấy, chia tay.

Ý chí tinh thần anh sa sút một thời gian ngắn, từng lặng lẽ nói với tôi, anh cũng biết như vậy không đúng, hủy hoại cả gia đình người ta cảm giác

https://thuviensach.vn

cực kỳ áy náy, yêu một người, chính là muốn khiến hắn hạnh phúc, cho nên anh dự định buông tha đoạn tình cảm này.

Ừm! Anh giỏi quá! Tôi vui vẻ dùng đầu cọ lòng bàn tay anh, anh giỏi quá.

Anh quyết định đi tìm thủ trưởng của mình nói rõ hết thảy những việc này, lòng tôi tràn đầy vui mừng tiễn anh ra khỏi nhà, nhưng mà, đã mấy ngày liền rồi anh chưa trở về.

Anh đã đi đâu? Mặc dù bụng rất đói miệng cực kỳ khát, nhưng người tôi càng muốn nhìn thấy hơn cả là anh.

Anh xảy ra chuyện, là đám mèo hoang trong tiểu khu nói cho tôi biết, nghe nói anh vô duyên vô cớ mà chết, chết ở một chỗ tên là bệnh viện Nhân Từ, tôi thỉnh cầu đám mèo này hợp lực đẩy cửa sổ ra cho tôi, hỏi chúng nó đường đi rõ ràng, chạy bán sống bán chết đến bệnh viện tên Nhân Từ kia, dọc đường, thiếu chút nửa đụng phải một chiếc ô tô hồng hộc phóng đi.

Sống sót sau tai nạn trong lòng tôi run sợ quay đầu lại nhìn thoáng qua chiếc xe kia, má mèo ơi, cái ô tô kia phía trên tại sao có một con quỷ đang bay?

(Tiêu: Phần trước Lạc Phi phóng xe đi xém đụng phải con mèo chính là Đại Căn đó:3)

Đám mèo chúng tôi luôn có thể nhìn thấy thứ nhân loại nhìn không thấy, chuyện quỷ bay trên ô tô lập tức bị tôi vứt ra sau đầu, tôi vừa đói vừa mệt, chuẩn bị nghỉ tạm chốc lát, một người tốt bụng đã đi tới, cho tôi một nắm thức ăn mèo.

Anh từng cảnh cáo tôi, nói trên thế giới này người xấu rất nhiều, bảo tôi cẩn thận một chút, tôi cẩn thận nhấm nháp thức ăn mèo xong, phát hiện không vấn đề gì, ngụm lớn bắt đầu ăn.

https://thuviensach.vn

Người nọ đội một cái nón đỏ, thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi, cười tủm tỉm nhìn tôi ăn uống xong xuôi, khi định sờ đầu tôi, tôi né tránh.

Đầu của tôi, chỉ có anh mới được sờ.

Một lần nữa bước trên hành trình, tôi toàn lực chạy đến bệnh viện xong, mới phát hiện mình phạm phải một sai lầm lớn, anh ở đâu đây?

Bệnh viện tuyệt đối là một nơi cực kỳ áp lực, tôi tránh né, lén lút nghe mọi người đàm luận, rốt cuộc biết người chết hẳn sẽ ở đó -- Nhà xác.

Nhà xác ở tầng hầm, cực kỳ lạnh, đợi đến khi tôi tìm được anh, anh đang lạnh lẽo nằm trên một cái giường trắng, trên người che một tấm vải trắng, trên ngón cái treo một tấm thẻ.

Tôi nhảy lên giường, dùng miệng xốc vải trắng lên, bộ dáng anh vẫn như ngày thường, bình tĩnh mà an tường, tựa như đang ngủ, tôi ngáp một cái, ừm.....Thật sự quá mệt mỏi rồi..... Tôi chuẩn bị nằm ở nơi ấm áp nhất ở cánh tay anh cuộn tròn ngủ.

Nhưng mà, quả thật lạnh quá. Sao lại lạnh như băng thế này? Ngay lúc đó tôi cực kỳ hoài nghi, uốn éo người, chuẩn bị dùng đỉnh đầu cọ lòng bàn tay anh, chưa bao lâu, nhiệt độ lòng bàn tay anh từng khiến tôi mê muội, nhưng lúc này đây, lại lạnh buốt như trước.

Ngay lúc đó, tôi còn chưa rõ ràng định nghĩa của tử vong rốt cuộc là cái gì, suy nghĩ tìm tòi hồi lâu, tôi đau thương phát hiện anh không biết săn mồi, nhất định là đói bụng mới không bò dậy nổi.

Trước kia đều là anh bảo vệ tôi, lúc này đây, đến lượt tôi bảo vệ anh.

Tôi nhảy xuống giường, chuẩn bị tìm thức ăn cho anh, lại nghe thấy tiếng bước chân nặng nề.

https://thuviensach.vn

Đó là mấy cảnh sát mặc cảnh phục dẫn theo cha mẹ anh đến nhận xác. Mẹ của anh vô cùng xinh đẹp, rất trẻ tuổi, đôi mắt của anh giống bà như đúc, mà cha anh cao lớn uy nghiêm, thần sắc có chút giống người cha vô trách nhiệm kia của tôi nha, họ sau khi nhìn thấy anh, khóc nức nở, cảnh sát bắt đầu an ủi họ: "Xin yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ bắt được hung thủ giết người."

Hung thủ..... Giết người?

Tôi trốn một bên kinh ngạc lắng nghe, cảnh sát nói anh không phải chết bình thường, mà là bị người dùng vật cùn đánh bị thương ót, lập tức chết não, thi thể là được một dân lang thang nhặt phế liệu ở dưới cây cầu lớn trong công viên xanh hóa phát hiện, anh lúc đó, ngã vào trong đống đất, chết đã lâu.

Anh là bị người ta mưu hại? Làm sao có thể, anh rõ ràng đã chia tay người đàn ông kia, sao lại..... Chết được?

Tôi hiện giờ mới biết, cái chết chính là..... Rốt cuộc không còn được thấy anh cười, rốt cuộc không còn được ăn cơm phá lấu anh làm cho tôi nữa, không bao giờ có thể gọi anh rời giường nữa, người tôi yêu nhất hiểu rõ nhất trên thế giới này sẽ không còn được gặp lại nữa, đây là chết.

Không được, tôi nhất định phải điều tra rõ chuyện gì xảy ra, nhưng tôi chỉ là một con mèo, tôi nên làm gì đây?

Trong tộc mèo từng truyền lưu một truyền thuyết, nói chỉ cần ăn một người, là có thể biến thành người đó, biến thành nhân loại.

Tôi nhảy lên bàn đựng xác, kinh ngạc nhìn anh đang "ngủ" ngon lành, làm sao bây giờ? Cái chết của anh khẳng định có liên quan đến thủ trưởng của anh, nhưng trên thế giới này chỉ có tôi, anh, thủ trưởng còn có vợ hắn biết, hai người kia khẳng định không thoát khỏi liên can.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng của cuối cùng, tôi ăn anh.

Sau đó tôi biến thành anh. Mới đầu tôi còn chưa làm sao quen được, tầm mắt, tứ chi gì gì đó đều xảy ra biến hóa, người trần truồng đứng đó.

Nhân loại cần mặc quần áo, tôi tay chân lóng ngóng trộm một bộ quần áo của người khác, lảo đảo ra khỏi bệnh viện, chuyện đầu tiên đó là về nhà. Tộc mèo bình thường đều rất thông minh, tôi với anh chung sống thời gian rất lâu, chậm rãi biết cái gì là điện thoại, cái gì là TV vân vân, nhưng thủ trưởng kia đang ở đâu, tôi một chút cũng không biết.

Tôi cần tra tìm đầu mối, từng chút từng chút chắp vá xem tới cùng xảy ra chuyện gì.

Chuyện đầu tiên, tôi cần lên mạng. Con người thật sự là một chủng tộc thần kỳ, phát minh rất nhiều thứ tộc mèo chúng tôi đều không phát minh ra được, tôi lên QQ của anh, hoàn hảo anh chọn mục "ghi nhớ mật mã", nếu không tôi quả thật đoán không ra được.

Xem xét hồi lâu tin tức của diễn các anh công tác, tôi đưa ra một kết luận, mọi người anh quen sau khi nghe được tin anh chết, đều sôi sục, đều nghị luận đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì. Thủ trưởng của anh thỉnh thoảng còn ra nói vài câu, đại khái là bảo mọi người đừng nghĩ lung tung, hết thảy giao cho cảnh sát, an tâm làm việc, lưới trời tuy thưa nhưng khó thoát gì gì đó, nhưng không hề mảy may lưu luyến và không nỡ gì với anh.

Thủ trưởng này có vấn đề.

Tôi mở di động của anh, biết anh và hắn dùng tướng công nương tử để xưng hô, tìm kiếm được phần tên "Nương tử", bấm vào.

Thanh âm của thủ trưởng anh cực kỳ có từ tính..... So với thanh âm của anh dễ nghe gấp trăm lần, tôi vừa meow một tiếng, bỗng dưng cảm thấy không đúng, vội vàng mở miệng hỏi: "Là ngươi giết Lý Hạo sao?"

https://thuviensach.vn

Nhận được kết quả là thủ trưởng của anh trực tiếp cúp điện thoại

Hắn là bởi vì sợ hãi hay bởi vì cảm thấy lố bịch, tôi không thể biết được. Lại một lần nữa bấm gọi qua đó, lần này là thủ trưởng của anh điên cuồng rít gào: "Mày rốt cuộc là ai tại sao mày lại dùng điện thoại của Lý Hạo..... BLABLABLABLA" Một hơi đưa ra rất nhiều vấn đề, tôi nghĩ hồi lâu, quyết định đường vòng cứu nước.

Tôi ho khan vài tiếng, hỏi cực kỳ do dự: "Tôi là Lý Hạo..... Kia.....Tôi đã chết sao?"

Hắc hắc hắc.....Tôi dám thề với thức ăn mèo rằng, tôi rõ ràng nghe thấy được thủ trưởng anh hít ngược một ngụm khí lạnh, lập tức cúp điện thoại.

Tôi xem xét máy tính của anh một chút, biết được tên công ty anh, theo bản đồ Baidu tra được vị trí chuẩn xác, sau đó..... Ngày thứ hai, tôi xuất hiện ở đó.

Mọi người sau khi nhìn thấy tôi đều kinh hoảng thất thố, giấy văn kiện tuyết trắng rơi lả tả đầy đất, những tờ giấy này từng là món đồ chơi tôi thích nhất, tôi từng bước một đi tới phòng trước đây, còn đặc biệt gõ cửa kiểu loài người.

Thanh âm trầm ổn của thủ trưởng theo đó truyền đến: "Mời vào."

Tôi vào cửa, thủ trưởng anh đang thưởng thức một loại đồ vật kỳ quái tên là cafe, sau khi nhìn thấy tôi vào cửa lúc này mắt choáng váng, chén trong tay thoáng cái rơi trên mặt đất, vỡ tan tành.

Thủ trưởng của anh đúng là một người cực kỳ có mị lực, tôi lẳng lặng nhìn hắn đã hoảng sợ đến cả người phát run, y theo phương thức bước đi của tộc mèo, tôi lặng yên không một tiếng động bước tới, hắn đã sợ đến nỗi trốn trong góc tường, bất lực nói một câu: "Tôi xin lỗi anh."

https://thuviensach.vn

Tôi thở dài một tiếng, hóa ra cả câu chuyện thật là vô cùng đơn giản, tôi ngồi xổm xuống, nhỏ giọng hỏi: "Này, tại sao ngươi muốn giết Lý Hạo?"

Toàn thân thủ trưởng đều là mồ hôi, gần như bắt đầu nói lắp bắp, cuối cùng mang theo nức nở hỏi: "Anh rốt cuộc là người hay quỷ?"

Hỏi tôi rốt cuộc là ai? Tôi nhếch miệng cười to một tiếng, nhìn vào mắt thủ trưởng anh, nhẹ giọng nói: "Tôi là Đại Căn, Đại Căn của Lý Hạo."

Thủ trưởng lắp bắp tên tôi hồi lâu, cuối cùng mới nói: "Đó đó đó..... Không phải là tên của một con mèo sao?" Ồ..... Xem ra anh từng nhắc đến sự tồn tại của tôi với thủ trưởng nha nha.

Tôi vui vẻ bật cười, bỗng dưng nhớ tới năm trước lúc tôi động dục, anh từng muốn đem tôi đi thiến, khi tôi tuyệt thực ba ngày kháng nghị, anh mới than thở nói với tôi: "Được rồi được rồi, không thiến em nữa! Em cứ giữ lại đại căn của mình đi! Nhưng em phải nhớ kỹ, làm một con mèo đực, phải dũng cảm gánh vác trách nhiệm nha!"

Đàn ông cũng vậy, tôi không biết anh và thủ trưởng anh tới cùng xảy ra chuyện lời ra tiếng vào gì, nhưng loại người như thủ trưởng anh dùng hành vi giết chết anh để trốn tránh, thật sự ngay cả một con mèo phát dục cũng không bằng.

Tôi cười hắc hắc, tay phải dùng sức, thoáng cái xỏ xuyên qua ngực thủ trưởng anh, móc quả tim của hắn ra.

Chú cảnh sát tới hỏi tôi là ai thì nên làm sao bây giờ?

Tôi là Đại Căn, Đại Căn của Lý Hạo.

Vĩnh viễn là Đại Căn của anh.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 6: Tốc Độ Và Cơ Tình

Nhóm tài xế của công ty vận tải Bảo Sơn thành phố A, đều biết bên cạnh mình có một đồng nghiệp gọi là Nón Đỏ.

Nón Đỏ tên thật là gì, việc này nhóm tài xế già cũng không biết được, chỉ biết cậu ta mỗi ngày lúc đến công ty báo danh đều đội trên đầu một cái nón đỏ, dần dà nhóm tài xế này cũng từ từ dùng ngoại hiệu Nón Đỏ để thay cho tên thật của cậu ta.

(Tiêu: Nhớ tập trước có bạn Nón Đỏ cho Đại Căn ăn ko?:3)

Nhóm tài xế quen biết Nón Đỏ đều biết năm nay cậu ta mới 20 tuổi đầu, trong nhà điều kiện không tốt lắm, cha vào đầu thập niên 90 xuôi nam làm thuê không trở về nữa, trong nhà có một người mẹ bị nhiễm trùng đường niệu quanh năm đau ốm liệt giường, còn có một em trai 18 tuổi đang học cấp ba, tuổi đời nho nhỏ của cậu ngay cả đại học cũng chưa học lên được, một mình ra ngoài làm công kiếm sống.

Mỗi người đều ở sau lưng tội nghiệp cậu ta, nhưng Nón Đỏ chưa từng than phiền trước mặt người khác, cậu ấy rất vui vẻ, cởi mở, người cực kỳ nghĩa khí, duy chỉ thích cùng mọi người kể chút chuyện hài bậy bạ, thật sự là một đứa bé tốt bụng đáng thương.

Ngô Trạch một bên dùng giẻ lau xe một bên lắng lặng nghe đồng nghiệp trong công ty nhỏ giọng bàn tán về cậu, lặng lẽ cười, nhìn thời tiết hôm nay rất tốt, nói không chừng chạy một vòng trong thành phố còn có thể kiếm được trên tám trăm, cậu đội chiếc nón đặc trưng của mình lên, lái xe đi.

https://thuviensach.vn

Hôm nay là ngày làm việc, do đó trong thành phố ban ngày không có bao nhiêu người gọi xe, lúc trong thành phố vòng đến gần trạm xe, Ngô Trạch tính đâu ra đấy mới kiếm được sáu trăm đồng, cậu hơi thở dài, vừa định lái ô tô quay về công ty, điện thoại di động vang l

Gọi đến là một vị sếp của công ty lái xe thuê, một phụ nữ trung niên tên Trương Mai: "Alo! Tiểu Ngô à, tối nay 10h đến 11h tôi có một người bạn gọi dịch vụ lái xe thuê, cậu có thể tới không?"

Ngô Trạch thoáng cái đã vực dậy tinh thần, theo sự hoàn thiện của luật giao thông xe cộ Trung Quốc, hạng mục dịch vụ lái xe thuê này cũng phát triển theo thành phố A, cậu vội vàng lấy sổ tay ra, cấp tốc nói: "Có thời gian, xe số bao nhiêu? Tôi đến sớm 10 phút."

Đầu kia điện thoại Trương Mai sảng khoái nói: "Biển số xe là XXXXXXX, địa điểm ở đầu phố Hưng Trữ trước cửa Địa Thượng Nhân Gian, à đúng rồi, nhớ kỹ mặc âu phục vào..... " Nói rồi, cô ta dừng một chút, cẩn thận dặn dò: "Đây là một khách hàng lớn, Nón Đỏ, nhất định nhớ kỹ, miệng phải kín, nhìn thấy cái gì cũng không thể lộ ra."

Ngô Trạch ừ một tiếng, nhiều lần hướng sếp cam đoan mình nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ tổ chức giao cho, để điện thoại xuống, nhíu mày một chút. Ngành công nghiệp tình dục của thành phố A vô cùng phát đạt, xem ra ông chủ Vương phải đón này nhất định là người chạy vào trong đó tìm hoan mua vui rồi.

Hứ..... Những người này, đều là ung nhọt của xã hội.

Cùng ngày đó, Ngô Trạch thay một thân âu phục chỉnh tề, đúng giờ đến cửa Địa Thượng Nhân Gian.

Địa Thượng Nhân Gian chỉ là một biệt hiệu mọi người gọi thế, tên chính xác của khu giải trí này lại vô cùng cổ điển, tên là Toái Ngọc Hiên, mặt

https://thuviensach.vn

ngoài là một quán trà, nhưng sau lưng lại là đại liên minh công nghiệp tình dục.

Kiến trúc của Toái Ngọc Hiên vô cùng cổ kính, từ bên ngoài nhìn là một tứ hợp viện. Cả tòa nhà có năm tầng lầu, chiếm diện tích khá lớn, cổng chính đỏ thẫm, tường đá bền chắc dày nặng, nam phục vụ viên đều mặc lễ phục, nữ tiếp khách đều mặc sườn xám xẻ cao, khí phái bắt mắt.

Rất nhanh, Ngô Trạch liền thấy khách hàng của hôm nay —— Ông chủ Vương.

Ông chủ Vương thoạt nhìn chưa tới 40 tuổi, thân hình cao lớn, mang gọng kính viền vàng, văn vẻ lịch sự, thoạt nhìn là một người đàn ông rất có mị lực, tuyệt đối là một tấm gương nhân sĩ thành đạt, nhìn thấy Ngô Trạch kính cẩn lễ phép, đưa chìa khóa xe trong tay cho cậu, giọng nói vô cùng trầm thấp, cảnh cáo cậu: "Kia là ô tô của tôi, nhớ kỹ, đừng làm hư một tí ti gì."

Trong giọng nói mang theo ngạo mạn cùng thành kiến, Ngô Trạch vừa nhìn, ô tô đúng ô tô BMW việt dã loại mới nhất, vội vàng cúi đầu khom lưng: "Xin ngài cứ yên tâm."

Ông chủ Vương liếc mắt nhìn đưa qua một xấp tiền, hiển nhiên có chút xem thường Ngô Trạch vâng vâng dạ dạ: "Cậu.....Ừm, hôm nay cậu nhìn thấy chuyện gì hết thảy đều không được phép nói ra, biết chưa.....Được rồi, vừa vặn, tôi cũng thiếu một tay tài xế, nếu cậu kín miệng, có thể cân nhắc việc gia nhập liên minh công ty của chúng tôi." Nói rồi, gã đưa qua tờ danh thiếp, Ngô Trạch vội vàng giơ hai tay ra nhận, vừa nhìn, không ngờ là ông sếp của công ty năng lượng đa quốc gia, thoáng cái lòng sùng bái tựa như nước Hoàng Hà vỡ đê, thao thao bất tuyệt khó có thể ức chế.

Đi theo ông sếp này có thịt ăn nhoa ~~~ Ngô Trạch cầm tiền trong tay, âm thầm vò một chút, cảm giác ít nhất không dưới một ngàn, vội vàng lạnh

https://thuviensach.vn

nhạt gật đầu: "Vâng, ông chủ Vương."

Sau khi ngồi vào vị trí lái, Ngô Trạch đậu trước cửa Địa Thượng Nhân Gian chờ ông chủ Vương lên xe, chưa tới 10 phút sau, ông chủ Vương liền kéo một người lên xe.

Ngô Trạch vừa từ gương chiếu hậu nhìn, thiếu chút nữa ngây đơ tại chỗ, cậu tưởng rằng ông chủ Vương sẽ kéo một phụ nữ lên xe, không ngờ lại là đàn ông.

Chàng trai mặt mũi nhìn rất được, ngũ quan xinh xắn, xương cốt rõ ràng, môi mỏng mím chặt, vừa nhìn có vẻ không vui lắm, trên khuôn mặt mạnh mẽ mang theo một cỗ mị thái chỉ có phụ nữ mới sở hữu, chàng trai này ăn mặc có chút hơi hướng punk, một sơ mi trắng đơn giản, phần dưới mặc quần jean rách mấy lỗ lớn, một nửa đầu chải tóc dài, trên tay còn mang vài chiếc nhẫn bạc thật lớn.

(Tiêu: Phong cách Punk là kiểu thời trang kẻ mắt đậm, quần áo rách rưới tóc tai màu mè gai góc. Ví dụ như nhóm Green Day:3 hay Pink...)

Ông chủ Vương một chút cũng không giống bộ dáng tỉnh táo như vừa rồi, báo một địa chỉ biệt thự ngoại ô cạnh bờ biển xong liền lo lắng không yên mà ôm lấy chàng trai, hôn chùn chụt lên cổ chàng trai. Chàng trai kêu rên vài tiếng, mới đầu còn có chút nhăn nhó, nhưng rất nhanh cũng đã ôm choàng lấy cổ ông ta, bắt đầu hôn lại ông ta.

..... Hai người này thật lớn gan, đủ tốc độ, cảo cơ cũng chạy vào xe làm. Ngô Trạch hướng lên trời làm một cái đảo mắt khinh thường, khởi động ô tô.

(Tiêu: Từ này sớm nhất là trong chuyện phiếm tiếng Quảng Đông, trong tiếng Quảng Đông đồng tính luyến được gọi là "Giảo Cơ" (Trong tiếng Quảng Đông "Cảo" cùng âm với "Giảo", "Cơ" và "GAY" cùng âm), Cảo Cơ

https://thuviensach.vn

là hành vi thân mật giữa hai người cùng giới, người đồng tính được gọi là "Cơ lão", quan hệ đồng tính tự nhiên cũng là "Cơ tình")

Ô tô nhanh chóng lái ra khỏi nội thành, lái tốc độ cao, dùng tốc độ ổn định hướng về tiểu khu biệt thự cạnh biển kia chạy tới.

Hai người ngồi phía sau khiến cho khí thế ngất trời, lần lượt cởi quần áo, lại dùng sức ôm lấy nhau, chàng trai tựa hồ có chút ngượng ngùng, một mực nhỏ giọng ngăn cản nói: "Được rồi được rồi..... A..... Đừng sờ chỗ đó, về nhà có được không.....Xin anh đó....." Những lời này nói ra mang theo giọng mũi nồng đậm, khiến Ngô Trạch ngồi phía trước khớp xương thiếu chút nữa nhũn mất, ông chủ Vương thấp giọng cười khẽ, tựa hồ hung hăng cắn chàng trai một chút, khiến chàng trai phát ra một tiếng kêu thỏa mãn, lúc này mới dùng thanh âm trầm thấp hấp dẫn cực điểm nói: "Bảo bối, bây giờ đút em ăn no nhé?"

Chàng trai ha hả cười, vung chân, móc lên thắt lưng ông chủ Vương, cười hì hì nói: "..... Đến đi.....Ai sợ ai?" Nói rồi, hắn ha hả cười, nhìn thoáng qua Ngô Trạch đang ngồi phía trước giả vờ chăm chú lái xe, bĩu môi dùng âm thanh đáng yêu hỏi: "Ông chủ..... Có muốn để anh trai phía trước gia nhập luôn không, chúng ta 3P nhé?"

Ông chủ Vương cười ha hả vài tiếng, dứt khoát đánh mông chàng trai một chút: "Tiểu yêu tinh, em muốn hút khô cậu ta sao?

Đệt..... Giỡn cũng đừng chạy đến trên đầu của cậu chứ, Ngô Trạch vừa định phun chửi, thình lình nghe thấy chàng trai thét một tiếng, tiếng kêu cùng trong phim cấp ba giống nhau như đúc, Ngô Trạch không tự chủ được lại ngẩng đầu liếc mắt nhìn kính chiếu hậu, thoáng cái sững sờ tại chỗ.

Trong xe mờ tối, ông chủ Vương tựa hồ ôm một bộ..... Thi thể thối rữa?

Ngô Trạch thoáng cái hít ngược một hơi khí lạnh, lại hoảng sợ ngẩng đầu liếc mắt nhìn kính chiếu hậu, bộ thi thể kia vẫn không nhúc nhích, mặt

https://thuviensach.vn

đều đã nát vụn có chút phân không rõ mặt mũi, toàn thân cao thấp xanh tím, cũng không biết có phải tụ huyết hay gì khác, cậu thậm chí còn có thể nhìn thấy có mấy con sâu thịt màu trắng từ trong miệng, lỗ mũi không ngừng ra vào.

Tay Ngô Trạch nắm vô lăng đều có chút run rẩy, cậu trừng trừng nhìn một đường vết cắt rất lớn trên cổ thi thể, máu thịt mở miệng lật toạc ra rất lớn, bên cạnh có chút thịt cũng đã biến thành màu đen, hẳn là vết thương chí mạng, từ vết thương cổ có thể rõ ràng nhìn thấy đầu khớp xương cổ trắng hếu.

Lúc này một người một xác đang dùng kiểu cưỡi ngựa từ phía sau, Ngô Trạch nhìn ông chủ Vương dùng hai tay lật thi thể lại, dùng hai tay mở chân nó ra, điên cuồng ra vào chỗ đó của thi thể.

Thi thể bị ông chủ Vương thúc cao thấp chấn động, trong rốn cũng chảy ra chất lỏng màu vàng xanh, Ngô Trạch rõ ràng ngửi thấy, đó là một cỗ mùi của thứ gì đó bị hỏng đã lâu. Cậu chỉ cảm thấy cổ họng bốc hỏa, trong dạ dày nháy mắt nảy lên một cỗ nước chua, vài lần muốn nôn.

Ngô Trạch hung hăng giẫm chân xuống phanh xe, ô tô bởi vì quán tính quá lớn mà ma sát trên mặt đường phát ra tiếng rít chói tai, phía sau lưng hai người đang lửa nóng cùng nhau nhào về ghế phía trước.

Ngô Trạch thở ồ ồ, đầu của cậu cũng bị quán tính thật lớn thiếu chút nữa đập vào vô lăng, ông chủ Vương lửa giận ngút trời, hét lớn: "Làm gì đấy!" Cậu chỉ có thể chậm rãi hoảng sợ nhìn về phía kính chiếu hậu, sau khi hít ngược một hơi lạnh, đem lời muốn nói nuốt trong bụng, nhỏ giọng nói: "Bể bánh xe rồi."

Kỳ quái..... Cậu cậu cậu..... Hoa mắt rồi? Tại sao chàng trai trong gương chiếu hậu lại khôi phục bộ dáng bình thường? Chẳng lẽ.....Cậu thật sự nhìn lầm sao?

https://thuviensach.vn

Ngô Trạch kinh hồn táng đảm xuống xe, cầm xuống một lốp xe dự bị phía sau cốp, bắt đầu đổi lại bánh.

Nhất định là mình xem phim kinh dị nhiều quá.....Ngô Trạch lắc đầu, dùng cờ lê đem một đinh ốc cuối cùng vặn chặt, rồi lại phát hiện dị thường.

Trong xe không ai nói chuyện, cũng không có tiếng động nữa.

Ngô Trạch lại sợ mất mật lên xe, liền phát hiện chàng trai đang ngồi vị trí ghế lái phụ, mang theo vẻ mặt cười như có như không nhìn chằm chằm cậu.

Chàng trai mỉm cười, trong con ngươi lộ ra quang mang nguy hiểm cực độ, thần sắc dâm đãng đánh giá hạ bộ của Ngô Trạch một chút, nhỏ giọng nói: "Anh trai, vừa rồi anh đều đã nhìn thấy đó, có phải rất vất vả không?" Nói rồi, thân thể chàng trai chậm rãi ưỡn ẹo sang, nghiêng người về trước sáp đến gần Ngô Trạch, một đôi tay lạnh như băng cũng đặt lên cổ cậu, Ngô Trạch sợ đến cả người run rẩy, không tự chủ được dựa về phía sau, muốn mở cửa xe chạy, chỉ nghe rắc một tiếng, cửa xe khóa cứng, cậu thoáng bối rối, mang theo giọng nghẹn ngào nhỏ giọng nói: "Ngươi đến tột cùng là người hay quỷ?"

Chàng trai mặt lộ thần sắc quỷ dị, tựa hồ phải đến nửa ngày, cuối cùng cổ quái cười cười, nhẹ giọng nói: "Tôi cũng không biết." Nói rồi hắn cong môi cười, tự hồ cực kỳ thỏa mãn: "Hắn hại chết tôi, bây giờ, hắn cũng đã đền mạng..... Nhưng mà anh trai, anh thật sự vất vả rồi....."

Má má ơi..... Lúc này Ngô Trạch chậm rãi lui về phía sau, nhắm mắt lại không ngừng kêu to: "Tôi vô tội, tôi vô tội mà....."

Không ai nói gì.

Ngô Trạch chậm rãi mở mắt, phát hiện chàng trai đã không thấy đâu nữa, cậu chậm rãi chuyển mắt tới chỗ ngồi phía sau, không nhịn được thất

https://thuviensach.vn

thanh kêu to.

Trên ghế ngồi phía sau, ông chủ Vương đầu thân chia lìa hai tay đang cầm đầu của mình, máu tươi bắn tung tóe đầy trên ghế sau, một đôi mắt to sợ hãi đang nhìn trừng trừng dõi theo cậu, không hề nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Chương 7: Thâm Độ Cùng Cơ Tình

Một ngày tháng mười hai, Ngô Nham đan tay vào nhau mang theo bình giữ nhiệt, ngâm nga hát, trên đường đi đến viện điều dưỡng khu nằm viện, lúc này đã gần đông chí, trên bầu trời bông tuyết nho nhỏ tung bay, mù mịt nhìn không thấy mặt trời, gió lạnh từng đợt từng đợt thổi vào trong cần cổ lộ ra ngoài của cậu, khiến cậu không nhịn được hung hăng rùng mình mấy cái.

Cũng không biết hệ thống sưởi trong phòng bệnh có đốt đủ không, theo bệnh không thích mặc đồ của anh trai, nói không chừng sẽ lạnh đến bị cảm mất.

Mấy tháng trước, anh trai của Ngô Nham lái taxi là Ngô Trạch xảy ra tai nạn, từ đó về sau phát điên. Tuy nói đã qua mấy tháng, nhưng bệnh tình của anh trai cuối cùng vẫn xấu, đôi khi thậm chí không thể nhận ra cậu, trong nhà họ vốn đã rất quẫn bách, cha sống chết không rõ, mẹ quanh năm đau ốm liệt giường, may là nhận được sự giúp đỡ của hội chữ thập đỏ, cho phép miễn phí vào viện điều dưỡng chữa vật lý trị liệu nửa năm.

Viện điều dưỡng tên đầy đủ là viện điều dưỡng Tỉnh Tuyền, là do giáo sư nổi tiếng của đại học y khoa thành phố A Tạ Tỉnh Tuyền và hội chữ thập đỏ thành phố A đặt kế hoạch xây dựng, chỉ dùng để giúp dân thành phố bình thường.

Thật sự là Bồ Tát cứu khổ cứu nạn hiển linh mà, Ngô Nham khe khẽ cảm khái một tiếng, bước nhanh hơn, bình giữ nhiệt tiện lợi này chỉ có 30 đồng, nếu không nhanh chóng đưa qua đó, thức ăn trong bình khẳng định sẽ nguội.

https://thuviensach.vn

Vào cửa viện điều dưỡng, Ngô Nham lễ phép chào hỏi với người gác cổng, lúc này mới bước nhanh về hướng khu nằm viện của khoa tâm thần, kỳ thật khu nằm viện khoa tâm thần chỉ có hai tầng, toàn bộ thu nhận những bệnh nhân chướng ngại tinh thần nhẹ như anh trai cậu, cả tòa nhà chỉ có tám chín bệnh nhân.

Dọc theo đường đi không ít y tá và bác sĩ đang làm nhiệm vụ ở viện điều dưỡng chào hỏi cậu: "Bé con, tới thăm anh trai?" "Tiểu ngô, lại tới nữa?"

Ngô Nham ngọt ngào cười chào từng người, xách bình giữ nhiệt trong tay, ôn hòa trả lời: "A, mẹ của em làm chút tôm kho, thêm chút cơm cho anh trai."

Mấy bác sĩ trực ở một bên nhất trí tán dương: "Thật là đứa bé ngoan!" Ngô Nham khó xử cười cười, lại chào hỏi mấy ông già bà cả nọ vài câu, Ngô Nham lúc này mới bước nhanh tới phòng bệnh của anh trai ——203.

Ôi, ông anh này nha, thiệt là, may mà hệ thống sưởi trong phòng bệnh rất đầy đủ, Ngô Nham vội đóng cửa, từ tủ quần áo đầu giường tìm ra một đôi vớ, cẩn thận mang vào cho anh, lại đưa tay kiểm tra chút xem có sốt không, lúc này mới cởi áo khoác của mình, sau khi rửa tay mở bình giữ nhiệt.

Mùi tôm thơm phức bắt mắt, Ngô Nham tỉ mỉ dùng đũa lột vỏ tôm xong, đưa cho Ngô Trạch.

Ngô Trạch vẫn không nhúc nhích, chỉ nhìn thẳng tắp vào cậu, hồi lâu sau mới dùng thanh âm nghi hoặc nhỏ giọng hỏi: "Tiểu Nham..... Là em sao?" Ngô Nham mỉm cười, lắc lư con tôm trước mắt, dịu dàng khuyên: "Anh, là em, hôm nay mẹ làm món tôm anh thích ăn nhất, há miệng nào....."

Ngô Trạch ngoan ngoãn mở miệng, nhai từng chút một. Hai anh em cũng không nói chuyện, thời gian bữa cơm chỉ có thể nghe thấy tiếng nhấm

https://thuviensach.vn

nuốt tinh tế của Ngô Trạch, mãi đến một tiếng cửa "cọt kẹt" vang lên.

Ngô Nham nhìn lại, thì ra là ân nhân lớn nhất của nhà họ, người xây dựng viện điều dưỡng Tỉnh Tuyền —— Giáo sư Tạ Tỉnh Tuyền, cậu lập tức đứng dậy: "Giáo sư Tạ, chào ông."

Tạ Tỉnh Tuyền năm nay 60 tuổi, đường mép tóc đã dời ra sau rất nhiều, từ đằng xa nhìn chính là một quả đầu trọc, người bộ dáng rất béo, cười híp mắt thoạt nhìn vô cùng hiền lành. Ông khoát tay với Ngô Nham rồi đi thẳng về phía Ngô Trạch, sau khi hỏi rất nhiều vấn đề, lúc này mới cười tủm tỉm nói với Ngô Nham: "Anh trai cậu tinh thần không tồi, cứ như thế phỏng chừng một hai năm nữa cậu ấy có thể xuất viện rồi."

Một hai năm? Tim Ngô Nham đập vô cùng khó chịu, hồi lâu sau cậu mới có chút xấu hổ hỏi: "Một hai năm..... Lâu như vậy?"

Tạ giáo sư thở dài một hơi, vỗ vai Ngô Nham, nhỏ giọng an ủi: "Tiểu Ngô, tôi cũng biết suy nghĩ của cậu, biết điều kiện gia đình cậu, nhưng bệnh tâm thần này trị liệu vô cùng chậm....." Nói rồi, ông ta thoạt nhìn có chút do dự, cuối cùng mới thở dài một hơi, chẳng biết làm ảo thuật thế nào từ sau lưng lấy ra một phần văn kiện: "Tiểu Ngô, viện điều dưỡng chúng tôi mới nhập một nhóm thuốc và máy trị liệu từ Mỹ về, chuyên chữa trị những bệnh nhân suy nhược thần kinh cũng như chướng ngại tâm lý giống anh trai cậu.....Nhưng mà, dù sao cũng là thiết bị kiểu mới, chúng tôi cần cậu ký giấy trao quyền này."

Ngô Nham có chút mù mịt xem xong những giấy trao quyền, do dự hỏi: "..... Thứ này..... Giáo sư Tạ.....Hy vọng có lớn hay không?"

"Ha ha.....Những thiết bị này là tôi tự mình khảo sát ở Mỹ mua về, ghi chép bên phía Mỹ tỷ lệ khỏi hẳn là 85%, nhưng cậu ấy giai đoạn đầu đối với tính kích thích não trung gian có chút lớn, cũng bởi vì mỗi người mỗi khác, tôi hiện giờ cũng không dám cam đoan có thể khỏi hẳn hay không."

https://thuviensach.vn

Giáo sư Tạ nói có chút trơn tru, Ngô Nham quay đầu lại nhìn anh trai mình vẫn đang ngửa đầu nhìn chằm chằm trần nhà, cuối cùng cắn răng: "Tôi ký."

Ngô Nham nghĩ mình gánh vác không được nữa.

Sau khi anh trai xảy ra chuyện, điều kiện kinh tế trong nhà rơi xuống ngàn trượng, mấy tháng này, thuốc thang mỗi ngày của mẹ, phí dụng thẩm tách đã mất hơn mười vạn, không có nguồn thu nhập từ anh trai cậu ngay cả học cũng không học được nữa, chỉ có thể mỗi ngày làm ba việc để duy trì chi tiêu bình thường trong nhà, hôm nay cậu có thể sang đây, là nhờ Tiểu Triệu đồng nghiệp làm thuê trong quán bar đổi ca để đến.

Cậu chỉ 18 tuổi, thật sự chịu không nổi, hơn nữa, hôm nay giáo sư Tạ đến, chẳng phải là muốn để anh trai làm đối tượng thí nghiệm sao?

Ngô Nham sau khi ký xong, giáo sư Tạ liền hài lòng rời đi, cậu nhìn lại, anh trai cuộn tròn ở đầu giường, đang sợ hãi nhìn cậu. Trong phòng bệnh nho nhỏ tràn ngập bầu không khí ngột ngạt, Ngô Nham thở dài một hơi thật sâu, ngồi bên cạnh Ngô Trạch, hỏi: "Anh, sao thế?"

Ngô Trạch chậm rãi ngẩng đầu, trong đôi mắt vô thần tràn đầy kinh hoảng, nhỏ giọng cầu khẩn nói: "Tiểu Nham..... Xin em đừng đưa anh đến đó....."

Đến đâu? Là chỗ thiết bị giáo sư Tạ mới nhập kia sao? Ngô Trạch vội an ủi: "Anh, anh không phải sợ, đợi sau khi anh dùng thiết bị kia hoặc uống thuốc, khẳng định bệnh sẽ tốt thôi."

"Không không không..... Nơi đó là chỗ ăn thịt người!" Ngô Trạch thoáng cái bắt lấy ống tay áo của Ngô Nham, hoảng sợ nói: "Tiểu Nham, van xin em, nơi đó thật sự là nơi ăn thịt người.....Van xin em, đừng đưa anh vào đó, van xin em....." Ngô Nham không đem lời anh trai để vào lòng, chỉ tưởng rằng bệnh phát tác, liên tục khuyên dỗ: "Nào nào nào, anh à..... Cái kia....."

https://thuviensach.vn

Ngô Trạch lại thoáng cái nhảy dựng lên, sắc mặt đỏ bừng, có vẻ cực kỳ tức giận, động tác lớn đến nỗi giường lò xo cũng phát ra tiếng vang nặng nề, tay quơ quào quát: "Đủ rồi! Mày căn bản chẳng biết gì cả, mọi người đến đó đã biến thành quái vật! Tất cả mọi người ở đây là quái vật....."

Ngô Nham cười một tiếng, túm Ngô Trạch từ trên giường xuống: "Được rồi, em biết, chúng ta không đến chỗ ăn thịt người nữa, anh à, xin anh đó, mau khỏe lên đi..... Đúng rồi, mấy ngày trước cảnh sát tìm tới cửa, họ đã hoàn toàn không khởi tố anh nữa, dù sao ông chủ Vương đã chết, chàng trai thần bí kia cũng không tìm thấy đâu..... Thôi, còn nói những việc này nữa làm gì....." Cậu cảm thấy tủi thân lạ lùng, thình lình bắt đầu kể khổ: "Anh à, anh là người chủ lực trong nhà, anh ngã xuống, em làm sao bây giờ? Em thật sự..... Có chút chống đỡ không được.....Ngày đó, có một ông chủ nói muốn bao dưỡng em, em, em, em đã đồng ý rồi, tháng sau bắt đầu.....Hy vọng anh đừng mắng em.....Em thật sự bất đắc dĩ....."

Ngô Trạch an tĩnh lại, dùng vẻ mặt cái hiểu cái không nghiêm túc nhìn Ngô Nham, cuối cùng hắc hắc cười một tiếng, ôm lấy cổ cậu, nhỏ giọng nói: "Tiểu Nham, em đừng đưa anh vào đó được không? Đừng đưa vào chỗ ăn thịt người kia nhé?"

Ngô Nham thở dài một hơi, vừa muốn nói gì đó, Ngô Trạch bắt lấy đầu cậu liền hung hăng hướng vách tường đập qua.

..... Khi Ngô Nham tỉnh lại, trời đã hoàn toàn tối đen, phòng bệnh nho nhỏ tối đến mức chỉ có thể nhìn rõ được hình dáng của đồ đạc. Bản thân tựa hồ đã hôn mê mấy tiếng, cậu xoa trán bị đụng sưng lên như cái bánh bao, lảo đảo đứng dậy, thất tha thất thểu muốn bật đèn, nhưng phát hiện tựa hồ bị cúp điện.

Ngô Nham nhắm mắt nghỉ ngơi một lát, mới từ từ quen với bóng tối. Cậu bưng trán, bỗng dưng phát hiện áo bình thường của mình bị đổi thành áo bệnh nhân ca-rô trắng xanh, điện thoại di động sớm đã không thấy đâu,

https://thuviensach.vn

ngay cả vớ cũng bị tháo ra, nhìn lại, áo khoác ngoài đặt trên giá cũng đã biến mất.

Đây là âm mưu của Ngô Trạch? Ngô Nham lắc đầu, phát hiện mình vẫn hơi choáng, chuẩn bị mở cửa cầu cứu.

Trong phòng bệnh khoa tâm thần một mảnh đen kịt, một người cũng không có, âm u khiến người ta cảm giác sợ hãi, bên trong thông đạo tùy ý có thể thấy được ánh sáng xanh biếc của biển báo "EXIT" lóe lên quỷ dị, khiến cậu rùng mình, xa xa đèn trần tựa hồ mạch điện có chút vấn đề, chớp tắt chớp tắt, khiến sau đầu Ngô Nham tê dại, bản năng cảm giác được nguy hiểm.

Mụ nội nó, nếu phối thêm nhạc trầm thấp nữa, thật sự rất giống phim kinh dị.

Yên tĩnh có chút quá mức, chỉ có thể nghe thấy tiếng bước chân của mỗi mình cậu, Ngô Nham dựa vào ký ức chậm rãi đi về hướng cửa, lơ đãng phát hiện một cánh cửa mở, một người mặc đồ y tá bước tới.

"A..... Xin chào, đây..... Tới cùng làm sao quay về....."Ngô Nham còn chưa kịp nói hết, liền hoảng sợ sững sờ đứng tại chỗ, y tá kia nghe thấy giọng cậu cứng ngắc xoay người qua, cậu nhận ra, đây là y tá tên Mai Lệ Toa, bộ dáng vô cùng xinh đẹp, nhưng dưới ngọn đèn mờ mịt, sắc mặt lại nhợt nhạt vô cùng.

Có gì đó không đúng..... Ngô Nham lui về sau vài bước, lúc này mới thấy rõ ràng toàn bộ của cô ta. Cô y tá xinh đẹp lúc này có chút giống quái vật trong Resident Evil, đồng tử hiện ra màu trắng sữa, cánh tay phải đặc biệt dài, tựa hồ chỉ một đêm đã bị chiếu phóng xạ biến dị, ngón tay nhọn đến có thể đụng tới mắt cá chân, hai tay đều mọc móng vuốt đẹp ngang vuốt mèo, vừa nhọn vừa dài. Chỉ thấy cô ta quẹo đầu, chậm rãi mở miệng,

https://thuviensach.vn

khớp hàm dưới phát ra tiếng vang cành cạch, sau đó bên trong răng nanh sắc bén lộ ra cái miệng nhỏ nhắn.

Ngô Nham cảm thấy chân mình đều có chút nhuyễn, cậu chậm rãi lui về sau mấy bước, nhìn cái miệng nhỏ trong miệng cô y tá như đang ngáp một chút, sau đó bất thình lình bổng chốc lủi thẳng về phía cửa đối diện cậu.

Ngô Nham không biết lấy đâu ra sức lực trong thân thể, ba chân bốn cẳng chạy về hướng cửa trong trí nhớ, cô y tá phát ra một a ô cùng loại với tiếng gầm gừ của hổ, theo sát phía sau.

Chỗ này của cậu là tầng cao nhất, hiện giờ đi thang máy đã hoàn toàn không có khả năng, cô y tá phía sau vẫn đuổi theo cậu, có khi Ngô Nham còn cảm thấy cái miệng trong miệng cô ta thậm chí sắp cắn lên được tóc của cậu.

Trước mắt đều là cửa, đã không biết nên chạy đi đâu nữa, thanh âm gầm gừ của quái vật phía sau đang từ xa đến gần, tựa hồ đã cách cậu rất gần rồi, Ngô Nham liều mạng chạy trốn, tùy tiện vọt vào một cánh cửa khép hờ, lập tức đóng cửa dùng thân thể hung hăng đè lên.

Ngoài cửa cô y tá đang ra sức nện vào cửa, Ngô Nham cảm thấy mình sắp khóc đến nơi, dùng tay run rẩy sờ tìm hồi lâu, mới khóa trái được cánh cửa, dần dần, ngoài cửa không còn thanh âm gì nữa, tựa hồ quái vật kia đã đi.

Ngô Nham lúc này mới cảm thấy hai chân mềm nhũn đứng không nổi, thoáng cái xụi lơ trên mặt đất.

Căn phòng mình xông vào này ước chừng khoảng 30 mét vuông, có bảy tám bàn làm việc, bên cạnh một loạt tủ sắt hồ sơ, một bên còn có một sofa góc rất lớn, hẳn là phòng nghỉ của bác sĩ trực, Ngô Nham lại kiểm tra cửa một chút, lúc này mới bắt đầu luống cuống tay chân lục soát phòng làm việc.

https://thuviensach.vn

Điện thoại không thể dùng, chỉ có thể phát ra tiếng mù xẹt xẹt, không có điện, tất cả tủ quần áo đều đã khóa, cậu cũng không mở được, hoàn hảo Ngô Nham tìm được một đèn pin bác sĩ dùng.

Đèn pin bắn ra ánh sáng khiến Ngô Nham cảm giác một loại an lòng khó tả, cậu lật xem bàn công tác này một chút, phát hiện vũ khí duy nhất chính là đũa, máy đo huyết áp, lớn hơn chút là cây dù, hoàn toàn mất lòng tin.

Tuyệt đối không thể ngồi chờ chết, ai có thể biết được viện điều dưỡng này còn thứ gì đáng sợ hay không? Nhưng mà..... Một đôi đũa, một máy đo huyết áp thô to cộng thêm một cây dù, còn có một ống mềm, cậu có thể chạy được sao?

Ngô Nham chậm rãi mở cửa, đứng phía sau cửa chậm rãi chờ cô gái biến dị kia xuất hiện, nhưng đợi hồi lâu cô ta cũng chưa vào.

Cậu thở hổn hển mấy hơi, lấy hết dũng khí lại đóng cửa lại, chỉ để một khe nhỏ, vừa hơi ló đầu nhìn, ai ya..... Trong hành lang du đãng bảy tám cô y tá quái dị, tất cả đều thừ người ra đứng đó, vị vừa đuổi theo cậu cũng rõ ràng đứng đó, thỉnh thoảng há mồm, lộ ra cái miệng nhỏ trong miệng.

Ngô Nham đóng cửa lại, loại tình huống này, không bằng lựa chọn —— Ngồi chờ chết.

Cậu đã tuyệt vọng.

"..... Bang bang bang bang" Bên trong phòng trực yên tĩnh đột nhiên phát ra tiếng vang kỳ quái, khiến trái tim Ngô Nham hung hăng nhảy dựng lên, tựa hồ có thứ gì đó bên trong tủ quần áo khóa kín đã..... Sống dậy.

Ngô Nham siết chặt cây dù trong tay, không nhúc nhích nhìn trừng trừng về phía tủ quần áo, bất thình lình, một cánh cửa tủ quần áo đột nhiên mở tung, bước ra một người mặc áo khoác trắng.

https://thuviensach.vn

Là một bác sĩ, nhưng hắn không thể gọi là người. Thân hình đã biến dị, cực kỳ béo phệ không nói nổi, da đã biến thành màu xanh biếc sáng rõ, lúc này hắn liếc mắt liền nhìn thấy Ngô Nham đang co quắp một bên, phát ra tiếng hô a ô.

Đây là thanh âm phát hiện con mồi, Ngô Nham nhạy cảm nghe thấy bên trong tủ quần áo khác cũng phát ra tiếng vang giống vậy, liền biết bên trong căn phòng này nói không chừng còn cất giấu mấy thứ giống hệt thứ này.

Hết thảy những việc này đều vượt khỏi nhận thức của Ngô Nham.

Quái vật béo phệ tốc độ đi vô cùng chậm, mỗi bước chân đều phát ra tiếng vang nhóp nhép ẩm dính, một bên phun ra chất nhầu màu xanh biếc tanh tưởi, Ngô Nham run rẩy, cuối cùng nhảy dựng lên hung hăng cầm dù hung hăng đập xuống.

Quái vật không hề nhúc nhích, chỉ vươn tay thong thả bắt lấy cậu, Ngô Nham nhanh nhẹn né tránh, tiện tay lại nhấc máy đo huyết áp hung hăng đập xuống. Quái vật căn bản không chịu bất cứ tổn thương gì, chẳng qua đập một cái kia động tác tựa hồ nhanh nhẹn lên không ít, nó ôm lấy cánh tay cậu, cơ hồ dùng sức túm Ngô Nham vào trong lòng nó.

Nương theo ánh trăng, ngô Nham rốt cuộc đã thấy rõ quái vật này tới cùng có bộ dáng gì, quái vật mặt mày rất tuấn tú, có khuôn mặt ngôi sao khiến thiếu nữ nhớ nhung thét chói tai, nhưng lúc này cậu chỉ có thể liều mạng giãy giụa, bản năng sinh tồn của nhân loại khiến cậu rống lớn lên: "Cứu mạng!....."

Sức lực của quái vật vô cùng lớn, áp chế từng cử động của Ngô Nham, gắt gao đem hai tay cậu bắt chéo ra sau lưng, giống như ôm phụ nữ mà ôm cậu. Qua hồi lâu sau khi thấy cậu giống như đã mất sức, lúc này mới chậm rãi hé miệng, từ yết hầu chậm rãi nhô ra thứ gì đó màu đỏ thịt thô thô.

https://thuviensach.vn

Thứ của người đàn ông như đã chết này, nhìn gần còn có thể thấy rõ ràng phía trên dính đầy dịch nhầy xanh biếc, tản mát ra một cỗ mùi buồn nôn, Ngô Nham cảm giác dạ dày mình cuộn ngược lên, lập tức muốn phun ra, không ngờ tới thứ này như vật thể sống, thoáng cái vói vào trong cổ họng cậu.

Ngô Nham nhất thời không để ý, vật kia màu đỏ thịt kia đã vọt vào trong cổ họng cậu, mô phỏng quy luật di chuyển nguyên thủy.

Trong phòng trực tối đen, tràn ngập tiếng nức nở thống khổ của Ngô Nham.....

Dịch nhầy màu xanh biếc bị ép nuốt vào bụng, Ngô Nham lúc này mới phát hiện trong đó chứa thành phần thúc tình, cậu chỉ cảm thấy toàn thân nóng lên nhũn ra, không tự chủ được muốn dựa vào quái vật trước mắt này.

Quái vật chậm rãi đặt cậu lên mặt đất, hai tay theo đầu ngón tay đã từ từ hóa thành xúc tu thật dài tinh tế, thoắt cái kéo tứ chi của cậu.

Đợi khi Ngô Nham lấy lại tinh thần, thứ tráng kiện gì đó cùng loại với nắm tay phụ nữ trưởng thành đã gạt quần áo cậu ra hai bên, bắt đầu chinh chiến.

Thứ kia vô cùng thô to, nhưng dưới sự bôi trơn của dịch nhầy xanh biếc đã từ từ xâm nhập, Ngô Nham cảm giác đã sắp đội tới cổ họng rồi, thống khổ vui sướng đủ loại cảm giác cùng nhau nảy nảy lên thân thể.....

Trong mông lung, Ngô Nham nhìn thấy mấy tủ quần áo khác mở ra, cùng lúc bước ra mấy bác sĩ cùng loại với quái vật trước mắt, đang từ từ đi về hướng cậu.....

Khi Ngô Nham tỉnh dậy lần nữa, đã là buổi sáng, bản thân vẫn đang trong phòng bệnh ban đầu của anh trai, quần áo vẫn đầy đủ trên người, tựa

https://thuviensach.vn

hồ đêm hoang dâm khủng bố hôm qua chỉ là một giấc mộng Hoàng Lương.....

(Câu chuyện “Hoàng lương nhất mộng” bắt nguồn từ truyện “Chẩm trung ký” của Trầm Ký Tế đời Đường. Chuyện kể rằng, có một chàng thư sinh nghèo họ Lư. Một hôm, nhân chuyến đi chơi, anh vào nghỉ trong một quán trọ. Lúc chủ quán trọ nấu một nồi kê vàng, thì chàng trai lên giường đi ngủ. Trong giấc ngủ, chàng trai mộng thấy mình lấy vợ và sinh con, sự nghiệp thuận buồm xuôi gió, tận hưởng vinh hoa phú quý, và cuộc sống sung sướng, thoải mái ấy kéo dài cho đến lúc già chết. Nhưng khi tỉnh dậy, kê vàng vẫn còn chưa chín. Sự gợi ý của câu chuyện này là: Đời người như giấc mộng, tất cả sang hèn, giàu nghèo, đều như mộng, như huyễn.)

Cửa đột ngột mở ra, một bác sĩ tiến vào, đẩy một chiếc xe nhỏ, phía trên bày đầy các loại thuốc bệnh nhân phải uống mỗi ngày, vừa thấy người ngồi trên giường là Ngô Nham, lập tức sửng sốt, hỏi: "Cậu..... là ai?"

Ngô Nham lúc này còn đắm chìm trong cơn mộng hoang đường ghê tởm tối qua, nghe thấy câu hỏi mới chậm rãi quay đầu, lúc này đồng tử lập tức co lại, cậu nhận ra, bác sĩ trước mặt này, chính là quái vật đẹp trai ngày hôm qua kia..

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 8: Lực Độ Cùng Cơ Tình

Việc lạ hằng năm đều có, năm nay đặc biệt nhiều, tựa hồ thành phố A đã biến thành nơi tập kết của hung quỷ ác linh.

Năm trước có xác khô, đại án bầm thây, về sau lại có anh em họ Ngô mất tích lạ lùng, thật sự làm cho người ta cảm thấy thế giới mình sống không hề tốt đẹp được như trong TV tuyên truyền.

Triệu Nặc sờ sờ mũi, nhiều lần cam đoan với cảnh sát lời mình nói trời đất chứng giám đều là sự thật xong, lúc này mới tiễn bước được mấy vị đại thần, chỉ chốc lát sau, đã đến lượt chủ quán bar trung niên bụng bia cực kỳ nghiêm trọng tự mình tìm tới cửa, hỏi rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Triệu Nặc le lưỡi, vị trước mặt đây tuyệt đối chính là cơm áo cha mẹ nha, tiền lương mỗi tháng đều trông cậy vào ông ta phát đấy, vội vàng hớn ha hớn hở đem tất cả những gì đồng chí cảnh sát đã hỏi cậu kể cho chủ quán.

Chủ quán không nói tiếng nào, chẳng qua sau khi nghe được đoạn cố sự không thể tưởng nổi của hai anh em Ngô Nham thì nhíu mày, cuối cùng mới bâng quơ nói câu: "Đầu năm nay bên ngoài rối loạn, cậu cũng chú ý an toàn." Liền lướt đi.

Chỉ còn lại mình cậu nhìn bóng dáng chủ quán đi xa, bỗng dưng lấy lại tinh thần: Đây là đang quan tâm thuộc hạ đó sao?

Triệu Nặc sống đến bây giờ, chỉ có thể dùng hai chữ "Đơn giản" để hình dung.

https://thuviensach.vn

Cậu sinh ra trong một sơn thôn nhỏ ở Tây Bắc, là anh cả trong nhà, dưới có một đống em trai em gái gào khóc đòi ăn, cậu ngay cả lớp 10 cũng chưa lên xong liền tới quán bar "Bóng đêm liêu nhân" của thành phố A làm một phục vụ rượu thực tập nho nhỏ, không có ngũ hiểm nhất kim, chỉ có tiền lương thấp còn trích phần trăm, thức ăn tự túc, mỗi tháng mới có bốn ngày nghỉ phép.

(Tiêu: Ngũ Hiểm chỉ năm loại bảo hiểm, bao gồm bảo hiểm hưu trí, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm tai nạn lao động, và bảo hiểm thai sản. Nhất Kim chỉ quỹ tích lũy nhà cửa.)

Triệu Nặc đã thỏa mãn, mặc dù nói địa điểm làm công của cậu là một bar G danh xứng với thực, cũng may nhờ mẹ cậu đẻ tốt, cho nên cũng không đến mức giống những người làm công từ bên ngoài đến làm những công việc thô tục lại lương tạm.

Một ngày cứ thế nối tiếp một ngày trôi qua, vô cùng bình thản. Mãi đến khi cậu nghĩ cuộc đời mình đều sẽ sống mãi như vậy, rốt cuộc có ít gợn sóng.

Đó là ngày chủ nhật, trong quán bar chật ních những nhóm Gay đến tìm hoan mua vui, trong dàn âm thanh một bên đặt nhạc điện tử, tiếng bass công suất lớn chấn động đến mặt sàn ầm ầm vang lên, sàn nhảy nhỏ hẹp đã đứng đầy đàn ông cởi áo khiêu vũ, mỗi người đều đang tận tình hưởng thụ, mà ngay cả góc khuất cũng có người đang hôn môi nóng bỏng.

Triệu Nặc đeo lỗ tai thỏ trên đầu, đang phục vụ khách hàng.

"Xin chào, tôi muốn một ly Whiskey thêm sô-đa, không thêm đá." Thanh âm dịu dàng tựa hồ tách rời âm nhạc ầm ĩ truyền đến bên cạnh cậu, Triệu Nặc vội vàng quay đầu mỉm cười: "Vâng, anh chờ....." Những lời này còn chưa nói hết, bởi vì cậu phát hiện trước mặt là một người ngoại quốc đang đứng.

https://thuviensach.vn

Đây là một người ngoại quốc vô cùng xinh đẹp, tóc vàng, mắt xanh ngọc bích, nhìn cao chừng 1m85, sở hữu dung mạo Caucasus có thể so với nam thần Hy Lạp, màu da vô cùng trắng nõn, đường nét khuôn mặt thanh thoát, cường tráng, khí chất vô cùng tao nhã, mặc một thân âu phục màu đen vừa vặn với cơ thể, ba nút sơ mi trên cùng không cài, lộ ra khuôn ngực dưới hầu kết trắng nõn, rắn chắc, lại khêu gợi, mang theo một luồng cảm giác trong cấm dục mang theo dâm đãng.

Wow, vừa rồi là người ngoại quốc này nói tiếng Trung sao? Tựa hồ đoán được suy nghĩ trong lòng Triệu Nặc, người đàn ông ngoại quốc mỉm cười, một luồng hơi thở tôn quý nồng đậm phả vào mặt, y lại dùng tiếng Trung Quốc rõ ràng lặp lại lần nữa: "Một ly Whiskey thêm sô-đa, không thêm đá....." Nói xong, đôi môi hoàn mỹ không chút tỳ vết của y vẽ ra nụ cười thản nhiên, trong ánh mắt tràn ngập dí dỏm, liếc mắt nhìn lỗ tai thỏ giả trên đầu Triệu Nặc, nhanh chóng bỏ thêm một câu: "Thỏ tiên sinh."

Ngươi mới là thỏ đó! Cả nhà mấy người đều là thỏ! Triệu Nặc ở trong lòng rít gào nửa ngày, nhưng mặt ngoài vẫn ngoan ngoãn bưng chút rượu ra cho y: "Xin chào, mời ngài từ từ dùng."

Người ngoại quốc trong lúc cậu pha rượu ánh mắt vẫn không dời khỏi bóng dáng bận rộn của cậu, thấy cậu lễ độ cung kính bưng rượu lên, chỉ cười khẽ gật đầu, vốn là một động tác vô cùng bình thường, lại làm cho Triệu Nặc thiếu chút nữa quỵ mất —— Mụ nội nó, con ngươi màu xanh đậm này sao lại phát ra ánh mắt sáng sắc bén như vậy, tựa hồ có thể nghe lén được lòng người vậy.

Tay người ngoại quốc nhìn vô cùng đẹp, trắng trắng nộn nộn, ngón tay thon dài, khớp xương cũng không thô to lắm, vừa nhìn nhất định chưa từng làm qua việc nhà, móng tay cũng cắt sửa vô cùng chỉnh tề, chỉ thấy y tao nhã dùng ba ngón tay cầm cái ly lên xong, thoáng cái xoay người đưa lưng về phía Triệu Nặc, bắt đầu đánh giá đám người đang nhiệt tình nhảy múa, tựa hồ đang tìm kiếm gì đó.

https://thuviensach.vn

Hừ, gã đàn ông ngoại quốc này nhất định là đến tìm 419! Trong lòng Triệu Nặc nho nhỏ phun chửi, hảo cảm đối với y chậm rãi biến toàn bộ thành phản cảm, không ngờ người ngoại quốc này chỉ quét mắt một vòng, liền quay đầu dùng con ngươi xanh đậm nhìn chằm chằm dõi theo cậu, nhẹ giọng hỏi: "Lúc cậu ở đây có từng gặp người ngoại quốc không?" Nói rồi, y dừng một chút, đưa tay từ trong túi quần móc ra hai trăm, nhẹ nhàng đặt trên quầy bar, lúc này mới hỏi tiếp: "Người ngoại quốc bộ dáng không khác tôi là bao, so với tôi hơi thấp hơn chút?"

(Tiêu: 419 For One Night, nghĩa là tình một đêm.)

Triệu Nặc chần chờ lắc đầu, lại tỉ mỉ suy nghĩ một phen, sau khi xác định mình không có cách nào mặc kệ lương tâm để lấy tờ hai trăm này, cười: "Ngại quá, tiên sinh, người lui tới nơi này thật sự nhiều lắm, tôi không thấy."

Vẻ mặt người ngoại quốc thoạt nhìn có chút thất vọng, nhưng y chỉ hơi gật gù, sau đó cầm tờ hai trăm trong tay đẩy đến trước mặt Triệu Nặc, kéo khóe miệng ra một nụ cười hoàn mỹ lần nữa: "Cám ơn cậu." Dứt lời, xoay người rời đi.

Đoạn nhạc đệm nho nhỏ này rất nhanh bị Triệu Nặc quẳng ra sau đầu.

Rạng sáng 3h sau tan ca, Triệu Nặc yên lặng đi trên con đường không một bóng người, chuẩn bị quẹo qua công viên về nhà, đèn trên con đường này đã hỏng vài cái, chiếu mặt đường gập ghềnh lúc sáng lúc tối, bây giờ đã gần tháng năm, nhưng nhiệt độ bên ngoài vào lúc rạng sáng luôn rất thấp, cậu run bần bật, chung quy cảm thấy sau lưng có thứ gì đó đang..... đi theo?

Triệu Nặc vừa quay đầu nhìn, bỏ mọe.....Ở ngã tư đường trống rỗng lạnh lẽo đột nhiên xuất hiện mấy người cao lớn, Triệu Nặc chỉ cách bọn họ 50 thước, thị lực cậu vốn rất tốt, dưới ngọn đèn tối mù chiếu rọi, cậu rõ ràng

https://thuviensach.vn

nhìn thấy những người này có cầm.....Cái ống đen tuyền đó là súng săn? Có người tựa hồ cầm một cây gậy gỗ thật dài vuốt nhọn, đang khí thế rào rạt đi về hướng cậu.

Bỏ mọe ọe ọe ọe.....Đám côn đồ này sao vẫn chưa về nhà tìm má ngủ đi! Triệu Nặc lập tức hoảng loạn, cảnh tượng bực này, vẫn là an toàn thân thể quan trọng, cậu quay đầu bỏ chạy, không ngờ đám phía sau cũng chạy theo cậu.

Triệu Nặc chạy như điên, cậu từ nhỏ lớn lên ở nông thôn, cũng từng mang súng lên núi đi săn, cậu rõ ràng nghe thấy thanh âm súng lên đạn, cũng biết súng săn cự ly bắn dài, nếu không dùng hết sức lực uống sữa ra chạy, cậu rất có khả năng hôm nay sẽ gặp Mạnh Bà.

"Bằng....." "Bằng....." Thanh âm chói tai cực lớn vang lên sau lưng, cứ thế nổ súng vậy hả quân khốn nạn kia! Triệu Nặc chỉ cảm thấy mình bị Lý Tiểu Long nhập hồn, dưới loại tình huống đại não trống rỗng này vẫn còn có thể nhảy lên ngang trời, tận tình lăn một vòng, thuận thế lăn vào công viên bên cạnh.

Phía sau đám người đuổi theo cậu gào lên, tựa hồ không phải nói tiếng Trung, Triệu Nặc một bên chạy một bên lấy ra di động, vừa chuẩn bị bấm 110..... Một bàn tay lạnh như băng thoáng cái che miệng cậu, một cánh tay khác gắt gao giam cầm vòng eo của cậu, dùng sức đưa cậu vào sau hòn non bộ của công viên.

Triệu Nặc giãy giụa vài cái, liền nghe thấy thanh âm giống như đã từng quen biết vang lên phía sau: "Đừng cử động." Hửm? Cậu vừa ngẩng đầu nhìn, chính là người ngoại quốc đã gặp mấy tiếng trước.

Triệu Nặc trong nháy mắt cảm thấy mình giống như bé gái mừng rỡ vạn phần, song nghĩ lại nghĩ, chẳng lẽ người đám kia truy đuổi là y? Mà mình mới là người chịu tội thay? Người ngoại quốc cúi đầu hướng cậu nghịch

https://thuviensach.vn

ngợm nháy mắt vài cái, thấp giọng nói: "Không phải sợ, có tôi ở đây." Triệu Nặc nghe thấy những lời này, ngược lại thoáng bình tĩnh lại, sau khi ổn định nhịp tim, lúc này mới nhỏ giọng hỏi: "Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra hả?"

Người ngoại quốc làm một động tác tay suỵt một tiếng, không nói một câu, Triệu Nặc dựng thẳng lỗ tai nghe ngóng hồi lâu, đám lưu manh lạ lùng kia tự hồ thật đúng là không phải người Trung Quốc, một đám người liến thoắng nói tiếng Anh hồi lâu xong, lúc này mới bỏ đi.

Triệu Nặc thở dài một hơi, lúc này mới lờ mờ phát hiện mình đang bị người ngoại quốc này ôm thật chặc vào lòng, trên người y tản ra một cỗ mùi nước hoa ngửi rất dễ chịu, nhưng lại khiến cậu cảm giác an lòng khó tả.

Tựa hồ qua hồi lâu, người ngoại quốc lúc này mới mang theo nụ cười thản nhiên hỏi: "Tiên sinh, có thể từ trên người tôi..... " Triệu Nặc nghe thấy, đột nhiên tỉnh ngộ, đỏ mặt vội đứng dậy, xấu hổ hỏi: "Tôi..... " Cậu ngẩn ra, bỗng dưng phát hiện vết máu trên người y, vội vàng hỏi: "Ngài đây là làm sao vậy?"

Người ngoại quốc mỉm cười, nói một câu: "Đừng đưa tôi đến bệnh viện" xong, cứ thế nhắm hai mắt, hôn mê.

Triệu Nặc cơ hồ kéo lê người ngoại quốc này trở về tầng hầm mình ở, người ngoại quốc vẫn hôn mê bất tỉnh, nhưng vết máu trên người lại mất tích lạ lùng, cậu lăn lộn nửa ngày, mới đưa người ngoại quốc thoạt nhìn hết sức gầy, kỳ thực vô cùng chắc khỏe như con trâu này kéo lên giường.

Triệu Nặc chuẩn bị cho y một ly nước, hiếu kỳ đánh giá y đang hôn mê, không nhịn được âm thầm ganh tỵ, người ngoại quốc này quả thực chính là đại biểu của đẹp trai giàu có, ngay cả lông mi cũng dài như một cây quạt nhỏ, khi cậu đang chuẩn bị tiếp tục tiến hành tán thưởng đồng tính, người ngoại quốc từ từ mở mắt ra.

https://thuviensach.vn

Chỉ là lần này con ngươi vốn xanh đậm lại biến thành màu đỏ đen quỷ dị, người ngoại quốc kinh ngạc nhìn cậu, con ngươi màu đỏ đen giống như đang đánh giá nhìn chằm chằm cổ Triệu Nặc, cậu bị ánh mắt trắng trợn bậc này nhìn chằm chằm vừa định né tránh, vậy mà người ngoại quốc lại gắt gao túm lấy cậu, lộ ra răng nanh thật dài có thể so với sư tử, hung hăng cắn lên cổ cậu.

Triệu Nặc rõ ràng cảm giác được răng nanh đã đâm vào động mạch trên cổ cậu, cũng có thể ngửi được mùi máu tanh, cậu còn có thể nghe thấy máu mình phát ra tiếng cuồn cuộn, đều bị người ngoại quốc giống như yêu ma này hút vào trong miệng y.

Người ngoại quốc tựa hồ bị sặc máu của Triệu Nặc, ho khan hai tiếng, mới đẩy cậu ra, giống như vô cùng thống khổ rống lớn một câu tiếng Anh: "Get out!"(cút)

Triệu Nặc bị đẩy mạnh ngã trên mặt đất, phía sau lưng một trận đau nhức, cậu ai u một tiếng ngồi dậy, không nhịn được hùng hùng hổ hổ: "Có bệnh hả....." Vậy mà người ngoại quốc ho khan vài tiếng, dùng tròng mắt xanh đậm nhìn cậu, cuối cùng mới mê mang tự hỏi mình: "Trúng độc rồi?"

Triệu Nặc thoáng cái nhảy dựng lên: "Thật là chó cắn Lã Động Tân! Mau ra ngoài cho tôi! Đây là nhà tôi!" Người ngoại quốc lại ho khan một tiếng, giống như Lâm muội muội ho ra một bụm máu lớn, lúc này mới lảo đảo đứng dậy, con ngươi xanh đậm một lần nữa biến thành đỏ đen, ôm lấy cậu, tỉnh táo mà nhẹ giọng nói: "Xin lỗi..... Tôi trúng độc rồi..... Cần có máu loài người để trung hòa....."

Loài người? Triệu Nặc còn chưa kịp phản ứng, người ngoại quốc liền hơi cúi người, một tay thoáng cái đã nâng mông cậu lên, đơn giản giống như ôm trẻ sơ sinh, tay kia tựa cái kềm gắt gao tóm lấy cằm cậu, dũng mãnh hôn lên.

https://thuviensach.vn

Môi người ngoại quốc cực kỳ lạnh giá, bàn tay đanh thép nọ cũng như kìm sắt mới lấy từ hầm băng ra, tựa hồ đã lạnh tới tận trong xương. Triệu Nặc bị bàn tay lạnh như băng của y kích thích mà run rẩy, vừa định kêu la, liền bị đầu lưỡi người ngoại quốc xâm lấn.

Nhưng đầu lưỡi y lại vô cùng mềm nhẫn, hôn tới cực kỳ kịch liệt, Triệu Nặc chỉ cảm thấy nụ hôn lạ lùng này khiến cậu cảm giác thoải mái vô cớ, trong nháy mắt đó cảm thấy đầu lưỡi mình đã tê dại, nhưng người ngoại quốc tựa hồ vẫn chưa thấy đủ, lại thoáng cái ném cậu lên giường, một tay xé bỏ quần jean trên người cậu.

Sức lực của người ngoại quốc này so với người thường cũng lớn hơn, không ngờ còn có thể xé nát một cái quần jean, Triệu Nặc dùng sức lực toàn thân giãy giụa, lại bị tứ chi người ngoại quốc gắt gao giam cầm, cuối cùng một chút cũng không nhúc nhích nổi.

Chưa từng ăn heo cũng từng thấy heo chạy, Triệu Nặc ở lâu trong bar G cũng biết tiếp theo sẽ phát sinh cái gì, vội vàng kêu lớn: "Này này này! Bố đây là xử a a a a a a!" Những lời này còn chưa nói hết, cậu liền bị người ngoại quốc xâm lấn. Ngoài dự liệu chính là, cậu không hề cảm thấy đau đớn gì, nơi đó của người ngoại quốc ẩm ướt trơn trơn, tựa hồ đã tự mình bài tiết thứ gì đó bôi trơn, cuối cùng thoáng cái cắm xuống tới cùng.

Triệu Nặc chỉ cảm thấy có chút khó chịu, loại cảm giác này giống như táo bón, thứ thô thô dài dài ngược dòng mà lên, người ngoại quốc lim dim mắt, tựa hồ cũng rất hưởng thụ, còn đặc biệt hiểu ý người mà chờ cậu thích ứng với thứ kia, nhìn thấy vẻ mặt cậu dần dần thả lỏng rồi, người ngoại quốc di chuyển lên.

Tốc độ của người này cứ như giã chày, nhanh mạnh, hùng hồn, góc độ trắc trở, Triệu Nặc chỉ cảm thấy sao vàng nổ đầy trời, cuối cùng chậm rãi cảm thấy mình không thở nổi, chỉ có thể vứt bỏ tự tôn, nức nở không ngừng xin tha.....

https://thuviensach.vn

Nhưng cậu lại không làm được gì cả, chỉ có thể gắt gao ôm lấy cổ người ngoại quốc, bị động thừa nhận, trong khổ làm vui.....

Khi Triệu Nặc tỉnh lại, từ cửa sổ nho nhỏ của tầng hầm ánh sáng bắn cả vào mắt khiến cậu không mở ra được, cậu nghĩ xương khớp mình đều bị kẹp vụn rồi, bên cạnh người ngoại quốc cực kỳ độc ác kia trái lại ăn mặc chỉnh tề, ngồi suốt bên giường, dùng con ngươi xanh đậm nhìn cậu mãi.

Ánh nhìn chăm chú của y biến thành ánh mắt phán xét, tựa hồ đang đánh giá Triệu Nặc vậy.

Hai người không nói gì nhìn nhau trong chốc lát, cuối cùng người ngoại quốc mới hơi thở dài, nói: "Tôi tên là Michael, cám ơn đã cứu tôi." Tôi cũng muốn cảm tạ tổ sư anh, thiếu chút nữa chết trên giường, Triệu Nặc trong lòng nho nhỏ phun chửi, chưa từng nghĩ người ngoại quốc tựa hồ thật sự có thể nghe được suy nghĩ trong lòng cậu, tiếp tục nói: "Tôi không nghĩ cậu có thể sống sót được."

Sống sót? Chẳng lẽ người nước ngoài này muốn làm chết cậu, ngày xưa không oán, ngày gần đây không thù, thật là mệnh hẻo mà! Không ngờ Michael không chút để ý cười cười, dùng giọng điệu ôn hòa nói: "Tự giới thiệu lại một chút, tôi cũng thuộc bộ người, là một quỷ hút máu.....Ngày hôm qua cám ơn cậu cứu tôi khỏi thủ hạ của kỵ sĩ thánh đường."

"Chờ một chút..... Đây không phải Twilight, anh nói cái gì thế? Đám người kia tìm anh, nhưng tại sao đuổi theo tôi chứ?" Triệu Nặc cảm thấy đầu mình đều là bột nhão, Michael dùng bàn tay lạnh như băng sờ sờ đầu cậu, nhỏ giọng nói: "Rất đơn giản, vì tôi cho cậu hai trăm đồng trên đó có mùi của quỷ hút máu, cho nên đám người kia liền nghĩ cậu cũng là quỷ hút máu....."

Ngay sau đó Michael còn nói: "Tôi đến Trung Quốc để tìm một người bạn của tôi, chưa từng nghĩ sẽ trúng bẫy của kỵ sĩ thánh đường....." Nhìn

https://thuviensach.vn

thấy vẻ mặt không tin của Triệu Nặc, y tiếp tục nói: "Kỵ sĩ thánh đường chính là tên gọi của thợ săn quỷ hút máu, tôi bị thương, trúng độc, hoàn hảo có cậu ở đó, nếu không tôi khẳng định sẽ chết lần hai rồi."

Triệu Nặc cười khan vài tiếng, Michael cũng cười theo: "Cậu khỏe chứ?"

Triệu Nặc lắc đầu, cậu rõ ràng nhớ rõ con ngươi màu xanh của người đàn ông này nháy mắt có thể biến thành màu đỏ đen, còn có răng nanh rất dài..... Còn có.....Chẳng lẽ thật là quỷ hút máu? Cậu nuốt nước miếng một cái, hỏi: "Anh đã trúng độc tại sao dùng tôi giải độc?"

Michael ha hả cười hai tiếng: "Chỉ có dịch của nhân loại mới có thể giải độc, cũng chính cái thường gọi là huyết dịch, thóa dịch, tinh dịch."(Tiêu: thóa dịch là nước bọt)

Triệu Nặc chỉ cảm thấy đau đầu, vậy cũng được hả.....Michael nhìn thấy nội tâm cậu đang dao động, nhưng y không lộ ra mặt, chỉ mỉm cười, tiếp tục hỏi: "Còn không hiểu gì không?"

Cậu lắc đầu, cuối cùng ấp a ấp úng hỏi: "Anh là từ đâu học được tiếng Trung Quốc còn chuẩn như vậy?" Michael sửng sốt, giơ tay lên yêu chiều xoa đầu Triệu Nặc: "Tôi đã đợi ở Trung Quốc một thời gian rất dài rồi, tôi nghĩ..... Nán lại ở triều Minh 30 năm, nán lại Thế Chiến thứ II 10 năm, chỉ đơn giản như vậy."

Nhìn bộ dáng Triệu Nặc há hốc miệng ngơ ngác, Michael chợt nghĩ mình thích thiếu niên ngây ngô ngơ ngác trước mặt này mất rồi.....Mà Triệu Nặc cũng cảm thấy bản thân lạ lùng, không phải là một lần 419 mang tính ép buộc thôi sao, thế nào mà cậu dễ dàng tin lời người ngoại quốc trước mặt này như vậy, còn..... Có chút thích y nữa chứ? Chẳng lẽ mình thật sự là một M nặng?

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 1

Chương 9: Tử Hồn

Diệp Minh Thành sau khi trải qua hơn mười ngày phấn đấu, rốt cuộc trong kỳ hạn cuối cùng đem sách mình biên soạn dùng phương thức bưu phẩm gửi tới hòm thư của biên tập nhà mình, anh vừa ngẩng đầu nhìn đồng hồ, đã gần 3h sáng, dạ dày đã tru tréo vang dậy nửa ngày, nghĩ đến bản thân cơm tối còn chưa ăn, vội vàng đứng dậy nấu cho mình gói mì ăn liền.

Diệp Minh Thành là một tác giả nổi tiếng khắp Trung Quốc, chuyên viết tiểu thuyết trinh thám và kinh dị, không lâu trước đó còn được tặng khen thưởng gì gì đó, ngay cả quyển tiểu thuyết đầu tay mình viết là《 Mị Ảnh 》cũng được biên soạn thành trò chơi điện tử 3D, dấy lên phong trào trò chơi kinh dị RPG.

Người đời đều nói anh tài trí nhanh nhẹn, suy nghĩ độc đáo, ngay cả biên tập của anh cũng nói anh là kỳ tài viết tiểu thuyết kinh dị, nhưng anh biết mình tuyệt đối không phải người có thiên phú đó.

Tuyệt đối không phải, cảnh tượng xuất hiện trong đó, kể cả từng nhân vật, anh tựa hồ đều quen biết, anh tựa hồ đều trải qua. Tựa hồ anh mới là nhân vật chính bị khiếp sợ trong đó.

Loại suy nghĩ này tựa như một con rắn thô to trắng muốt giảo hoạt, mãi quấn quanh trên người anh, cơ hồ khiến anh hít thở không thông.

Diệp Minh Thành hoàn toàn không buồn ngủ, đợi đến 9h sáng, biên tập gọi điện thoại tới, vui mừng hớn hở: "Nội của tôi ơi, tôi dùng một giờ xem xong bản thảo của cậu, thật sự quá tuyệt vời! Chỉ có điều đề mục tôi nghĩ

https://thuviensach.vn

phải sửa lại, hiện giờ đề mục này không phải không tốt, chỉ là chưa đủ gây cười, cậu thấy《 Tử Hồn 》thế nào?"

Biên tập nhà mình họ Vương, có một cái tên khá phong nhã: Tử Tuyên, người rất sáng sủa, đều gọi anh là "Nội của tôi", năm nay 36 tuổi, có một gia đình hạnh phúc đầm ấm, trong ngành biên tập này đã lăn lộn nhiều năm quen biết không ít người, khi anh vừa mới viết sách đã giúp anh rất nhiều, cho nên Diệp Minh Thành không nói gì, chỉ xoa ấn huyệt thái dương ừ một tiếng, dù sao anh viết sách cho tốt là được, chỉ cần không động đến văn chương, tên tuổi gì gì đó không sao cả, anh lại cùng biên tập trò chuyện vài câu, sau đó biên tập mới chuyển chủ đề, giống như đột ngột nhớ ra nói: "Đúng rồi, nội của tôi, ngày mai thành phố A có một buổi ký sách cậu đó nha, nhớ đừng quên, phía người tổ chức đã sắp xếp ổn thỏa cả rồi, sáng mai tôi lái xe đến đón cậu."

Gác điện thoại của Vương Tử Tuyên, Diệp Minh Thành mới cảm thấy uể oải thoáng cái lan tràn thân thể, anh vội vàng tắm rửa, ngã đầu liền ngủ.

Ngày thứ hai, Vương Tử Tuyên đúng giờ tới nhà Diệp Minh Thành, hai người nhanh chóng lái trên đường cao tốc đến thành phố A.

Lái xe gần ba tiếng, mới tới thành phố A, Diệp Minh Thành tựa đầu trên cửa kính xe, lẳng lặng thưởng thức phong cảnh thành thị của thành phố A, muốn nhìn một tòa thành thị, phải nhìn kiến trúc của nó. Kiến trúc của thành phố A cơ bản đều có chút tây hóa, vì vậy cũng biết ngay thành phố này không lâu đời.

Nhưng Diệp Minh Thành chung quy cảm thấy có chút khác thường, anh tựa hồ đã tới thành phố này, hoặc nói, anh từng sống tại nơi này.

Đoạn nhạc đệm này nhanh chóng bị anh vứt sau đầu, buổi ký sách vô cùng nhàm chán, đợi ba giờ sau khi buổi ký sách kết thúc, Diệp Minh Thành chỉ cảm thấy tay phải mình đều cứng đờ.

https://thuviensach.vn

Mệt mỏi trở về khách sạn ngủ lại, Diệp Minh Thành nằm trên giường, nhưng làm thế nào cũng ngủ không được. Anh suy nghĩ một chút, quyết định đến quán bar uống một ly.

Quán bar của thành phố A rất nhiều, Diệp Minh Thành cũng không suy nghĩ nhiều, tùy tiện chọn một quán bar tên là "Bóng Đêm Liêu Nhân", vừa ngồi vào ghế xoay trên quầy bar, một thanh âm cao hứng bừng bừng liền truyền đến bên tai anh.

"Ngô Nham.....Trời ạ! Cậu là Ngô Nham! Bảy tám năm rồi chưa gặp cậu!" Diệp Minh Thành nghe thấy thanh âm gần trong gang tất, theo phản xạ vừa quay đầu nhìn, người nói chuyện mặc một thân âu phục đeo nơ của phục vụ viên, khoảng hai bảy hai tám tuổi, vóc người bình thường, rất gầy, sắc mặt tái nhợt, toàn thân cao thấp tràn ngập một cỗ mùi vị khiến Diệp Minh Thành cảm thấy buồn nôn, giống như mùi của người chết.

..... Ngô nham.....? Diệp Minh Thành quay đầu nhìn bên cạnh một chút, phát hiện người đàn ông này đúng là đang nói với mình xong, lạnh giọng nói: "Xin lỗi, anh nhận lầm người rồi."

Người đàn ông trẻ con móm móm miệng, không đầu không đuôi phát một cái vào mông Diệp Minh Thành: "Thằng nhóc chết tiệt! Chạy đi đâu! Năm đó đám cảnh sát còn cho rằng tôi phải chịu trách nhiệm cho sự mất tích của cậu đấy, biến một mạch bảy tám năm!"

Diệp Minh Thành hơi nén giận, nhưng vẫn lễ phép nói: "Xin lỗi, ngài nhận lầm người." Người đàn ông nghe câu nói khẳng định này có chút không biết làm sao, cuối cùng miễn cưỡng cười cười: "Ngại quá, là tôi lỗ mãng, nhưng mà tiên sinh bộ dạng thật sự giống một người bạn của tôi....." Nói rồi, hắn bước nhanh vào quầy bar: "Vậy đi, tôi có lỗi quá, ly rượu này tôi mời."

https://thuviensach.vn

Vẫn là một người dễ chịu, Diệp Minh Thành cũng không chối từ, có chút thẳng thắn uống liền hai ly xong, chào tạm biệt người đàn ông này.

Sáng sớm hôm sau, Vương Tử Tuyên cùng Diệp Minh Thành liền lên đường quay về thành phố B. Vừa mới chạy ra khỏi khu vực nội thành, còn chưa đến đường cao tốc, chiếc Buick này liền phát ra tiếng vang "Phụt phụt", động cơ sau một lúc nổ ran, liền im lìm, tựa hồ động cơ đã hỏng.

Vương Tử Tuyên hung hăng dùng tay đánh vô lăng một cái, trong miệng hùng hùng hổ hổ, để lại một câu: "Tôi đi xem sao" xong, liền xuống xe, chỉ để lại Diệp Minh Thành ngồi ở vị trí lái phụ nhắm mắt nghỉ ngơi.

Anh lại nhớ tới người đàn ông trong quán bar..... Ngô nham..... Cái tên này sao quen thuộc như vậy? Trong thoáng chốc, Diệp Minh Thành nghĩ mình tựa hồ nằm một giấc mộng, trong mộng anh có một người mẹ mắc chứng nhiễm trùng đường niệu, trong nhà lộn xộn rối ren, còn có một người đàn ông không nhìn rõ mặt lắm một mực nói với anh, cằn nhằn lải nhải liên miên cũng không biết đang nói gì.

Diệp Minh Thành giật mình tỉnh dậy, phát hiện mình đổ một thân mồ hôi lạnh, bầu trời ngoài cửa sổ xe đã sập tối, anh vừa lấy di động ra nhìn, thời gian hiển thị là 5h52 chiều, ngẫm lại khi mình xuất phát là hơn 9h sáng, chẳng lẽ anh ngủ gần tám tiếng?

Nhưng mà Vương Tử Tuyên đi đâu rồi?

Diệp Minh Thành xuống xe, lúc này mới chú ý tới trời đã bắt đầu nổi sương mù, tầm nhìn chỉ chưa tới 50m, mờ mịt cái gì cũng chỉ có thể nhìn thấy cái bóng, Vương Tử Tuyên càng không thấy bóng dáng, điện thoại thì không có tín hiệu, hiển thị ngoài vùng phủ sóng.

Vương Tử Tuyên đã biến mất.

https://thuviensach.vn

Càng thêm kỳ diệu chính là, trên con đường này một người cũng không có, Diệp Minh Thành thậm chí có thể nghe thấy tiếng thở dốc của mình, anh từ đáy lòng cảm giác được nỗi sợ hãi, hơn nữa trong không khí mang theo mùi máu tanh đậm đặc, khiến anh rùng mình.

Loại tình cảnh này giống như đã từng gặp phải.

Giống như đã từng gặp phải.

Diệp Minh Thành cẩn thận đi về phía trước vài bước, liền cảm thấy tầm nhìn đột ngột trống trải, một cánh cửa sắt kiểu cũ thình lình xuất hiện trước mắt, cổng đã bị xích sắt thô thô khóa ngoài, anh tập trung nhìn vào, trên bảng hiệu phía bên phải cổng viết: Mấy chữ to Viện điều dưỡng Tỉnh Tuyền, bên trái bảng hiệu viết "Hội liên hiệp chữ thập đỏ thành phố A cùng đại học y khoa thành phố A liên hợp thành lập", một trận gió thổi qua, hai tấm bảng hiệu nọ còn phát ra tiếng cọt kẹt, càng có vẻ khủng bố.

Viện điều dưỡng này tựa hồ đã bỏ hoang thật lâu.

Diệp Minh Thành chỉ cảm thấy trái tim hung hăng nhảy dựng lên, viện điều dưỡng Tỉnh Tuyền này, không phải là viện điều dưỡng quỷ quái lan tràn, quái vật đầy rẫy trong tiểu thuyết《 Tử Hồn 》 kia của mình sao.

Đây tuyệt đối là viện điều dưỡng được mô tả trong đầu mình, Diệp Minh Thành hung hăng bấm đùi mình một cái, nhiều lần xác định đây là một giấc mộng.

Anh mới đầu có chút sợ hãi, quyết định trở lại xe chờ sương mù tan rồi tính, nhưng khi trở về chỗ lúc nãy, chiếc ô tô đã biến mất.

Anh cảm thấy cơn lạnh từ lòng bàn chân chậm rãi vụt tới sau đầu, tại sao anh lại chạy vào trong tiểu thuyết mình viết? Hơn nữa bộ tiểu thuyết mới này chỉ có anh và Vương Tử Tuyên hai người từng đọc, đây nhất định là có người cố ý làm ra, chẳng lẽ là chiêu trò thể nghiệm cuộc sống gì đó Vương

https://thuviensach.vn

Tử Tuyên mới nghĩ ra? Không đúng..... Nghĩ đến lời anh chàng xa lạ trong quán rượu kia nói, Diệp Minh Thành bắt đầu tỉ mỉ cân nhắc.

Nội dung chủ yếu của quyển sách《 Tử Hồn 》này là truyện ma nói về một cô gái tên Nghiêm Vu đến viện điều dưỡng chăm sóc anh trai mình từ chiến trường bị thương gặp phải. Kỳ thật trên ý nghĩa đơn thuần, quyển sách này có chút giống tiểu thuyết viễn tưởng kinh dị, nguyên nhân bên trong có quỷ quái ẩn hiện rất đơn giản: Bác sĩ chủ trì viện điều dưỡng đã nghiên cứu chế tạo một loại virus, bí mật cẩn thận đưa vào trên người bệnh nhân trong viện điều dưỡng để quan sát, nhưng không ngờ loại virus biến dị này quá mức mãnh liệt, ngay cả hết thảy y tá và bác sĩ trong viện điều dưỡng cũng bị lây nhiễm, bệnh nhân chết đi hóa thành lệ quỷ báo thù, đối với người lạ ra sức xuống tay không thương tiếc, đương nhiên kết cục cuối cùng là một cảnh đoàn tụ, cô gái mang theo anh trai mình trải qua năm lần bảy lượt mạo hiểm, được một bác sĩ đẹp trai tốt bụng trong viện điều dưỡng cứu, trốn khỏi đây, người hữu tình sẽ thành thân quyến.

Linh cảm viết quyển sách này đến từ một giấc mơ của anh, nhân vật trong sách cơ bản là hư cấu, chỉ có nhân vật một bác sĩ tên Trần Liên nguyên mẫu đến từ bạn tốt nhất Trình Dã của mình ra, tất cả đều là hư cấu.

Nhưng hết thảy những gì trước mắt này lại chân thật đến vậy.....Diệp Minh Thành một lần nữa nhìn thời gian hiển thị trên điện thoại di động, 5h57 chiều, nếu dựa theo những gì mình đặt ra trong sách, trong viện điều dưỡng này quỷ quái sẽ sống lại toàn bộ sau khi trời tối đen.

Nhìn cánh cửa gắt gao đóng trước mắt này, Diệp Minh Thành nuốt nước miếng một cái, hiện giờ không phải lúc bối rối, chỉ có thể điều tra rõ đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Khóa sắt của cổng vô cùng xốp giòn, anh gần như chỉ kéo một cái tượng trưng, không ngờ bể nát, lúc này một trận cuồng phong từ phía sau anh thổi qua, cổng tựa hồ bị một bàn tay vô hình phía sau khống chế, kẽo kẹt một tiếng, mở ra.

https://thuviensach.vn

Cả viện điều dưỡng chỉ có một tòa kiến trúc, trước tòa nhà là một công viên cỡ nhỏ gần hai ngàn mét vuông, trên mặt đất đều là tro bụi, vài chiếc xe cấp cứu, xe tư gia chỉnh tề đậu trên vị trí đỗ xe, dụng cụ tập thể dục trong công viên đều bịt kín một lớp bụi thật dày, Diệp Minh Thành suy nghĩ một chút mình đã miêu tả trong sách thế nào, thẳng hướng về phía cửa phòng trực ban.

Đẩy cửa phòng trực ban, một cỗ mùi bụi ẩm cũ kỹ phả vào mặt, bên trong cực kỳ tối tăm, Diệp Minh Thành bật đèn pin trên điện thoại di động của mình lên, tinh tế tìm kiếm vũ khí có thể phòng thân.

Phòng trực ban cũng không lớn, chỉ có mười tám mười chín mét vuông giống trong sách anh miêu tả như đúc, một giường đơn, một bàn làm việc thật lớn, trên bàn có một điện thoại bàn, anh thử một chút, không có tín hiệu, vừa nhìn từ phía sau, ngay cả dây điện thoại cũng không có, song trái lại từ bên cạnh đồng phục bảo vệ treo trên tường tìm thấy hai cây cảnh côn, thử một chút còn pin; Tìm được tờ báo tám năm trước, phía trên dùng hai trang tâng bốc tán dương người sáng lập viện điều dưỡng Tỉnh Tuyền giáo sư Tạ Tỉnh Tuyền; Từ trong ngăn kéo tìm được con dao gọt trái cây sắc bén; Dưới gối tìm thấy đèn pin loại đặc biệt, ngoài ra không còn thứ gì lấy được nữa.

Thật sự giống hệt trong sách miêu tả, Diệp Minh Thành sửa sang lại những dụng cụ này xong, thở dài một tiếng nhỏ, trong sách cô gái tên Nghiêm Vu kia cũng lục soát ở đây lấy được nhiều đồ vật như vậy.....Sau đó.....

Có quái vật! Diệp Minh Thành nháy mắt xoay người, hoảng sợ nhìn về phía cửa, phát hiện chẳng biết khi nào, cửa đã đứng một "người". Chính xác mà nói, nó đã từng là con người, quái vật này mặc đồng phục bảo vệ, nửa người dưới đã không còn có thể đi như nhân loại, một đoàn vòi màu đen sẫm như bạch tuộc, ước chừng có hơn mười cái, trên xúc tu đều là mắt,

https://thuviensach.vn

những con mắt không nhúc nhích nhìn trừng trừng anh, quái vật đang dựa cửa thẳng tắp đứng đó, dùng ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm anh.

Diệp Minh Thành chậm rãi thở ra một hơi, có chứng sợ những thứ nhỏ lúc nhúc anh cố gắng không nhìn tới những con mắt này, nhẹ nhàng đặt điện thoại di động lên giường, hai tay cầm cảnh côn, bày ra tư thế chuẩn bị nện. Quái vật ở cửa sắc mặt tái nhợt, trong con mắt đã không còn tròng trắng, đều tràn đầy màu đen, sau khi nhìn thấy Diệp Minh Thành giật giật thân thể, chậm rãi hé miệng, phát ra thanh âm sắc bén ghê rợn "grừ grừ", sau đó lộ ra hàm răng bén nhọn tựa cá mập.

Diệp Minh Thành không chút do dự, vài bước tiến lên, dùng sức lực lớn nhất của mình hung hăng đánh về phía đầu của quái vật, vèo một tiếng, đầu quái vật thoáng cái bay khỏi thân thể, máu tung tóe đầy mặt anh.

Anh lau mặt, trầm tĩnh nhìn quái vật đầu thân chia lìa mấp máy vài cái trên mặt đất xong, ngay cả con mắt trên xúc tu cũng nhắm lại, rồi không động đậy nữa. Diệp Minh Thành chung quy cảm thấy đầu mình đã tỉnh táo, anh thở hổn hển vài hơi, vừa định rời đi, điện thoại trên bàn vang lên chói tai.

Diệp Minh Thành một bên nhớ lại quyển sách của mình, một bên lắng lặng nghe điện thoại, một bên cảnh giác nhìn cửa, nếu điện thoại không có dây có thể vang lên, anh cũng không dám cam đoan có quái vật khác chắn cửa nữa không.

Tiếng thở dốc ở đầu kia điện thoại không ngừng, Diệp Minh Thành mặc dù cảm thấy rợn tóc gáy, nhưng mình đã giết một con quái vật, ngược lại cảm thấy hết thảy cũng không đáng sợ nữa, tựa hồ sớm đã thành quen.

"..... Minh Thành..... Là tớ....." Tiếng thở dốc đầu kia điện thoại bỗng dưng ngừng lại, truyền đến thanh âm khiến thần kinh Diệp Minh Thành thoáng thả lỏng, là Trình Dã! Tiếng của người bạn tốt nhất của anh!

https://thuviensach.vn

Diệp Minh Thành vội hỏi: "Alo alo alo! Cậu làm sao vậy? Cậu ở đâu? Tại sao có thể gọi đến được điện thoại ở đây?" Đầu kia điện thoại tựa hồ tín hiệu không tốt lắm, chỉ có thể nghe thấy Trình Dã dùng thanh âm yếu ớt đứt quãng truyền tới: "Tớ.....Ở.....Viện điều dưỡng....." Sau đó điện thoại đột nhiên ngắt ngang.

Diệp Minh Thành cầm ống nghe đã biến thành tiếng máy bận, kinh ngạc chưa ổn định được tinh thần. Tại sao mình rơi vào trong tiểu thuyết mình viết, bạn thân nhất của mình lại gọi điện thoại tới? Hơn nữa cũng ở trong viện điều dưỡng này? Không thể hoảng không thể hoảng..... Trong lòng anh chậm rãi an ủi mình, nói không chừng hết thảy việc này đều do con người gây ra.

Trình Dã cùng anh là bạn từ nhỏ, sau khi anh lên đại học liền tự mình làm một nhà văn, mà Trình Dã thì chạy đến bệnh viện làm một bác sĩ tâm lý, quan hệ của hai người rất tốt, tốt đến nỗi có thể chăm lo cho nhau tận trên giường, hơn nữa Diệp Minh Thành thừa nhận mình cũng ôm tâm tư không an phận với Trình Dã.

Diệp Minh Thành cũng biết hai người nếu thật sự xảy ra chuyện gì cánh cửa luân lý kia sẽ không qua được, cho nên tự chủ trương chậm rãi chặt đứt một phần lui tới cùng Trình Dã, mấy tháng này anh viết sách cơ hồ không liên lạc với y, hiện giờ bỗng dưng nói chuyện điện thoại, thật sự là..... Kỳ quái.....

Xem ra hết thảy những việc này đúng là do con người gây ra, người đứng phía sau này khẳng định biết anh ôm tâm tư không thể cho ai biết với Trình Dã, bày ra hết thảy..... Nhưng mà, điều này cũng có chút nói không rõ ràng, quái vật vừa rồi kia cũng là do con người cải trang? Không có khả năng.

Diệp Minh Thành không hiểu ra sao, chỉ có thể chậm rãi đi về hướng cao ốc viện điều dưỡng.

https://thuviensach.vn

Cửa thủy tinh của tòa nhà đã khóa chết bên trong, bên trong trong một mảnh đen kịt, Diệp Minh Thành dùng cảnh côn đánh nát thủy tinh, cất bước vào trong.

Dùng đèn pin chiếu bảng giới thiệu tóm tắt ở cửa, mới biết được viện điều dưỡng tổng cộng có bảy tầng, lầu một lầu hai là khoa chấn thương tâm lý điều dưỡng tinh thần, lầu ba lầu bốn là khoa điều dưỡng ngoại thương, tầng năm là khoa tu dưỡng cán bộ, lầu sáu là khoa điều dưỡng tai nạn lao động, tầng bảy là phòng thí nghiệm của nhân viên. Diệp Minh Thành suy nghĩ một chút, xem ra mỗi một tầng đều phải tìm. Dựa theo trong sách anh viết, mỗi một tầng đều có phòng cung cấp điện riêng, nếu tìm thấy khôi phục nguồn điện, ít nhất sẽ không tối như mực giống hiện giờ, làm cho người ta sợ hãi trong lòng.

Nhưng nghĩ lại, trong sách mình lầu một lầu hai đều là cô y tá trong miệng còn có miệng nữa, thỉnh thoảng từ trong tủ quần áo còn có thể nhảy ra quái vật bác sĩ vóc người to béo nôn mửa ra thứ dính dấp màu xanh; lầu ba lầu bốn chi chít mấy cái lưỡi quái dài bò ngổn ngang, tốc độ rất nhanh; Tầng năm đều là quỷ ông quỷ bà bề ngoài hòa ái nhưng vô cùng hiểm ác, trong tay cầm ròng rọc ba toong thấy người sống liền cắn; Lầu sáu đều là cương thi đứt tay gãy chân.....Này.....

Diệp Minh Thành cắn răng, nắm chặt cảnh côn trong tay, lại xác định dao gọt trái cây đút trong túi, chậm rãi đi vào trong bóng tối. Lúc này trời còn chưa tối hẳn, vẫn có thể nhìn thấy đường nét chung.

Xa xa thoáng qua ba cái bóng, du đãng giữa hành lang, nhìn vóc dáng của những cái bóng này, hẳn đều là phụ nữ, Diệp Minh Thành suy nghĩ một chút, hẳn là cái gọi là cô y tá, liền ngừng thở, trốn trong góc lắng lặng chờ một quái vật trong đó lạc riêng ra đi tới, mở điện cảnh côn, thoáng cái nhảy vọt ra hung hăng đập xuống đầu quái vật.

https://thuviensach.vn

Sức lực Diệp Minh Thành rất lớn, thoáng cái như bổ dưa hấu mà đập bể óc của cô y tá kia, cô y tá phát ra một tiếng kêu bén nhọn, té trên mặt đất co giật trong chốc lát, rồi không động đậy nữa. Anh thở hổn hển vài hơi, vừa định nghỉ ngơi một chút, khóe mắt liền nhìn thấy hai quái vật còn lại đã dùng tư thế bước run run đi về hướng anh.

Diệp Minh Thành xoay người bỏ chạy, dựa theo bảng chỉ dẫn dọc đường, chui vào trong cầu thang thoát hiểm.

Thật là kích thích quá mạo hiểm, vượt xa kích thích của trò chơi kinh dị mình chơi, Diệp Minh Thành sau khi dùng tấm ván gỗ khóa trái cửa lầu một, lại nghỉ ngơi một lát, chuẩn bị tiếp tục thăm dò.

Cửa lầu ba đến lầu bảy đều bị người ta khóa trái, mở không ra, chỉ có cửa lầu hai là mở, Diệp Minh Thành vừa mới vào cửa, liền bị bảy tám y tá quái vật vây quanh thành nửa vòng tròn.

Anh không chút nghĩ ngợi, mở điện cảnh côn, ném đèn pin, từ trong túi lấy dao gọt trái cây ra, dùng cả hai tay, một tay dùng cảnh côn vung mạnh, một tay dùng dao gọt trái cây đâm miệng quái vật, nhanh chóng gạc được hai tên, Diệp Minh Thành vừa thấy có lỗ hổng, nhanh chân chạy vụt đi.

Đám quái vật cực kỳ phẫn nộ, gào thét thành tiếng, cũng chạy theo, Diệp Minh Thành cảm thấy mình đã sử dụng hết sức lực của mình, nhìn thấy một cánh của khép hờ liền chui vào, khóa trái cửa.

Anh vừa định lấy lại hơi, quay đầu liền phát hiện trong phòng có người.

Là một người đàn ông.

Người đàn ông này bộ dạng rất bình thường, khóe mắt đã có nếp nhăn nhỏ, thoạt nhìn hơn 30 tuổi, góc cạnh rõ ràng, Diệp Minh Thành nghĩ ở góc độ này nhìn, hắn có chút giống mình, mặc áo bệnh nhân ca rô trắng xanh,

https://thuviensach.vn

tóc dài rũ xuống tới thắt lưng, đang chân trần co quắp bên cửa sổ, thất thần nhìn ngoài cửa.

Trong sách của Diệp Minh Thành tuyệt đối không có người đàn ông này tồn tại, cũng không biết hắn rốt cuộc là người hay quỷ hay yêu quái, do đó anh nắm chặt cảnh côn trong tay, không hề nhúc nhích dõi theo hắn.

Người đàn ông chậm rãi quay đầu mê mang nhìn Diệp Minh Thành trong chốc lát, cười ra tiếng: "Em đã đến rồi."

Tôi đã đến? Đây là ý gì? Diệp Minh Thành không nói gì, người đàn ông mỉm cười, từ bên bệ cửa sổ chân trần bước xuống, dùng ánh mắt phức tạp nhìn anh, thấp giọng nói: "Tám năm không gặp em, em đã trưởng thành không ít."

Diệp Minh Thành nhíu mày, vẫn như cũ cảnh giác nhìn hắn, người đàn ông vươn mu bàn tay trên đó đầy kim tiêm, một mảnh xanh tím, cười vô cùng bình thản, tựa hồ đang tự giới thiệu: "Anh là Ngô Trạch." Hắn dừng lại một chút, nhìn thấy Diệp Minh Thành chẳng hề có ý định bắt tay với hắn, tiếp tục nói: "Em không phải muốn tìm Trần Liên sao? Anh đưa em đi." Nói rồi, hắn liền tự mình mở cửa, rời khỏi đó.

Trần Liên..... Chính là Trình Dã sao? Chờ một chút! Ngoài cửa còn có một đống quái vật đó! Diệp Minh Thành muốn kéo lấy người đàn ông tên Ngô Trạch này, không ngờ thân hình người đàn ông rất nhanh, thoắt cái mở cửa ra ngoài, anh vội vàng đuổi theo.

Đám quái vật này tựa hồ rất kiêng dè người đàn ông, vừa thấy người đàn ông giống như nhìn thấy ôn thần lẫn đi rất xa, người đàn ông đi thẳng vào cầu thang thoát hiểm, lên tới tầng bảy, từ trong túi bệnh nhân móc ra một chiếc chìa khóa, bước vào.

Đáy lòng Diệp Minh Thành giật mình, hết thảy trước mắt căn bản không hề viết, người đàn ông tên Ngô Trạch này lại cầm chìa khóa, cho nên nói tại

https://thuviensach.vn

sao từ lầu ba đến lầu bảy đều mở cửa không được, đây chẳng phải là để mình tìm đến hắn sao?

Anh thử nắm cánh tay người đàn ông, nhiệt độ cơ thể của người đàn ông rất thấp, tựa hồ ở trong hầm băng ra vậy, nhưng anh lập tức không hề nghĩ ngợi, dùng dao gắt gao đè lên cổ họng hắn: "Ngươi rốt cuộc là ai? Trình Dã đâu! Nói mau!"

Ngô Trạch không hề nhúc nhích, phất tay đuổi một con quái vật đang dùng tứ chi bò lên bụng mình, vẻ mặt vô cùng cổ quái, hỏi: "Em thật sự không hề nhớ gì?"

Diệp Minh Thành không trả lời, gắt gao trừng mắt nhìn hắn. Ngô Trạch thở dài một hơi, xoay người rời đi.

Diệp Minh Thành yên lặng theo sát hắn, đi tới phòng làm việc của viện trưởng. Ngô Trạch quay đầu cười nhàn nhạt với anh: "Không phải em muốn biết tại sao à? Vào đi." Nói rồi, hắn liền đẩy cửa vào.

Anh vội vàng đi theo, sau khi Ngô Trạch vào cửa liền mở đèn, thật lâu không thấy ánh sáng Diệp Minh Thành híp mắt trong chốc lát, mắt mới thích ứng với ánh sáng hiện tại, phòng làm việc rất lớn, trang hoàng khí phái phi phàm, chỗ chân bàn cuộn tròn một người, là Trình Dã.

Diệp Minh Thành vọt tới, thoáng cái ôm Trình Dã vào lòng, vỗ mặt y, sốt ruột nói: "Trình Dã Trình Dã là tớ! Cậu tỉnh lại!"

Ngô Trạch lẳng lặng đứng tại chỗ, không nói lời nào nhìn Diệp Minh Thành và Trình Dã, dưới ngọn đèn, sắc mặt cực kỳ tái nhợt.

Diệp Minh Thành lay hồi lâu, Trình Dã cũng không tỉnh lại, anh nhịn không được hừng hực lửa giận chuyển dời đến người Ngô Trạch: "Ngươi rốt cuộc đã làm gì cậu ấy!" Ngô Trạch chậm rãi đi tới, ngồi xổm xuống nhìn

https://thuviensach.vn

thẳng vào mắt anh: "Em đã thật sự quên anh là ai sao?" Diệp Minh Thành nhịn không được tuôn ra một câu thô tục: "Bố mới không nhận ra mày!"

Ngô Trạch nghe câu này trong mắt lóe ra hơi nước, hơi nghẹn ngào, bình tĩnh nói: "Ngô Nham, anh là anh trai bị em vứt bỏ ở chỗ này, Ngô Trạch."

Ngô Nham? Ngô Trạch? Vứt bỏ? Diệp Minh Thành gắt gao ôm Trình Dã hôn mê trong lòng, không nói gì. Ngô Trạch tiếp tục bình tĩnh nói: "Anh biết bởi vì gã đàn ông này, em đều đã quên hết, anh bây giờ sẽ khôi phục ký ức cho em, được không?" Những lời này tuy là đề nghị, nhưng Ngô Trạch cường ngạnh giơ tay lên, chỉ về hướng ấn đường của Diệp Minh Thành.

Trong nháy mắt, anh đã nhớ ra, cái gì cũng đã nhớ ra.

Người đàn ông trước mặt này tên là Ngô Trạch, là anh trai của anh, anh trai ruột. Anh cũng không phải tên Diệp Minh Thành gì, anh là Ngô Nham. Trong nhà nghèo khó, anh trai Ngô Trạch dựa vào lái taxi kiếm sống, một ngày nọ chẳng biết gặp phải chuyện gì đột ngột phát điên, đưa đến viện điều dưỡng. Nhưng mà, viện điều dưỡng âm thầm làm công việc thí nghiệm virus trên người sống, rất nhiều người đã bị nhiễm, biến thành quái vật. Mà chính anh, trong một lần ngoài ý muốn cũng bị quái vật cưỡng hiếp, nhưng không bị biến dị.

Ngô Trạch mỉm cười, nhìn đáy mắt anh một mảnh thanh minh, tiếp tục nói: "Tiểu Nham, em không bị biến dị, khiến lão khốn nạn Tạ Tỉnh Tuyền kia nhìn thấy được nguy cơ giải độc, gã liền bắt em, mỗi ngày làm thí nghiệm với em."

Diệp Minh Thành, à, không, là Ngô Nham chậm rãi cúi đầu, nhìn khuôn mặt vừa quen thuộc vừa đẹp trai của Trình Dã, trong lòng tràn đầy tư vị không thể gọi tên, Trình Dã trong lòng này, chính là bác sĩ xúc tu đêm hôm đó đã cưỡng hiếp anh, gã khốn Tạ Tỉnh Tuyền sau khi bắt được anh, liền phái Trình Dã tới chăm sóc anh, hai người chậm rãi nảy sinh tình cảm, anh

https://thuviensach.vn

lén dùng máu mình giải độc cho Trình Dã xong, hẹn nhau chạy khỏi nơi này.

Ngô Nham khăng khăng không chịu đi, muốn cứu anh trai ra rồi tính, nhưng Trình Dã sợ thế lực của đội quân sau lưng Tạ Tỉnh Tuyền, cực kỳ ích kỷ dùng thủ đoạn thôi miên khiến cậu trong tiềm thức tự cho mình là Diệp Minh Thành, hai người thay đổi thân phận, rời khỏi thành phố A, bỏ lại Ngô Trạch một mình.

Khó trách..... Thật sự khó trách..... Quyển sách anh viết kia chính là câu chuyện của chính anh! Cô gái gọi là Nghiêm Vu kia, chẳng qua chỉ là đảo lại tên mà thôi, đó chính là Ngô Nham!

(Tiêu: Ngô Nham đọc là wú yán, còn Nghiêm Vu đọc ngược lại là yán wú)

Ngô Nham cảm giác toàn thân mình đều đang run rẩy, Ngô Trạch chậm rãi đến gần, ôm anh vào lòng, nhẹ nhàng thở dài một hơi: "Em trai ngốc, anh lần này không muốn hù dọa em, chỉ có điều thời gian đã đến rồi, anh không muốn em cứ mãi không nhớ ra được anh."

Ngô Nham mờ mịt ngẩng đầu: "Thời gian tới rồi.....?"

"Em lẽ nào không biết, anh đã sớm chết rồi sao?" Ngô Trạch cười khẽ, nhưng nhìn không ra bộ dáng nói đùa, hắn trấn an vỗ lưng Ngô Nham, "Sau khi hai đứa đi anh đã chết trong một lần thí nghiệm của Tạ Tỉnh Tuyền, anh hóa thành lệ quỷ, cùng những hồn phách chết oan khác giết Tạ Tỉnh Tuyền, sau đó anh bắt đầu chờ em..... Ngày mai anh phải đi vào vòng luân hồi rồi, cho nên, hôm nay chỉ là muốn gặp em....." Nói rồi, hắn dùng ánh mắt khinh thường rất nhanh liếc mắt nhìn Trình Dã một cái: "Anh cũng muốn dạy dỗ thằng nhóc ích kỷ này một chút."

Ngô Nham có chút nghẹn ngào: "Anh à..... Xin lỗi..... Em....." Anh cảm thấy mình thật sự nói không được lời nào nữa, chỉ có thể ôm Trình Dã

https://thuviensach.vn

trong lòng, lặp đi lặp lại nói: "Đừng đi mà..... Anh à....."

Ngô Trạch khoan dung cười cười, như khi còn bé nhéo nhéo mặt Ngô Nham: "Thằng nhóc thối này, em cũng là một người đàn ông rồi, còn khóc cái gì....."

Ngô Nham cảm thấy sự áy náy lấp đầy tim anh, khi anh trai tinh thần có chút không rõ ràng, mình lại có chút oán hận, tại sao anh trai hết lần này tới lần khác phải lựa ngay lúc thi tốt nghiệp quan trọng mà bị bệnh? Về sau Trần Liên dùng thuật thôi miên anh, anh thế mà không nhớ rõ mọi thứ về Ngô Trạch, đây là anh trai của anh mà! Người anh đã bỏ cả việc đến trường, cố gắng tạo điều kiện cho anh học hành!

Ngô Trạch không nói gì, cười cười, lại sờ đầu Ngô Nham, cuối cùng chậm rãi biến mất.

======

Khi Ngô Nham tỉnh lại, bản thân an ổn ngồi trên vị trí lái phụ, ô tô đang nhanh chóng chạy trên đường cao tốc, mà Vương Tử Tuyên lái xe một bên hơi quay đầu, nhếch miệng cười: "Nội tôi ơi, nước miếng cậu chảy cả ra kìa, mơ thấy em gái nhà ai à?"

Ngô Nham nhàn nhạt cười, cuối cùng lấy điện thoại di động ra, gọi cho Trình Dã một cú điện thoại, rất nhanh, Trình Dã đã nghe máy, nhưng anh chỉ lẳng lặng nói một câu: "Trình Dã..... À không, là Trần Liên, tôi yêu anh nhưng càng hận anh."

Nói xong câu đó, không đợi Trần Liên giải thích, Ngô Nham liền cúp điện thoại, lạnh nhạt dặn dò Vương Tử Tuyên: "Anh Vương, lái xe quay về thành phố A, hết thảy những việc này đều không phải sự thật, tôi muốn về nhà."

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

https://thuviensach.vn

Không biết mọi người xem xong tổng thể có hiểu câu chuyện này không, kỳ thật rất đơn giản, thằng cha già Tạ Tỉnh Tuyền dùng vật sống nghiên cứu virus, lây nhiễm toàn bộ người của viện điều dưỡng, kết quả Ngô Nham có kháng thể, bỏ trốn cùng một bác sĩ, bị thôi miên thay đổi thân phận, anh trai đại nhân đã chết, biến thành quái vật của viện điều dưỡng, anh trai đại nhân rất tức giận, ngay trước khi phải luân hồi dùng một giấc mộng đánh thức ký ức của em trai nhà mình, phá hủy tình yêu của em trai, vô cùng vui vẻ đi luân hồi.

Kỳ thật, đây là một câu chuyện về anh trai có triệu chứng thích điều khiển em trai nghiêm trọng xúi giục em trai rời khỏi người yêu.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 1: 【 Thành Phố B - Trăm Năm Quân Gia 】- Bách Quỷ Dạ Yến

Hôm nay cố sự muốn kể này phát sinh ở cuối năm 1920, loạn thế xuất anh hùng, lúc ấy quân phiệt hỗn chiến, Bắc có Trương Tác Lâm, Nam có Thái Ngạc, Đông có Đoàn Kỳ Thụy, Tây có Diêm Tích Sơn, thế lực lớn lớn nhỏ nhỏ xưng bá Trung Quốc.

Lúc ấy thành phố B có một gia đình vọng tộc họ Quân, trong nhà tổ tiên vốn làm Thủ Phụ của hoàng đế Sùng Trinh, về sau quân Thanh chiếm đóng, tổ tiên Quân gia cũng từng làm Hàn Lâm, từng giúp Trương Đình Ngọc biên soạn 《 Minh sử 》, cũng là một thế gia dòng dõi thư hương, nhân vật chính của câu chuyện hôm nay chính là một trong những con cháu Quân gia tên Quân Thư Ảnh.

(Tiêu: Thủ Phụ là danh hiệu thường dùng của Đại học sĩ đứng đầu thời Minh)

Quân Thư Ảnh năm nay 31 tuổi, trước đó từng ở Nhật Bản du học, sau khi về nước liền thành lập quân đội của riêng mình, biến thành phố B thành căn địa của mình, tự phong là Nguyên soái, lúc này đây thành phố B ở phía đông nam Thanh Sơn xuất hiện một hang ổ thổ phỉ chẳng biết từ đâu chạy đến, cứng rắn ngăn chặn mấy xe súng đạn anh mua từ Tokyo về.

Quân Thư Ảnh tức hồng hộc, mấy xe súng đạn này anh vốn muốn đánh quân đội trực hệ của Vương đầu to chỉ biết nói "mẹ nó" kia đang trú đóng trăm dặm ngoài thành phố B, hiện giờ hay rồi, súng đạn bị cắt, anh làm thế nào đánh đây?

https://thuviensach.vn

Quân Thư Ảnh nghĩ tới nghĩ lui, dứt khoát tự mình dẫn theo một ngàn người đích thân ra trận, vậy mà đây chỉ là một âm mưu, sĩ quan phụ tá mình tín nhiệm nhất đã sớm muốn cướp lấy, cùng thổ phỉ Thanh Sơn kết bè kết hội diễn trò như vậy, chính là để cho anh rơi vào lọ.

"Bắt lấy hắn! Bắt lấy hắn!" Xa xa tiếng người ầm ĩ cùng với tiếng súng rời rạc, khiến cho Quân Thư Ảnh trốn trong sơn động lại co rụt thân người, động tác rất nhỏ khiến anh hít ngược một hơi lạnh, vừa rồi một phen chạy trốn bạt mạng, đến ngay cả đùi và cánh tay trái trong lúc đó đã bị bắn trúng mà không biết.

Quân Thư Ảnh hơi lim dim mắt cẩn thận nghe động tĩnh bốn phía, may là mình cái khó ló cái khôn, vứt ngựa chạy trốn, lại trốn trong một sơn động ngược hướng, hiện giờ trên người bị thương, mình một mình hành động bất tiện, trong súng ngắn chỉ còn lại có bốn viên đạn, anh khẽ cười một trận, cả đời xuất chúng, không ngờ tới bốn viên đạn trong súng ngắn này còn có một viên là để lại cho chính mình, chẳng qua không biết đứa con trai ba tuổi kia của mình tung tích thế nào, hy vọng trời xanh có thể phù hộ nó sống sót.

Quân Thư Ảnh nhẹ giọng ho khan một tiếng, bây giờ còn chưa tới tháng 11, nhưng nhiệt độ trên núi so với trong thành phố đã thấp hơn khá nhiều, anh trên dưới chỉ mặc áo sơ mi và áo khoác, lại bị thương không nhẹ, khó tránh khỏi có chút lạnh.

"Gâu gâu!....." Xa xa đột nhiên truyền đến tiếng chó sủa khiến trong lòng anh giật nảy mình, chẳng lẽ họ đã dùng đến chó rồi? Quân Thư Ảnh không nhịn được âm thầm lo lắng, chậm rãi đứng dậy, vừa định lui về sau vài bước, liền cảm thấy dưới chân hụt bước, ngay sau đó cảm thấy mình tựa hồ đã lọt vào một động rỗng, chỉ chốc lát sau, rốt cuộc hôn mê bất tỉnh.

Khi Quân Thư Ảnh tỉnh lại, phát hiện mình ngã vào trong một sơn động rất lớn, bốn phía không có lối ra, bốn góc có cột đá thật lớn, trên cột đá điêu khắc rồng bay phượng múa, tựa hồ hang này là thần tiên đã sớm xây xong.

https://thuviensach.vn

Anh vừa ngẩng đầu nhìn, trên đỉnh đầu truyền đến ánh sáng, lối vào sơn động vừa rồi mình trượt xuống đã biến thành cỡ con tem, lộ ra chút ánh sáng, không ngờ mình từ nơi cao như vậy té xuống không chết, khẳng định tất có hậu phúc.

Bên trong động tràn ngập một cỗ mùi ẩm ướt tanh hôi, trong động cực kỳ tối, cái gì cũng nhìn không thấy, loại cảm giác này giống như..... Khiến người ta không nơi tránh né âm lãnh cùng..... quái dị.

Quân Thư Ảnh nhạy bén cảm giác được một tầm mắt ác liệt, thẳng tắp nhìn về phía anh. Đây là..... Sát khí! Sát khí có thể làm cho anh cảm thấy tóc gáy dựng ngược! Anh chậm rãi lấy súng ngắn ra, nhẹ nhàng kéo chốt, lẳng lặng đợi tại chỗ.

Rất nhanh, Quân Thư Ảnh đã thích ứng với bóng tối, tầm mắt ác liệt nọ cũng không biết xảy ra chuyện gì, anh vậy mà rốt cuộc không cảm giác được nữa, chậm rãi thở phào nhẹ nhỏm, nhưng mơ hồ cảm giác được phía trước tựa như có người.

"Ai? Mau ra đây?" Quân Thư Ảnh giơ súng lên, cẩn thận hỏi bóng người tối om phía trước. Không ai trả lời, thật là kỳ lạ.

Trong lòng anh mơ hồ cảm giác được sự bất an, không phải vì mình rơi vào bóng đêm không mảy may biết gì, mà anh cảm giác mình tựa hồ bị người nấp trong chỗ tối kia đùa giỡn vờn quanh. Không sai, nấp trong chỗ tối tuyệt đối là một người, nếu như là thú.....Không có khả năng chờ tới bây giờ vẫn chưa ra tay.

Quân Thư Ảnh đi về phía trước vài bước, bỗng dưng nghĩ đến mình tiện tay còn mang theo một hộp diêm, vội vàng tìm một cây, phía trước là một vách tường thật lớn, cao 10 thước rộng hai ba thước, bên trái vách tường vẽ trước nhất một người đàn ông ngồi ngay ngắn trước bàn thấp, thân hình cao lớn, mày kiếm mắt sáng, không giận tự uy, trong tay cầm đỉnh rượu đồng,

https://thuviensach.vn

mũ cao váy dài, mặt trắng nhẵn nhụi, phía sau cũng vẽ rất nhiều nam nhân, nhưng thân hình nhỏ hơn, quần áo cũng không hoa lệ như người đàn ông phía trước này.

Nội dung trên họa bích này.....Tựa hồ đang cử hành yến tiệc gì đó?

Chẳng lẽ vừa rồi ánh mắt ác liệt nọ là đến từ người trên họa bích này? Quân Thư Ảnh âm thầm cười nhạo mình một chút, bản thân rơi vào hoàn cảnh như vậy, hiện giờ trái lại trông gà hóa cuốc rồi. Thật là..... Âm thầm so sánh mình và người đàn ông trong tranh một chút, Quân Thư Ảnh chậm rãi cảm thán một tiếng, khi nhìn kỹ lại bích họa, chung quy cảm thấy không đúng..... Người đàn ông trong bức tranh dường như đang nở nụ cười?

Quân Thư Ảnh còn tưởng rằng là ảo giác của mình, vừa định bước lên trước nhìn kỹ, diêm trong tay lại đột ngột tắt ngúm. Bóng tối gây cho anh dự cảm bất an, vừa định lấy thêm một cây diêm nữa, một luồng cường quang chói mắt đột ngột kéo tới, đâm vào khiến anh không mở nổi mắt.

"Hahaha....." Tiếng cười to dâm tiện đột nhiên vang lên, Quân Thư Ảnh vừa híp mắt nhìn, sững sờ tại chỗ.

Mình đang ở trong một tòa cung điện xa hoa, cung điện trang hoàng cổ kính khí thế, bốn góc đặt gương đồng thật lớn, mấy vạn cây nến chiếu cả tòa đại điện vàng son lộng lẫy, ngay cả cây cột tựa hồ cũng chỉ dùng vàng làm thành.....Thật sự quá xa xỉ..... Lại nhìn bốn phía, đều là đàn ông mặc Hán phục, mỗi người cầu đỉnh rượu, giống như nhìn thấy con mồi chằm chằm theo dõi anh.

Trời! Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Quân Thư Ảnh lui về phía sau vài bước, không ngờ tới lại bị một người phía sau gắt gao bắt được cổ tay, ghé vào lỗ tai anh trêu ghẹo: "Mỹ nhân..... Không thể đi nha..... " Anh muốn móc súng, nhưng bao súng bên hông còn đó, súng đã không thấy đâu.

https://thuviensach.vn

Quân Thư Ảnh chỉ có thể theo phản xạ dùng cùi chỏ húc một cái, đụng gã đàn ông phía sau "Ai u" một tiếng, lập tức một vòng người chung quanh hô lên: "Chủ nhân chủ nhân.....Người đâu người đâu! Thật to gan! Bắt thích khách..... Bắt hắn!"

Thoáng chốc liền xông tới mấy người trang phục thị vệ, gắt gao đè Quân Thư Ảnh trên mặt đất, anh lúc này mới thấy rõ ràng người phía sau kia mặc một thân quần áo màu đen huyền, trên tuấn nhan như đao khắc một đôi mắt để lộ sự hung ác nham hiểm và bừa bãi..... Đúng là người đàn ông trong bức tranh vừa rồi, lại nghe những người khác nói, y là chủ nhân của nơi này?

Mà mình..... Đã vào trong bức bích họa? Quân Thư Ảnh không thể tin được, trong tay người đàn ông bưng đỉnh rượu, lung lay lảo đảo đi tới trước mặt Quân Thư Ảnh, dùng mũi chân nâng cằm Quân Thư Ảnh lên, đồng tử lập tức biến thành huyết hồng, híp mắt trêu chọc: "Đúng là một người sống!"

Quân Thư Ảnh gắt gao theo dõi y, cũng không nói gì, tuyệt không sợ hãi.

Một vòng người bốn phía cười ha hả, tựa hồ đối với thân phận "người sống" của Quân Thư Ảnh cảm thấy vô cùng hưng phấn, bỗng dưng đồng loạt đứng lên lại quỳ gối trên mặt đất, trong miệng cùng hô: "Chúc mừng chủ nhân!"

Chủ nhân lại cười, chậm rãi ngồi xổm xuống, sai thị vệ lật người Quân Thư Ảnh lại, giống như đánh giá hàng hóa mà dùng móng tay thật dài vẽ trên mặt anh hồi lâu, cuối cùng môi vẽ ra nụ cười nhạt: "Đợi ngàn năm, trái lại đợi được một bảo bối..... " Nói rồi, y vỗ tay: "Minh Y." Vừa dứt lời, giữa không trung liền xuất hiện một đoàn khói đen, sau khi lượn mấy vòng cuối cùng cùng biến thành một thiếu niên chân trần thanh tú, chỉ thấy hắn quỳ trên mặt đất, nhỏ giọng nói: "Chủ nhân có gì phân phó?"

https://thuviensach.vn

Người đàn ông tùy tiện cười cười, nhướng mày nói: "Hầu hạ khách đàng hoàng." Hầu hạ.....Thiếu niên này thoạt nhìn chỉ có mười bốn mười lăm tuổi? Quân Thư Ảnh cả người run lên, không biết tại sao, anh chung quy cảm thấy "hầu hạ" này khiến trong lòng anh cảm giác bất an nghiêm trọng.

Bọn thị vệ buông lỏng tứ chi Quân Thư Ảnh, Minh Y giống như nghe thấy được suy nghĩ trong lòng, hơi nghiêng đầu cười trấn an anh, chậm rãi đứng dậy, thấp mi thuận mắt quỳ trước mặt anh, cởi quần xuống, khi anh còn chưa biết muốn làm gì, ngậm vào vật kia.

Đây là.....Miệng trơn ấm!

Thiếu niên rất có kỹ xảo, một tay cầm cán, một tay thưởng thức hai hòn, trong miệng cũng không nhàn rỗi, cổ họng chặt lại, sau khi ngậm vật kia liền tự mình vận động, vô cùng lợi hại, Quân Thư Ảnh chỉ chốc lát sau liền cảm thấy bụng dưới tê dại, trong thoáng chốc tựa hồ lại nhịn không được đưa tay cắm trong tóc thiếu niên, tự mình di chuyển.....Người ngồi bốn phía đã sớm chảy nước miếng, một đám nóng lòng muốn thử, hận không thể nhào tới, cũng không biết qua bao lâu, anh mới tự thân đưa hết thảy tinh hoa bắn vào trong miệng thiếu niên.

Quân Thư Ảnh lúc này mới tỉnh táo lại..... Đây.....Mình vừa rồi thế nào lại mê muội đầu óc? Bản thân cũng không thích đàn ông mà! Không ngờ thiếu niên nở nụ cười, cũng không biết từ đâu biến ra một đỉnh rượu, đem dịch trắng trong miệng phun ra, nịnh nọt dâng cho chủ nhân ngồi trên vương tọa, "Chúc mừng chủ nhân, đây là sinh tinh của người sống, mời Đại vương dùng tẩm bổ."

Chủ nhân tà mị cười vài tiếng, nâng đỉnh rượu kia qua, đem thứ trong chén một hơi uống cạn sạch. Quân Thư Ảnh hơi há hốc miệng, nghĩ đầu óc mình có chút chuyển động không được, sinh tinh người sống theo lời thiếu niên kia nói.....Chính là chỉ của mình sao?

https://thuviensach.vn

Chủ nhân uống xong một chén dịch trắng kia, giống như dư vị hãy còn chép miệng, sang sảng cười to: "Mùi vị ngon! Thật sự là rượu ngon.....Rượu ngon mà.....Không tồi! Quần thần bên dưới cũng mừng rỡ vạn phần, đồng loạt đứng dậy, lại quỳ sấp trên mặt đất, cùng hô tô: "Chúc mừng chủ nhân! Chúc mừng chủ nhân."

"Hahahaha! Trời cũng giúp ta! Công lực đại trướng, không tồi..... Không tồi..... " Chủ nhân cười to, phất phất tay, vô tình nói: "Mọi người cứ chơi đùa tận tình đi..... Mỹ tửu này..... Ban cho nhóm các người đó!"

"Đạ tạ chủ nhân!" Một đám phía dưới hoan hô vang dậy.

Quân Thư Ảnh hít một hơi khí lạnh, sững sờ nhìn đám người kia nhào lên. Không.....Những người này đã hóa thành yêu ma quỷ quái, hết thảy vội vàng nhào lên.

Hóa ra anh đã chạy tới bách quỷ yến hội.

Há miệng ngậm vào vật kia của mình, Quân Thư Ảnh bất đắc dĩ rên rĩ, cũng không biết mình bạo phát mấy lần, những kẻ trên người vĩnh viễn không chấm dứt ngậm lấy vật kia của bản thân, phun ra nuốt vào, liếm mút, đùa bỡn.

Nhưng anh cái gì cũng không làm được, tự tôn của đàn ông đã bị đánh nát, anh chỉ có thể mặc cho đám trên người ngụm lớn tàn sát bừa bãi thứ kia của mình, hút ra sinh tinh cuối cùng.

+++

"Con mẹ nó! Đây rốt cuộc là nơi nào?"

Thổ phỉ Giáp xoa cổ, hùng hùng hổ hổ đứng dậy, ngạc nhiên nhìn phía trước, bản thân không cẩn thận té ngã vào động này xong, lại phát hiện bích họa cực lớn trước mắt, vẽ rất nhiều nam nhân cổ đại mũ cao tay áo rộng,

https://thuviensach.vn

thổ phỉ Giáp hít ngược một hơi lạnh, bởi vì gã phát hiện, trong góc bức tranh tựa hồ có một người đàn ông tóc ngắn mặc đồng phục nguyên soái, người này quần áo rách nát, thần sắc ủ rũ, đang lẳng lặng quỳ gối trong góc xó, dùng ánh mắt sợ hãi nhìn người ngồi trên chủ tọa..... Đây chẳng phải là Quân Thư Ảnh vài năm trước thủ lĩnh muốn tìm kia sao?

Thật là đáng kinh ngạc, vài năm trước người này khi không biến mất, người đời rốt cuộc tìm không thấy anh ta, nhưng tại sao người này lại ở trong bức bích họa này? Hơn nữa.....Quân Thư Ảnh trong bức tranh thế mà xoay đầu sang cười âm độc với gã?

Thổ phỉ Giáp dụi mắt, lúc còn tưởng rằng đây là ảo giác, lại phát hiện mình đã đi tới một đại điện vàng son lộng lẫy, người xung quanh đều giơ đỉnh rượu, cười ha hả, đôi mắt đỏ tươi thẳng tắp nhìn về phía gã, trong đó cũng bao gồm cả người tên là Quân Thư Ảnh kia.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 2: Bàn Trang Điểm

Thành phố B ngày 13 tháng 6 năm 1942

Hôm nay tựa hồ là ngày nóng nhất của tháng sáu, lúc Liêu Bích Chi mặc một bộ áo dài ngang gối màu đỏ thẫm hoa văn nước loang bâu áo mai nở đi vào phòng ngoài tiệm may này, đã nóng đến mồ hôi đầm đìa, vừa vặn chủ tiệm Đông vừa mới tiếp đón các phu nhân của quan quân Nhật Bản xong, nhìn thấy cô vào, vội vàng chạy đến mang theo nụ cười tiêu chuẩn cuối đầu khom lưng: "Quân thái thái đã lâu không gặp, bà chờ một chút, vừa rồi các phu nhân Nhật Bản chọn một đống vải len dạ, trong phòng toàn bộ rối loạn, bà ngồi trước một lát, tôi gọi Hiểu Đồng tiếp bà."

Liêu Bích Chi khẽ mỉm cười gật đầu, tùy ý ngồi trên sofa dành cho khách ở một bên, không quá ba giây sau con gái của chủ tiệm Đông Hiểu Đồng cầm nước ô mai ướp lạnh chạy tới, thân thiết nói: "Thái thái bà rốt cuộc đã tới rồi! Trông bà đã lâu lắm rồi, cha con gần đây lại vào một nhóm vải len dạ, lần trước con vừa nhìn đã nói ôi chao, nếu thái thái mặc vào khẳng định so với mấy cô gái hồng lâu gì kia còn xinh đẹp hơn!"

Liêu Bích Chi hé miệng cười, làm bộ oán trách nói: "Con bé kia, mấy ngày không gặp, miệng càng thêm lợi hại, mai này ai cưới con? Chắc chắn khổ rồi!" Hiểu Đồng cười hì hì lắc đầu, chu miệng: "Thái thái, con nói thật mà..... " Những lời này còn chưa nói xong, chủ tiệm Đông liền từ buồng trong đi ra, nóng đầu đầy mồ hôi: "Quân thái thái để bà đợi lâu, xin mời vào trong."

Tiệm may này ngoài may vá ưu tú nhất thành phố B còn bằng lòng thuần phục Hoàng quân, chủ tiệm Đông của tiệm cũng buôn bán vải vóc, xem như

https://thuviensach.vn

phục vụ một dây chuyền từ chọn vải đến may y phục, Liêu Bích Chi tùy ý chọn một chút, hàng len dạ không quá già giặn nhưng quá thô kệch, rốt cuộc một cái cũng không để vào mắt, chủ tiệm Đông một bên tùy mặt gửi lời xong, rất tận tình lấy ra một ít vải chất liệu gấm Tô Châu từ miền nam vận chuyển tới, cô lại nghĩ loại chất liệu vải này mặc lên người có chút hoa lệ, trường hợp bình thường mặc không được.

Chủ tiệm Đông có chút sốt ruột, lại thúc giục đứa làm thuê một bên lấy ra ít chất liệu vải hồng nhạt lam nhạt, lúc này mới quay đầu cung kính hỏi: "Đúng rồi, Quân thái thái, tôi nhớ tiên sinh thích đi cùng cô nhất, sao hôm nay.....?"

Liêu Bích Chi thở dài một hơi, thục nhã nhấp một ít nước ô mai trong chén, sau khi lắc đầu có chút oán giận nói: "Ôi, anh ấy à, mấy ngày trước Hoàng quân gọi anh ấy đến, không biết có phải bảo anh ấy làm hội trưởng hiệp hội buôn bán gì đó không, nếu phải, hiện giờ có lẽ đang đi xã giao đấy."

(Tiêu: Hoàng Quân là quân đội của Nhật Hoàng)

Chủ tiệm Đông à một tiếng thật dài, cười hắc hắc: "Quân tiên sinh thật sự là tiền đồ vô lượng."

Liêu Bích Chi mất tự nhiên cười, âm thầm đắc ý, mình thật sự gả đúng người, tuy nói Quân Tử Hiên từ nhỏ là cô nhi, nghe nói người cha đã mất tích nhiều năm của anh ta còn từng tổ chức quân đội đánh thổ phỉ, hiện giờ ngẫm lại khẳng định đã sớm chết rồi, may là nhà mẹ Quân Tử Hiên thế lực khá lớn, từ nhỏ đã đưa anh ta đi Pháp du học, sau khi về nước nhanh chóng để anh ta tiếp quản xí nghiệp quặng đồng trong nhà, tuổi còn trẻ đã tự mình làm nên sự nghiệp, mặc dù đối với cô vô cùng lãnh đạm, cô vẫn vui vẻ hưởng thụ loại thanh phúc của vợ doanh nhân này.

https://thuviensach.vn

Nhưng làm người không thể quá tỏa sáng, Liêu Bích Chi xòe cây quạt nhỏ đàn hương, che miệng nở nụ cười: "Chủ tiệm Đông ông cũng đừng nói vậy, vị kia nhà tôi ấy à.....Cũng chỉ dựa vào vận khí thôi."

Chủ tiệm Đông chép miệng, bỗng dưng cười như con chuột vậy, chậm rãi đến gần, thấp giọng nói: "Quân thái thái, tôi có chuyện cần cầu bà." Trong lòng Liêu Bích Chi chợt động, "Ồ" một tiếng, hỏi: "Chuyện gì?"

Chủ tiệm Đông bỗng dưng có chút ngượng ngùng, thở dài một hơi, vẻ mặt có chút khó xử: "Việc kia, chính là con trai nhà tôi, anh trai Hiểu Đồng, Hiểu Uẩn, đứa nhỏ này năm nay mới tốt nghiệp đại học, muốn tìm một chân chạy vặt..... Bà nói..... Bà có thể nói một chút cho con tôi làm thủ hạ chạy vặt cho Quân tiên sinh được không?"

Hóa ra là loại ý định này, trong lòng Liêu Bích Chi cảm thấy trơ tráo, nhưng vẫn giả vờ vô cùng khách khí, mắt tùy ý quét qua quét lại vừa định nói vài lời từ chối, lời đã đến bên miệng lại nhìn thấy bàn tràng điểm đặt trong góc.

Bàn trang điểm vô cùng xinh đẹp, chế từ gỗ lim, từ đằng xa nhìn giống như một tòa kiến trúc cỡ nhỏ, đình đài lầu các đầy đủ mọi thứ, gạch vàng ngói xanh, cửa chính là một mặt gương đồng, Liêu Bích Chi giống như bị ma ám đứng dậy, hơi bước về phía trước đến gần, phát hiện vóc dáng và khuôn mặt mình cũng không bị biến dạng, không nhịn được hiếu kỳ hỏi: "Ông chủ, đến đây đã lâu, nhưng tôi không phát hiện thứ này, đây là....."

Chủ tiệm Đông cười, khom người sang nói: "Đây à..... Là của hồi môn của vợ tôi, cô ấy cũng không thích lắm, vẫn đặt ở kho hàng đã nhiều năm, tháng trước tôi nhìn thấy nó rất phù hợp, cho nên chuyển ra đây."

Liêu Bích Chi à một tiếng thật dài, chậm rãi lấy tay vuốt ve mặt ngoài của bàn trang điểm, nó thật sự quá xinh đẹp, xinh đẹp khiến người ta mê muội.

https://thuviensach.vn

Liêu Bích Chi tinh tế nhìn bàn trang điểm này, chẳng biết tại sao, nghĩ càng nhìn càng thích, trong thoáng chốc bật thốt lên hỏi: "Con trai ông nó sẽ không phải là người..... chứ?"

Chủ tiệm Đông cẩn thận quan sát vẻ mặt người phụ nữ trước mắt, nghe câu nói này mặt trở nên có chút cứng ngắc, kéo khóe miệng cười ngây ngô nói: "Thằng con nhà chúng tôi căn bản không có mảy may quan hệ với đảng phái hay quốc dân đảng gì cả, bà quen biết tôi nhiều năm thế rồi bà có thể không biết phẩm hạnh của tôi sao, đứa nhỏ Hiểu Uẩn kia tuyệt đối nghĩ giống tôi, tôn nghiêm chỉ có khi sống sót mới có thể thực hiện, bà nói có đúng không?"

Liêu Bích Chi giả vờ giả vịt thở dài: "Ôi, ông chớ khẩn trương, tôi vừa rồi quả thật đã nặng lời, mấu chốt là, tôi cũng sợ vậy..... " Những lời này chưa nói xong, chủ tiệm Đông lập tức nói: "Bà yên tâm, thằng con nhà tôi, biết chừng mực, việc này.....Đều là vì sinh tồn, thật sự..... Đứa con kia của tôi..... "

Liêu Bích Chi nhìn mình trong gương, hơi nở nụ cười, lơ đãng trả lời: "Được, sự tình này cứ quyết định như vậy, tôi trở về nói với tiên sinh nhà tôi một chút, những thứ khác, phải dựa vào vận may của đứa nhỏ..... Nhưng chỉ có điều, tôi muốn mặt gương này." Chủ tiệm Đông vội vàng gật đầu không ngớt, trong lòng mừng thầm, vội vàng kêu lên: "Vậy thì, Quân thái thái, tôi sẽ làm cho bà vài bộ áo dài nữa..... "

Liêu Bích Chi mỉm cười gật gật đầu, nàng trong gương cũng mỉm cười, nhưng ánh đỏ trong mắt chợt lóe, chẳng qua, ai cũng không nhìn thấy được.

Quân gia ở Thành Nam có một căn nhà lầu nhỏ, cao hai tầng, diện tích cư trú khá lớn, là Hoàng quân thưởng quà cho công dân vinh dự của khối thịnh vượng chung Đại Đông Á, mà trong nhà chỉ có ba miệng ăn, còn có một mụ hầu gái tên Vân Di, chỉ có bốn người ở, một chút cũng không ngại chật.

https://thuviensach.vn

(Tiêu: Khối thịnh vượng chung Đại Đông Á là một trong những khẩu hiệu và khái niệm được dùng để biện hộ cho sự xâm lược của Nhật Bản tại Đông Á từ thập niên 1930 cho đến hết Đệ nhị thế chiến và thuật ngữ "Khối Thịnh vượng chung Đại Đông Á" ngày nay chủ yếu được xem là bức bình phong cho sự quản lý của người Nhật tại các quốc gia chiếm đóng trong Chiến tranh thế giới II, trong đó chính quyền bù nhìn phải vận động người dân và nền kinh tế trong nước phục vụ cho lợi ích của Đế quốc Nhật Bản. ---- Theo wiki)

Liêu Bích Chi thuê vài người chuyển gương về nhà đặt trong phòng ngủ, Quân Tử Hiên mới phong trần mệt mỏi trở về, anh ta năm nay còn chưa đến 30 tuổi, đã để một dúm râu nhỏ kiểu Nhật Bản, mặt mũi rất anh tuấn, nhưng không cao lắm, vừa vào nhà liền cởi quần áo hô nóng, ở trong phòng ngủ ở trần cầm quạt hương bồ quạt hồi lâu, mới nhìn đến bàn trang điểm mới chuyển về.

Quân Tử Hiên biết bà xã nhà mình những năm gần đây càng điệu đà phóng túng, nhưng anh ta chỉ hơi nhíu mày, hỏi: "A Văn thế nào rồi?" A Văn là con của họ, năm nay tám tuổi, học trong trường nội trú do người Nhật mở ở thành phố B. Kỳ thật họ cũng biết, người Nhật Bản để cho con bọn họ ở trường nội trú khẳng định không phải ý tốt gì, mà để dễ khống chế họ như con rối mà thôi.

Thế đạo thất thường mà.....Người như họ đã bị những người Trung Quốc khác gọi là Hán gian, nhưng lúc đầu họ chỉ vì sống sót, Liêu Bích Chi khổ sở cười cười, thay một bộ nội y chất liệu mềm mỏng, nhìn mình trong gương, nói: "Em bảo cho mợ Vân cuối tuần này đi đón nó. Anh thì sao, gần đây thế nào, người Nhật Bản có làm khó dễ anh không?"

Quân Tử Hiên mệt mỏi thở dài một hơi, nằm trên giường, sâu sắc cảm thán nói: "Thà làm chó thịnh thế, không làm người loạn thế mà..... Còn có thể thế nào nữa.....Anh nghĩ một ngày nào đó anh sẽ bị họ đánh chết....."

https://thuviensach.vn

Liêu Bích Chi nghe thấy những lời này có chút run rẩy, cô cắn môi, sắc mặt tái nhợt nhìn mình trong gương, quay đầu nhào vào trên giường tựa bên cạnh anh ta nỉ non nói: "Không..... Chúng ta đều sẽ sống sót....."

Trong lòng Quân Tử Hiên chợt động, anh ta vốn không thích phụ nữ, lấy Liêu Bích Chi cũng là vì thế lực của nhà mẹ cô, mấy năm nay hai người tương kính như tân, cuộc sống cũng coi như không tồi, lúc này thấy cô đang lo lắng nhìn anh, trong đôi mắt màu đen toát ra dịu dàng và van xin xâm nhập cốt tủy, không nhịn được trái tim lạnh lẽo hơi chút dao động, ôm cô nhẹ giọng an ủi: "Không sao đâu, chúng ta sẽ sống sót, người Nhật đã thành nỏ mạnh hết đà rồi..... Họ sớm muộn cũng có ngày phải rời khỏi đây.....Chúng ta sẽ đường đường chính chính mà sống tiếp, giống như những người khác.....Không bao giờ là con chó của chúng nữa....."

Hai người im lặng hồi lâu, cuối cùng không hẹn mà cùng không bao giờ nhắc tới chủ đề nặng nề này nữa, đổi thành con trai chủ tiệm Đông là Đông Hiểu Uẩn, về sau còn nói một lát nữa, rồi kéo đèn bàn, đi ngủ.

Buổi tối này không có trăng.

Trong phòng ngủ một mảnh đen kịt, cửa sổ màu nhạt chiếu bóng cây loang lổ, gió thổi qua sàn sạt rung động, còn có thể nghe thấy tiếng quạ đen và cú mèo hoặc khàn khàn hoặc bén nhọn, hai người cũng đã ngủ say, cũng chỉ có gương đồng của bàn trang điểm phản xạ ra chút ánh sáng màu vàng nhạt. Trong gương chợt lóe qua một khuôn mặt tái nhợt, hồi lâu sau mới phát ra thanh âm nỉ non: "Đến đây.....Đến đây..... Đến đây....."

Trong bóng tối tựa hồ tràn ngập một cỗ mùi máu tanh như có như không, Quân Tử Hiên chậm rãi ngồi dậy, thân thể khẽ nhúc nhích, ngay cả dép cũng không mang, lặng lẽ xuống giường, thong thả đi vòng qua giường, tới trước bàn trang điểm, không hề phát ra một tiếng vang nào, ngồi trước gương.

https://thuviensach.vn

Gương mờ mịt chỉ có thể hiện ra cái bóng của Quân Tử Hiên, anh ta ngơ ngác ngồi trước gương không hề nhúc nhích, bóng đen trong gương kia cũng không nhúc nhích.

Quân Tử Hiên ngồi trước bàn trang điểm, dùng hai mắt vô thần nhìn cái bóng trong gương, chậm rãi, trong gương vươn ra một cánh tay. Cánh tay này tái nhợt, cường tráng, vừa nhìn chính là cánh tay của đàn ông, nhưng móng tay rất dài phiếm vàng, mạch máu trên cánh tay đã biến thành màu tím sậm, thoạt nhìn khủng bố dị thường.

Trong gương nhanh chóng nổi lên khuôn mặt của một người đàn ông, đây là một người đàn ông vô cùng trẻ tuổi, tóc ngắn, mày dài vào tận tóc mai, anh tuấn dị thường, hai mắt đỏ như máu lóe ra quang mang hưng phấn, khóe môi mím chặt vẽ ra một mạt cười gằn, y hơi giơ tay lên, ra vẻ sẽ mò tới.....

"Tách!" Đèn điện thoáng cái bật sáng, Liêu Bích Chi xoa mắt ngồi dậy, nhìn chồng mình ngồi trước bàn trang điểm, dùng giọng mũi mang theo nồng đậm nghi hoặc hỏi: "Anh làm gì đó?" Quân Tử Hiên nghe câu này hơi co giật một chút, nhìn mình trong gương, trong nét mặt tràn đầy mê man: "Anh mộng du?"

Việc này tựa hồ chỉ là một đoạn nhạc đệm nho nhỏ.

Nhưng hai người tuyệt đối không biết rằng, chỉ cần đến tối, sau khi hai người ngủ say, bàn trang điểm nọ đều sẽ di chuyển như người, chậm rãi xê dịch đến đuôi giường của hai người, người đàn ông anh tuấn trong gương kia sẽ luôn luôn mặt không chút biểu cảm yên lặng nhìn Quân Tử Hiên đang ngủ say, hơn nữa hai người không hẹn mà cùng cảm giác thân thể yếu ớt, tựa hồ có thứ gì đó đang hút sức sống của họ vậy.

Vào ngày thứ sáu cuối hè, khi Liêu Bích Chi mặc một thân áo dài thuần sắc đỏ hồng cài nút cao cổ mới tinh, ngồi trước gương trang điểm, bảo mẫu

https://thuviensach.vn

Vân Di trong nhà đi tới, nhỏ giọng hỏi: "Thái thái, tôi đi đón A Văn thiếu gia nhé."

Liêu Bích Chi khẽ hô lên giật mình, quay đầu, cười với bảo mẫu trong nhà: "Thiệt là, đã quên mất, A Văn hôm nay sẽ về nhà..... Việc đó..... Bà xem, trong nhà còn thịt bò không, hôm nay nấu thịt bò đi!"

Những lời này còn chưa nói hết, liền thấy Vân Di kinh hoảng chỉa về phía cô, sắc mặt tái nhợt run cầm cập nói: "Thái.....Thái..... Thái thái..... Phía sau phía sau!" Liêu Bích Chi nghi hoặc quay đầu lại, thoáng cái sợ ngây người.

Bản thân trong gương không hề có động tác và vẻ mặt giống mình, mà là vẻ mặt dữ tợn, sắc mặt tái nhợt từ trong gương từng chút một chậm rãi bò ra.

Khóe mắt người phụ nữ này chảy ra máu tươi, trong miệng còn có răng nanh, mang theo nụ cười gằn chậm rãi bò ra xong, thoáng cái bắt được cổ của Liêu Bích Chi chân chính.

Vân Di sợ đến hét thành tiếng, chỉ cảm thấy chân mềm nhũn một bước cũng không đi nổi, trơ mắt nhìn Liêu Bích Chi một tay xách đầu của Liêu Bích Chi chân chính, từng bước một, dấu chân giẫm lên máu, chậm rãi đi về hướng mụ.

+++++

Khi Quân Tử Hiên về đến nhà, vừa vặn còn chưa đến 6h tối, trong căn nhà to như thế không bóng người.

Kỳ quái, thường ngày Vân Di đã sớm nhảy ra hoan nghênh mình về, hôm nay thế này.....? Anh ta dạo một vòng quanh nhà, phát hiện bên trong phòng ngủ Liêu Bích Chi đang ngồi trước bàn trang điểm dùng cây lược gỗ từng chút từng chút chải tóc.

https://thuviensach.vn

"Bích Chi....." Quân Tử Hiên nghĩ cô có chút kỳ lạ, chậm rãi bước lên trước, còn chưa đụng tới cô, Liêu Bích Chi đã đột ngột quay đầu, hơi hé miệng cười, sắc mặt tái nhợt, dịu dàng hỏi: "Tử Hiên, anh đã về? Muốn ăn gì không, em đã mua chút bánh ngọt anh thích ăn nhất."

Sắc mặt Quân Tử Hiên hơi thay đổi, đó là sở thích của anh ta sau khi người đó chết vài năm trước thì thay đổi, anh ta vội vàng cười: "Cám ơn."

Liêu Bích Chi chậm rãi đứng dậy, vươn cánh tay ôm lấy cổ Quân Tử Hiên, ghé vào lỗ tai anh phả hơi nói: "Tử Hiên, chúng ta đã lâu chưa thân thiết rồi..... Thân thiết chút nhé?"

Quân Tử Hiên nhíu mày, không đáp ứng, từ sau khi sinh A Văn anh ta đã không còn hứng thú với Liêu Bích Chi, mà Liêu Bích Chi trên người lại vặn vẹo không thôi, anh muốn đẩy cô ra, nhưng thoáng cái cứng đờ tại chỗ.

Người trước mặt này không có bộ ngực mềm mại..... Đây là thân thể của đàn ông, Quân Tử Hiên sợ hãi biến sắc, thoáng cái đẩy Liêu Bích Chi ra, lui về phía sau vài bước, thoáng cái ngồi trên giường, thất thanh hỏi: "Ngươi không phải cô ấy! Cô ấy đâu?"

Liêu Bích Chi vẻ mặt hết sức vô tội, cong khóe miệng cực kỳ quỷ dị cười: "Tử Hiên, anh nói gì thế? Em chính là vợ anh mà..... Không phải anh nói muốn kết hôn với một người phụ nữ sao..... Em liền biến thành phụ nữ..... " Thanh âm cô ta nói chuyện vô cùng nhẹ, Quân Tử Hiên hơi xê dịch, gáy tê dại, người trước mặt này, giọng nói đều đã phát sinh biến hóa, rõ ràng không phải bản thân Liêu Bích Chi.

Quân Tử Hiên tỉnh táo xê dịch về phía sau, từ dưới gối lấy ra một khẩu súng, nhắm thẳng Liêu Bích Chi, lạnh lùng nói: "Ngươi là đàn ông! Ngươi rốt cuộc là ai?"

Liêu Bích Chi ha hả cười, vẻ mặt biến đổi, đột nhiên khóe mắt rơi xuống huyết lệ, dữ tợn nhào lên.

https://thuviensach.vn

"Bằng!..... " Quân Tử Hiên không chút cho dự nổ súng, viên đạn ghim ngay ấn đường của Liêu Bích Chi, bắn tung tóe ra một mảng lớn máu đỏ tanh hôi, nhưng không hề hấn gì, túm lấy cổ của anh ta, gắt gao cưỡi lên người anh ta, hét ầm lên: "Quân Tử Hiên mày đền mạng đi!"

Quân Tử Hiên hoảng sợ nhìn dung mạo Liêu Bích Chi chậm rãi xảy ra biến hóa, biến thành người anh ta luôn tâm tâm niệm niệm kia..... Người yêu vài năm trước bất hạnh bị mình ngộ sát Liễu Thư Văn.

Vài năm trước, khi anh đang du học Pháp, gặp du học sinh học điêu khắc Liễu Thư Văn, hai người vừa gặp đã yêu, nhanh chóng ở cùng nhau, biết mẹ bảo anh ta về nước lấy vợ, Liễu Thư Văn không muốn, hai người cuối cùng xảy ra tranh chấp, Quân Tử Hiên không cẩn thận giết chết Liễu Thư Văn. Anh ta lúc ấy sợ choáng váng, hung hăng thống khổ một hồi, vội vã hủy thi diệt tích xong, liền chật vật trở về nước cưới Liêu Bích Chi.

Trong mắt Liễu Thư Văn lóe ra ánh đỏ, cười cực kỳ dữ tợn, tay từng chút từng chút bóp chặt cổ Quân Tử Hiên, thích ý hưởng thụ tiếng gào khóc yếu ớt của Quân Tử Hiên.

++++++

Cả nhà họ Quân chết bất đắc kỳ tử, chỉ có con anh ta ở trong trường nội trú may mắn thoát nạn, rốt cuộc là ai dùng thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn giết cả gia đình này?

Chân tướng không ai biết được, dù sao Hoàng quân cũng đem danh xưng hung thủ này đặt trên người đặc nhiệm quốc dân đảng Đông Hiểu Uẩn kia.

Còn bàn trang điểm kia đã đi đâu? Tựa hồ được một người Nhật Bản chuyển trở về cố hương của hắn, tiếp tục cung cấp nguồn tưởng tượng vô hạn cho vô số biên kịch tương lai.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 3: Thịt

Quân Dật Văn từ nhỏ đã cảm thấy bản thân mệnh chủ Cô Tinh, trong thiên mệnh mang theo sát tinh.

Khi anh cầm một thân quần áo để thay, cộng thêm một cái đồng hồ đeo tay đi tới trại lao động cải tạo Thanh Sơn thành phố B, chính là những năm 60 của thế kỷ 20, lúc đó, hoạt động của cuộc cách mạng lớn XX dầu sôi lửa bỏng vừa mới phát triển đến đây, Quân Dật Văn là thân con cháu của cường hào (tổ tiên là quan lại địa chủ thế gia), quân phiệt, Hán gian, hơn nữa lại từ Mỹ du học trở về, trước tiên liền bị đánh thành phái phản động, "Sung quân" tới trại lao động cải tạo Thanh Sơn khai thác đá.

"Nhìn cái gì! Nhanh đi vào báo cáo!" Anh vừa nhảy xuống xe, đã bị một quản giáo của mỏ đá hung hăng đẩy vào một gian phòng nhỏ, sức lớn thiếu chút nữa khiến anh ngã sấp xuống. Quân Dật Văn đẩy mắt kính trên mũi, thành phần trí thức mà, nhất định phải chú ý chút hình tượng, lười cùng tên cao lớn thô kệch này so đó, đẩy cửa vào.

Phòng rất nhỏ, cực kỳ tối tăm, đồ đạc thì vô cùng đơn giản, một bàn làm việc, một tủ sắt, trên tường treo bức họa thật lớn của vĩ nhân, phía sau bàn làm việc có một người ngồi, thoạt nhìn khoảng bốn năm chục tuổi, mặc đồ lao động màu lam, để râu nhỏ hai bên, cười rộ lên mắt đều híp lại với nhau, thoạt nhìn coi như hiền lành.

"Cậu chính là Quân Dật Văn?..... Thật không ngờ..... Con cháu của đại địa chủ, đại quân phiệt, đại Hán gian hóa ra là dáng dấp thế này..... Quên tự giới thiệu, tôi là đầu lĩnh của mỏ đá, tên La Khánh. Sau này cậu cứ an tâm ở đây cải tạo, tranh thủ sớm ngày tạo phúc xã hội, sớm ngày giải phóng toàn

https://thuviensach.vn

bộ nhân loại, được chứ? À, đúng rồi, bởi vì điều kiện nơi này của chúng tôi tương đối gian khổ, xin cậu nhất định phải vượt qua đó....." Lãnh đạo mỏ đá tên La Khánh này bắt đầu lải nhải liên miên, Quân Dật Văn nhìn ra được, gã mặc dù cười, nói chuyện cũng rất khách khí, nhưng trong ánh mắt đầy sự khinh miệt, anh cười cười không hề gì, dù sao xuất thân của mình vốn đã không tốt, mấy ngày này anh đã sớm luyện thành thói quen rồi.

Làm việc ở mỏ đá này cũng không có nhiều người, cộng lại cũng chỉ hơn 20 người, hơn 20 người này toàn bộ ngủ trong một căn phòng rơm rạ, nghe nói trước kia là chuồng bò, một mảnh chiếu lác, một viên gạch, chính là giường và gối của kẻ cải tạo, trong không khí tràn ngập mùi mồ hôi của đàn ông và mùi tanh tưởi của cứt đái, khiến anh vừa vào cửa thiếu chút nữa nôn ra.

Ngày thứ hai, Quân Dật Văn chính thức "lên ca".

Tuổi tác của anh coi như khá nhỏ, trong cả đội ngũ vậy mà lại là người cường tráng nhất, liền bị sắp xếp việc nặng cầm búa đập đá, đợi đến tối khi trở về chuồng bò nghỉ ngơi, Quân Dật Văn chỉ cảm thấy cánh tay cũng nâng không nổi, mà cơm có thể ăn cả ngày chỉ có một chén cháo bột bắp.

Hùng hục uống xong bát cháo này, Quân Dật Văn chỉ cảm thấy dạ dày đói khát trước đó rốt cuộc có chút dịu xuống, anh mệt nhọc nằm trên chiếu, mặc cho bọ chét và rận cắn anh, anh mệt đến mức một chút cũng không muốn động đậy.

Tất cả mọi người trong chuồng bò đang rầm rì, một đám kêu gào than đói.

"Cậu khỏe chứ?" Thanh âm dịu dàng vang lên bên tai, Quân Dật Văn mở mắt, liền nhìn thấy một người đàn ông ngồi xổm bên cạnh mình, khoảng hai sáu hai bảy tuổi, vóc người trung bình, dung mạo tú mỹ, đôi mắt

https://thuviensach.vn

sáng ngời, trong tay bưng một chén nước, đang mang theo nụ cười nhàn nhạt nhìn anh.

Quân Dật Văn ỉu xìu hừm một tiếng, người đàn ông cười, cầm chén đặt trên mặt đất, giúp nâng anh dậy, dùng thanh âm ôn hòa nói: "Tôi sáng nay đã quan sát cậu, nếu không phải lúc lao động cấm nói chuyện, tôi đã bắt chuyện với cậu rồi..... " Quân Dật Văn nghiêng đầu, người nọ có ý gì? Người đàn ông cong môi cười, đưa chén đến miệng anh: "Uống chút nước, ý của tôi là cậu chẳng lẽ không thể tiết kiệm chút sức? Ngốc hồ hồ mà dùng toàn lực đập đá, một người làm vậy sẽ mệt chết đó."

Ớ..... Quân Dật Văn bấy giờ mới sáng tỏ thông suốt, tại sao đầu óc ngốc vậy, hoàn toàn có thể giả vờ mà! Anh cảm kích liếc mắt nhìn người đàn ông, đem nước trong chén uống một hơi cạn sạch xong, hơi thở phì phò, "Xin chào, tôi là Quân Dật Văn, xin hỏi.....?"

Đôi mắt của người đàn ông cực kỳ xinh đẹp, cười rộ lên giống như một vầng trăng khuyết, ôn hòa nói: "Tôi biết cậu, cậu chính là....." Nói còn chưa hết, Quân Dật Văn liền vẻ mặt chán ghét tiếp lời, "Con cháu của đại địa chủa, đại quân phiệt, đại Hán gian đúng không?"

Quân Dật Văn một phen cướp lời khiến cho người đàn ông bật cười, "Không phải, tôi muốn nói cậu chính là nhà khoa học sống chết cũng muốn trở về từ Mỹ đúng không?" Anh thoáng sửng sốt, nhiều ngày nay, mọi người nhìn anh đều gọi anh là con cháu của XX, chỉ có người trước mặt này hỏi anh có phải nhà khoa học hay không, anh nhịn không được thở gấp mà nấc một tiếng, có chút ngượng ngùng, người đàn ông lại rộng rãi đưa tay qua: "Xin chào, tôi tên là Kim Minh, vốn là một là một nhà sử học."

Tay Kim Minh cực kỳ thon dài, ngón tay dài nhỏ, lại vô cùng mềm mại, một chút cũng không giống bộ dáng từng lao động ở chỗ này, Quân Dật Văn bắt tay với y xong, y mới tiếp tục an ủi nói: "Cậu cũng không nhất thiết

https://thuviensach.vn

phải để ý đến xuất thân làm gì, xuất thân thì thế nào, chẳng lẽ con người có thể quyết định được mình sẽ sinh ra trong bụng của người mẹ nào sao?"

Lời này khiến tâm tình rối rắm của Quân Dật Văn rốt cuộc tốt hẳn lên, không nhịn được cười ha ha: "Đúng vậy, tôi cũng không quyết định được."

Kim Minh hơi híp mắt, nhẹ giọng an ủi: "Đừng nản chí, chúng ta sẽ sống sót trở về."

++++++++++++

Mỏ đá Thanh Sơn cực kỳ lớn, mỗi ngày mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ, nổ đá, khai thác đá, vận chuyển đá, có khi còn cần mài đá, cứng rắn ma sát lên tay Quân Dật Văn vài nốt chai, ấn theo những phần tử cải tạo này mà nói, Tần Thủy Hoàng năm đó xây dựng Vạn Lý Trường Thành cũng không sử dụng lao động như vậy, hơn nữa mỗi ngày lượng thức ăn cung ứng ngay cả một con mèo cũng ăn không đủ no, thật sự heo chó còn không bằng.

Quân Dật Văn cũng dần dần nhận thức được những "bạn công nhân" của cộng đồng chung sống mấy ngày nay, lớn tuổi nhất là giáo sư Vương nhậm chức ở viện nghiên cứu hí kịch thành phố B, bởi vì trên báo phát biểu một bài bình luận bị người vu tội, điều xuống đây; Cấp bậc có thể so với thư ký thành ủy chính là hiệu trưởng X Đại Ngưu, nghe khẩu khí của ông ta có thể là đấu tranh chính trị trong trường đã kéo ông ta xuống đài; Bằng cấp cao nhất chính là tác giả phái hiện thực nổi tiếng thành phố B, tốt nghiệp ở đại học Yale của Mỹ, là một tiến sĩ văn học; Thân phận cao nhất có thể là Kim Minh, mặc dù là một phó giáo sư nho nhỏ trong viện nghiên cứu khảo cổ lịch sử, nhưng nghe nói tổ tiên nhà y còn có quan hệ với gia tộc Ái Tân Giác La, nhóm công nhân còn đặt cho y một ngoại hiệu, "Vương gia"; Giọng lớn nhất chính là Lý đại gia, đêm trước giải phóng là vai kép võ nổi tiếng nhất thành phố B, hiện giờ đã lục tuần còn có thể lộn mèo, bởi vì phê

https://thuviensach.vn

bình bản mẫu diễn bị đưa đi cải tạo.....Vân vân, nơi tập trung nhân tài đỉnh cao của thành phố B này, lại làm lao động chân tay vừa khổ vừa mệt.

Đây là thời đại bi ai.

Thường xuyên qua lại, Quân Dật Văn cùng Kim Minh thành lập một loại quan hệ vượt quá mức bạn bè, hai người tuổi tác xấp xỉ, lại đều là thân phận "tội nhân", tự nhiên mà trở thành bạn chí cốt không cần nói ra.

Tối hôm đó, nhân viên trông coi công trường chưa đưa cơm tới, hơn 20 phạm nhân một này hoạt động nặng, bụng đói kêu vang, Ngưu hiệu trưởng bọn họ chẳng biết từ đâu móc ra bộ cờ tướng đang vui vẻ đánh, những người khác vây xem, chỉ có Kim Minh và Quân Dật Văn nằm trên chiếu, chịu đựng rận và bọ chét tập kích, không có chuyện gì làm, tán gẫu về gia đình.

"Cậu có con chưa?" Quân Dật Văn lắc đầu, thở dài một hơi, nhanh chóng bóp chết một con rận trốn trong lưng quần, nhẹ giọng nói: "Tôi mà có con sẽ không quay về Trung Quốc."

Kim Minh nhẹ thở dài, tiếp tục hỏi: "Vậy cậu có người yêu chưa?" Quân Dật Văn cười cười, kiên định gật đầu, nhưng lại nhún vai xòe tay, "Cô ấy là một người Mỹ.....Chúng tôi sau khi cãi nhau một trận thì chia tay, chẳng biết cô ấy bây giờ thế nào."

Kim Minh hơi thở dài, mắt híp lại: "Cậu hối hận sao? Hối hận đã trở về ấy?"

Quân Dật Văn cười thành tiếng, ngẩng đầu từ trên nóc nhà dột nát nhìn ánh trăng trên bầu trời, nhàn nhạt nói: "Tôi không hối hận, nơi này là nơi tôi sinh ra và lớn lên, cha mẹ tôi, ông nội tôi, tổ tiên chúng tôi chẳng biết bao nhiêu thế hệ đều sống ở đây, tôi nằm mộng cũng muốn trở về."

https://thuviensach.vn

Kim Minh bật cười: "Thật đúng là không ngờ tới con cháu của đại Hán gian cậu mà lại yêu nước như thế." Quân Dật Văn lớn tiếng cười nhạo, đối với những lời này không cho là đúng, cũng không nói thêm gì, ngược lại hỏi hoàn cảnh gia đình của Kim Minh.

Kim Minh im lặng hồi lâu, giống như hạ quyết định thở dài một hơi, rũ mắt xuống, lạnh lùng nói: "Tôi còn chưa lập gia đình..... Bởi vì tôi thích đàn ông." Quân Dật Văn nghe đến đó hơi giật mình, không biết tại sao y đột nhiên nói như vậy, không khỏi một tay nhấc người lên, nghiêng đầu nhìn về phía y. Dưới ánh trăng, ánh mắt y đặc biệt sáng ngời, cũng không nhúc nhích mà nhìn anh, môi mím thật chặt, tựa hồ đang đợi phản ứng của Quân Dật Văn.

Quân Dật Văn suy nghĩ một chút, ở Mỹ đồng tính tựa hồ là một loại bệnh tâm thần..... Nhưng Kim Minh trước mặt này thoạt nhìn vô cùng bình thường, hơn nữa những người đồng tính nổi tiếng thời xưa, anh biết có đến một hàng dài, nhưng..... Dù sao cũng là tinh thần có vấn đề, nếu như không cần thiết.....Sau này..... Không bằng cách xa y một chút?

Nghĩ vậy, anh cười cười, giơ một cánh tay khác, giả vờ dùng sức đấm bờ vai y một tí, cười nói: "Này có là gì, mặc kệ cậu thế nào, tôi và cậu đều là bạn tốt."

Kim Minh không biết suy nghĩ thật sự của anh, thở phào một cái, khóe miệng cong cong, thật sự bật cười.

++++++++++++

Cuộc sống vẫn cứ tiếp diễn, không biết tại sao, thức ăn cung ứng mỗi ngày càng ngày càng giảm bớt, đôi khi dứt khoát không có gì cả, nhưng việc phải làm một chút cũng không thể thiếu.

Mọi người đói đến hoảng hốt.

https://thuviensach.vn

Mỏ đá không thể tùy ý ra vào, kỳ thật giống ngục tù như đúc, nhân viên trông coi căn bản không để ý tới bất cứ thỉnh cầu nào của họ, chưa tới vài ngày, Lý đại gia đói đến hai gò má hõm vào, ngay cả nói cũng không có hơi, mỗi ngày cũng không luyện giọng nữa, lúc làm việc một mực nhìn chằm chằm mặt đất, thấy rau dại liền ăn.

Người dần dần chết đi, người đầu tiên bị chết đói là Ngưu hiệu trưởng, có một buổi sáng không còn tỉnh lại nữa..... Người thứ hai là La giáo sư trong nhà có ba đứa con..... Người thứ ba là.....

Tử thần giơ cao lưỡi hái lên đầu, từng chút từng chút cắt đi sinh mệnh yếu ớt của mọi người, nhân viên trông coi này nhắm mắt làm ngơ, giả vờ cái gì cũng chưa từng phát sinh, mà sự thật là: Trong hai mươi mấy người họ, lần lượt, đã chết tám người.

Kỳ thật nhóm thành phần trí thức cao cấp này cũng biết, họ được đưa đến đây cũng chính là đang chờ chết.

Quân Dật Văn cũng đói đến xanh xao vàng vọt, đầu to thân nhỏ, vừa nhìn một cái, so với nạn dân Phi Châu còn nạn dân Phi Châu hơn. May là Kim Minh thường xuyên chăm sóc anh, đào một ít rau dại để anh ăn, còn chưa đến mức quá đói. Quân Dật Văn mặc dù trong lòng vẫn rất chán ghét người đàn ông đồng tính này, nhưng đối với sự chăm sóc nhỏ nhặt mỗi ngày của y cũng mang lòng cảm kích, y tuyệt đối là người tốt.

Chưa tới một ngày, lại thêm một người chết nữa.

Lúc này đã sắp đến mùa đông, nhiệt độ trong núi càng ngày càng thấp, cuộc sống trôi qua càng ngày càng gian nan, cơm đưa tới như trước bữa được bữa mất, tất cả mọi người đối với cuộc sống bây giờ đã tuyệt vọng.

Có một ngày, Lý đại gia đi tới, chẳng biết lặng lẽ nói gì đó với Kim Minh, Kim Minh liền kinh hỉ cười chạy tới, nói nhỏ với anh: "A Văn, Lý đại gia nói ông ấy đã phát hiện một lỗ hổng của mỏ đá, thông qua nơi đó có

https://thuviensach.vn

thể lên núi săn thú, hôm nay ông ấy muốn dẫn tôi lén đi săn thú, cậu chờ một chút nhé, hôm nay chúng ta có thể ăn thịt rồi!"

Quân Dật Văn đói đến choáng đầu hoa mắt, nghe thấy chữ "thịt" cảm thấy nước miếng đều sắp chảy xuống, sớm đã quên mất lúc này trên Thanh Sơn làm gì còn có động vật tồn tại, vội vàng không ngừng ra sức gật đầu: "Được được được! Mau đi thôi!"

Kim Minh cười cười, phất tay, theo Lý đại gia rời đi.

Kim Minh sau khi theo Lý đại gia đi săn thú, Quân Dật Văn nghĩ đến công việc mình đã chất đống N ngày rồi, liền xuống mỏ đá bắt đầu làm việc. Ước chừng làm hai giờ, Lý đại gia liền mang theo hai miếng thịt nướng chín đi tới, ha ha cười: "Tiểu Quân! Ăn thịt thôi!"

Thịt!!!

Quân Dật Văn thoáng cái liền nhào tới, nói cũng không thèm nói hung hăng cắn một cái.

Thịt nướng vô cùng ngon, có chút mỡ, thịt rất ít, mang theo một cỗ mùi thơm quái dị, Quân Dật Văn nhiều lần đều muốn hỏi đây rốt cuộc là thịt gì, nhưng suy nghĩ một chút vẫn ăn trước rồi hỏi, liền từng ngụm từng ngụm cắn xé thịt bên mép.

Thật sự quá thơm! Ăn xong chút ấy, Lý đại gia ngồi xổm trên mặt đất, dùng ánh mắt quái dị nhìn trừng trừng anh, nhỏ giọng hỏi anh: "Bé, ăn ngon không?" Quân Dật Văn tự nhiên gật đầu, lấy tay chùi miệng, không thể chờ được hỏi: "Đại gia, đây rốt cuộc là thịt gì hả, sao ăn ngon như vậy?"

Lý đại gia quỷ dị cười, khoát tay áo, lưu lại một câu "Mau làm việc", liền đứng dậy bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Quân Dật Văn chung quy cảm thấy là lạ, thò đầu nhìn hồi lâu, Kim Minh cũng không xuất hiện, có phải hiện giờ đang ăn thịt nướng không? Nhưng vẻ mặt Lý đại gia là lạ, có phải có việc gạt anh không?

Quân Dật Văn suy nghĩ một chút, liền lặng lẽ bí mật trở về gần chuồng bò, nghe lén họ nói chuyện.

"Này, thằng nhóc kia ăn không?" Nói chuyện là một nhà tư bản tên Lão Cổ, thanh âm cực kỳ thấp.

"Ăn, tao thấy ăn rất ngon lành, nghe nói thịt người rất thơm, hắc! Khoảnh khắc đó thằng nhóc còn rất tích cực! Các người cũng đừng bận tâm gì nữa, dù sao hai thằng nhóc kia là thịt non mềm nhất trong mấy người chúng ta, coi như là thịt heo tươi mới đi! Đi! Tao tranh thủ thời gian đi đây! Đi ăn thịt nào!" Lý đại gia cao hứng hoan hô, những người còn lại cũng hoan hô, vô cùng vui sướng theo sát Lý đại gia. Đói khát, đã khiến những thành phần trí thức cao cấp này đánh mất nhân tính.

Quân Dật Văn cảm thấy toàn thân co rúm không thôi, cả người cũng không còn sức lực.

Nói như vậy..... Là Lý đại gia giết Kim Minh, sau đó khoét thịt của y, cố ý để anh ăn thử, xem thịt người ăn có ngon hay không? Đợi sau khi ăn Kim Minh xong sẽ trở lại ăn anh?

Quân Dật Văn nổi điên chạy ra ngoài, đợi khi thanh tỉnh mới phát hiện mình đang lẳng lặng ngồi trong một góc hẻo lánh nhất của mỏ đá, nghĩ đến vừa nãy thịt mình mới ăn tươi chính là Kim Minh, lại cảm thấy dịch vị cuồn cuộn, nhưng quỳ rạp trên mặt đất nôn thế nào cũng nôn không ra.

Anh hiện giờ chẳng mảy may quan tâm người kế tiếp bị ăn có phải là anh không, mà là: Anh đã ăn thịt người, anh đã ăn thịt của Kim Minh.

Quân Dật Văn nghĩ tới đây, toàn thân đều phát run.

https://thuviensach.vn

"Vù....." Một trận gió lạnh lẽo thình lình thổi qua bên tai anh, Quân Dật Văn vừa lơ đãng quay đầu nhìn, sợ đến kêu lớn. Trong bóng tối, một thứ không biết là gì nhưng mắt bốc lên lục quang, đang nhìn trừng trừng anh.

Quân Dật Văn chậm rãi lui về phía sau vài bước, anh cho rằng mình gặp phải dã thú, nhưng cái bóng trong góc tối này lại phát ra tiếng vang "Khò khè khò khè", chậm rãi đi tới.

Quân Dật Văn sợ đến lui về phía sau vài bước, mắt lim dim, cảm giác bóng đen này giống một người, không ngờ tới quái vật lại mở miệng nói ra tiếng người: "Mông của tôi đâu? Cậu nhìn thấy mông của tôi không?"

Quân Dật Văn lùi ra sau vài bước, hoảng sợ nói không thành tiếng, đó là Kim Minh, rồi lại không phải Kim Minh, mà là một quái vật.

..... Quái vật trước mắt này cực kỳ gầy, đều có thể nhìn thấy từng cái xương sườn, toàn thân trần trụi, chỉ có phần mông máu thịt lẫn lộn, thịt đều bị khoét trống hoác, cái phía dưới màu tím nhạt theo bước đi lủng lẳng đong đưa, Quân Dật Văn, bỗng chốc bụm miệng, nhưng cảm giác buồn nôn khiến anh thoáng cái quỳ trên mặt đất phun ra.

Anh ăn, hẳn là phần thịt trên mông của Kim Minh, rất béo, cũng rất thơm.

Quái vật chậm rãi tới gần, Quân Dật Văn lau miệng, vừa định đứng lên chạy, quái vật giơ tay lên chẳng biết làm gì, anh liền cảm thấy sau lưng tê rần, gục trên mặt đất.

"Cậu ăn mông của tôi! Cậu ăn mông của tôi! Tôi muốn ăn thịt! Tôi muốn ăn thịt! Tôi thích cậu! Tôi thích cậu!" Quái vật dùng ngôn ngữ quái dị gào rít, Quân Dật Văn cảm thấy cả người không thể động đậy, mà tứ chi của Kim Minh liền như cao su chậm rãi kéo dài, quấn trên tứ chi anh mấy vòng, gắt gao giựt tứ chi của anh ra xong, chỉ huy tứ chi chậm rãi lật người anh lại, để mông anh hướng lên trời.

https://thuviensach.vn

Quân Dật Văn vừa định giãy giụa, quái vật đã dùng đầu lưỡi sưng tấy trong miệng mãnh liệt quất lên mông anh, mãi đến khi anh bị loại quất quy luật này bắt đầu nhẹ nhàng đong đưa, da sưng đỏ, mời ngừng lại, chuyển qua nhẹ nhàng liếm lên chỗ miệng cúc của Quân Dật Văn.

Loại cảm giác này cực kỳ vi diệu, hàm răng của Kim Minh vô cùng sắc bén, tinh tế gặm cắn bên mép, khi Quân Dật Văn vừa định thả lỏng thì đầu lưỡi đã đánh thẳng một mạch.

Sau khi đóa cúc nhỏ ướt át, quái vật kẹp bắp đùi của anh hung hăng thúc về phía trước, đâm tới cùng.

.....

"Ưm.....A ..... " Quân Dật Văn bi ai theo động tạc mãnh liệt của quái vật loạng choạng thân người, chậm rãi, tiết tấu ra vào càng lúc càng nhanh, quái vật trên người cũng thở hổn hển phát ra những lời vô nghĩa: "Thịt của tôi..... Thịt của tôi....."

Quân Dật Văn bị loại ma sát nhanh mạnh trong cơ thể này làm cho không thở nổi, cũng bị loại cảm giác run rẩy này làm cho muốn phát điên.

Anh thề, nếu mình còn sống, vĩnh viễn không ăn thịt nữa.

++++++++++

Lời cuối sách: Giữa thập niên 60, mỏ đá Thanh Sơn nổ ra một sự kiện lạ, có một ngày, mọi người đều chết bất đắc kỳ tử, chỉ có một người tên Quân Dật Văn may mắn thoát chết, kẻ trông coi mỏ đá báo cáo là xảy ra ôn dịch, nhưng sau khi nhân viên phòng dịch đến nơi, kinh ngạc phát hiện kiểu chết của những người này đều giống nhau như đúc, đều là bị người ta khoét rụng phần mông, chảy máu quá nhiều mà chết.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, chuyện này vĩnh viễn sẽ không phơi bày trước mắt công chúng được.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 4: Người Dưới Giường

【 Xin mời mọi người nhìn bên này..... Nơi này điêu khắc loài động vật người Trung Quốc sùng bái nhất -- Rồng, nó có..... Đương nhiên trong ấn tượng của mọi người, rồng là một loài sinh vật tà ác, hắc ám, mà người Trung Quốc chúng tôi, cho rằng rồng là một loài linh vật, hơn nữa chúng tôi còn tự xưng là truyền nhân của rồng..... Được rồi, mọi người lại nhìn nơi này, nơi này là phủ đệ hơn một trăm năm trước do Quân gia nổi danh nhất nơi này tu kiến, chiếm diện tích hai ngàn mét vuông, tuyệt đối có thể so với kiến trúc của lâm viên Tô Châu..... 】

Ăn mặc gọn gàng thoải mái, mặt mũi lại rất đẹp, cô hướng dẫn viên du lịch gốc Trung Quốc đang dùng tiếng anh kiểu Mỹ tiêu chuẩn ra sức giảng giải cho hai mươi mấy người trong đoàn du lịch cảnh trí họ tham quan -- Đại viện Quân gia, lúc này vừa vặn là những năm đầu thập niên 90 của thế kỷ 20, khi đó Trung Quốc cải cách từng bước mở cửa phát triển, càng ngày càng nhiều người ngoại quốc muốn đến quốc gia thần bí này du ngoạn, thành phố B là thành phố cổ đã được xây dựng hơn hai ngàn năm, liền đảm đương nhân vật đại sứ cho hình ảnh Trung Quốc, dẫn dắt từng tốp lại từng tốp du khách nước ngoài đến thăm.

"Phù.....Đám Mỹ già này.....Thật là khó hầu hạ....." Lý Linh vừa mới giới thiệu xong, liền tủm tỉm cười để lại thời gian chụp ảnh, sau khi nói cho họ thời gian tập hợp, mới đấm lưng đi tới đại đường lớn quyết định nghỉ ngơi một lát, nón hướng dẫn du lịch còn chưa tháo xuống, liền nhìn thấy một người ngoại quốc nhìn như khách ba lô đang đứng lẳng lặng ở đại sảnh thưởng thức cảnh tham quan.

https://thuviensach.vn

Người ngoại quốc này rất trẻ tuổi, đại khái khoảng hai tư hai năm tuổi, mặt mũi cực kỳ tuấn mỹ, đường nét góc cạnh rõ ràng, ngũ quan thâm thúy, cực kỳ cao, vai rộng eo hẹp mông nhỏ tròn, một đầu tóc đen, con ngươi màu xanh sẫm, mặc một thân áo thể dục màu trắng vừa vặn, trên cổ treo một máy ảnh compact của Nhật Bản sản xuất, từ đằng xa nhìn, chẳng khác gì Apollon của Hy Lạp.

Lý Linh chảy nước miếng tại chỗ, đây là một anh đẹp trai nước ngoài thoạt nhìn giống người Trung Quốc nha! Nhưng anh chàng lúc này đầu hơi ngửa lên, vẻ mặt mê mang, đang lẳng lặng nhìn bức chân dung và hình ảnh từng thế hệ tổ tiên Quân gia treo trên tường, môi mỏng nhạt màu hơi mím, tựa hồ đang nghi hoặc gì đó.

【Tiên sinh, tôi là hướng dẫn viên du lịch, ngài có gì nghi hoặc cần tôi giải thích không?】Lý Linh đi tới, giống như hoa si nhìn chàng trai, anh chàng ngơ ngẩn ừ một tiếng, lập tức xoay đầu sang, dùng tiếng Trung không thể nào chuẩn hơn, nhẹ giọng nói: "Tôi cảm giác..... Nơi này tựa hồ là nhà của tôi.....Quen thuộc như vậy....."

Lý Linh trợn mắt há mồm: "Tiên sinh, anh biết nói tiếng Trung!" Chàng trai cong miệng cười cười, tiếng Trung của anh không phải tốt lắm, liền giả vờ nghe không hiểu lại nhìn bức ảnh của những người treo trên tường không chuyển mắt, Quân Thư Ảnh, Quân Tử Hiên, Quân Dật Văn..... Tên của những người này anh cảm giác quen thuộc đến vậy, hơn nữa mặt mũi họ lại giống nhau đến vậy, trong nháy mắt đó, anh nghĩ mình nhất định là con trai của người tên Quân Dật Văn kia.

Một bên Lý Linh không thấy sự khác thường của chàng trai, vội dùng tiếng Anh trêu chọc nói: 【Ha ha ha, nói vậy, tiên sinh cùng tổ tiên Quân gia trong bức ảnh mặt mũi cũng có chút tương tự đấy. Song theo lịch sử ghi lại, mọi người Quân gia là độc đại đơn truyền, mỗi một đời chỉ có một con trai, hơn nữa những người này hoặc mất tích hoặc chết một cách lạ lùng, dù

https://thuviensach.vn

sao mệnh không tốt lắm, tòa đại viện Quân gia này liền thành di sản văn hóa của quốc gia, để nhóm du khách tham quan. 】

Chàng trai nghe đến đó cười cười, vươn tay mê mang vuốt ve tường gạch thô ráp, cảm thụ được hơi thở lịch sử nhân văn nồng đậm, tựa hồ có chút hiểu rõ, chuyển chủ đề, thấp giọng tự giới thiệu: "Tôi tên là Alexandre Quân, lần này đến Trung Quốc là tới tìm cha của tôi."

++++++++

Thoát khỏi cô hướng dẫn viên du lịch mặc dù cười vui vẻ nhưng trong mắt lóe ánh sáng kích động mạo hiểm, Alexandre đi đi dừng dừng, lúc gần đóng cửa viện, mới ra khỏi đại viện Quân gia, thẳng đến khách sạn anh đã đặt.

Khách sạn tên Khách Sạn Red Star, chuẩn cấp bốn sao, bên trong trang hoàng giống cung đình châu Âu, vô cùng hoa lệ, hơn nữa bên trong có hồ bơi, phòng tắm hơi, quán bar đầy đủ mọi thứ, trong nhà ăn còn có đủ loại thức ăn, Alexandre đến quầy nhận chìa khóa phòng, thẳng đến tầng 10.

Hành lý anh mang cũng không nhiều lắm, cho nên cũng không gọi phục vụ, sau khi tự mình xuống thang máy mới phát hiện hành lang hẹp dài, phòng đông đúc, tự nhìn số phòng của mình, phía trên viết 1069, Alexandre nhếch miệng cười, người Trung Quốc thật đông, theo lý một tầng như vậy tối thiểu cũng phải có 69 căn phòng.

Phòng 1069 cách thang máy xa nhất, Alexandre tựa hồ đi mất 3 phút, mới tìm thấy phòng mình.

Chìa khóa rất khó tra vào lỗ, Alexandre xoay vặn hồi lâu mới mở cửa, cửa gỗ phát ra tiếng kêu quỷ dị, kèn kẹt mở ra, một cỗ mùi quái dị phả vào mặt.

https://thuviensach.vn

Khụ khụ khụ khụ.....Cái mùi quỷ gì đây? Khách sạn bốn sao của Trung Quốc còn kém chất lượng như vậy? Trong lòng Alexandre hơi phàn nàn, nhíu mày lấy tay phẩy phẩy, đột nhiên giữa kẽ hở của cửa và tường chẳng biết có gì đó màu đỏ chợt lóe qua, tựa hồ vừa rồi có cái gì đã đứng ở cửa xuyên thấu qua khe hở của tường và cánh cửa gắt gao nhìn chằm chằm anh.

Lúc này mới 6h chiều, theo lý mặt trời còn chưa xuống núi, nhưng trong phòng đen nghịt, Alexandre bất giác đánh một cái rùng mình. Loại cảm giác này cực kỳ quỷ dị, anh vốn không tin vào Chúa, nhưng vẫn móc ra một cây thánh giá trước ngực giơ thẳng, cẩn thận một cước đá văng cánh cửa, trước cửa sau cửa khắp nơi đều nhìn một chút, phát hiện không có gì dị thường.

Ớ..... Mình làm sao vậy nè..... Alexandre đỡ trán, mở đèn điện ở cửa, bên trong sáng lên.

Đây là một căn phòng ước chừng hơn hai mươi mét vuông, giường lớn hai thước, chân giường đặt một TV do Nhật sản xuất 23 inch, nơi gần cửa sổ đặt hai sofa đơn nhỏ cùng một bàn gỗ nhỏ hình tròn, kiểu dáng của phòng vệ sinh, chỉ dùng tấm kính mờ ngăn cách buồng tắm và bồn cầu.

May là phòng coi như sạch sẽ, Alexandre hài lòng đi tới trước giường, một tay giựt toàn bộ rèm cửa sẫm màu ra, cả căn phòng lập tức sáng sủa hẳn lên.

Lúc này mặt trời còn chưa xuống núi, nắng ấm chiếu vào gian phòng, Alexandre nhắm hai mắt lại, nghĩ về hành trình Trung Quốc mấy ngày nay, bỗng dưng cảm thấy hưng phấn, anh tựa hồ đã tìm thấy tổ tiên của mình rồi, đáng tiếc không biết cha mình đến tột cùng ở đâu, Alexandre chậm rãi mở mắt, dùng đôi mắt trống rỗng màu lục sắc dừng trên những người Trung Quốc nhỏ như con kiến đang qua lại dưới lầu, thình lình đặc biệt chờ đợi một người trong đó chính là người cha mà anh cần tìm, nghĩ tới đây anh có chút thở dài..... Cha, cha đến tột cùng còn sống hay đã chết.....Rồi lại đang ở nơi nào?.....Mẹ bị bệnh nặng..... Mẹ thật sự muốn gặp cha.....

https://thuviensach.vn

Trong lúc trầm tư Alexandre không hề biết, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, khúc xạ trên mặt đất căn phòng một cái bóng thật dài, là hai người.

Đem hành trình hôm nay cùng đầu mối mình phát hiện viết vào nhật ký, đã hơn 8h tối, Alexandre dùng tay xoa cái cổ đau xót, tính toán thời gian một chút, cầm lấy điện thoại đầu giường, gọi một cuộc quốc tế đường dài.

Los Angeles Hoa Kỳ bên kia vừa vặn là buổi sáng, nghe điện thoại là cô y tá của bệnh viện, giản lược tóm tắt rõ ràng đối tượng mình muốn gọi, một lát sau, đầu kia điện thoại liền truyền đến thanh âm dịu dàng quen thuộc.

【 Alex, Trung Quốc có được không? Có giống trên TV nói không? 】 Thanh âm của Alexandre có chút nghẹn ngào, cười nói: 【 Mẹ..... Nào có lạc hậu như trên TV nói, đài truyền hình lừa gạt dân trong nước đấy, Trung Quốc ấy à..... Chính là người có đông chút, hết thảy những thứ khác đều rất tốt. 】

Mẹ khẽ bật cười, trong thanh âm mang theo hưng phấn: 【 Nhớ chụp nhiều ảnh chút, rửa ra cho mẹ xem. 】 Alexandre liếm liếm môi, nghiêng người dựa vào đầu giường, chân đặt trên mặt đất, nhẹ nhàng nói: 【 Mẹ..... Con đã thấy ảnh của cha rồi.....Mẹ yên tâm.....Con nhất định sẽ đưa cha trở về..... 】

Elena mẹ của Alexandre vốn là người Pháp lai Anh, trong thế chiến thứ hai theo cha mẹ định cư ở Mỹ, sau khi chiến tranh kết thúc trong lúc làm việc quen biết với Quân Dật Văn lúc đó đang ở Hoa Kỳ ra sức học tiến sĩ, hai người nhất kiến chung tình, không ngờ Quân Dật Văn khăng khăng về nước, cuối cùng không còn tin tức, mà bên này Elena mới phát hiện mình có thai.

Loại kịch tình này thật sự là máy bay chiến đấu trong cẩu huyết, sau nhiều năm Elena bị ung thư, ý niệm duy nhất chính là muốn tìm người yêu

https://thuviensach.vn

nhiều năm trước đã đi không quay lại trở về, lúc này mới có một màn ngàn dặm tìm người thân.

(Tiêu: Cẩu Huyết ở đây là từ để trêu chọc kiểu tình tiết cường điệu quá mức hoặc những mô típ cũ lặp đi lặp lại không có gì mới. Từ này bắt nguồn từ thời kỳ phim Hồng Kông về đề tài bắt quỷ trừ ma chuyên dùng máu chó để trừ tà, khiến cho tác dụng của máu chó được lặp đi lặp lại hàng loạt tuyên truyền không biết chán.)

Alexandre mặc dù đối với người đàn ông có thể vứt bỏ mình và mẹ này không có hảo cảm, nhưng mẹ từ nhỏ đã ngậm đắng nuốt cay ngày làm ba việc tạo điều kiện cho anh ăn học, thậm chí mỗi cuối tuần còn xin Hoa Kiều đến dạy tiếng Trung cho anh, có thể thấy được bà đối với người cha không chịu trách nhiệm kia trong lòng vẫn còn yêu say đắm, nói thế nào đi nữa, mình dù sao coi như một nửa là người Trung Quốc, tẫn thiện tẫn hiếu là việc nên làm.

Đối thoại của hai mẹ con vô cùng ấm áp, tiếng cười liên tục, Alexandre dựa nghiêng vào đầu giường, chân trần chấm đất cố gắng kể về những chuyện thú vị phát sinh trong chuyến đi tới Trung Quốc của mình, mẹ Elena ở đầu kia điện thoại vô cùng vui vẻ, cũng bắt đầu nói về những chuyện xảy ra trong phòng bệnh của mình.

Một cánh tay trắng nõn từ dưới sàng dùng một loại tốc độ cực chậm duỗi ra, trên cánh tay vẽ đầy hoa văn màu đen, từng chút từng chút một dùng ngón tay bò sang.

Ngón của cánh tay kia hết sức thon dài, móng tay rất dài, trên mu bàn tay một mảnh tím xanh, rất giống tụ máu. Da lộ ra màu trắng của bệnh trạng, còn có thể nhìn thấy mạch máu màu tím đỏ.

Alexandre hoàn toàn chưa phát giác ra, như trước chân trần nghiêm túc kể về những cảnh sắc mình nhìn thấy ở thành phố B, vào giây phút bàn tay

https://thuviensach.vn

quỷ dị kia sắp bắt được mắt cá chân anh, Alexandre cọ một chút rút chân về, ngồi xếp bằng trên giường.

Cái tay kia thoáng cái bắt vào khoảng không, nhanh chóng bò về dưới giường.

Alexandre sau khi nói chuyện với Elena xong, liền vui vẻ đứng dậy đi tắm, vừa rồi khi gọi điện trạng thái tinh thần của mẹ cũng không tệ lắm, hơn nữa mình tìm cha cũng chưa có tiến triển, ngày mai đi một chuyến nữa đến cục công an hỏi chút xem, nói không chừng có thể tìm thấy cha rồi.

Alexandre nghĩ vậy, đổ sữa tắm lên tay, chà xát vài cái liền nhắm mắt lại hưởng thụ niềm vui tắm rửa.

Sau khi tắm xong, Alexandre ngay cả quần áo cũng không mặc, liền ngã đầu xuống trên giường.

Anh nhanh chóng ngủ thiếp đi, nhưng cảm giác ngủ cũng không an ổn lắm, giường vô cùng mềm, hơn nữa độ cao của gối vừa phải, nhưng anh chung quy cảm thấy chẳng biết từ đâu thổi tới gió lạnh, phía sau lưng cảm thấy một trận lạnh lẽo, tê dại dữ dội.

Alexandre cảm thấy mình trong lúc nửa tỉnh nửa mê không thể nhúc nhích, tựa hồ có thứ gì đó phóng qua ván giường thoáng cái ôm lấy anh, hơn nữa trên giường vốn cực kỳ bằng phẳng bỗng dưng mọc lên một thứ gì đó cứng rắn thẳng tắp chỉa vào phần mông anh.

Đôi cánh tay chậm rãi từ dưới giường duỗi ra, thẳng tắp xuyên qua ván giường, ôm thắt lưng Alexandre, hơn nữa một thứ gì đó ẩm ướt trơn trơn như đầu lưỡi, nhẹ nhàng lướt trên vành tai anh.

Có một người..... Có một người ở dưới giường.....!

https://thuviensach.vn

Alexandre hoảng sợ không thôi, nhưng mà..... Dưới giường này không có khe hở có thể giấu một người mà! Người kia tại sao có thể.....? Nghĩa vậy anh không nhịn được toàn thân thoáng phát run, ót tê dại.

Trên đôi tay kia vẽ đầy hoa văn màu đen, càng ôm càng chặt, gắt gao kiềm chế Alexandre trong ngực, mà cái cứng rắn kia cũng bắt đầu phun ra thứ gì đó sềnh sệch, cọ cọ cánh mông anh, cuối cùng cố gắng muốn thúc vào phía trước.

Này này này người dưới sàng này muốn cưỡng gian anh!

Sau khi nhận thức được điểm này, Alexandre bắt đầu nỗ lực khống chế thân thể mình phản kháng. Đáng tiếc thân thể không thể nhúc nhích, sau một phen giãy giụa nhỏ, anh lại biến thành một chân mở rộng ra, bộ dáng mặc ngài nhấm nháp.

Người dưới giường thấp giọng ha hả cười một trận, cánh tay dời xuống, ôm lấy vòng eo Alexandre, đầu lưỡi bắt đầu tinh tế liếm phần cổ sau tai anh, đem cái thứ tội ác kia chậm rãi thúc lên, chậm rãi tiến vào nơi ấm áp của anh.

"f..... u..... c..... k..... you....." Thân thể đau đớn tựa như bị thứ gì đó bén nhọn bổ ra vậy, Alexandre buộc chặt thân thể, ra một thân mồ hôi lạnh, thứ phía sau kia vẫn cứ chuyển động đều, anh nhíu chặt mày, dùng tiếng mẹ đẻ hung hăng thăm hỏi thằng cha trốn phía dưới giường kia.

Sau một trận điên cuồng, đôi tay kia cộng thêm cái thứ tội ác kia chậm rãi lui về, lui vào giữa giường.

Alexandre nhảy dựng lên, lao khỏi phòng canh giữ ở cửa, lớn tiếng gào lên.

++++++++++

https://thuviensach.vn

Bởi vì là bạn bè nước ngoài bị tập kích, cảnh sát nhanh chóng nhập cuộc, chỉ chốc lát sau liền ở dưới giường phát hiện một bộ thi thể bị gắn trên ván giường, thi thể đã biến thành xác khô, bị người dùng đinh sắt thô dày xuyên qua tứ chi gắt gao đóng trên ván giường, cảnh sát suy đoán người bị hại ít nhất đã chết hơn 20 năm.

Alexandre cảm thấy có chút khó tin, vừa rồi một màn cưỡng gian cuối cùng khiến anh cực kỳ hưởng thụ kia thật sự từng tồn tại, anh hiện giờ phía sau còn ẩm dính, đôi khi còn sít sao kẹp lại, để ngừa không cẩn thận rò rỉ ra. Nhưng hiện giờ cảnh sát tìm thấy..... Chẳng lẽ nói vừa rồi cưỡng gian anh chính là một bộ xác khô?

++++++++++++++++

Alexandre mặc một bộ tây trang màu đen, mang kính đen, lẳng lặng ngồi ở đuôi tàu ca nô cỡ nhỏ, lẳng lặng vẫy tro cốt trong tay.

Cuối cùng, mẹ Elena vẫn không đợi được cha anh Quân Dật Văn, buông tay về Tây, bà vốn là tín đồ Thiên Chúa, trước khi qua đời dặn dò yêu cầu hỏa táng mình, tro cốt rắc vào biển, ngụ ý vì Quân Dật Văn mặc kề trên trời dưới đất, tới chỗ nào bà đều có thể tìm thấy ông.

【 Alex! Mau tới đây mau tới đây, trên biển trôi sang một người! 】 Ở tay lái cuối thuyền bạn gái Avril đột nhiên kinh hô.

Người? Chẳng lẽ là vượt biên? Lòng Alexandre còn đang nghi hoặc, nhưng nhanh chóng ôm hủ tro cốt đi tới đuôi thuyền.

Cách đó không xa trôi tới một người nằm úp sấp trên thứ tương tự tấm ván gỗ. Người này một đầu tóc đen dài, đã bị nước biển dính ướt, cuộn thành một đoàn, mặc một thân quần áo rách nát màu đỏ sậm, lộ ra một đôi tay trắng nõn nhưng vẽ đầy hoa văn màu đen.

Hoa..... Hoa văn này anh biết!

https://thuviensach.vn

Alexandre vô thức lui về phía sau một bước, hoa văn này..... Không phải là của thứ anh gặp ở Trung Quốc..... Hoa văn trên cánh tay của thứ kia sao?

Alexandre sợ đến không nói nên lời, nhìn kỹ lại, hai tay hai chân người nọ cũng bị đinh xuyên thấu, đang chậm rãi chảy ra máu tươi đỏ sẫm, sau khi hòa với nước biển, dấu vết màu đỏ biến mất vô ảnh vô tung, cũng cùng xác khô được phát hiện trong phòng kia giống nhau như đúc.

Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Người trôi bập bềnh ngoài khơi tựa hồ đã cảm nhận được ánh mắt của Alex, đột ngột ngẩng đầu, lộ ra một khuôn mặt cực kỳ diễm lệ, sắc mặt lại một mảnh xanh tím, tựa hồ còn liếm môi cảm thấy chưa đã, quỷ dị bật cười với anh.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 5+1: Thành Phố Thiên Thần (1)

Ngày 4 tháng 7 năm 2022, Los Angeles Hoa Kỳ.

Ryan Văn Quân bị từng đợt tiếng rống tê tâm liệt phế dưới lầu đánh thức.

"SHIT!" Anh mắng nhỏ một câu, trở mình một cái, nặng nề chôn đầu trong gối, dùng sức loại bỏ sóng âm kia, vừa mới từ Trung Quốc thăm người thân trở về anh còn chưa thích nghi được với múi giờ sai lệch, đáng tiếc chỉ chốc lát sau, lại nghe thấy ngoài cửa truyền đến tiếng súng bằng bằng thật lớn, như trước kèm theo tiếng khóc la chói tai của phụ nữ.

"SHIT!" Ryan cá chép quẫy mình từ trên giường nhảy lên, nhìn lịch trên đầu giường một chút, kinh ngạc phát hiện mình đã ngủ hai ngày, bất giác lại mắng: "Hôm nay là ngày độc lập mà!" Anh đè lên huyệt thái dương đau nhức, móc ra súng ngắn Colt dưới gối, chân trần lén lút đi tới cửa, dùng mắt nhìn nhìn ngoài cửa.

Ngoài cửa không có gì khác thường.

Anh ở chính là tầng trên cùng của một khu nhà trọ, 48 tầng, Ryan suy nghĩ một chút, hộ gia đình trên tầng này tổng cộng tám hộ, hơn nữa mỗi nhà đều biết, trừ anh là CIA ngụy trang thành giám đốc phòng quan hệ công chúng công ty năng lượng, những người khác đều là tinh anh của giới tài chính, giới luật sư, mấy năm nay đều sống yên ổn vô sự, sao hôm nay lại xảy ra tập kích bạo lực đến mức này?

Vẫn nên gọi 911 thôi, Ryan trở về phòng, nhanh chóng bấm điện thoại.

https://thuviensach.vn

Đầu kia điện thoại là âm máy bận, gọi ba bốn lần vẫn như cũ ở trạng thái không ai nghe, Ryan nhíu mày, bỗng dưng cảm thấy kỳ quái, 911 không hề có người nghe máy, thế này là thế nào?

Hệ thống báo động của Hoa Kỳ tuyệt đối sẽ không có chuyện trong 10 giây không ai nghe máy, Ryan trở lại phòng, tiện tay mặc một cái áo ba lỗ bó sát người màu trắng, nhanh chóng chạy trở ra cửa.

Anh cẩn thận treo xích an toàn chốt cửa, lén lút giựt ra một khe hở nhỏ, liền nhìn thấy một bóng đen thoáng cái nhào lên, Ryan theo phản xạ thoắt cái đã muốn đóng cửa, bóng đen ngoài cửa kia lại cứng rắn lấy ngón tay chèn ở khe cửa, gắt gao chế trụ muốn mở cửa.

Người này sức thật sự rất lớn, Ryan nghĩ loại người xuất thân từ học viện quân sự tiêu chuẩn như mình dùng sức lực toàn thân cũng có chút đánh không lại kẻ ngoài cửa, hơn nữa móng tay kẻ ngoài cửa cực kỳ dài, hai tay tản ra mùi gỉ máu, khe móng tay đều là thứ gì đó dạng máu thịt màu đỏ tươi.

Hôm nay không phải Halloween! Ryan gắt gao chắn cánh cửa, nhưng người ngoài cửa ngón tay bị kẹp cũng không chút cảm xúc, như trước muốn đẩy cửa vào, Ryan ở trong lòng đem những từ mắng chửi từng học qua mắng một lần, chế giễu người ngoài cửa: "Bạn hiền! Hôm nay không phải Halloween, không có kẹo ăn đâu!"

Nhận được câu trả lời là cánh cửa càng bị đụng mãnh liệt hơn, Ryan cực kỳ bực mình, nghĩ đến vừa rồi phát sinh tiếng đấu súng, thoáng cái liền mở cửa dùng súng chỉa vào người ngoài cửa cao giọng quát: "Không được.....!" Chữ động còn chưa nói ra khỏi miệng, anh lại thoáng cái nói không ra lời.

Người trước mắt này, da đã biến thành màu than chì, khóe mắt còn có thể nhìn thấy mạch máu màu đen, lúc này đang trừng đôi mắt huyết hồng thẳng tắp nhìn anh, há miệng trong yết hầu phát ra tiếng kêu mơ hồ, duỗi

https://thuviensach.vn

cánh tay vụng về, tựa hồ khớp xương đã biến đổi cứng ngắc vậy, di chuyển hai chân cứng đờ từng chút từng chút đi về hướng anh.

Người này! Không phải là bảo vệ ở lầu một..... Tên là Davy gì đó sao! Trong lúc nhất thời đầu óc Ryan chưa kịp phản ứng, kinh ngạc lui về sau mấy bước, lúc này Davy mặc đồng phục màu đen, nhưng đã sớm rách rưới không chịu nổi, phần bụng chẳng biết bị cái gì mổ thủng xé toạc, thịt ruột màu xám cùng nội tạng từng chút từng chút sà xuống mặt đất, hơn nữa cả người tản ra mùi hôi thối..... Đây..... Thoạt nhìn cũng không phải là Halloween, chẳng lẽ kẻ trước mắt đúng làthây ma?Resident Evil phiên bản người thật?

Tay Ryan ghìm súng, cẩn thận lui về phía sau từng bước, thấp giọng cảnh cáo: "Đừng cử động! Nếu không tôi nổ súng!" Davy tựa hồ một câu cũng không nghe thấy, vẫn như cũ phát ra tiếng tru mơ hồ như dã thú, kiên định đi về phía anh.

Tựa hồ như bị Davy kêu gọi, cửa lại lần lượt xuất hiện bathây mabộ dáng cùng loại, hình thành thế vâychậm rãi đi về phía anh, huấn luyện nhiều năm khiến Ryan thoáng cái tỉnh táo lại, anh thử nổ một phát súng trước bắn trên mặt đất, phát hiện bốn bộthây manày không chút cảm xúc, anh không dodự nổ súng.

Một súng này bắn vào đùi Davy, súng ngắn Colt cự ly gần uy lực viên đạn bắn ra rất lớn, nhưng chỉ một chút như vậy, lại chẳng mảy may ngăn cản được Davy đi tới, gã này tựa như còn không cảm thấy gì chỉ hơi khựng lại, rồi lại kiên định đi về phía anh.

Đùa nhau à? Ryan lại muốn lui về phía sau vài bước, nhưng không cẩn thận giẫm lên remote tùy tiện ném trên mặt đất, TV phụt một tiếng mở lên, tiếng đưa tin hiện trường dồn dập lập tức truyền đến: "Nơi này là Los Angeles, nơi này là Los Angeles, từ hai ngày trước sau khi xuất hiệnthây ma. .....Xin các người dân thành phố nhất định phải chú ý an toàn, đừng ra

https://thuviensach.vn

ngoài, đừng phát ra tiếng vang quá lớn, xin nhắc lại lần nữa,thây magặm cắn có khả năng lây bệnh, xin mọi người nhất địnhphải đợi quân đội cứu viện.....Nhược điểm của chúng ở đầu.....Phóng viên CNN Jessica đưa tin."

"Móa!" Ryan hiếm khi mắng một câu tiếng Trung, mấy kẻ thích Halloween trước mặt này cư nhiên thật sự làthây ma! Anh không chút do dự, tỉnh táo hướng đầu bốn bộthây manổ súng, lại không ngờcửacàng dũng mãnh tràn vào nhiềuthây mahơn.

Lúc này đâythây maxuất hiện đại khái có mười mấy tên, Ryan nhìn mặt chúng đều thật quen, tựa hồ cũng là hộgia đình ở tầng nào đó, cóthây manữ còn mặc áo dạ hội hàng hiệu, chân mang giày gót nhọn12cm, tuổi trẻ như hoa như ngọc giờ đã thành thế này, ngẫm lại thật đáng tiếc, Ryan giơ cánh tay lên, tỉnh táo nổ súng.

Không lâu sau đạn đã bắn hết, Ryan chỉ có thể chạy nhanh vài bước một cú xoay người tuyệt đẹp dùng một tay phóng qua bàn bếp kiểu mở, nắm lên một trái lựu đạn mini anh giấu trong ngăn kéo, vứt ra ngoài.

"Ầm" Phòng bị nổ đến rối tinh rối mù, Ryan ho khan vài tiếng, nắm một con dao lên vừa ngẩng đầu nhìn, một đámthây masớm đã bị nổ thành tảng thịt, mà cánh cửa gỗ cũng bị nổ tung chỉ còn lại vàimảnh, đây là nhà trọ anh làm CIA bán 10 năm mạng mới mua được nha! Trong lòng Ryan thầm chửi rủa, nhưng mặt ngoài biểu hiện tỉnh táo một tay lấy tủ đầu giường kê ở cửa, đứng dậy nhanh chóng từ trong tủ quần áo lấy ra một bộ áo ba lỗ bó sát màu đen, mặc vào quần ngụy trang và giày quân dụng, lại từ sâu bên trong tủ quần áo lấy ra Desert Eagle và Glock 18 mình lén giấu, cục sạc, balô, ba trái lựu đạn, dao găm, dây thừng, cùng với một vốc đạn, cộng thêm hai cái bánh sandwich trong tủ lạnh của mình, hết thảy quẳng vào trong balô.

Ryan có chút may mắn mình khi lên đại học đã chọn học viện quân sự, hơn nữa giả mạo thân phận tiến vào CIA, bằng không hôm nay gặp loại chuyện này anh sớm đã bị cương thi gặm mất não rồi. Vừa rồi tiếng động

https://thuviensach.vn

của lựu đạn cực kỳ lớn, nhưng không dẫn tới thây ma, chắc làthây matầng này cũng chỉbấy nhiêu.

Nhưng tuyệt đối không thể ngồi đây chờ chết, Ryan lấy ra điện thoại di động quân dụng, nhanh chóng bấm số bàn lễ tân của tổng bộ, không thông, lại đổi sang số cá nhân của thủ trưởng, không thông, của đồng sự Heinrich, cũng không khác là mấy.

Ryan thình lình cảm thấy có chút sợ hãi, có chút sợ hãi, nghĩ đến mấy ông bố cùng Tiểu Kính Nhiên ở Trung Quốc xa xôi, không biết họ có an toàn không.....

Anh suy nghĩ một chút, gọi một cú điện thoại về nhà ở tận Trung Quốc, cũng không thông. Có thể tín hiệu nơi này đã bị cắt đứt. Ryan thoáng thở dài, lúc gần đi nhìn thoáng qua chính mình trong gương.

Bản thân trong gương khoảng hai tám hai chín tuổi, không mang diện mạo điển hình của người châu Á lắm, đôi mắt màu đỏ sậm —— Khi đó vì DNA của anh biến dị, đây là một khuôn mặt xinh đẹp nam nữ già trẻ đều yêu thích, hơn nữa vóc người cũng không sai, mặc một thân trang phục của bộ đội đặc chủng cảm giác càng đẹp trai.....

Con người mà, chung quy luôn tự vui tự sướng, căng lỏng có độ đúng không? Ryan âm thầm tự kỷ một mình, lại khôi phục tỉnh táo.

Quan trọng nhất hiện giờ, là anh làm thế nào từ tầng 48 chạy đi, dựa theo phỏng đoán của anh, tầng 48 này về cơ bản đều là hộ dân cư, đó chính là hơn một ngànthây ma!

Mặc dùthây madại bộc phát, nhưng nơi này vừa không có điện, cũng không có nước, Ryan cẩn thận kiểmtra tất cả hộ gia đình ở tầng này một lượt, phát hiện rất nhiều dấu vết thu dọn đồ đạc vội vã đi, nói vậy rất nhiều người đã bỏ trốn.

https://thuviensach.vn

May quá, may quá, nhưng khi anh nhìn đến lối thoát hiểm, lại thoáng cái cười không nổi nữa, trong hành lang đứng dày đặc rất nhiềuthây ma, khớp xương của những thây ma này đều đã cứng đờ, bò khôngđược lên lầu, liền có đứa nhảy, có đứa dùng tứ chi bò, từng chút từng chút muốn lên tầng của anh, anh vừa nhìn xuống phía dưới, rậm rạp không biết bao nhiêuthây ma.

Ryan cảm giác da đầu mình có chút tê dại, nhữngthây manày nhất định là bị thanh âm vừa rồi anh gây radẫn tới, sắc mặt anh tỉnh táo đóng cửa lối thoát hiểm, lại bắn nát kính của bộ dụng cụ chữa cháy, đem ống nước quấn trên nắm cửa, xoay sang đánh giá thang máy.

Biện pháp duy nhất hiện nay, cũng chỉ còn con đường chạy bằng thang máy này.

Ryan nhấn nút, dùng sức đẩy cửa thang máy, đợi đến khi thang máy lên đến tầng 47 bắt lấy dây thừng nhảy xuống. Cú nhảy này vừa vặn đáp trên nóc thang máy, Ryan nhanh chóng cúi người, động tác liền mạch lưu loát, thang máy "đinh" một tiếng ngừng lại, chậm rãi mở cửa.

Ryan lắng lặng lắng nghe tiếng vang bên trong thang máy, hồi lâu cũng không nghe thấy thanh âm, liền lấy ra khẩu Glock 18 có thể liên tục bắn 20 viên đạn, lặng lẽ đẩy tấm thông khí trên thang máy ra.

Vừa nhìn lại càng phát hoảng, nhómthây manày dường như biết anh ngay trên nóc thang máy vậy, mộtđám ngửa đầu thẳng tắp nhìn anh, thấy anh đẩy tấm thông khí này, tất cả đều như phát điên quơ quào hai tay, có con còn chơi trò chồng người, một con giẫm lên một con khác muốn bò lên trên.

Bằng bằng bằng..... Lực phản chấn của Glock 18 mặc dù không lớn lắm, 20 phát đạn này thoáng cái bắn ra liên tiếp, Ryan cảm giác cánh tay mình đều có chút tê dại, trong thang máy trên vách tường đều là vệt máu và

https://thuviensach.vn

óc trắng hồng bắn tung tóe, mà ngay cả trên mặt anh cũng tóe lên một chút, chỉ trong nháy mắt đó, anh còn tưởng rằng mình là kẻ cuồng sát

Vì để ngừa vạn nhất, anh không đổi đạn, mà dùng tay kia rút ra Desert Eagle, lẳng lặng chờ đợi 3 phút, nhìn thấy bên trong thang máy không cóthây madi chuyển, mới nhảy xuống thang máy.

Anh cũng không nhảy lên người những thi thể này, mà hai chân giạng thẳng ra, bước xiên kiểu chữ mã hai chân gắt gao chống vách tường song song trong thang máy, thò người nhanh chóng ấn nút lầu một, thang máy chậm rãi khép lại, anh thở dài một hơi, tiếp tục trở lại nóc thang máy.

Ra khỏi cao ốc tựa hồ rất dễ dàng, sau khi tới tầng một, không có loại cảnh tượng như trong điện ảnh anh tưởng tượng —— một đámthây mađang tẻ ngắt đứng ở cửa thang máy chờ đợi bữa tiệc lớn, màtrong đại sảnh một người cũng không có, Ryan nghĩ một chút, lại nhấn xuống nút B2.

Lúc khởi động chiếc Nissan rẻ bèo của mình, Ryan lại gọi điện thoại cho gia đình ở Trung Quốc, như trước không có phản ứng, chỉ có điều lúc này đây thanh âm phát ra xẹt xẹt, tựa hồ có gì đó đang làm nhiễu tín hiệu của anh.

Ryan kéo tay phanh, giẫm chân ga, chạy ra khỏi bãi đỗ xe ngầm.

Trên đường cái vốn đông nghịt huyên náo giờ phút này yên tĩnh vạn phần, tất cả ô tô đều xiêu xiêu vẹo vẹo đậu một bên, tựa hồ chủ nhân trên xe gặp chuyện gì đó khẩn cấp dừng xe, trên mặt đất bẩn loạn không chịu nổi, cóthây maăn mặc vô cùng hip-hop còn quỳ trên mặt đất tựa hồ đang nhấm nhápthi thể người? Trong lòng Ryan thầm sợ hãi than một tiếng, vừa định lặng yên không một tiếng động từ bên cạnh lái qua, lại nghe thấy hướng đông truyền đến một tràn tiếng súng bắn như pháo nổ.

Kìa..... Trời ạ.....Sao lại còn có thanh âm của súng máy hạng nặng? Ryan lập tức lái xe về phía trước, sau khi quẹo qua hai ba ngã tư đường mới

https://thuviensach.vn

phát hiện ở ngã tư đường đặt một chiếc xe tăng, cùng ít nhất năm nghìn tênthây mavây quanh xe tăng, phía trên xe tăng có mấy người đang đứng, ởgiữa là một gã tráng hán cầm súng máy hạng nặng, mặc đồ ngụy trang, vừa nhìn chính là quân nhân, mười mấy người đàn ông còn lại đứng bên ngoài, vây quanh phụ nữ và trẻ con ở chính giữa, trong tay cũng cầm súng máy, súng săn gì gì đó, từng phát từng phát tiêu diệt đámthây mamuốn kéongười xuống.

Ryan nghĩ cũng không nghĩ, xoay vô lăng giẫm thẳng chân ga, khi gần đụng trúngthây manhanh chóngđảo hướng phanh xe, thoáng cái liền nghiền chết mười mấythây ma, anh thuận tiện ném ra một tráilựu đạn, nổ tung vô sốthây ma, mười mấy người nọ vốn sắc mặt tuyệt vọng, vừa nhìn thấy Ryanđến mắt đều sáng ngời.

Đám ngốc này! Còn lái xe tăng? Loại rắn chắc này là vô dụng nhất đó!

Ryan cắn răng ném tất cả lựu đạn trên người ra, lại giẫm ga một cước, cao giọng quát: "Mau chóng rời khỏi xe tăng, thứ đó vô dụng! Để lại một người bọc hậu, bên kia bên đó....." Ryan chỉ tay về phía xe buýt trường học màu vàng đậu ven đường, "Các anh ai biết lái xe? Mau chóng lên chiếc xe kia rời đi!"

Đám người kia tựa hồ nghe theo kiến nghị của Ryan, một đám dời hướng chậm rãi tiến vào chiếc xe buýt màu vàng kia, Ryan cũng thừa lúc này móc ra cặp súng, vừa lái xe lượn vòng quanh thây ma vừa nổ súng.

Rốt cuộc, tất cả mọi người đã lên chiếc xe buýt màu vàng nọ, hữu kinh vô hiểm rời khỏi đó. Ryan đi theo chiếc xe buýt ngừng lại ở một trạm xăng ngoại ô thành phố.

Sau khi cẩn thận kiểm tra một phen xác định trạm xăng không có gì nguy hiểm, Ryan mới biết được đầu đuôi chuyện này.

https://thuviensach.vn

Trước mắt tổng cộng 14 người, tám nam, sáu nữ, trong đó còn có một cô bé cực kỳ xinh đẹp, những người này đều là người sống sót, nghe họ nói, hai ngày trước —— Cũng chính là khi Ryan vừa mới về nước, không biết tại sao, nơi này bộc phát một trận khủng hoảngthây ma, người họ quen biết,thân nhân, người yêu, hết thảy đã hóa thànhthây maăn thịt người.

Ryan hơi nhíu mày, đám người kia hiển nhiên đã đói bụng lắm, một đám chạy vào cửa hàng tiện lợi bên cạnh, cầm lấy thức ăn liền ăn, anh đã hiểu sơ một chút, nghề nghiệp 14 người này đa dạng, nhân vật nòng cốt —— Cũng chính là đội trưởng của họ tên Ronny Bowman, đại khái chưa tới 30 tuổi, gốc Đức, tóc vàng mắt xanh mũi cao, diện mạo điển hình của người Aryan, vóc người khỏe đẹp, nguyên lai từng chịu sự quản lý của đội hải quân lục chiến, bây giờ vẫn là một quân quân đang phục dịch, hình như là trung tá.

Ryan nhíu mày, nếu là quan quân, khẳng định cũng có quan hệ với bộ tài nguyên quốc gia CIA hoặc bộ quốc phòng, nói không chừng họ chính là đồng sự cũ, song cấp bậc của mình là thượng tá, người đàn ông trước mặt này có phải nên đứng dậy cúi chào anh không?

Ryan cũng không nói rõ thân phận của mình, chỉ nói mình là một giám đốc nhỏ của công ty năng lượng, khi Ronny bộ dáng hiểu rõ cười như có như không nhìn trang bị của anh, liền mượn cớ mình là người yêu thích sưu tầm vũ khí.

Ryan gia nhập khiến họ bổ sung thêm chút lực chiến đấu, một đám người để sưởi ấm liền làm một đống lửa to, duy nhất một cô bé khoảng năm sáu tuổi đến gần, ôm gấu bông, sắc mặt dưới ánh lửa chiếu rọi có chút tái nhợt, mở to hai mắt, cong miệng nhỏ nhắn thấp giọng hỏi: "Chú ơi, chú có thấy mẹ của con không?"

Cô bé mặt mũi vô cùng đáng yêu, mái tóc xoăn màu vàng kim, trên đầu còn cài một kẹp tóc hình con bướm, cứ thế dùng đôi mắt to ướt sũng nhìn Ryan.....Thật đáng yêu!

https://thuviensach.vn

Ryan cười hắc hắc, một tay bế cô bé đặt trên đầu gối, hòa ái hỏi: "Gọi chú là Ryan được rồi, chú không thấy mẹ con, nhưng mà mẹ khẳng định đang chờ con đó....." Lời này còn chưa nói xong, cô bé sắc mặt xám trắng chậm rãi cúi đầu, thân thể mềm mại tựa trước ngực anh.

Đứa trẻ đáng thương.....Nói không chừng mẹ cô bé đã sớm.....Ryan còn chưa kịp cảm khái, liền cảm thấy cô bé trên người chậm rãi thẳng người dậy..... Mặt ghé vào chỗ cổ anh, trong cổ họng phát ra loại tiếng kêu tựathây ma.

Không đúng! Cô bé này.....Ryan còn chưa kịp phản ứng, liền cảm thấy cô bé kia thoáng cái đã cắn lên cổ anh, anh có thể cảm giác được tiếng máu tươi phun ra, hơn nữa người xung quanh đã sớm hét ầm lên, "Con bé bịthây ma lâynhiễm rồi!"

Ryan dùng hết tất cả khí lực đẩy cô bé đã biến thànhthây mara, lấy tay gắt gao đè lại động mạch, thở hồnghộc quỳ trên mặt đất, sớm đã có người móc súng ra, tỉnh táo giải quyết cô bé.

Ryan có thể cảm giác được máu mình giống như tìm thấy cửa ra chảy không ngừng, anh hơi ngẩng đầu, vừa định kêu cứu thành tiếng, liền nhìn thấy Bowman cầm súng thẳng tắp hướng về phía anh, dùng thanh âm từ tính cực kỳ êm tai dặn dò những người khác, "Hắn cũng đã bịthây macắn, cầm tất cảtrang bị lên, chúng ta đi."

Hắn..... Hắn đây là muốn.....! Ryan trong lúc nhất thời trừng to hai mắt, tận mắt nhìn thấy Bowman hướng đầu anh bóp cò.

++++++++++++

Khi Ryan tỉnh lại, bản thân như trước nằm bên đống lửa ở trạm xăng, thi thể của cô bé vẫn ở bên cạnh, chết vẫn có chút khủng bố, lúc này mặt trời đang chiếu gay gắt, hắn là giữa trưa.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà.....Tại sao mình còn sống? Chẳng lẽ.....Ryan sờ đầu, không hề phát hiện vết thương nào, kỳ quái, anh rõ ràng nhớ viên đạn thoáng cái đã bắn trúng đầu anh mà..... Sao một chút thương tích cũng không có? Nhìn hai tay mình, vuốt ve thân thể mình, chẳng lẽ..... Mình cũng đã biến thànhthây ma?

Không đúng..... Không đúng..... Mình có mạch đập có nhịp tim, thân thể cũng ấm, mình là người! Chính là một con người còn sống sờ sờ! Xác nhận điểm này rồi Ryan vô cùng phấn chấn, Bowman chết con mẹ nó tiệt, bố đây đại nạn không chết nhất định sẽ hành chết ngươi!

"Reng....." Buồng điện thoại công cộng ngoài cửa hàng tiện lợi đột nhiên truyền đến tiếng chuông, vang lên một đoạn thời gian rất lâu, Ryan đứng lên, chậm rãi đi tới, nhấc điện thoại nghe.

"Xin chào, xin hỏi anh là ngài Ryan Văn Quân sao?" Thanh âm đầu kia điện thoại cực kỳ có từ tính, trong thanh âm mang theo cảm tính và mị hoặc, Ryan thoáng sửng sốt, chung quy cảm thấy thanh âm này dường như đã từng nghe thấy, hơn nữa khẩu âm người này nói chuyện cũng rất đặc biệt, một chút cũng không giống người Mỹ, nhưng anh vẫn trả lời: "Đúng, là tôi."

Người đầu kia điện thoại dùng thanh âm mang theo ý cười sung sướng, kéo dài giọng nói: "Hai người cha của anh cùng em trai anh đều đang nằm trong tay tôi, muốn họ, tới tìm tôi."

Tác giả nói ra suy nghĩ:

Tiết lộ chút, nhân vật chính là bánh bao do nam nam sinh ra.....Đương nhiên, một đời này của Quân gia có hai đứa con.....

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 5+2: Thành Phố Thiên Thần (2)

Người bên đầu kia điện thoại dùng thanh âm mang theo ý cười sung sướng, kéo dài giọng nói: "Hai người cha và em trai anh đều đang trong tay tôi, muốn họ, tới tìm tôi."

Hai người cha.....Cha Alexandre và cha Văn cùng A Nhiên thối đều bị bắt? Làm sao có thể? Công phu cha Văn cao như vậy không nói, ít nhất A Nhiên thối cũng là đồ đệ của thiếu lâm, hơn nữa cha Văn bây giờ còn là trạng thái "Bỏ nhà ra đi", cũng có thể bị người bắt?

Tim Ryan thoáng cái nhói lên, thế này là sao? Tại thời điểm nguy hiểm này? Các ông bố của anh cùng với em trai đến tột cùng đang ở đâu? "Fuc....." Chữ phía sau còn chưa nói ra khỏi miệng, người ở đầu kia điện thoại đã nhanh chóng cúp máy, Ryan thoáng tức giận quẳng ống nghe trên tường, lại phát tiết đạp mạnh một cước lên mặt tường, bắt đầu luống cuống đi tới đi lui.

Tất cả trang bị trên người đều đã bị tên to con Bowman kia lấy đi, chỉ để lại một con dao găm giấu dưới giày da, anh hiện giờ trên người không hề có phương tiện liên lạc gì, cũng không biết cú điện thoại vừa rồi rốt cuộc là thật hay giả, ba người họ đều đang ở Trung Quốc, làm sao lại bị bắt ở Mỹ? Hơn nữa những người này đến tột cùng ôm mục đích gì, còn có Los Angeles hiện tại cũng đã biến thành cái dạng này, nơi nơi đều là thây ma, thật sự là..... Đã rét vì tuyết lại giá vì sương.(Tiêu: phiên bản của Việt Nam là "Đã nghèo còn gặp cái eo":D)

Ryan hung hăng đấm tường, bụng đói kêu vang, anh xoay người chạy đến cửa hàng tiện lợi bên cạnh cầm mấy cái bánh donut chưa bị mang đi, ăn

https://thuviensach.vn

một ngụm hồi phục tinh thần thở sâu vài hơi, bắt đầu nhớ lại nội dung cú điện thoại vừa rồi.

Bản thân đơn độc chiến đấu, ngàn vạn lần không thể bối rối.

Ryan đem cái donut cuối cùng nuốt vào bụng, hiện giờ có thể phán định chính là, người ở đầu kia điện thoại không phải người bản quốc Hoa Kỳ, hơn nữa rõ ràng biết Ryan hiện tại đang ở đâu, chỉ có thể chứng tỏ, người đầu kia điện thoại đối với anh.....Rõ như lòng bàn tay, hơn nữa đã sớm bí mật theo dõi. Nhưng hết thảy những việc này lại tựa như nói không thông, hiện giờ Los Angelesthây mahoành hành, bọn cướp này không muốn thoát thân mà muốn bắt cóc, có phải có chút nhànnhã không có việc gì làm không? Chúng chẳng lẽ không sợ bị đámthây manày ăn tươi? Thật sựlà.....Quá kỳ quái.

Bọn cướp cũng không để lại đầu mối gì cho anh, Ryan ở trạm xăng vùng ngoại ô này kiên nhẫn chờ một ngày, chuông điện thoại cũng không vang lên nữa, mấy thằng mắc toi này! Tức giận càng tức giận, nếu đối phương biết anh ở đâu, anh tại sao không thể biết đối phương ở đâu?

Điện thoại này là từ đâu gọi tới, chỉ có một chỗ có thể tra được, chính là CIA chi bộ Los Angeles.

Chết tiệt! Vừa mới từ đó ra, hiện giờ lại phải trở về? Ryan suy nghĩ một chút, trên người mình vũ khí gì cũng không có, ô tô cũng bị đám người kia đoạt đi, chính anh mặc dù bị thây ma cắn không hề hấn gì, nhưng nói không chừng cô bé cắn anh kia độc tố trong thân thể còn chưa tới răng, mình chỉ là may mắn trong may mắn, vũ khí của mình ở khu nhà trọ sớm đã bị dọn sạch, nói không chừng.....

Ryan ở trong lòng nhanh chóng lập một kế hoạch, may là ở trong cửa hàng tiện lợi trắng trợn vơ vét một phen thu hoạch không nhỏ, chiếm được một tấm bản đồ quốc lộ đầy đủ, bản đồ thành phố Los Angeles, chất bán

https://thuviensach.vn

dẫn, cờ lê dùng sửa xe cỡ lớn, đèn pin, bật lửa, bia và vài chai whiskey, một cái cặp hình gấu teddy cho học sinh tiểu học còn sót lại cùng với phương tiện giao thông quan trọng nhất —— Một chiếc xe đạp.

Lúc ra khỏi cửa hàng tiện lợi, đã gần hoàng hôn, ngoại ô Los Angeles đều trồng đầy cây oải hương, cùng các loại cánh đồng cây nông nghiệp, gió nhẹ lướt qua, thổi vang tiếng sàn sạt, mặt trời tỏa ra nhiệt độ ấm áp đang thong thả chìm xuống mặt đất, Ryan bị cảnh tượng tráng lệ tú mỹ bực này hấp dẫn, vừa định cảm thán một câu thơ mười bốn hàng của Shakespeare, liền nghe thấy tiếng vang kèn kẹt quen thuộc.

Trạm xăng dầu chẳng biết từ khi nào đã vây đầythây ma,đám người rậm rạp khiến Ryan cảm thấy ót đềucó chút tê dại, ít nhất trên trăm con, lúc vừa nhìn thấy anh chậm rãi đi ra, tựa hồ có chút chần chờ, tựa hồ lại muốn tiến lên rồi lại không muốn tiếp cận ở tại chỗ đảo quanh.

Ryan bật cười, không hề bối rối, khớp xương củathây manày đều vô cùng cứng ngắc, bản thân có thần thú"xe đạp" trong tay, chúng có chạy cũng chạy không lại tốc độ của xe đạp. Lập tức anh từ trong túi ném ra một chai bia, cỡi xe đạp, giả vờ một chút, xem xét đámthây madều bị tiếng vang hấp dẫnmới xuất hiện, thoáng cái chạy khỏi đànthây ma.

Ryan cảm thấy mình có chút biến thái, dưới tình huống nghiêm túc, tuyệt vọng bực này anh cũng còn có thể cười được. Trái nhảy phải xoay vòng ra khỏi đámthây manày, anh im ắng chậm rì rì đạp xetrên đường quốc lộ, một tay cầm cờ lê, nhìn thấythây malạc đàn dọc đường liền đạp tới hung hăngcho nó một cái cờ lê.

Lúc gần rạng sáng, Ryan rốt cuộc đạp xe đạp kẽo kẹt lắc lư về tới Los Angeles.

Trong thành phố như trước im ắng, có chút khủng bố, nhưng là chuyện đáng mừng, may là hệ thống cung cấp điện của thành phố không bị phá

https://thuviensach.vn

hỏng, đèn đường như trước phát sáng, Ryan đậu xe đạp ở một thùng rác trước nhà, bắt đầu chậm rãi đi về phía trước.

Con đường này trước khi anh đi làm đã đến, tựa hồ là để giám thị một tổ chức cấp tiến nào đó đến từ Trung Đông, hình như đầu góc đường có một tiệm bán vũ khí, Ryan tay cầm cờ lê, cẩn thận đi về phía trước, anh hiện giờ có thể xác định chính làthây machỉ bảo lưu khứu giác và thính giác, cho nên cốgắng hết sức không phát ra tiếng vang gì.

Lúc này trên đường cái du đãng một phần nhỏthây ma, có con đang vội vàng gặm cắn thi thể, ngay cả ruộtđều xé ra, có con thì dồn dập hít mũi, tựa hồ đang tìm kiếm gì đó, Ryan ngừng thở, từng chút một đi về hướng tiệm vũ khí, chỉ sợ mảy may bất cẩn kinh độngthây ma.

"Bằng bằng bằng....." Liên tục vài tiếng súng vang lên từ trung tâm nội thành truyền đến, tất cảthây manhư được máy móc điều khiển, thình lình ngẩng đầu nhìn về hướng tiếng vang, qua chốc lát sau,thây manày liền lảo đảo lắc lư chậm rì rì rời khỏi chỗ, như thủy triều hướng về phía nơi phátra âm thanh.

Tận dụng thời cơ! Cửa tiệm vũ khí đang mở, Ryan một tay cầm đèn pin, một bên cẩn thận vào cửa, mới vừa vào cửa liền nhìn thấy một trận lam quang chiếu rọi giữa đêm đen, mang theo hơi lạnh vũ khí phát ra thanh âm "xoẹt" rét buốt, gào thét kéo tới cổ anh.

Ryan theo phản xạ giơ cờ lê trong tay lên, thân thể nghiêng tránh, khó khăn lắm mới chắn được công kích kia, cờ lê cùng lam quang nọ chạm vào nhau phát ra một tiếng kim loại va chạm, nơi này có người!

Người ẩn núp ở nơi này thấy một kích không trúng, lại nhấc chân đá về hướng Ryan đang muốn mở miệng giải thích, Ryan không phòng bị, thoáng cái bị hắn đá ngã trên mặt đất, không nhịn được hô to: "Này! Tôi là người sống!"

https://thuviensach.vn

Người ẩn núp trong bóng tối thoáng cái nhảy lên người anh, dùng thứ bén nhọn lạnh buốt thẳng tắp kề trên cổ anh, cúi đầu ngửi ngửi chỗ cổ của Ryan, thấp giọng nói: "Người sống?" Thứ kề ngang trên cổ anh độ cong rõ ràng, hẳn là đao Nhật, hơn nữa tay người này sức rất lớn, nhiệt độ cơ thể cực thấp, nếu không có thể nói, anh còn tưởng rằng đây làthây ma, Ryan sờ soạng hồi lâu, cầm đèn pinvừa rồi đánh rơi cầm lên, dùng đèn pin chiếu mặt mình: "Đúng, tôi là người, anh xem."

Kẻ phía trên không nói gì, cũng không biết đang suy nghĩ gì, một lát sau đứng dậy rời đi, cẩn thận đóng lại lưới sắt của cửa hàng vũ khí, lại đóng cửa gỗ bên trong, lúc này mới mở đèn.

Ngọn đèn chói mắt khiến Ryan thích ứng hồi lâu, người nọ quơ đao Nhật trong tay, thẳng tắp đứng dậy dùng đao kề cổ anh, thấp giọng hỏi: "Anh là ai?"

Ryan híp mắt nhìn, vừa rồi khiến mình kinh ngạc là một thiếu niên ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, có điều thiếu niên này mặt mũi vô cùng xinh đẹp, tóc xoăn màu vàng, mắt lam sáng ngời, lông mi màu xám vô cùng dài, mũi cao thẳng, miệng xinh xắn, đường nét khuôn mặt rõ ràng, thoạt nhìn đáng yêu như búp bê, nhưng sắc mặt cậu ta vô cùng tái nhợt, dưới mắt một mảnh tím bầm, tựa hồ ngủ không được ngon giấc, môi cũng phiếm xanh, tựa hồ bị bệnh gì đó.

Thiếu niên thấy anh không trả lời, đem đao Nhật trong tay đè xuống tượng trưng, lạnh lùng hỏi lần thứ hai, thấp giọng nói: "Anh là ai?"

Ryan nuốt một ngụm nước miếng, từ góc độ của anh đến xem, thiếu niên mặc bộ áo sơ mi trắng noãn, nút áo mở hai cái, lộ ra mảng lớn ngực, cùng với hình dạng xương quai xanh vô cùng xinh đẹp, này..... Nếu mình là GAY, thật sự là quá mê người. Anh ngượng ngùng cười, đem đao Nhật sắc bén trên cổ đẩy ra ngoài, thấp giọng nói: "Tôi là Ryan, người sống sót, cậu bé, cha mẹ cậu đâu?"

https://thuviensach.vn

Thiếu niên hơi ngẩn ra, trong con ngươi tản ra một loại cuồng nhiệt, nhưng chỉ chợt lóe qua, Ryan còn tưởng rằng mình lỗi giác, thiếu niên cúi người xuống, một tay kéo Ryan lên, tự giới thiệu tên: "Tôi tên là Andrei."

Andrei..... Tên nước Nga, Ryan bệnh nhạy cảm nghề nghiệp lại tái phát, chung quy nghĩ thằng bé này.....Tuổi nhỏ như vậy, bản lĩnh lại không tồi, có phải thám tử Nga phái tới không? Andrei tựa hồ biết suy nghĩ trong lòng Ryan, đem đao Nhật Bản cầm trong tay thu hồi, ngữ khí gượng gạo nói: "Lúc tôi sinh ra vừa vặn trên truyền hình đang chiếu《 Chiến Tranh Và Hòa Bình 》."

Andrei tựa hồ không thích nói chuyện lắm, gã Ryan này lại tính tình nghịch ngợm, người gần ba mươi rồi mới nhìn thấy loại người lạnh lùng thế này vô cùng thích trêu ghẹo, thấy thiếu niên trầm ổn nói gì cũng không nói, liền chuyển chủ đề: "Sao cậu ở đây một mình?"

Andrei nghe thấy những lời này cong môi cười cười, tựa hồ nhớ lại gì đó, thẳng trừng trừng nhìn Ryan, vẻ mặt lộ ra vui sướng nồng đậm: "Tôi đang đợi một người."

Chờ một người? Tại loại địa phươngthây malan tràn này chờ người? Là chờ phụ nữ sao, trong phút chốcđó, Ryan cảm giác mình chính là người nọ, anh nhún vai, không hỏi nhiều, cầm lấy một thanh Glock 19 loại mới nhất trên quầy: "Được rồi, vậy cậu chú ý an toàn, tôi phải đi, tôi hiện giờ phải đến một nơi, mấy ông bố của tôi bị người ta bắt cóc, tôi phải điều tra ra đây rốt cuộc là ai giở trò."

Thần sắc Andrei khẽ biến, sửa lại thái độ lạnh lùng, kinh ngạc hỏi: "Mấy..... Ông bố của anh?"

Ryan cười cười, lại lấy ra một thanh Desert Eagle, sau khi lắc đầu buông xuống cầm lấy một khẩu Mauser do Đức sản xuất, khá hơn chút, lúc này

https://thuviensach.vn

mới thoải mái tự nhiên thừa nhận nói: "Đúng vậy, họ là người yêu đồng tính, sống với nhau đã gần 30 năm."

Andrei nghe thấy lời này cười cười, môi phiếm xanh câu lên một độ cong: "Cảm tình của họ thật tốt." Ryan nhún vai, không chút để ý tiếp tục tiết lộ thông tin của người nhà anh: "Vậy à? Tôi lại chẳng hề nhìn ra, hai người thường xuyên cãi nhau, động một chút là chơi trò bỏ nhà ra đi, có một lần ba Văn của tôi..... Tức giận cứ thế chạy đến nam cực đó."

Andrei cười cười, không tiếp tục đáp lời, Ryan cũng không tiếp tục nói nữa, mà nghiêm túc xem xét những vũ khí trong quầy, đồ của tiệm vũ khí này rất đầy đủ, trên có đạn hỏa tiễn, dưới có cất giấu các loại súng kíp đồ cổ, cái gì cần cũng có, anh nhìn một chút, vẫn là cầm lấy một khẩu súng bán tự động MP5, treo trên cổ.

Andrei nhìn anh treo một đám trang bị lên người, trầm mặc thật lâu, mới hỏi: "Anh muốn đi làm cái gì?"

Ryan cầm Glock trong tay lên đạn, nhếch miệng cười: "Tôi muốn đến công ty của tôi nhìn xem, nói không chừng có thể tra được rốt cuộc là tên khốn nào bắt cóc ba tôi."

Andrei rũ mắt có chút suy nghĩ, trong con ngươi quang mang tính toán chợt lóe qua, nhàn nhạt nói: "Tôi cũng đi với anh."

Ryan vốn không muốn để thiếu niên đi theo, dù sao CIA có quy định nội bộ, không được mang người lạ ra vào, nhưng ngẫm lại, hiện giờ Los Angeles đã biến thành tử thành, thân thủ của Andrei khả năng so với anh còn tốt hơn, nói không chừng còn có thể giúp hỗ trợ, liền đồng ý.

Đợi sau khi hừng đông, hai người chính thức xuất phát.

Los Angeles như trước yên tĩnh vạn phần, hôm nay trời vô cùng nóng bức, Ryan vác hơn 80 cân trang bị vừa đi qua mấy con phố liền cảm thấy

https://thuviensach.vn

nóng muốn nổ tung, nhưng trái lại Andrei gọn nhẹ ra trận chỉ dùng một thanh đao Nhật Bản, lại mặc áo sơ mi trắng sạch sẽ, loại cảm giác này hợp lại cùng 《 Ngọa Hổ Tàng Long 》 còn chiến hơn.

Hai người lẳng lặng đi trên khu dân cư không một bóng người, nhưng không hề có một thây ma nào xuất hiện.

Kỳ quái, thật sự kỳ quái.

Ryan cảm thấy có chút không đúng, càng không ngừng quay đầu lại kiểm tra bốn phía có vật thể lạ nào xuất hiện hay không, ào ào ào..... Tiếng quạt cánh từ xa đến gần, anh vừa nhìn về phía trước, bốn phía lượn vòng cả ngàn con bồ câu màu trắng, đàn bồ câu này phát ra tiếng kêu kỳ quái "kèn kẹt kèn kẹt" nhưthây ma, đồng tử vốn màu đen giờ đã biến thành màu đỏ ửng quỷ dị,hơn một ngàn con mắt gắt gao nhìn chằm chằm hai người.

Đàn bồ câu này có vấn đề! Đồng tử Ryan co rụt lại, hiển nhiên đám bồ câu này cũng đã thây ma hóa, anh giơ súng bán tự động bắn quét một băng đạn xong kéo Andrei liền chạy.

Thây ma bồ câu cũng giống như máy bay chiến đấu cỡ nhỏ lao xuống, hai người bị đám bồ câu này truy đuổi cuống cuồng không đường lựa chọn, Ryan đều có thể cảm giác được bồ câu sau tai đã mở ra miệng, sẽ lập tức cắn xuống.....

"Mau! Nhảy cầu!" Hai người sau khi phóng qua mấy cái hàng rào trước mắt rõ ràng là một bể bơi, Ryan linh cơ vừa động, rống lớn một tiếng, liền kéo cậu cùng nhảy xuống bể bơi.

May là đám bồ câu thây ma này không xuống nước, tựa hồ có chút không cam lòng kèn kẹt kêu vài tiếng, ở phía trên lượn quanh mãi không đi. Mà Andrei tựa hồ cũng không biết bơi, ở dưới nước ngâm ba giây liền vội muốn ngoi lên.

https://thuviensach.vn

Thế này chẳng phải chịu chết sao! Ryan sốt ruột kéo lấy cậu ta, cái gì cũng không nghĩ, một tay ôm lấy cổ cậu ta, nhắm ngay đôi môi phiếm xanh của thiếu niên, hôn xuống.

Trong khoảng thời gian trao đổi khí này tựa hồ cực kỳ dài, môi thiếu niên vô cùng mềm mại, nhìn thấy Ryan làm như vậy nhưng chỉ trừng mắt gắt gao nhìn anh, đợi đến khi đám bồ câu trên mặt nước đều đã bay đi, Ryan mới mang theo cậu ta ngoi lên mặt nước.

Thiếu niên tựa hồ bị sặc không rõ, khóe mắt còn có thể nhìn thấy bởi vì nín thở mà gân xanh trồi lên, chỉ trong nháy mắt đó, loại dung mạo này còn giống thây ma hơn, Ryan vội vàng ôm chặt lấy thiếu niên, trấn an vỗ sau lưng cậu ta, nhìn khuôn mặt Andrei sợ hãi tái nhợt, dịu dàng an ủi: "Không sao cả, không sao cả."

Andrei ho khan mấy tiếng, không nói gì, nhìn hướng đàn bồ câu bay đi một chút, lẳng lặng quay lại kéo lấy Ryan, nhưng chỉ dùng đôi mắt to màu xanh đậm nghi hoặc nhìn anh, cuối cùng phun ra một câu: "Anh phải chịu trách nhiệm với tôi."

Chịu trách nhiệm?

Ryan vừa nghe, cười ha hả, Andrei lẳng lặng nhìn anh, lại nhấn mạnh: "Anh phải chịu trách nhiệm với tôi, đây là nụ hôn đầu của tôi."

Ryan cười càng dữ dội hơn, muốn nói gì đó lại chợt cảm thấy khuôn mặt già của mình đều đỏ rần, liền đấm vai thiếu niên một chút: "Đi thôi, quần áo dính ướt, lau khô rồi nói." Xoay người đi về phía trước.

Thiếu niên không đuổi theo ngay, mà nghe thấy những lời này hơi lộ ra một nụ cười gằn, tựa hồ đối với những việc này hết thảy đã sớm rõ như lòng bàn tay.

++++++++

https://thuviensach.vn

Chi bộ CIA của Ryan nằm ở cao ốc News số 85 đường Victoria, cao ốc tổng cộng cao 10 tầng, bề ngoài là một công ty xuất nhập khẩu năng lượng, nhưng sáu tầng dưới lòng đất đều là tổng bộ của CIA, hai người sau khi hong khô quần áo, chưa tới một giờ, đã vô cùng thuận lợi tới trước của cao ốc.

"Chuẩn bị rồi chứ? Bên trong khả năng có một đống lớn thứ kia." Ryan trang bị đạn giáp đầy đủ, ra vẻ thoái mái hỏi Andrei, thiếu niên khẽ gật đầu, rút thanh đao Nhật Bản trong tay kia ra.

"Grào grào grào grào grào....." Hai người vừa mới vào cửa, liền nghênh đón tiếng gầm gừ rung trời, trước mắt thình lình xuất hiện một thây ma cùng loại với gấu, há mồm máu to, tựa hồ đã sớm chờ chực tại nơi này, đồng thời bốn phía chuông báo động vang lên dữ dội, một trận tiếng cơ giới từ trên mặt đất vang lên, Ryan nhìn lại, cổng giáng xuống song sắt bằng hợp kim, nhanh chóng khóa chết cổng chính, hiển nhiên có muốn ra ngoài cũng không được.

Móa! Trong lòng Ryan bất giác rít gào thành tiếng: Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì hả!

"Grào grào grào....."

Xem ra muốn trở về cũng không được, nhưng muốn tiến tới trước, phải giết con quái vật thây ma hóa trước mặt đã.

"Andrei.....Nhóc....." Ryan vừa định quay đầu lại dặn dò, nhưng phát hiện thiếu niên đã biến mất.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 5+3: Thành Phố Thiên Thần (3)

SHIT! Ryan giờ mới chậm chạp phát hiện hết thảy những việc này tựa hồ là một cái bẫy.

Thiếu niên tên Andrei kia thời cơ và địa điểm xuất hiện cùng bây giờ ngẫm lại cảm thấy điểm đáng ngờ chồng chất, mình lúc nãy sao lại ngu như vậy cư nhiên mang theo cậu ta? Không phải là có âm mưu gì chứ?

Nhưng hiện giờ đã không cho phép anh suy nghĩ nhiều nữa, thây ma gấu chó trong miệng nhỏ giọt dịch nhầy tanh hôi, từng bước một cứng ngắc đi về phía anh, há bồn miệng máu, chân trước sắc bén hung hăng vồ lên đầu anh, anh xoay người tránh né, khó khăn lắm mới tránh thoát một kích chí mạng, móng vuốt lớn thoáng cái đánh nát đá cẩm thạch xám nhạt thành một cái hốc lớn.

Lạy Chúa tôi! Trong trò chơi Resident Evil cũng không có thây ma tạo hình bực này! Ryan lăn tại chỗ một vòng, đưa tay giơ lên MP5 liền hướng tới đầu thây ma gấu chó nã một phát.

"Grào!" Không ngờ tới thây ma gấu chó da dày thịt béo, cư nhiên cứng rắn bắn bay viên đạn, lớp da này là xe bọc thép sao? Anh chỉ có thể một bên linh mẫn ẩn núp trảo gấu của thây ma một bên tìm kiếm nhược điểm của nó.

Thây ma gấu chó bị anh chọc giận, tiếng gầm gừ ngất trời, Ryan ẩn mình dưới một trụ đá cẩm thạch, lặng lẽ rút ra một quả lựu đạn cổ dùng ở chiến tranh Việt Nam, xem xét đúng thời cơ, thoáng cái ném ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Oành"..... Uy lực của lựu đạn rất lớn, tiếng vang phát ra lớn hơn cả anh dự tính, Ryan lắc lắc đầu, cảm thấy đầu có chút mê man, đợi sau khi màng nhĩ khôi phục bình thường, không dám tham chiến, xoay người chạy lên cầu thang thoát hiểm, gắt gao đóng cửa lại.

Thây ma gấu chó ở bên kia cánh cửa không ngừng rít gào, Ryan không dám dừng bước, ba bước thành hai đi xuống tầng ba dưới đất, đưa vào dấu tay cùng tròng đen, lúc này mới đi vào CIA phân bộ Los Angeles.

Phân bộ của CIA cần đi qua một hành lang thật dài, hành lang này trang bị các loại thiết bị kiểm tra, chỉ sợ kẻ tiến vào giả trang mà đến.

"Xác nhận thân phận, hoan nghênh đặc công Ryan Văn Quân." Giọng nữ máy móc vang lên, Ryan đứng ở cửa cười khổ một tiếng, Los Angeles đều đã biến thành thành phố thây ma, vậy không biết.....

"Kèn kẹt kèn kẹt..... " Thanh âm tiêu chuẩn của thây ma vang lên, Ryan còn chưa kịp nghĩ, vừa mới mở ra một nửa cánh cửa đột nhiên lao tới một thây ma, Ryan nâng súng bắn qua, vậy mà phía sau âm phong mãnh liệt, anh còn chưa kịp xoay người đã cảm thấy thứ gì đó hung hăng cắn bị thương bắp chân anh.

Anh rõ ràng nghe thấy tiếng máu thịt mình xé rách, vừa cúi đầu nhìn, đúng là một con mèo thây ma màu trắng, Ryan một cước đá bay con mèo thây ma, lại bổ thêm vài phát súng, nhìn thấy đám thây ma không cử động nữa, lúc này mới chịu đựng cơn đau cẩn thận dò xét các ban các phòng làm việc một lượt, sau khi xác nhận không có thây ma, ngồi xuống bàn làm việc của mình.

Ui..... Ryan móc ra hộp y tế cỡ nhỏ, xắn ống quần muốn xử lý vết thương một chút, nào ngờ vừa nhìn lại càng hoảng sợ —— Nào có vết thương gì?

https://thuviensach.vn

Thật sự kỳ quái, Ryan lấy tay sờ sờ, vừa rồi cái loại cảm thụ bắp chân đau đớn đổ máu vẫn còn, hiện giờ lấy tay sờ, vẫn còn chút đau.

Chẳng lẽ mình là người có năng lực phục hồi siêu sinh sao? Loại quái trạng này giống một ngày trước bị Bowman bắn vào đầu, rõ ràng hắn phải chết không thể nghi ngờ, không ngờ còn có thể sống lại?

Trăm điều không giải thích được, thật sự kỳ quái.

Ryan mở máy tính, lại quét dấu vân tay cùng tròng mắt xong, máy tính tự khởi động.

Sau khi đưa vào mật khẩu độc quyền, anh nhanh chóng tra được điện thoại nhận từ bọn bắt cóc ở trạm xăng, cư nhiên là bên trong Los Angeles, Ryan nhíu mày, chẳng lẽ bọn bắt cóc đã bắt cóc cha mình và em trai tới Los Angeles rồi? Anh lại gõ bàn phím vài cái, rất nhanh, nơi sở hữu số điện thoại kia cũng được tra xét ra..... Cư nhiên là ở cửa hàng vũ khí anh từng nán lại.

Ryan hung hăng nện bàn một cái, anh biết mà, thằng nhóc Andrei kia nói đang đợi một người, hóa ra đúng là đang chờ mình hơn nữa ở cửa CIA cũng không thấy tăm hơi, khẳng định có âm mưu, mình còn ngốc hồ hồ mà túm cậu ta chạy, còn liều mình ở dưới nước trao đổi khí cho cậu ta, mình là ăn no rửng mỡ mà!"

Ryan tức giận đập bàn vài cái nữa, nghĩ đến sự tình đã xảy ra, vội vàng cầm lấy máy cá nhân gọi về nhà. Điện thoại như trước không thông, song lúc này đây hiển thị không phải không có tín hiệu, mà là băng tần truyền tin này bị cấm. Ryan suy nghĩ một chút, nếu điện thoại không được, lên mạng có thể không? Anh nhanh chóng mở phần mềm hacker, bản đồ vệ tinh hết thảy đồ vật hacker cần dùng, ngón tay lướt nhanh trên bàn phím, chỉ chốc lát sau, liền xâm nhập máy quay internet của nhà mình.

https://thuviensach.vn

Chuyện kỳ quái, máy chủ nhà mình cư nhiên ở trạng thái khởi động, Ryan lo lắng muốn chết, sợ đến tim nhảy thình thịch, chưa tới ba giây, video đã kết nối xong.

Đầu kia máy tính lúc này, thằng nhóc Quân Kính Nhiên đang tay trần mang tai nghe, ngồi xếp bằng trên ghế máy tính, mang theo cái kính đen ngu ngốc, trong miệng ngậm một điếu thuốc, cũng không biết đang làm gì mà vẻ mặt hưng phấn, nhìn thấy Ryan đột nhiên ló mặt ra, ngơ ngác hồi lâu sau đó hung hăng vỗ bàn phím, khóc thét lên: "Ryan! Anh trai của em ơi! Em đang đánh DOTA mà! Em đang đẩy tháp đó!"

Nhìn bộ dáng Quân Kính Nhiên vui vẻ khỏe mạnh, Ryan thở phào nhẹ nhõm, trái tim treo lơ lửng rốt cuộc thả xuống, không nhịn được đứng lên hung hăng quạt vào hư không khuôn mặt của Quân Kính Nhiên trên màn hình máy tính, tiếng Anh tiếng Trung lộn xộn mắng: "Thằng nhóc thối tha! Mỹ ở bên này đều..... Mặc kệ cái gì..... Khiến tao lo lắng sắp chết rồi! Mày cư nhiên còn ở đây trách tao làm mày không đánh DOTA được?! Mau tắt thuốc ngay cho tao!" Quân Kính Nhiên chớp mắt, hướng Ryan nhe nhe răng nanh nho nhỏ, không nhịn được hô: "Gào to thế, anh có chuyện gì, gọi điện nói không được sao? Đặc vụ các anh dám can đảm xâm lấn cả thiên triều internet?"

Ryan cảm thấy thần kinh căng thẳng của mình rốt cuộc thả lỏng xuống, xoa ấn huyệt thái dương, nghĩ không cần so đo với thằng nhóc này, nhẫn nại hỏi: "Ba đâu? Nhanh gọi họ, anh có việc."

Quân Kính Nhiên tinh nghịch nhún vai, quay đầu lớn tiếng rống "Dad", rồi vội vã chậm rãi mang dép, chạy ra khỏi phòng.

Một lát sau, tiếng dép dần dần vang lên, ba Alexandre và ba Văn nhà mình hai người tựa hồ vừa tắm xong, trên đỉnh đầu ba Văn còn đang đội nón tắm hình Sói Xám, ba Alexandre thì ngậm một que kem..... Cứ như vậy đi tới!

https://thuviensach.vn

Ryan cảm thấy mình giống như bị hung hăng lừa bịp, nhớ tới khuôn mặt xinh đẹp có chút quá mức của Andrei kia, giờ phút này hận không thể hung hăng bẻ rơi đầu cậu ta. Cậu ta rốt cuộc muốn làm gì? Có âm mưu gì? Lừa anh để làm gì?

Ryan nghĩ bản thân hình như lâm vào một vòng lẩn quẩn, anh ổn định tinh thần, nhanh chóng nói một lượt những chuyện xảy ra với Los Angeles bên này cùng cú điện thoại mà anh nhận được, một bên ba Văn mới đầu còn nhàn nhã lau mái tóc dài kiểu Punk Rock của ông, đợi đến khi nghe được xuất hiện một người thiếu niên tên là Andrei, ánh mắt sắc bén của ba Văn thoáng cái nhìn về phía Alexandre và Quân Kính Nhiên: "Hai người ra ngoài trước chờ một chút, anh có lời muốn nói với Ryan."

Ba Alexandre cùng Quân Kính Nhiên sau khi ra cửa, ba Văn lúc này mới chậm chạp ngồi xuống, một tay lấy mái tóc dài ướt sũng ném ra sau, câu đầu tiên mở miệng đã dọa Ryan chết khiếp: "Ăn ngay nói thật, ba con không phải người."

Này..... Những lời này thật sự nói quá đột ngột, anh ở trong lòng suy nghĩ hồi lâu xem Hán ngữ uyên thâm có còn hàm nghĩ thứ hai nào không, cuối cùng mới ấp a ấp úng hỏi: "Ba, sao ba không phải người chứ, ba là người tốt mà."

Ba Văn thở dài một hơi, chỉ chỉ khuôn mặt tái nhợt của mình: "Chẳng lẽ con chưa từng hoài nghi, ba con 20 năm rồi không hề già đi?" Ryan vội lắc đầu: "Đó là vì ba bảo dưỡng tốt!"

"Dẹp! Đừng tưởng ba đùa, ba kỳ thật là một người chết." "Hả?" Điều này sao có thể? Người chết còn có thể nói chuyện?

Kế tiếp ba Văn kể một lượt sự tình đã trải qua, kỳ thật chuyện này rất đơn giản: Ba Văn nhà mình là sinh trưởng ở địa phương cương thi, tựa hồ đã có ngàn năm lịch sử, ba Alexandre lai giữa Trung Mỹ, từ nhỏ sinh ra ở

https://thuviensach.vn

Mỹ, chưa từng gặp ba, lúc tới Trung Quốc tìm kiếm ông nội Quân Dật Văn vừa vặn gặp được ba Văn bị Mao Sơn đạo sĩ ghim dưới ván giường, hai người mới quen đã thân, ăn nhịp với nhau, ba Alexandre cũng không bận tâm thân phận của hai người, ở lại cùng nhau, mà ba Văn cũng nỗ lực sinh ra hai đứa con nửa người nửa cương thi.

Ryan há hốc miệng, chung quy cảm thấy lời ba Văn nói, thật sự là quá khoa học viễn tưởng hơn nữa có thật hay không anh cũng không biết, anh lắp bắp hỏi: "Con là đàn ông sinh ra?" Ba Văn khẽ cười một tiếng, lắc đầu: "Chính xác mà nói con là nam thi sinh." Nói rồi, ông dùng ánh mắt sắc bén nhìn Ryan, rõ ràng từng chữ lặp lại nói: "Trên người con chảy dòng máu của ba, điểm này ba khẳng định chắc chắn."

Ba Văn cong khóe miệng ôn hòa cười: "Sau khi con bị thương có phải khôi phục cực nhanh không?"

Ryan tê liệt ngồi trên ghế, thong thả gật đầu, cảm thấy thật sự lạ lùng, mặc dù văn hóa Trung Quốc uyên thâm hơn nữa cực kỳ huyền bí, nhưng nam thi.....Sinh con.....Có phải nghịch thiên quá không? Hơn nữa mình quả thật khôi phục vết thương rất mau.....SHIT! Chẳng lẽ mình là nhân loại cương thi biến dị thể?

Ba Văn không biết biến hóa trong lòng anh, còn tưởng rằng Ryan chỉ bị chuyện nam nam sinh con này làm cho sợ hãi, nhíu mày: "Chuyện phát sinh ở Hoa Kỳ hiện nay ở Trung Quốc căn bản không đưa tin, song nghe con nói ba trái lại nhớ tới một việc."

"Năm ấy sau khi ba và Alexandre cãi nhau, liền đến Mỹ, bị một tổ chức y dược tên là Anderson bắt. Họ mặc dù không biết ba là cương thi, nhưng biết ba khôi phục cực nhanh, từ trên ba lấy ra chút máu, ba hoài nghi, thây ma lần này, chính là do ba mà ra, hơn nữa, ba hoài nghi, thiếu niên tên Andrei kia dẫn con tới đây, không có ý tốt."

https://thuviensach.vn

A? Ba Văn dũng mãnh cũng có thể bị bắt sao?

Ryan nghe thấy đoạn này, xoa ấn huyệt thái dương, vừa định hỏi một chút xem đến tột cùng ba Văn làm thế nào bị chộp, ba Văn lại lập tức đứng dậy, chỉ vào anh nói: "Ba sẽ đến Mỹ ngay đây, nhớ rõ, con trai, con sẽ không chết, nhưng cổ là nhược điểm của con, ngàn vạn lần không thể để cho người ta chặt cổ của con, biết chưa?"

"Ngại quá, tôi đã biết rồi." Thanh âm lạnh lùng của Andrei từ phía sau truyền đến, thân hình Ryan cứng đờ, chậm rãi xoay đầu sang, thấp giọng hỏi: "Cậu rốt cuộc là ai? Cậu..... Tới cùng muốn gì từ tôi?"

Andrei câu lên một độ cong rất nhỏ mỉm cười, vẻ mặt thích ý nhìn ba Văn đầu kia màn hình máy tính, tựa hồ vẫn mặt không chút thay đổi, để lại một câu: "Anh hãy cứ sống sót đã rồi nói sau." Liền không quay đầu lại đi về hướng cửa.

Ryan nhấc tay nâng súng ngắn lên, lớn tiếng quát: "Đứng lại! Nói rõ ràng cho tôi, nếu không tôi sẽ nổ súng!"

Thiếu niên sau khi nghe thấy những lời này thân ảnh đơn bạc khựng lại, vậy mà thật sự ngừng, thân thể không nhúc nhích, đầu lại hơi nghiêng, lộ ra sườn mặt đường nét rõ ràng, nhắm mắt lại nhỏ giọng nói: "Xin lỗi, tôi chỉ là muốn tự mình gặp mặt anh." Sau khi nói xong, miễn cưỡng lộ ra một nụ cười, khoát tay mở cửa, ra ngoài.

Ryan có chút hối hận khi còn bé không chăm chỉ học làm thế nào giao tiếp với người ta, hiện giờ lời thiếu niên nói anh lại một câu cũng nghe không hiểu, cái gì là "tự mình gặp mặt anh?" Chẳng lẽ họ trước kia đã quen biết? Chẳng lẽ còn có người muốn bắt anh?

Ryan quay đầu lại, nhìn thấy ba Văn nhà mình, không ngờ ba Văn cũng là vẻ mặt mờ mịt, cau chặt mày nói: "Ba tựa hồ từng gặp thiếu niên Andrei này." Nói rồi, ông dừng lại, "Lúc đầu ba bị người ta gây mê xong, trong

https://thuviensach.vn

thoáng chốc đưa tới một phòng thí nghiệm cực lớn, bên trong có dựng rất nhiều bồn nuôi cấy của rất nhiều người sống, ba có thể nghe thấy nhịp tim của họ tựa hồ cậu ta cũng ở trong đó.....Công ty dược Anderson sau khi lấy mẫu máu của ba, liền tiêm vào trong da những người này..... Ryan, ba đã sớm chết cả ngàn năm, trên người đều là máu độc, những người sống bị thí nghiệm này hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ba còn nhớ kỹ, Andrei này là nhóm cuối cùng tiếp nhận máu của ba, cậu ta bây giờ còn sống, nhưng ba không biết, cậu ta có còn là con người hay không."

Ryan hung hăng cào tóc, Andrei đã sớm không phải con người nữa?..... Quả thật, sắc mặt thiếu niên dị thường tái nhợt cùng làn da lạnh buốt kia quả thật không giống người bình thường..... Còn có nụ hôn lạnh lẽo nọ.

Tim Ryan đập rất nhanh, hiện giờ ngẫm lại, nụ hôn nọ quả thật khiến anh có chút bỗng dưng tâm động, dù sao.....Không bằng đi tìm cậu ta? Hỏi cho rõ ràng tất cả sự tình?

"Con trai, sống sót trở về." Ba Văn nặng nề dặn dò anh, "Ba sẽ không nói chuyện này cho ba con và Tiểu Nhiên biết, nhớ kỹ, nhất định phải trở về..... Đúng rồi, đứa bé tên Andrei kia, là một người rất nguy hiểm, con đừng mặc kệ không quản, mau chóng đuổi theo cậu ta trở về."

Ryan trịnh trọng gật đầu, trong khoảng thời gian này thần kinh căng thẳng rốt cuộc có chút thả lỏng, anh cảm thấy hốc mắt mình có chút ướt át, để không cho ba Văn nhìn thấy trò hề mình sắp khóc, anh thoáng cái ngắt kết nối video, chậm rãi giơ tay lên, nhẹ nhàng phủ lên môi mình, rồi lại đưa tay chụp lên màn hình vừa rồi người nhà biến mất.

Nhất định sống sót trở về, con thề

Ryan mở tất cả thiết bị giám thị bên trong cao ốc, lần lượt xem xét.

Trong cao ốc đều là thây ma, có người còn là đồng sự của anh, lúc này một đám xác sống hai mắt vô thần lang thang trên đường, thỉnh thoảng khụt

https://thuviensach.vn

khịt mũi xem có mùi của người sống không, mà Andrei một tay cầm đao một tay đút túi, chầm chậm đi về hướng cửa lầu một.

Tất cả thây ma khi cậu ta đi qua, một đám hai tay khép lại cúi thấp đầu, chân vốn cứng đờ cũng mềm nhũn, thùm thụp quỳ trên mặt đất, mãi đến khi Andrei đi qua mới vất vả đứng lên, đây..... Tựa hồ là một gã hoàng tử tiếp nhận thần dân quỳ lạy.

Giỡn..... Con mẹ nó..... Mặt à! Khi Andrei đi tới cổng chính, con gấu chó thây ma kia liền như chú chó nhỏ ngoan ngoãn nằm úp sấp trên mặt đất, Andrei tùy ý vỗ đầu nó, xoay người, liền không thấy bóng dáng đâu.

Cậu ta đã đi đâu?

Ryan đang luống cuống tay chân lục xem màn hình, trên màn hình máy tính bung ra một khung đối thoại, hiển thị nhận được một bức thư.

Bức thư này là do bộ quốc phòng gửi đi, Ryan nhíu mày một chút, nhanh chóng đọc nó, không nhịn được hung hăng nện bàn.

Do Los Angeles gặp tập kích khủng bố sinh hóa, nghị viện, quốc hội, tổng thống đồng thời quyết định phóng đầu đạn hạt nhân ở Los Angeles, đây là vì toàn bộ nhân loại, vì toàn bộ người Hoa Kỳ mà đưa ra một quyết định gian nan..... BLABLABLA..... Thời gian phóng là 0 giờ ngày hôm nay.

Khỉ thật! Ryan nhìn đồng hồ một chút, chỉ còn 6h30, dựa theo uy lực của đạn hạt nhân cùng phóng xa, anh ít nhất trước 10h tối phải rút khỏi nơi này, nếu không bị đạn hạt nhân nổ chết thì cũng bị phóng xạ hại chết.

Andrei này! Ryan cắn răng, trong nháy mắt đưa ra một quyết định: Mặc kệ, Andrei là thứ gì, hơn nữa đã lừa gạt anh.....Tóm lại, anh phải tìm được cậu ta.

https://thuviensach.vn

Một lần nữa tìm hết tất cả thiết bị giám thị, như trước không có tung tích của cậu ta.

Ryan thậm chí dùng loa lớn truyền thanh một lần, cũng chỉ đổi lấy hiệu quả khủng bố là tất cả các thây ma chậm rãi ngẩng đầu nhìn về màn hình, anh suy nghĩ hồi lâu, quyết định tự mình tìm một lượt trong cao ốc.

Bên trong cao ốc nguy cơ trùng trùng, Ryan mặc dù có thể miễn dịch virus, nhưng anh vẫn là một người sống, thây ma nhìn thấy anh như trước nhào tới, đi xong chuyến này tất cả đạn đã bắn sạch, máu chảy cùng y phục rách rưới dính vào nhau, nhưng không thấy bóng dáng của thiếu niên.

Chẳng lẽ cậu ta đã chạy lên đường rồi? Ryan tức giận cắn răng, sau khi đơn giản xử lý một chút, lại cầm súng ngắn Colt dự phòng trong phòng làm việc của mình lên, vòng qua tầng tầng thây ma, xuống đến ga-ra ngầm, lợi dụng khóa vạn năng khởi động một chiếc xe duy nhất bị vứt trong cao ốc, rời khỏi cao ốc.

Lúc này đã gần xế chiều, trên đường cái thây ma đi lại tựa hồ ít hơn nhiều, phóng mắt nhìn lại, chỉ có hai ba con, Ryan vừa mới lái ô tô đến một ngã rẽ, liền nhìn thấy vạch xăng trên đồng hồ hiển thị đã hết xăng.

SHIT! Đều do Andrei kia, nếu không anh nhất định sẽ phát hiện chiếc xe này không có xăng!

Ryan ủ rũ mở cửa xe, vừa định xuống xe, phía sau liền có thanh âm nói: "Này, chỉ có mình anh?" Thanh âm này vô cùng quen thuộc, anh kinh ngạc quay đầu lại cư nhiên là Bowman đã một ngày không gặp, giờ phút này gã mặc một thân trang phục ngụy trang, phần ngực viết dòng chữ "Dược Anderson", phía sau lưng đeo một cây cung, bên hông giắt một loạt phi đao.

Một ngày không gặp, Bowman to con kia liền từ Terminator xe tăng súng máy hạng nặng trở về với Robinhood cung tên dao găm sao? Lúc này

https://thuviensach.vn

bên cạnh Bowman xuất hiện rất nhiều đồng bọn cầm vũ khí lạnh, đồng dạng mặc đồ ngụy trang, trước ngực viết "Dược Anderson".

Tổng cộng..... 14 người, ước chần gần bằng một đội rồi, chẳng lẽ họ là lính đánh thuê của công ty dược Anderson?

Ryan nhanh chóng suy nghĩ chốc lát, định dùng chiến thuật quanh co tìm cách nói, vừa mới quay đầu định thoải mái mỉm cười, vừa quay lại liền nhìn thấy ánh mắt hoang mang của Bowman nhìn anh, nhỏ giọng lẩm bẩm một câu "Hắn phải sớm chết rồi chứ..... " Chỉ chốc lát sau liền vẻ mặt bừng tỉnh chỉ vào anh rống lên: "Mau mau! Hắn chính là thể biến dị kia! Mau bắt lấy hắn!"

Họ là tới bắt thể biến dị?

Bốn thằng cha cầm đao Nhật lập tức vọt lên, Ryan trái nhảy phải né, lưng mèo tránh thoát một đao, xem xét một khoảng không dưới chân duỗi ra, hung hăng hướng ba tấc dưới gối người nọ đá xuống, người nọ khóc thét ngã xuống đất, Ryan hạ tiếp hai ba tên nữa, dùng kình đạo cương nhu mượn lực đánh lực quật ngã tất cả trên mặt đất.

"Vèo" Thanh âm của mũi tên xé gió cộng thêm tiếng ầm vang của cung vù vù vang lên, anh vừa quay đầu nhìn, một người đứng ở xa nhất cư nhiên muốn dùng cung tên bắn anh, lúc này rất nhanh hướng người nọ chạy tới, thân thể nghiêng một cái, cực kỳ nguy hiểm tránh thoát một thanh phi đao Bowman hướng ngực ném tới, hai đầu gối quỵ xuống đất, theo quán tính trượt xuyên qua giữa hai chân, tay phải đổi quyền thành chưởng, hai tay trong nháy mắt bắt được đùi phải người nọ, hung hăng ném hắn trên mặt đất.

Không đợi người nọ phản ứng, Ryan thoáng cái chống tay xuống đất, xinh đẹp lật người về phía sau, tránh thoát một tên bắn lén khác, thuận thế xoay tay sau lưng, vô cùng mềm mại thắt lưng tiếp đất, túm lấy một thanh

https://thuviensach.vn

phi đao thứ hai bay tới, nhanh bước nhấc đội viên vừa rồi bị anh quăng ngã lên, dùng phi đao gắt gao kề cổ một người trong đó, thân thiết nói với người nọ: "Ngại quá, cho mượn mạng nhỏ của ngươi dùng một chút."

Còn lại 13 người thuận thế vây quanh anh, Bowman tựa hồ vẫn là thủ lĩnh trong đó, Ryan chùi gương mặt mới rồi bị phi đao cắt bị thương..... Fuc! k, lại đổ máu rồi.

Bowman móc ra súng giảm thanh, trầm giọng nói: "Đây tuyệt đối là thể biến dị, bởi vì hôm qua hắn đã nhiễm virus bị tôi bắn chết, hắn tuyệt đối không có khả năng là người sống..... Bao vây hắn, nếu hắn chống cự, chém đứt tay chân hắn."

Mẹ nó! Muốn nhịn cũng không thể nhịn được nữa! Ryan vừa định phát tác, cư nhiên cảm thấy hoa mắt, tiện đà tất cả đội viên vây quanh anh cũng cảm thấy hoa mắt, tựa hồ có gì đó đang phản chiếu như là gương đang lay động.

Mọi người không hẹn mà cùng xem xét khắp nơi, thoáng cái tìm được nguồn gốc phản chiếu.

Đó là một người, cầm một thứ gì đó hình cây dài đứng trên mái nhà chi bộ CIA.

Ryan kinh hô một tiếng, thị lực anh vô cùng tốt, thoáng cái liền thấy được người cầm nguồn gốc phản chiếu kia đúng là Andrei đã biến mất.

Lúc này trong tay Andrei cầm thanh đao Nhật Bản thật dài kia, một chân khóa trên lan can, mặt trước sau không đổi nhìn họ dưới đó mười tầng, một trận gió thổi qua, áo sơ mi trắng noãn của thiếu niên nhẹ nhàng lay động, khiến Ryan có loại cảm giác như thiên sứ giáng trần.

Andrei mặt không chút biểu cảm nhìn họ đang giằng co dưới đất, khóe miệng hơi cong lên, thả người vọt một cái, nhảy xuống.

https://thuviensach.vn

SHIT! Sao anh vừa rồi không nghĩ đến việc lên mái nhà xem? Nhưng mà..... Đó lầu cao 10 tầng mà! Cậu nha thật sự cho mình là siêu nhân sao!

Tim Ryan siết lại, còn chưa kịp phản ứng, thiếu niên rốt cuộc tựa như có thể siêu thoát gia tốc lực hút trái đất chưa tới một giây đã trở mình nhảy qua từng người đáp trên mặt đất.

Andrei quỳ một gối xuống, tay chống mặt đất, trong mắt Ryan dùng một tư thế cực kỳ phong cách chầm chậm đứng lên, lông tóc không chút hao tổn.

"Các người muốn tìm tôi." Andrei khẽ cười lạnh, nhìn quanh một người một vòng, khi nhìn thấy Ryan, cho anh một ánh mắt "yên tâm" xong, chậm rãi giơ tay lên, búng ngón tay một cái tách vang.

Kèn kẹt kèn kẹt..... Thanh âm từ xa đến gần, càng ngày càng vang, trong lúc nhất thời, từ trong các hẻm nhỏ, đến đường phố nháy mắt xuất hiện rất nhiều người và động vật. Đều là thây ma, sau khi trong cổ họng của Andrei lại phát ra tiếng vang kèn kẹt, đám thây mà này cùng một đám thây ma hổ Châu Mỹ nhìn như vừa chạy từ trong sở thú ra cư nhiên sắp thành đội ngũ chỉnh tề, từng bước từng bước đi về hướng bọn họ.

Andrei có thể khống chế đám thây ma này? Ryan lập tức hiểu được nguồn cơn hậu quả trước sau, người của công ty dược Anderson muốn bắt Andrei, nói không chừng còn muốn khống chế cậu ấy.

Trong nháy mắt Bowman đã hiểu rõ, rống lớn một tiếng "Hắn có thể thao túng thây ma!", lập tức đè lại máy trợ thính trong tai: "Đội C đã phát hiện thể biến dị, đội C đã phát hiện thể biến dị, thỉnh cầu tăng viện thỉnh cầu tăng viện."

"Đi mau! Còn ngây ra đó làm gì?" Trên khuôn mặt trắng nõn của Andrei rốt cuộc xuất hiện chút khẩn trương, kéo tay anh bỏ chạy.

https://thuviensach.vn

Người của công ty dược Anderson rất đông, cơ hồ mỗi một ngã tư đường đều có người của họ đang dò xét, chẳng qua những người này tựa hồ cũng biết thây ma có thể nghe thấy tiếng vang, tất cả đều thay vũ khí lạnh, chỉ có trực thăng trên bầu trời mang theo hỏa tiễn và súng máy hạng nặng.

Tựa hồ tất cả mọi người đều nhận được chỉ thị.

Ryan đối với địa hình của Los Angeles vô cùng quen thuộc, lúc này ngược lại đổi khách thành chủ, kéo Andrei xuyên qua các hẻm nhỏ, còn 5h41 nữa, trước đó, phải ra khỏi Los Angeles.

Andrei tựa hồ có thể khống chế tất cả thây ma, dọc theo đường đi thây ma mở đường, hộ giá bảo vệ, thỉnh thoảng liền nhảy ra một đống chó thây ma hoặc thây ma trang phục rocker hạng nặng liền nhảy ra cản trở đám lính đánh thuê của công ty dược Anderson phía sau.

Andrei thân thủ tốt hơn so với Ryan, một đường chạy trốn này, Ryan cảm giác phổi mình sắp nổ tung, vừa nhìn Andrei bên cạnh mặt không đỏ khí không suyễn, tựa hồ thành thạo có thừa, Ryan kéo cậu ta vào một khu làng chơi nổi tiếng, Andrei phất tay khiến một đám nữ thây ma mặc đồ nóng bỏng chắn đường lính đánh thuê.

Hai người lại chạy một lúc, không ngờ vòng tới tiệm vũ khí bọn họ lần đầu gặp nhau.

Sau một lần nữa bổ sung trang bị, Ryan vừa thở lấy hơi, vừa quay đầu lại liền nhìn thấy Andrei ôm đao Nhật tựa ở cửa, đôi mắt màu xanh đậm thẳng tắp nhìn anh, anh cảm giác mình có chút mất tự nhiên, vừa định cười ha ha một tiếng, không ngờ thiếu niên lại tự mở miệng thấp giọng nói: "Tôi quen anh đã rất nhiều năm rồi....."

Đầu Ryan đầy dấu chấm hỏi, Andrei nhỏ giọng nở nụ cười, từ phía sau ôm lấy thắt lưng anh, chậm rãi tựa đầu vào lưng anh, lẳng lặng nghe tim anh đập, "Tôi không biết mình đến tột cùng là ai, từ khi có ý thức tôi liền

https://thuviensach.vn

sống trong một bồn thí nghiệm trong suốt, những người khác đều gọi tôi là "Số 25"."

Ryan cứng đờ, đứa nhỏ này..... Chẳng lẽ.....

"Từ khi tôi được sinh ra đã là một thể thí nghiệm, những nhân viên này mỗi ngày đều tiêm cho tôi rất nhiều thứ, có một lần tiêm vào chính là máu của cha anh." Andrei ôm sát thắt lưng của Ryan, "Cha anh hẳn không phải là con người bình thường nhỉ? Lúc ấy rất nhiều thể thí nghiệm đều chết hết, chỉ có tôi còn sống sót."

Ryan chậm rãi xoay người qua, vỗ vai thiếu niên để an ủi, Andrei hé miệng mỉm cười, vẻ mặt nhu hòa lại: "Anh biết không? Tôi tựa hồ có ký ức của cha anh, nhưng phần lớn đều là hình ảnh của anh và em trai anh Quân Kính Nhiên, các anh làm thế nào ra đời, các anh phát triển từng ngày sinh nhật hàng năm..... Cùng bộ dáng của anh, khiến tôi khắc cốt ghi tâm."

Andrei buông tay ra, kiễng chân hôn lên mặt Ryan, mang theo vẻ nghiêm túc nhỏ giọng nói: "Anh biết không, tôi thích anh lâu lắm rồi."

Ryan cảm giác mặt mình hơi đỏ, không lên tiếng.

Andrei nhìn thấy Ryan không có phản ứng gì kịch liệt, lập tức nhếch môi lộ ra nụ cười tươi rói, tiếp tục nói: "Về sau tôi phát hiện, họ thông qua cha anh nghiên cứu thành công một loại virus tên là TCL, chỉ cần sinh vật bị nhiễm, nhất định sẽ biến thành thây ma không có ý thức chỉ có thể mặc cho bản năng.....Lúc này đây, Los Angeles bộc phát virus, cũng là vì nhân viên chủ quản của họ không cẩn thận bị virus lây nhiễm dẫn tới," Nói xong, cậu ấy dừng lại, lấy tay chỉ huyệt thái dương của mình, "Tôi có thể kết nối với họ, những thây ma này đều gọi tôi là.....Vua, họ nguyện ý phục tùng sự chỉ huy của tôi."

"Dược Anderson loạn như nồi cháo, tôi trốn thoát, tôi muốn tới đây gặp anh, thông qua những thây ma này biết được anh mặc dù bị cắn nhưng vẫn

https://thuviensach.vn

bình yên vô sự, sẽ rời khỏi đây ngay, tôi cực bất đắc dĩ chỉ có thể gọi một cú điện thoại giả để anh trở về, xin lỗi, về sau gặp những động vật này, đều là tôi sai khiến.....Tôi chẳng qua chỉ muốn gặp anh, chỉ thế mà thôi."

Mặt Andrei tái nhợt nhưng lại lộ ra màu đo đỏ, vươn tay, ngượng ngùng hỏi: "Tôi vốn muốn đi báo thù, giết tất cả người của công ty dược Anderson, nhưng mà..... Nếu tôi.....Tôi muốn từ bỏ ý định đó, anh có nguyện ý theo tôi cùng chạy tới chân trời góc bể không?

Ryan ngơ ngác nhìn thiếu niên, đầu óc đặc thành một đống, anh lúc nào thì thích thiếu niên trước mắt này, anh không biết. Ryan ngây ngốc nhìn cậu, bỗng dưng nghĩ tới rất nhiều hình ảnh về thiếu niên chợt lóe qua: Thiếu niên trong đêm đen đôi mắt xanh đậm lóe ra quang mang, thiếu niên ở dưới nước đôi môi mềm mại cùng vẻ mặt có chút ngượng ngùng, khi anh rơi vào nguy hiểm dáng người thiếu niên từ tầng 10 nhảy xuống, cùng với bóng lưng cầm đao Nhật lạnh lùng.

Thật sự là..... thích thì cứ thích rồi, còn nói những việc này để làm chi.

Andrei nhìn bộ dáng Ryan chần chừ, trong lòng có chút khó chịu, hơi cắn môi, xoay người muốn đi.

"Chờ một chút." Ryan nắm lấy cổ tay thiếu niên, tay kia ôm lấy vòng eo mảnh khảnh mềm mại của cậu, cúi đầu, thoáng cái ngậm vào cánh môi xinh đẹp lạnh giá nọ.

++++++++++++++++

Los Angeles từng là thành phố thiên thần kia đã biến thành mảnh đất bằng phẳng, chính phủ Hoa Kỳ cũng đem ngày 6 tháng 7 hằng năm trở thành ngày kỷ niệm hòa bình.

Thể biến dị kia thật sự đã chết trong vụ nổ hạt nhân sao? Dường như là vậy. Dù sao toàn thể nhóm lính đánh thuê của công ty dược Anderson đều

https://thuviensach.vn

có đi không về, hết thảy đều bị thây ma gặm cắn mà chết.

Song trên thế giới này chỉ có vài người biết hướng đi của thể biến dị, một trong số đó chính là Quân Kính Nhiên.

"Aaaaaa..... BOSS của em! Ông anh à..... Em bây giờ đang chơi WOW bản sao mà, tại sao lại đùa kiểu này! Hai người đây là đang..... Ở chỗ nào? Chờ một chút! Andrei, cậu đừng giả vờ cậu nghe không hiểu tiếng Trung, cậu là tên chết tiệt cậu đè anh của tôi làm gì chứ? Thể hiện ân ái sao?"

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 6+1: Nhà Xác (1)

Bạch Vân Phi sâu sắc cảm thấy mình khẳng định đã bị thứ sắc đẹp của Quân Thịnh kia mê hoặc, đầu tiến vào trạng thái đặc sệt vô cơ số lượng lớn, không sao lại đồng ý tới phòng xác chơi chứ? Cậu kinh ngạc nhìn cánh cửa dán ký hiệu "Nhà xác" kia, đột nhiên cảm giác mình có chút nhũn chân, Quân Thịnh phía sau lấy tay chọt chọt bả vai cậu, khóe miệng ngậm một mạt cười nhìn có chút hả hê, thấy Bạch Vân Phi hận không thể cho y ăn đấm tại chỗ: "Này! Đi mau lên, không phải cậu nói muốn xem thử công việc của cha tớ sao?"

Bạch Vân Phi nhếch nhếch miệng, nhìn Quân Thịnh cười trên nỗi đau của người khác, cảm thấy bản thân đã sớm hối hận rồi.

Cậu và Quân Thịnh quen biết chưa lâu, chỉ mới hai ba năm, hai người đều là học sinh của đại học y khoa thành phố B, cậu học nha sĩ Quân Thịnh học pháp y, trong một lần lên lớp tự học giữ chỗ ngồi xảy ra tranh chấp, hai người sau khi hung hăng đánh nhau một trận cũng trở thành bạn tốt.

Thằng nhóc Quân Thịnh này so với Bạch Vân Phi cao hơn nửa đầu, ước chừng 1m90, nhưng da cực kỳ trắng nõn, vóc người cân xứng, ngũ quan lập thể, hốc mắt hãm sâu, đồng tử thuần màu đen, theo chính y nói thì bà cố nội là con gái người Mỹ, trong nhà tất cả đều là máu lai xinh đẹp, diện mạo của y lại giống ông nội Văn của y, môi hồng răng trắng, còn là tóc xoăn tự nhiên, nam mà đẹp như nữ tiêu chuẩn, trường học già trẻ đều thích, nam nữ đều ăn, lên đại học năm bốn đủ loại thư tình điện tử có phải có cả ngàn lá, thực là khiến Bạch Vân Phi hâm mộ ghen tỵ muốn chết.

https://thuviensach.vn

"Không sao đâu, có tớ ở đây mà." Quân Thịnh tùy tiện ở một bên nhập vào mã điện tử, cửa phòng đựng xác lập tức mở ra, một luồng hàn khí xen lẫn mùi thối của người chết, phả vào mặt.

Sắc mặt Bạch Vân Phi lập tức tái mét, quay đầu muốn chạy, nào biết phía sau Quân Thịnh vừa thấy liền đè lại vai cậu, cánh tay ôm lấy cổ cậu, cười hì hì nói: "Nha nha nha, sao tớ bỗng dưng nhớ tới một câu nói, gì mà phong thủy luân lưu chuyển nhỉ.....?"

Tên khốn này! Chỉ là ngày hôm qua các bạn học hẹn nhau đến công viên giải trí chơi trò tàu lượn siêu tốc, thằng nhóc Quân Thịnh này sợ hãi nghiêng ngả, cậu liền chọc vài câu, không ngờ Quân Thịnh trừng mắt quyết báo thù, hôm nay một mực muốn mang cậu tới thăm nơi làm việc của cha y.

Cha Quân Thịnh là một nhập liệm sư, làm việc tại nhà hỏa táng của thành phố B. Gần đây tài nguyên đất đai của địa cầu rất eo hẹp, chính phủ dốc sức khởi xướng khai phá đất đai dưới lòng đất, cho nên nhà tang lễ thành phố B toàn thể chuyển xuống dưới đất.

"Ôi chao, con trai tới rồi, đây là bạn học của con sao? Mau mời vào mau mời vào." Bạch Vân Phi vội vàng cúi đầu một chút, đỏ mặt chào cha của Quân Thịnh đang mang khẩu trang mặc áo khoác trắng, "Chào bác trai, con là Bạch Vân Phi."

"Hahahaha..... Vào đi vào đi vào đi, không sao đâu!" Bố Quân dị thường nhiệt tình, túm Bạch Vân Phi vào phòng, đồng thời cởi khẩu trang, lộ ra khuôn mặt vô cùng trẻ tuổi, nhiệt tình tự giới thiệu: "Chào trò Bạch, tôi là cha của nó, đây là danh thiếp của tôi, sau này trong nhà có việc ma chay thì tới tìm tôi, giá cả hợp lý đảm bảo cậu sẽ hài lòng." Nói rồi, ông liền từ trong áo khoác trắng móc ra một xấp danh thiếp, cường thế nhét vào tay Bạch Vân Phi.

https://thuviensach.vn

Cha của Quân Thịnh thoạt nhìn còn chưa đến 35 tuổi, bảo dưỡng vô cùng tốt, khóe mắt chỉ có một nếp nhăn nhàn nhạt, khí chất đặc biệt, pha trộn giữa tang thương và do dự, một cỗ cảm giác mỹ trung niên u buồn nồng đậm. Nhưng nghe Quân Thịnh nói, đây cũng không phải tự nhiên mà có, đương nhiên khung sườn của nhà họ Quân vốn đã tốt rồi, nhưng mà cha cậu ta vô cùng đỏm dáng, kem xóa bọng mắt có bảy tám hủ, càng miễn bàn đến mấy sản phẩm chăm sóc da khác trong nhà, mỗi ngày kế hoạch tập thể hình cũng không thể thiếu, nghe nói là do trước đây bị anh trai của ông cũng chính là bác trai của Quân Thịnh cười nhạo, thể phải rèn luyện ra cơ bắp.

Nhưng mà..... Cha của Quân Thịnh tuyệt đối là loại "Nhân vật chỉ có thể đứng nhìn từ xa không thể đùa bỡn" này, không nói gì còn được, vừa nói ra liền long trời lở đất, vừa gặp đã kinh doanh bán hàng? Thế này cũng hơi quá rồi nhỉ!

Khóe miệng Bạch Vân Phi có chút co quắp, nhưng vẫn nhìn danh thiếp một lượt, chỉ thấy trên tờ giấy nhỏ trắng trắng viết ba chữ in đậm "Quân Kính Nhiên", bên cạnh viết nhóm chữ nhỏ: Nhập liệm sư cấp cao thành phố B. Tiếp tục xem xuống lại có hai hàng chữ nhỏ, viết hội phó hiệp hội nhập liệm sư ngành tang lễ và mai táng Địa Cầu (khu Trung Quốc), hội viên danh dự hiệp hội trang điểm sư đặc hiệu liên minh tinh cầu, mặt sau danh thiếp viết một câu: Nhân sinh ngắn ngủi, nhưng bạn sẽ vĩnh viễn sống trong một hộp nhỏ.

Ba của Quân Thịnh nhất định là tràng hoa đặc sắc trong những tràng hoa, Bạch Vân Phi cảm thấy mình bất lực phun chửi, đáy lòng hoàn toàn không có hảo cảm với Quân Kính Nhiên, nhưng vẫn cười khan hai tiếng, thu hồi danh thiếp, nịnh nọt nhếch môi cười: "Đẹp quá, sau này thật có chuyện gì khẳng định sẽ tìm chú."

"Ba! Ba làm vậy chi? Đây là bạn con không phải khách hàng cho ba kinh doanh." Quân thịnh có chút bất mãn, kéo Bạch Vân Phi đi vào phòng,

https://thuviensach.vn

"Đừng đứng đó nữa, ba bắt đầu công việc đi, bọn con vào xem một cái rồi đi."

Phòng đựng xác vô cùng lớn, liếc mắt một cái nhìn lại, đại sảnh ít nhất có bốn năm trăm mét vuông, xếp chi chít tủ kim loại, tủ cao hai thước, tổng cộng bốn tầng, trên mỗi một tầng đều dùng đèn LED đánh số thứ tự và tên họ, Bạch Vân Phi nhịn không được run lẩy bẩy, trong những tủ sắt lập lòe tên này, đều là chi chít người chết, thình lình, cậu cảm thấy da đầu mình có chút tê dại, đại sảnh này bởi vì dưới mặt đất, cho nên độ cao phòng chỉ khoảng hai thước rưỡi, những tủ đựng xác này sắp xếp vô cùng chặt chẽ lại phản chiếu ánh sáng lãnh liệt, cảm giác cực kỳ áp lực.

.....Éc..... Đó là.....? Bạch Vân Phi dụi mắt, chung quy cảm thấy vừa rồi trong góc đã nhìn thấy vài bóng người mặc quần áo trắng, những người này nam có nữ có, thân cao bất định, mập gầy không đồng nhất, tất cả đều đứng đưa lưng về phía cậu, chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng của những người đó, nhưng khi nhìn lại, chỉ có thể từ ánh sáng phản chiếu của tủ đựng xác nhìn thấy bóng mơ hồ của ba người họ.

Thứ kỳ lạ gì đây?

Bạch Vân Phi cảm giác ót mình đều có chút tê dại, không tự chủ được mà lui về sau một bước, vậy mà Quân Thịnh lại kéo cậu đi tới một cánh cửa nhỏ đối diện đại sảnh.

Sau cửa lại là một căn phòng, giữa phòng là bàn đựng xác kim loại, trên bàn đựng xác cao chưa tới nửa thước treo một ngọn đèn công suất lớn, lúc này trên bàn đã đặt một bộ nữ thi trần trụi, bị ngọn đèn chiếu, chỉ có thể nhìn thấy thịt trắng lóa. Bạch Vân Phi hung hăng nuốt nước miếng một cái, giả vờ trấn định nhìn quanh phòng xong, thẳng tắp nhìn về phía bàn trang trí kiểu gỗ lim bên cạnh bàn đựng xác.

https://thuviensach.vn

Trên bàn trang điểm này đặt rất nhiều đồ vật, bên trái là đồ trang điểm đủ loại kiểu dáng, nước bóng sơn móng tay thì có hơn mười lọ, bên phải đặt các loại dụng cụ điều trị, mà trên gương lại dán rất nhiều tranh ảnh, Bạch Vân Phi đến gần nhìn kỹ, phát hiện đàn ông trên ảnh chiếm đa số, cơ hồ đều là những anh đẹp trai nhất, nhưng kiểu ảnh bất đồng, tựa hồ đã chụp rất lâu trước kia, trong những bức ảnh này chỉ có một cô bé, mặt mũi nhìn rất được, tư thế oai hùng hiên ngang mặc một thân trang phục phi hành liên minh tinh cầu, đang cầm một cái cúp thật to cười hì hì nhìn ống kính.

"A! Cậu chưa từng gặp Tiểu Hy nhỉ? Đây là chị gái của Quân Thịnh, đã sớm đi làm, bây giờ là sĩ quan chỉ huy cấp cao của chiến hạm Apollon số 1, dưới quyền có một dãy chiến sĩ cơ giáp đấy." Thanh âm kiêu ngạo của Quân Kính Nhiên từ phía sau Bạch Vân Phi truyền đến, có thể nhìn ra được, ông ta đối với hai đứa con này của mình vô cùng tự hào.

Mọi người Quân gia rất xuất sắc, Bạch Vân Phi cảm thán một tiếng, liếc mắt nhìn Quân Thịnh đang trợn trắng mắt nhìn ảnh Quân Hy, nào biết phía sau Quân Kính Nhiên còn nói tiếp: "À, đúng rồi, Tiểu Bạch, người nhà cậu vẫn khỏe cả chứ?"

"Nhà con? Cha mẹ vẫn khỏe mạnh ạ." Bạch Vân Phi gãi gãi đầu, vẻ mặt Quân Thịnh có chút khó xử, làm bộ ho khan một tiếng, không ngờ tới vẫn ngăn cản không được Quân Kính Nhiên tiếp tục truy hỏi, "Vậy nhà con ở đâu?"

"Hahaha.....Bây giờ con ở một mình, ba mẹ con hiện giờ di dân lên Sao Hỏa rồi, họ vài năm trước đã sớm mua một căn biệt thự ngắm cảnh ở đó." Kỳ thật mua ở Sao Hỏa chính là một trang viên, Bạch Vân Phi không dám để lộ, nào biết Quân Kính Nhiên thuận cột bò lên trên, "A, vậy không tồi nha, nhà ba mẹ con mua thật là đúng lúc, hiện giờ giá nhà cao lắm, mấy căn biệt thự cũ nát trên Mặt Trăng kia vậy mà hét tới tám ngàn vạn tệ địa cầu, hahahaha..... Gia đình không tồi nha, vậy con bình thường đến trường như thế nào hả? Ngồi xe cáp quang không trung?"

https://thuviensach.vn

Mồ hôi lạnh Bạch Vân Phi toàn bộ tuôn xuống, cậu rõ ràng nhìn thấy mắt Quân Kính Nhiên đều đã biến thành hình ￥￥, cậu suy nghĩ một chút, quyết định vẫn nên trả lời thành thực: "Không, người nhà mua cho con một chiếc khí cầu, con lái nó đi học."

Quân Kính Nhiên miệng đều thành hình chữ O, "Ối ối ối ối, khó lường khó lường, khí cầu hiệu gì hả?"

"Ừm.....Gấu Trúc Phi Thiên."

"Ui cha.....Không tồi nha! Rất tốt đó, Gấu Trúc Phi Thiên hiện giờ là hãng khí cầu rất đắt tiền đấy, còn chưa tính phí kèm theo....." Quân Thịnh cặp cổ ba mình, dùng cằm hất hất Bạch Vân Phi giống như ngồi trên vải gai: "Ba được rồi đó, ba cũng đâu phải cảnh sát vũ trụ, hỏi người ta vậy cẩn thận người ta tưởng ba muốn gả con gái đó."

Éc? Nháy mắt mặt Bạch Vân Phi trở nên đỏ bừng, Quân Kính Nhiên đây là muốn giới thiệu cậu quen Quân Hy?.....Hóa ra là vậy, nhưng mà..... Cậu lại liếc mắt nhìn bức ảnh của Quân Hy, cô gái thật sự vô cùng xinh đẹp, cậu nghĩ tâm có chút động rồi đó.

"Hahaha, Tiểu Bạch, đợi một lát nha," Nói rồi, Quân Kính Nhiên lôi Quân Thịnh ra ngoài cửa, nhỏ giọng hỏi: "Khai thiệt cho bố mày, thằng nhóc này là gì của con?"

"Hả?" Quân Thịnh có chút mê mang, nhìn hướng Bạch Vân Phi sau cánh cửa, nhỏ giọng hỏi: "Cái gì của con là sao?"

"Chẹp!" Quân Kính Nhiên vẻ mặt như chỉ tiếc rèn sắt không thành thép cắn răng vỗ vai y, "Thằng nhóc thối, ba đương nhiên hỏi chính là quan hệ giữa con và nó như thế nào!"

"Quan hệ? Bọn con là bạn học mà, thế thì còn có thể là gì?" Quân Thịnh Trượng Nhị sờ không được ý nghĩ, "Ba muốn bọn con có quan hệ gì?"

https://thuviensach.vn

(Tiêu: Trượng Nhị sờ không được ý nghĩcó nghĩa là mù mờ không thể hiểu rõ sự việc. Câu này trích từ câu “Sờ không tới suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng”. Xuất xứ từ một truyền thuyết cổ, về mê cung “Bát Quái” La Hán Đường ở chùa Tây Viên vùng Tô Châu. Lời đồn rằng mê cung La Hán Đường vừa mỹ lệ vừa kỳ diệu, được xây dựng bởi một vị hòa thượng thân hình rất cao lớn, mọi người không biết pháp danh của ngài nên gọi ngài là Trượng Nhị hòa thượng (hòa thượng cao một trượng hai). Trượng Nhị hòa thượng khi chỉ đạo xây dựng La Hán Đường thì không đưa ra bản vẽ cụ thể, nghĩ tới đâu chỉ cho công nhân làm tới đó, những người được tuyển vào xây dựng công trình đều mơ hồ về tính toán của Trượng Nhị hòa thượng, còn La Hán Đường sau khi hoàn thành kiến trúc vô cùng ảo diệu, càng khiến người xem choáng váng.)

"Hắc hắc, Tiểu Thịnh à, bác hai con mỗi ngày điện thoại liên hành tinh đến, hỏi đại sự cả đời của con, ba nghĩ..... Thằng nhóc Bạch Vân Phi này trong nhà điều kiện rất tốt, không bằng.....Con ấy ấy đi? Con biết đó, chú Andrei của con mỗi ngày đều thúc giục con tìm đối tượng đó, mỗi lần sang năm mới đều cằn nhằn lải nhải mãi thật đáng ghét, con không phiền nhưng mà ba phiền lắm! Nhanh tìm một người cưới gả cho xong chuyện, chính yếu là đem toàn bộ tài sản của bác hai và chú Andrei kế thừa sang đây!"

"Ba à!" Quân Thịnh nắm chặt đấm tay rống lên một tiếng, ý thức được thanh âm của mình quá cao, lo lắng nhìn thoáng qua hướng Bạch Vân Phi bên kia cửa, nhỏ giọng hỏi: "Ba có ý gì? Ba đây là đang bán con trai chính là đang bán con trai bán con trai đó đúng không?

A! Mình cư nhiên nghĩ sai rồi! Bạch Vân Phi cảm thấy mặt mình đỏ bừng, vừa rồi tất cả lời cha con nhà họ Quân nói, cậu đều nghe rõ ràng.

Kỳ thật quan hệ của cậu và Quân Thịnh chỉ có thể xem như bạn tốt, từ sau khi hai người dùng đánh nhau mà quen biết, Quân Thịnh liền bỏ ký túc xá của mình, chuyển đến ở cùng cậu, quan hệ giữa hai người thuần khiết

https://thuviensach.vn

đến không thể thuần khiết hơn nữa.....Éc, không đúng..... Chỉ có đôi lúc giúp nhau đọ súng mà thôi.

Éc, đúng, hai người họ tuyệt đối là quan hệ nam nam thuần khiết.

Quân Thịnh chắc lưỡi một cái, tựa hồ vô cùng bực mình, tiến đến bên cạnh Quân Kính Nhiên, đè giọng xuống thấp nhất, trong thần sắc đầy cẩn thận: "Ba, không phải ba còn việc phải làm đó sao? Nhanh lên, bọn con xem xong lập tức trở về, nơi này âm khí quá nặng, con thấy có vài thứ đã sắp thức dậy rồi đấy."

Tiếng nói chuyện của cha con Quân gia càng ngày càng thấp, Bạch Vân Phi cũng không tiện ra ngoài, liền quay đầu ngơ ngác nhìn nữ thi trên bàn, bộ nữ thi này thoạt nhìn không quá 20 tuổi, trên mặt đang hóa trang dang dở, tựa hồ son còn chưa tô, vô cùng trẻ tuổi, ngực nở mông cong, tóc dày rũ xuống tới eo, vô cùng gợi cảm, mặt ngoài nhìn không ra ngoại thương rõ ràng, tuổi còn trẻ vậy mà đã mất, thật sự đáng tiếc.

Bạch Vân Phi lắc đầu, vừa định chắp tay hướng người chết thi lễ, đã cảm thấy một luồng gió lạnh phả vào mặt, một cỗ hơi thở rét buốt phun sau tai cậu, tựa hồ có gì đó lạnh lẽo..... Đang ghé trên lưng cậu.

Nữ thi trên bàn đựng xác đã không thấy đâu.

Vậy..... Thứ sau lưng cậu..... Trái tim cậu đều sắp bị dọa nhảy ra ngoài, cậu lại rầm rì vài tiếng, vốn muốn lớn tiếng kêu cha con Quân gia ngoài cửa, nào biết thanh âm rống ra đều tựa như muỗi kêu. Bên tai truyền đến tiếng cười khẽ của cô gái, thanh âm vô cùng kỳ ảo, Bạch Vân Phi cảm thấy mình sắp khóc đến nơi, phần da cổ lộ ra ngoài truyền đến cảm giác tê dại ngưa ngứa, tựa hồ là tóc.

Con người khi sợ hãi nhất ý thức vậy mà lại vô cùng thanh tỉnh, Bạch Vân Phi một mặt cảm thấy toàn thân tóc gáy dựng đứng, cẳng chân run rẩy

https://thuviensach.vn

không thôi, nhưng ở một khắc kia lại vô cùng tỉnh táo phân tích ra thứ nằm sấp trên lưng mình, hắn chính là nữ thi đang được trang điểm trên bàn.

"Ôi chao, vị tiểu thư này, nhân sinh không như ý tám chín phần mười mà, tiểu thư, cô nếu đã lựa chọn vì tình mà chết, làm chi còn muốn gieo tai họa cho những người khác chứ?" Thanh âm ôn hòa đến không thể ôn hòa hơn của Quân Kính Nhiên từ phía sau Bạch Vân Phi truyền đến, ngay sau đó, cậu liền cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, toàn thân đều có thể di chuyển, cậu lúc này mới cảm thấy thân thể vô cùng yếu ớt, vô cớ ngã ngược về phía sau.

Có ai đó ôm lấy cậu, "Này, cậu không sao chứ?" Thanh âm của Quân Thịnh tựa hồ từ phía chân trời xuyên tới, Bạch Vân Phi chậm rãi ngẩng đầu, hoảng hốt nhìn khuôn mặt tuấn tú của y, trong lúc nhất thời cảm thấy vô cùng uể oải, cái gì cũng không biết nữa.

Khi tỉnh dậy lần nữa, cậu cùng Quân Thịnh đã về tới mặt đất, nơi đang nằm tựa hồ là phòng trực của nhà tang lễ, Bạch Vân Phi xoay đầu, liền nhìn thấy Quân Thịnh cầm một quả táo đang gọt vỏ, thỉnh thoảng lại càu nhàu mình gọt không đẹp, thấy cậu tỉnh dậy, lập tức tiến sang, kéo ra một nụ cười trên nỗi đau của người khác: "Được rồi được rồi, tớ nhận thua, tớ cho rằng mình là người nhát gan thiên hạ đệ nhất, không ngờ hóa ra lại là cậu nha!"

"Này..... Ba của cậu..... Cô gái kia..... " Bạch Vân Phi nhấc người dậy, do dự hỏi, nào ngờ Quân Thịnh mặt hiếu kỳ, "Cái gì ba tớ? Cô gái? Mẹ của tớ sau khi ly hôn với ba tớ thì ông chưa từng hẹn hò nữa nha? Ba tớ thì tớ từng kể với cậu rồi đó, ông ấy thích chơi DOTA và ma thú, tớ cho rằng ông ấy cả đời này rốt cuộc sẽ không tìm được ai khác nữa."

A? "Không đúng không đúng..... Chính là cái kia..... Thái Bình....." Bạch Vân Phi có chút sốt ruột, nói năng không đầu không đuôi khoa tay múa chân, Quân Thịnh thấy liền cắt ngang lời cậu, cao giọng hỏi: "Cái gì? Chỗ nào có Thái Bình công chúa? Không ngờ cậu thích vú lép nha!"

https://thuviensach.vn

"Không phải..... Thứ sau lưng kia.....Tóc..... Ba của cậu....." Bạch Vân Phi khoa chân múa tay, cố gắng miêu tả lại cảnh tượng lúc đó, Quân Thịnh vẫn giả vờ ra vẻ không hiểu, đánh thái cực, "À..... Cậu là nói ông nội Văn của tớ sao? Ông nội Văn của tớ để một mái tóc dài, chất tóc kia tốt lắm đó.....Ai yo, không ngờ cậu cũng là người yêu thích kinh kịch nha, ông nội Văn của tớ bây giờ đang triển lãm lưu động giữa các hành tinh đó, ông là xướng hoa đán(diễn viên đóng vai con gái có tính cách hoạt bát hoặc phóng đãng đanh đá), hát rất hay đó, ngày nào đó chờ ông trở về địa cầu tớ dẫn cậu tới gặp ông, thế nào?"

Bạch Vân Phi hoàn toàn không nói gì.

Chưa nói lời tạm biệt nào với Quân Kính Nhiên, Bạch Vân Phi liền cùng Quân Thịnh về chỗ ở của cậu.

Chỗ ở của họ không lớn lắm, chỉ có 60 mét vuông, song ổ nhỏ rất ấm áp, hai người còn cùng nuôi một con chó teddy nhỏ tên "Hoa Hoa". Hoa Hoa thường ngày cực kỳ dính lấy Bạch Vân Phi hôm nay lại đổi tác phong khác ngày xưa, hướng Quân Thịnh ve vẫy đuôi.

Thật sự là một con chó quái.

Bạch Vân Phi hôm nay bị kinh hãi chính cậu cũng nói không rõ ràng lắm, cậu tự nhận là người theo chủ nghĩa vô thần, vậy chuyện hôm nay gặp khoa học căn bản không nói rõ được. Đối với chuyện xảy ra trong nhà xác hôm nay, Quân Thịnh một câu cũng không giải thích, cậu suy nghĩ một chút, Quân Kính Nhiên và Quân Thịnh khẳng định đã gặp nhiều loại chuyện thế này.

Đáy lòng Bạch Vân Phi yên lặng thề, sau này không bao giờ đến nơi thế này nữa.

Trước khi ngủ uống một ly sữa bó có thể cao lớn, cậu lại cầm com-pa vẽ một cái bát quái dán đầu giường, rồi tắt đèn ngủ.

https://thuviensach.vn

Bạch Vân Phi mơ một giấc mộng.

Trong mộng mình chân trần từ trên giường đứng dậy, mặc áo ngủ lặng lẽ đi ra cửa, thần sắc bình thường vào thang máy, ra khỏi thang máy, ngoại trừ hành lang, dọc theo đường về nhà hôm nay, lại hướng đến chỗ làm việc của Quân Kính Nhiên —— Nhà xác. Buổi tối ở thành phố địa cầu cơ hồ nhìn không thấy người, những năm gần đây, 85% mọi người trên địa cầu chọn di dân, loại cảnh đêm thành thị đèn đóm huy hoàng trước kia cũng đã sớm không thấy nữa.

Bạch Vân Phi rõ ràng cảm giác chân mình bị đá vụn trên mặt đất vấp một chút, không khỏi lảo đảo bước một bước dài về phía trước. Đi gần một giờ, mới tới tòa nhà tất cả cửa tựa hồ cậu đều biết hết, tất cả đều mở rộng, cậu chậm rãi bước vào nhà xác, mở đèn lên.

Cảnh vật trong nhà xác vẫn vậy, như cũ vô cùng áp lực, làm cho người ta cảm thấy hít thở không thông.

Thật sự là..... Bạch Vân Phi biết mình đây là đang nằm mơ, nhưng cảm thấy quanh thân rét lạnh, tựa hồ thật sự đang ở trong đó. "Tỉnh lại tỉnh lại.....Đây chỉ là giấc mơ", Bạch Vân Phi trong lòng yên lặng lẩm bẩm, chậm rãi, cậu mở mắt.

Cảnh tượng trước mắt không thể tin được, mình quả thật đã vào nhà xác, cũng không phải nằm mơ.

Bên trong phòng đựng xác yên tĩnh bất cứ thanh âm nào cũng không nghe thấy được, chỉ có thể nghe tiếng thở thô to của cậu.

Ken..... Két.....Sột.....Soạt.....Thanh âm kim loại ma sát đột nhiên vang lên trong phòng đựng xác yên tĩnh, dọa Bạch Vân Phi hét to một tiếng, bắp chân như nhũn ra quay đầu bỏ chạy về hướng cửa mở rộng, vậy mà khi còn vài bước nữa là có thể chạy thoát, cổng cư nhiên ầm một tiếng nhanh chóng tự động đóng lại, cậu chưa kịp dừng bước, va thẳng vào cửa.

https://thuviensach.vn

Này này này.....Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Ai..... Cứu mạng..... Bạch Vân Phi liều mạng gào rú, đập cửa, hy vọng lúc này trong nhà tang lễ có người trực đêm có thể nghe thấy tiếng la của cậu, cũng không biết qua bao lâu, tay cậu đã gõ sưng tấy, nhưng không có bất cứ ai đáp lại.

Bạch Vân Phi thở hồng hộc, thoáng cái ngồi bệt trên đất, cậu cảm thấy mình đã hết hơi rồi.

Vào giờ khắc này, cậu cảm thấy không phải là nỗi sợ hãi, mà là tuyệt vọng.

Két.....Két.....Soạt..... Tiếng tủ kim loại ma sát lại vang lên, cậu vừa quay đầu nhìn, ngăn tủ đựng xác cư nhiên tự mở ra, Bạch Vân Phi hoảng sợ nhìn ngăn tủ càng mở càng lớn, chậm rãi, một móng tay cực dài mang theo chút móc cong, tay mọc đầy tụ máu, duỗi ra.

Ngay sau đó, tiếng kim loại ma sát lần nữa trùng trùng vang lên, lần này không phải một ngăn tủ nữa, mà là cả trăm ngăn tủ, đồng thời mở, lộ ra đủ loại cánh tay tái nhợt, nhưng chúng đều có chung một đặc điểm, đó chính là tất cả đều mọc đầy tụ máu màu nâu vàng.

Tác giả: Câu chuyện trên phát sinh vào khoảng năm 2055.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 6+2: Nhà Xác (2)

Bạch Vân Phi lẩm bẩm vừa khóc vừa dùng khóe mắt quét qua, bên cạnh không hề có vũ khí gì có thể tự vệ, càng cảm thấy tuyệt vọng đồng thời thanh âm khóc càng thêm lớn hơn.

Nhiệt độ bên trong tủ đựng xác bình thường hơn -20 độ, tủ này sau khi bị chậm rãi mở ra có thể nhìn thấy cả sương mù màu trắng, làm ngọn đèn treo chiếu sáng trên đỉnh đầu cũng ảm đạm hẳn, độ ẩm của đám sương này vô cùng lớn, xen lẫn mùi tanh hôi phả vào mặt.

Những người này khi còn sống đều không bệnh mà chết, người đứng lên đầu tiên là một chú bé, tựa hồ là chết đuối, thi thể của bé trai đã bị ngâm đến sưng tấy, trên cổ tay trái treo một bảng hiệu, phía trên viết một ít số liệu, tựa hồ là đánh thứ tự tử vong, song nhãn đều nhìn không thấy đồng tử, chỉ có thể thấy một đường mỏng giữa khe mắt chảy nước mủ màu vàng đục, bụng cực kỳ lớn, da có thể nói là màu trong suốt, còn có thể nhìn thấy mạch máu màu máu xanh, càng lộ vẻ khủng bố.

“Không phải ta hại chết ngươi!” Mùi tanh hôi vô cùng khó ngửi, Bạch Vân Phi ho khan một tiếng, lắp bắp nhỏ giọng nói một câu, vậy mà đứa bé đã chết này càng đi nhanh hơn, những ngăn tủ phía sau cũng đều thong thả mở ra, cậu lại gân cổ rống lên vài tiếng cứu mạng, rõ ràng nhìn thấy trên màn ảnh số liệu LED viết ba chữ to “Vô Danh”. Xem ra những người này đều là dân vô gia cư.

Nhà xác Quân Kính Nhiên công tác thu lưu rất nhiều thi thể vô danh, bình thường loại tình huống này, những người lang thang sau khi chết người nhà cũng sẽ không sang đây lo ma chay cho người thân, thi thể dư thừa đều

https://thuviensach.vn

sẽ quyên cho viện y học cung cấp cho những sinh viên kia làm thí nghiệm giải phẫu, nhưng nơi này lại tích trữ nhiều thi thể như vậy, nhớ tới nữ quỷ trên lưng sáng nay kia, liền cảm thấy cả người run rẩy, chẳng lẽ cậu là cái loại thể chất mời gọi quỷ kia?

Cảm giác sởn tóc gáy đã sớm không thấy đâu, Bạch Vân Phi chỉ có thể nhìn trừng trừng bộ dáng hình thù kỳ quái của đám người chết này, thân thể không tự chủ được chậm rãi gắt gao dựa ở cửa, hận mình không thể cùng cánh cửa kim loại kia hóa thành một thể.

"Coong!....." Cửa đột nhiên phát ra tiếng đập khiến Bạch Vân Phi sợ đến mức hét to một tiếng, trong tiềm thức vừa định bò về phía trước, chợt nghe thấy thanh âm lo lắng lờ mờ truyền đến: “Vân Phi! Là Vân Phi phải không? Cậu ở bên trong sao? Bạch Vân Phi mau trả lời bố ngay!"

Đây.....Đây là Quân Thịnh! Thanh âm của Quân Thịnh, Quân Thịnh tới rồi! Bạch Vân Phi mừng rỡ, run rẩy đứng dậy, cộc cộc gõ lên cánh cửa, mang theo giọng nức nở rống lên: “Quân Thịnh, tớ ở đây, cứu mạng! Cứu mạng! Có rất nhiều người chết!.....Đều đã ra cả rồi.....

Đầu kia cửa Quân Thịnh hít ngược một ngụm khí lạnh, thì thầm một câu “Chờ một chút”, liền nghe thấy tiếng tít tít của mật mã được nhập vào. Chỉ chốc lát sau cánh cửa liền mở, Quân Thịnh giành trước chui vào, đầu tiên nhìn thấy Bạch Vân Phi kinh hãi quá độ trượt ngã trên mặt đất, mắt ngập nước nhìn y cầu khẩn, không khỏi rung động, nhưng tình thế trước mắt không thể lạc quan, rất nhiều thi thể đã vùng dậy, hơn nữa buổi sáng cô gái vì tình tự tử kia cũng đã lộ oán linh, chẳng lẽ thằng nhóc Bạch Vân Phi này thật sự có thể chất mời gọi quỷ?

Quân Thịnh thuận thế kéo Bạch Vân Phi đến, ôm cậu vào ngực trước nhè nhẹ vỗ lưng cậu để an ủi, Bạch Vân Phi lúc này sớm đã bị dọa phát khóc, tay đều đã cứng lại, gắt gao níu trên cổ Quân Thịnh.

https://thuviensach.vn

Quân Thịnh cũng mặc áo ngủ, nhưng dưới chân ngay cả giày cũng chưa mang, trên người lạnh cóng một mảnh, nhưng toàn thân đều đổ mồ hôi, thở hồng hộc tựa hồ đã chạy như điên tới, tay vòng trên lưng, còn có lồng ngực phiếm mồ hôi, quả đúng là ấm áp, khiến Bạch Vân Phi cảm thấy an lòng.

Nhất định là tới cứu cậu, Bạch Vân Phi cảm thấy trái tim kinh hoàng treo lơ lửng rốt cuộc cũng thong thả đập nhịp nhàng.

Quân Thịnh thấp giọng an ủi, nhưng ánh mắt sắc bén lại nhìn về phía những thi thể vẫn chấp nhất đi về phía trước kia, kỳ quái, bình thường nhìn thấy y những thi thể này không phải đã sớm sợ đến tránh xa sao, nhưng tại sao những người chết này vẫn đi về phía trước?

Thể chất bản tính của người nhà họ Quân đặc thù, nếu ông nội Văn và chú Andrei ở đây, những người chết này đã sớm kêu cha gọi mẹ mà quỳ xuống, bát tự của Quân Thịnh mặc dù yếu, nhưng trong máu vẫn tồn tại DNA quỷ thần sợ hãi kia, rốt cuộc là thể chất của Bạch Vân Phi quá đặc thù hay có nguyên nhân nào khác?

“Cút!” Quân Thịnh không nhịn được nhíu mày, kéo Bạch Vân Phi về phía sau, thấp giọng ra lệnh.

Đám người chết tựa hồ nghe thấy ma chú dừng lại, thoáng cái liền đứng yên, nhưng còn chưa được ba giây sau, lại đồng loạt di chuyển lên, ken két ken két..... Trong cổ họng của đám người chết phát ra tiếng vang như cười nhạo, chậm rãi mở rộng cánh tay tựa hồ tốc độ đã nhanh hơn.

Mấy thứ này đang nói chuyện, nhưng Quân Thịnh từ nhỏ đối với thứ loại này cũng không cảm thấy hứng thú, liền không học ngôn ngữ người chết, hiện giờ thì hay rồi, đám kia nói gì, y cũng không biết. Mùi của người chết vô cùng gay mũi, Quân Thịnh một tay che mũi, lui về phía sau, quay đầu nhìn một chút Bạch Vân Phi phía sau, phát hiện cậu sắc mặt tái nhợt, môi đều phiếm xanh tím, tiếng tim đập của cậu đều có thể nghe thấy rõ

https://thuviensach.vn

ràng, nhất định đang sợ hãi, lại nghĩ nếu không phải vì mình muốn trêu cậu ấy mới dẫn cậu ấy tới nơi làm việc của ba mình, bị kinh hãi là do mình không đúng, lập tức ghé sang an ủi: “Này, không sao đâu, không cần sợ, có tớ ở đây mà.”

Bạch Vân Phi thở sâu vài hơi, há lớn miệng thở phì phò, nhưng ánh mắt lại nhìn đám thi thể cứng ngắc đi lại này không chuyển mắt, mang theo giọng nghẹn ngào: “Này, chúng ta làm sao đây?"

Bạch Vân Phi sợ đến mức còn đang vô thức co giật, Quân Thịnh nghĩ một chút, đám người chết đồng loạt nhào tới, một mình mình khẳng định làm không lại, vẫn nên rời khỏi đây trước mới thỏa đáng, giao cho ba mình đối phó, "Đi!", kéo nắm cửa liền chạy.

Thang máy còn đang hoạt động, song dừng ở tầng trệt có chút kỳ quặc, nhà xác cách mặt đất 10 tầng, mà tầng thấp nhất của tòa cao ốc là tầng 12, nhưng thang máy lại hiển thị là —18. 18 tầng địa ngục? Những người chết này, đã chết còn không chịu yêu, Quân Thịnh nghiến răng nghiến lợi nhấn nút vài cái, thang máy ình một tiếng, cũng không có thời gian chờ đợi gì, thoáng cái mở cửa.

Lúc Bạch Vân Phi vừa định vào thang máy, lại bị gương bên trong thang máy dọa giật mình.

Bên trong thang máy vốn lắp gương là để cho những người làm việc tiết kiệm thời gian, có thể ở trong thang máy trang điểm, chỉnh chu tác phong của mình, mỗi lần về nhà Quân Thịnh luôn ở trước gương thang máy này làm dáng hồi lâu, nào ngờ hiện giờ nhìn lại, trong thang máy chẳng biết bị người phương nào vẩy đầy máu tươi, thân ảnh của họ bị gương phản chiếu, mang theo vặn vẹo quỷ dị, tựa hồ trên người cả hai đều là máu.

Ý này là đám người chết mời hai người họ xuống địa ngục tầng 18 dạo một vòng sao? Quân Thịnh lấy di động ra, phát hiện căn bản không có tín

https://thuviensach.vn

hiệu, không khỏi nhíu mày, sống đến lớn chừng này chưa từng gặp qua chuyện như vậy, liền kéo Bạch Vân Phi quay đầu chạy về cầu thang thoát hiểm.

"..... Tại sao.....Cậu lại tìm thấy tớ....." Bạch Vân Phi thở hồng hộc theo sát phía sau, Quân Thịnh bộ dáng nhếch nhác thường ngày: "Tớ rời giường thấy cậu không có đó, thế là tớ tìm cậu thôi." Bạch Vân Phi cố sức bò hai bậc thang một, "Làm sao cậu biết tớ ở đây?"

Rất đơn giản, tớ ngửi mùi của cậu mà tới, người nhà chúng tớ mũi đều rất linh." Quân Thịnh hời hợt nói một câu, tiến lên vài bước, "Mau, chúng ta ra ngoài mau, cha tớ sẽ xử lý."

Bạch Vân Phi mệt thở hồng hộc, thỉnh thoảng lại nhìn tầng lầu, chấp nhận chuyện mũi người nhà họ Quân so với cho còn linh hơn này, tiếp tục bò về phía trước. Hai người hổn hển bò hồi lâu, thật vất vả đi tới tầng một trên mặt đất, vừa đẩy cửa ra nhìn, giật nảy mình, cảnh tượng sau cánh cửa căn bản không phải bộ dáng đại sảnh lầu một trên mặt đất, mà là một hành lang thật dài, tận cùng bên trong hành lang lóe ra ba chữ LED to "Phòng Đựng Xác", thang máy cũng đáp một bên, như trước bộ dáng buồn nôn bị người ta hắt vài thùng máu tươi.

Họ đi nửa ngày sao lại trở về? Quân Thịnh kéo Bạch Vân Phi lui ra, lại bò về một tầng phía trước, dựa theo đạo lý mà nói, hai người họ hẳn phải tới tầng hai trên mặt đất hoặc là tầng chín dưới đất, nhưng họ lại đi tới tầng 10 dưới đất!

Bạch Vân Phi chỉ là một người thường, đầu tiên là cuống cuồng cả lên, Quân Thịnh biết hai người họ đã trúng huyễn thuật của oán linh đám người chết, nhưng không có cửa phá giải, lại không tiện nói tỉ mỉ cho Bạch Vân Phi biết vấn đề xuất hiện ở phương diện này, chỉ có thể ở trong lòng mình lo lắng suông.

https://thuviensach.vn

Hai người bắt đầu không ngừng bò về phía trên, nhưng mặc kệ lần nào đi hướng lên hay đi hướng xuống, tựa hồ họ chỉ ở tầng 10 dưới đất đảo quanh. Qua chốc lát sau, Quân Thịnh phát hiện sắc mặt Bạch Vân Phi cực kỳ tái nhợt, liền lo lắng hỏi: "Cậu không sao chứ?"

"Tớ còn có thể không sao? Tớ đều bị cái tên chết dẫm Quân Thịnh cậu hù chết rồi, nếu tớ chết ở đây tớ thành quỷ cũng sẽ không luẩn quẩn bên cậu!" Bạch Vân Phi hung dữ làm ầm lên, trong lúc bất chợt giống như bộc phát cơn thịnh nộ, nhào tới một cước liền đạp qua, Quân Thịnh cũng không né tránh, mông bị cậu hung hăng đạp một cước, thoáng cái liền gục trên mặt đất, thiếu chút nữa lăn xuống cầu thang, "Cậu có ý gì? Điều này sao có thể trách tớ? Rõ ràng là cậu cứng cổ nói mình không sợ, giờ thì hay rồi thấy chứ? Bị quỷ đuổi kịp rồi đó, dù sao đám người chết này cũng sẽ không ăn tớ, đầu tiên sẽ đem cậu phanh thây trước!" Quân Thịnh cũng nổi nóng, miệng không chọn lời nói ra.

Bạch Vân Phi tức giận thầm nghĩ đồ quạ kêu, cả người đều đang run rẩy, "Tại sao không ăn cậu chứ! Người nhà các cậu sao đều là quái..... " Chữ thai còn chưa nói ra khỏi miệng, cậu thoáng cái liền đem lại nghẹn về, chỉ vào phía sau lại nhìn phía trên một chút ngơ ngác hỏi: "Chúng..... Làm thế nào đều ra cả rồi?"

Quân Thịnh vừa nhìn, hay rồi đây, bệ thềm ở tầng chỗ hai người cùng tầng trung gian, không ngờ hiện giờ trên lầu dưới lầu đồng thời tràn vào rất nhiều thi thể, những thi thể này khóe miệng mang theo nụ cười khinh miệt, trong cổ họng phát ra thanh âm rầm rập, lắc lắc lư lư đi về hướng bọn họ.

Quân Thịnh một cước đạp một người chết xuống, "Mau, cậu cũng đạp đi, đạp chúng đi." Bạch Vân Phi hướng về phía thi thể bộ dáng cô gái đạp một cước, ngược lại hất văng dép lê trên chân ra ngoài.

Càng nhiều thi thể dâng lên, một đám duỗi cánh tay tái nhợt muốn bắt hai người, Quân Thịnh trái nhảy phải né đạp liền mấy cái bản thân cũng khó

https://thuviensach.vn

có thể chống đỡ, chúng tựa hồ đều muốn bắt cả hai người, một thi thể trong đó có móng tay thật dài hung hăng cào thịt Quân Thịnh, thoáng cái xé xuống, cứ thế xé xuống một mảng thịt, máu tươi màu đỏ sắt thoáng cái tuôn ra, không ngờ tới đám người chết này như phát điên, rốt cuộc tất cả đều nhào tới.

Quân Thịnh vừa thấy việc lớn không tốt, bản thân mặc dù không kế thừa máu mang theo thi độc của người nhà họ Quân, nhưng năng lực khôi phục mạnh phi thường, nhưng Bạch Vân Phi thì làm sao đây? Chỉ có thể quay đầu túm cậu vào lòng, cường ngạnh đặt trong lòng, đưa lưng về phía thi thể, bảo vệ mà gắt gao ôm cậu vào ngực.

Trong hành lang nho nhỏ đều là mùi máu tươi của Quân Thịnh, đám thi thể này ùn ùn nhào lên, tựa hồ cũng đều đang xé da thịt y, Bạch Vân Phi sợ đến trợn mắt há mồm, chỉ có thể thẳng tắp nhìn mặt Quân Thịnh.

Mặt Quân Thịnh càng thêm tái nhợt, khóe miệng tràn ra máu tươi, nhưng vẫn đứt quãng an ủi: "Yên tâm, tớ không sao. Chúng chỉ là đã lâu chưa ăn thịt người, không sao cả..... Ừm....."

Bạch Vân Phi nhìn mặt Quân Thịnh ẩn nhẫn, cậu biết Quân Thịnh đang chịu thống khổ bị đám người chết kia gặm ăn, nhưng cậu không có dũng khí ra ngoài để đám thi thể này ăn cậu, giảm bớt chút đau đớn cho Quân Thịnh.....Cậu lần đầu tiên cực kỳ khinh bỉ chính mình, chẳng lẽ mình đúng là nhát gan sợ chết vậy sao?

Quân Thịnh tựa hồ nhìn thấu vẻ mặt của cậu, vội vàng không ngừng an ủi: "Không sao cả..... Tớ không chết được đâu..... Còn nữa..... Tớ thích cậu đã lâu rồi..... Năm đó trên lớp tự học cướp chỗ ngồi gì gì đó còn vào ở cùng nhà cậu chơi máy bay..... Đều là tớ tỉ mỉ an bài.....Bạch Vân Phi..... Gần đài nước thì được trăng trước..... Ha ha tớ thích cậu chết được....." Quân Thịnh tựa hồ ý thức có chút không rõ, sau khi đứt quãng

https://thuviensach.vn

nói những lời này cả người mềm nhũn, nhưng vẫn gắt gao che chở Bạch Vân Phi trong lòng, hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

(Tiêu: Chơi máy bay cũng như đấu súng đấu kiếm vậy đó *đỏ mặt thẹn thùng*)

Quân Thịnh, người ưu tú như thế.....Vậy mà thích mình? Trong lòng Bạch Vân Phi rung động không thôi, nhưng hiện giờ.....Không..... Không thể như vậy..... Nhất định phải sống sót trở về.....Ai tới cứu chúng tôi với!

++++++++++++++++

Khi Bạch Vân Phi tỉnh lại phát hiện mình còn sống, đang nằm trong phòng bệnh, xem ra là được người cứu, từng bộ phận trên thân thể cũng còn đó, đầu tiên là thở phào nhẹ nhõm, không khỏi quay đầu nhìn về phía Quân Thịnh ở một bên.

Tình huống của Quân Thịnh so với cậu nghiêm trọng hơn, cả người đều quấn đầy băng gạc, sắp biến thành xác ướp rồi, Quân Kính Nhiên cùng một người đàn ông trung niên tóc vàng cho tới giờ cậu chưa từng gặp đứng trước giường bệnh của Quân Thịnh, nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

"Thằng nhóc nhà họ Bạch kia không ngờ toàn thân đều âm, sinh ra vào ngày âm tháng âm năm âm, trời sinh quỷ thể, khó trách đám người chết này muốn cậu ta thế, ăn cậu ta đại bổ..... "

"Không cần lo lắng, anh đã liên lạc với ba Văn rồi, ông ngày mai sẽ trở về bổ huyết cho Thịnh Thịnh, chú cũng biết đó khi ba Alexandre qua đời là đả kích rất lớn với ông, để ông gặp gỡ người thân cũng tốt, hơn nữa ông còn thương yêu Thịnh Thịnh như vậy."

"Ba Văn sẽ trở về sao? Quá tuyệt vời..... Ba em qua đời hơn 10 năm rồi ba Văn vẫn khó có thể tiêu tan nỗi nhớ.....Nhưng mà anh dâu thật sự tốt quá, nếu không phải anh kịp thời chạy tới, em đã sớm mất con rồi."

https://thuviensach.vn

"Tiện tay mà làm thôi, anh lần này trở về địa cầu là để truy xét bí mật của công ty Anderson, nào ngờ vậy mà vừa kéo cứ điểm bí mật của họ nằm ở tầng 11 dưới đất..... "

Người đàn ông trung niên tóc vàng kia tựa hồ vô cùng nhạy cảm, khi Bạch Vân Phi vừa mở mắt, hắn liền nhìn qua, Quân Kính Nhiên ngược lại ngẩn người, sau khi nhìn thấy cậu tỉnh lại chuyện đầu tiên lại là nhào vào người Quân Thịnh, tâm can bảo bối kêu loạn khóc rống lên.

Này..... Chẳng lẽ Quân Thịnh sắp chết sao? Không thể nào, Bạch Vân Phi thất hồn lạc phách ngồi dậy, đứng lên mới phát hiện chân mình mềm nhũn, mờ mịt tiến về phía trước vài bước, lại không dám nhìn bộ dáng Quân Thịnh, sau một lúc lưỡng lự, tròng mắt Quân Kính Nhiên vừa chuyển, giả vờ lau nước mắt, nức nở khiển trách: "Bạch Vân Phi đều là tại cậu! Con trai độc nhất của tôi cứ thế nằm liệt giường, sắp chết đến nơi rồi, cậu nói cậu phải làm cái gì đây?"

A? Tim Bạch Vân Phi lộp bộp vang lên, ban đầu có chút mê mang, nhưng nghĩ đến vẻ mặt Quân Kính Nhiên tựa hồ là sự thật, thoáng cái cảm thấy tràn đầy áy náy cộng thêm khổ sở, nghĩ đến bộ dáng Quân Thịnh lúc trong cầu thang ôm cậu vào lòng bảo vệ cậu, không khỏi bi thương trong lòng, có lẽ, ngoại trừ người nhà ra, cũng chỉ có Quân Thịnh có thể thích cậu liều mình bảo vệ cậu như vậy đúng không?

"Cả hai đều nín khóc hết cho tôi, Quân Thịnh còn chưa chết đâu." Người đàn ông tóc vàng nhìn Quân Kính Nhiên và Bạch Vân Phi hai người bộ dáng nước mắt chan hòa, tựa hồ bị buồn nôn tới nơi rồi, Quân Kính Nhiên khóc càng vui vẻ, méo miệng ủy khuất nói: "Anh dâu, việc này anh có thể không cho là đúng, nhưng em chỉ có một đứa con trai như vậy, anh và anh trai em cũng chỉ có một đứa cháu trai như vậy, anh nhẫn tâm nhìn nó khi còn sống ngay cả một người vợ cũng chưa tìm được cứ thế đã đi sao?"

https://thuviensach.vn

Người đàn ông tóc vàng lắc đầu, trong con ngươi màu lam chợt lóe qua ánh sáng dí dỏm, thẳng tắp nhìn Bạch Vân Phi, thấp giọng nói: "Cũng đúng, cậu tên là Bạch Vân Phi phải không, cháu tôi biến thành như vậy, khẳng định có trách nhiệm của cậu, cậu đến chịu trách nhiệm đi."

Bạch Vân Phi khó chịu hết sức, nghe thấy những lời này vội vàng gật đầu, người đàn ông tóc vàng thở dài một hơi, do dự một trận, nhẹ giọng nói: "Nếu cậu đã đồng ý, vậy cậu liền làm vợ Quân thịnh đi, sang năm muốn sinh thì mỗi đứa chuyển DNA hợp thành hài nhi, cứ quyết định vậy đi."

A? Bạch Vân Phi vừa định gật đầu, quyết định mặc kệ sau này Quân Thịnh tàn hoặc phế cậu đều nuôi dưỡng đến già, nào ngờ lại nói..... Làm vợ?

"Vậy quyết định thế đi, ngày mai hai đứa phải đi lĩnh chứng." Vốn còn đang gào khóc Quân Kính Nhiên vô cùng tỉnh táo nhảy dựng lên, một phen ôm chằm Bạch Vân Phi, cũng không nghe cậu giải thích, "Thật tốt quá! Hoan nghênh cậu tới nhà họ Quân chúng tôi!" Nói rồi, ông dùng mu bàn tay lau nước mắt, "Andrei, ta đi thôi, thằng nhóc A Thịnh này khẳng định có một bụng lời muốn nói với nhóc Bạch đó."

Người đàn ông tóc vàng gật đầu, hơi vuốt cằm cười cười với Bạch Vân Phi, rồi cùng Quân Kính Nhiên xoay người rời khỏi phòng bệnh.

Này.....Bạch Vân Phi há hốc miệng, còn chưa hiểu được đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, cúi đầu liền nhìn thấy Quân Thịnh mở mắt, trong mắt một mảnh thanh minh, tựa hồ tỉnh dậy đã lâu rồi.

Quân Thịnh cười cười, đưa tay bắt được cánh tay Bạch Vân Phi tự nhiên rũ xuống, hữu khí vô lực nhỏ giọng nói: "Đứa ngốc, cậu bị họ lừa rồi."

Lừa? Bạch Vân Phi nhìn đôi mắt tràn đầy nhu tình kia của Quân Thịnh, gãi gãi đầu, ngốc hồ hồ cũng cười theo.

https://thuviensach.vn

"Lại đây, tớ muốn ôm cậu." Quân Thịnh túm tay cậu, mắt cười cong cong, nửa đùa nửa mệnh lệnh.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 2

Chương 7: Tóc

Quân Hy sửa sang lại mái tóc của cô một chút, thờ ơ lắc thức uống trong ly, hai chân bắt chéo, thỉnh thoảng nhìn người bay qua bên ngoài quán cafe không gian một chút.

Những năm gần đây, khoa học kỹ thuật phát triển vô cùng nhanh chóng, Sao Thổ quy hoạch xây dựng dưỡng khí đang trong hai kỳ khai phá, dân cư đã đột phá ba trăm triệu, nhân loại hiện tại cũng không cần nhờ bất kỳ cơ giới gì chỉ cần mặc vào giày di động phản trọng lực là có thể bay lên trời, sinh vật ngoài hành tinh đã tìm được ngoài ba trăm triệu năm ánh sáng, nhân loại cơ hồ thành bá chủ của vũ trụ.

"Nhưng con người có bá chủ thế nào.....Vĩnh viễn cũng đều thua ở nhân tính..... " Quân Hy vừa mới cảm thán một chút, màn hình ảo truyền tin không ngừng run lên, sau khi kết nối hệ thống thần kinh, trong hư không xuất hiện một cô bé trẻ tuổi đầu tổ gà vừa nhìn đã biết vừa mới tỉnh ngủ, mặt mũi rất đẹp, mặt trái xoan mắt to, để tóc ngắn xoăn nhẹ màu đen, ngũ quan lập thể, trên mặt còn có chút tàn nhang, vô cùng đáng yêu, nhìn thấy Quân Hy liền kêu lớn: "Đại cô làm sao bây giờ, các ba muốn sang đây!"

Thiệt là..... Quân Hy cưng chiều chọt mặt cô bé trong hư không, "Con nha, bây giờ mau chóng dọn dẹp phòng, con gái lớn thế này rồi mà phòng bừa bộn như nữ sinh vậy, sau này con không phải muốn gả cho người của tinh vân M79 sao!"

Cô bé le lưỡi, lộ ra một cặp răng nanh nho nhỏ, cười rất chi gian trá: "Ý của con là.....Hắc hắc đại cô đối với con thật sự quá tốt..... Căn nhà 500

https://thuviensach.vn

mét vuông quá lớn, một mình con dọn dẹp không xuể, hơn nữa tiền của con đều đã tiêu hết, cô có thể gọi giúp con một người giúp việc không?"

Đứa nhỏ này..... Nhất định là lúc sinh con bé địa phủ xảy ra sai sót rồi, Quân Hy lắc đầu, bất đắc dĩ đáp ứng: "Được được, chỗ đại cô còn có chút chuyện, cô giúp con hẹn sẵn trước nhé." "Đại cô tốt với con quá, ôi ôi!" Cô bé vui vẻ chu mỏ, hôn gió Quân Hy một cái, liền tắt bình truyền tin.

Thiệt là, thằng nhóc Quân Thịnh dạy dỗ con bé kia thế nào vậy, người đã gần 20 tuổi rồi mà vẫn như trước ồn ồn ào ào, Quân Hy xoa mép lông mày, lên mạng chọn người giúp việc, liền nhìn thấy Tiểu Na mặc một thân quân phục màu lam, tư thế oai hùng hiên ngang bay lên.

Tiểu Na là bạn gái tốt của cô, đại danh Long Thụy Na, là sĩ quan của Quân Hy trước khi xuất ngũ, hai người vẫn duy trì liên lạc, mấy năm nay cô làm bà chủ trong nhà nên dần dần càng phát tướng, trái lại Tiểu Na thường xuyên chấp hành nhiệm vụ ở các tinh vân khác nên vóc dáng vẫn như trước, ngực đều sắp nổ tung ra rồi, cô ta cười hì hì gọi một ly cafe Ireland, lúc này mới chớp mắt trêu chọc hỏi: "BOSS, nói đi, gọi tiểu nhân tới có chuyện gì? Là tán gẫu shopping hay là đến quán bar câu mỹ nam, tiểu nhân đầu rơi máu chảy quyết không chối từ."

Vẫn cứ ba hoa như vậy, Quân Hy phất tay, nở nụ cười, sau khi trầm mặc một giây, thấp giọng nói: "Chồng chị ngoại tình."

"Hả?" Tiểu Na trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng, hồi lâu sau mới há hốc miệng hỏi: "Trương Nhất Ninh ngoại tình? Làm sao có thể???"

"Sao không thể chứ?" Quân Hy cao giọng nhíu hàng lông mày sắc bén hỏi lại một câu, giờ khắc này bí mật che giấu nhiều ngày nay rốt cuộc có thể thổ lộ hết, cô không nhịn được thở một hơi thật dài, nhíu mày thấp giọng nói: "Chị đã sớm cảm thấy anh ta không đúng, anh ta là một bí thư nhỏ của chính phủ mỗi ngày nào có chuyện gì bận rộn đâu, vài năm trước vậy mà

https://thuviensach.vn

dần dần không trở về nhà nữa, hôm qua còn nói phải đến Sao Hỏa công tác, nhưng hôm nay chị lại tìm thấy trong túi xách anh ta cây bút máy có ký hiệu khách sạn Phương Nam, anh ta khẳng định đã đi mướn phòng."

Tiểu Na hút ngược một hơi lạnh, trong ấn tượng của cô, chồng của Quân Hy là một người đàn ông mặc dù mặt mũi bình thường nhưng lịch sự tri thức cực kỳ uyên bác, anh ta cùng Quân Hy một văn một võ một tĩnh một động, năm đó kết hôn chính là gia đình mẫu mực của toàn vũ trụ, cô cắn môi suy nghĩ một chút, uyển chuyển nói: "Có lẽ đây là một sự trùng hợp thì sao? Vạn nhất là ai tặng một cây bút? Trương Nhất Ninh nhận thì sao?" Nói rồi, cô suy nghĩ một chút, "Long Thụy Thần chẳng phải là quản lý đại sảnh của khách sạn Phương Nam sao, hỏi em ấy một tiếng chẳng phải sẽ biết chuyện này là thế nào à?"

"Ba chị đã xâm nhập khách sạn Phương Nam, điều tra máy quay, Trương Nhất Ninh quả thật có đến đó, nhưng anh ấy cũng lại đi ra một mình.....Che giấu không tồi đâu....." Quân Hy hừ lạnh một tiếng, "Bây giờ duy chỉ không biết được cô ả kia rốt cuộc là ai, hai người đã dây dưa bao lâu rồi thôi....."

"Chị Hy, trước không nên gấp gáp, em về hỏi Long Thụy Thần, bây giờ ta phải bất động thanh sắc, cuối cùng cho họ một kích chí mạng, thế nào?" Tiểu Na uống một hớp cafe lớn, tức đến ngực phập phồng đập bàn, "Trương Nhất Ninh tên khốn này! Mặt người dạ thú! Lão nương hiện tại sẽ bắt đầu để móng tay, bắt được con Tiểu Tam kia liền cào mặt nó!"(Tiêu: kẻ thứ ba được gọi là Tiểu Tam:3)

"Vậy đi, em về trước nói bóng nói gió hỏi em trai mình Long Thụy Thần xem đến tột cùng có từng thấy người đàn bà kia chưa, chị cũng đi dò xét Trương Nhất Ninh, xác định địa điểm liên lạc, thế nào?" Nói rồi, Quân Hy hừ một tiếng, giữa mày và mắt tràn đầy vẻ tàn nhẫn: "Dám đụng đến đàn ông của Quân Hy ta, thật sự là chán sống rồi."

https://thuviensach.vn

Tiểu Na hung hăng vỗ tay, nói: "Quả nhiên là BOSS, sát phạt quyết đoán! Tiểu nhân tuân lệnh, tối nay liền hành động!"

Hai người sau khi lập kế hoạch bắt Tiểu Tam, đều quay về nhà. Nhà Quân Hy rất lớn, xây dựng dưới nước, có một đài ngắm cảnh trong suốt cực lớn, hôm nay biển cả màu xanh thẳm thần kỳ xinh đẹp, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy nhân ngư lưỡng tính đồng thể xinh đẹp, cô trang điểm nhạt, lại thay một thân váy lễ phục cổ chữ V sâu gợi cảm màu đỏ thẫm, mang giày gót nhọn 8cm, tóc bới cao ngồi trên xích đu, lẳng lặng chờ chồng trở về.

Trương Nhất Ninh gần 12h mới về, trong tay cầm hai chai Champagne, nhìn thấy Quân Hy còn đang chờ hắn, không nhịn được sửng sốt, "Hôm nay thế này là sao? Kỷ niệm ngày cưới? Bảo bối thật ngại quá, anh và người của liên minh Hỏa Tinh đàm phán về trễ, đến đến, đây là Champagne do Sao Thủy sản xuất người khác tặng, chúng ta nếm thử nhé?" Nói rồi, hắn cũng không thay quần áo liền mở rượu rót một ly Champagne cho cô, Quân Hy tiếp nhận nhấp một ngụm: "Thật thơm."

Mùi thơm của ly Champagne này có chút quái, tựa hồ bên trong trộn một ít mùi hoa, Quân Hy mặc dù kỳ quái, nhưng vẫn uống một ly, sâu kín mở miệng: "23 tháng 10 mới là kỷ niệm ngày cưới của chúng ta, còn tám tháng nữa, Nhất Ninh, anh nhớ lầm rồi." Trương Nhất Ninh sửng sốt, có chút không biết làm sao, cẩn thận hỏi: "Bảo bối, vậy em hôm nay là.....?"

"Em biết anh có nữ nhân sau lưng em, Trương Nhất Ninh, anh thật là một tên khốn nạn." Quân Hy đứng dậy, mang giày cao gót vào cô so với Trương Nhất Ninh cao hơn cả một cái đầu, cô hất cằm rũ mắt, vẻ mặt khinh thường lại khinh miệt nói, "Chúng ta ly hôn đi, Quân Hy tôi không phải rời khỏi anh rồi thì không sống được, lão nương tôi mới không cần đến đàn ông đã bị người ta dùng qua rồi."

Cô ta biết mình ngoại tình rồi! Tay Trương Nhất Ninh run lên, ly rượu thoáng cái rơi trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch cãi lại: "Bảo bối em nghe ai

https://thuviensach.vn

nói mò thế, anh làm sao ngoại tình được, anh yêu em mà"!

"Hừ....." Quân Hy khinh miệt cười một tiếng, cầm lấy chai rượu rót cho mình một ly, "Anh yêu chính là tài sản và địa vị xã hội của Quân gia tôi chứ! Nếu không có bác Ryan tôi tiến cử anh làm bí thư, anh vẫn như trước còn là một gã sinh viên đại học nghèo khổ!" Quân Hy sau khi trút những lời này, có chút hối hận, từ khi nào mình lại biến thành người phụ nữ cay nghiệt như vậy, chỉ trong nháy mắt đó, cô bỗng dưng cảm thấy bi ai cho bản thân mình.

Quân Hy uống một hơi cạn sạch rượu trong ly, ha ha cười vài tiếng, không nói một lời nhìn chồng mình, Trương Nhất Ninh không nói gì, chỉ để lại một câu "Tôi sẽ tự mình kết thúc, nhưng tôi kiên quyết không ly hôn, chúng ta con trai con gái đều đã có rồi, tại sao phải ly hôn?" Liền rời khỏi nhà.

Có trai có gái Quân Hy nhìn bóng dáng chồng mình ra khỏi cửa, thoáng cái như không khống chế được nữa, ngồi bệt xuống đất, không nhịn được nức nở. Con gái Trương Gia Duyệt đã sớm cho em trai mình làm con thừa tự, sửa lại tên Quân Quân, hiện giờ cũng gọi mình là cô, con trai Trương Gia Uy tòng quân ba năm rồi cũng ít khi về nhà, chồng lại ngoại tình..... Đây căn bản không phải một gia đình mà.....

Quân Hy co quắp ngồi dưới đất khóc một hồi, đứng dậy lấy ra thiết bị truyền tin sau khi kết nối hệ thống thần kinh truyền tới một chiếc điện thoại, rất nhanh, người bên đầu kia điện thoại nghe máy, cô chỉ cảm thấy mình không nhịn nổi tủi thân và thống khổ thoáng cái trút ra, nức nở nói: "Bác Ryan..... Con rất nhớ người....."

Bác Ryan một phen khuyên giải khiến tâm tình Quân Hy chuyển biến tốt hơn nhiều, nhưng nhìn thấy chú Andrei sau khi tụm lại nghe nói chồng mình lạc lối bên ngoài thì yên lặng dùng vải trắng lau thanh đao Nhật của chú ấy, cô lại thoáng cái bật cười, cảm thấy vô cùng thoải mái, đúng, cho dù

https://thuviensach.vn

cô không còn gia đình này, nhưng cô vẫn như trước còn có người của toàn gia ủng hộ cô mà.

Quân Hy nghĩ vậy, tắm nước nóng, liền ngủ một giấc.

Nhưng đêm đó cô liền gặp một cơn ác mộng.

Trong mơ, cô luôn cảm thấy tựa hồ có một bóng đen đứng ở đầu giường mình, cứ thế đứng mãi ở đầu giường cô, cô muốn động đậy, nhưng không động đậy được, ngay cả kêu cứu cũng không có thanh âm, bóng đen kia từ từ di chuyển, nặng nề bò lên người cô, vẫn không nhúc nhích.

"Này....." Bóng đen này là một nắm tóc! Quân Hy bị đè thở không nổi, rõ ràng cảm giác được da thịt trần trụi truyền đến cảm giác tê dại của tóc khẽ vuốt lên, nắm tóc này chậm rãi lộ ra một khuôn mặt.

Kỳ thật đã không thể nói đây là một khuôn mặt, con ngươi của khuôn mặt này đã sớm không thấy đâu, bên trong thất khiếu mọc đầy tóc, đang từng chút một bò lên trên, một nắm tóc đen tuyền đang muốn bò vào trong miệng cô.....

Quân Hy sợ đến nhảy dựng lên, lúc này mới phát hiện mình nằm mơ.

Mặc dù mới 6h sáng, nhưng cô bị giấc mộng ngày hôm qua dọa đến hoàn toàn tỉnh ngủ, giấc mộng này tựa hồ vô cùng chân thật, hiện tại nhớ tới còn có chút sởn tóc gáy, nắm tóc nọ đến tột cùng là thứ gì?

Cô không nghĩ ra nguyên cớ, ngày hôm qua lại sinh một bụng khí, hiện giờ trong bụng kêu như sấm, đói hết sức, liền nấu chút mì sợi, vừa mới ăn vào ngụm, liền cảm thấy không đúng....., trong miệng nhai thứ gì đó tựa hồ đang..... mấp máy? Cô ọe một tiếng nôn ra, lại liếc mắt nhìn cái đĩa, đồ ăn vốn làm vô cùng tinh xảo thế mà đã biến thành một đám giòi bọ.

https://thuviensach.vn

Không! Đây rốt cuộc là cái gì? Quân Hy thở hổn hển, sau khi đẩy đĩa xuống đất nhanh chóng chạy đến phòng vệ sinh bắt đầu nôn, sau một lúc nôn khan, cô vừa định lau miệng, nhưng lại cảm thấy khóe miệng có một sợi tóc, có phải mình không cẩn thận ăn phải tóc mình hay không?

Cô nhặt sợi tóc, chậm rãi kéo về phía trước, lại không ngờ rằng tóc cực kỳ dài, hơn nữa mình đã ăn tóc vào bụng, loại cảm giác này, giống như một sợi tóc thật dài từ trong dạ dày kéo ra vậy, vô cùng giày vò, vô cùng khó chịu, nhưng khiến da đầu Quân Hy tê dại chính là, sợi tóc thật dài này tựa hồ dính một mảnh da đầu.....

Lúc này đây, Quân Hy đến cả dịch vị cũng phun ra, sau khi dọn dẹp sạch sẽ xong, cô cảm thấy mình hết sức uể oải, lấy máy truyền tin gọi điện cho Trương Nhất Ninh hắn cũng không nghe, Long Thụy Na bên kia là chuyển đến hộp thư thoại, chỉ chốc lát sau, tín hiệu tựa hồ cũng mất, một vài tiếng động xê dịch rất nhỏ từ phòng ngủ truyền tới.

Đây lại là cái gì?! Cô mở to hai mắt nhìn, không thể tin được nhìn bàn trang điểm của mình..... Bàn trang điểm này tựa hồ cũng không kề sát mặt tường, mà để lại một chút khe hở, kia..... Cô vừa cẩn thận kéo ra nhìn, không thể tin được hét lên một tiếng.

Sau lưng bàn trang điểm dán một nắm lại một nắm tóc, đen tuyền, mấy thứ này tựa hồ như có sinh mệnh vậy, hướng về phía cô như xúc tu bò sang.

Quân Hy giống như phát điên lao ra khỏi phòng, chưa tới một ngày, cô đã lựa chọn tự sát.

Khi Trương Nhất Ninh nhận được tin Quân Hy xảy ra chuyện, người đàn ông còn đang liều mạng rong ruổi trên người hắn, vật thể cực lớn như lửa nóng nhanh chóng rút ra lại thúc vào sâu hơn, một tay ở trong miệng hắn đảo lộn quấy trộn, một tay kia lại dâm mỹ vuốt ve hai điểm trước ngực

https://thuviensach.vn

hắn, Trương Nhất Ninh bị thúc đến cả người vô lực, chỉ có thể đứt quãng rên rỉ: "Ha.....Ha..... Ha.....Quân Hy..... Đã chết!"

Người đàn ông nghe thấy những lời này a một tiếng, thật sâu đẩy về phía trước một cái, thúc thật mạnh vào chỗ mẫn cảm của Trương Nhất Ninh, hai người đồng thời run run cả người, lần lượt bắn ra, người đàn ông thở hồng hộc ngã trên người hắn, hồi lâu sau hai người mới đồng thời bật cười, Trương Nhất Ninh lắng lại trong chốc lát, như trút được gánh nặng mà nhe răng cười: "Quân Hy đã treo cổ chết."

Đúng vậy, cái chết của Quân Hy, họ ước chừng đã trù tính nhiều năm, giờ khắc này họ đợi đã lâu.

"Nghỉ ngơi lấy sức" trong chốc lát, người đàn ông bò dậy, bọc khăn tắm lớn có in dấu hiệu "Khách sạn Phương Nam" quanh hông, từ trong túi âu phục của mình lấy ra một điếu thuốc, sau khi châm lửa một lần nữa trở lại trên giường, ôm Trương Nhất Ninh vào lòng, hai người hồi lâu không nói gì với nhau, người đàn ông mới nhàn nhạt hỏi: "Hối hận không?"

Trương Nhất Ninh hơi thở dài, cưng chiều nhìn người đàn ông, đột nhiên đưa tay ôm lấy cổ hắn, hôn mạnh lên môi hắn, sau một lúc môi lưỡi triền miên, thật sâu thở dài: "Không có, nhưng em bây giờ bận tâm chính là người nhà mẹ đẻ của cô ấy." Người đàn ông nghe xong những lời này khẽ cười một tiếng, hít một hơi thật sâu, trong giọng nói tràn đầy khinh thường không hề lo lắng, "Sợ có ích lợi gì, dù sao Quân Hy là tự sát, làm thế nào truy đến trên người chúng ta."

"Trong khoảng thời gian này chúng ta vẫn nên tránh đầu gió thôi." Trương Nhất Ninh lắc đầu, Quân Hy và hắn cũng từng là vợ chồng, mặc dù đã sớm không còn cảm tình, nhưng dù sao cũng là mình tự tay rót đầy ly Champagne đưa cho cô ấy, mình cũng là tội phạm giết người..... Hắn đẩy người đàn ông ra, tập tễnh đứng dậy, vừa rồi trên giường vận động quá mức, thế nên hắn hiện tại vẫn còn cảm thấy chân đang run rẩy, vất vả tắm

https://thuviensach.vn

rửa xong, mặc quần áo tử tế cầm bao công văn, lưu lại một câu "Đến lúc đó liên lạc." Liền rời đi.

Người đàn ông nhướng mày, tặng một nụ hôn gió, lại ở trên giường nghỉ ngơi trong chốc lát, lúc này mới chậm rì rì đứng dậy mặc tây trang thắt cà-vạt, đem bảng tên viết "Long Thụy Thần (quản lý đại sảnh)" đeo lên trước ngực, lại sửa sang lại tóc, mang cặp kính gọng vàng, nhìn bản thân bề ngoài lịch sự trong gương, âm độc cười cười.

Nhân sinh nơi nào mà không cẩu huyết, chị Hy, chị tuyệt đối nghĩ không ra Tiểu Tam trong truyền thuyết mà chồng chị ngoại tình, lại là một người đàn ông, chị cũng tuyệt đối không tưởng được, nam Tiểu Tam là em trai của bạn gái tốt nhất của chị. Chỉ dùng một chai Champagne bỏ thêm thuốc mê huyễn, khiến chị tự sát, có thể thấy được trong lòng chị Hy tới cùng có bao nhiêu u ám nha.

Trương Nhất Ninh gần đây trải qua không tốt lắm, một mặt phải giả vờ khóc khàn cả giọng, một mặt lại phải chu toàn với cảnh sát, cuối cùng còn phải trao đổi với gia đình của Quân Hy, trong khoảng thời gian này bận rộn lắm, mà Quân Thịnh tự mình khám nghiệm tử thi cho Quân Hy cũng không có bất cứ phát hiện gì, vụ án này coi như tự sát bình thường mà xử lý.

Sau khi biết được tin tức này, trái tim treo lơ lửng của Trương Nhất Ninh và Long Thụy Thần rốt cuộc thả lỏng xuống.

Tang lễ của Quân Hy đúng hạn cử hành.

Long Thụy Na sau khi biết Quân Hy tự sát khóc đến ruột gan đứt từng khúc, biết được tang lễ Quân Hy cử hành ngay địa cầu, liền từ Minh Vương Tinh ba ngày không ngủ chạy về, Long Thụy Thần giả vờ sợ chị gái chịu đựng không nổi, lợi dụng lý do chăm sóc cô, cũng tham dự tang lễ của Quân Hy.

https://thuviensach.vn

Người nhà họ Quân chọn tới chọn lui, cuối cùng muốn mai táng cô trên Thanh Sơn của thành phố B, Quân Hy khi còn sống lại là trưởng quan cao cấp của liên minh chiến hạm, cho nên tang lễ làm cực kỳ lớn.

Linh đường bố trí thành hải dương Quân Hy thích nhất khi còn sống, bởi vì tổ tiên từng có huyết thống phương Tây, liền làm một phông nền theo kiểu giáo đường phương Tây, cô mặc một thân âu phục màu lam, lẳng lặng nằm trong quan tài trong suốt, trang điểm tinh xảo, trên móng tay màu đậu khấu, vệt dây thật sâu trên cổ đã bị phấn dày che phủ, tựa hồ chỉ đang ngủ, một bên đặt bức tường ảnh, treo đầy hình ảnh của cô khi còn sống, Long Thụy Thần lẳng lặng hướng về phía cô vái một cái, xoay người đi tới chỗ thân quyến đáp tạ.

Con trai của Trương Nhất Ninh là Trương Gia Uy cũng chạy về, hiện giờ đang ôm ảnh trắng đen yên lặng rơi lệ, con bé Quân Quân kia đã khóc đến hôn mê bất tỉnh, được người nâng vào phòng khách riêng, Trương Nhất Ninh cũng giả vờ mơ màng muốn ngã, vẻ mặt khổ sở, Long Thụy Thần cười thầm, đóng kịch trái lại rất giống nha, liền tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, đánh giá phía nhà mẹ đẻ của Quân gia.

Mọi người nhà họ Quân rất quái lạ, nhưng mà có thể nói gien của tổ tiên họ cực kỳ tốt, toàn là anh đẹp trai, toàn bộ mặc chính trang màu đen, nhìn thoáng qua còn tưởng rằng đều là người mẫu, toàn bộ mặt không chút thay đổi đứng chỗ thân quyến đáp tạ, nhìn thấy người tới cũng chỉ khẽ gật đầu hành lễ, người đàn ông ngồi giữa một đầu tóc dài màu trắng, mềm mại phủ trên vai, bảo dưỡng vô cùng tốt, trên mặt lại không có một tí nếp nhăn, giờ phút này hai tay chống một cây quải trượng bằng bạc, sắc mặt âm trầm nhìn mọi người bên trong đại đường, cảm giác được ánh mắt u ám của Long Thụy Thần, ánh mắt sắc bén lập tức quét sang, loại cảm giác này! Y vội cúi đầu, trái tim cũng không biết tại sao mà thình thình nhảy loạn, vội vàng trốn tránh.

https://thuviensach.vn

Tang lễ đúng giờ cử hành, em trai của Quân Hy là Quân Thịnh tự mình chủ trì, chưa được bao lâu liền tới thời gian tiễn biệt, mỗi người đều có thể đến trước nói chia tay cùng Quân Hy.

Đến lượt Long Thụy Thần, y đã là người cuối cùng, trong đại sảnh lác đác rất thưa người, Quân gia cũng rời đi toàn bộ, y bước nhanh tiến lên, mặt không chút thay đổi lẳng lặng nhìn Quân Hy nằm bên torng linh đường, cô như trước vẫn xinh đẹp là thế, tuổi trẻ như vậy, có tiền có quyền như vậy..... Đáng tiếc..... Cô đã sớm chết rồi.....

Long Thụy Thần vặn vẹo mặt, ác độc cười cười, không nhịn được cúi người xuống tiến đến bên tai Quân Hy, lặng lẽ nói: "Chị Hy, xin lỗi, chị hẳn là chưa từng nghĩ đến Tiểu Tam là tôi nhỉ?..... Tôi yêu Trương Nhất Ninh đã nhiều năm rồi, làm như vậy cũng là cực bất đắc dĩ, nhưng mà chồng chị cũng có phần nha..... Nếu hắn không cho chị uống thuốc mê huyễn..... Chị nào có thể nhìn thấy quỷ chứ?..... Chị coi như làm một việc thiện đi, để cho người hữu tình trở thành thân thuộc, ngoan ngoãn ra đi, kiếp sau lại đầu thai tốt, tìm một người đàn ông khác giới chân chính yêu thương chị, nhé?"

Mười năm rồi, suốt mười năm trời, nhìn cô cùng Trương Nhất Ninh thành vợ thành chồng, nhìn các người sinh con dưỡng cái, nhìn cái người ân ân ái ái, y thật sự chờ không nổi nữa.

Quân Hy gắt gao nhắm mắt lại, vẫn không nhúc nhích.

"Cô đã không lên tiếng, nghĩa là đã đồng ý nhé?" Long Thụy Thần hắc hắc cười, chỉ trong nháy mắt đó, y cảm thấy mình rốt cuộc đã có thể bật hơi nhướng cao mày, làm một tình nhân bí mật 10 năm giờ khắc này rốt cuộc có thể xoay người rồi, y vừa mới nghĩ vậy, thình lình cảm thấy trên cổ tay siết một cái, vừa cúi đầu nhìn, bắt lấy y chính là tay của Quân Hy.

Tay cô cực kỳ lạnh lẽo, móng tay sắc bén, độ mạnh lớn đến mức y đều cảm giác cổ tay cũng sắp bị kéo xuống, Long Thụy Thần run lẩy bẩy vừa

https://thuviensach.vn

định kêu la, liền nhìn thấy Quân Hy thoáng cái mở mắt, đáy mắt một mảnh huyết hồng, đầu cứng ngắc nghiêng sang, đều có thể nghe thấy tiếng ma sát của khớp xương cổ, bàn tay như kiềm sắt của cô chậm rãi thắt chặt, Long Thụy Thần đều có thể nghe thấy tiếng vỡ tan của khớp xương mình, y kêu thảm thiết một tiếng, thụt lùi vài bước ngã nhào trên mặt đất, bên cạnh sớm đã có người xông tới, quan tâm hỏi han.

Long Thụy Thần không dám nói mới vừa rồi bị người chết túm một phen, chỉ có thể nói có một con ong lớn bay đến, có vẻ đã bay mất rồi.

Ban đêm, Long Thụy Thần đối tác phong cẩn thận ngày xưa, tới nhà Trương Nhất Ninh.

Con của hắn Trương Gia Uy hôm nay túc trực bên linh cữu, cũng không về nhà, hai người sau khi quấn lấy nhau triền miên một hồi, y mới ôm Trương Nhất Ninh, nhàn nhạt kể cho hắn một màn giật gân ở linh đường ngày hôm nay, Trương Nhất Ninh kinh hãi: "Cái gì, anh nói Quân Hy bắt lấy tay anh?"

"Ừ." Long Thụy Thần nghĩ tới ót đều có chút tê dại, một khắc kia sau khi về nhà y liền thay quần lót đỏ, mang theo đủ loại dụng cụ trừ tà gì gì đó vọt tới đây, "Em nói xem, trên thế giới này thật có quỷ sao?"

Trương Nhất Ninh nghe thấy việc này tâm trạng xáo trộn, thân thể lại không nhịn được co quắp, lắp bắp lầm bầm, "Trên thế giới này không có quỷ đâu, hẳn là không có đâu....." Nhìn người yêu bị dọa thành như vậy, Long Thụy Thần thở dài, ôm hắn vào lòng, an ủi: "Này có là gì, quỷ thần còn sợ ác nhân mà..... "

Hai người an ủi nhau chốc lát, liền dần dần ngủ say, nhưng Long Thụy Thần ngủ không an ổn nổi, trong lúc nửa tỉnh nửa mê chung quy có thể nghe thấy tiếng giày cao gót giẫm bước, tựa hồ có một người phụ nữ không

https://thuviensach.vn

ngừng tới lui trong phòng, chỉ chốc lát sau tiếng bước chân ngừng lại ở cửa phòng ngủ, kẹt một tiếng, cửa mở.

Long Thụy Thần ép buộc mình mở mắt, thoáng cái liền nhìn thấy trong bóng tối một bóng đen đang ngồi ngay ngắn ở bàn trang điểm từng chút từng chút chải tóc, phát ra thanh âm sàn sạt. Y sợ giật mình, hét to một tiếng, theo phản xạ muốn bật đèn bàn trong tầm tay, nào ngờ trong phòng ngủ Trương Nhất Ninh lại không có tủ đầu giường, chỉ có thể bang bang bang bang gõ vách tường.

Bóng đen kia vẫn không nhúc nhích mà đếm tóc, một bên Trương Nhất Ninh đang ngủ say bừng tỉnh, mở đèn dụi mắt: "Làm sao vậy?" Ánh sáng chợt đến khiến bóng đen rốt cuộc hiện ra bộ dáng thực sự của nó —— Người phụ nữ chải tóc kia đúng là Quân Hy, bộ dạng giống nhau như đúc.

Hai người đồng thời nhìn thấy Quân Hy đều bị dọa sợ, đây..... Rốt cuộc là cái gì? Quân Hy như trước không nhanh không chậm chải tóc, tựa hồ cô còn sống, như trước là bà chủ của căn nhà căn phòng này, chỉ là sắc mặt cực kỳ tái nhợt, bàn tay vốn mịn màng trắng nõn cũng có thêm rất nhiều lốm đốm màu nâu vàng, cô không nhanh không chậm chải đầu, vẻ mặt lạnh lùng nhìn mình trong gương.

Long Thụy Thần lá gan khá lớn, lúc này đã tiện tay cầm lấy một chai nước khoáng làm tư thế tự vệ: "Ngươi là ai? Làm gì giả thần giả quỷ?" Quân Hy ngơ ngẩn như hỏi, như trước chải tóc, Trương Nhất Ninh lập tức sắp khóc tới nơi, cuộn tròn trong góc, lắp bắp hỏi: "Quân..... Quân Hy? Là em sao?"

Như trước đang chải tóc Quân Hy nghe thấy những lời này dừng một chút, chỉ nghe kèn kẹt kèn kẹt vài tiếng vang, thân thể cô không hề động, nhưng lại xoay 180° sang, dùng hai mắt đỏ như máu nhìn về phía Long Thụy Thần.

https://thuviensach.vn

Đây..... Đây là hồn phách của Quân Hy báo thù!

Trái tim Long Thụy Thần hung hăng vang lên bình bịch, đầu óc mông muội, nhấc bình nước khoáng lên liền đập xuống.

Quân Hy vẫn như cũ mắt không chút biểu cảm, ngay cả tránh cũng không hề tránh, đầu bịch một tiếng rơi xuống, lăn ra xa, da thịt của cô cũng như làm từ mảnh nhỏ, thoáng cái sụp đổ, rơi trên mặt đất, vỡ thành máu thịt màu đen đầy đất.

"..... A!" Hai người đồng thời khàn giọng gào to, hai chân như nhũn ra ngã nhào trên mặt đất, tất cả đều sợ đến cả người phát run ngơ ngác nhìn đống thịt nát đầy đất kia, nào ngờ thịt này tựa hồ có sinh mệnh, mấp máy bò về hướng bọn họ, hai người sợ đến ôm đầu chạy như chuột, ngay cả đầu cũng không dám ngoảnh lại, sợ đến vãi ra quần, chạy khỏi nhà.

Hai người thật sự bị dọa đến tiểu ra quần, ngay cả quần áo cũng không mặc, không chỗ nào để đến, chỉ có thể che bộ vị trọng yếu từng chút từng chút về tới nhà Long Thụy Thần.

Nhà của Long Thụy Thần rất nhỏ, cũng chỉ hơn 50 mét vuông, hai người sức cùng lực kiệt, vừa định nằm trên giường nghiên cứu đối sách một chút, vậy mà dưới ván giường liền phát ra tiếng vang kẽo kẹt, chỉ chốc lát sau, đống lớn tóc màu đen liền từ dưới giường tràn ra, tốc độ của tóc này cực nhanh, rất nhanh liền quấn quanh cổ hai người, Trương Nhất Ninh lúc này đều có chút sụp đổ rồi, khóc lớn gào to liều mạng giãy giụa, Long Thụy Thần giãy thoát trước, vọt tới phòng bếp cầm lấy dao phay liền chém, một phen chém lung tung mới chặt đứt được toàn bộ tóc này, hai người kinh hồn còn chưa định, cũng chưa kịp nghỉ ngơi, vừa đẩy ván giường nhìn, dưới giường thậm chí còn có một cái đầu người máu me đầm đìa, tập trung nhìn kỹ lại, không ngờ lại là Quân Hy!

https://thuviensach.vn

Quân Hy Quân Hy, cô thật là báo thù sao? Được được, xem ai lợi hại! Xem ai có thể đấu lại ai nào? Giờ khắc này, Long Thụy Thần tựa hồ đã hỏng mất, đôi mắt đỏ hồng giơ dao phay lên, nhắm ngay đầu Quân Hy chém xuống. Bặt! Đầu của cô lên tiếng nứt ra, cơ hồ bị chém thành hai múi, nhưng Quân Hytrước mặt không ngờ lại thành đống tóc, bị chém như vậy tựa như tìm thấy cửa ra, thoáng cái chen chúc ùa đến, giống như độc xà quấn lấy cổ y.

Trương Nhất Ninh trốn trong góc tường, tê tâm liệt phế kêu gào.....

Hai người đồng thời phát điên, bởi vì họ phát hiện, mặc kệ đi tới đâu, tóc của Quân Hy và Quân Hy đều xuất hiện, giống như một con nhện, không ngừng thu lưới, mà bọn họ mới là con mồi.

Rất nhanh, viện điều dưỡng bệnh tâm thần Thanh Sơn tiến vào hai gã bệnh nhân mới: Long Thụy Thần và Trương Nhất Ninh, hai người được sắp xếp tới một căn phòng, ngày đầu tiên nhập viện, liền có khách đến thăm, vóc người cao gầy, rất đẹp, mang một kính mát thật to, sau khi đi vào phòng điều trị liền bỏ xuống, hai người vừa nhìn thoáng qua liền sợ kêu ầm lên.

Đây..... Chính là Quân Hy!

Quân Hy hơi hé miệng đoan trang nở nụ cười, giống như tình cờ gặp đứa em trai nhiều năm không thấy, thân thiết ngồi xổm xuống, nói: "Tôi căn bản không tự sát, quên nói cho anh biết, ông nội tôi chính là tổ tông của đám quỷ quái này, tùy tiện ngoắc ngoắc tay đám quỷ vật này là có thể hỗ trợ, anh nói xem, tôi sẽ sợ quỷ sao? Tôi sẽ cứ như vậy mà chết sao?"

Cô..... Cô ta là giả chết!

Hai người ôm lấy nhau thành một đoàn, từ trong đáy lòng cảm thấy sợ hãi, bởi vì họ từng xác nhận, người hạ táng kia đúng là Quân Hy, có thể trăm phần trăm xác định cô đã sớm chết, vậy hiện giờ đứng trước mặt họ là thứ gì? Hai người sợ đến lạnh run, Quân Hy lại nhếch miệng cười, đưa tay

https://thuviensach.vn

vỗ vỗ mặt hai người: "Này! Tôi là người sống, các người không cần phải sợ hãi nha."

Hai người run rẩy thành một đoàn, không dám nói lời nào.

Quân Hy đứng dậy, lần đầu tiên nhìn thẳng về phía Trương Nhất Ninh trốn ở góc tường sợ đến lạnh run, khinh miệt quẳng ra một lá đơn thỏa thuận ly hôn, lưu lại một câu "Trừng phạt đúng tội", nghênh ngang rời đi.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 1: 【 Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C 】- Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (1)

Lúc đầu khi Từ Dương tới đại học C học, là dùng thành tích đứng đầu toàn trường tiến vào.

Theo lý mà nói, cậu thi đậu gần tròn điểm, nói thế nào cũng là đủ để vào Thanh Hoa Bắc Đại, nhưng đại học C lúc cậu lên cấp ba đã tìm tới, nói điều kiện chính là Từ Dương chỉ báo danh đại học C, chuyên ngành tùy chọn, nếu chọn chuyên ngành có thạc sĩ, còn đề cử nghiên cứu sinh của trường, tương đương với bằng tăng tốc, học phí tám năm phí ăn ở toàn bộ được miễn, hằng năm hưởng 8000 đồng bổ trợ học sinh nghèo quốc gia, hơn nữa mỗi tháng có trợ cấp cơm nước ba trăm, nếu thành tích trong học viện đặc biệt tốt, mỗi học kỳ còn có ba trăm đến một ngàn năm trăm tiền học bổng bất đồng.

Đây đối với loại gia đình đặc biệt khó khăn như Từ Dương mà nói, giống như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Cậu sinh ra ở một sơn thôn hẻo lánh, nhà nghèo chỉ có bốn bức tường, cha cậu Từ Kim Nga chạy đến Quảng Đông làm thuê, mẹ Lý Tiểu Hoa ở nhà trồng trọt, cắn răng nuôi cả gia đình. Từ gia có sáu đứa con, cậu đứng hàng thứ hai, em gái nhỏ tuổi nhất còn đang bọc tã, những đứa khác còn đang đi học, chị lớn của cậu đã sớm gả tới thôn khác rồi, mỗi tháng còn có thể gửi cho nhà một trăm nguyên trợ cấp, song đám em trai em gái được vào tiểu học Hy Vọng, toàn bộ học phí đều được miễn, cứ thế áp lực trong nhà cũng không lớn, thỉnh thoảng có có thể ăn chút thịt. Từ Dương đội vầng hào quang thật lớn đậu vào đại học C, lúc khai giảng làm đại diện tân sinh viên phát biểu, ngay cả hình đều được dán trong bảng tuyên truyền của trường, sau khi trải qua một

https://thuviensach.vn

phen lựa chọn đau khổ, cậu lựa chọn chuyên ngành kỹ thuật di truyền sinh học. Tân sinh viên báo danh ngày thứ hai, Từ Dương liền vào ký túc xá tương ứng của mình, khu ký túc xá này là đại học C vào những năm năm mươi khi ấy Xô Viết viện trợ xây lên, chỉ có hai tầng, ký túc xá ban đầu thuộc về nghiên cứu sinh và gia đình tiến sĩ, mấy năm trước trường học sửa ký túc xá tốt hơn, nơi này liền thành nơi dành cho sinh viên chưa tốt nghiệp chịu khổ. Cậu được phân chính là phòng 238 tòa nhà số 11, ký túc xá không lớn không nhỏ, đặt bốn chiếc giường mộc mạc, giường trên bàn dưới, còn có một phòng vệ sinh nho nhỏ, thoạt nhìn rất ấm áp.

Từ Dương là người đầu tiên trải giường nệm xong, ngay sau đó, những người khác trong phòng cũng đều đã báo danh, họ đều là bạn học cùng lớp với cậu, một anh chàng tên Trương Liên, bộ dáng cao lớn anh tuấn, tựa hồ nhà rất có tiền, ra vào đều lái chiếc sedan của mình, mặc đều là hàng hiệu, cầm điện thoại di động cũng là kiểu dáng mới nhất, cực kỳ xem thường loại học sinh nghèo khổ như Từ Dương; giường ba tên Mạnh Hạo Nhiên, mang theo cặp kính nhỏ cực kỳ gầy, là một nam thanh niên nghệ sĩ tiêu chuẩn, mỗi ngày gật gù đắc ý lấy ẩm thực mua vui, nhưng trời sinh tính hèn mọn, mỗi đêm phải thẩm du một lần mới chịu, đối với lão mẹ nuôi của tương ớt cũng có thể bắn ra; anh chàng giường bốn tên Bạch Nhạc Thiên, không thích nói chuyện, tin Phật, là một cư sĩ tục gia, mỗi ngày 7h tối đã ngủ, sáng 4h rời giường ngồi thiền, nói là tìm hiểu thiên cơ gì gì đó.

Xuất phát từ lễ phép và nhiệt tình, Từ Dương lần lượt chào hỏi từng người bọn họ, những chàng trai này trái lại vô cùng nhiệt tình, rất nhanh liền thành bạn bè. Cuộc sống năm đầu vô cùng quy luật, sau khi kết thúc nửa tháng huấn luyện quân sự, tháng 11 bắt đầu đi học, mỗi sáng 6h30 chạy thể dục điểm danh, ban ngày đi học, mà ngay cả chương trình học khái niệm, tư tưởng buồn chán bực này Từ Dương đều cảm thấy thích thú. Đợi đến khi tốt nghiệp, tìm một đơn vị tốt, sau đó nỗ lực kiếm tiền, để cho mấy đứa em trai em gái cũng vào thành phố ăn học, một ngày nào đó, con cháu

https://thuviensach.vn

cậu cũng sẽ đường đường chính chính đứng ở nội thành, xưng là người trên vạn người!

Nghĩ tới đây, Từ Dương len lén cười, song nghĩ đến mình chỉ thích đàn ông, nhưng không biết nói thế nào cùng những người khác, cậu từ nhỏ đã không có hứng thú với con gái, nhưng đặc biệt lúc tắm ở bờ sông thích nhìn thân thể của mấy anh bạn nhỏ, lúc biết mình có loại khuynh hướng này đã là lên trung học, dù có ép buộc mình thích con gái thế nào cũng không được, hiện giờ cậu hy vọng, chính là vĩnh viễn cũng sẽ không có ai biết được bí mật này.

Từ Dương xem chuyện này như bí mật giấu tận đáy lòng, cậu biết mình là một thằng nhóc nông thôn, sẽ không giao thiệp với ai, dựa vào nguyên tắc "Anh tốt với tôi, tôi liền tốt với anh", rất nhanh liền hòa nhập cùng mọi người trong ký túc xá. Nhưng mà, ngay sau đó, cậu liền cảm thấy người trong ký túc xá có gì đó không đúng.

Trương Liên cậu ta mặc dù bởi vì trong nhà có tiền nên vô cùng kiêu ngạo, nhưng khi ở cùng với Từ Dương đều nho nhã lễ độ, Mạnh Hạo Nhiên người này rất lắm mồm, trong cả ký túc xá cũng tốt với người khác nhất, nhưng trong khoảng thời gian này hai người kia chẳng biết làm sao, đối với Từ Dương đều lạnh như băng. Bản thân Từ Dương rất buồn bực, lôi kéo Bạch Nhạc Thiên hỏi, nào ngờ Bạch Nhạc Thiên đầu tiên là có chút khó xử, cuối cùng cắn răng, nói: "Chẳng lẽ cậu không biết sao, gần đây ký túc xá thường xuyên mất tiền."

Mất tiền? Từ Dương có chút kinh ngạc, tiền của mình tương đối thiếu, vậy ý của họ..... Chẳng lẽ họ hoài nghi mình trộm tiền? Bạch Nhạc Thiên nhìn bộ dáng Từ Dương cái hiểu cái không, cũng không nói thêm gì, liền bò lên ngủ, chỉ để lại mình cậu đứng trong phòng, tức giận ót tê dại, toàn thân run rẩy không ngừng.

https://thuviensach.vn

Tối hôm đó, Trương Liên kéo Mạnh Hạo Nhiên đi suốt đêm, cũng không trở về, Từ Dương nghẹn một bụng khí nửa ngủ nửa tỉnh, chờ hai người trở về nói rõ ràng sự tình này, Bạch Nhạc Thiên 4h sáng rời giường ngồi thiền, cũng không nói gì với cậu, không ngờ tới 6h sáng sau khi ký túc xá mở cổng, Trương Liên và Mạnh Hạo Nhiên lén lút chạy trở về.

Hai người vừa bước vào cửa liền nhỏ giọng đùa giỡn một trận, nhìn thấy Từ Dương đang ngủ, Trương Liên nhỏ giọng dặn dò Mạnh Hạo Nhiên: "Giám sát chặt chẽ túi tiền của cậu nha bạn hiền, bên trong có chó dữ, coi chừng bị cắn." Họ ẩn dụ mình thành chó sao? "Cậu nói gì?" Từ Dương mở mắt, tức giận toàn thân đều run rẩy, cậu thoáng cái từ giường tầng hai nhảy xuống, chân trần lớn tiếng hỏi: "Cậu lặp lại lần nữa cho tôi!"

Trương Liên đầu tiên là vẻ mặt có chút khó xử, hai tay khoanh lại, vắt chéo chân hừ lạnh một tiếng, cắn răng cao giọng nói: "Tôi lặp lại lần nữa thì thế nào, cậu chính là tên trộm không biết xấu hổ kia!"

"Thối tha!" Từ Dương mặt đỏ lên, mặc dù cậu đến từ nông thôn trong nhà rất nghèo, ngày thường không thích nói chuyện, nhưng không có nghĩa là cậu không có tôn nghiêm, không có đạo đức liêm sỉ, nhìn thấy thứ gì cũng muốn lấy. "Tôi chưa bao giờ lấy của người khác thứ gì, cậu không có chứng cứ thì đừng vu tội cho tôi!"

Từ Dương gào khàn cả giọng cũng không khiến cho những người này cảm thấy cậu oan uổng, Trương Liên hừ một tiếng, phất tay: "Dẹp mẹ đi, ông đây cũng không phải quan tâm chút tiền ấy, chúng tôi cũng không muốn oan uổng cậu, trong khoảng thời gian này thật ngại quá, nếu thật oan uổng cậu là tôi không đúng, tôi sẽ xin lỗi cậu, nhưng bây giờ cậu dám để cho chúng tôi kiểm tra đồ của cậu không?"

Kiểm tra thì kiểm tra, cũng không phải mình trộm, Từ Dương cứng cổ: "Tôi sợ cái gì, cũng không phải tôi trộm mà!"

https://thuviensach.vn

Trương Liên cười cười, đáy mắt hiện lên một tính toán: “Đây là cậu nói đó nhé!” Rất nhanh, cậu liền mở tủ của mình ra, mở ra số quần áo chẳng nhiều nhặng gì của mình, không ngờ Trương Liên rất nhanh liền từ trong túi quần tìm ra năm nghìn nguyên, trong tròng mắt lóe ra ánh sáng khác thường, nhẹ giọng hỏi: “Tôi đang vừa vặn mất 5000, nhà các cậu không phải rất nghèo sao? Thế nào lại có tờ 5000 này?”

Từ Dương ngơ ngẩn, tiền này sao lại trong túi quần của mình?

“Cậu còn nói đây không phải là cậu lấy?” Trương Liên nhếch miệng cười, cười hết sức gian trá. “Đây..... Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Suy nghĩ Từ Dương hỗn loạn, “Tiền này không phải tôi lấy!” Cậu rống lên, kích động đến có chút nói năng không đầu không đuôi, “Nếu tôi cầm số tiền kia tại sao lại để trong túi quần? Tại sao còn cho các cậu lục soát?”

“Đó gọi là ăn cắp còn la làng đó. Nếu không chúng ta đi tìm giáo viên giải quyết chuyện này? Nhưng mà..... Tôi thấy cậu cũng đáng thương, không bằng chúng ta tự nói chuyện với nhau?” Trương Liên cười vô cùng kiêu ngạo, tựa hồ đối với hết thảy những việc này đã sớm rõ như lòng bàn tay.

“Tìm cứ tìm, thôi học thì thôi học, đuổi thì cứ đuổi! Tôi không lấy chính là không lấy, ai cũng đừng nghĩ muốn vu oan cho tôi!” Từ Dương hừ một tiếng, xoay người liền đi, con nhà nghèo mặc dù nghèo, con nhà nghèo mặc dù hâm mộ xã hội sặc sỡ xa hoa này, nhưng họ có cốt khí.

Chết thì tốt rồi, xem ai còn có thể vu tội cho mình?

Phản ứng đầu tiên Từ Dương nghĩ đến chính là cái chết có thể chứng minh sự trong sạch của mình. Cậu cũng không biết mình đi tới đâu, hai chân tự động bước đi, đợi đến khi tỉnh táo lại mình vậy mà đang đứng bên cạnh một giếng nước trong hoa viên kiểu Trung Quốc trong trường.

https://thuviensach.vn

Mình làm sao thế này? Rõ ràng trong nhà em trai em gái còn có cha mẹ già đều trông cậy vào mình, mình vậy mà lại ngu xuẩn nghĩ tới cái chết? Chẳng lẽ cũng bởi vì một lần hiểu lầm mà tự sát sao? Từ Dương à Từ Dương mày rốt cuộc vẫn là tự ngạo? Ủy khuất khó chịu đựng cỡ nào, ấu trĩ cỡ nào cư nhiên không nhịn được loại thất bại trên quan hệ người với người mỏng manh này?

Chuyện mất tiền này khẳng định trong đó có vô vàn hiểu lầm

Nghĩ thông suốt điểm này, cậu ngồi xổm bên cạnh giếng, gào khóc, vì gia đình, vì cuộc sống, nhưng quan trọng nhất là vì chính cậu, cậu phải sống sót.

Từ Dương suy nghĩ một chút, tuyệt không thể yếu đuối như vậy, nhưng bây giờ phải làm sao đây? Trở về ký túc xá giải thích đàng hoàng sao? Nhưng mà..... Làm sao mới có thể chứng minh sự trong sạch của cậu chứ?

Cậu ngơ ngác cũng không biết mình đi tới tòa nhà ký túc xá nọ, tùy tiện kiếm một gian vệ sinh đi vào, tìm một chỗ ngồi xổm không có người, đóng cửa, đột nhiên lại cảm thấy vô cùng tủi thân, một bên gào to, một bên tiếp tục khóc rống.

Chuyện kinh dị rất nhanh liền xảy ra, chỉ chốc lát sau, trên ván cửa nhà xí dần dần xuất hiện một hố đen, chậm rãi, trong hố đen vươn ra một bàn tay, trên tay cầm ba tờ giấy, tờ màu đỏ tờ màu vàng, còn có tờ màu lục, Từ Dương giống như khó có thể khống chế, nấc nghẹn chọn tờ giấy màu vàng.

Rất nhanh, cánh tay xuất hiện từ trong ván cửa kia biến mất, “Ào..... “ Bồn cầu tự động xả nước, chậm rãi, từ bên trong bồn cầu lại vươn ra một bàn tay.

Đây là một bàn tay phải, móng tay cắt sửa vô cùng chỉnh tề, khớp xương rõ ràng, là một bàn tay nam giới. Trong tay Từ Dương cầm tờ giấy vàng nọ, không thể nhúc nhích, chỉ đành phải tùy ý bàn tay kia lướt trên mông mình,

https://thuviensach.vn

cái tay kia đầu tiên là vô cùng dâm mỹ mà vuốt ve qua lại cánh mông, dùng ngón tay cọ sát qua lại mép mông, Từ Dương sau khi bị nó gia tăng chọc ghẹo tránh né, cư nhiên bàn tay kia cũng không chịu bỏ qua, cuối cùng cũng công kích tới chỗ cúc hoa.

Khí lực Từ Dương đã dùng hết, vừa mới buông lỏng, cái tay kia liền thừa cơ một ngón tiến vào, "Ưm..... " Từ Dương phát ra một tiếng kêu rên, thông đạo khô ráo khó có thể dung nạp ngón tay đi ngược dòng lên, ngón tay nọ hơi rời khỏi, từ giữa kẽ móng tay phun ra một cỗ chất lỏng sềnh sệch, đột nhiên lại một lần nữa hung hăng tiến vào.

"A!" Từ Dương thình lình ưỡn thẳng người, sau khi nghênh đón một lần thống khoái tuyệt đỉnh, thở dài một hơi.

Đây tới cùng khi nào mới chấm dứt?

"Ưm..... Ưm....." Thân thể phát ra thanh âm rên rĩ, ngón tay càng sâu càng dài, đã vói vào ba ngón, thỉnh thoảng rút ra nhấn vào, nương theo ôn nhu lại bá đạo khuấy nhiễu, Từ Dương từ từ phát ra tiếng hừ ngọt ngào mà chính mình cũng không biết.....

"Này! Cách vách làm gì đấy? Táo bón sao? Cần thông đường cho không?" Bỗng dưng có tiếng đập cửa khiến Từ Dương giật mình bừng tỉnh, đôi tay kia lại thoáng cái rút ra, nhưng lại làm cho toàn thân cậu run lên. "Này, không sao chứ? Có người không hả? Trả lời!" Thanh âm của người nọ không nhịn được truyền đến, Từ Dương chợt cảm thấy mình đã có thể di chuyển, vội vàng, kéo quần lao ra cửa.

Vừa rồi gõ cửa chính là một anh chàng vô cùng xinh đẹp, thoạt nhìn cực kỳ khỏe mạnh, đã đến cuối thu, cậu ta vẫn như trước mặc áo sơ mi tay ngắn chữ T màu trắng hình đầu lâu, phía dưới mặc một cái quần lính, chân mang giày da, vô cùng đẹp trai, trong tay cầm một quyển 《Đời Nhẹ Khôn Kham》của Milan Kundera ôm trước ngực, nhìn thấy Từ Dương bụm

https://thuviensach.vn

mông khóe mắt mang theo nước mắt, không khỏi ân cần hỏi: “Cậu làm sao vậy?”

Từ Dương chỉ vào bồn cầu của nhà xí, lắp bắp nói: “Nó nó.....Bên trong có một bàn tay!”

Nam sinh phụt một tiếng bật cười, tựa hồ một chút cũng không tin, nghiêng đầu hỏi: “Tay? Có phải là bàn tay cầm ra ba tờ giấy cho cậu chọn không?” “ Làm sao cậu biết!” Từ Dương sợ hãi biến sắc, thụt lùi vài bước, đề phòng nhìn nam sinh, không ngờ tới nam sinh chỉ chốc lát sau liền nghẹn cười đỏ mặt, rốt cuộc chịu không nổi nữa bật cười to: “Đó là một câu truyện ma cũ rích rồi đó!”

Ma.....câu truyện? Từ Dương ngượng ngùng cười theo, sốt ruột hỏi: “Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Cậu đừng cười nữa nói mau!” Nam sinh ngừng cười, trừng mắt nhìn Từ Dương cậu, hiếu kỳ nói: “Cậu không biết sao? Nghe kể rằng trong WC có một bàn tay, nếu cậu chọn tờ giấy màu đỏ sẽ chết đuối, chọn tờ màu vàng sẽ treo cổ tự sát, chọn tờ màu xanh có thể thỏa mãn một nguyện vọng của cậu, cậu lên mạng tra cứu chút, tám đại sự kiện thần quái của diễn đàn đại học C có mục này đấy.”

Tám đại sự kiện kỳ dị? Ba tờ giấy? Nhưng cậu đã chọn tờ màu vàng sao không treo cổ tự sát hả? Từ Dương cảm thấy đầu óc mình có chút khó chuyển động, do dự hồi lâu, mới ngây ngốc hỏi: “Tại sao cậu lại ở đây?”

Nam sinh cười như có như không xòe tay, chỉ chỉ đèn trên đỉnh đầu: “Chẳng phải ký túc xá 11h phải tắt đèn sao? Cho nên tôi qua đây đọc sách.” Từ Dương bây giờ còn có chút kinh hồn chưa định, hiện giờ bình tĩnh lại, chỗ mông cúc khó chịu như táo bón, đau xốn, chẳng lẽ vừa rồi cậu ta cũng..... Nghe được mình rên rĩ? Cậu xấu hổ đỏ mặt, cúi đầu, không nói được một lời.

https://thuviensach.vn

Anh chàng kai biết cậu đang thẹn thùng, nhe răng cười, vươn bàn tay phải trắng nõn, nhưng chỗ lòng bàn tay có một vết sẹo lớn màu nâu vàng, miễn cưỡng phá hủy mỹ cảm, cậu ta tự giới thiệu: “Xin chào, tôi tên là Hạ Mạt, là chuyên ngành quốc học viện văn học, cậu thì sao?” Quốc học? Trường có chuyên ngành này sao? Hạ Mạt không nhịn được bật cười, khoát khoát tay: “Không có đâu, kỳ thật chính là chuyên ngành tiếng Trung, song tôi có quan hệ tốt với thầy, ông nói chỉ cần tôi có thể thi đậu tiến sĩ thì có thể để tôi học, song lại liệt kê danh sách cho tôi một loạt sách, ước chừng cả thư viện cũng không đủ, tôi bây giờ còn đang đọc đây.” Hạ Mạt giơ quyển sách kia của cậu ta lên, như trước kiên nhẫn duỗi tay, cố ý muốn bắt tay cậu.

Từ Dương có chút xấu hổ, đem mu bàn tay phải đầy mồ hôi chùi trên áo, ngượng ngùng vươn tay: “Xin chào, tôi tên là Từ Dương, là học chuyển gien viện sinh vật học.” Hạ Mạt cười cong cong mắt, nghịch ngợm gãi lòng bàn tay Từ Dương: “Thật tốt quá, tìm được một bạn hiền.” Nói rồi, cậu ta thoáng cái liền cặp lấy cổ Từ Dương, bộ dáng chúng ta là hai anh em tốt tủm tỉm cười, Từ Dương cảm thấy mặt mình đều sắp đỏ chín, không khỏi cúi đầu, thẹn thùng cười khúc khích vài tiếng.

A, cậu hình như lần đầu tiên gặp đã thích nam sinh tên Hạ Mạt này rồi.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 2: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (2)

Hạ Mạt sinh ra có khuôn mặt thư hùng khó phân được, có một đôi mắt hoa đào xinh đẹp, đồng tử là màu hổ phách cực kỳ thuần túy, chỉ có con ngươi mắt trái tựa hồ có chút huyết ban, nghe y tự mình giới thiệu là vì lúc sinh y tá xảy ra chút sai lầm nho nhỏ, nếu nhìn kỹ cười rộ lên còn có lúm đồng tiền nhạt, lại cao hơn Từ Dương ước chừng nửa đầu, cậu nhìn thiếu niên có chút giống yêu tinh trong thần thoại phương tây này, thủy chung có chút ngượng ngượng nghịu nghịu không chịu được, nhưng rất nhanh quên béng chuyện bàn tay thích bạo cúc trong WC, kể chuyện đã xảy ra trong ký túc xá của mình, lúc này vẻ mặt của Hạ Mạt mới nghiêm túc hẳn lên: “Cậu là nói họ ở trong túi quần cậu tìm thấy tiền không thuộc về cậu?”

“Tôi.....Tiền này căn bản không phải tôi lấy đâu! Cậu nhất định phải tin tôi!” Từ Dương ngửa đầu vội vàng giải thích, ngược lại đổi lấy nụ cười hiểu rõ của Hạ Mạt, “Tôi biết, có nhiều hiểu lầm, cậu phải về ký túc xá, hướng đương sự giải thích rõ ràng một lần, nếu cậu càng trốn tránh, sẽ càng khiến người ta hoài nghi.”

Từ Dương cảm thấy Hạ Mạt nói rất có lý, nói thế nào đi nữa, những người này đều cần phải học cùng bốn năm hoặc lâu hơn, chỉ cần giải thích rõ ràng với họ, nhất định có thể cởi bỏ hiểu lầm, cậu cùng Hạ Mạt còn nói thêm vài câu nữa, hai người lại cho nhau phương thức liên lạc rồi từ biệt, khi trao đổi điện thoại, Từ Dương lại một phen tự ti nho nhỏ, Hạ Mạt cầm chính là điện thoại di động kiểu dáng mới nhất có thể chụp ảnh, mà mình còn dùng điện thoại cùi từ siêu thị điện thoại di động chỉ mua mất 350 tiền, thật sự là chênh lệch song Hạ Mạt cũng không lộ ra vẻ khinh bỉ gì, rất khoái trá mà cùng cậu nói lời từ biệt.

https://thuviensach.vn

Sau khi Từ Dương trở lại ký túc xá, ba người chào hỏi xong giống như không hề để ý đến cậu như chưa từng có việc gì, Trương Liên chơi máy tính, Bạch Nhạc Thiên thái độ khác thường, buổi tối ngồi thiền, Mạnh Hạo Nhiên dứt khoát sớm nằm dưới đất quay vào tường ngủ, bầu không khí lâm vào khó xử nồng đậm, chỉ có điều Trương Liên ngẩng đầu nhìn cậu một cái, nhíu mày, cuối cùng nhịn không được hỏi: “Vừa rồi cậu chạy đi đâu? Sao sắc mặt tái nhợt như vậy?” Trong giọng nói để lộ quan tâm nồng đậm, khiến cậu đầu tiên có chút không biết làm sao, họ không phải nhận định mình là tên trộm sao? Thế nào mà.... ..

Một bên Mạnh Hạo Nhiên nhịn không được từ trên giường đứng dậy, chân trần nhảy xuống, vẻ mặt xấu hổ, cúi đầu ấp úng nói: “Xin lỗi Từ Dương, là chúng tớ oan uổng cho cậu rồi.” Oan uổng.....?

Trương Liên cũng vẻ mặt thẹn ý, gãi đầu cười khan vài tiếng: “Đúng đúng xin lỗi..... Cái kia, vừa rồi quản lý tòa nhà đã bắt được trộm, hóa ra là học sinh viện vật lý học cách vách, tớ cột ví tiền, số tiền năm nghìn đồng, phim hoạt hình khiêu dâm Đảo Quốc tất cả cũng đều đã tìm thấy, thật là xấu hổ quá..... Bọn tớ đã vu oan cho cậu.....” Nói rồi, hai người giống như đã sớm thương lượng đâu ra đấy, tất cả đồng thanh nói: “Xin lỗi!”

Hoàn hảo cậu đã rửa sạch oan khuất, nhưng nếu ngẫm lại, Trương Liên từng nói cậu ta vừa vặn mất năm nghìn, lại chạy vào trong túi quần cậu..... Nghĩ thế nào cũng thấy là lạ, rốt cuộc là ai cầm năm nghìn này hãm hại cậu?

Quên đi, nếu mọi người đều đã biết chân tướng, mình cần gì so đo chi tiết này?

Cuộc sống nửa học kỳ đầu của năm nhất thời gian như bóng câu qua khe cửa, Từ Dương dùng hình tượng đứng đầu lớp cùng sinh hoạt nhiệt tình, đoàn kết với bạn học được số phiếu cao trúng cử bí thư đoàn, mỗi ngày bận rộn xoay quanh ký túc xá, thư viện, hội học sinh, mùa đông thành phố C

https://thuviensach.vn

cực kỳ lạnh, bạn học xung quanh đều mặc áo lông, chỉ có một mình cậu không cảm thấy gì, mặc trường sam bình thường lang thang trong trường học, thỉnh thoảng hẹn cùng Hạ Mạt lên lớp tự học, cuộc sống trôi qua cực kỳ thú vị.

Trong khoảng thời gian này cậu phát hiện mình có thay đổi vô cùng lớn, da tay vốn ngăm đen cũng dần dần trở nên trắng nõn nhẵn nhụi, mỗi lần khi đến nhà tắm công cộng thằng nhóc Mạnh Hạo Nhiên cũng nhịn không được cười nhạo cậu trắng như con gái, chính cậu cũng không biết là chuyện gì xảy ra, song ấn theo lời Hạ Mạt nói, mình không phải làm việc đồng áng nữa, đương nhiên sẽ trắng lên.

Rất nhanh, học kỳ đầu tiên kết thúc, Từ Dương cũng không giống mọi người bước trên trào lưu xuân vận, mà quyết định ở lại trường, làm chút công việc vặt phụ giúp chi phí trong nhà, hướng dẫn viên đã cho cậu một phần công tác quét dọn bên trong trường, mỗi ngày cho 80, nhưng mà quét dọn rất nhẹ nhàng.

Đại học C xây trường đã trăm năm, trước kia cùng tòa đại học thủ đô khởi danh, cho nên công trình kiến trúc về cơ bản đều gần hơn 70 năm lịch sử, phong cách kiến trúc cùng loại với kiểu rococo(phong cách nghệ thuật ở châu Âu cuối thế kỷ 18)của phương tây, đều là nhà lầu cao hai tầng giả cổ, hành lang vô cùng rộng rãi, mỗi lần đi đều có thể nghe thấy tiếng vọng của bước chân mình. Từ Dương vui vẻ tự tại, có đôi khi vừa làm việc vừa thưởng thức kiến trúc, quả thật không tồi.

29 tết ngày đó, Từ Dương ngoài ý muốn đụng phải Trương Liên.

Trương Liên giờ phút này khó được mà mặc một thân tây trang, bên ngoài choàng một bộ áo lông màu trắng thuần, trong tay cầm bốn bình Mao Đài, nhìn thấy Từ Dương một mình cầm chổi mặc áo đơn lẳng lặng quét trường, không khỏi sửng sốt, tiến sang chào hỏi: "Sao cậu không về nhà?"

https://thuviensach.vn

Từ Dương lễ độ gật đầu, đối với Trương Liên này, cậu cũng biết cậu bé này mặc dù không tệ lắm, nhưng có đôi khi trong lòng đến tột cùng đang suy nghĩ gì ai cũng đoán không ra, cho nên kính nhi viễn chi, nào ngờ Trương Liên để lại một câu "Tôi lập tức quay lại." Sau đó liền vội vã rời đi.

(Tiêu: Kính Nhi Viễn Chi là kính trọng nhưng không thể gần gũi.)

Qua hồi sau, hắn liền tay không chạy trở về, Từ Dương hiểu, phía trước chính là tòa nhà cho giáo viên, chắc là đi tặng lễ cho phụ đạo viên, Trương Liên thấy cậu vô cùng nhiệt tình, cố ý muốn mời cậu đi ăn, túm cậu liền đi tới một nhà hàng nhỏ bên trong trường.

Tên quán rất kỳ lạ, gọi là "Quán Rất Khó Ăn", chủ quán là phụ nữ, mặt mũi rất xấu, hơn cả Phù Dung tỷ tỷ, hai người sau khi vào cửa thì đang hút tẩu, dùng con mắt đục ngầu kỳ quái liếc mắt nhìn họ rồi ném tờ thực đơn.

Lúc này quán ăn ngay cả một người cũng không có, Trương Liên gọi hai món nhắm, lại gọi một chai Kiếm Nam Xuân, thoáng cái liền rót đầy rượu cho cậu: "Từ Dương, đến đến đến, uống chút, coi như rượu đền trước kia tôi vu oan cho cậu, cậu rộng lượng đừng chấp tiểu nhân, lúc ấy mọi người cũng đều mới quen biết, đã oan uổng cậu thật là xấu hổ, uống đi uống đi....."

Từ Dương có chút khó xử, cậu cũng không biết uống rượu, cơ bản tửu lượng chỉ có vài ba ly, mà Trương Liên không ngừng mời rượu, xem giọng điệu cũng rất thành khẩn, mình quả thật nửa năm qua vẫn luôn trốn hắn, như vậy xem ra chính mình quả thật còn tồn tại chút so đo, cần gì chứ, làm người không cần nhỏ nhen vậy, cậu cười cười, bưng ly rượu lên: "Vậy ly này tớ cạn."

Trong con ngươi Trương Liên lóe ra quang thái khác thường, cuống quít cụng ly: "Tốt tốt, tớ cũng cạn tớ cũng cạn."....

Ở quán uống rượu khoảng hai tiếng, Từ Dương đã sớm chịu không nổi lực rượu, nhìn Trương Liên đối diện đều biến thành hai người, nhìn thấy

https://thuviensach.vn

hắn còn muốn tiếp tục rót rượu, lắc lư đầu cự tuyệt: "Tôi..... Không được..... Ta đi thôi....."

Trương Liên gật đầu, hai người ra khỏi quán Rất Khó Ăn, Từ Dương liền chào tạm biệt, nào ngờ Trương Liên mặt cười hì hì, cố ý muốn đưa cậu về ký túc xá: "Không sao đâu, tôi cùng cậu trở về, tối như vậy, vạn nhất có người cướp sắc vậy cũng không tốt."

"Cướp sắc? Ai mà dám cướp sắc tớ?" Từ Dương líu lưỡi hỏi, nào ngờ Trương Liên một cánh tay ôm cổ cậu, đem sức nặng cả người mình toàn bộ bám lên người cậu, híp mắt nhỏ giọng nói: "Sao không thể cướp sắc? Bây giờ càng nhìn cậu lớn lên càng xinh đẹp, lại rất sạch sẽ..... Thật sự là mê người mà..... "

Từ Dương có chút dở khóc dở cười. Mặc dù nói đàn ông không nên so sánh dung mạo, nhưng mặt mình quả thật chỉ là cái loại khuôn mặt quần chúng, chỉ có mắt rất lớn, giống mẹ, còn lại mình muốn đầu không có đầu, muốn anh tuấn không có anh tuấn, phụ nữ nào có thể cướp sắc..... .?" Không đúng! Trương Liên nói chính là đàn ông! Ý thức được điểm này cậu lập tức tỉnh rượu.

Trương Liên so với cậu cao hơn nhiều, ước chừng 1m80 mang theo cậu giống như xách gà con, giờ phút này nhìn thấy Từ Dương có chút tỉnh táo, một bên kéo cậu một bên líu lưỡi nói: "Con mẹ nó cậu..... Căn bản không biết..... Ngày đầu tiên cậu tới đó..... Ông đây đã coi trọng cậu rồi.....Luôn nghĩ lúc nào mới làm được cậu..... "

Từ Dương nghe thấy những lời này mặt đều tái rồi, lập tức bắt đầu giãy giụa, nào ngờ Trương Liên mượn say, thoáng cái đã cường ngạnh ôm Từ Dương vào lòng, một tay quặt hai cánh tay cậu ra phía sau, tay kia che miệng cậu, nửa túm nửa kéo đưa cậu vào trong tòa nhà của học viện vũ đạo gần đó, đá văng cửa nhỏ đựng tạp vật cạnh cầu thang lầu một, rồi đẩy cậu vào.

https://thuviensach.vn

Phòng nhỏ chỉ ba bốn mét vuông, không có cửa sổ, tối như mực cái gì cũng nhìn không thấy, Từ Dương chỉ có thể cảm giác được bên trong chất rất nhiều chổi, đâm cậu đau, Trương Liên giống như điên rồi đặt cậu trên mặt đất, tiện tay cầm lấy một cái giẻ bẩn hề hề, hung hăng nhét vào trong miệng cậu.

Từ Dương liều chết chống cự, cũng chỉ có thể kêu ô ô trơ mắt nhìn Trương Liên cởi quần cậu, một đôi tay lớn ẩm ướt đầu tiên là ở khe mông cậu bịn rịn không muốn rời, cảm ứng được thân thể buộc chặt của Từ Dương liền lật người cậu lại, dùng sức thô bạo giam cầm hai tay cậu, tứ chi chế trụ tất cả phản kháng của cậu, miệng phả mùi rượu không ngừng hôn lên cổ cậu.

"Thật là làn da nõn nà mà, nhưng tại sao thơm vậy chứ....." Trương Liên cảm thán, một tay đẩy áo cậu lên tận cổ, tay thô ráp không chút khách khí vuốt ve hai điểm trước ngực cậu, chỉ chốc lát sau đã biến đổi tính chất, duỗi xuống xoa nắn quả dưa chuột nhỏ mềm nhũn của Từ Dương, lại phun nước bọt ra ngón tay mình, cuối cùng chậm rãi hướng về phía cúc hoa.

Có kinh nghiệm trong WC lần trước Từ Dương sợ đến liều mạng giãy giụa, "Ưm ưm ưm ưm (cứu mạng cứu mạng)!", cậu còn căng cổ gào khóc, mà một ngón tay thô thô của Trương Liên đang nhẹ nhàng sờ soạng sau một lúc nhanh chóng dò xét vào sâu bên trong thân thể, không ngừng xoay tròn móc máy, chỉ chốc lát sau thân thể liền tự động phát ra tiếng khuấy nhóp nhép nhóp nhép, sức lực Từ Dương đã dùng hết, chỗ bị hắn đột ngột ấn vào liền không tự chủ được mà cong người lên.

Làm sao bây giờ.....Cậu đã không còn chút sức phản kháng nữa, Trương Liên say khướt "Hắc hắc" cười một tiếng, cúi đầu mút mạnh cổ Từ Dương, một tay mở quần mình vén quần lót lên, tay kia móc chân Từ Dương lên vai mình, liền muốn đánh thẳng một mạch.

https://thuviensach.vn

"Phụt!" Một tiếng cười khẽ như chuông bạc đột nhiên từ đỉnh đầu họ truyền đến, tiếng cười mang theo âm vọng, khẽ khàng vang vọng bên trong gian chứa đồ chỉ có ba bốn mét vuông này, hai người đồng thời ngẩn ra, tất cả đều sợ tuôn mồ hôi lạnh.

Phía trên phòng chứa đồ..... Có thứ gì đó?

Từ Dương giãy ra, kéo giẻ lau trong miệng, vừa mới mở miệng hô một tiếng cứu mạng, đã cảm thấy trong bóng tối chẳng biết thứ gì đó vèo một tiếng, Trương Liên "A" một tiếng kêu thảm thiết, người cuối cùng không thấy đâu nữa.

Từ Dương sợ đến trái tim thình thịch nhảy loạn, ngửa đầu trừng mắt nhìn trần nhà cái gì cũng không thấy, hồi lâu sau mới chợt nhớ, xách quần nhảy dựng lên.

Cậu cảm giác chân mình đều mềm nhũn, đại não đã khống chế không được, hai chân máy móc chạy trốn, một đường khóc thét chạy ra khỏi học viện vũ đạo, Từ Dương không dám chạy đến chỗ tối nữa, mà dọc theo chỗ ánh sáng đèn đường chạy trốn về, chạy đại khái ba bốn trăm mét, liền nhìn thấy một người, đang đi trong sân trường trống rỗng vắng vẻ.

"Cứu mạng! Cứu mạng!" Từ Dương giống như nhìn thấy đèn lồng cứu mạng, rướn cổ rống lớn, người phía trước nhẹ nhàng đi tới quay đầu lại, cậu vừa nhìn, không ngờ là Hạ Mạt!

Lúc này Hạ Mạt mang theo một túi nhựa đen rất lớn, bên trong nặng trĩu cũng không biết chứa cái gì, nhìn thấy Từ Dương xuất hiện y cũng có chút khiếp sợ: "Tại sao cậu ở đây?" Từ Dương sợ đến kinh hồn chưa định, chạy đến trước mặt y thở hổn hển, lại lắp bắp chỉ về hướng học viện vũ đạo: "Trương Liên ở đó..... Có tiếng cười....."

Hạ Mạt cau mày, ánh mắt gắt gao dừng trên da thịt lõa lồ của Từ Dương, trong vẻ mặt tràn đầy dữ tợn, nhưng chẳng biết nghĩ tới điều gì, nhẹ nhàng

https://thuviensach.vn

cười, "Tiếng cười? Đây cũng là truyện ma của đại học C nha, 10 năm trước có một cô gái của học viện vũ đạo đang luyện tập trong phòng bị người ta tiền dâm hậu sát, hung thủ vô cùng biến thái, cắt đầu cô bé xuống, xác chết vứt trong phòng chứa đồ, cố sự này cậu từng nghe chưa?"

Trái tim Từ Dương giống như bị trật một nhịp..... Trương Liên..... Lành ít dữ nhiều.

Dưới sự kiên trì lần nữa của Từ Dương, Hạ Mạt cùng cậu đi tới cửa phòng chứa đồ vừa rồi. Cửa vẫn mở rộng, nơi cửa lác đác vài miếng vải rách chứng tỏ màn gian tình thiếu chút nữa thì thành vừa rồi, nhưng Từ Dương chỉ thò đầu nhìn thoáng qua, liền sợ đến nói không nên lời.

Cậu nhìn thấy Trương Liên lẳng lặng nằm trong vũng máu, dưới chân chẳng biết bị người phương nào đổi cho một đôi giày ba lê cỡ lớn, đầu cũng không thấy đâu, chỉ có thể nhìn thấy cổ lòi ra xương sống màu trắng, khí quản trong suốt cùng máu thịt đỏ tươi.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 3: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (3)

Thi thể không đầu của Trương Liên cứ thế lẳng lặng nằm giữa vũng máu, hai tay còn bóp trên cần cổ đứt lìa của mình, tựa hồ trước khi mất đầu đang liều mạng giãy giụa, trên cặp chân đôi giày ba lê mũi nhọn rõ ràng bị người thay cho kia còn có vết máu, loại cảm giác này tựa hồ Trương Liên đang nhảy múa một điệu ballet trong chính vũng máu của hắn. Từ Dương lui về phía sau vài bước, thoáng cái giẫm mạnh lên chân Hạ Mạt, quay đầu nhỏ giọng kêu một chút, chợt tỉnh ngộ run rẩy hỏi: “Chúng ta vẫn nên nhanh chóng báo cảnh sát thôi.”

Hạ Mạt nhíu mày, tựa hồ từ chối cho ý kiến, cũng đánh bạo đi vào gian chứa đồ, cau mày bật đèn nhìn đỉnh trần nhà một chút, lúc này mới chậm rãi rời khỏi, vẻ mặt bình tĩnh bác bỏ: “Không được, thứ kia đang nhìn chúng ta đấy, chúng ta vẫn nên mau đi thôi.”

Thứ kia.....? Từ Dương cảm thấy ót tê dại, chẳng lẽ vừa rồi thật sự có thứ gì đó ở trên trần nhà nhìn họ suốt sao? Nhưng mà..... Hạ Mạt nhẹ thở dài một tiếng, kéo tay cậu lại: “Chúng ta vẫn nên đi nhanh lên thôi, nếu không, cô ấy sẽ tức giận.”

Hạ Mạt cũng không mang găng tay, tay hiện giờ vô cùng lạnh lẽo, Từ Dương bị xúc cảm lạnh buốt này kích thích, cả người run rẩy, lúc này mới đem ánh mắt từ trên thi thể không đầu của Trương Liên dời sang, liếc mắt nhìn phòng chứa đồ lại vọt nhanh về phía sau vài bước, kinh ngạc hỏi: “Nhưng.....Tôi cái gì cũng chưa hề cảm giác được mà? Đây rốt cuộc là thứ gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Từ Dương từng gặp quỷ, đại khái lúc học năm ba tiểu học. Khi đó trường học rất xa nhà, mỗi ngày cậu cùng chị hai đều phải xuất phát lúc 5h sáng, ngày đó vừa ra khỏi cửa, lại gặp một bạn nhỏ trước kia của cậu. Bạn nhỏ này mặc một bộ quần áo mới tinh, ánh mắt đờ đẫn, sắp từ sát bên người bọn họ mà qua, không chào hỏi gì, thẳng tắp đi về phía trước. Nhưng mà.....Người này mấy hôm trước đã chết đuối rồi mà! Từ Dương há miệng muốn khóc, chị gái một bên vội đưa tay che miệng cậu, đợi sau khi đứa bé đã chết kia đi qua mới buông lỏng miệng cậu ra.

Sau đó còn xảy ra chuyện gì nữa cậu cũng không nhớ được, dù sao trưởng bối trong thôn nói quỷ quái trên đời đều là vì những chuyện trên thế giới này còn chưa làm xong, nhưng.....Nhìn vẻ mặt Hạ Mạt nghiêm túc vậy, Từ Dương lần đầu tiên cảm thấy y rất khả nghi.

Hạ Mạt rốt cuộc là ai, sao cậu gặp chuyện gì đều có thể đụng phải y? Hơn nữa nói gì cũng liên quan tới truyện ma của đại học C, người bình thường nhìn thấy người không đầu đều sẽ giống cậu sợ chết khiếp, nhưng tại sao y lại điềm nhiên như không mà còn dám chạy vào trong gian chứa đồ nhìn ngó?

Điểm đáng ngờ trên người Hạ Mạt chồng chất.

Từ Dương cảnh giác thụt lùi hai bước, hiện giờ vừa nhìn như vậy, trên tay hắn vết sẹo màu vàng nâu kia, cộng thêm hiện tại trong tay mang theo túi nhựa màu đen, đều lộ vẻ quỷ dị.

Hạ Mạt tựa hồ đã sớm đoán được suy nghĩ trong lòng cậu, trong lúc nhất thời vẻ mặt có chút vặn vẹo, cuối cùng híp mắt âm trầm hỏi: “Tôi hỏi lại cậu lần nữa, cậu rốt cuộc có đi hay không?”

Đi? Nhưng mà.....Thi thể Trương Liên cứ vậy..... Hơn nữa mình cũng là nhân chứng có mặt đầu tiên.....Từ Dương có chút do dự, cậu biết pháp

https://thuviensach.vn

luật, nếu như bản thân chạy thoát người đầu tiên cảnh sát điều tra nhất định là cậu, thật là.....

Từ Dương lắc đầu, lương tri đã chiến thắng suy nghĩ chỉ lo cho bản thân trong lòng, cậu vừa lấy điện thoại cầm tay ra, liền bị Hạ Mạt thoáng cái cướp đi, lo lắng nhìn bốn phía, ôm lấy cánh tay cậu trừng mắt lạnh lùng nói: "Từ Dương, cậu nghe tôi đây! Tôi là lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng nói, trong đại học C đúng là có vài thứ không sạch sẽ, Trương Liên cũng không phải người đầu tiên chết ở chỗ này, cũng sẽ không là người cuối cùng, cô gái kia chính là muốn tìm kẻ chết thay, cảnh sát cũng không biết phá vụ án thế nào, không tin cậu điều tra chút đi, bắt đầu từ năm 1966 chưa tới mười năm sẽ chết một mạng người, Hạ Mạt tôi mặc dù không phải người lương thiện nhưng tuyệt đối sẽ không thấy cậu chết mà không cứu được, cậu bây giờ thoát thân còn kịp, bằng không đợi người đến rồi cậu muốn đi cũng không được nữa!"

Khi y nói chuyện vẻ mặt vô cùng nghiêm túc, tựa hồ hết thảy những việc này đều là sự thật, hơn nữa không biết là bởi vì tức giận hay gì, mặt Hạ Mạt đỏ bừng, ngữ khí cũng vô cùng dồn dập, đôi khi nói chuyện đều là cắn răng mà nói, có thể thấy được y đối với việc Từ Dương hoài nghi y vô cùng tức giận.

Vậy..... Là mình đa nghi sao? Khí lực của Hạ Mạt vô cùng lớn, túm cánh tay Từ Dương phát đau, cậu cắn môi vài lần muốn giãy thoát nhưng không được, nhìn bốn phía một chút, đột nhiên đè thấp giọng nói: "Cậu buông tôi ra.....Làm sao cậu biết những việc này! Chẳng lẽ cậu có thể nhìn thấy chúng?"

Hạ Mạt nheo mắt, trên mặt hiện lên một tia nghiền ngẫm, không trả lời ngay, chỉ nhỏ giọng hỏi: "Cậu bây giờ theo tôi đi tôi sẽ kể cho cậu biết..... Hay là cậu chờ người khác phát hiện ra cậu?"

https://thuviensach.vn

Từ Dương cắn răng, cuối cùng nhìn thoáng qua thi thể không đầu của Trương Liên, cẩn thận đóng cửa, liền đi cùng Hạ Mạt, trước khi ra khỏi cửa, cậu tựa hồ nghe thấy một tiếng cười càn rỡ của phụ nữ.

Hạ Mạt một câu cũng không nói kéo cậu liền tới tòa nhà ký túc xá cũ lần trước thiếu chút nữa bị bạo cúc, hai người tay kéo tay lên tầng 4, sau khi đi tới phòng 404 Hạ Mạt mở cửa, làm một động tác xin mời: “Mời vào, vào rồi tôi sẽ kể cậu những gì tôi biết.”

Ký túc xá Hạ Mạt ở không tính là quá lớn, nhưng tuyệt đối không phải ký túc xá bình thường, chiếm diện tích lớn nhất chính là chiếc giường đôi 1m50, trên giường trải một cái khăn trải giường sọc ca-rô trắng xanh xen kẽ, góc tường đặt một cái bàn nhỏ, bên cạnh dựng một giá sách cao, trong giá sách đều là đặt bộ sách Tứ Thư Ngũ Kinh, Bá Dương đại thoại, Tư Trị Thông Giám các loại vào cửa còn có một tủ lạnh mini nho nhỏ, có thể nhìn ra y trước đó cũng không nói dóc.

Đây tuyệt đối không phải là ký túc xá bình thường học sinh ở, Hạ Mạt miễn cưỡng ấn quần áo cho cậu mặc, tùy ý quẳng túi nhựa trong tay lên bàn, Từ Dương liếc mắt nhìn, bên trong túi đều là tờ nhân dân tệ đo đỏ, y cũng không để ý, kéo một cái ghế qua, lại từ trong tủ lạnh lấy ra hai lon bia, đem một lon đưa cho Từ Dương chính mình lại mở một lon xong, phủi chân ngồi xếp bằng trên ghế, nhàn nhạt nói một câu: “Tôi có thể nhìn thấy quỷ.”

Quỷ? Từ Dương có chút sáng tỏ, nghe y tiếp tục kể: “Trong lòng cậu khẳng định đang suy nghĩ tại sao mỗi lần xảy ra sự cố tôi đều ở bên cạnh cậu đúng không?” Nói rồi, không đợi cậu trả lời, Hạ Mạt ngửa đầu hung hăng uống một ngụm bia của mình, tiếp tục nghiêm túc nói: “Đều là những vong linh bên trong trường học không ra được nói cho tôi biết đó.”

Từ Dương có chút sởn tóc gáy, Hạ Mạt nhìn bộ dáng lạnh run của cậu, hắc hắc cười một tiếng, làm một động tác giương nanh múa vuốt: “Kỳ thật những người này cũng không phải kẻ xấu, chỉ có điều họ cũng không biết vì

https://thuviensach.vn

nguyên nhân gì, hài cốt vĩnh viễn lưu tại nơi này, linh hồn rốt cuộc không khỏi đại học C mà thôi, cho nên có quỷ tâm sinh oán niệm, hóa thành lệ quỷ bắt đầu hại người, có con thì vô cùng nhiều chuyện, nhìn thấy chuyện gì đều vội chạy đi báo, tôi chính là ở chỗ này nghe thấy có người bị Lão Thủ trong WC bạo cúc, tôi đây mới đi tìm thì thấy cậu."

"Lão Thủ.....Thứ kia còn có tên..... Bạo..... Cúc....." Từ Dương suy nghĩ có chút trống rỗng, chẳng lẽ y cũng biết mình bị cái tay kia.....Thật sự quá dọa người mà! Cậu cảm thấy mặt mình đỏ cả lên, cắn răng hỏi: "Hiện giờ đã gần 30 tết rồi..... Sao cậu còn ở lại trường học hả.....Còn ở nơi cao cấp như vậy....."

Hạ Mạt nhún vai, không hề gì nói: "Ông nội tôi trước kia là hiệu trưởng..... cho nên ở một phòng đơn, hơn nữa ba mẹ tôi lại không ở đây, đương nhiên là tôi một mình đón năm mới rồi....." A.....Chẳng lẽ cha mẹ của y đều ở nước ngoài? Từ Dương gật gù, nghe y tiếp tục nói: "Hai người đó mỗi ngày đều làm nghiên cứu khoa học sắp điên mất rồi, đây....." Nói rồi, y bĩu môi, chỉ chỉ tiền trên bàn: "Đây chỉ là tiền bồi thường gửi cho tôi, không phải sao?"

Còn..... Còn có cha mẹ như vậy! Từ Dương hơi trợn mắt há mồm, không ngờ vẻ mặt Hạ Mạt lúc này nghiêm túc hẳn lên, thẳng tắp nhìn vào mắt cậu, nghiêm mặt nói: "Tôi kể tiếp đây cậu nghe cho kỹ, chuyện của Trương Liên cậu tuyệt đối không thể nói với bất cứ ai, bởi vì cảnh sát lúc điều tra hiện trường cũng sẽ không có dấu tay của những người khác, nhưng đối tượng hoài nghi đầu tiên của họ sẽ là cậu. Cậu đến lúc đó có một trăm miệng cũng nói không rõ, lúc trước cũng từng phát sinh loại chuyện này, có đôi tình lữ ở chỗ đó thân thiết, cậu bé bị chết đến nay chưa từng tìm thấy đầu ở đâu, cô gái nói năng không đầu không đuôi chỉ biết chỉ vào trần nhà, vụ án đến giờ cũng chưa phá, cuối cùng cảnh sát đưa cô bé vào bệnh viện tâm thần, chẳng lẽ cậu cũng muốn loại kết cục này sao?"

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà.....” Từ Dương hít ngược một hơi khí lạnh, còn muốn nói gì đó, lập tức bị Hạ Mạt gắt gao lấp kín, “Nghe tôi nói không sai đâu, tôi từ nhỏ đã lớn lên trong trường này, còn có thể lừa cậu? Cậu bây giờ chỉ có thể lo cho thân mình, đại học C hằng năm xảy ra chuyện nhiều không kể xiết, chết thêm một Trương Liên cũng không tính là gì mới mẻ đâu!”

Nhưng mà..... Đó dù sao cũng là một mạng người sống sờ sờ mà, cho dù người nọ thật sự là tội ác cùng cực, nhưng..... Cũng không đến mức rơi vào vận mệnh chỉ còn nửa cái xác chứ? Người nhà cậu ấy sẽ tiếp tục sống thế nào?..... Nhưng mà, mình sống càng không dễ dàng nha, Trương Liên tốt xấu gì cả đời ngắn ngủi này cũng đã biết cái gọi là thú vui nhân sinh, cuộc sống hạnh phúc hưởng thụ qua xe sedan, nhà cao cửa rộng, muốn mua cái gì thì mua cái đó, nhưng cậu không giống thế, trong nhà nghèo khổ vậy, tất cả mọi người đều chờ cậu kiếm số tiền lớn trợ giúp chi phí trong nhà đấy, nếu tại thời điểm mấu chốt như vậy mình xảy ra chuyện, vậy bảo người trong nhà làm sao bây giờ đây.....

Trong lòng Từ Dương đã hạ quyết định, ngẩng đầu gượng gạo cười, cảm thấy lương tâm mình có chút run rẩy, nhỏ giọng nói: “Được rồi, sự tình này tôi sẽ không nói cho bất cứ ai đâu.” Hạ Mạt mỉm cười, trấn an mà kề sang xoa mái tóc dài phân nửa của cậu: “Sao tóc cậu dài vậy, thế này đi, dù sao cậu cũng ở một mình, tôi cũng ở một mình, cậu chuyển sang đây thế nào? Chúng ta cùng nhau làm bạn đón năm mới nhé?”

Từ Dương gật đầu, đem tất cả sự tình của Trương Liên để sau đầu, như vậy cũng tốt, mình năm mới bơ vơ không nơi nương tựa, còn không bằng ở cùng Hạ Mạt. Cậu thu dọn một ít quần áo đơn giản xong, liền chuyển tới ký túc xá đơn của Hạ Mạt.

Hạ Mạt người này thoạt nhìn vô cùng thích sạch sẽ, khăn trải giường bao gối hai ngày đổi một lần, song y cũng không ghét bỏ Từ Dương, hai nam sinh cùng chen chúc trên giường đôi rộng 1m50, Hạ Mạt người này ngủ rất không thành thật, thường xuyên đạp chăn, có đôi khi buổi sáng tỉnh

https://thuviensach.vn

dậy y thậm chí chen vào trong ổ chăn của Từ Dương. Nhưng khiến Từ Dương phiền não nhất chính là, cậu mỗi sáng tỉnh lại nhìn khuôn mặt kia của Hạ Mạt đều lạ lùng mà cứng lên.

Rất nhanh, tết âm lịch năm 2006 nhoáng cái qua đi, hai đại nam sinh lại qua một lễ tình nhân vô vị tẻ nhạt, học kỳ hai của đại học C lại bắt đầu.

Cách ngày báo danh còn hai ngày, Từ Dương liền về ký túc xá bắt đầu quét dọn, thứ nhất mình dọn dẹp một hành lý, trang phục mùa đông chẳng hạn đều đem cất vào, thứ hai Bạch Nhạc Thiên và Mạnh Hạo Nhiên sau khi tới cũng không cần lo chuyện ký túc xá nữa, chính mình thuận tay giúp họ quét dọn chút, điều này cũng không có gì.

Chẳng qua.....Từ Dương mím môi nhìn chỗ nằm của Trương Liên, trong nháy mắt đó, cậu có chút sợ hãi. Cho tới giờ, cậu chưa từng nhận được tin Trương Liên mất tích, là cha mẹ cậu ta không tìm cậu ta sao? Hay là.....Có nguyên nhân khác? Cha mẹ cậu ta.....Có biết con mình đã chết trong một kho chứa đồ cũ nát không?

"Từ Dương! Hóa ra cậu tới sớm vậy à!" Cánh cửa soạt một tiếng mở ra, cửa truyền đến một giọng nói cực kỳ quen thuộc, Từ Dương vừa quay đầu nhìn, lúc này bị dọa đến thân thể đều tê hơn nửa, đạp đạp đạp lui về sau vài bước, thân thể thoáng cái đụng phải thau rửa mặt bên cạnh, phát ra một tiếng choang chói tai.

Người xuất hiện trước mắt là Trương Liên!

Từ Dương cảm thấy mình sắp bị dọa tè trong quần rồi, đây..... .Quả thực là Trương Liên! Hắn không chết! Hắn còn sống, đầu còn đó?!

Trương Liên trước mặt thay một bộ quần áo, tựa hồ thật sự giống người sống, chỉ có điều trên người tràn ngập một cỗ mùi hương khó tả, tựa hồ xịt nước hoa gì đó nồng nặc, khiến Từ Dương cảm thấy rất gay mũi.

https://thuviensach.vn

Trương Liên nhìn Từ Dương kinh hoảng ngã xuống đất, khóe miệng cong lên nụ cười âm trầm mà tà mị, đóng cửa đưa tay túm cậu đặt lên ván cửa, quả đấm chống vách tường, tay kia trực tiếp cầm nơi đó của Từ Dương, cực kỳ bá đạo nói: "Từ Dương, đè một hồi cậu đã chạy, tôi thật mất mặt, cậu nói nên làm sao bây giờ? Chúng ta tiếp tục?"

Từ Dương khẩn trương nuốt nước miếng một cái, mồ hôi lạnh túa ra toàn bộ, ngửa đầu nhìn Trương Liên chết mà sống lại, sợ đến sắp hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 4: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (4)

Trái tim Từ Dương thình thịch nhảy loạn, trong một khoảnh khắc cậu nghĩ mình khẳng định xuất hiện ảo giác rồi, vội vàng nhắm mắt lại lắc đầu một chút, nào ngờ mở mắt ra lần nữa trước mắt vẫn là khuôn mặt có chút vặn vẹo kia của Trương Liên, lúc này mới có thể khẳng định, mình không phải đang nằm mơ, Trương Liên thật sự đã sống lại.

Lúc này mặc dù mới tháng ba, nhưng Trương Liên chỉ mặc một bộ áo khoác ngoài nam sĩ phục cổ của Burberry, bên trong mặc một cái sơ mi đen trắng, phía dưới mặc quần tây đen, mặc dù quanh thân vương mùi hương xông người, nhưng nhìn hai bên không có một chút bất thường nào, thở ra đều là nhiệt thể, hơn nữa Trương Liên tựa hồ..... Trở nên đẹp trai hơn?

Cả người Từ Dương run lẩy bẩy, cũng không biết làm sao, chẳng lẽ mình gặp quỷ nhiều rồi, hiện giờ cư nhiên còn có thể miên man suy nghĩ, cậu chỉ có thể khẩn trương xé ra một nụ cười gượng gạo, hơi xê dịch thân thể một chút, lén lấy điện thoại di động ra giấu phía sau, một bên lần mò muốn gọi cho Hạ Mạt một bên ngốc hồ hồ cười nói với hắn: “Haha, Trương Liên tôi khuyên cậu tốt nhất đừng làm vậy.”

“Thế tôi nên làm thế nào đây?” Trương Liên nhướng mày cười lãnh khốc, trong mắt lóe lên ánh sáng huyết hồng, âm u hỏi: “Từ Dương, cậu thật sự tưởng rằng có thể thoát khỏi lòng bàn tay của tôi?”Tayhắn rất không quy củ mà nắm thắt lưng Từ Dương, tùy tiện nhéo một cái tiếc nuối lắc đầu: “Thiệt là, trên lưng đều là xương như vậy, cả kỳ nghỉ đông đều làm gì, sao vẫn gầy vậy, chẹp chẹp..... Đừng nhúc nhích! Cử động nữa tôi sẽ thật sự không khách khí!” Trương Liên dáng vẻ lưu manh đùa giỡn, thoáng cái trượt vào trong áo, một tay vuốt ve điểm nhô lên trước ngực Từ Dương.

https://thuviensach.vn

Cậu cảm thấy trước ngực tê dại dữ dội, cũng không biết chuyện gì xảy ra, gần đây cư nhiên dị thường mẫn cảm với loại quấy rối này, bụng dưới lại khô nóng dị thường, Từ Dương vội vàng giãy khỏi bàn tay sau lưng lại dựa theo trí nhớ bấm số điện thoại của Hạ Mạt, nào ngờ Trương Liên thoáng cái túm cổ áo đặt cậu lên bàn gỗ dùng chung ở giữa phòng ký túc xá, trong con ngươi lóe qua huyết quang màu đỏ tươi, cười cực kỳ kiêu ngạo: “Hôm nay rốt cuộc có thể xỏ xuyên một nam nhân!”

Trương Liên này tuyệt đối không bình thường! Từ Dương lại một lần nữa liều mạng giãy giụa, trong lòng rốt cuộc mơ hồ chờ đợi nữ quỷ trên trần nhà ngày ấy trở lại lần nữa, vậy mà cánh cửa ký túc xá lúc này thoáng cái mở ra, Bạch Nhạc Thiên mang theo hai rương hành lý lớn đứng ở cửa, nhìn Trương Liên đang đặt cậu trên bàn gỗ tuột quần, vẻ mặt kinh ngạc: “Các cậu đang làm gì?”

Trương Liên lập tức ngừng tay, đứng dậy sửa sang lại quần áo một chút, ngay cả chào cũng chưa chào, không hề quay đầu lại đi ra. Chỉ có điều khi hắn và Bạch Nhạc Thiên nhìn thoáng qua, khuôn mặt lạnh như băng của Bạch Nhạc Thiên rốt cuộc xuất hiện vết nứt, nhíu mày thật sâu.

Từ Dương sợ đến kinh hồn chưa định, ngồi xuống qua loa sửa sang lại quần áo, vừa rồi Trương Liên tùy tiện lăng nhục, khiến số quần lót tốt ít ỏi của cậu lại xé rách một góc, cậu khó xử sửa sang quần áo trên người, vừa định giảng hòa, Bạch Nhạc Thiên thoáng cái lại đi vào phòng, đóng cửa đánh giá khắp nơi hồi lâu, hỏi: “Cậu có ngửi thấy không, mùi đặc biệt trên người Trương Liên đó?”

May quá..... Từ Dương thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo không phải hỏi chuyện vừa rồi Trương Liên thiếu chút nữa cường bạo cậu, cậu vội vàng gật đầu: “Đúng vậy đúng vậy, mùi rất kỳ quái!”

Bạch Nhạc Thiên thần sắc ngưng trọng gật đầu, buông rương hành lý trong tay, lại hỏi: “ “Cuối học kỳ trước cậu có ngửi thấy mùi này trên người

https://thuviensach.vn

cậu ấy không?" Trong ấn tượng của Từ Dương, lúc này đây tựa hồ là lần đầu tiên hai người nói chuyện dài như vậy, ngày thường không thích nói chuyện cậu liền vào thẳng chủ đề, thấp giọng hỏi lại: "Trương Liên không bình thường, cậu cảm giác được không?"

Tim Từ Dương đập bình bịch, cậu vội vàng ổn định tinh thần, liều mạng gật đầu: "Đúng vậy đúng vậy!" Nói rồi, chính cậu hiếu kỳ trước nói: "Làm sao cậu biết được?"

Bạch Nhạc Thiên trầm mặc một hồi, từ trong túi quần móc ra một chuỗi phật châu, đưa cho Từ Dương, do dự hồi lâu sau đó mới thấp giọng nói: "Cậu cẩn thận chút, chuỗi phật châu này cậu cầm trước, mùi trên người cậu ta..... Tựa hồ rất giống mùi của người chết, chính là thi hương."

Mùi của người chết? Thi hương? Từ Dương tựa hồ lại ngửi được luồng hương khí ngọt lịm nọ, lúc này mới cảm thấy hết sức buồn nôn, vội vàng muốn nhận phật châu trong tay Bạch Nhạc Thiên, lại không ngờ rằng cậu dừng sức quá mạnh hay vì cái gì đó, tay hai người chệch một cái, phật châu rốt cuộc rơi trên mặt đất, rải rác khắp nơi.

"Á!" Từ Dương ngồi xổm xuống muốn nhặt lên, Bạch Nhạc Thiên lại đưa tay đặt lên vai cậu, lắc đầu nói: "Quên đi, phật châu đứt cứu vô dụng, thôi, cậu vẫn nên tìm một chỗ trốn trước đi, đừng ở lại đây nữa."

Từ Dương gật mạnh đầu, Bạch Nhạc Thiên lại kề qua ngửi cậu vài cái, nhướng mày: "Thế này là sao? Tại sao trên người cậu cũng có mùi thơm?" Cái gì? Từ Dương vội giơ cánh tay lên cúi đầu ngửi ngửi mình, kỳ lạ, chẳng lẽ mình cũng nhiễm mùi của Trương Liên, Bạch Nhạc Thiên nhíu mày, lại ngửi ngửi: "Kỳ quái, thật là kỳ quái....."

Hai người còn nói một lát nữa, trong lúc đó Bạch Nhạc Thiên nhanh chóng thuê một gian phòng qua đêm, thông báo Mạnh Hạo Nhiên đừng quay về ký túc xá, mà ở cùng cậu ta, Từ Dương thì nhanh chóng đem hành

https://thuviensach.vn

lý của mình mở ra lại đóng gói vào, khóa cửa ký túc xá, trong lúc này, Trương Liên cũng không xuất hiện.

Mang theo bao lớn bao nhỏ trở lại túc xá Hạ Mạt ở, Từ Dương vừa đẩy cánh cửa ra, liền phát hiện Hạ Mạt ở đó, nhìn gương nhe răng nhếch miệng ngồi bôi thuốc, nhìn kỹ lại, cậu ta bị đánh mặt mũi bầm dập, khóe miệng còn chảy máu đỏ sậm, ngay cả phía sau lưng cũng đều là máu bầm.

Từ Dương hít ngược hơi khí lạnh: “Cậu làm gì đó?”

“Đánh nhau với bạn học một trận.” Hạ Mạt cũng không quay đầu lại, cầm bông gòn thấm đầy rượu cồn nhe răng nhếch miệng bôi thuốc, kỳ quái, Hạ Mạt cư nhiên đánh nhau?

“Để tôi cho, cậu bôi thuốc sau lưng làm sao được? Bạch dược VânNamthế nào?” Từ Dương không nói gì, xắn cổ tay áo lên, rửa tay sạch sẽ xong, lấy đồ đạc như bạch dược Vân Nam và bông gòn các loại, lặng lẽ bôi thuốc, chỉ chốc lát sau khó tránh khỏi oán giận: “Cậu đánh nhau với ai, sao đánh dữ thế này, cậu nhìn xem sau lưng cậu nè toàn là máu bầm, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì hả!”

“Ôi chao! Cậu chấm nhẹ! Tôi là không cẩn thận ngã từ trên cao xuống mà.” Hạ Mạt nhe răng nhếch miệng rống to, trừng mắt như một con mèo tức giận, “Còn không phải tên bạn học khốn nạn mượn bóng rổ tôi đến chết cũng không chịu trả, chúng tôi chưa nói mấy câu liền động tay, hừ hừ..... Tôi tại sao có thể ăn thiệt? Ôi chao!” Từ Dương nhíu mày, nặng nề vỗ lưng y: “Chỉ vì một quả bóng rổ??? Thiệt phục luôn, cậu sau này cẩn thận chút đi! Đến xoay người, tôi bôi thuốc lên mặt cho cậu.”

Hạ Mạt ngoan ngoãn xoay người, “Ôi chao! Đau quá!” Y trẻ con chu mỏ, chỉ chỉ vết thương trên gò má mình, khóe miệng cong lên một độ cong thật to, hớn hở làm nũng: “Này! Chỗ đó của tôi đau lắm, cậu bôi thuốc cho tôi.” Từ Dương hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng vẫn ừ một tiếng, kề

https://thuviensach.vn

sang dùng miếng bông gòn lớn thấm rượu cồn bắt đầu nhẹ nhàng sát trùng. Trong lúc nhất thời không ai nói chuyện, Hạ Mạt nhàn nhạt cười, một đôi con ngươi đen nhánh chẳng biết cất giấu tình cảm gì, kinh ngạc nhìn Từ Dương nghiêm túc xoa thuốc cho mình, chậm rãi giơ tay lên, tựa hồ muốn sờ gò má cậu, cuối cùng tay lại trượt xuống, khoát lên vai cậu: “Ước mơ của cậu là gì?”

Từ Dương hừ một tiếng, quỷ Trương Liên còn đang ở trường tàn sát bừa bãi đó, y vậy mà hỏi mấy chuyện này, thật sự là một chút cũng không lo lắng, ngậm miệng không đáp, nói: “Hôm nay tôi nhìn thấy Trương Liên, cậu ta chưa chết.....” Hạ Mạt bộ dáng đương nhiên, không chút cảm động ờ một tiếng: “Không có gì, đại học C có rất nhiều loại quỷ này, tôi vẫn luôn nói mãi câu kia, họ một chút cũng không biết mình đã chết.”

Họ không biết mình đã chết?..... Thật là đáng thương mà.....Trong lòng Từ Dương âm thầm kinh thán, nghĩ thì nghĩ vậy, cậu mặc dù vô cùng hận hắn, nhưng chung quy cảm thấy Trương Liên hết sức đáng thương. Từ Dương cẩn thận thoa chút thuốc lên khóe miệng y, hiếu kỳ hỏi: “Nếu chúng ta nói cho Trương Liên biết cậu ta đã chết cậu ta sẽ biến mất sao?..... Dù sao.....” Dù sao Trương Liên cứ nhớ cậu mãi không quên, sau khi chết còn muốn dây dưa với cậu.

Hạ Mạt cười hắc hắc, khóe mắt cong cong: “Từ Dương của chúng ta rất có mị lực nha.....Namnữ đều ăn, sau này cưới vợ.....”

“Tôi không thích con gái.” Những lời này còn chưa nói xong, Từ Dương thoáng cái đã cắt ngang lời y, cậu ngẩng đầu, nhìn thẳng Hạ Mạt, lần đầu tiên dùng ánh mắt kiên định nhìn y, tựa hồ muốn thổ lộ sự kiên định trong lòng nói: “Tôi chỉ thích đàn ông, đời này không cách nào có thể lấy vợ đâu.”

“Hahaha.....Từ Dương cậu là GAY? Không nhìn ra được nha!” Hạ Mạt càn rỡ cười, thỉnh thoảng kéo đến khóe miệng ôi chao kêu một tiếng, mặt

https://thuviensach.vn

Từ Dương đã đỏ chín, cảm giác mình sợ có chút phát run, vạn nhất Hạ Mạt kế tiếp hung hăng cười nhạo cậu thì làm sao đây..... Vạn nhất.....

Vạn nhất Hạ Mạt thích con gái..... Chẳng lẽ mình thật sự chỉ có thể làm bạn hiền anh em tốt của y cả đời sao?

“Không, kỳ thật tôi cũng thích đàn ông.” Hạ Mạt nhìn bộ dáng thẹn thùng của Từ Dương, đột nhiên kề sát lại, trong con ngươi tràn đầy nhu tình, mang theo một tia tươi cười nghiền ngẫm, đưa tay nâng ót cậu, ngửa đầu liền hôn xuống. Đây là.....Hôn môi sao? Từ Dương cầm miếng bông gòn lớn lập tức không dám động đậy, có chút khẩn trương không biết làm sao, Hạ Mạt thấp giọng cười một tiếng, bắt đầu dùng đôi môi mềm mại của mình chậm rãi cọ sát môi dưới cậu, không xâm nhập, chỉ nhẹ nhàng đặt môi kề môi không ngừng cọ sát.

Đây là môi của Hạ Mạt! Từ Dương đem hết thảy bình tĩnh vứt tới Trảo Oa quốc, thoáng cái ôm lấy cổ Hạ Mạt, cũng cẩn thận mà cọ sát. Mùi vị trên người Hạ Mạt rất dễ chịu, tựa hồ như cỏ tươi mới cộng thêm chút hơi thở của bùn đất, nhưng lại làm cho người ta khó có thể tự kiềm chế.

(Tiêu:Trảo Oa quốc là tên quốc gia cổ, tức đảo Java thuộc quần đảo Nam Dương bấy giờ. Do xa ở hải ngoại, mênh mông mờ mịt, nên được mượn để chỉ những chổ xa xôi hư vô.)

Đây là một nụ hôn cực kỳ ngọt ngào lại đơn thuần, hai người cũng không xâm nhập vào khoang miệng tiến hành môi lưỡi giao hòa, tựa hồ cũng chưa từng học qua nụ hôn nồng nhiệt chân chính, chỉ cho nhau cái ôm như chuồn chuồn lướt nước mà dùng môi cảm nhận đối phương, tất cả đều cẩn thận, sợ mảy may xúc phạm tới đối phương.

Từ Dương hé mắt, liền nhìn thấy Hạ Mạt đang nhắm mắt, vẻ mặt vô cùng ôn hòa, khóe miệng cong lên mang theo ý cười cùng chút say mê, lông mi thật dài như cây quạt nhỏ nhẹ nhàng run rẩy, thiếu niên trước mắt tại

https://thuviensach.vn

thời khắc này đẹp trai tới cực điểm, khoảnh khắc ấy, cậu cảm giác trong lòng đã đánh mất một khối, theo Hạ Mạt mà đi. Hai người lại ôn tồn trong chốc lát, Từ Dương do dự một hồi, mới lấy hết dũng khí hỏi: “Cái kia.....Cậu thật sự thích tôi sao?” Lúc cậu hỏi câu này tay đều siết lại với nhau, vô cùng khẩn trương nhìn Hạ Mạt đối diện, Hạ Mạt lại híp mắt như mèo con biếng nhác, cảm thán một tiếng nằm nghiêng trên giường, tay chống đầu, cười hì hì kéo dài giọng chậm rì rì hát, hồi đáp: “Núi có rừng còn cây có nhánh, lòng yêu chàng mà chàng chẳng biết, anh thích em đã lâu rồi có biết hay không?”

Những lời này khiến Từ Dương có chút luống cuống, lúc này cậu cảm giác mình có chút lo sợ bất an, tựa hồ lo được lo mất, nhịn không nâng cao giọng hỏi: “Ý của anh là, anh tới cùng thích em ở một điểm nào đó? Không phải là bởi vì em thích đàn ông anh mới thích em chứ?”

Hạ Mạt biết suy nghĩ trong lòng cậu, cho cậu một nụ cười thật to, đứng dậy ôm lấy cổ cậu dùng sức đặt cậu lên giường, nghịch ngợm hỏi: “Em thật sự muốn biết?” Từ Dương kiên định gật đầu, Hạ Mạt cười, lắc lắc lư lư nói: “Em nha, tính cách không thể xem là quá tốt, mẫn cảm, tự tin có đôi khi lại rất tự kỷ, tật xấu còn rất nhiều, thật sự là kỳ quái, sao anh nhìn trúng em được.....” Y trêu chọc Từ Dương, đợi đến khi sắc mặt cậu có chút âm trầm, cười ha hả lên: “Này, em sẽ không tức giận chứ, được rồi, anh nói anh nói, anh thích em là vì em thành thật, tính tình rất thẳng thắn, không có tâm địa gian giảo như những người khác, ở cùng em không cần ngụy trang cho mình, đáp án này hài lòng chứ?”

Từ Dương có chút phát điên, Hạ Mạt coi trọng mình là vì mình thành thật không phải không phải chỉ vì mối quan hệ xã giao vớ vẩn..... Thế này cũng quá được đi chứ! Nào ngờ vẻ mặt Hạ Mạt lại thoáng cái ngưng trọng, tựa đầu dụi vào vai cậu, rầu rĩ nói: “Em sẽ ở lại chỗ của anh chứ, nếu không anh sẽ nhớ em lắm.”

https://thuviensach.vn

Tim Từ Dương trầm xuống, vừa rồi quá mức ngọt ngào, cậu thế mà đã quên mất tai họa ngầm lớn nhất kia: Trương Liên đã chết mà sống lại không biết là người hay quỷ kia, việc này..... Phải làm thế nào mới tốt đây?

“Trương Liên cậu ta.....” Thanh âm nói chuyện của Từ Dương cũng có chút run rẩy, “Chúng ta nên làm gì đây?”

Hạ Mạt mỉm cười, chẳng ừ hử gì cả, vỗ lưng Từ Dương, nhẹ giọng an ủi: “Không sao đâu, kỳ thật quỷ này cũng không đáng sợ, em trong khoảng thời gian này cứ ở chỗ anh, đừng ra ngoài, hắn cũng không dám tới đây đâu, có anh ở đây, không có việc gì đâu.” Thanh âm Hạ Mạt vô cùng nhẹ, Từ Dương thở dài, bỗng dưng cảm thấy mình vô cùng mệt, nhắm mắt lại liền ngủ.

Tháng ba, cây anh đào và hoa đào trồng trong trường lần lượt nở, gió nhẹ thổi qua, cuộn lên một làn gió thơm, Trương Liên đút tay vào túi quần đi trong hoa viên không tính là quá hẻo lánh trong trường, lẳng lặng nhìn ngắm cảnh đẹp, trong lòng lại tính toán làm thế nào lấy được Từ Dương. Hắn nghĩ mình có chút kỳ quái, chẳng biết từ lúc nào Từ Dương đã biến thành chấp niệm của hắn, làm gì đều nghĩ muốn cậu ta, nghĩ thế nào cũng muốn làm cậu ta, loại tình huống này đã duy trì liên tục từ năm mới đến tận bây giờ, chính hắn cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

“Bạn học! Bóng rổ của cậu rớt!”

Trương Liên nhìn lại, là một nam sinh vô cùng xinh đẹp, mặc cái áo len cổ chui màu đỏ tươi, trước ngực in chữ tiếng anh “GHOST”, trên đầu đội mũ lưỡi trai hình đầu lâu màu đen, vóc dáng rất cao, tựa hồ đã gặp ở đâu đó..... Tựa hồ chính là nam sinh thường xuyên ở cùng Từ Dương, nam sinh cười mắt cong cong, đưa qua một trái bóng rổ, trên bàn tay trắng nõn thon dài rõ ràng có một vết sẹo màu nâu vàng, trong lòng Trương Liêu gào thét, chung quy cảm thấy đã gặp loại vết sẹo này ở đâu đó, nam sinh đối diện giơ lên quả bóng trong tay: “Bạn học, đây là bóng rổ của cậu đúng không.”

https://thuviensach.vn

Trương Liên khó hiểu tiếp nhận bóng rổ, vừa cúi đầu nhìn, lập tức cảm giác ót tê dại, rợn tóc gáy, nhẹ buông tay, bóng rổ bịch một cái rơi trên mặt đất, sau khi bắn vài cái lăn lông lốc ra xa, thân thể cư nhiên không tự chủ được té xuống.

Đúng lúc Bạch Nhạc Thiên vừa mới từ thư viện cầm vài cuốn sách đi trở về, nghe thấy tiếng động phía trước đột ngột ngẩng đầu, nhìn thấy đằng trước một người đang quỳ rạp trên mặt đất, không có đầu, từ góc độ kia hắn còn có thể nhìn thấy xương cổ màu khô vàng, mà quả bóng rổ trên mặt đất kia còn đang không ngừng lăn về hướng mình.....Không đúng! Đây là cái gì! Đồng tử Bạch Nhạc Thiên lập tức co rút, quyển sách trên tay rào rào đánh rơi toàn bộ xuống đất, vốn phải là một quả bóng rổ lăn đến trước mắt mình, bây giờ cư nhiên lại biến thành một cái đầu người, hơn nữa mặt trên đầu người này..... Chính là Trương Liên!

Bạch Nhạc Thiên thụt lùi vài bước, tay nắm lấy tượng Quan Âm trước ngực, sợ đến có chút đứng không nổi, chỉ có thể nhìn trừng trừng Trương Liên trên mặt đất đầu thân chia lìa, một câu cũng nói không nên lời.

“Xin hỏi vị bạn học này, phòng học giải phẫu đi như thế nào?.....A.....Thế này là sao vậy?” Bỗng dưng thanh âm quen thuộc truyền tới cắt đứt dòng suy tư của Bạch Nhạc Thiên, hắn thoáng cái lấy lại tinh thần, vừa quay đầu muốn nói gì đó, nhưng lại nhìn thấy khuôn mặt của người tới, đem tất cả lời kêu cứu nuốt vào bụng, cuối cùng mở miệng hỏi: “Sao lại..... là cậu?”

Đây mới là ngày thứ hai sau khi nhập học.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 5: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (5)

Cái chết của Trương Liên gây kinh hoàng cho đại học C.

Theo kiểm nghiệm pháp y sau khi cho ra kết luận, thân thể thân đầu chia lìa này đúng là của Trương Liên, nguyên nhân tử vong tựa hồ bị vật gì cứng rắn vặn gãy cổ, trong nháy mắt tử vong, nhưng quỷ dị nhất chính là đầu biểu hiện thời gian tử vong là 2 - 3 giờ, nhưng nội tạng trong thân thể lại sinh đầy giòi bọ, không phải do con người gây ra, mà là sinh trưởng tự nhiên, điểm này chứng tỏ —— Thân thể Trương Liên hiển nhiên chết đã lâu. Mà pháp y phỏng chừng thời gian tử vong của khối thân thể này là khoảng tháng 1 năm nay, ngay thời điểm từ năm trước bước qua năm mới.

Một người đầu và thân thời gian tử vong không giống nhau? Điều này sao có thể! Nhân chứng đầu tiên nhìn thấy hiện trường cũng nói khi cậu ta phát hiện khối thi thể thân đầu chia lìa này chung quanh cũng không có ai, cảnh sát phân tích đây là một vụ án ác tính giết người vứt xác, kẻ gây án có mưu tính giết người vứt xác từ trước, cực kỳ tàn nhẫn, pháp y trên thi thể Trương Liên, trên y phục của hắn cũng không lấy được DNA của ai khác, hiển nhiên kẻ gây án đã sớm vạch kế hoạch xong hết thảy, nhưng cảnh sát nghĩ mãi không ra, tên cuồng sát biến thái này rốt cuộc là ai? Gây án như thế nào? Ai cũng không biết.

Vụ án thoáng cái rơi vào cục diện bế tắc, suốt thời gian một tháng, học sinh đại học C chụm đầu vào nghị luận, rốt cuộc là ai làm loại chuyện phanh thây cùng hung cực ác này, tất cả nữ sinh đại học C sợ hãi, đại học C vốn phong cách học tập vô cùng tốt đẹp hiện giờ về cơ bản không ai lên lớp tự học, lên xong tiết liền trốn tránh quay về ký túc xá, ai cũng không ra.

https://thuviensach.vn

Cha của Trương Liên là phú hào nổi danh thành phố C, bấy giờ bắt đầu dây dưa không ngớt, trong nhà chỉ có một đứa con trai bảo bối như vậy, tổ chức trăm người đến đại học C gây sự (treo băng rôn khẩu hiệu gì gì đó đã rất ôn hòa rồi, thiếu đạo đức nhất chính là tìm hơn vài nông dân công đến cửa trường học ngồi thị uy), tìm tới hơn mười hãng truyền thông cả nước thay phiên nhau đưa tin, đến cục cảnh sát gây rối, cơ hồ cả thành phố C cũng không được an bình.

Phía trường học lại khổ não nhất, học sinh xảy ra tai nạn, quả thật nguyên nhân một phần là họ quản lý lơ là, trị an trường có chuyện, chính là sự kiện cùng một chỗ cũng có thể tác động sự chú ý của cả nước, rất nhiều truyền thông cũng chỉa mũi nhọn vào đại học C, tỏ vẻ họ quản giáo bất lực, trong lúc nhất thời đại học C thành trung tâm đầu sóng ngọn gió của dư luận.

Đương nhiên người sợ hãi nhất chính là Từ Dương.

Trương Liên chết như thế nào cậu rõ ràng nhất, nhưng cậu chỉ không biết được Trương Liên lúc này đây thật sự là "chết" như thế nào, cậu có thể trực tiếp báo cảnh sát Trương Liên là vì muốn cưỡng gian cậu mà bị nữ quỷ học viện âm nhạc hại chết sao? Tuyệt đối không thể, nói như vậy cậu sẽ trở thành kẻ tình nghi phạm tội, trực giác nói cho cậu biết cậu phải lựa chọn người khôn giữ mình, nếu không rơi xuống dòng nước đục lần này về sau đừng mong rửa sạch.

Từ Dương tuyệt đối vốn chính là một người rất đơn thuần ngốc nghếch, nhưng xảy ra sự kiện lần này, cậu lại cảm thấy tựa hồ đã trưởng thành chín chắn không ít, phải bận rộn bài vở, vội vàng trình bày cùng giáo viên phụ đạo, viện trưởng sinh vậthành tung hoặc ân oán cá nhân của Trương Liên, về phương diện khác còn phải chu toàn cùng cảnh sát dường như đã thấu đáo hết thảy, cậu cảm thấy mình vốn là một người thiếu tâm nhãn, hiện giờ lại nói dối hết lần này đến lần khác, sợ cái này xong lại đến sợ cái kia, Hạ

https://thuviensach.vn

Mạt còn trào phúng cậu trong khoảng thời gian này biến thành tiểu lừa bịp miệng lưỡi ngọt ngào.

Một ngày cuối tháng ba, Từ Dương vừa mới lên lớp học xong, mệt mỏi trở về ký túc xá Hạ Mạt, liền nhìn thấy y lỏa thân trên nằm soài trên giường đọc một quyển sách giấy đã úa vàng, cũng không biết đang đọc gì mà hắc hắc cười, nhìn thấy Từ Dương trở về ngoắc cậu sang bảo: "Đã về rồi?"

"Ừ." Từ Dương nhàn nhạt ừ một tiếng, buông cặp sách trên tay, mỉm cười qùy một gối lên giường, cúi người xuống dùng môi mình nhẹ nhàng chạm môi Hạ Mạt một chút, y nhắm mắt lại thích ý hưởng thụ nụ hôn mềm mại của Từ Dương, hai người trong lúc nhất thời cũng không nói gì, cũng không xâm nhập gì thêm, chỉ cọ sát môi nhau, giống như mèo con cọ sát đỉnh đầu tỏ vẻ hữu hảo, thân mật ôm lấy nhau.

Từ Dương có chút quỷ tâm nhãn, chung quy muốn càng tiến thêm một bước, nhưng từ khi hai người xác lập quan hệ yêu đương, giữa hai người họ cũng vẫn chỉ ôm nhau mặc quần lót ngủ, hôn nhẹ môi cũng tuyệt không xâm nhập, chưa từng xuất hiện tình huống cọ sát ra súng hỏa, so với Plato yêu đương thực tếhơn tí, nhưng chỉ tới loại tình trạng này thôi, uổng công cậu mượn đến hoạt hình Đảo Quốc Tình Yêu của Mạnh Hạo Nhiên học tập nửa ngày.

Hai người ôm lấy nhau ôn tồn trong chốc lát, Hạ Mạt liền không chịu nổi tịch mịch, ngẩng đầu thân mật cắn vành tai Từ Dương một chút: "Đại khoa học gia của anh, hôm nay học gì, có thể cho tiểu nhân biết chút không."

Phụt! Từ Dương nhếch miệng cười, ngẩng đầu cũng cắn lại y một ngụm, buồn bực nói: "Anh là đại sư quốc học còn hỏi em sao, thiệt là..... " Cậu thở dài một hơi, nằm phịch lên giường giang tay giang chân, chỉ chốc lát sau xoay người đứng lên dồn dập hỏi: "Hạ Mạt, anh nói xem là ai giết Trương Liên? Em là nói lần thứ hai ấy?" Nói rồi cậu làm ra động tác cắt cổ, cau

https://thuviensach.vn

mày đầy hoang mang, tiếp tục hỏi: "Trương Liên đã sớm chết rồi, lần này lại chết nữa, hắn là người chết lại chết nữa, thật kỳ quái.....Anh nói xem có phải nữ quỷ kia làm nữa không?"

Hạ Mạt nghe thấy những lời này nhún vai, làm vẻ mặt không biết gì suy nghĩ chốc lát, chém đinh chặt sắt lắc đầu: "Anh cũng không biết nữa, em hỏi sai người rồi, bằng không anh đi hỏi Trương Liên, lần thứ hai hắn chết như thế nào?"

"Biến!" Từ Dương làm bộ dạng nhe răng, nằm trên giường hung hăng dùng chân đạp bụng Hạ Mạt một cước, "Anh nhỏ nhen quá đi! Em mặc dù cực kỳ hận cậu ta, nhưng cậu ta đã chết em cũng không thèm hận cậu ta nữa, anh ngẫm lại trong nhà cậu ta chỉ có mình cậu ấy như vậy, người trong nhà hắn sẽ thương tâm lắm, không giống nhà bọn em, em mà chết ít nhất còn có em trai em gái có thể chăm sóc cha mẹ."

Hạ Mạt chẳng ừ hử gì, lẩm bẩm một tiếng, vừa muốn nói gì, điện thoại di động của Từ Dương mãnh liệt vang lên, cậu nghe máy xong thoáng chốc liên thanh nói vài câu "Được" liền ngắt máy, Hạ Mạt vừa định hỏi cậu có chuyện gì, Từ Dương liền làm ra khuôn mặt đau khổ quay đầu lại, nhỏ giọng nói: "Thật sự là nhắc Tào Tháo thì Tào Tháo đến, anh xem, cha của Trương Liên muốn gặp em.”

Từ Dương có chút hoảng hốt, cậu lát nữa thôi sẽ gặp cha của Trương Liên, là người nhà vô tội của cậu ta. Cậu có thể nói ra lời dối gạt lưu loát hay không? Nói dối những người thân vô tội kia?

Lần đầu tiên, Từ Dương cảm thấy sợ hãi.

Cha của Trương Liên Trương Bác Nhân là nhà từ thiện nổi tiếng của thành phố C, làm từ thiện rất có tên tuổi trong nước, Từ Dương sau khi chạy về ký túc xá của mình, đầu tiên nhìn thấy ông đang ngồi trên ghế, cầm một cái áo gối, không ngừng ngửi mùi vị trên áo gối, đang yên lặng khóc,

https://thuviensach.vn

bên cạnh đứng một bưu hình đại hán, ở trong phòng còn mang kính đen, tựa hồ là bảo vệ của ông.

Từ Dương ở trên báo từng thấy hình của ông ta, khi đó trên hình ông là một người đàn ông vô cùng trẻ tuổi nho nhã, cũng không anh tuấn lắm, nhưng hôm nay vừa nhìn, ông ta tựa hồ đã già nua hơn nhiều, hai bên tóc mai hoa râm, mặc dù mặc một thân âu phục đen vừa vặn, nhưng từ góc độ cậu nhìn, ông tựa hồ lưng cũng đã còng.

Đây là đả kích lớn bực nào, khiến cho một người cha buồn bã đau thương thành như vậy, Từ Dương cảm thấy lương tri mình đang từng bước thức tỉnh, toàn thân đều phát run, không ngờ Trương Bác Nhân nhìn thấy cậu vào cửa, qua loa lau nước mắt, cũng không đứng dậy, an vị trên ghế mang theo xin lỗi thấp giọng nói: “Ngại quá trò Từ, đã làm cậu chê cười, Trương Liên từ nhỏ mẹ ruột mất sớm, đứa nhỏ này là tôi một tay nuôi lớn.....Trên áo gối còn mùi của đứa nhỏ này.....Nó lại đi mất rồi.....Khoảng thời gian này tôi vẫn chưa dám thu dọn đồ đạc của Trương Liên, chính là sợ thấy vật nhớ người, khiến cậu chê cười.”

“Ách..... Chú đừng quá đau buồn mọi chuyện sẽ qua thôi..... “ Từ Dương nhạt nhẽo nói một câu không hề có thành ý, vừa nhìn trong phòng chỉ có mình ông không nhịn được hiếu kỳ hỏi: “Chú à, hôm nay tới tìm con..... Là?”

Trương Bác Nhân vừa rồi khóc đến mắt đỏ một vòng, ôn hòa nói: “Ừm, là như vậy, trò Bạch sẽ đến ngay thôi, Mạnh Hạo Nhiên nói trong nhà có chuyện, không thể tới..... Kỳ thật trò Từ, hôm nay tôi tới, chính là muốn hỏi một câu đàng hoàng có liên quan đến chuyện Trương Liên.”

Trong lòng Từ Dương lộp bộp một tiếng, há hốc miệng vừa muốn nói gì đó, cửa phía sau kẽo kẹt vang lên, quả là Bạch Nhạc Thiên một tháng nay chưa gặp. Lúc này Bạch Nhạc Thiên vẫn mặc áo khoác dù khá dày mà hai người gặp mặt lần trước, hơn nữa sắc mặt vô cùng tái nhợt, hốc mắt trũng

https://thuviensach.vn

sâu, vẻ mặt âm trầm đóng cửa sau khi đi vào cũng không nói gì, mà thẳng tắp tựa trên tủ sắt để tạp vật ngay cửa.

Từ Dương chùn xuống, mấy ngày này Bạch Nhạc Thiên cũng không lên lớp, giáo viên phụ đạo nói cậu ta bị bệnh xin nghỉ phép một tháng, sao biến thành loại bộ dạng người không ra người quỷ không ra quỷ này? Trương Bác Nhân nhìn thấy cậu vào cửa, cười vô cùng ôn hòa: “Chào trò Bạch, mục đích hôm nay tôi tới rất đơn giản.....Đứa nhỏ Trương Liên chết quá oan uổng, phía cảnh sát cũng không có tiến triển nào, tôi muốn dùng danh nghĩa cá nhân hỏi lại các cậu về chuyện của nó..... Dù cho chỉ biết một chút cũng được.....” Nói rồi, ông ra hiệu cho đại hán kính đen, đại hán gật đầu, mở rương nhỏ trong tay, đặt trước mặt hai người ----- là một xấp tiền.

Từ Dương đời này lần đầu tiên nhìn thấy nhiều tiền như vậy, “Đây.....” Cậu cảm thấy có chút quáng mắt, vừa định nói chuyện, không ngờ tới Bạch Nhạc Thiên ít khi nói chuyện bên cạnh lại âm ngoan cười vài tiếng, tiếp tục điềm nhiên như không tựa trên tủ sắt, trong giọng nói mang theo khinh thường: “Trương Bác Nhân, con của ông làm những chuyện xấu xa gì ông chẳng lẽ không biết? Cậu ta chết cũng không hết tội không phải sao?”

Những lời này vừa nói ra, giống như tạc đạn, Từ Dương kinh ngạc quay đầu lại, thế này là sao.....? Lúc này tiếng nói chuyện của Bạch Nhạc Thiên cực kỳ khó nghe, giống như trong cuống họng kẹt một tảng đá, khàn khàn khiến cho từng người có thể nghe thấy cậu ta nói chuyện đều cảm thấy khó chịu. Nhưng tại sao cậu ta lại nói vậy? Chẳng lẽ cậu ta biết cái gì sao?

Trương Bác Nhân thoáng cái sững sờ, Bạch Nhạc Thiên hừ một tiếng, uể oải đứng thẳng người dậy, tiện tay kéo qua một cái ghế, ngồi một bên, tao nhã bắt chéo chân, trong lòng Từ Dương sốt ruột, liều mạng nháy mắt, ra dấu cho Bạch Nhạc Thiên, vậy mà Bạch Nhạc Thiên không thèm nhìn tới, tiếp tục tay chống cằm, nhìn Trương Bác Nhân thờ ơ mà châm chọc khiêu khích nói: “Sao, bị tôi nói trúng rồi, ông nói không ra lời luôn à?”

https://thuviensach.vn

Trương Bác Nhân mới đầu tựa hồ bị nghẹn, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, dồn dập cao giọng nói: “Cậu nói bậy bạ gì đó! Con tôi sao lại chết chưa hết tội?”

“Hứ!” Trong mắt Bạch Nhạc Thiên đều là màu đỏ tơ máu, đối với loại phản bác nhạt nhẽo này khịt mũi khó chịu, một cánh tay khoát lên lưng ghế ngửa cằm, kéo dài giọng, khinh miệt hỏi: “Ồ.....? Tôi vẫn nhớ Trương Liên từng đùa chết ba bé trai đấy.....Nha nha nha, ông đừng có tức giận quá vậy, chẳng lẽ tôi nói không đúng sao, ba bé trai kia tên là gì nhỉ? Một người là Mike đến từ quán bar, người kia.....”

“Câm miệng!” Trương Bác Nhân gầm một tiếng, chỉ vào Bạch Nhạc Thiên lạnh lùng nói: “Trò Bạch! Nói không thể nói lung tung! Cậu có tin tôi bây giờ liền vả miệng cậu không?”

Này.....Từ Dương vội ngăn Trương Bác Nhân: “Chú à chú, bình tĩnh chút bình tĩnh chút!” Bên này Trương Bác Nhân còn chưa nói, Bạch Nhạc Thiên lại cười lạnh vài tiếng, chắc lưỡi nói: “Ôi chao, kích động vậy? Hài cốt của ba cậu bé này hiện giờ ngay tầng hầm nhà ông, cần tôi báo cảnh sát không?”

Bạch Nhạc Thiên tới cùng đã trúng tà gì vậy?

“Thối tha! Mày nói xằng gì đấy!” Trương Bác Nhân tức giận mặt đỏ bừng, quay đầu quát với đại hán kia: “A Bưu, đánh chết nó!” “Dạ!” Người nọ khẽ gật đầu, nhanh chóng đi về hướng Bạch Nhạc Thiên, Từ Dương cuống cuồng không biết nên nói gì, chỉ có thể hộ trước người Bạch Nhạc Thiên, người nọ giống như xách con gà con, đưa tay gạt cậu tới tủ sắt, đưa tay muốn túm lấy cổ áo Bạch Nhạc Thiên.

Này! Bạch Nhạc Thiên sẽ bị người ta đánh! Từ Dương vừa định xông lên lần nữa, nhưng chỉ thấy Bạch Nhạc Thiên lạnh lùng cười, thân thể cũng không nhúc nhích, chân trái đột ngột đá hướng dưới gối đại hán ba tấc,

https://thuviensach.vn

đồng thời tay trái nắm cổ tay gã đưa qua, hung hăng vặn một bên, đại hán còn chưa kịp phản ứng nắm lấy cổ tay thì chân đã đau đến cực độ, không nhịn được kêu thảm một tiếng, té lăn trên đất, tùy ý Bạch Nhạc Thiên nắm cổ tay gã.

Hai người còn lại đồng thời hít ngược một ngụm khí lạnh, Bạch Nhạc Thiên nhìn trừng trừng Trương Bác Nhân, kéo khóe miệng thành một nụ cười giả tạo, thình lình chân trái nâng lên phát lực, nhanh chóng nâng cao đến cùng, gót chân hung hăng đá lên lưng đại hán dưới đất. Đại hán gào khóc đau đớn một tiếng, thân thể mềm nhũn, cứ thế nằm soài úp sấp trên mặt đất, tựa hồ đã hôn mê bất tỉnh.

Trời..... Một loạt những động tác vừa rồi của Bạch Nhạc Thiên thật sự đẹp trai ngây người! Nhanh, chuẩn, hận, thật sự là.....Không đúng! Cậu ấy học võ từ khi nào? Từ Dương có chút trợn mắt đứng nhìn, không thể tin há hốc miệng nhìn Bạch Nhạc Thiên trước mắt giống như biến thành người khác này, cậu ta.....Sao lại biến thành cái dạng này?

“Trương Bác Nhân ông lên luôn không?” Bạch Nhạc Thiên trào phúng cười, rũ mắt quan sát, tay phải thờ ơ cạy móng tay, tay trái lại gắt gao nắm chặt cổ tay đại hán kia, tựa hồ chỉ hơi dùng chút sức nữa thôi, cổ tay người này sẽ gãy đứt.

Sắc mặt Trương Bác Nhân xanh mét, đầy mặt tức giận, gắt gao nắm đấm tay, cắn răng hồi lâu, cuối cùng vẻ mặt thả lỏng, bật cười: “Nhóc con, tôi khuyên cậu nên để cho mình một đường lui, đường đời còn rất dài, cậu cũng không cần phải ầm ĩ trở mặt quan hệ chứ đúng không? Tôi muốn hỏi cẩn thận lại một lần nữa chuyện Trương Liên.....”

Lời này còn chưa nói hết, Bạch Nhạc Thiên liền hừ một tiếng, cực kỳ khó chịu nói: “Đời tôi là của tôi, có liên quan gì đến ông?” Nói rồi, cậu ta chỉ cửa, tiếp tục thấp giọng nói: “Cút đi, con của ông vốn thích chơi đùa

https://thuviensach.vn

đàn ông hành hạ người ta đến chết là thứ cặn bã, chết chưa hết tội, nó hiện giờ hồn phi phách tán, ông ngay cả quỷ ảnh cũng không thấy được đâu."

Sắc mặt Trương Bác Nhân cực kỳ tái nhợt, tựa hồ bị nói trúng tâm sự, sợ đến tay không ngừng run rẩy, Bạch Nhạc Thiên khinh miệt cười, một chân đạp trên người đại hán đã hôn mê kia, trong con ngươi tựa hồ hiện lên một đạo huyết quang đỏ tươi, nhấn từng chữ, tàn nhẫn mà nhẹ giọng nói: "Tôi lặp lại lần nữa, bây giờ cút ngay cho tôi, nếu tôi gặp ông xuất hiện ở đại học C lần nữa, tôi đây sẽ thật sự không khách khí nữa đâu." Nói rồi, cậu ta đứng dậy quay đầu bước đi, Từ Dương thoáng sửng sốt, đột nhiên bừng tỉnh, phức tạp nhìn Trương Bác Nhân một cái, liền bước nhanh lao ra cửa.

Bạch Nhạc Thiên đi cực kỳ mau, Từ Dương gọi vài tiếng cậu ta cũng không dừng lại, không còn cách nào chỉ có thể liều mạng chạy nhanh mới ngăn cản được cậu ta: "Bạch Nhạc Thiên! Cậu làm sao vậy? Trương Liên cậu ấy đã chết, cậu làm trò trước mặt cha cậu ta để làm chi....."

Những lời này nói ra cũng bình thường thôi, Bạch Nhạc Thiên đang đi nhanh lại thoáng cái dừng bước, giống như lần đầu tiên gặp Từ Dương mà đánh giá cậu hồi lâu, mặt cứng ngắc, trên mặt đã biến hóa thật nhiều loại vẻ mặt, cuối cùng khoanh tay, vẻ mặt hờ hững, rồi lại mang theo chút khản giọng: "Từ Dương, cậu chẳng lẽ một chút cũng không hận hắn? Nếu không phải hắn hại cậu trộm tiền, nếu vận khí cậu không tốt hắn sớm đã ~ liền cưỡng gian cậu, nói không chừng kết cục của cậu cũng giống hệt như những bé trai trong biệt thự hắn bị hành hạ đến chết! Như vậy cậu cũng không hận hắn?"

Cái gì.....? Mặt Từ Dương thoái cái tái xanh, thụt lùi vài bước, Bạch Nhạc Thiên.....Tới cùng đã biết gì?

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 6: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (6)

Bạch Nhạc Thiên cười cười âm độc, hơi ngửa đầu nhìn Từ Dương so với cậu ta cao hơn chút, nhấn từng chữ nói: “Từ Dương, cậu khiến tôi cảm thấy cực kỳ buồn nôn.”

Buồn..... Nôn? Này? Từ Dương có chút không biết làm sao, Bạch Nhạc Thiên gạt tay cậu ra, xoay người muốn đi, cậu lo lắng, thoáng cái chạy đến trước mặt cậu ta, giang hai tay ngăn cản cậu ta đi tiếp, dồn dập có chút lắp bắp: “Cậu cậu cậu cậu chờ một chút! Cậu rốt cuộc có ý gì? Nói rõ ràng cho tôi!”

Bạch Nhạc Thiên hừ lạnh một tiếng, đẩy Từ Dương sang bên, “Cậu là tên ngụy quân tử, Từ Dương, tôi đã sớm nhìn không vừa mắt cậu rồi! Cậu hận Trương Liên vậy mà, bây giờ còn thay hắn nói?” Từ Dương có chút dở khóc dở cười, “Không phải.....” Cậu cười khổ một tiếng, “Bạch Nhạc Thiên, cậu không nhìn ra được sao? Tớ là sợ cậu xảy ra chuyện gì đó! Tớ vẫn đứng về phía cậu mà!”

“Ồ.....?” Bạch Nhạc Thiên nghiền ngẫm nhìn Từ Dương, trong ánh mắt tràn ngập loại tình cảm trêu tức, chẳng biết nhớ ra gì đó, hừ một tiếng, chậm rãi đi về phía trước, kéo dài giọng, kề sát tai cậu thấp giọng nói: “Tôi thấy, cậu là sợ chính mình xảy ra chuyện đúng không? Chẳng lẽ cậu đã quên sao? Ngày 26 tháng 1 năm nay, cậu cùng Trương Liên ở trong học viện âm nhạc đã phát sinh chuyện gì?”

Cậu ta.....Cũng biết việc này! Từ Dương cảm thấy mình có chút kinh hoảng thất thố, không khỏi thụt lùi vài bước, cậu khiếp sợ nhìn Bạch Nhạc Thiên có chút xa lạ trước mắt, run rẩy môi nói một câu cũng không nên lời.

https://thuviensach.vn

Cậu mặc dù không thân với Bạch Nhạc Thiên, nhưng biết cậu ta không phải người thích lo chuyện bao đồng, hôm nay khác thường như vậy, khẳng định có vấn đề.

Diện mạo của Bạch Nhạc Thiên chỉ có thể xem như người thường, mày rậm mắt to, cậu ta rất gầy, cũng không cao hơn Từ Dương, lúc này cậu ta nhìn thấy bộ dáng khiếp sợ của Từ Dương, thấp giọng chế giễu một chút, trong thần sắc hiện lên vẻ uể oải chưa từng có, chậm rãi đưa tay cắm trong túi áo gió, nghiêng đầu ác độc cười: “Tôi cũng không nói sai, Từ Dương, cậu thật là một kẻ đáng thương, bị người ta vũ nhục thành cái dạng này mà cũng chỉ có thể trốn trong lòng bạn trai lén khóc.”

Từ Dương âm thầm dùng móng tay bấm lòng bàn tay, ổn định tinh thần, khuôn mặt tái nhợt hiện lên một tia màu đỏ, nhỏ giọng hỏi: “Những việc này làm sao cậu biết?” Bạch Nhạc Thiên hất cằm, khóe miệng cong lên nụ cười, nhẹ bâng quơ nói: “Cậu.....Đoán xem?”

Người này! Từ Dương vừa hừ hừ cười vừa gật đầu, trong lòng không khỏi tức giận, rốt cuộc không nhịn được nữa, tức giận toàn bộ bộc phát lên, tiến đến túm lấy cổ áo Bạch Nhạc Thiên, cắn răng thấp giọng nói: “Bạch Nhạc Thiên cậu nghe đây cho tôi, những chuyện cậu nói tôi hoàn toàn không biết, cậu mặc dù đem chuyện này nói ra, trên pháp luật phải có chứng cứ, có bản lãnh cậu tìm bằng chứng tôi ở đó xem, nhớ kỹ, Từ Dương tôi không phải người dễ bắt nạt đâu, cậu có ngon thì nhào vô!” Nói xong lời cuối cùng, cậu cảm thấy thanh âm mình đều có chút run rẩy, nhìn thấy vẻ mặt Bạch Nhạc Thiên ra chiều không sao cả, nhìn bốn phía một chút, đè thấp giọng, dồn dập nói: “Bạch Nhạc Thiên tôi không muốn biết làm sao cậu biết được việc riêng của tôi, nhưng câu ‘chỉ lo thân mình’ cậu cũng nên biết, tôi và cậu vốn không thân, cậu đi đường Dương Quan của cậu, tôi băng qua cầu độc mộc của tôi hiểu chứ?”

(Dương Quan đạo chỉ con đường qua Dương Quan - nay thuộc phía tây nam huyện Đôn Hoàng tỉnh CamTúc - đi Tây Vực, sau này ví với tiền đồ

https://thuviensach.vn

sáng lạn thênh thang)

“Ờ.....” Bạch Nhạc Thiên không nói xen vào, nghiêm túc nghe Từ Dương nói xong một đoạn dài như vậy, cũng không để ý Từ Dương đang túm cổ áo cậu ta, mở to mắt gật đầu, đương nhiên nói: “Hóa ra hai chúng ta không quen à.....” Nói rồi, cậu ta dùng bàn tay lạnh lẽo bao trùm lấy bàn tay Từ Dương túm cổ áo cậu ta, nghiêng đầu khẽ cười nói: “Nha, tính tình vốn mềm nhũn sao trở nên nóng nảy vậy? Mèo bị giẫm phải đuôi, chẹp chẹp.....Xem ra Hạ Mạt dạy dỗ cậu không tồi nhỉ? Hai người lên giường chưa? Thích dùng tư thế cơ thể gì? Có cần gia tăng chút tình thú không?”

“Khốn kiếp!” Trong đầu Từ Dương trống rỗng, dồn hết sức một quyền đánh tới, hung hăng quật ngã Bạch Nhạc Thiên trên mặt đất, nhìn một chút người đi đường xung quanh đang lặng lẽ đánh giá họ, hừ lạnh một tiếng: “Bạch Nhạc Thiên cậu nhớ kỹ cho tôi, còn nói nữa, không chỉ là một quyền thế này đâu.”

Bạch Nhạc Thiên ngã nhào trên mặt đất, khóe miệng bị đánh đỏ lên một khối rách da, xem ra một quyền này của Từ Dương đánh quả thật rất dùng sức, song cậu ta lại vươn đầu lưỡi, mắt lim dim cực kỳ tình sắc dùng đầu lưỡi liếm miệng vết thương, đột nhiên giơ tay trái lên, tinh nghịch làm một kiểu chào quân đội: “Tuân lệnh!” Nói xong, cậu ta cứ thế đứng dậy rời đi.

Từ Dương nhìn bóng lưng Bạch Nhạc Thiên bước đi hồi lâu vẫn chưa hồi phục tinh thần, mãi đến khi bóng dáng cậu ta khuất khỏi tầm mắt mới cảm thấy mình đã bị tức đến cả người phát run, Bạch Nhạc Thiên này thật sự rất không đúng.....Tựa hồ bên trong thân xác đã đổi người. Hơn nữa cậu ta cũng biết tất cả chuyện phát sinh giữa cậu và Trương Liên.....Nghĩ đến chuyện Bạch Nhạc Thiên nói Trương Liên vu cáo hãm hại cậu trộm tiền..... Đây là sự thật chăng? Nhưng hiện giờ chết không có đối chứng.....

Từ Dương bỗng dưng cảm thấy mình mệt chết được, bản thân đi tới thành phố C còn chưa tới một năm, liền gặp nhiều chuyện như vậy.....Cậu

https://thuviensach.vn

có chút mờ mịt, một mình đứng ngơ ngẩn không biết đang nghĩ cái gì, hồi lâu sau mới cảm thấy bàn chân mình xông lên hàn khí, lấy điện thoại ra nhìn đồng hồ, mệt mỏi đi về hướng ký túc xá của Hạ Mạt.

Lúc này, cậu cực kỳ nhớ lồng ngực cùng nụ cười của Hạ Mạt.

Khi trở về ký túc xá của Hạ Mạt, cổng chính không hóa, hư hư mở một khe hở, Từ Dương thở phào nhẹ nhõm, "Em về rồi....." Cậu vừa mệt mỏi đẩy cửa ra, nhưng thoáng cái lại sững sờ tại chỗ.

Hạ Mạt vắng nhà, trong phòng lại có một người phụ nữ đang ngồi.

Người phụ nữ này thoạt nhìn khoảng 50 tuổi, mặc áo khoác lông chồn màu nâu vàng, nửa dưới mang đôi vớ đen tơ tằm, trang điểm tinh tế, vô cùng thời trang, người lớn lên rất đẹp, mày lá liễu miệng nhỏ nhắn, mắt giống Hạ Mạt như đúc, đều là mắt hoa đào vô cùng xinh đẹp, bảo dưỡng cũng rất tốt, giờ phút này bà đang ngồi trên giường đôi, mắt nhìn chằm chằm vào bức ảnh đơn độc của Hạ Mạt trên bàn làm việc, chẳng biết đang suy nghĩ.

Người phụ nữ bị động tác mở cửa của Từ Dương dọa giật mình, thoáng cái đứng lên, thẳng tắp nhìn về phía Từ Dương, có chút ngơ ngác: "Trò.....Cậu....."

Từ Dương nhíu mày, người phụ nữ trước mắt này đôi mắt đỏ hoe, tựa hồ vừa rồi đã khóc một hồi, cậu không khỏi lên tiếng trước, lễ phép hỏi: "Này.....Dì..... Tìm ai ạ?"

Người phụ nữ khó xử cười cười, do dự hỏi: "Cậu.....Ở đây à?" Dì này thật là quái, trong lòng Từ Dương có chút khó nhịn được, nhưng vẫn lễ phép gật đầu lại lắc đầu: "Không phải, con ở tạm chỗ này, nơi này là chỗ của bạn học con."

https://thuviensach.vn

“Bạn học con tên là Hạ.....” Người phụ nữ lại chần chừ nhỏ giọng thử thăm dò, trong mắt lóe ra quang mang sợ hãi, Từ Dương không cho là đúng, gật đầu đáp: “Dì tìm Hạ Mạt sao? Anh ấy ở đây đó, xin hỏi dì là.....?”

Từ Dương vốn muốn hỏi bà ta tới cùng tìm ai, nhưng người phụ nữ lắp bắp miệng, trong con ngươi hiện lên một tia sợ hãi, thanh âm nói chuyện cũng có chút run run rẩy rẩy: “Cậu nói cái gì.....Cậu ở đây?” Nói rồi, bà mở to hai mắt nhìn, tựa hồ sợ cái gì đó cả người phát run, lắp bắp hỏi: “Cậu cậu cậu ở cùng với Hạ Mạt?”

Trong lòng Từ Dương tính toán một phen, người phụ nữ trước mắt này thoạt nhìn hoảng sợ vô cùng, vẫn nhỏ giọng hỏi một câu “Làm sao vậy.....” Cuối cùng chậm rãi rãi nuốt nuốt nhỏ giọng hỏi: “Làm sao vậy dì, có chuyện gì sao?.....Con chính là ở chung với cậu ấy đó..... “

“A!” Người phụ nữ khi nghe câu này hít ngược một hơi khí lạnh, sắc mặt thoáng cái trở nên xanh xám, khó tin mở to hai mắt nhìn Từ Dương từ trên xuống, đột ngột giơ tay lên, run run rẩy rẩy chỉ vào cửa, khàn cả giọng rống lên: “Mày cút cho tao! Cút khỏi đây! Vĩnh viễn cũng đừng mong xuất hiện ở nơi này!”

“Hả?” Từ Dương mở to hai mắt nhìn, còn chưa kịp phản ứng, người phụ nữ thoáng cái liền chạy tới, đẩy ngực Từ Dương, liền bất ngờ chưa kịp đều phòng cậu bị đẩy mạnh ra ngoài cửa.

“Rầm!” Cửa gỗ ký túc xá phát ra một tiếng vang thật lớn, thoáng cái đóng lại, “Này! Mở cửa! Bà bị điên à! Bà rốt cuộc là ai!” Từ Dương lấy lại tinh thần, không ngừng đập cửa, bà già này! Điên rồi sao?

Không ngờ trong cánh cửa lại truyền đến tiếng gào khản cả giọng của phụ nữ: “Tôi là mẹ của Hạ Mạt! Cậu cách xa con tôi ra chút! Cậu là tên biến thái! Đồng tính chết tiệt!” Động tác gõ cửa của Từ Dương bỗng im bặt, cậu trừng mắt, nhanh chóng nhớ lại lời người phụ nữ kia vừa nói, bà nói bà

https://thuviensach.vn

là..... Mẹ của Hạ Mạt.....? Hơn nữa tựa hồ bà còn biết quan hệ của cậu và Hạ Mạt?

Thật là đã chuyện xấu thì đến tới tấp, Từ Dương cắn môi, cảm giác so với mới rồi bị Bạch Nhạc Thiên chất vấn cùng phá đám đều có chút bối rối, cậu suy nghĩ một chút, ra khỏi tòa nhà ký túc xá, lấy di động gọi một cú điện thoại cho Hạ Mạt.

Hạ Mạt lúc này đang dựa vào bên cạnh một cây đại thụ, từ trong túi quần lấy điện thoại ra, vừa nhìn dãy số của Từ Dương, thở dài một tiếng đè xuống nút từ chối nghe, liếc mắt nhìn thấy Bạch Nhạc Thiên đã ra khỏi cổng tòa nhà dạy viện y học, mang nón trùm, liền cắm tay vào túi chậm rãi tiến đến.

Bạch Nhạc Thiên tựa hồ đã sớm biết Hạ Mạt đang đợi cậu ta, nghiền ngẫm nhìn phía trước một chút, cũng chầm chậm đi tới, Hạ Mạt như trước tay cắm vào túi quần, cười vô cùng thân thiết, mơ hồ còn có thể nhìn thấy lúm đồng tiền: “Chậc chậc.....bạn học, mùi máu tươi trên người cậu ngoài mười dặm cũng có thể ngửi thấy, phải nói thói quen vệ sinh này rất không tốt đó.”

Bạch Nhạc Thiên cười nhạo một tiếng, nâng đầu tiếp tục dùng vẻ mặt nghiền ngẫm nhìn Hạ Mạt, nhún vai, trong con ngươi chợt lóe ánh sáng huyết tinh: “Thật không hổ là Hạ Mạt trong truyền thuyết, liếc mắt một cái liền nhìn ra ta là thứ gì.”

Hạ Mạt cong khóe miệng đáp lại nụ cười giả tạo, “Bạn học, tôi mặc kệ cậu khi còn sống gặp sự tình gì, bản thân Bạch Nhạc Thiên là vô tội, cậu không cần thiết phải làm khó một đứa bé, có đúng không? Cậu tốt nhất nên buông tha cậu ta, nếu không.....” Nói rồi, y âm âm cười, vẻ mặt thoáng cái u ám xuống, trong đôi mắt xinh đẹp đầy vẻ tàn nhẫn, Bạch Nhạc Thiên lại chẳng chút để ý, đảo mắt khinh thường, “Nếu không thì sao, cậu sẽ đem tôi chặt thành tám khối hay gì?”

https://thuviensach.vn

Hạ Mạt dừng một chút, nhìn trừng trừng Bạch Nhạc Thiên, hồi lâu sau mới đưa tay từ trong túi quần lấy ra, hai tay khoanh trước ngực, như có điều suy nghĩ nhìn hắn, nhấn từng chữ nói: “Không đúng! Tôi ở đại học C căn bản chưa từng gặp qua quỷ như ngươi..... Ngươi rốt cuộc là thứ gì?!”

“Haha.....” Bạch Nhạc Thiên cười khan hai tiếng, đột nhiên đầu nghiêng sang cắn môi dưới, vô tội nhìn Hạ Mạt, trẻ con bĩu môi, là ra bộ dáng vô tội thả lỏng tay nói: “Tôi không biết mà..... lúc tôi tỉnh lại đã ở đại học C, hơn nữa rốt cuộc đi không ra nữa, do đó tôi muốn chơi đùa vui vẻ chút.....” Nói rồi, hắn sáp lại, dùng cánh tay ôm lấy cổ Hạ Mạt, hơi nhón chân thân mật cắn vành tai y chút, thấp giọng hỏi: “Trước hết đừng nói về tôi, anh thì sao Hạ Mạt? Bí mật của anh, lịch sử của anh, hết thảy những gì anh làm, anh nói cho Từ Dương biết cậu ta sẽ có phản ứng gì?”

Hạ Mạt thần sắc cứng đờ, trầm mặc không nói gì, tùy Bạch Nhạc Thiên ôm y, tay rũ xuống lại đang không ngừng run rẩy, điện thoại trong túi quần một mực vang lên, Bạch Nhạc Thiên mị hoặc cười, chậm rãi từ trong túi quần y lấy di động ra, nhẹ giọng nói: “Tôi nghĩ, nếu Từ Dương biết.....Cậu ta hẳn sẽ đau đớn không muốn sống nữa đó, người mình thích cư nhiên là loại này..... Tâm hồn bé nhỏ yếu ớt của cậu ta khẳng định chịu không được.”

"Bạch Nhạc Thiên chân chính rốt cuộc ở đâu?" Hạ Mạt đoạt lại điện thoại di động, nhíu mày thấp giọng hỏi, mặc dù y không dám chắc chắn Bạch Nhạc Thiên trước mắt là cái quỷ quái gì, nhưng y lại rõ ràng có thể cảm giác được trên người tên này có oán khí nồng đậm.

"Cậu đoán xem?" Bạch Nhạc Thiên cười ha hả thành tiếng, tay lại miết về phía vết sẹo màu nâu vàng trên tay Hạ Mạt, "Vết sẹo này rất quen nha, tựa hồ đã gặp ở đâu đó, phải không?"

Hạ Mạt mỉm cười, đột ngột ra tay, một tay chế trụ cổ Bạch Nhạc Thiên, đồng thời chân trái bước một bước lớn về phía trước, dùng sức lực toàn

https://thuviensach.vn

thân mình theo quán tính hung hăng đặt cậu ta trên mặt đất, nhấn từng chữ thấp giọng nói: "Đừng, ép, tôi, ra, tay." Nói rồi, y lại khôi phục hết thảy bộ dáng cười hì hì: "Bạn học, đã trễ thế này, vẫn nên mau quay về ký túc xá thôi, đúng không?"

Trong con ngươi Bạch Nhạc Thiên lóe qua ánh sáng huyết tinh, cũng nhếch miệng cười theo.

"Số điện thoại bạn vừa gọi hiện giờ không thể nghe máy, xin gọi lại sau....." Hạ Mạt vẫn không nghe điện thoại, có phải đang trên lớp tự học không? Từ Dương cắn cắn môi, thở dài thườn thượt, ngắt điện thoại.

Mình thật sự không có nơi nào để đi, chỗ Hạ Mạt có bà mẹ rối loạn thần kinh của y, cậu lại chẳng muốn quay về ký túc xá của mình chút nào, chỉ có thể một mình lang thang trong sân trường.

Bây giờ còn chưa tới thời gian cao điểm lớp tự học, do đó trường đại học buổi tối vô cùng vắng vẻ, cơ hồ nhìn không thấy bóng người, một trận gió lạnh thổi qua, thật là có chút lạnh, Từ Dương dựng thẳng cổ áo, vừa định tùy tiện tìm một ghế đá ngồi xuống, liền nhìn thấy cách đó không xa dưới ngọn đèn đường mờ mịt đứng một cô gái mặc áo ngủ hai dây màu trắng, trời lạnh như vậy, còn chân trần, tóc dài qua thắt lưng, cúi đầu đứng thẳng dưới đèn đường, cũng nhìn không rõ mặt mũi thế nào nữa.

Từ Dương chỉ cảm thấy sởn tóc gáy, từ gốc tủy dâng lên một cổ hàn ý, đây khẳng định là thứ gì đó không bình thường, cậu rụt vào cổ áo, giả vờ cái gì cũng chưa từng thấy, liền muốn vòng qua cái đèn kia mà đi, vậy mà cô gái dưới đèn đường đột ngột ngẩng đầu hé miệng, một cái lưỡi thật dài "vèo" một tiếng bay ra, thoáng cái quấn quanh cổ cậu, kéo cậu trở lại, một tay đem cậu đè trên mặt đất.

"Con mắt..... Con mắt..... " Nữ quỷ mặc áo hai dây này thoạt đầu nhìn sơ cũng không đáng sợ như trong tưởng tượng của Từ Dương, mặt ngoài ít

https://thuviensach.vn

nhất vẫn là bộ dáng bình thường của nhân loại, thoạt nhìn cũng chỉ khoảng sinh viên năm hai, nhưng nhìn kỹ cô gái này lại mất con mắt trái, khoảng cách gần như vậy mà nhìn, Từ Dương đều có thể nhìn thấy thịt thối của não bộ bên trong hốc mắt cô ta, một đống trứng trùng màu xám dày đặc mà chỉnh tề sắp hàng trong hốc mắt, còn có mấy con giòi lớn hơn chút bò ra bò vào, rất ghê tởm.

Cô gái thu hồi đầu lưỡi quấn quanh cổ cậu, thừa thế còn giống như con ếch, đem một con trùng trong hốc mắt mình dùng lưỡi quét lấy, cuộn về trong miệng, nhai hai cái, nuốt xuống.

Từ Dương nhìn thấy cảnh tượng buồn nôn như vậy, cảm thấy ngụm sữa đầu tiên mình uống trong đời người, đều sắp phun ra.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 3

Chương 7: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (7)

Từ Dương cố nén cảm giác nôn mửa, ho khan vài tiếng, cong chân hung hăng đạp lên bụng nữ quỷ, nữ quỷ bị đạp nhẹ bay lên trời, rất nhanh quái dị gào lên một tiếng, lại duỗi đầu lưỡi thật dài ra nhanh chóng bổ nhào xuống, cậu mượn thế lăn một vòng, tránh thoát một kích sét đánh này, lung lay lảo đảo đứng dậy muốn chạy, vậy mà nữ quỷ gắt gao bám lấy, phóng ra đầu lưỡi thoáng cái quấn lấy mắt cậu, cứng ngắc dùng sức đầu lưỡi túm cậu quật trên mặt đất.

Từ Dương hự một tiến ngã xuống đất, đầu thoáng cái đập bên mép đường, giống như bị dùi cui đập vào vậy, hơn nữa phía sau lưng cũng không biết bị cái gì vuông vức cắt qua, đau nổ đom đóm, "Con mắt.....Con mắt..... Ta muốn mắt ngươi....." Trên người nữ quỷ mùi vị tanh hôi dị thường, đầu lưỡi dính ướt không biết phóng ra chất lỏng ăn mòn độc hại gì, Từ Dương cảm thấy mắt mình như thiêu như đốt, ngay cả mở mắt cũng không được.

Chẳng lẽ hôm nay sẽ chết ở chỗ này sao? Ý chí muốn sống đã chiến thắng sợ hãi, Từ Dương một tay chế trụ đầu lưỡi vẫn còn đang che mắt cậu, tay kia bắt đầu sờ soạng, sau khi qua loa một trận, cậu mò được thứ đập phía sau mình —— Một cục gạch, xoay người một cái nắm viên gạch dựa vào cảm giác hung hăng đập nó lên cái lưỡi thật dài.

"A!" Nữ quỷ phát ra tiếng kêu thảm thiết sắc nhọn chói tai, phụt một tiếng thu hồi đầu lưỡi, cuối cùng chạy trốn vô ảnh vô tung.

Cứ thế..... Đã.....chạy? Từ Dương cầm cục gạch, híp mắt, vẫn duy trì động tác đập gạch vừa rồi, cảnh giác nhìn bốn phía, cậu hiện giờ cảm giác

https://thuviensach.vn

mắt một mảnh nóng rát, so với bị bôi nước hành tây còn khó chịu hơn, chỉ có thể nheo mắt thành một khe nhỏ, trong mắt càng không ngừng rơi lệ, cậu dùng bàn tay trống sờ một tí, tiếp tục cẩn thận quan sát hồi lâu, lúc này mới vứt cục gạch đi, thoáng cái thả lỏng mệt nhọc ngã trên mặt đất.

Vừa rồi thật sự là ngàn cân treo sợi tóc, thiếu chút nữa nữ quỷ lưỡi dài buồn nôn kia đã câu mất mắt cậu rồi, Từ Dương thở dài thườn thượt, trời ạ.....Chẳng lẽ mình có thể chất gọi quỷ sao? Từ bàn tay trong WC, cô gái múa ballet cùng với nữ quỷ tìm mắt kia, cậu một năm nhất còn chưa học xong, đã gặp nhiều chuyện như vậy, cũng may bản thân kiên cường, còn có Hạ Mạt làm hậu thuẫn, nói không chừng đã sớm nghỉ học rồi.

Trong mắt vẫn cay xè một mảnh, chất lỏng giống như nước mắt không ngừng cuồn cuộn từ khóe mắt lưu lại, Từ Dương xoa một hồi, đầy trong mũi là vị máu tanh nhàn nhạt, cậu híp mắt kề sát vào nhìn, ai kêu một tiếng, cư nhiên chảy máu rồi!

Đau quá đau muốn chết! Từ Dương sau khi cảm giác sức lực trở về lảo đảo đứng lên, nhưng một tay vẫn phòng bị mà nắm chặt, tay kia lấy điện thoại di động, thuần thục gọi thêm một cú điện thoại cho Hạ Mạt, lần này không có "Số thuê bao quý khách vừa gọi đang bận", mà đã trực tiếp biến thành "Số thuê bao quý khách không trong vùng phục vụ", tức giận cậu thiếu chút nữa quẳng cả điện thoại.

Hạ Mạt này! Tới cùng đang làm cái lông gì! Cậu vừa rồi thiếu chút nữa đã chết! Từ Dương cắn răng ở trong lòng hùng hùng hổ hổ, nhưng vẫn híp mắt, xoay người lảo đảo muốn trở về ký túc xá xử lý, vậy mà mới quay đầu lại, liền nhìn thấy phía trước xông tới một cái bóng trắng, nhìn thấy Từ Dương bộ dáng người không ra người quỷ không ra quỷ gượng gạo dừng bước, "A.....!" Tiếng gào của nữ sinh thoáng cái bén nhọn vang lên trong sân trường an tĩnh.

https://thuviensach.vn

Trời! Nữ quỷ chẳng lẽ trở lại? Từ Dương giơ cục gạch lên, híp mắt, cấp tốc lui về phía sau vài bước, bày ra tư thế phòng vệ, cảnh giác hỏi: "Ai?" Bóng trắng trước mắt cũng lui về phía sau vài bước, hai người giằng co trong chốc lát, bóng trắng nọ mới mở miệng, run rẩy hỏi: "Bạn học.....Bạn không sao chứ?"

Từ Dương nghe được xưng hô "bạn học" này thở dài một hơi, vội vàng dùng cổ tay mình lau máu chảy đầy mặt, lúc này mới ngờ ngợ phân biệt được trước mắt chính là một nữ sinh thoạt nhìn chỉ khoảng 23 tuổi, tóc cột đuôi ngựa, mang tai nghe, mặc áo thể dục màu trắng, vội vàng ném cục gạch, buông tay giải thích: "Ngại quá, vừa rồi tôi đụng phải người xấu nên tự vệ, dọa bạn rồi, thật ngại quá..... A! Cái kia..... Tôi là học sinh viện sinh vật học khóa 05, bạn không cần sợ, tôi thật sự là gặp kẻ xấu....."

Từ Dương vội vã giải thích, chỉ sợ nữ sinh trước mắt không tin gọi điện báo 110 hoặc phòng bảo vệ trường, vậy mình thật là cái gì cũng không giải thích rõ được, vậy mà nữ sinh trước mắt tựa hồ càng quan tâm đến vết thương của cậu hơn, cẩn thận dò mặt đất đi về phía trước hai bước, ló đầu sang quan sát mặt Từ Dương, lo lắng hỏi: "Bạn học, mặt bạn toàn là máu đó, có muốn đến bệnh viện trước không?"

Từ Dương lại lấy tay áo của mình lau mặt một chút, lúc này mới thấy rõ diện mạo của nữ sinh trước mắt, nữ sinh cột tóc đuôi ngựa này rất đẹp, vóc dáng rất cao, chừng 1m70, có một đôi mắt hoa đào xinh đẹp, đồng tử là màu hổ phách cực kỳ thuần túy, chỉ có đáy con ngươi mắt trái tựa hồ có chút huyết ban, về sau nghe cô ấy giới thiệu là vì lúc sinh ra y tá xảy ra chút nhầm lẫn nho nhỏ cười rộ lên còn có lúm đồng tiền nhạt, mặc một thân trang phục thể dục, chân mang một đôi giày vải bạt, Từ Dương híp mắt, lúc này cũng không dám cầu cứu bậy bạ, nói không chừng nữ bạn học này cũng là một con quỷ quái, phân biệt hồi lâu, chỉ có thể hỏi: "Bạn học..... Này..... Có thể không đến bệnh viện được không?..... Tôi sợ mùi bệnh viện....."

https://thuviensach.vn

Nữ sinh thoạt nhìn là một người cực kỳ nhiệt tình không có tính cảnh giác, tựa hồ thoáng cái đã tin lý do thoái thác của cậu, cắn môi đỡ cậu lên, cao thấp đánh giá hồi lâu, lại nhìn bốn phía một chút, thì thầm: "Làm sao bây giờ, tôi cũng không có đem điện thoại....." Nói rồi, cô ta liền hỏi Từ Dương: "Gần đây cũng không có bệnh viện, cậu cần phải cầm máu, như vậy có được không, đi về phía trước nữa sẽ đến viện y học, tôi giúp cậu xử lý đơn giản chút, cậu thấy được chứ? Đừng lấy tay áo chùi nữa! Coi chừng nhiễm trùng!"

Từ Dương gật đầu như gà mổ thóc, dù sao cậu cũng không muốn ra khỏi trường, liền đi theo nữ sinh ngoan ngoãn đến viện y học.

Tòa nhà giảng dạy của viện y học được đại học C mới xây năm 02, tổng cộng bảy tầng, trang hoàng tráng lệ, sàn đá cẩm thạch, đèn treo kiểu châu Âu, vách tường bốn phía phủ đầy các áp phích quảng cáo hoạt động đoàn đội của học sinh, các quảng cáo báo cáo học thuật cùng các báo y học, hơn nữa cả cả tòa nhà cũng không có bảo vệ, âm u khiến Từ Dương híp mắt cũng có thể cảm thấy một trận hàn khí từ lòng bàn chân lủi lên.

Nơi này tựa hồ có điểm gì là lạ..... Từ Dương cảm giác tim mình nhảy dựng, nhưng nữ sinh dẫn đường phía trước tựa hồ một chút cũng không hề cảm giác được, dùng tay ấm áp kéo cậu cẩn thận lên thang máy, thẳng đến lầu sáu.

Sau khi xuống thang máy nữ sinh liền quen thuộc dùng chìa khóa mở một cánh cửa gần thang máy, Từ Dương vừa bước vào, liền bị dọa giật mình tại chỗ.

Đây là một gian phòng đại khái khoảng 30 mét vuông, đơn giản đặt một chiếc giường đơn, giá sách, tủ quần áo, bàn làm việc, nhưng khiến Từ Dương sợ hãi nhất chính là.....Chỗ góc tường đặt cái giá xương không cũng đã rất đáng sợ rồi, tại sao trên giá sách có đặt bình bình hủ hủ, bên

https://thuviensach.vn

trong đều là thi thể đủ loài động vật cùng một trẻ sơ sinh đầu cực to dùng phoóc môn ngâm?

Từ Dương lúc này lui về phía sau vài bước, nghĩ muốn tông cửa xông ra, nữ sinh đưa cậu tới lại sửng sốt, thoáng cái kéo cậu vào cửa, trong thần sắc tràn ngập chế nhạo, mỉm cười: "Không phải chứ, đại nam sinh còn sợ những thứ này?"

"Này..... Ai nói đại nam sinh không thể sợ mấy thứ này?" Từ Dương có chút dở khóc dở cười, song tay của nữ sinh này ấm áp như thế, lại làm cậu thoáng trở nên bình tĩnh lại một cách kỳ tích, theo cô ấy ngồi lên ghế, nữ sinh sang sảng cười, mở một ngăn kéo bàn làm việc, tìm kiếm bông gòn rượu cồn vân vân, bắt đầu xử lý vết thương trên mặt cho cậu.

Động tác của nữ sinh vô cùng mềm nhẹ, chỉ chốc lát sau, cậu liền cảm giác vết máu trên mặt đều được lau sạch, trong mắt cũng không đổ máu nữa, cư nhiên có thể thấy rõ đồ vật. Nữ sinh chẳng qua vô cùng hiếu kỳ, cao thấp xem xét mặt Từ Dương, nhìn cậu nhấp nháy mắt, tựa hồ không sao nữa, hồi lâu sau mới cau mày tò mò hỏi: "Kỳ lạ.....Trên mặt không không có vết thương mà, máu này từ đâu ra?"

Từ Dương chột dạ lắc đầu, chung quy không có khả năng nói là bị quỷ quái công kích được, chỉ có thể nói sang chuyện khác, vui vẻ nói: "Tôi có thể nhìn thấy rồi! Cảm ơn học tỷ!" "Học tỷ?" Nữ sinh sửng sốt, mắt hoa đào xinh đẹp hơi nhíu lại, trong thần sắc mang theo đắc ý, nhe răng cười: "Ngại quá, tôi tên là Khương Sở Sở, là giáo viên thú y của viện y học, cậu hẳn nên gọi tôi là cô giáo Khương."

"Cái gì?" Miệng Từ Dương biến thành hình chữ O, còn trẻ như vậy.....Cậu lại cao thấp đánh giá một chút, lắc đầu: "Làm sao có thể, cô còn trẻ như vậy....." Khương Sở Sở le lưỡi cười: "Ngại ghê, bộ đồ thể dục này khiến cậu tạo thành ảo giác, kỳ thật tháng sau tôi cùng bạn học kết hôn

https://thuviensach.vn

rồi, cho nên mỗi ngày tôi chạy bộ giảm béo đó.....Còn nữa, năm nay tôi đã 31 tuổi rồi."

Từ Dương cảm giác cằm mình đều sắp rớt rồi, Khương Sở Sở sang sảng cười phá lên, tựa hồ cực kỳ thích thú chuyện bị người ta nhìn lầm tuổi này, chỉ chốc lát sau ngưng cười, chỉ vào quần áo đầy máu của Từ Dương, ân cần hỏi: "Trên quần áo cậu đều là máu, làm sao bây giờ?"

Từ Dương nhìn quần áo mình đều là máu, nhún vai, cảm thấy không sao cả, dù gì hiện giờ trời đã tối mọi người cũng nhìn không thấy, nhưng mà mình có thể chỉ có bộ quần áo này, tắm rửa rồi cũng không có đồ thay.....Chung quy không có khả năng lại phải mặc quần áo Hạ Mạt chứ?

Từ Dương cắn môi, cậu cũng không muốn để Hạ Mạt cho rằng mình nghèo đến ngay cả quần áo cũng không có.

Từ Dương có chút khó xử, song Khương Sở Sở lại kéo cậu đến gần, thân mật bấm bấm thắt lưng cậu, nhẹ nhàng nói: "Cậu hắn là vóc dáng không khác em trai tôi mấy, chờ một chút, chỗ này còn có áo khoác của em trai tôi, áo khoác này cho cậu mượn trước." Nói rồi, cô liền bước nhanh đến bên cạnh tủ quần áo, giữa tầng tầng quần áo tìm được một bộ áo khoác nam sĩ ngắn kinh điển màu vàng nhạt, đưa cho cậu: "Nè! Cậu mặc trước vào, coi chừng cảm lạnh....."

Khương Sở Sở tuyệt đối là một cô gái tùy tiện hơn nữa không hề có tâm phòng bị, Từ Dương có chút trợn mắt há mồm, nhưng vẫn ngoan ngoãn tiếp nhận quần áo, cầm vào tay vừa nhìn hiệu.....Đây là BUBERRY? Trời ạ! Cậu trong khoảng thời gian này theo Hạ Mạt mỗi ngày lên mạng mua sắm đồ, cũng biết áo khoác nhãn hiệu này rất đắt, ít nhất hơn vạn, vội vàng hoảng sợ trả lại lắc đầu, đỏ mặt ấp úng nhỏ giọng nói: "Cái này.....Quá.....Tôi sợ làm hư nó."

https://thuviensach.vn

Khương Sở Sở mỉm cười, không đưa tay lấy về, dứt khoát nói: "Cứ cầm đi, cái này có là gì, hơn nữa....." Nói rồi, cô khe khẽ thở dài, vẻ mặt thoáng ảm đạm xuống, con ngươi tối lại không còn ánh sáng, nhỏ giọng nói: "Em trai tôi đã qua đời.....Đã lâu chưa mặc cái áo này."

"Nhưng mà....." Tại sao cô lại để tôi mặc? Từ Dương không đem vấn đề hỏi ra, song Khương Sở Sở lại uể oải cười, lập tức cho đáp án: "Không biết tại sao, cậu rất giống em trai tôi đấy, đều cùng một mùi giống nó....."

Cái cô gái này thật sự là một chút cảnh giác cũng không có mà! Từ Dương mặc áo khoác quý báu kia, khi kinh ngạc mà ra khỏi tòa nhà giảng dạy viện y học, cũng còn chưa phục hồi tinh thần, trước khi đi Khương Sở Sở nói câu kia "Nếu muốn quan sát lớp học giải phẫu, cậu có thể tới tìm tôi!" Còn lởn vởn bên tai cậu, thế này cũng quá nhiệt tình rồi đó..... Có phải có gì mờ ám không hả?

Từ Dương trăm điều không giải thích được, lấy điện thoại di động ra muốn gọi cho Hạ Mạt, nhưng lại phát hiện mình lại có bảy tám cuộc gọi nhỡ, còn có ba tin nhắn, hết thảy đều là Hạ Mạt gửi tới.

"Ở đâu", "Nghe điện thoại", "Có việc gấp em trước hết đừng quay về ký túc xá".

Ba tin nhắn kia ngay cả một dấu chấm câu cũng không có, xem ra Hạ Mạt quả thật có chút sốt ruột, xem ra người mẹ có chút rối loạn thần kinh của y vẫn còn ở ký túc xá, hơn nữa hai người đã gặp mặt, này..... Từ Dương suy nghĩ một chút, vẫn là chạy như điên, vội vội vàng vàng trở về ký túc xá.

"Tại sao không thể cùng nhau? Mẹ nói rõ ràng đi!" Từ Dương còn chưa lên lầu bốn, đã nghe thấy tiếng gào của Hạ Mạt, đồng thời kèm theo tiếng rơi vỡ thanh thúy của đồ sứ đồng thời vang lên, xem ra là quăng đồ rồi, mẹ của Hạ Mạt cũng không biết nói gì đó, y cư nhiên trở nên dị thường gắt

https://thuviensach.vn

gỏng, rống to một tiếng: "Đủ rồi! Mẹ đừng nói nữa! Đi ra ngoài! Con không bao giờ muốn nhìn thấy mẹ nữa!"

Cư nhiên nói những lời như thế với mẹ mình..... Hạ Mạt dưới loại nổi giận này Từ Dương chưa từng gặp qua, cậu có thể tưởng tượng ra, trong phòng mẹ con Hạ Mạt hẳn đang giương cung bạt kiếm cỡ nào, Từ Dương nhấp nháy miệng, đối với loại hành vi rống to với mẹ này của y có chút thất vọng, lặng lẽ lên lầu, nhón chân kề sát bên cửa, bắt đầu im lặng nghe ngóng.

Mẹ Hạ Mạt hơi tâm thần, tiếng nói the thé cũng bắt đầu rống lên: "Mày cũng không nghĩ đến.....Mày sẽ..... Làm lỡ thằng bé kia à!..... Mày.....Bại hoại! Bại hoại..... Tao thế nào lại sinh ra một đứa như mày!" Thanh âm má Hạ đột ngột ngừng lại, tựa hồ vừa cắn răng nói vừa đánh y, một lát sau thanh âm Hạ Mạt có chút nghẹn ngào, mang theo nức nở nhè nhẹ, "Dù sao con thật sự rất thích em ấy."

"Con à..... Nhưng mà.....Con.....Nó" Mẹ Hạ Mạt có chút nói năng không đầu không đuôi, thanh âm cũng có chút nghẹn ngào, Hạ Mạt nức nở một tiếng, dừng lại chốc lát: "Mẹ cũng đừng sợ, cậu ấy và con đều là một loại người, hơn nữa con đã quyết định vĩnh viễn cùng em ấy một chỗ, cầu xin mẹ đó."

"....."

Từ Dương đã không còn bận tâm hai người họ nói gì nữa, cậu chỉ cảm thấy tim mình vì câu "vĩnh viễn cùng em ấy một chỗ" kia của Hạ Mạt mà đập thình thịch, mặt đỏ một mảnh, trong lòng tuôn tràn vui sướng vô hạn, không nhịn được ngượng ngùng cúi đầu, cắn môi, rốt cuộc nhịn không được, nhếch miệng cười toe toét.

Loại cảm giác này thật sự tốt quá đi!

https://thuviensach.vn

Còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, cánh cửa kẽo kẹt một tiếng mở ra, Từ Dương còn chưa kịp tránh đi, liền cùng má Hạ mặt đối mặt, may là bà cái gì cũng không nói, chỉ dừng bước, dùng đôi mắt mang tình tự phức tạp nhìn Từ Dương thật sâu, xoay người liền đi.

Hạ Mạt cũng đi ra, nhìn thấy Từ Dương le lưỡi, cẩn thận hỏi: "Em đều đã nghe thấy?"

Từ Dương hơi gật đầu, đi vào ký túc xá, sau khi đóng cửa cẩn thận, lấy lại tinh thần, kinh ngạc nhìn Hạ Mạt trước mắt.

Hạ Mạt là một người ưu tú cỡ nào chứ, nhưng tại sao.....Tại sao lại thích cậu? Chẳng lẽ đây thật sự là tình yêu sao?.....Thật là kỳ diệu.

Hai người đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy được biểu cảm, sau khi nhìn nhau cười Hạ Mạt chậm rãi tiến lên trước ôm cậu vào lòng, cằm chống lên vai cậu, rầu rĩ nói: "Thật là, em đã chạy đi đâu, vừa rồi anh lo lắng muốn chết." Từ Dương thấp giọng cười, cũng ôm siết lấy y, tinh tế thưởng thức thời khắc an tĩnh này, thấp giọng nói: "Vừa rồi điện thoại cho anh anh cũng không nghe, cũng làm em lo lắng gần chết."

Hạ Mạt lẩm bẩm một trận, không hề đề cập tới chuyện lúc này, chỉ hơi nghiêng đầu, mềm mại hôn lên vành tai cậu, nhẹ giọng hứa hẹn: "Sau này sẽ không như vậy nữa." Từ Dương cười khẽ thành tiếng, trừng phạt hung hăng cắn cổ y, nâng mặt y lên, nhe răng nhếch miệng: "Hôm nay em thiếu chút nữa đã chết....."

Hạ Mạt đột nhiên đưa đầu sang thoáng cái hôn lên lấp kín cái miệng lải nhải của cậu, Từ Dương đầu tiên là sửng sốt, lại ngâm khẽ một tiếng, chậm rãi nhắm hai mắt lại, tinh tế thưởng thức nụ hôn mềm nhẹ của y.

Lúc này đây hai người không hề chuồn chuồn lướt nước nữa, lưỡi Hạ Mạt cường ngạnh xông vào trong miệng cậu, một tay gắt gao ôm thắt lưng cậu, một tay nắm cằm cậu, không ôn như nữa cuốn lấy đầu lưỡi cậu, tùy ý

https://thuviensach.vn

hôn, liếm từng chỗ một trong khoang miệng cậu, hơn nữa vì xâm nhập sâu hơn, thậm chí nghiêng qua, đem cái mũi vốn cùng cọ sát của hai người đảo qua, tận tình hôn môi.

Chậm rãi, họ đều cảm thấy loại hôn môi này cũng không đủ, cuối cùng không tự chủ được mà bước thong thả tới bên giường, cũng không biết là ai bắt đầu trước cởi quần áo ai, hai người rốt cuộc khẩn thiết cởi quần áo đối phương, Từ Dương thở hổn hển, thoáng cái đẩy Hạ Mạt lên giường, chính mình cũng cởi áo sơ mi tay ngắn bên trong, cực kỳ ngang tàng đè tới.

Bạch Nhạc Thiên u ám đứng ngoài cửa sổ, vẫn không nhúc nhích nhìn toàn bộ quá trình Hạ Mạt xoay người mà lên, hóa thân thành sói, khiến Từ Dương mới đầu từ nức nở đến rên rĩ, thỉnh thoảng, trong con ngươi lóe lên ánh sáng tàn nhẫn đỏ như máu.

Tác giả:Xin chú ý, ký túc xá Hạ Mạt ở lầu bốn.

https://thuviensach.vn

Chương 8: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (8)

Cậu có thể nghe tiếng chim nhỏ hót ngoài cửa sổ, cậu có thể phát hiện trong ổ chăn ấm áp chân Hạ Mạt cùng chân cậu đang quấn lấy nhau, loại cảm giác này, thật sự quá hạnh phúc.

Giống như ngủ một giấc ngon lành, khoảnh khắc mở mắt, liền nhìn thấy Hạ Mạt nằm một bên chống tay lên má, dùng đôi mắt hắc bạch phân minh ôn nhu nhìn chăm chú mình, thực khiến trong lòng Từ Dương cảm thấy vô cùng ấm áp, “Chào buổi sáng.” Y cong khóe miệng vẽ ra nụ cười thật to, khẽ ngẩng đầu, dịu dàng hôn Hạ Mạt một cái.

“Chào buổi sáng.” Hạ Mạt mặt mày loan loan, khóe miệng thỏa mãn mỉm cười, vô cùng săn sóc vuốt ve phần eo cậu, mềm nhẹ xoa bóp chỗ hôm qua chịu nhiều lực nhất, ân cần thấp giọng hỏi: “Đau không? Hôm qua anh không làm quá phận chứ?”

Từ Dương nghe đến đó không tự chủ được mặt đỏ chót, trong phút chốc nhớ tới đêm qua cậu điên cuồng thế nào ---- Mình gắt gao dùng hai chân kẹp lấy vòng eo tinh tế mạnh mẽ của Hạ Mạt không cho y rời đi thế nào, trong yết hầu mình lại phát ra tiếng cầu xin tha thứ khiến cậu xấu hổ không thôi, cùng với Hạ Mạt dùng đầu lưỡi trơn ẩm nóng cháy liếm hết toàn thân cậu, cậu bất đắc dĩ chỉ có thể cong người khóc thành tiếng, toàn thân đều có thể cảm giác được loại run rẩy tê dại này..... Thật sự là quá mỹ diệu.....

“Một chút cũng không đau.” Từ Dương lắc đầu, Hạ Mạt nhếch miệng cười to một tiếng, một tay ôm lấy cổ cậu, túm cậu vào lòng, vẻ mặt không nghiêm túc: “Không thể nào, anh xem GV thấy khai bao những người đó đau đến khóc lóc kêu cha gọi mẹ, em cư nhiên không sao cả??”

https://thuviensach.vn

“Anh biến nha! Mỗi ngày đều làm mấy loại chuyện không nghiêm túc này!” Từ Dương gối lên ngực Hạ Mạt, đưa tay trừng phạt nhéo đùi y: “Anh là nói em bên ngoài bừa bãi?” Hạ Mạt lập tức giơ lên hai tay đầu hàng: “Không có không có không có, anh từng lên mạng kiểm tra, họ nói đều rất đau.”

Nhìn đôi mắt chân thành của Hạ Mạt, Từ Dương hừ một tiếng, cũng không để ý đến y nữa, chỉ nhắm mắt lại chợp mắt một trận, trong lúc nhất thời hai người cũng không nói câu nào, bầu không khí có chút khó xử, Hạ Mạt hất ngực, nhỏ giọng hỏi: “Tức giận?” Nói rồi, y nhỏ giọng trêu ghẹo: “Anh biết, Từ đại quan nhân của anh có tiểu hoa cúc vô địch vũ trụ, một ngụm có thể nuốt vào hàng vạn hàng nghìn dưa chuột..... Có đúng không đúng không?.....”

“Em cho anh bựa này cho anh bựa này!” Từ Dương nhảy dựng lên, rút gối đầu trường học phát bắt đầu hung hăng làm việc với Hạ Mạt, Hạ Mạt không cam lòng yếu thế, cũng cầm lấy cái gối vỏ kiều mạch của mình đánh trả, hai người ha ha đùa giỡn một phen, đợi đến sau khi cả hai thở hồng hộc, nhìn trên giường rải đầy vỏ hạt kiều mạch vỡ, không nhịn được nhìn nhau cười khổ: tiểu thanh tân ở trên người cả hai thật sự không thích hợp.

(Tiêu:Tiểu Thanh Tân nguyên là một phong cách âm nhạc, gây cho người ta cảm giác điềm đạm tao nhã. Một nhóm người trẻ tuổi có cách sống chịu ảnh hưởng sâu của phong cách thanh tân đều được gọi là "Tiểu Thanh Tân")

Đợi sau khi thu dọn đồ đạc trên giường xong, Từ Dương mặc quần áo tử tế, nhìn áo khoác có chút bẩn trên mặt đất kia, hơi khó xử, liền đem chuyện hôm qua gặp kể lại, Hạ Mạt vốn đang tựa ở đầu giường hút một điếu Phù Dung Vương, nghe được nữ quỷ kia muốn ăn mắt cậu cùng với cái kia thoáng bật dậy, khiếp sợ hỏi: “Em nói gì? Một nữ quỷ muốn ăn mắt? Hơn nữa Khương Sở Sở cho em áo khoác này?”

https://thuviensach.vn

Từ Dương lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng Hạ Mạt khiếp sợ như thế, không cân nhắc kỹ câu nói kia, chỉ cảm thấy có chút kỳ quái, bản thân cũng lấy ra một điếu Phù Dung Vương kề sát qua đốm lửa đầu thuốc lá của Hạ Mạt, hút thật sâu một hơi xong, mới nặng nề nằm trên giường, tiếp tục tựa đầu lên vai y, phun ra một chuỗi khói dài: “Em nghĩ mình một chút cũng không sợ mấy thứ kia.....Nhưng mà.....Tại sao chúng cứ tìm em chứ?”

Có lẽ bản thân thật sự có thể chất gọi quỷ, bát tự quá yếu, loại chuyện này chỉ có thể cùng Hạ Mạt chia sẻ, Từ Dương biết, nếu đem chuyện trường học có quỷ gì gì đó kể với những người khác, khó tránh sẽ bị người ta cho rằng bất bình thường, nhưng mà.....Cái chết của Trương Liên, Bạch Nhạc Thiên thất thường cùng mình luôn bị quỷ hồn “ân cần thăm hỏi” cũng đủ làm cậu phát điên rồi.

“Không có việc gì, có anh ở đây, ai cũng không động vào em được.” Hạ Mạt trịnh trọng ôm cậu vào lòng nhẹ giọng an ủi, đang khi nói chuyện nhẹ nhàng hôn trán cậu một cái, nhưng trong lòng bắt đầu tính toán, nữ quỷ tìm người đòi mắt này.....Y cho tới giờ cũng chưa từng gặp qua, nó bị ai chỉ thị đột kích chứ?

Đáp án rõ ngay trước mắt, nghĩ đến khuôn mặt cười rộ lên có chút vặn vẹo kia, dưới đáy lòng y phun một ngụm, Bạch Nhạc Thiên, ngươi đã không muốn sống thêm lần nữa, ta đây sẽ chân chân chính chính cho ngươi hồn phi phách tán nhé.

“Trời! 10h em còn có lớp.” Từ Dương thoáng nhảy dựng lên, vừa nhìn điện thoại di động cũng đã 9h40, gấp gáp xoay vòng, liều mạng tìm vớ trên mặt đất, không khỏi oán giận làm nũng: “..... Ở đâu rồi chứ?.....Đều tại anh cả! Cởi một cái vớ mà cũng vứt bay, thiệt là!”

Hạ Mạt trừng to mắt nghiêng đầu, một bộ ta đây rất ngốc ta đây rất ngây thơ, le lưỡi, chỉ vào cái áo khoác màu vàng nhạt nọ, cười tủm tỉm nói: “Áo khoác anh giặt giúp em nhé?”

https://thuviensach.vn

“À! Tốt!” Từ Dương cũng không nhiều lời, xông sang nhiệt tình hôn trán Hạ Mạt, rồi vội vàng từ giá sách lấy ra sách và sổ tay, quẩy ba lô lên, lo lắng không yên ra khỏi cửa.

Hạ Mạt cười tủm tỉm nhìn Từ Dương đóng cửa xong, nụ cười thoáng cái lạnh lại, xuống giường tiện tay cầm áo khoác nọ lên, nhìn trừng trừng chốc lát xong, cũng không biết nhớ ra cái gì, trong mắt đều là dịu dàng, cuối cùng hơi thở dài, đi tới trước gương, giũ áo, cánh tay dài duỗi ra, đem áo gió mặc lên người mình.

Áo khoác này tựa hồ là đo đặt may theo yêu cầu, kích cỡ vừa vặn, Hạ Mặt lẳng lặng nhìn mình trong gương, bỗng dưng cong khóe môi nở nụ cười. Bản thân trong gương cũng cười, chẳng qua cũng chỉ có y nhìn thấy, bộ dáng mình trong gương, có biết bao nhiêu khủng bố.

+++

Cửa hàng giặt ủi của trường học hiệu suất công tác tuyệt đối thấp, Từ Dương ước chừng đợi hơn nửa tháng, tận tháng năm mới lấy được cái áo khoác nọ.

Lần trước từ biệt cũng không lưu lại số điện thoại của Khương Sở Sở, Từ Dương tính toán cũng không phải biện pháp, liền cầm quần áo chạy tới tầng sáu tòa nhà giảng dạy viện y học.

Lúc này đã khoảng 6h chiều, trong viện y học trống rỗng vắng vẻ ngay cả một người lên lớp tự học cũng không có, lúc bước đi chỉ có thể nghe thấy tiếng bước chân của mỗi cậu, Từ Dương lên thang máy tới tầng sáu nơi Khương Sở Sở tạm trú, lễ phép gõ cửa ba tiếng, liền nghe thấy tiếng bước chân dồn dập từ trong phòng vang lên, “Ai đó?” Khương Sở Sở xôn xao một tiếng mở cửa, “..... Ớ.....Cô giáo Khương?” Từ Dương cảm giác có chút kỳ lạ, nhìn trừng trừng đánh giá cô từ trên xuống.

https://thuviensach.vn

Khương Sở Sở hôm nay mặc một bộ váy liền xanh ngọc, tóc búi cao, trên cổ mang theo một chuỗi ngọc trai sáng lấp lánh, không cần đoán cũng biết giá không rẻ, trên cặp đùi thon dài mang vớ tơ tằm đen mê người, dưới chân mang một đôi giày gót nhọn màu xanh sapphire, vừa thoạt nhìn thật sự là một nữ thần gợi cảm.

“A! Là cậu!” Khương Sở Sở nhìn thấy người ngoài cửa là Từ Dương, có chút khó xử cúi người xuống kéo kéo váy, ngượng ngùng nói: “Cái này có hơi ngắn quá đúng không?”

Từ Dương lắc đầu, lần trước lúc gặp Khương Sở Sở cô mặc trang phục thể thao, thoạt nhìn như học sinh, hiện giờ loại trang phục này thật sự vô cùng kinh diễm, cậu vội nói: “Nhìn rất đẹp mà.....Em nghĩ mình cũng có chút động tâm rồi.”

“Phụt!” Khương Sở Sở thoáng bật cười, thần sắc có chút thả lỏng, sau khi cười một lúc, mới nói: “Chậc, hôm nay tôi có hẹn, thế nào? Tôi mặc thế này có được không?” Cô trừng mắt, cực kỳ phối hợp xoay vài vòng, nhìn thấy trong tay Từ Dương mang theo cái túi, trừng mắt: “Ôi này, cậu đến trả quần áo à? Trời ạ, tôi đã nói cậu rồi mà.” Nói rồi, cô cũng không chối từ, trực tiếp nhận túi mang theo trong tay cậu, tùy ý đặt trên giường, nhìn điện thoại một chút, kêu lớn: “Nha! Sẽ muộn mất! Đi mau đi mau! Ấn tượng đầu tiên rất quan trọng!”

Khương Sở Sở lo lắng không yên đóng cửa, liền kéo Từ Dương vào thang máy, trong miệng còn lẩm bẩm: “Nếu lần này vẫn không thành công đi đến kết hôn thì làm sao đây, trời ạ mẹ nhất định sẽ lải nhải chết mình.....” Từ Dương nghe cô thì thầm, mỉm cười, cậu chính là vô cùng thích loại cô gái cá tính như Khương Sở Sở, ngay thẳng không điệu bộ, nếu không phải gặp tên miệng lưỡi ngọt ngào Hạ Mạt kia..... Nói không chừng sau này mình gánh không được áp lực xã hội, sẽ kết hôn với một người giống vậy chăng?

https://thuviensach.vn

Cậu lắc đầu nhẹ nhàng cười, ngửa đầu nhìn màn hình thang máy.

Tầng 5, tầng 4, tầng 2, thang máy dùng tốc độ vững vàng thong thả chạy xuống.....Kỳ quái, thang máy này vậy mà không dừng ở tầng một, Khương Sở Sở cau mày, gấp gáp bấm nút tầng một, nhưng chẳng mảy may phản ứng, tiếng lòng Từ Dương khác thường, nhìn màn hình thang máy chậm rãi từ -1 tới -3, bỗng dưng cảm thấy không đúng.

Tòa nhà giảng dạy của viện y học nào có ba tầng ngầm!

Không đúng! Thang máy này không đúng! Từ Dương vừa ý thức được điểm này, bên trong thang máy xoảng một tiếng, đen ngòm một mảnh, đồng thời, thang máy cũng ngừng lại, Từ Dương nhớ dừng trước thang máy hẳn là tầng..... -6.

Khương Sở Sở hoảng sợ hét lên một tiếng, liền nhào vào lòng Từ Dương, bản thân Từ Dương cũng sợ hãi, nhưng mấy ngày nay gặp quỷ mãi, thời khắc này, cậu ngược lại bình tĩnh hẳn.

Bối rối cũng vô ích, xem ra quỷ quái này lại tìm tới cửa, cậu thoáng thở dài một tiếng, trấn an Khương Sở Sở vài câu, vừa lấy điện thoại di động ra nhìn, quả nhiên không có tín hiệu, mà Khương Sở Sở tựa hồ vô cùng sợ bóng tối, toàn thân đều run rẩy, “Không sao đâu, cô giáo Khương, đừng bối rối, chúng ta chờ chút, sẽ tốt ngay thôi.” Từ Dương thấp giọng an ủi, thuận tiện vỗ lưng cô.

Khương Sở Sở vẫn có chút suy sụp, nhỏ giọng nức nở một lúc, từ từ ổn định lại, vừa định mở miệng nói chuyện, thang máy lại đột ngột lắc lư, xôn xao, đèn sáng.

Từ Dương thở phào nhẹ nhõm, vừa định nói “Cô giáo Khương ổn cả rồi”, đầu lưỡi lại miễn cưỡng kẹt tại yết hầu, rốt cuộc một câu cũng nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi vừa rồi, trong gian thang máy kín lặng yên không tiếng động dư ra một người.

Đây là một cô gái mặc áo trắng đưa mặt về phía vách tường, toàn thân đều là nước, tóc dài, tựa như vừa ngâm trong nước bước ra vậy, tóc, quần áo đang không ngừng nhỏ nước, móng hai ngón tay giữa cực kỳ dài, còn cong vòng, tựa hồ đã biến dị, hơn nữa toàn thân tản ra một cỗ mùi hóa học làm người ta khó có thể nói rõ, xông đến Từ Dương đều có chút muốn nôn.

Khương Sở Sở trừng to mắt nhìn chằm chằm người phụ nữ kia, hít dồn dập hai cái, một tiếng cũng không phát ra được liền hôn mê bất tỉnh, Từ Dương nhanh tay lẹ mắt, ôm lấy thân hình mềm nhũn của cô, gắt gao dán sát vào vách tường thang máy, dùng thanh âm run rẩy thận trọng hỏi: “Cô cô cô là ai?”

Người phụ nữ hồi lâu cũng không nói chuyện, Từ Dương bình tĩnh lại, vừa định kêu to một tiếng, nhưng không ngờ thân thể người phụ nữ kia không nhúc nhích, cổ phát ra tiếng kèn kẹt thanh thúy của đầu khớp xương vặn vẹo, đầu xoay 180 độ, lộ ra khuôn mặt lớn không có ngũ quan giống như tấm bảng trắng.

Không có ngũ quan.....

Từ Dương cảm thấy ót tê dại, Khương Sở Sở trong lòng vẫn hôn mê, lúc này, cậu chỉ có thể tự cầu được nhiều phúc.

https://thuviensach.vn

Chương 9: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (9)

May mắn, nữ quỷ không mặt không làm khó dễ, chỉ nhìn cậu trừng trừng, một lát sau, mới chậm rãi xoay đầu đi, lại đưa lưng về phía họ, đứng trong góc nhỏ, Từ Dương cảm giác quần áo mình đã bị mồ hôi lạnh toàn thân thấm ướt, cậu một bên cảnh giác nhìn nữ quỷ đứng ở góc tường vừa đổi một tư thế thoải mái ôm chặc Khương Sở Sở hơn.

Loại giằng co trong im lặng này thực sự quá mức quỷ dị, Từ Dương dùng sức bấm nhân trung Khương Sở Sở, cô cũng chẳng có chút dấu hiệu tỉnh dậy nào, chưa tới mười giây, chỉ nghe "đinh" một tiếng, cửa thang máy từ từ mở ra.

Từ Dương không chút suy nghĩ sau khi lảo đảo hai bước kéo Khương Sở Sở rời khỏi thang máy, nữ quỷ không mặt kia như trước đứng tại chỗ, không hề động đậy, đợi đến khi cánh cửa thang máy từ từ đóng lại nữ quỷ kia biến mất khỏi tầm mắt, cậu lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm, cảm giác vừa rồi khoảng cách tiếp xúc cùng quỷ gần như vậy mà.

Thang máy dừng ở tầng 6 ngầm này, định dạng kiến trúc và kiểu dáng hoàn toàn không giống với định dạng kiến trúc trên tầng trệt, khuynh hướng kiến trúc cổ, ngoài cửa sổ ánh nắng rực rỡ mà ấm áp, xuyên qua cửa sổ hình thoi bằng gỗ chữ thập loang lỗ chiếu vào, trên vách tường treo ảnh Florence Nightingale, nữ tu sĩ Teresa, mép khung ảnh bị mài mòn vô cùng nghiêm trọng, giấy tường phiếm vàng bị bong tróc, lộ ra vách tường màu xám phiếm cũ, song duy nhất không hài hòa chính là..... Trên vách tường có thêm vài dấu tay máu, có khi là từ cuối hành lang kéo dài tới đây, khiến người ta cảm thấy rùng mình.

https://thuviensach.vn

Khương Sở Sở rất nặng..... Từ Dương cật lực kéo cô đến góc tường, lấy điện thoại di động ra vừa nhìn vẫn không có tín hiệu, lại bấm lên nhân trung của cô, tựa hồ qua hồi lâu, cô mới chớp chớp hàng mi so với Hạ Mạt còn dài hơn, yết ớt dần tỉnh. Từ Dương thở phào nhẹ nhỏm giống như trút được gánh nặng đặt mông ngồi dưới đất, lấy tay lau mồ hôi trên trán: “Cô Khương, cô rốt cuộc tỉnh rồi.”

Khương Sở Sở khi tỉnh lại vẫn run lẩy bẩy, nhìn thấy người trước mắt là Từ Dương thở dài một hơi, nhưng lập tức cảnh giác, thoáng cái đứng lên dán trên tường, hoảng sợ nhìn bốn phía, thất thanh hét ầm lên: “Không đúng! Đây là đâu! A! Cứu mạng a!”

“Cô giáo Khương! Tỉnh táo lại chút!” Từ Dương mặc dù bản thân cũng không rõ ràng lắm, nhưng cậu vẫn thoáng cái đứng dậy đè lại hai vai Khương Sở Sở đang hoảng loạn, cố gắng làm cho cô bình tĩnh lại, “Cô giáo Khương hiện tại cô hoảng loạn cũng vô dụng.....Hãy thở sâu..... Chúng ta chẳng qua đã đụng phải quỷ.....Không sao đâu.....Thở sâu..... Hít.....Hà.....Đúng.....Chúng ta nhất định phải tin tưởng bản thân trong sạch, ai cũng không thương tổn được ta.....”

Lời Từ Dương nói tựa hồ rất có hiệu quả, chậm rãi, Khương Sở Sở từ trong trạng thái suy sụp điều chỉnh lại, cô hít thở thật sâu, đem nước mắt chực tràn ra nghẹn trở về, liều mạng gật đầu: “Tôi biết tôi biết, tôi nghe lời cậu.” Nói rồi, cô trừng đôi mắt to, lại nhìn thoáng qua hoàn cảnh bốn phía, lại lần nữa khẩn trương: “Từ Dương, cậu biết đây là đâu không?”

Từ Dương lắc đầu, vừa rồi trong thang máy đột nhiên ma quỷ lộng hành khiến trái tim từng trải qua khảo nghiệm này của cậu thiếu chút nữa chịu không nổi khảo nghiệm, hiện giờ mình đang ở chỗ nào đây, chỉ cần có thể còn sống ra ngoài cậu với cậu cái gì cũng không sao cả, cậu giả vờ vô cùng thoải mái nói: “Em vừa rồi nhìn thấy thang máy hiển thị tầng -6, hiện giờ chúng ta ở tầng 6 ngay dưới lòng đất thì phải?”

https://thuviensach.vn

Khương Sở Sở vẻ mặt ngưng trọng hẳn lên, cô lắc đầu chỉ chỉ ánh mặt trời ngoài cửa sổ, nở nụ cười: “Cậu cho rằng tầng 6 dưới lòng đất còn có thể nhìn thấy mặt trời sao?”..... Cái gì! Từ Dương lại càng hoảng sợ, vừa rồi tại sao mình không chú ý chi tiết này?! Tim cậu đột ngột nhảy dựng, vậy, họ đến tột cùng đang ở đâu?

“Cô giáo Khương.....Chúng ta.....Đến tột cùng đang ở đâu?” Từ Dương gật gật đầu, cậu mặc dù không sợ hãi lắm nhưng chung quy cảm thấy cáu kỉnh dị thường, tựa hồ cậu vĩnh viễn cũng thoát không khỏi loại chuyện gặp quỷ này, quỷ trong đại học C nhiều lắm, cứ thuận theo tự nhiên thôi, mà sắc mặt Khương Sở Sở lại trắng bệch, tựa hồ nhớ ra gì đó sợ hãi đến toàn thân run rẩy, qua hồi lâu mới nuốt nước miếng đứt quãng nói: “Đây là viện y học cũ.”

Hửm? Từ Dương có chút nghi hoặc, cậu từng nghe nói qua nguyên lai viện y học kia là bị một trận hỏa hoạn đốt thành gạch vụn, trường học không còn cách nào chỉ có thể bỏ một khoản tiền lớn từ trên đống phế tích xây dựng lại một tòa nhà giảng dạy mới, nói thế.....Viện y học cũ này hiện giờ căn bản không có khả năng tồn tại..... Nhưng bọn họ hiện giờ cư nhiên ngay tại địa phương không tồn tại này!

Hết thảy những việc này tựa hồ cũng là một cái bẫy thật to.

Khương Sở Sở nhìn khuôn mặt Từ Dương có chút trắng bệch, hơi thở dài, tiếp tục thấp giọng nói: “Đó cũng là nơi em trai tôi qua đời.” Từ Dương âm thầm le lưỡi, em trai của cô đã chết, có phải cũng bị liệt vào tám đại sự kiện thần quái đại học C không ha? Hơn nữa không chừng sẽ lập tức xuất hiện bên trong cửa, nhưng cậu vẫn biểu hiện cực kỳ trầm thống mà than thở: “Xin nén bi thương thuận theo thay đổi.”

Mặc dù biết Khương Sở Sở chìm đắm trong ký ức có chút rút ra không được, nhưng Từ Dương vẫn quyết định kéo cô ra từ trong bi thống: “Cô giáo Khương, bây giờ nhiệm vụ cấp bách, chính là ta phải trở về, sự tình

https://thuviensach.vn

này chúng ta lát nữa hãy tưởng niệm được không?" Khương Sở Sở gượng gạo cười, có chút thất hồn lạc phách, ánh mắt hướng về phía cuối hành lang xa xa, lắc đầu, trong miệng rất nhanh lẩm bẩm một câu, lắc đầu: "Cậu về trước đi, tôi cần phải đến phòng học giải phẫu xem thử." Nói rồi cư nhiên đi về phía trước.

Thình lình, bên trong hành lang phát ra một tiếng ầm vang thật lớn, Khương Sở Sở bị dọa lui về phía sau hai bước, Từ Dương tập trung nhìn vào, rốt cuộc đầu kia hành lang cũng chạy tới một người, người nọ ôm bụng thất tha thất thểu chạy, chạy tới gần Từ Dương mới phát hiện người này toàn thân đều là máu, chải tóc chia ba bảy lưu hành mười năm trước, mặc một bộ áo khoác màu vàng kỳ dị quá khổ cùng một quần jean màu lam nhạt, nhìn thấy hai người liền liều mạng gào lên: "Hắn điên rồi hắn điên rồi! Chạy mau chạy mau!....." Vừa nói xong câu đó, chỉ nghe "phốc" một tiếng, bụng người nọ cư nhiên nổ tung từ bên trong bắn tung tóe lên mặt Khương Sở Sở đứng ở đầu lại văng lên vách tường phía sau, cuối cùng không động đậy nữa.

Đây đây đây.....Đây là cái gì hả! Hai người sững sờ nhìn thi thể trên mặt đất, chẳng được bao lâu, một chùm giòi bọ màu trắng dày đặc cư nhiên từ bên trong đống phèo đứt từng khúc ngoài ổ bụng này bò ra, lủi tới lủi lui giữa đám nội tạng và máu thịt vỡ nát, cảnh tượng cực kỳ buồn nôn. Khương Sở Sở bình tĩnh lau mặt như không có chuyện gì, ngược lại Từ Dương hộc một tiếng phun ra.

"Đây là Vương Tranh.....Tôi quen....." Khương Sở Sở nhìn thi thể trên mặt đất, bình tĩnh như giới thiệu với những người khác bình thường, lại ngẩng đầu nhìn cánh cửa vừa rồi Vương Tranh lao ra, nhấc chân tiến đến. "Này! Cô giáo Khương, cô làm gì vậy hả!" Từ Dương vừa định ngăn cản cô, một tay túm lấy cô: "Sư phụ cô hãy nghe tôi nói, nơi này quỷ quái quấy phá, vẫn nên bảo vệ tính mạng thôi!" Cậu có chút sốt ruột, nói hơi lắp bắp,

https://thuviensach.vn

nhưng Khương Sở Sở lại thoáng cái bật cười, chậm rãi lắc đầu: “Cậu trở về đi, tôi muốn gặp em trai tôi.”

Cái gì? Từ Dương hơi trợn mắt đứng nhìn, vừa muốn nói gì đó, lại bị Khương Sở Sở thoáng cái cắt đứt.

“Đây chính là nơi táng thân của em trai tôi.” Khương Sở Sở nhìn thẳng vào mắt cậu, từng câu từng chữ âm vang hữu lực nói: “Em ấy ngay tại chỗ này đã giết năm bạn học hai giáo viên của em ấy hơn nữa châm lửa tự thiêu cuối cùng đã chết 32 mạng người.” Nói rồi, cô thở dài một hơi, không nhìn con ngươi Từ Dương thiếu chút nữa lồi ra.

Này.....Từ Dương cũng chẳng biết nói gì cho tốt, 32 người, thế này cũng quá.....Tàn nhẫn, xem ra Khương Sở Sở là muốn gặp lại em trai cuồng sát của cô một lần, Từ Dương vốn định trở lại thang máy hoặc đi thang bộ nhưng nhìn thấy Khương Sở Sở vẫn muốn đi về phía trước thì do dự chốc lát, dậm chân một cái, bước nhanh đuổi kịp cô. Thật là, cậu vẫn không tài nào trơ mắt để người quen biết gặp nguy hiểm.

Khương Sở Sở biến hóa quá đột ngột, mới đầu nhìn thấy nữ quỷ còn ngất xỉu, hiện giờ cư nhiên dũng mãnh xông lên trước vậy, cô nhìn thấy Từ Dương đi theo, lại dừng bước lắc đầu: “Tôi chẳng qua muốn gặp lại em trai, cậu không cần thiết phải đi theo.”

Từ Dương mặc dù đã sớm muốn quay về, nhưng giờ phút này để Khương Sở Sở một phụ nữ chân yếu tay mềm đi vào chỗ chết, cũng thực không tốt, cho nên cũng không nói gì, mà lẳng lặng theo sát cô, Khương Sở Sở quay đầu lại dùng ánh mắt cảm kích cười.

Trên cánh cửa người vừa rồi lao ra viết bốn chữ to “Phòng học giải phẫu”, Khương Sở Sở hít sâu một hơi, lấy hết dũng khí đẩy cửa, hiện ra trước mặt họ, đúng là phòng đựng xác của viện y học.

https://thuviensach.vn

Phòng đựng xác của viện y học cùng nhà tắm công cộng nam không sai biệt lắm, phả vào mặt là một cỗ mùi hóa học nồng nặc, nhiệt độ rất thấp, trung tâm phòng xây một hồ rất sâu, dùng gạch men cỡ 30-30 màu xanh trắng trải nền, phía trên nổi bập bềnh rất nhiều thi thể trần trụi trắng bóng, những thi thể này nam có nữ có hoặc sấp hoặc ngửa, khắp nơi trên người đều là dấu cắt chỉnh tề, còn có dấu vết bị chỉ thô khâu lại còn chưa cắt chỉ. Nhưng trên mặt đất đều là vết máu, đổ rất nhiều, hẳn là do người tên Vương Tranh vừa rồi lưu lại.

Hết thảy những thứ này đều là ảo giác, Từ Dương lờ mắt không nhìn tới vết máu trên mặt đất, mà hết sức chuyên chú đánh giá thi thể nổi lên trong hồ.

Đây chính là thi thể dùng trong giờ dạy giải phẫu của viện y học, Từ Dương lấy tay phủi phủi, cảm giác cỗ mùi hóa học nồng nặc nọ vẫn tản ra không ngớt, hiện giờ cùng mùi trên người vị gặp phải trong thang máy phát ra giống nhau như đúc, chẳng lẽ vừa rồi là.....Một người trong họ?

“Đúng, những mùi này là do phoóc môn.” Khương Sở Sở mặt trắng bệch, thần sắc bình thường nhìn những thi thể bên trong hồ: “Cùng mới nãy giống nhau như đúc.” Nói rồi, cô ta thái độ khác thường, cư nhiên không nhìn thi thể tàn khốc này, mà là đi thẳng tới trước cửa đối diện phòng đựng xác, run run rẩy rẩy đẩy cửa ra.

Bên trong là một phòng học giải phẫu cỡ nhỏ, nhưng trên tường vết máu bắn tung tóe, tùy chỗ có thể thấy được thịt nát cùng những đoạn tay chân đứt rời, trên bàn thí nghiệm nằm mấy người, tựa hồ cũng vừa tắt thở, một đám mở to con mắt oán hận, chết không nhắm mắt. Một người đang mặc áo khoác trắng cả người tắm máu ngồi xổm góc tường, Khương Sở Sở sau khi vào cửa gào khóc một tiếng, lập tức bước nhanh vài bước, chân mềm nhũn một cái lảo đảo quỳ gối trước mặt người nọ, hai tay nắm chặt quần áo người nọ, dồn sức lắc lư: “A Mạt A Mạt!”

https://thuviensach.vn

Từ Dương đi theo sau cô vào cửa nhìn thấy cảnh tượng hung tàn máu me bực này thổn thức không thôi, ai ya, người này thật là sát nhân cuồng, cả căn phòng đều là máu..... Điều này cũng.....chữ "quá" còn chưa nói ra khỏi miệng, cậu lại sững sờ tại chỗ, bởi vì cậu phát hiện người ngồi xổm trong góc tường kia chậm rãi ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt cậu không thể nào quen thuộc hơn được nữa.

Đây là khuôn mặt của Hạ Mạt, tuyệt đối là mặt của Hạ Mạt.

Mắt hoa đào giống nhau, lông mi giống nhau, miệng giống nhau, chắc chắn là y, Hạ Mạt.

Trái tim Từ Dương giống như trật một nhịp, cậu chỉ có thể cứng đờ đứng tại chỗ, nhìn người nọ khoảnh khắc vừa thấy Khương Sở Sở thất thanh đau đớn: "Chị ơi làm sao bây giờ em giết người rồi!"

Cả giọng nói cũng giống nhau, thậm chí thanh âm mang theo nức nở cũng có chút cùng loại với tiếng hừ khi Từ Dương lấy tay làm cho Hạ Mạt cao trào.....Thế giới này, làm sao có được hai người giống nhau như đúc.....?

Từ Dương thụt lùi vài bước, đúng, Khương Sở Sở và Hạ Mạt đều có một đôi mắt hoa đào, đồng tử của họ đều là màu hổ phách cực kỳ thuần túy, hai người tất cả chỉ có con ngươi mắt trái tựa hồ đều có chút huyết ban, họ cũng đều giới thiệu là vì lúc sinh ra y tá sai sót nho nhỏ, hơn nữa hai người cười rộ lên còn có một lúm đồng tiền nhỏ nhàn nhạt, họ thật là chị em?

"Em trai tôi đã qua đời rất nhiều năm rồi....."

"Đã sát hại năm bạn học hai giáo viên hơn nữa châm lửa tự thiêu....."

"Chị ơi làm sao bây giờ em giết người rồi?"

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ bản thân mấy tháng qua.....Luôn sống cùng quỷ? Không.....Không có khả năng.....Y không phải quỷ, Từ Dương không thể tin, có chút thất thần sa sút tựa trên bức tường máu, tâm tư dị thường, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.....Đây..... Cậu không ngừng nhìn Hạ Mạt kia từ trên xuống, hy vọng có thể từ đó tìm ra điểm bất đồng. Khương Sở Sở khóc, nhưng cô khóc có thể là vì được một lần nữa nhìn thấy A Mạt của cô, người mặt mũi giống hệt Hạ Mạt kia cũng vẫn khóc: “Chị ơi, sao chị lại tới đây?”

Khương Sở Sở cũng thất thanh khóc rống, nhưng cái gì cũng không nói, chỉ không ngừng kêu tên y: “A Mạt A Mạt A Mạt.....” Hạ Mạt bên kia lau nước mắt, Từ Dương mắt sắc phát hiện trên mu bàn tay y không còn vết sẹo màu nâu vàng, vậy mà Hạ Mạt vốn đang vô tội chợt lóe qua tinh quang, tay phải đột nhiên duỗi ra, thẳng tắp móc vào khoang bụng của Khương Sở Sở.

“Thật sự là đàn bà vướng víu.” Hạ Mạt nhếch miệng cười, hiện ra má lúm đồng tiền nhợt nhạt, như vậy xem ra đúng thật là tàn nhẫn, nhưng khiến Từ Dương cảm thấy ngoài ý muốn chính là, mặt Hạ Mạt này cư nhiên giống như kem hòa tan, chỉ chốc lát liền tổ hợp thành công, cuối cùng biến thành Bạch Nhạc Thiên.

Bạch Nhạc Thiên.....Thế này.....Tại sao..... Là cậu ta? Từ Dương kinh ngạc đặt mông ngồi trên đất, không thể tin nhìn Khương Sở Sở mềm nhũn như búp bê ngã trên mặt đất.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Bạch Nhạc Thiên rút cánh tay về, cong khóe miệng cười, vươn đầu lưỡi liếm ngón tay dính đầy huyết dịch, khóe mắt hàm chứa nụ cười nhìn chăm chằm Từ Dương đến cả người run rẩy, âm ngoan cười: “Biết bộ dạng đích thật của Hạ Mạt rồi, cậu có gì muốn nói không?” Nói rồi, ánh mắt của hắn lại nhìn về phía sau Từ Dương: “Hạ Mạt, ngươi thật đúng là lãnh huyết, cô ta chính là chị gái song sinh của ngươi đấy.”

https://thuviensach.vn

Chương 10: Bộ Sự Kiện Thần Bí Đại Học C (10)

Khương Sở Sở là chị gái song sinh của Hạ Mạt? Nghĩ đến cô giới thiệu mình 31 tuổi, trong lòng Từ Dương cũng có chút hỏng mất, chẳng lẽ thật sự đúng như lời Bạch Nhạc Thiên trước mặt và Khương Sở Sở, y là em trai của cô hơn nữa đã chết mười năm trước?

Trước giờ cùng cậu một chỗ.....Thật là quỷ? Hơn nữa y vừa rồi vẫn luôn dõi theo?

Không kịp phân tích suy luận gì khác nữa, Từ Dương cứng ngắc xoay đầu sang, liền phát hiện Hạ Mạt đã lặng lẽ đứng ở cửa, vẫn duy trì tư thế đẩy cửa, chỉ là y ngày thường cực kỳ thích mặc áo lông màu đỏ nhưng giờ lại đổi thành màu đen, sát khí mười phần, đang đặt đấm tay lên nắm cửa, lẳng lặng nhìn Khương Sở Sở nằm trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch quỷ khí âm u làm cho người ta cảm giác cực kỳ khủng bố, biểu cảm lại vô cùng lạnh lùng, chỉ thấy y nhìn trừng trừng Bạch Nhạc Thiên đối diện mỉm cười, mang theo vẻ mặt bình tĩnh tiến lên đi vài bước, tay kia lại mang theo một cây búa thô gỉ sét, trên búa đều là vệt máu màu đỏ đen loang lỗ, làm nổi bật thêm vẻ khủng bố của y.

Tại sao..... Tại sao lại biến thành như vậy? Tại sao bên cạnh không ai là người bình thường?

Từ Dương không tự chủ được nhích lại gần tường, Hạ Mạt âm lãnh, khủng bố mang theo hơi thở ác nghiệt huyết tinh này cậu cho tới giờ cũng chưa từng gặp qua, cậu không nhịn được yếu ớt hỏi: “Hạ Hạ Hạ Mạt.....Là anh sao?”

https://thuviensach.vn

Hạ Mạt không trả lời, giống như không phát hiện y ngồi xổm trước mặt Khương Sở Sở, lấy tay dính chút vết máu cô, cũng học bộ dáng của Bạch Nhạc Thiên ngửi ngửi mùi, sau khi mút ngón tay, âm lãnh cười nhìn về phía Khương Sở Sở nằm trên mặt đất đã nói không nên lời, nghiêng đầu rất vô tội nói: “Mùi vị không tệ nhỉ? Chị gái.”

Từ Dương có chút không dám tin, suy nghĩ hỗn loạn vô cùng, cậu từng kể cho Hạ Mạt hết thảy về Khương Sở Sở, mà vẻ mặt y lúc đó quả thật biểu hiện như không nhận ra người này, hóa ra họ thật sự có quan hệ! Nhưng tại sao Hạ Mạt lại nhàn nhã hỏi “mùi của máu”, đây tới cùng xảy ra chuyện gì?

“Thật là A Mạt à.....” Khương Sở Sở nôn ra một bụm máu, đứt quãng rên rỉ, Hạ Mạt nghiêng đầu mỉm cười, đột ngột dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai giơ tay lên hung hăng dùng rìu hướng cổ Khương Sở Sở chém xuống.

Động tác cực mau, đợi đến khi Từ Dương kinh hô thành tiếng nhào tới ngăn cản đã không còn kịp rồi, đầu Khương Sở Sở đơn giản như bổ dưa chuột, thoáng cái đứt rời, khiến trên mặt Bạch Nhạc Thiên hiện lên vẻ quỷ dị, càng miễn bàn đến loại người nhát gan như Từ Dương, hét lên một tiếng, thiếu chút nữa té xỉu.

Chứng kiến cảnh tượng này, trong ánh mắt tà mị của Bạch Nhạc Thiên hiện lên đều là loại cảm tình ái mộ quỷ dị trên người thiếu nữ hoài xuân, không nhịn được vỗ tay vài cái, trong lời nói đều là cảm giác bị động tác vừa rồi của Hạ Mạt khuynh đảo: “Không tồi không tồi, không hổ là người Từ Dương thích, đủ ác đủ độc, tôi thích.”

Hạ Mạt đứng lên, nhún vai, không phản ứng Bạch Nhạc Thiên, mà liếc mắt nhìn thoáng qua Khương Sở Sở đầu thân chia lìa trên mặt đất, bất đắc dĩ oán hận: “Chị gái, đừng giả bộ nữa, nhanh đứng lên theo em đối phó thằng này đi.” Những lời này còn chưa nói hết, chỉ thấy thân thể không đầu của Khương Sở Sở vốn nằm phịch trên mặt đất không ngờ lại kịch liệt giãy

https://thuviensach.vn

giụa lên, dường như người không có việc gì đứng dậy, đi từng bước về hướng đầu cô, thoáng cái đem đầu cô ôm vào ngực, giống như đội khăn trùm mà mang lên cổ, trái xoay phải vặn tựa hồ là đối vị bẻ vài cái, rốt cuộc "mang xong" đầu rồi, mới hướng Từ Dương đã hoa mắt cười: "Em dâu không phải sợ, chị đây sẽ không thương tổn em."

Cảnh tượng kinh khủng như vậy trong phim cũng chưa từng gặp qua, trong phòng giải phẫu không lớn lắm này còn quanh quẩn tiếng ken két của Khương Sở Sở khi vừa rồi chắp ghép đầu.

Khương Sở Sở cũng đã sớm chết rồi? Cô cũng là quỷ sao? Từ Dương không biết lấy đâu ra sức lực, vụt một cái đứng dậy, không thể tin chỉ vào hai chị em, môi cũng có chút run rẩy, đứt quãng lắp bắp hỏi: "Anh anh anh các anh.....Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.....Em....."

Bạch Nhạc Thiên bên kia đầy kinh ngạc, tuy nói vẫn không nhúc nhích nhìn họ, nhưng mày cau lại vô cùng chặt, hoàn toàn đoán không ra trong hồ lô Khương Sở Sở và Hạ Mạt tới cùng đang bán thuốc gì.

Nhưng đặt câu hỏi đầu tiên là Từ Dương, cậu lui về sau vài bước, chỉ vào họ, lần đầu tiên bộc phát: "Các người CMN rốt cuộc là thứ gì! Trả lời tôi! Trả lời tôi!" Thanh âm của cậu có chút khàn khàn, hoàn toàn khản cả giọng gào thét, Khương Sở Sở không được tao nhã lắm dùng ngón út ngoáy ngoáy lỗ tai, liếc mắt về phía Hạ Mạt, thành khẩn hỏi: "Em trai à, người vợ mà em tìm được này tâm địa quá mềm yếu, sống không lâu."

Hạ Mạt nhìn Bạch Nhạc Thiên đối diện thần sắc tàn nhẫn có chút khó tin, khinh miệt cười: "Không điều tra rõ ràng đã muốn hại chúng ta, Bạch Nhạc Thiên ----- Không, Bạch Nhạc Thiên chân chính kỳ thật đã sớm chết, túi da này của Bạch Nhạc Thiên đều là ngươi từ trên người cậu ta lột xuống, ta vẫn là nói lại câu cũ kia, ngươi đến tột cùng là ai?"

https://thuviensach.vn

Bạch Nhạc Thiên âm trầm cười vài tiếng, híp đôi mắt tàn nhẫn nhìn trừng trừng Hạ Mạt, lại nhìn Khương Sở Sở một chút, hỏi: “Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

“Không hỏi mấy con quỷ trong trường học một chút liền dám đột ngột ra tay, ta cũng thật sự rất bội phục ngươi.” Khương Sở Sở khinh miệt cười cười, đi tới bên cạnh Hạ Mạt, đôi mắt hai chị em đồng thời biến thành màu máu đỏ bừng, lộ ra vẻ mặt âm độc hung ác, cô còn nói: “Ta 10 năm trước chết trong phòng chứa đồ của học viện vũ đạo, đây chính là một vụ án lớn đó.”

Từ Dương kịp phản ứng đầu tiên, gian chứa đồ của học viện vũ đạo, đó không phải là nơi Trương Liên chết sao? Nghĩ đến tiếng cười càn rỡ ngày đó, cô gái tóc dài mảnh, cùng với bàn tay tái nhợt khô héo, chẳng lẽ hết thảy việc này đều là Khương Sở Sở làm? Giáo viên gì gì đó hết thảy đều là âm mưu?

Nghĩ đến khi Khương Sở Sở vẻ mặt sáng sủa nói mình đảm nhận giáo viên gì đó, lại nhớ đến khi Hạ Mạt chân thành nói mình là học sinh khoa Trung văn dạ dày Từ Dương giống như bị lộn ngược muốn nôn mửa, hai quỷ lừa đảo này! Nhưng Khương Sở Sở tại sao phải gạt cậu? Tại sao muốn tiếp xúc với cậu? Hơn nữa còn nói câu cái gì mà tôi là giáo viên thú y, em trai tôi mười năm trước đã qua đời?

Tại sao hai chị em phải phí nhiều công sức vậy để lừa cậu?

Hạ Mạt không nhìn Từ Dương, mà vẫn nhìn Bạch Nhạc Thiên, mỉm cười, hiện ra má lúm đồng tiền nhợt nhạt: “Về phần ta, cuối cùng tra ra chị gái là bị một giáo sư cầm thú của viện y học giết, ta đương nhiên phải giết hắn rồi.....Ngươi hiểu chưa?” Trong lúc này, Bạch Nhạc Thiên tức giận con ngươi đều lồi ra, từ góc độ của Từ Dương nhìn thấy quả thực dữ tợn.

https://thuviensach.vn

Hạ Mạt hơi nhíu mày, con quỷ này bị chị em họ lừa gạt xong rõ ràng tức giận, y hơi nhìn thoáng về phía sau, liền nhìn thấy Từ Dương đứng ở góc tường, trên mặt hiện lên vẻ mặt phức tạp xen lẫn thất vọng, thống hận, ủy khuất, khổ sở và khiếp sợ, nhìn đến chính y cũng cảm thấy đau lòng, song vẫn dựa theo kế hoạch ban đầu, Hạ Mạt xoay người lại một tay kéo áo Từ Dương, dùng sức một cái, thoáng ném cậu ra ngoài cửa sổ.

Biến hóa này khiến Bạch Nhạc Thiên và bản thân Từ Dương cũng bất ngờ, Từ Dương mới đầu không hề phòng bị, mãi đến khi bị Hạ Mạt ném ra ngoài cửa sổ mới từ giữa không trung giãy giụa, rất nhanh, cậu liền lấy lại cân bằng, sau khi ở không trung liên tiếp quay cuồng, cậu vững vàng đứng trên mặt đất, lại vội vã ngẩng đầu nhìn, trường học vốn phải là hoàng hôn cũng biến thành buổi tối, tòa nhà giảng dạy nhìn từ bề ngoài cũng đã biến thành bộ dáng xây mới hiện tại.....Chẳng lẽ mình đã về tới hiện thực?

Từ Dương nhìn kiến trúc hiện đại cao lớn hùng vĩ kia, cảm giác hốc mắt mình đã ươn ướt, nghĩ đến đã biết sao một năm kinh tâm động phách vừa qua rất có khả năng đều là chị em quỷ này chọc thân, nhưng mà.....Cậu vẫn thích Hạ Mạt, mặc kệ y là gì, cậu vẫn thích.

Từ Dương đột ngột ngẩng đầu, nhìn về phía tòa nhà giảng dạy, lúc này bên trong tòa nhà cơ hồ không có ngọn đèn nào, chỉ có lác đác mấy cửa sổ lộ ra chút tinh quang, vừa rồi có chút kinh hồn chưa định, chẳng lẽ.....Hạ Mạt là vì cứu mình mới ném mình ra cửa sổ trở về hiện thực? Nhưng hai chị em họ..... Từ Dương cắn cắn môi, hung hăng giậm chân, lại xông trở về tòa nhà viện y học.

Bên này Bạch Nhạc Thiên vừa thấy tình thế không đúng, lập tức cười lạnh một tiếng, xuyên tường mà đi, Khương Sở Sở và Hạ Mạt nào chịu để hắn đi, cũng xuyên tường đuổi theo, vậy mà vừa xuyên qua tường, đi tới phòng đựng xác vừa rồi họ đi qua, liền phát hiện bốn bức tường của phòng nhảy ra rất nhiều bóng đen, tập trung nhìn vào, một đám giống như thây khô đốt trụi, mặt mày dữ tợn vô cùng, ngờ ngợ có thể phân biệt được trước

https://thuviensach.vn

khi chết từng giãy giụa, toàn thân gầy teo nho nhỏ, cháy như củi khô vậy, da màu cháy sém, quái dị bò tới.

Những quỷ quái này hắn là ba mươi người Hạ Mạt lúc ấy chết cháy, song nghĩ đến chị Khương Sở Sở vẫn vì bị giáo sư viện y học vô tình cưỡng gian rồi giết chết, khiến người trong nhà nháy mắt sụp đổ, cha bỏ đi Mỹ không trở về nữa, mẹ suy sụp vào bệnh viện, y mới nổi lên sát ý. Những người này..... Coi như y cho đi chôn cùng chị gái y đi! Hạ Mạt tùy ý vung rìu một chút, cong môi cười, làm quỷ nhiều năm như vậy, y đã sớm mất quan niệm đạo đức, tất cả những người này đều đáng chết! Nhìn những quỷ hồn trước mắt này đã bị biến thành xác khô, lạnh băng nhướng mày nói: "Ta có thể giết các ngươi một lần, thì có thể giết các ngươi lần nữa, cút ngay cho ông."

Những lời này thanh âm nói tuy thấp, nhưng cực kỳ ác nghiệt, tất cả quỷ hồn có chút khựng lại, tựa hồ cũng kiêng kỵ khi còn sống bị Hạ Mạt giết chết, đều nhường ra một con đường, Hạ Mạt và Khương Sở Sở đồng thời dữ tợn cười, chậm rãi xuyên qua những cái bóng này.

Vừa ra khỏi cửa, hai người liền nhìn thấy Từ Dương cắm đầu chạy tới, nhìn thấy Hạ Mạt liền hai mắt đẫm lệ rống lên: "Hạ Mạt anh cái tên khốn này, làm em sợ muốn chết!" Nói rồi muốn đánh tới, vậy mà Hạ Mạt ngay cả nhìn cũng không nhìn, phất tay một búa chém lên bụng Từ Dương.

Đây.....Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Lượng lớn máu chảy ra, "Em là Từ Dương mà....." Từ Dương kinh ngạc nhìn Hạ Mạt, che bụng, vô lực quỵ gối trên mặt đất, vẻ mặt khiếp sợ, không thể tin nức nở nói: ".....Em..... Là..... Từ Dương..... Mà.... .. Hạ Mạt..... Anh không thích..... Em.....Sao?"

Hạ Mạt mỉm cười, ngồi xổm trên mặt đất, vỗ nhẹ mặt Từ Dương: "Đúng vậy, ta biết là ngươi mà, cho nên mới phải giết ngươi nha." Từ Dương có chút khó tin, hắn trừng mắt, vẻ mặt hoảng sợ, tựa hồ không thể tin được lời

https://thuviensach.vn

y: “Nhưng mà.....Em luôn.....Thích anh mà.....Van cầu anh, đừng giết em.....”

“Từ Dương sớm đã chết rồi.”

Hạ Mạt mặt không chút thay đổi, không chút cảm động nhìn Từ Dương đau khổ cầu khẩn y, tiếp tục lãnh khốc nói: “Từ Dương sớm đã nhảy giếng mà chết, cậu ấy hiện giờ đều giống chúng ta, đều là quỷ.....Chỉ có điều.....” Nói rồi, y lại nâng cánh tay lên, hung hăng cho Từ Dương một búa, “Chỉ có điều cậu ấy không biết mình đã chết, về phần ngươi..... Chẳng qua là ác linh hóa thành khi Từ Dương chết mà thôi.”

Từ Dương nằm trên mặt đất nghe câu này tuy cả người đau đớn khó nhịn, nhưng hắn vẫn hơi hé mắt, dừng lại trong chốc lát tiếp tục cầu khẩn: “Hạ Mạt, em thật là Từ Dương, em có thể nói cho anh biết từng chuyện chúng ta từng trải qua, em thật là Từ Dương..... .”

Hạ Mạt lắc lắc đầu, lại hung tàn cho hắn một nhát búa, mới hơi thở phì phò thấp giọng nỉ non: “Trên người Từ Dương chân chính hắn là một làn hương khí, đó là thi hương.”

Ác linh trước mắt này kế thừa tất cả oán niệm của Từ Dương. Hận Trương Liên, hận Mạnh Hạo Nhiên bỏ đá xuống giếng, hận Bạch Nhạc Thiên khoanh tay đứng nhìn và quan trọng nhất ------ Là hận chính mình yếu đuối, tất cả đều hấp thu trong thân thể ác linh này, cũng may Mạnh Hạo Nhiên trong nhà xảy ra chuyện mới tránh thoát một kiếp, nói cách khác, hắn cũng sẽ giống Bạch Nhạc Thiên, chết thảm trong tay ác linh Từ Dương. Mà ngày đó người hỏi Bạch Nhạc Thiên phòng học giải phẫu ở đâu, chính là ác linh bản tôn Từ Dương.

Ác linh sau khi giữa ban ngày ban mặt sát hại Bạch Nhạc Thiên, lúc này mới ở phía sau khoác tấm da Bạch Nhạc Thiên ác mồm ác miệng với mọi người, bởi vì đây vốn là oán hận trong Từ Dương.

https://thuviensach.vn

“Ta làm quỷ nhiều năm, cũng từng gặp qua loại quỷ thân hồn chia lìa này, Từ Dương mặc dù không biết mình đã chết, nhưng ngươi lại biết cậu ấy đã chết, ta biết hai người là cùng một người, ngươi có thể nhìn thấy tất cả mọi chuyện Từ Dương kia phát sinh, nghe thấy lời cậu ấy nói với mọi người, cảm giác hết thảy những gì cậu ấy làm, nhưng Từ Dương này lại không biết sự tồn tại của ngươi..... Do đó ta cùng chị bố trí một vở kịch, cho ngươi tưởng rằng Khương Sở Sở là chị gái còn sống của ta, ở trong tòa nhà giảng dạy viện y học, ngươi thật sự không cảm thấy khác thường sao? Một cô gái ở trong tòa nhà giảng dạy trống không, ngươi cũng không hoài nghi, Từ Dương, ta chỉ có thể nói, người như ngươi, quá mức kiêu ngạo quá mức tự mãn, một sơ suất nho nhỏ như vậy, ngươi cũng không bắt được.” Nói rồi, y tiếc hận lắc đầu, “Hơn nữa ngươi chỉ vì cái lợi trước mắt quá mức, vốn nguyện vọng của ngươi chẳng qua là muốn vạch trần diện mạo đích thực của ta với Từ Dương, nhưng không làm đủ bài bản, ngươi hẳn phải điều tra rõ ràng chị ta là học sinh học viện vũ đạo từ 10 năm trước đã bị người sát hại, ngươi cũng phải điều tra rõ ràng hiện giờ viện y học căn bản không có một giáo viên tên Khương Sở Sở, kỳ thật ngươi vốn có thể đưa chúng ta vào lưới, hiện giờ lại.....”

Hạ Mạt tinh nghịch cười một tiếng, lộ ra má lúm đồng tiền nhợt nhạt, nghịch ngợm nháy mắt mấy cái, trong miệng lại nói ra những lời lạnh lẽo đến không thể lạnh lẽo hơn nữa: “Sà dô na ra(sayonara là tạm biệt đó:D), người kia của tôi..... Từ Dương.”

Từ Dương lúc chưa tìm được Hạ Mạt, liền cảm thấy trong thân thể mình bỗng dưng thoát ra một cỗ hàn khí, tựa hồ có thứ gì đó từ trong thân thể bay ra, cậu thoáng cái dừng bước, bỗng dưng cảm thấy mình hình như đã quên rất nhiều thứ, cậu có chút nghi hoặc suy nghĩ một chút, tại sao mình chạy ở đây? Muốn làm gì? Đi đâu?

Đang đứng tại chỗ sững sờ, thì Hạ Mạt liền đi theo Khương Sở Sở đồng loạt xuất hiện, nhìn thấy Từ Dương ngơ ngác đứng tại chỗ, kinh ngạc hỏi:

https://thuviensach.vn

“Sao em ở đây?”

Đúng vậy, tại sao tôi lại ở đây? Tôi tới đây làm gì? Thật là kỳ quái mà, Từ Dương gãi đầu, vò đầu bứt tai nhe răng nhếch miệng: “Đúng vậy, tại sao em lại ở đây?.....”

“Đến đến đến, bảo bối, anh giới thiệu với em chút, đây là chị gái sinh đôi của anh Khương Sở Sở, chị ấy theo mẹ của anh tỉnh rồi.....” Hạ Mạt nhìn thấy bộ dáng ngượng ngùng của Từ Dương cười thầm, vội vàng ôm chầm lấy cậu, chủ đề vừa chuyển giới thiệu Khương Sở Sở: “Chị, đây là vợ em Từ Dương, hai người phải chung sống hòa bình nha.....”

+++

Từ Dương trong khoảng thời gian này cảm giác mình và Hạ Mạt cùng chị gái y có chút quái.

1. Cậu vĩnh viễn cũng không ra khỏi cửa trường được, chỉ cần ra khỏi cửa trường liền tự động trở lại trường học, kỳ quái.

2. Điện thoại gọi về nhà vĩnh viễn trạng thái đường dây bận, kỳ quái.

3. Nghỉ đông và nghỉ hè cậu không thể về nhà, kỳ quái.

4. Hai người thường xuyên nắm tay nhau đi trong sân trường, cũng không ai nhìn ngó họ, kỳ quái.

5. Có một lần sau khi hai người tình cảm mãnh liệt, Hạ Mạt khi phun tinh xung lượng cực lớn cứ thế bắn cậu văng lên tường, kỳ quái.(@.@)

6. Cậu từng nhìn thấy Khương Sở Sở sợ nóng, đem đầu mình hái xuống xong ném vào trong chậu nước giặt rồi lại cài lên, kỳ quái.

7. Mẹ của Hạ Mạt từng ám chỉ cậu rất tốt, cổ vũ hai người vĩnh viễn, mãi mãi, cùng một chỗ, trưởng bối không nên chuộng gay vậy chứ? Kỳ

https://thuviensach.vn

quái.

8. Cậu có thể nhìn thấy thiệt nhiều người trang phục không chính thống hình thù kỳ quái như quỷ, hơn nửa đêm xuất hiện trong sân trường, tựa hồ vạn người đi đường này đã công chiếm đại học C, kỳ quái.

9. Kỳ quái nhất chính là.....Sao dường cậu dường như cảm thấy mình sớm đã chết rồi?

Từ Dương nghĩ tới đây, bỗng dưng cảm thấy thân thể mềm nhũn, gục trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 4

Chương 1: 【 Khu Giải Trí 3D: Bóng Tối, Tử Vong, Tuyệt Vọng Đang Chờ Bạn 】 - Vòng Xoay Ngựa Gỗ

Hoàng Phủ Thần có một bí mật, bí mật này anh đặt trong lòng đã rất nhiều năm.

"Ba à.....Thật chán mà, khi nào mới đến chứ?" Con gái ôm một con gấu nhỏ, đang ngồi ở ghế lái phụ chu cái miệng nhỏ nhắn, có chút sốt ruột ngửa đầu nhìn anh, trẻ nhỏ đều không thích ngồi yên, Hoàng Phủ Thần mỉm cười, xuyên qua kính đen nhìn đôi mắt to ngây thơ của con gái, giơ tay lên xoa đầu cô bé, nhỏ giọng khuyên giải: "Văn Văn, nơi công cộng phải nhẹ giọng nhỏ tiếng biết chưa? Phải làm một thục nữ, chúng ta sẽ tới ngay thôi, ba cam đoan với con lập tức có thể đến công viên rồi, được không?"

Văn Văn mặc dù còn bĩu môi, nhưng ngoan ngoãn gật đầu, có chút xoắn xuýt nhìn mình mặc một thân âu phục màu hồng phấn, nhỏ giọng phàn nàn: "Tại sao mẹ không đến..... Con muốn mẹ..... "

Hoàng Phủ Thần vừa nghe từ "mẹ" này có chút đau đầu, từ mấy tháng trước khi mẹ đứa nhỏ biết mình là song tính luyến, khóc lớn đại náo tức giận ba ngày rồi một mình rời nhà trốn đi, chỉ vào tháng trước gửi một phong thư cộng thêm đơn thỏa thuận ly hôn, lá thư này lưu loát mấy vạn chữ, ý cơ bản là nói cô ta trước kia bất cứ tài sản gì cũng không cần, đứa trẻ do quái vật ghê tởm là anh sinh cô ta cũng không muốn, ngẫm lại đã cảm thấy rất buồn nôn.....

Con trẻ vô tội, anh mặc dù đối với vợ còn có chút áy náy, nhưng bị phong thư này chọc tức gần chết: Trên đời này nào có người mẹ nào không muốn con mình? Nhưng Văn Văn chỉ có 7 tuổi, nào có thể nói thế với con

https://thuviensach.vn

bé? Hoàng Phủ Thần chỉ có thể cười cười, tay trái nắm vô lăng tay phải xoa đầu con gái, giả vờ vui vẻ nói: "Mẹ ra nước ngoài rồi, sang năm mới có thể về, mẹ khẳng định sẽ về, ba công việc tương đối bận rộn, trong khoảng thời gian này con sống cùng ông nội bà nội nhé? Bài tập hè đã làm xong chưa?"

Trẻ con bản tính hay quên, nói tới bài tập hè và ông bà nội liền mặt mày hớn hở, vung vẫy con gấu bông của cô bé: "Bài tập đã sớm làm xong rồi! Ông bà nội rất tốt với con, mỗi ngày đều có thể xem phim hoạt hình!"

Hoàng Phủ Thần cười to hai tiếng, lại tán dương vài tiếng, hơi giẫm lên chân ga, hướng tới đích đến hôm nay —— Khu giải trí 3D. Lại nói lúc này đây thật sự là trúng vận cứt chó, bà nội đứa bé lại có thể cùng Văn Văn khi mua đồ uống Hỷ Nhạc Nhạc trong nắp bình trúng hai vé trọn gói du lịch công viên trò chơi gia đình, sau khi gọi riêng cho công ty đồ uống, đối phương quả thật ký cho họ bản vẽ công viên trò chơi, ba tờ vé du lịch hai ngày còn có ngủ lại một đêm, cùng 800 đồng tiền cơm, có thể ở trong khu giải trí muốn ăn thì ăn, giá trị thực tế 2988 đồng.

Chỉ có điều tên của công viên trò chơi rất quỷ dị, tên là "3D", ở góc tây bắc thành phố, nửa giờ đường quốc lộ mới đến được, thời gian mở công viên chưa đến nửa năm, bên trong chiếm diện tích vượt hơn vạn mẫu, trong công viên trò chơi cùng loại với chủ đề công viên của nước ngoài, có mấy khu vực: Công viên đáy biển, bộ lạc Phi Châu, tinh cầu tương lai, thế giới pháp thuật của Harry Potter và vương quốc Nòng Nọc Bé xây dựng chuyên dành cho thiếu nhi. Thiết bị giải trí gì cũng có, trang bị hai nghìn bến đỗ xe cùng một làng du lịch nhỏ, có thể chứa hai trăm người dừng chân cùng lúc, quả thật không tồi. Mà ông bà nội con bé nửa năm trước đã đặt vé máy bay muốn đi nước ngoài du lịch, lần này đến công viên giải trí 3D, cũng chỉ có thể là anh một mình đi cùng Văn Văn.

Hôm nay là thứ bảy, theo lý mà nói hẳn phải nhiều ô tô, nhưng đi thời gian dài như vậy, anh lại không phát hiện một chiếc nào, lại nhìn GPS dẫn đường, khu giải trí 3D còn chưa tới 5km nữa là đến, Hoàng Phủ Thần vừa

https://thuviensach.vn

định tăng tốc, vậy mà con gái Văn Văn lại hét lên: "Ba ơi phía trước có người!"

Cái gì? Đồng tử Hoàng Phủ Thần co rút nhanh, đột nhiên phát hiện ở giữa đường cách chưa tới 20m thình lình xuất hiện một người mặc quần áo trắng, người nọ đưa lưng về phía ô tô, tóc thật dài tựa hồ là một người phụ nữ, chân trần, cúi đầu không hề nhúc nhích, cứ thế chói lọi đứng chính giữa, cực kỳ dọa người, Hoàng Phủ Thần không chút nghĩ ngợi, một cước giẫm thẳng phanh xe, đồng thời đánh vô lăng sang phải, trên quốc lộ 80km/h thoáng cái tránh được người phụ nữ kia.

Bánh xe phát ra thanh âm chói tai, theo quán tính ầm một tiếng hung hăng đụng vào một thân cây bên cạnh quốc lộ, may là anh cài dây an toàn, túi khí trước mặt thoáng cái bắn ra, nhưng chính vì vậy, xung lực cực lớn khiến ót anh hung hăng đập ghế xe!

"Văn Văn! Văn Văn!"..... Hoàng Phủ Thần cảm giác mình đau đầu dị thường, gáy giống như bị sái cổ nghiêm trọng quay đầu cũng không được, anh hít ngược một hơi lạnh, mơ mơ màng màng kêu tên con gái, may là ô tô không lật, song máy động cơ trước hẳn đã hỏng, "Văn Văn....." Lại nhỏ giọng gọi, con gái vẫn không đáp lời.

Trời ơi trời ơi.....Hoàng Phủ Thần cảm thấy sợ hãi cực kỳ, đó là cô con gái đáng yêu như công chúa! Anh cũng không quan tâm đến vết thương trên cổ mình, đột ngột xoay người quay đầu nhìn về phía ghế lái phụ, lại chợt cảm thấy cực kỳ kinh ngạc, lời nói thoáng cái nghẹn trong cổ họng —— Văn Văn không thấy đâu nữa.

Phản ứng đầu tiên của Hoàng Phủ Thần là đứa nhỏ bị văng ra ngoài cửa sổ xe, anh run lẩy bẩy thất tha thất thểu mở cửa xe, che sau cổ bắt đầu tìm tung tích của Văn Văn, bốn phía đều là núi, mà địa điểm bên cạnh nơi ô tô xảy ra tai nạn là một cánh đồng bắp lớn, thân bắp cao cao che khuất cả tầm mắt anh.

https://thuviensach.vn

"Văn Văn! Văn Văn! Ba ở đây! Văn Văn....." Quanh quẩn trên cánh đồng quê trống trải anh tê tâm liệt phế gào to, anh có chút lo lắng, đảo quanh khắp hướng như một con ruồi không đầu, sau khi vòng vo mấy lần, anh mới chợt nhớ tới móc ra điện thoại bấm 110, sau khi gọi mấy lần đều không thông, Hoàng Phủ Thần lúc này mới bi ai nhận thấy được điện thoại di động không có tín hiệu.

Không được hoảng không được hoảng, lấy ra sự tỉnh táo của mày khi phá án, mày là một gã hình cảnh, mày nằm vùng ba năm làm hình cảnh bảy năm mưa gió có lớn mấy mày cũng đều qua được, loại tâm tình này không phải là tâm tình mày nên có, bình tĩnh bình tĩnh..... Hoàng Phủ Thần lại một lần nữa thầm thở một hơi, bình tĩnh lại, trở về trước ô tô vừa rồi xảy ra chuyện, một lần nữa xem xét.

Nhưng lúc này đây dựa vào góc độ của nhân viên phá án đến xem, Hoàng Phủ Thần lại bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Tạm thời không nói cô gái áo trắng như nữ quỷ trên đường quốc lộ kia đột ngột xuất hiện, căn cứ dấu vết bánh xe phanh tại hiện trường lưu lại, ô tô đại khái sau khi trượt 30m bởi vì tốc độ quá nhanh tông lên cây bên cạnh quốc lộ, dựa vào khuông viên 1km bắt đầu phanh xe đến khi tông lên cây mà tìm, cũng không phát hiện dấu vết của Văn Văn.

Đây tuyệt đối không có khả năng, khi anh trở lại xe xảy ra tai nạn, lập tức lại có một phát hiện, đó chính là Văn Văn căn bản không bị văng ra khỏi xe! Bởi vì cửa kính bên cạnh ghế phụ căn bản hoàn hảo không hao tổn gì, hơn nữa đứa nhỏ Văn Văn này mặc dù nhỏ gầy, nhưng xuống xe gì gì đó nhất định cần cởi đai an toàn, nhưng đai an toàn vẫn đang buộc, nói cách khác..... Văn Văn đã bốc hơi?

Nghĩ tới đây, Hoàng Phủ Thần cảm thấy trái tim đập thình thịch, một cỗ cảm giác kinh khủng nói không rõ từ thắt lưng phía sau chậm rãi bò lên đỉnh đầu, con gái mình.....Cứ thế đã bốc hơi.

https://thuviensach.vn

Điện thoại di động này của Hoàng Phủ Thần là điện thoại thông minh hệ điều hành android, anh lại xem xét điện thoại một chút, phát hiện không có tín hiệu hơn nữa ứng dụng la bàn trong điện thoại cũng đã mất tác dụng, vừa mở ứng dụng kia lên la bàn liền xoay loạn, tựa hồ từ trường của khu vực này cực kỳ hỗn loạn, không được, anh phải tìm được người có thể giúp anh. Anh đã phân tích một chút, trước khi xảy ra tai nạn chỉ còn cách khu giải trí 3D khoảng 2km, đã lâu như vậy trên con đường này ngay cả một chiếc xe cũng không có, xem ra anh phải tới khu giải trí tìm nhân viên.

Lấy ba lô trong hộp dự bị ra, Hoàng Phủ Thần nhanh chóng dán ở phía sau cửa sổ xe một tờ giấy cùng loại như thông báo tìm người, liền cất bước đi nhanh về hướng khu giải trí 3D.

May là khu giải trí 3D không xa lắm, đi gần 20 phút đã tới.

Cửa chính của khu giải trí 3D vô cùng hoa lệ đẹp mắt, từ đằng xa nhìn hùng vĩ như pháo đài cổ kính châu Âu, tháp nhọn cao cao thẳng vút lên trời, trên vách tường loang lổ treo đầy cây mây xanh, nơi cửa bất đồng với kiến trúc Trung Quốc, đặt hai tượng kỵ sỹ bạc cao lớn, càng có vẻ trang nghiêm khí tức vững vàng.

Có chỗ nào đó..... Tựa hồ không đúng.

Cửa một du khách cũng không có, thò đầu nhìn bên trong khu giải trí một chút, cũng không có ai, bốn phía lặng như tờ, thỉnh thoảng trái lại còn có thể nghe thấy tiếng kêu của quạ đen, cực kỳ âm u chẳng chút nào giống trong khu giải trí tiếng người huyên náo, gào thét vang trời..... Mà im ắng đến đáng sợ.

"Có ai không? Có ai không?" Hoàng Phủ Thần thử lớn tiếng gọi, trả lời chỉ là tiếng vọng của chính mình, không đúng, nơi này tuyệt đối có chuyện. Lại xác định một chút điện thoại vẫn không có tín hiệu, anh suy nghĩ hồi lâu, quyết định theo đường cũ trở về.

https://thuviensach.vn

Liên tưởng đến cô gái áo trắng thiếu chút nữa đụng phải trên đường vừa rồi, Hoàng Phủ Thần không nhịn được rùng mình một cái, chẳng lẽ nơi này bị ma ám? Không đúng.....Anh là cảnh sát, tại sao có thể tin yêu ma quỷ quái..... Nhưng mà..... Hết thảy những việc này lại nói không rõ được, có phải bản thân khu giải trí này có vấn đề không? Nếu không mình vào đó xem sao? Không được! Trong khu giải trí này khắp nơi đều lộ vẻ quỷ dị, sao anh lại ngu ngốc mà chạy vào trong đó chứ?

Hoàng Phủ Thần xoay người bỏ chạy, mặc dù anh năm nay đã 31 tuổi, nhưng từ kinh nghiệm làm cảnh sát đã nhiều năm đến nay khiến anh duy trì thể lực rất tốt, nơi này cách thành phố khoảng 80km, nếu mình chạy bộ về, thời gian chậm nhất có thể vào lúc trời sập tối trở về thành phố cầu viện binh, tìm kiếm Văn Văn.

Dọc theo đường quốc lộ trở về, rất nhanh, anh lại nhìn thấy chiếc ô tô hỏng ven đường, ấn theo hướng trở về lại đi 20 phút, rồi lại nhìn thấy cánh cổng tòa thành quen thuộc.....Anh lại vòng về khu giải trí 3D!

Hoàng Phủ Thần thụt lùi vài bước, không ngừng quay đầu qua lại nhìn hướng trước sau, tuyệt đối không có khả năng! Tại sao mình có thể vòng trở về khu giải trí? Đây căn bản không giải thích được nha!

Loại kinh nghiệm quỷ xây tường này tuyệt đối sởn tóc gáy, Hoàng Phủ Thần cảm thấy mình sợ đến tóc gáy đều dựng đứng, hiện giờ không thể hoảng, không thể hoảng, anh tự nói với chính mình, chậm rãi hít sâu một hơi, quyết định lại trở về đường cũ.

Mà sau khi lại nhìn thấy cánh cổng pháo đài khu giải trí, anh thở dài một hơi, gắt gao nhìn biển quảng cáo "Khu giải trí 3D", cắn răng. Cánh cổng khu giải trí cài đặt cùng loại với cửa soát vé của xe điện ngầm, trạm xe lửa, Hoàng Phủ Thần thoáng cái ung dung lách mình đi qua, vào trong công viên.

https://thuviensach.vn

Khu giải trí thật sự rất lớn, sau khi vòng qua một đài phun nước công viên nhỏ mang hơi thở hiện đại, anh chính thức bước vào trong công viên chủ đề thế giới tương lai. Những thiết bị giải trí khổng lồ như tàu lượn siêu tốc không gian, hạm đội tinh hà (cùng loại với đĩa bay lớn trong khu giải trí thật), đài ngắm cảnh tương lai vân vân cũng không có ai ngồi, Hoàng Phủ Thần lần lượt xem xét, bên trong không người.

Sờ những thiết bị này, sạch sẽ ngay cả chút tro bụi cũng không có, càng kỳ quái, những thiết bị lộ thiên này làm sao có thể không có bụi? Hoàng Phủ Thần thỉnh thoảng lại quay đầu nhìn bốn phía, mới đi trong chốc lát, anh vừa không để ý liền giẫm phải thứ gì đó mềm nhũn, cúi đầu nhìn, anh lập tức sững sờ, đó..... Đó là một chân trên con gấu bông của con gái anh! Giờ phút này cái chân kia đang trơ trọi nằm trên mặt đất, ruột bông bị rút ra, cả người bẩn hề hề, trên lông còn mang theo vết máu dọa người, cứ thế đột ngột xuất hiện dưới chân anh!

Văn Văn ngay trong khu giải trí! Hoàng Phủ Thần thoáng cái cầm lấy con gấu bông rách nát lên, lật qua lật lại xem xét hồi lâu, tìm tòi khắp nơi nửa ngày, lúc này mới ở bên mép công viên chủ đề thế giới tương lai phát hiện đầu con gấu bông.

Đây nhất định ám chỉ cái gì đó! Hoàng Phủ Thần nhìn bản đồ một chút, nếu dựa theo tưởng tượng của mình, con gấu bông nhỏ như vậy mảnh nhỏ khối thứ ba hẳn phải đi về phía trước một ngàn thước! Anh nhanh chóng chạy đi, đúng như dự đoán, sau một cây số lại nhặt được cánh tay trái của gấu bông, nếu càng đi về phía trước..... Vậy hẳn là khu trò chơi Nòng Nọc Bé của thiếu nhi!

Lúc này đã hơn hai giờ chiều, mặc dù ánh mặt trời còn chói chang, nhưng cũng không ngăn cản được hàn ý trong đáy lòng Hoàng Phủ Thần, trong khu giải trí trống rỗng này tựa hồ có thứ gì đó, khiến sâu bên trong nội tâm anh cảm thấy sợ hãi.

https://thuviensach.vn

"Văn Văn! Văn Văn!" Nhanh chóng chạy vội tới sau Vương Quốc Nòng Nọc Bé, Hoàng Phủ Thần tê tâm liệt phế gào to, không ngừng quay đầu nhìn bốn phía có người xuất hiện không, thình lình, chỉ nghe một tiếng "ầm" thật lớn, thanh âm "vù vù vù" liền vang lên phía sau anh.

Hoàng Phủ Thần bị dọa giật mình, vừa quay đầu lại nhìn thở phào nhẹ nhõm, sau lưng thiết bị giải trí xa hoa vòng xoay ngựa gỗ chẳng biết đã bị cái gì đụng đến, thế mà tự mình chuyển động.

Vòng xoay ngựa gỗ này thiết kế vô cùng hoa lệ, đèn đủ mọi màu sắc hòa lẫn, từ ban ngày nhìn xem cũng cực kỳ xinh đẹp, mũi Hoàng Phủ Thần đau xót, bỗng dưng nhớ tới thiếu tiên tên A Côn năm đó lúc mình Myanmar nằm vùng, giấc mộng cả đời chính là một lần ngồi vòng xoay ngựa gỗ.....

Đáng tiếc người đã mất, anh còn nhớ rõ đôi mắt to trợn tròn của A Côn lúc chết, vẫn trừng mắt nhìn anh, tựa hồ đang hỏi "Tại sao không cứu em", đáng tiếc..... Anh không thể cũng không dám bại lộ thân phận mình.....

Suy nghĩ Hoàng Phủ Thần như bị xui khiến, ném ba lô, từng bước một hướng đến vòng xoay ngựa gỗ. Lúc này đây, anh sẽ đến giúp A Côn thực hiện ước mơ này.

Ngựa vẽ trên vòng xoay vô cùng dữ tợn, đôi mắt đỏ như máu phối hợp với ngọn đèn lóe ra quang mang huyết tinh, Hoàng Phủ Thần không quan tâm, thoáng cái nhảy lên.

Anh cưỡi con ngựa gỗ cực lớn, chỉ có một bàn đạp hình tròn, anh vừa mới duỗi chân vào không ngờ bàn đạp như có sinh mệnh thoáng cái móc lấy mắt cá chân anh, chỉ có thể buông lỏng chân hai bên ngựa, thình lình! Anh cảm thấy chỗ mông chẳng biết có thứ gì đó chậm rãi mọc lên, miễn cưỡng thúc vào chỗ cúc hoa của anh, anh vừa định giãy giụa, lại phát hiện nửa người dưới của mình đã không thể động đậy —— Bởi vì bàn đạp đã gắt gao chế trụ mắt cá chân anh không để anh nhúc nhích được nửa phần.

https://thuviensach.vn

Vật cứng cực lớn kia chậm rãi dâng lên, hơn nữa còn phun ra một ít chất lỏng nóng cháy, chỉ chốc lát sau, anh liền cảm giác mông mát lạnh, Hoàng Phủ Thần sợ hãi biến sắc, chất lỏng nóng cháy kia giống như a- xít sun-phu-rit, đem quần trong quần ngoài gì gì đó chỗ mông anh, hết thảy hòa tan.

Dị vật cực lớn lạnh giá chậm rãi dâng lên, chỉ chốc lát sau liền đến tới trung tâm hoa cúc, chậm rãi tiến vào. "Ách..... Dừng tay..... Dừng lại..... Cứu mạng!" Hoàng Phủ Thần lúc này đầu óc đã hoàn toàn hỗn loạn, chỉ có thể phát ra tiếng rên rỉ dồn dập, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.....Đạo cụ từng chút từng chút chiếm cứ tràn ngập trong thân thể Hoàng Phủ Thần từng tấc một, chỉ chốc lát sau, rốt cuộc không vào toàn bộ, anh còn chưa kịp lấy hơi, liền cảm giác vòng xoay ngựa gỗ kịch liệt chấn động.

.....

Khoái cảm, khuất nhục và khủng bố đan vào nhau, Hoàng Phủ Thần bắt đầu gào khóc.

Sâu bên trong mông bị ngang dọc vuốt ve kịch liệt không ngừng, mà con ngựa mình cưỡi này lại giống như điên cuồng cao thấp di chuyển, chưa được một lúc, Hoàng Phủ Thần liền cảm giác mình có dấu hiệu tới đỉnh —— xuất hiện co rút.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 4

Chương 2: Xe Điện Đụng Chết Chóc

Vũ Văn Linh có một bí mật, bí mật này y đặt trong lòng đã rất nhiều năm.

Kỳ thật tên của Vũ Văn Linh đối với công chúng mà nói không hề xa lạ, nhà hoạch định trò chơi nổi tiếng này trong 5 năm đã hoạch định hơn mấy trò chơi RPG mà người trong nước đều biết đến, tỷ như 《Ma Kiếm Quần Hiệp Truyền》, 《Xi Vưu Chiến Ký》, 《Truyền Thuyết Tây Vực》 những sản phẩm nội địa RPG võ hiệp trò game offline này, đều dùng hình ảnh cổ kính thanh tân duy mỹ, cốt truyện văn bản trăn trở phập phồng, tình tiết chặt chẽ căng lỏng có độ nổi tiếng, mà Vũ Văn Linh cũng vì tám năm như một ngày ngày thận trọng cẩn thận làm việc nổi tiếng trong giới, về cơ bản có thể tính là nhân vật số một của trò chơi quốc nội.

(Tiêu: RPG là viết tắt của Roleplaying Game là một dạng game nhập vai.)

Đáng tiếc Vũ Văn Linh ở công ty y cũng chỉ tính là một lãnh đạo cấp trung, thống lĩnh bộ chế tác, chủ yếu phụ trách nội dung cốt truyện, thiết kế hình tượng nhân vật, thiết kế kịch bản gốc nhánh truyện cùng cung cấp bản phác thảo, chỉ có 17 danh thủ dưới trướng cộng thêm hai gã thực tập sinh. Lúc này, y đang nghiêm túc ngồi ở vị trí đầu phòng hội nghị, bắt chéo chân, đỡ gọng kính viền vàng của mình, xụ mặt mở cuộc họp với các thủ hạ của y: "Các cậu giỏi thật! Trước khi tôi đi công tác đã dặn dò ổn thỏa, đã năm ngày rồi sao còn chưa làm xong! Có phải không muốn làm công việc này nữa không! Muốn đi thì không ai cản đâu!" Nhân viên trong phòng hội nghị sợ đến thở cũng không dám thở, một đám cúi đầu im lặng không dám làm gì, đột ngột biến sắc, chính mình nhịn không được trước bật cười: "Kế tiếp

https://thuviensach.vn

muốn nói cho mọi người một tin tốt! Bộ phận chế tác chúng ta tiền thưởng cuối năm đã gửi, lúc này viên chức đương nhiệm là ba vạn nguyên, thực tập sinh năm nghìn nguyên, hơn nữa Lương tổng còn tặng mọi người, là mỗi người nha ~~~ -- Chuyến du lịch đến khu giải trí 3D ba ngày hai đêm!"

"A!!! Lão đại, anh lại làm bọn em sợ!" Nghe tin tốt thế, tất cả mọi người đều sôi sục, một đám hớn hở ra mặt mà bổ nhào vào Vũ Văn Linh của họ, hận không thể đồng loạt chà đạp y một trận, dưới tay y nhiều năm như vậy, làm thế nào cũng không nắm được loại tính cách thích trêu chọc người ta này của y.

"Được rồi được rồi! Chính là thứ sáu này, tám giờ sáng tập hợp tại của công ty, hiện giờ đều ngoan ngoãn đi làm việc hết cho tôi!" Vũ Văn Linh ha ha cười, phất phất tay, ý bảo tất cả họ trở về công tác.

Ngày làm việc bận bịu thoáng trôi qua, rất nhanh đã tới thứ sáu, lúc này đang là trung tuần tháng 9, mặt trời ấm áp chiếu khắp địa cầu, vạn dặm không mây, khu giải trí 3D với tư cách phần mềm Ma Long -- Đối tác chiến lược của công ty còn cố ý phái một chiếc xe buýt tới đón họ.

Mặc dù mặt ngoài nói rõ quy định không thể mang người nhà, nhưng Vũ Văn Linh làm thủ trưởng, vẫn cứ mang vợ con theo, vợ tên Hàn Lâm, là một giáo viên đại học, mà con trai họ Vũ Văn Vân, năm nay chưa tới 5 tuổi. Dọc theo đường đi các nam nhân viên hăng hái vui vẻ, mỗi người một tiếng chị dâu nịnh đến Hàn Lâm che miệng cười không ngừng, mà các nữ nhân viên thì liều mạng trêu đùa tiểu chính thái Văn Vân, thỉnh thoảng bảo nó biểu diễn võ thuật hoặc ca hát, thiếu chút nữa làm đứa nhỏ thích biểu hiện mệt muốn chết luôn.

(Tiêu: Tiểu Chính Thái là từ để chỉ mấy bé trai nhỏ tuổi đáng yêu như con gái.)

Rất nhanh, họ đã tới khu giải trí 3D.

https://thuviensach.vn

Lúc này cửa chính của khu giải trí đông đúc người ra ra vào vào, tựa hồ có rất nhiều người tới đây chơi, trên bầu trời còn có đủ bóng bay màu sắc rực rỡ, càng thêm thổi phồng bầu không khí vui vẻ này. Những nhân viên dưới quyền của Vũ Văn Linh này cơ bản đều là trạch nam trạch nữ, ai cũng chưa từng tới đây, nhìn thấy cổng khu giải trí hùng vĩ đẹp mắt đều phát ra tiếng "Woa" cảm thán, hưng phấn rít ra ríu rít nói không ngừng. Ô tô vòng qua cổng, lại từ bãi đỗ xe xuyên qua, nhanh chóng tới làng du lịch tự cấp của khu giải trí.

(Tiêu: Trạch nam trạch nữ là mấy trai mấy gái thích ru rú trong nhà.)

Làng du lịch nhìn bên ngoài trang hoàng vô cùng xa hoa, vách tường màu trắng sữa, toàn thể phong cách cùng loại với kiểu rococo của châu Âu, quả thực tráng lệ như đền thờ Hy Lạp, đám người Vũ Văn Linh xuống xe, liền phát hiện một người đàn ông đang đứng ở cửa chờ.

Người đàn ông thoạt nhìn hẳn là 28 29 tuổi, cực kỳ đẹp trai, cao dong dỏng, tóc hẳn là từng nhuộm, là loại màu hạt dẻ sẫm, hơi xoăn, ngũ quan lập thể, sở hữu một đôi con ngươi màu đen tinh khiết tĩnh lặng như nước hồ thu, sở hữu một luồng khí chất u buồn tang thương khiến người ta khó quên. Lúc này y mặc âu phục vô cùng trang trọng, mang cà vạt danh quý màu xanh đậm, cổ tay áo cài kín kẽ, trên ngón trỏ tay trái mang nhẫn nam sĩ hồng mã não chói mắt, tạo cho người nhìn một lại mỹ cảm cấm dục kỳ dị, anh nhìn thấy mọi người xuống xe tiến lên vài bước, hơi cúi đầu: "Hoan nghênh các vị tới khu giải trí 3D, tôi là người dẫn đường của các vị lần này, cũng là giám đốc điều hành của khu giải trí 3D -- Hoàng Phủ Thần."

"Woa.....Đẹp trai kiểu cấm dục nha!" Nữ nhân viên phía sau đã sớm kiềm chế không được, thấp giọng kêu lên, Vũ Văn Linh nhíu mày một chút, lại hướng phía sau ho khan cảnh cáo một tiếng, lúc này mới mang theo tươi cười bắt tay Hoàng Phủ Thần: "Xin chào giám đốc Hoàng Phủ, tôi là Vũ Văn Linh, quấy rầy ngài rồi." Bàn tay của Hoàng Phủ Thần này thật lạnh, y bị rét đến run bần bật, Hoàng Phủ Thần lễ phép thu hồi tay, nhàn nhạt cười,

https://thuviensach.vn

làm ra tư thế xin mời: "Ngưỡng mộ đại danh đã lâu, các vị trên đường mệt mỏi rồi, đã sớm chuẩn bị xong thức ăn Trung Quốc, xin mời."

Mọi người đều nhanh chóng sinh ra hảo cảm với vị giám đốc Hoàng Phủ nho nhã lễ độ này, mặc dù lần đầu nhìn cảm thấy người này rất lạnh lùng, nhưng kỳ thật ở chung tiếp mới phát hiện người này vô cùng nhiệt tình, anh phát cho mỗi người một tập tranh tóm lược tất cả thiết bị giải trí của công viên trò chơi, hơn nữa nghiêm túc mà căn cứ vào sở thích từng người đề cử những trò chơi phù hợp, thậm chí ở trên bàn ăn đã phân mười chín nhân viên vào các tổ, còn đặc biệt lên kế hoạch cho một nhà ba người Vũ Văn Linh, khiến mọi người đều vui vẻ không thôi, hận không thể lập tức lao ra chơi đùa thỏa thích.

Vũ Văn Linh là người lãnh đạo nho nhỏ, đương nhiên phải uống rượu xã giao với Hoàng Phủ thần một chút, vậy mà hai bình Mao Đài cũng chưa uống hết chính y lại ngã trước, lảo đảo chỉ có thể được nhân viên nâng lên phòng lầu ba, Hoàng Phủ Thần có chút áy náy, hơi cúi đầu nhận lỗi cùng Hàn Lâm: "Xin lỗi phu nhân, tiên sinh nhà bà uống nhiều quá hay là.....Về phòng nghỉ ngơi trước?"

Hàn Lâm mặc dù có chút tức giận, nhưng tức giận cũng theo lời xin lỗi nho nhã của Hoàng Phủ Thần tan thành mây khói, rất nhanh, Hoàng Phủ Thần liền tự mình cầm chìa khóa phòng sang, lần lượt phát phòng cho mỗi người.

Theo Hoàng Phủ Thần tự mình nói, làng du lịch hiện giờ họ đang ở là công trình mới xây được trong một năm, chỉ có thể đón khoảng 200 khách, về cơ bản đều là phòng hai người, cả làng du lịch chỉ có một phòng ba người, cho nên một nhà ba người Vũ Văn Linh liền được phân tới phòng 302 lầu ba.

"Thật sự xin lỗi....." Hoàng Phủ Thần hơi cau mày, nhìn Vũ Văn Linh đã xụi lơ như bùn nhão thở dài một hơi, sai hai nhân viên đặt y lên giường,

https://thuviensach.vn

tự mình chuẩn bị một ly nước khoáng đặt đầu giường, quay về hướng y nửa tỉnh nủa mê nhẹ giọng nói: "Vũ Văn tiên sinh, cách vách 301 chính là phòng làm việc của tôi, ngài có chuyện gì cứ tìm tôi là được."

Các nhân viên khác sau khi đưa Vũ Văn Linh về phòng liền cao hứng bừng bừng mà kết bạn đi chơi, Hàn Lâm vốn định ở trong phòng cùng chồng, nhưng con trai Vũ Văn Vân không ngừng quấy, nhìn Vũ Văn Linh tựa hồ không có trở ngại gì, bất đắc dĩ cô chỉ có thể mang theo con mình đến thế giới pháp thuật của Harry Potter chơi trước.

Vũ Văn Linh uống quá nhiều, mãi đến khi tỉnh táo lại đã là gần 5 giờ chiều, y lắc đầu hơi choáng, chậm rãi ngồi xuống, uống sạch nước ở đầu giường, vừa định xuống đất, lại nghe thấy một tiếng vang quái gở.

"A..... Ưm....." Đây tựa hồ là tiếng rên rỉ trầm của một người đàn ông, mang theo bốn phần sảng khoái, ba phần ẩn nhẫn, một phần yêu mị, hai phần khát khao.....

Chẳng lẽ là thanh âm phát ra trên TV? Vũ Văn Linh chân trần đứng trên mặt đất, nghe khắp một vòng, xác định âm thành này hẳn là từ vách tường bên cạnh xuyên qua.

"Lại đây.....Cởi quần của ta..... " Thanh âm trầm thấp tà nịnh đột ngột vang lên, khiến Vũ Văn Lnh lại càng chắc chắn thanh âm này chính là cách vách truyền đến, chẳng lẽ họ đang xem phim sex? Không đúng, sao lại nói tiếng Trung? Vũ Văn Linh lắc đầu, thanh âm này nghe gần trong gang tấc, tựa hồ vách tường này mỏng như giấy vậy, cái gì cũng có thể nghe thấy.

"Dạ, chủ nhân." Đây đây đây.....là giọng của Hoàng Phủ Thần! Vũ Văn Linh hít ngược một hơi lạnh, thoáng cái nhẹ nhàng tiến lên ghé vào trên tường nghe ngóng. Chẳng lẽ thằng cha Hoàng Phủ Thần thoạt nhìn cực kỳ cấm dục kia là một M?

https://thuviensach.vn

Cách vách bên kia truyền đến tiếng kéo khóa rất nhỏ, chỉ chốc lát sau thanh âm tà nịnh hoa lệ kia lại vang lên, nhưng phát ra mệnh lệnh tà ác đến không thể tà ác hơn nữa: "Tháng này ngươi làm không tồi, thưởng cho ngươi, ăn đi." Đây đây đây tuyệt đối là đang khẩu giao!

"Cám ơn chủ nhân." Chưa được một lát, cách vách lại vang lên tiếng mút mát chùn chụt vang lên, nương theo tiếng hừ nặng nề có chút thống khổ của Hoàng Phủ Thần, tiếp tục duy trì một hồi.

Tựa hồ vật kia đã đi vào toàn bộ trong miệng Hoàng Phủ Thần, nhét đầy, đang từng chút từng chút đụng vào cổ họng anh ta, mới khiến anh ta phát ra lại thanh âm khó chịu này. Vũ Văn Linh nghe đến mặt đỏ tim đập, dưới chân lại như bị rót chì một bước cũng không nhúc nhích, nghe thanh âm của Hoàng Phủ Thần, y cũng không nhịn được đưa tay vói vào quần, vuốt ve bộ vị trọng yếu của chính mình.

"Hoàng Phủ Thần....." Thanh âm của nam nhân rõ ràng trầm thấp hơn vài phần, "So với miệng dưới của ngươi, ta vẫn thích phía trên của ngươi..... " Nói rồi, người nọ cảm thán một tiếng, không nhắc lại, mà thanh âm hừ hừ của Hoàng Phủ Thần lại nhanh hơn không ít, tựa hồ hiện giờ bản thân đang tăng tốc, chủ động nhanh chóng ra vào, qua chốc lát sau, người nọ mới thấp giọng rít gào thành tiếng, Hoàng Phủ Thần thống khổ ho khan, đồng thời, Vũ Văn Linh cũng theo động tác của họ phát tiết ra.

"Làm không tồi..... Nhưng nhớ kỹ, tháng này ngươi còn 213 nhiệm vụ chưa hoàn thành, nói cách khác..... Cưỡi ngựa gỗ hắn ngươi đã chơi chán, chúng ta đổi sang cái gì đó nhé.....Chơi chút sản phẩm trứng thế nào? Hơn nữa cuối tháng này ngươi gặp con bé nhà ngươi không?.....Cứ quyết định như vậy đi!" Đây là xã hội đen sao? Chẳng lẽ Hoàng Phủ Thần còn có nhiệm vụ phải hoàn thành mới có thể gặp con gái mình sao? Nương theo tiếng kéo khóa, thanh âm tà nịnh của người đàn ông lại vang lên, thanh âm lạnh lùng như độc xà lộ ra răng nanh, khiến người nghe lén bên kia tường cảm thấy rùng mình. "Tôi biết rồi, chủ nhân." Hoàng Phủ Thần ngữ điệu

https://thuviensach.vn

vững vàng nói, rất nhanh, cách vách liền truyền đến tiếng mở cửa, Vũ Văn Linh lúc này mới giống như đột ngột bừng tỉnh kéo quần lên, suy nghĩ hồi lâu, vẫn là quyết định lén lúc tiến đến mắt mèo nhìn xem người đàn ông có thể làm như vậy với Hoàng Phủ Thần có bộ dáng thế nào.....

Y cẩn thận tiến đến trước mắt mèo, cố gắng nhìn sang bên cạnh, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy Hoàng Phủ Thần mặc chỉnh tề ra cửa, đối diện cửa cúi chào 90 độ kiểu tiêu chuẩn Nhật Bản: "Cung tiễn chủ nhân." Nói rồi, thân thể cũng có chút chuyển động, tựa hồ có người đang đi qua bên cạnh anh ta, anh ta trước sau vẫn duy trì đầu hướng về phía người đi qua kia.

Vũ Văn Linh trong mắt mình nhìn mà bịa dọa mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, đây.....Trước mặt anh ta căn bản không có ai! Nói cách khác cái mà Hoàng Phủ Thần gọi là chủ nhân kia chỉ là một đoàn không khí sao?..... Nhưng mà..... Người nọ căn bản không phải người, mà là một thứ gì đó.....Nhìn không thấy?

Vũ Văn Linh sợ đến toàn thân đều run rẩy, trong hành lang không một bóng người, chỉ có một mình Hoàng Phủ Thần khom lưng đứng tại chỗ, qua hồi lâu, anh ta mới thẳng lưng lên, từ trong túi quần lấy ra một chiếc khăn tay màu trắng, mịt mờ nhìn phía trước, như trước mặt không chút thay đổi, giơ tay lên lau vết bẩn trắng đục ở khóe miệng, xoay người trở vào phòng mình.

Vũ Văn Linh bị dọa không nhẹ, mãi đến khi Hàn Lâm mang theo con trai trở về phòng y mới phục hồi tinh thần, hai mẹ con cực kỳ hưng phấn, con trai họ Vũ Văn Vân vừa mở cửa giống như viên đạn vọt vào trong ngực y, vui vẻ kêu to: "Oa! Ba à, chơi vui lắm, Harry Potter kia thật sự rất thú vị! Chổi sao băng vèo vèo bay loạn, thú một sừng xinh đẹp, Quidditch vân vân thật sự là quá xuất sắc!" Nói rồi, con trai lại sôi nổi đứng lên: "Ba ơi, tối đi chơi xe điện đụng nhé?"

https://thuviensach.vn

Quên đi, Hoàng Phủ Thần có là gay cũng mặc kệ, hoặc người nọ đã sớm đi, mình không phát hiện cho nên mới không thấy người đâu? Tùy tiện biên cho mình một lý do đáng tin, Vũ Văn Linh điều chỉnh tâm tình, chuẩn bị cùng vợ con ra ngoài chơi.

Trước đó, Hoàng Phủ Thần cố ý chuẩn bị cho cả nhà Vũ Văn Linh một chiếc xe du lịch chạy bằng điện dùng để ngắm cảnh ngoài trời, một nhà ba người họ khoái trá đi dạo trong khu giải trí, nhìn cảnh đêm một vòng, lại ăn một phần mỳ Ý thơm ngon, Vũ Văn Linh liền bị con trai kéo đến trung tâm lộng lẫy trong công viên Nòng Nọc Bé.

Nói trắng ra chính là xe điện đụng, tất cả thiết bị giải trí của công viên trò chơi 3D chạy suốt đến 12h tối, cho nên lúc này trời mặc dù đã tối đen, nhưng bên trong khu trò chơi đèn đuốc sáng trưng, đèn lớn màu sắc đa dạng long lanh, chiếu khu giải trí 3D sáng rực như ban ngày, đồng dạng, sân xe điện đụng cũng đèn đuốc sáng trưng, lúc này người du ngoạn rất nhiều, Vũ Văn Linh đã xếp hàng 10 phút mới đến lượt, một nhà ba người lại chỉ có thể dùng một chiếc xe.

Song ô tô của xe điện đụng cực kỳ lớn, ngồi hai người lớn dư dả, sau khi Vũ Văn Vân ngồi vào xe, như tiểu hạm trưởng hạ lệnh với Vũ Văn Linh lái xe: "Ba à quẹo vào!..... Đụng họ.....Hahahaha....."

"Tuân mệnh!" Vũ Văn Linh cố hết sức dựa theo mệnh lệnh của con trai lái xe, dọc đường tông xe vô số, Hàn Lâm cũng vứt bề ngoài nho nhã ngày thường hiếm thấy mà cười ha ha, một nhà ba người đang vui vẻ ngất trời, cùng tất cả du khách bên trong sân chơi đùa va chạm nhau vui vẻ, "Phụt!" Thình lình, bên trong sân xe điện đụng tựa hồ bị cúp điện thoáng cái toàn bộ tối đen, tất cả ô tô thoáng cái đều đứng tại chỗ, sân chơi vốn tiếng cười vui ngất trời đột ngột lặng thinh như tờ.

"A~" Một nhà ba người cũng không phòng bị, không hẹn mà cùng kêu một tiếng, trong lòng Vũ Văn Linh đột nhiên dâng lên nỗi bất an và sợ hãi

https://thuviensach.vn

nồng đậm, sao thanh âm nào cũng không nghe thấy nữa? "Đừng xuống xe." Y ôm chặt vợ và con trai, nhỏ giọng dặn dò, vừa định an ủi vợ, "Bang" một tiếng, bên trong lại khôi phục ánh sáng, nhưng mà..... Vũ Văn Linh rốt cuộc cười không nổi nữa.

Người trong sân chơi xe điện đụng này cũng vẫn ngồi trong xe, nhưng một đám mặt không biểu cảm, có người đầu bị tước rơi một khối, có thể nhìn thấy não trắng trắng đỏ đỏ, có người con ngươi đều phụt ra, chỉ có một sợi gân màu đỏ gắn liền mắt và não, lúc này mới không đến nỗi rơi xuống, có người thì dứt khoát không có đầu, chỉ có một thân thể thẳng tắp ngồi trên ô tô.

Đó..... Đó..... Đó đều là những người chết!

Hàn Lâm sợ hét lên một tiếng, thoáng cái co rụt trong lòng Vũ Văn Linh, Vũ Văn Vân sợ oa oa khóc lớn, những người chết này nghe thấy tiếng từ từ xoay đầu sang, tất cả đều dùng con mắt vô thần nhìn một nhà ba người, đồng thời, những người chết này giống như bị ai đó ra lệnh, đồng thời khởi động ô tô, nhanh chóng đâm đầu về hướng một nhà ba người Vũ Văn Linh đang ở giữa sân!

Chưa tới chốc lát, tiếng kêu thảm thiết bén nhọn vang lên.

Vũ Văn Linh cảm thấy cả người lạnh buốt, đã không thể động đậy, vợ con sớm đã bị xe điện đụng nghiền thành thịt nát..... Trước khi y mất đi ý thức, bỗng dưng nhớ tới bí mật mình đã che giấu nhiều năm kia: Có một ngày rạng sáng trên đường y tăng ca về nhà, không cẩn thận đâm chết một bà cụ đi tập thể dục sáng, y lúc ấy sợ choáng váng, chỉ có thể chạy trốn về nhà, sau này nghe nói vụ án đã biến thành án chưa giải quyết.....Người nhà nạn nhân gào khóc dữ dội nguyền rủa kẻ gây họa cũng rơi vào kết cục này..... Chẳng lẽ, thật là báo ứng sao?

https://thuviensach.vn

"Còn.....210 người nữa..... " Hoàng Phủ Thần lắng lặng ngồi trước bàn làm việc, vuốt ve nhẫn hồng mã não trên ngón trỏ tay trái, thì thào tự nói, ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ chưa kéo rèm, lắng lặng chiếu lên người anh, một phòng vắng lặng.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 4

Chương 3: Cửa Hàng Tượng Sáp Khủng Bố

Trang Thành Điệp, Lý Úy Nhiên, Mạnh Giai Vỹ và Mặc Gia Kỳ đồng thời có một bí mật, bí mật này đã đặt trên người họ hai ba năm rồi. Kỳ thật bí mật này rất đơn giản, Mạnh Giai Vỹ và Mặc Gia Kỳ là một cặp gay, có một lần khi đang thân thiết trong phòng làm việc trùng hợp bị hai đồng nghiệp nữ Trang Thành Điệp và Lý Úy Nhiên biết, do đó liền thành bí mật chung.

Mạnh Giai Vỹ và Mặc Gia Kỳ cũng vì không để người khác nhìn ngó, thường xuyên hẹn hai cô gái này ra ngoài chơi, không ngờ trước lạ sau quen, giữa họ cũng không bất cứ xung đột lợi ích gì, dần dần bốn người rốt cuộc lại biến thành tình bạn tứ giác sắt cứng rắn.

Trang Thành Điệp năm nay chỉ mới 24 tuổi, vừa ốm vừa cao, diện mạo bình thường, nhưng da vô cùng trắng nõn, vốn là học văn học nước ngoài, dựa vào một bầu nhiệt huyết với công nghệ 2D gia nhập phần mềm Ma Long, cô gái này đối với mấy anh đẹp trai hoàn toàn không có năng lực miễn dịch, là một hoa si tiêu chuẩn, khi lần đầu tiên cô nhìn thấy Hoàng Phủ Thần, liền kích động không kiềm chế được reo lên: “Woa..... Anh đẹp trai kiểu cấm dục kìa!”

Nhận được cảnh báo ho khan của lãnh đạo, Trang Thành Điệp rụt cổ, bị bạn tốt bên cạnh Lý Úy Nhiên cho một cái thúc tay: “Mày bựa quá!” Khác với Trang Thành Điệp, Lý Úy Nhiên vừa thấp vừa béo, mặc dù đã 27 tuổi, nhưng mặt mũi đáng yêu như búp bê, mọi người lần đầu nhìn thấy cô đều tưởng là nữ sinh trung học, nhưng bản thân cô cơ hồ là nhân vật cấp lão làng của bộ phận chế tác, mọi người gặp đều phải gọi chị.

https://thuviensach.vn

Trang Thành Điệp tinh nghịch le lưỡi, vẫn ở suốt bên cạnh các cô Mạnh Giai Vỹ là một "tiện nhân" nổi tiếng, diện mạo bình thường, nhưng ăn mặc cực kỳ thời trang, năm nay vừa mới tốt nghiệp đại học, vào năm thứ hai liền tiến vào công ty từ thực tập sinh mà lên, là làm trang trí bản thảo, một tay vẽ tài năng, hắn vừa nghe thấy, lập tức hăng hái, tiến đến trước mặt cô gái lùn lập tức ba hoa: "Cô em đừng nghĩ nữa, bằng không hai ta đánh cuộc, người này nhất định là cong đó." Trang Thành Điệp quắng qua một cái đảo mắt xem thường, nghiến răng nghiến lợi nhỏ giọng lẩm bẩm: "Mặc Gia Kỳ mau trông coi tốt thằng ghệ nhà anh, coi chừng buổi tối tôi bò đến phòng bạo cúc mấy người!"

Mặc Gia Kỳ là một đứa bé chịu sự giáo dục của gia đình tốt, không cao lắm, cũng chỉ khoảng 1m72, thường đọc hết thảy các sách quốc học, nhất là 《Sơn Hải Kinh》, 《Hoài Nam Tử》 chẳng hạn, những trò chơi giống công ty làm ra căn bản đều là các loại quái thú cậu thiết kế, giờ phút này cậu ngại ngùng nâng kính đen, lo lắng liếc mắt nhìn bốn phía, lúc này mới mềm nhũn nhỏ giọng nói: "Chị Trang, nói nhỏ thôi....." "Vẫn là Tiểu Mặc nhà ta là tốt." Trang Thành Điệp mặt mày hớn hở, nói rồi cô phất tay: "Tất cả mọi người đã vào rồi, chúng ta cũng mau vào thôi!"

Nhờ phúc của Lý Úy Nhiên, Trang Thành Điệp có thể ngồi cùng một bàn cơm trưa với Hoàng Phủ Thần, trong lúc lãnh đạo Vũ Văn Linh và Hoàng Phủ Thần sống chết cụng rượu khiến cô trợn mắt đứng nhìn, cô chính là lần đầu tiên nhìn thấy có người có thể quật ngã lãnh đạo Vũ Văn Linh nha!

Đoạn thời gian giữa trưa này chỉ là tiết mục đệm nho nhỏ, rất nhanh Vũ Văn Linh được Hoàng Phủ Thần đưa về phòng, đám viên chức nhỏ như họ ba năm mới tổ chức đi chơi, hăng hái bừng bừng bước lên hành trình du lịch trong công viên giải trí.

Trang Thành Điệp từ trước khi đến đã làm đủ bài tập, cố ý bảo ba người đều mang theo áo tắm, bốn người họ cũng chưa từng chơi qua mấy thứ như

https://thuviensach.vn

tàu lượn siêu tốc thuyền hải tặc gì gì đó, mà chạy tới công viên đáy biển chơi lướt sóng.

Công viên đáy biển hẳn là nơi khu giải trí 3D bỏ vốn đầu tư lớn nhất, công viên chủ đề tổn hao nhiều nhất, chiếm cả ngàn mẫu, xây dựng tráng lệ, tổng thể thiết kế theo khuynh hướng phương tây chủ nghĩa hậu hiện đại, đơn giản nhưng khí thế, công viên đáy biển chia làm hai khu lớn, một khu là Thủy Tộc, trung tuần mỗi tháng đều tiến hành cho động vật biểu diễn, một khu còn lại là khu vui chơi trên nước khổng lồ, khu giải trí 3D cố ý đào một cái hồ, làm một máy tạo sóng, cung cấp cho mọi người niềm vui hưởng thụ trò chơi vận động lướt sóng.

Buổi chiều lại bất tri bất giác cứ thế thoáng cái trôi qua, đợi đến khi bốn người tới giờ cơm trở lại làng du lịch, phát hiện mọi người còn chưa về, làng du lịch to như vậy lại im ắng không bóng người, một phục vụ viên sắc mặt xám trắng nhìn thấy họ vào cửa, lịch sự mời họ đến nhà ăn lộ thiên, nói đã chuẩn bị xong tiệc nướng.

Tiệc nướng! Tiệc nướng! Bốn người đều là những kẻ ăn thịt tiêu chuẩn, vừa nghe những lời này tất cả đều hai mắt tỏa sáng, chạy vội tới nhà ăn lộ thiên vừa nhìn, phát hiện nguyên liệu nướng đã sớm chuẩn bị tốt, giám đốc điều hành Hoàng Phủ Thần đang mặc thân âu phục, ngồi nghiêng trên ghế, một bên vuốt ve con mèo đen lớn ngồi trên đầu gối, một bên đang cẩn thận đọc sách.

Con mèo đen lớn kia vốn đang lim dim mắt ngửa đầu, tựa hồ đang thích ý hưởng thụ sự vuốt ve của Hoàng Phủ Thần, sau khi nghe được bốn người vào nhà ăn lộ thiên lỗ tai run lên, mở đôi mắt không gợn chút sợ hãi nhìn bốn người một lượt, sau đó tao nhã nhảy xuống đầu gối anh ta, xoay người đi.

Trang Thành Điệp vốn có hảo cảm với Hoàng Phủ Thần, nhìn thấy trong phòng ăn chỉ có mình anh càng dũng cảm quên mình đánh tới, cười hì hì

https://thuviensach.vn

nói: “Giám đốc Hoàng Phủ, anh đang đọc sách gì đó?”

Hoàng Phủ Thần nhàn nhạt cười, đứng giơ lên quyển sách trên tay, Trang Thành Điệp nhìn mặt bìa viết 《 Tâm lý học phạm tội 》, le lưỡi, không suy nghĩ nhiều nữa, nghịch ngợm hỏi: “Giám đốc Hoàng Phủ, giữa trưa anh đề cử nhiều mục như vậy, bọn em đều có chút đáp ứng không xuể, có thể đề cử thứ gì cực kỳ kích thích không?”

Hoàng Phủ Thần hơi cau mày, sau khi suy nghĩ trong chốc lát mỉm cười: “Muốn tìm kích thích mọi người tại sao không đến cửa hàng tượng sáp hiện đại xem?” Bốn người nghe thấy liền ngạc nhiên, nơi này còn có cửa hàng tượng sáp? Hơn nữa còn cực kỳ kích thích? Mạnh Giai Vỹ không thể chờ được hỏi: “Không phải cửa hàng tượng sáp Tussauds chứ?”

Hoàng Phủ Thần nghe vậy xin lỗi lắc đầu: “Cửa hàng tượng sáp Tussauds tạo hình chủ yếu là danh nhân, chỗ chúng tôi thì lại là..... Cửa hàng tượng sáp tử vong.” Bốn người liếc mắt nhìn nhau, đều có chút không rõ cái gì gọi là cửa hàng tượng sáp tử vong, Hoàng Phủ Thần nhàn nhạt cười, tay cũng bất giác đùa nghịch chiếc nhẫn hồng mã não trên tay kia, tiếp tục bình thản giải thích: “Chúng tôi mở cửa hàng tượng sáp tử vong này, bình thường đều là căn cứ hình dáng đặc thù của du khách nhanh chóng làm ra mô hình, cho các bạn có thể nhìn thấy lúc bạn chết sẽ có bộ dáng gì, nói cách khác --" Con ngươi mắt anh ta lộ ra một cỗ tình tự không nói rõ được, khóe miệng hơi nhếch lên, tựa hồ mang theo một tia khổ sở, bật cười: “Khu tượng sáp này có thể đoán trước chính xác bộ dáng lúc bạn chết.”

Bốn người đồng loạt bị dọa giật mình, đoán trước chính xác? Thật là chưa từng nghe nói qua, song ngẫm lại thật đúng là vô cùng hoang đường, Hoàng Phủ Thần nhìn bộ dáng bốn người có chút ngây ngốc, lại cười: “Đây chẳng qua là trò chơi.....” Nói rồi, anh ta chuyển chủ đề, “Tất cả mọi người đói bụng chưa? Thịt nướng đã sớm chuẩn bị xong.”

https://thuviensach.vn

Mặc Gia Kỳ đói dữ dội, đứng một bên nghe họ nói chuyện bụng đã sớm sôi ùng ục, Mạnh Giai Vỹ ở một bên cũng không để tâm nghe họ nói chuyện, nương thân thể Mặc Gia Kỳ yểm hộ trốn phía sau cậu, dụng ý xấu nhéo nhéo mông cậu, nhỏ giọng trêu chọc: “Đói bụng hả? Để tướng công đút em ăn nha.”

Những lời này vừa nói xong, Mặc Gia Kỳ liền nhìn thấy Hoàng Phủ Thần hơi quay đầu, ánh mắt sắc bén thoáng cái quét tới trên người mình, xong rồi! Những người khác đã nghe thấy! Mặt cậu thoáng đỏ bừng, một chân thúc phía sau Mạnh Giai Vỹ, nghiêm khắc cảnh cáo: “Nhỏ giọng chút!”

May là Hoàng Phủ Thần không biểu hiện vẻ mặt quái dị gì, Mặc Gia Kỳ lúc này mới thở dài một hơi, bắt đầu tự giúp mình nướng đồ. Kỳ quái chính là, bữa tiệc nướng này chỉ có bốn người họ cộng thêm Hoàng Phủ Thần tham gia, những người khác tựa hồ đã biến mất cũng chưa từng xuất hiện, bốn người muốn gọi điện cho những người khác lại phát hiện điện thoại di động không có tín hiệu, mới vừa cảm thấy có chút thấp thỏm lại bị một câu hời hợt “Họ đều đã đi chơi những hạng mục chỉ có thể chơi buổi tối rồi” của Hoàng Phủ Thần, bốn người nhìn nhau, Trang Thành Điệp nhún vai tỏ vẻ không sao cả, hắn cũng sẽ không xảy ra nguy hiểm gì.

Làng du lịch cung cấp đồ nướng cần gì có đó, đủ loại thịt nướng lòng nướng rau cải thiếu chút nữa khiến bốn người ăn no căng bụng, thể lực Trang Thành Điệp và Lý Úy Nhiên đã sớm chống đỡ hết nổi, ăn no liền trở về phòng nghỉ ngơi, mà Mạnh Giai Vỹ và Mặc Gia Kỳ thì lại đến tầng hầm của làng du lịch đánh bi-a một lát, lúc này mới về phòng.

Hai người lén lén lút lút đã gần hai năm, cả trong công ty cũng chỉ có Trang Thành Điệp và Lý Úy Nhiên phát hiện JQ của hai người, lúc này đây ra ngoài chơi hai người họ càng như nguyện mà được phân tới một phòng, Mạnh Giai Vỹ sau khi vào cửa liền đẩy Mặc Gia Kỳ lên cửa, đem tất cả sức nặng thân thể đặt lên người cậu, tùy ý mà hôn lên.

https://thuviensach.vn

Mặc Gia Kỳ ngoan ngoãn cùng hắn miệng lưỡi giao hòa, hai người hôn môi hồi lâu, Mạnh Giai Vỹ mới dùng ngón cái xoa xoa dấu vết trong suốt bên mép Mặc Gia Kỳ, lại nhịn không được hôn chụt một cái, thấp giọng hỏi: “Chúng ta lên giường?”

“Em muốn tắm.” Mặc Gia Kỳ ngửa mặt nghịch ngợm cắn lại một cái lên môi hắn, xảo trá mà hấp dẫn: “Hay là chúng ta cùng tắm?” Mạnh Giai Vỹ bật cười, đưa tay hung hăng đánh mông cậu: “Anh thích nhìn bộ dáng gợi dục của em.”

Mặc Gia Kỳ hắc hắc cười chạy đi tắm, Mạnh Giai Vỹ vừa định lên giường thoát y phục, cánh cửa lại bị người gõ vang.

Người ngoài cửa tựa hồ cực kỳ cung kính, tiếng gõ cửa cũng vô cùng lễ phép vang lên ba tiếng, dừng lại một giây, sau đó thanh âm vang lên: “Mặc tiên sinh Mạnh tiên sinh có đó không? Tôi là Hoàng Phủ Thần.”

Lúc này anh ta tới đây làm gì? Mạnh Giai Vỹ cũng không mặc quần áo, lưng trần ra mở cửa, Hoàng Phủ Thần liền tựa như cực kỳ xấu hổ cúi đầu xin lỗi, rũ mắt đưa cho hắn một túi đồ: “Mạnh tiên sinh, đây là thứ anh cần.”

Mạnh Giai Vỹ nhìn túi nhựa màu đen cũng không biết có gì bên trong, nhưng hắn vẫn nhận lấy, không cẩn thận đụng phải tay Hoàng Phủ Thần đột nhiên run bần bật, ôi chao, tay anh ta thật là lạnh, còn chưa kịp phun chửi, Hoàng Phủ Thần lại hơi cúi người, cái gì cũng không nói, xoay người rời đi.

Đây tới cùng là cho mình cái gì nha! Mạnh Giai Vỹ xoay người đóng kỹ cửa phòng, vừa mở túi nhựa nhìn, không nhịn được vừa tức giận vừa buồn cười, hóa ra là một KY loại 355ml, còn có một tá condom, đây..... Thật là vì hai người họ mà lo lắng nha.

Lẩm bẩm chửi, ấn tượng của Mạnh Giai Vỹ về Hoàng Phủ Thần tốt lên không ít, tối thiểu người này làm việc rất trầm ổn, hắn chỉ là một khách

https://thuviensach.vn

hàng mà cũng có thể được săn sóc tỉ mỉ, vậy đối với những người khác hắn là tốt lắm! Thật là một người tốt. “Vừa rồi là ai thế?” Mặc Gia Kỳ lộ ra mái tóc ướt sũng, híp mắt nhìn túi nhựa trên tay hắn, “Anh cầm gì vậy?”

Mạnh Giai Vỹ giảo hoạt cười: “Thứ tốt.”

Mặc Gia Kỳ nhanh chóng tắm xong, hai người liền một bên hôn một bên chầm chậm từ mặt đất chuyển lên giường, khi cậu nhìn thấy Mạnh Giai Vỹ cầm KY trên tay ở phía sau cậu bôi loạn, không nhịn được mở to mắt: “Sao anh còn mang theo loại đồ này?..... A!” Ngón tay xâm nhập nặng nề nhấn vào chỗ mẫn cảm, không khỏi làm cậu gọi thành tiếng, Mạnh Giai Vỹ cười hắc hắc: “Đây chính là Hoàng Phủ Thần tặng anh, anh đã nói anh ta nhất định là cong, hơn nữa còn là 0 đó.”

(Tiêu: KY là gel bôi trơn đó >.< vừa dịch xong cái này ra ngoài mua thuốc ún liền nhìn thấy trong tủ có đặt nguyên tuýp KY, thì ra nó có thật đó T^T nhưng ko dám hỏi cô dược sĩ đó có phải gel bôi trơn ko =)))

Ngón tay phía sau bắt đầu nhanh chóng ra vào, chỉ chốc lát sau cậu cũng không biết mấy ngón tay, Mặc Gia Kỳ quỳ sát một bên giường chịu đựng tần suất ma sát, một bên nhíu mày biểu đạt quan điểm của mình: “A!..... Em chung quy cảm thấy giám đốc này có vấn đề.. ....Anh ta không có mùi của con người..... A!”

Ít nhiều cũng có KY, Mạnh Giai Vỹ tiến vào vô cùng thuận lợi, chỉ chốc lát sau, tiếng nước va chạm liền càng lúc càng lớn, các kiểu đa dạng, các loại tư thế đều thử một lần, mãi cho đến khi chà đạp Mặc Gia Kỳ đến hết hơi, chỉ có thể gắt gao dùng hai tay ôm thân thể hắn, cảm thụ được cảm giác vui sướng không ngừng sinh ra trong thân thể.

Ma sát càng lúc càng nhanh, nhưng Mặc Gia Kỳ lại chợt cảm giác không đúng, tại sao, cậu chỉ có thể cảm giác được bên trong phía sau đều là nước

https://thuviensach.vn

dính dấp, cảm giác vốn là kiểu đóng cọc, sao hiện giờ lại thành khoái cảm quấy trộn?

“A!.....” Mạnh Giai Vỹ bắn ra, rời khỏi thân thể Mặc Gia Kỳ, hắn cũng thở hổn hển, có chút nghi hoặc nhìn nửa người dưới mình.....Hai người đồng thời thét thành tiếng! Mạnh Giai Vỹ.....Của hắn.....Của hắn.....JJ hắn đã tan chảy! Tan chảy như nến, như một que kem!

+++

Sáng sớm hôm sau, bốn người liền quyết định đi chịu chút kích thích, dọc theo bản đồ đi tới khu giải trí chủ đề Hiện Đại, lúc này mới 10h sáng, rất nhiều thiết bị giải trí vừa mới khởi động, cũng đã xếp hàng rất đông người, bốn người cười nói vui vẻ, xuyên qua lớp lớp người, rốt cuộc đi tới cửa hàng tượng sáp nằm ở một góc xó hẻo lánh.

Cửa hàng tượng sáp trang hoàng cũng không tốt lắm, tường màu trắng có chút bong tróc, lộ ra gạch đỏ bên trong, tổng thể thoạt nhìn như nhà cổ thập niên 80, chỉ có nhà lầu hai tầng, ngay cả một cái giới thiệu cũng không có, chỉ treo bên cạnh năm chữ to “Cửa Hàng Tượng Sáp Tử Vong”, nhà cửa vắng vẻ, thanh thanh lãnh lãnh ngay cả một du khách cũng không có, cửa soát vé chính là một ông già, tóc bạc da gà, có chút gù, mắt trái mang một tròng mắt nhân tạo cùng loại với cầu thủy tinh, cầm xấp vé ngồi ở cửa, không hề nhúc nhích nhìn từ xa còn tưởng rằng ông chính là một tượng sáp.

Nhìn thấy bốn người đang đến, ông già cũng không nói gì, chỉ chuyển động con ngươi còn hoạt động kia, quỷ dị đánh giá cả bốn người một lượt, lúc này mới duỗi tay ra, khàn giọng nói, trầm thấp nói một câu: “Vé.”

Ông già này, có phải có vấn đề không, bốn người nhìn nhau, đều cảm thấy vô cùng kỳ quái, khu giải trí 3D có chế độ vé liên vận mà, họ có thể đứng ở đây chứng tỏ họ nhất định đã mua vé, họ chơi tất cả các thiết bị cũng chưa từng soát vé của họ, đây rốt cuộc là có ý gì? Ông già vẫn duỗi

https://thuviensach.vn

tay, không hề giải thích, may là Lý Úy Nhiên vô cùng cơ trí, lấy ra vé liên vận du lịch ba ngày Hoàng Phủ Thần phát cho họ: “Đây.”

Ông già vẫn không nói gì, sau khi tiếp nhận vé thì ở trên vé bấm một cái, lại đưa trả lại cho Lý Úy Nhiên, tiếp tục vươn tay: “Kế tiếp.” Ba người còn lại làm mặt quỷ với nhau, đồng loạt đưa vé tới, ông già bấm từng cái, dùng bàn tay khô héo như vỏ cây, chỉ chỉ cổng cửa hàng tượng sáp tử vong, trong con ngươi lộ ra biểu cảm nói không rõ được, thấp giọng nói: “Vào đi.”

Bốn người nhìn bộ dáng âm dương quái khí của ông già tất cả đều méo miệng, mặc dù cảm thấy có chút cụt hứng, nhưng không nói gì đi vào trong cửa hàng tượng sáp.

Bên trong cửa hàng tượng sáp một mảnh đen nghịt, tối om ngay cả tượng sáp cũng nhìn không thấy một cái, âm u tăm tối khiến người ta cảm giác cực kỳ khủng bố, nhưng khi người cuối cùng là Mặc Gia Kỳ tiến vào, cửa lại ầm một tiếng, gắt gao đóng lại, đẩy thế nào cũng đẩy không ra.

Ngay sau đó, đi đầu Trang Thành Điệp cảm thấy trên đầu mình chẳng biết có cái gì, cứ gõ đầu của cô.

Lực đạo kia cực kỳ nhẹ, tựa hồ có người đang dùng đầu ngón tay gõ đỉnh đầu cô, Trang Thành Điệp theo phản xạ ôm đầu ngồi xổm xuống, lập tức kêu một tiếng sợ hãi, theo sát sau cô Lý Úy Nhiên bị tiếng đóng cửa dọa giật mình, theo phản xạ xoay người lại nhìn, nào ngờ lúc này Trang Thành Điệp hét một tiếng, dọa đến chính cô cũng hét to lên.

Mặc Gia Kỳ phản ứng đầu tiên, tâm lý cảm thấy một trận ác hàn, lập tức nhào lên liều mạng đập cửa: “Này này này mở cửa! Mở cửa! Có ai không? Mở cửa!” Ngoài cửa không ai đáp lại.

Cánh cửa này tựa hồ đã ngăn cách mối liên kết với bên ngoài, trước khi vừa vào cửa còn có thể nghe thấy tiếng quát tháo, lúc này cái gì cũng nghe

https://thuviensach.vn

không được nữa, cửa hàng tượng sáp tối như mực ngay cả một tia sáng cũng không có, bốn người chỉ có thể từ trong tiếng nói chuyện vừa rồi cảm nhận được họ đi tới một căn nhà cực kỳ rộng, nói chuyện đều có tiếng vọng, hơn nữa một chút hơi người cũng không có, trong không khí tràn ngập cảm giác âm lãnh ẩm ướt, im ắng khiến người ta cảm thấy nỗi sợ xâm nhập cốt tủy.

Trang Thành Điệp lá gan nhỏ nhất, ngồi xổm trên mặt đất động cũng không dám động, nức nở nhỏ giọng cầu cứu: “Các cậu ở đâu vậy..... Cứu tôi.....” Mặc Gia Kỳ còn đang cố gắng vỗ cánh cửa, Mạnh Giai Vỹ mặc dù cảm thấy khiếp vía, hắn đi lùi vài bước, bắt được Mặc Gia Kỳ: “Đừng hoảng đừng hoảng! Lấy điện thoại di động của mọi người ra, chị Lý, chị không phải có một máy DV, bên trong không phải có công năng nhìn ban đêm sao, nhanh bật lên!”

(Tiêu: DV là máy quay kỹ thuật số, viết tắt của Digital Video)

Trang Thành Điệp nghe thấy những lời này lập tức mở iphone 4S của mình lên, nhưng màn hình chỉ có một chút ánh sáng nhỏ, chỉ có thể chiếu ra chút ánh sáng, cô quơ điện thoại di động của mình gào khóc: “Tớ ở đây..... Cứu tớ cứu tớ.....” Lý Úy Nhiên run lẩy bẩy lấy ra DV của mình, mở công năng nhìn ban đêm lên nhìn thấy chân mình mới thoáng thở phào, hướng phía Trang Thành Điệp phát ra âm thanh chậm rãi đi về phía trước vài bước, nhìn thấy Trang Thành Điệp và Mạnh Giai Vỹ song song ngồi xổm trên mặt đất, không nhịn được cười: “Con bé này.....A, chị nhìn thấy em rồi.....A! Tiểu Mạnh sao cậu chạy lên trước rồi.....”

.....Không đúng! Lý Úy Nhiên sợ đến tay run rẩy, thiếu chút nửa hất văng máy DV cầm trong tay, vừa rồi thanh âm củaMạnh Giai Vỹrõ ràng từ phía sau mình truyền đến, sao nháy mắt cậu ta đã chạy lêntrước rồi! Người ngồi song song với Trang Thành Điệp trên mặt đất kia là ai!

https://thuviensach.vn

“Mạnh Giai Vỹ Mạnh Giai Vỹ cậu lên tiếng cho lão nương!” Âm điệu của Lý Úy Nhiên mang theo tiếng nghẹn ngào còn có chút run rẩy, run run rẩy rẩy mà chiếu máy DV về hướng vừa rồi, phát hiện chỉ có mình Trang Thành Điệp xong thở phào nhẹ nhỏm, đồng thời thanh âm của Mạnh Giai Vỹ từ phía sau truyền đến: “Chị Lý làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

Mạnh Giai Vỹ dùng là điện thoại di động sony ericsson đời cũ, còn có công năng đèn pin, trong nháy mắt không gian hắc ám được một tia sáng rõ ràng chiếu rọi, Mặc Gia Kỳ kéo tay hắn theo phía sau, hai người sau khi hội hợp lại tìm được Trang Thành Điệp, cô bé lúc này cố sức chạy như điên sang, ôm chầm lấy Lý Úy Nhiên: “Oa.... ..Vừa rồi làm em sợ muốn chết, em cứ nghĩ mình chết mất. .... .Đúng rồi, chị không phải vừa gọi Tiểu Mạnh sao, Tiểu Mạnh cậu ấy di chuyển rồi?”

Lý Úy Nhiên bị vóc dáng cao gầy như sào phơi đồ của Trang Thành Điệp đè đến khó chịu, nghĩ đến vừa rồi nhìn thấy Mạnh Giai Vỹ kia, liền cảm thấy trong lòng một trận ác hàn, người ngồi cùng Trang Thành Điệp kia..... Đến tột cùng là ai? Cô miễn cưỡng cười cười, qua loa vỗ lưng cô bạn tỏ vẻ an ủi, hỏi: “Chúng ta bây giờ nên làm gì?”

Làm sao đây..... Bốn người đồng thời cảm giác được nỗi lo sợ bất an, một bên Trang Thành Điệp lại hiếu kỳ hỏi: “Các cậu có cảm thấy không, tình cảnh hiện tại của chúng ta rất giống một trò chơi nha.....A! Chính là Silent Hill!”

“Chị gái à đừng nói nữa!” Ba người còn lại đồng thanh ngăn cản cô, sắc mặt Mặc Gia Kỳ lại vô cùng nặng nề: “Tôi chung quy cảm thấy chúng ta bị Hoàng Phủ Thần lừa, đây rõ rành rành là một âm mưu.” Nói rồi, cậu dùng điện thoại di động quơ lên bốn phía, nhìn thấy bên trong cửa hàng tượng sáp tối đen như mực trống rỗng cái gì cũng không có, càng thêm chứng thật suy nghĩ của cậu: “Mọi người nhìn xem, nơi này nào có tượng sáp, nhất định là bị người ta lừa rồi.”

https://thuviensach.vn

Ba người vừa nghe lời này, lập tức giơ điện thoại lên xem xét, nương theo ánh sáng yếu ớt chậm rãi chiếu rõ nơi họ đứng.

Nơi này tựa hồ rất giống nhà của hộ giàu có trong kịch thời Dân quốc, nơi họ đang đứng tựa hồ chính là phòng khách, phía sau là cửa chính, nhìn xa về phía trước còn có thể thấy cầu thang, không có đồ dùng gì, trang hoàng tổng thể theo khuynh hướng những cảnh niên đại 60, 70 trong phim Hồng Kông mới có, trên mặt đất trải thảm hình thoi trắng xanh đan xen nho nhỏ, người đi ở phía trên cũng không nghe thấy âm thanh gì.

Bốn người cũng không dám bước quá lớn, túm tụm một chỗ xem xét, mà Mạnh Giai Vỹ cầm di động của hắn quét qua bốn phía, thình lình đồng tử co rụt lại, nhìn trừng trừng nơi nào đó trên trần nhà, thét thói tai: "Ai vậy!"

Ba người còn lại vừa nghe, đều ngẩng đầu nhìn về phía đó, không nhịn được đồng thời hét ầm lên. Trên trần nhà treo một người, nói đúng hơn, người treo là Trang Thành Điệp.

Trang Thành Điệp trên trần nhà hiển nhiên đã chết từ lâu, nhưng không biết tại sao xác chết giống như bị ai đó lay động, hơi đong đưa, lúc này cô bị một sợi dây thừng mỏng buộc trên cổ, lệch đầu, con ngươi lồi ra, đầu lưỡi cũng hơi thè, hai tay gắt gao níu lấy sợi dây, tựa hồ khi còn sống đang không ngừng giãy giụa, mặt đều nghẹn thành màu tím đỏ, dữ tợn cực kỳ.

Quá mức đáng sợ! Lúc này Trang Thành Điệp sợ đến hoa dung thất sắc, đặt mông ngồi bệt trên đất, suy sụp khóc rống lên: "Cứu tôi, ai cứu tôi với!" Lý Úy Nhiên mặc dù bị dọa cũng không nhẹ, nhưng lúc này cô rất nhanh kịp phản ứng, một tay ôm lấy Trang Thành Điệp, an ủi: "Con bé này, đừng khóc, đây đều là giả!"

"Đây là tượng sáp!" Mạnh Giai Vỹ thần kỳ trấn định, không ngờ hắn còn lớn mật nhéo nhéo cái chân lở lửng giữa không trung, sau khi xác định

https://thuviensach.vn

là giả, thoáng cái liền chỉ ra chỗ bất đồng của người treo cổ này: "Mọi người nhìn xem, lòng bàn chân cô ấy đánh số, 2..... 1..... 9? Có nghĩa gì?" 219? Đây là ý gì? Trang Thành Điệp lắc đầu liên tục, trong con ngươi tràn ngập sợ hãi, không ngừng co rụt vào lòng Lý Úy Nhiên: "Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, vừa rồi em đứng đó.....Hóa ra người gõ đầu em là cái chân kia.....Em không muốn chết đâu....."

Lý Úy Nhiên là một người cực kỳ tỉnh táo, giờ phút này cô vỗ vỗ lưng Trang Thành Điệp, lớn mật đưa ra suy nghĩ của bản thân: "Tôi thấy, đây là cửa hàng tượng sáp tử vong rồi."

"Có ý gì?" Mặc Gia Kỳ cau mày hỏi, cậu mặc dù không thét lên, nhưng bị tượng sáp thi thể của Trang Thành Điệp dọa đến mặt mũi trắng bệch, "Chị Lý chị nói xem, con bé này..... Sau này sẽ treo cổ.....Mà chết?"

"Không đúng." Mạnh Giai Vỹ lắc đầu, "Mọi người nhìn xem, trên tượng sáp này mặc quần áo cùng hiện tại giống nhau như đúc, không kém một ly, hơn nữa mọi người nhìn xem ngay cả chiếc lắc trên mắt cá chân cũng cùng kiểu dáng, mọi người lại nhìn, đồng hồ trên cổ tay cô ấy có thể phóng đại..... ...Hiển thị chính là 10:10 phút..... Vậy nói cách khác..... .. " Hai người đồng thời nghĩ tới phần sau Mạnh Giai Vỹ còn chưa nói ra, trái tim khiếp sợ muốn nhảy ra ngòai, cũng không hẹn mà đồng thời nhìn điện thoại di động, bây giờ là 9h40.....Ý này chính là.... ...Trang Thành Điệp còn nửa giờ nữa sẽ chết?

Bản thân Trang Thành Điệp cũng hiểu đạo lý này, nhất thời sợ đến ngay cả khóc cũng khóc không nổi, chỉ có thể há hốc miệng khô cằn nhìn thi thể mình, một câu cũng nói không được.

Bầu không khí ghê rợn vẫn lan tràn chung quanh bốn người, Mặc Gia Kỳ cắn môi, lại nhìn Trang Thành Điệp đã sợ ngây người một chút, giậm chân: "Chúng ta bây giờ còn chờ gì nữa, không mau chóng tìm đường ra,

https://thuviensach.vn

thật sự ở đây chờ chết à!" Một câu nói thức tỉnh mọi người, bắt đầu thương lượng.

Bốn người đều là dân làm trò chơi, ngày thường cũng chơi chút trò chơi sản phẩm của công ty khác, đương nhiên cũng chơi không ít trò chơi kinh dị, cho nên đến lúc này họ lại dị thường trấn định, thương lượng ra kết quả chính là Mặc Gia Kỳ xung phong đi đầu, Trang Thành Điệp và Lý Úy Nhiên trốn ở giữa, Mạnh Giai Vỹ bọc hậu.

"Ầm!" Trong cửa hàng tượng sáp yên tĩnh đột ngột truyền đến một tiếng nổ nặng nề, khiến bốn người còn chưa thương lượng xong hết thảy bị dọa giật mình, song sau tiếng nổ này thì không còn thanh âm gì nữa, bốn người dựng thẳng lỗ tai nghe hồi lâu, Lý Úy Nhiên mới nhỏ giọng hỏi: "Có người?"

Mặc Gia Kỳ lắc lắc đầu, chỉ chỉ trần nhà nhỏ giọng nói: "Tựa hồ từ trên lầu truyền tới....." "Suỵt.....Em chắc chứ?" Mạnh Giai Vỹ nhỏ giọng hỏi, lục ba lô phía sau, lấy ra một đôi giày vải, lại chia một chiếc xỏ giày cho Mặc Gia Kỳ: "Cho em, anh không có dư vũ khí, em cầm cái này, chúng ta tới đó nhìn xem."

Không kịp phun chửi lấy cái xỏ giầy làm vũ khí, Lý Úy Nhiên liền vội giục nhỏ giọng nói: "Không! Muốn đi cùng đi! Đừng để bọn chị lại!" Mặc Gia Kỳ nhíu mày, giơ điện thoại lên nhìn đồng hồ: "Được rồi, chúng ta cùng đi, chú ý an toàn."

Vừa rồi hướng thanh âm phát ra nghiêng về bên trái, bốn người lặng yên không một tiếng động lên lầu, phát hiện lầu hai chỉ có hai hành lang thật dài, hành lang vô cùng nhỏ hẹp, chỉ có thể chứa hai người song song đi qua, sâu nhìn không thấy điểm cuối, hai bên đều là phòng, cửa gắt gao đóng kín, song có một phòng cách gần họ trên cửa dán tờ giấy màu trắng, phía trên viết ngày 14 tháng 9 năm 2012, phía dưới cùng còn viết nhóm chữ nhỏ "Hoàng Phủ Thần", làm cho người ta thực nghĩ không ra.

https://thuviensach.vn

Ngày 14 tháng 9, đây chẳng phải là ngày hôm qua sao? Bốn người hai mặt nhìn nhau, trên này viết Hoàng Phủ Thần có ý gì? Trang Thành Điệp vẫn sợ đến có chút phát run, trốn phía sau Mặc Gia Kỳ, lén lút hỏi: "Hay là chúng ta vào xem?"

Nơi này tuyệt đối có liên quan 100% tới Hoàng Phủ Thần! Ba người còn lại gật đầu, đợi trong chốc lát cũng không thấy ai trong bốn người tới mở cửa, Mặc Gia Kỳ nhìn điện thoại di động: "Để tôi!" Nói rồi, liền đưa tay đặt lên nắm cửa.

Cánh cửa phát ra tiếng vang kẽo kẹt nho nhỏ, nhanh chóng mở ra. Trong phòng rất tối, cũng không có cửa sổ, khi họ còn chưa vào cửa, tất cả lại bị cảnh tượng bên trong dọa ngây ngốc!

Chỉ thấy trên mặt đất xác chết la liệt, lãnh đạo Vũ Văn Linh, vợ của y Hàn Lâm, con trai Vũ Văn Vân, còn có đồng nghiệp của họ —— Nói là muốn đi chơi xe vượt núi Nhị Cẩu Tử, Sơn Miêu, Tiểu Bạch Liên Hoa vân vân toàn bộ 9 người nằm trên sàn nhà, bộ dáng gia đình ba người Vũ Văn Linh hoàn hảo, ít nhất chỉ là đầu rơi máu chảy, mà đám người Nhị Cẩu Tử Sơn Miêu chết thảm thiết nhất, tựa hồ bị quẳng từ trên cao xuống hoặc là bị vật nặng đập nát hoặc là bị ô tô nghiền qua, thân thể có chỗ đều biến thành thịt nát, chỉ còn lại đầu lâu còn có thể nhận ra ai với ai.

Lý Úy Nhiên mặc dù khiếp sợ, nhưng chống cự không nổi cảnh tượng bực này, cô và Trang Thành Điệp ôm đầu hét hồi lâu, một đám co quắp ngồi dưới đất làm thế nào cũng không đứng dậy nổi, trái lại Mặc Gia Kỳ vẫn cực kỳ lớn mật, sau khi tùy tiện kiểm tra một thi thể, cười nhạo lên tiếng: "Mọi người nhìn xem! Họ đều là tượng sáp đó!"

Tượng sáp? Hai cô gái khôi phục chút tâm tình, Lý Úy Nhiên hít sâu hồi lâu, mới giả vờ cực kỳ trấn định cầm lấy một cái chân đứt bên cạnh, nắn nắn: "Đây tựa hồ là giày của Lão Cẩu..... Không sai..... Là giả..... .Hửm?" Nói rồi, cô nhìn xuống, liền thấy trên đế giày rõ ràng viết 224.

https://thuviensach.vn

224? Nhớ đến số 219 trên đế giày thi thể Trang Thành Điệp, Lý Úy Nhiên thình lình như được tưới sữa tươi lên đầu, vội vàng đứng dậy: "Mau mau! Nhìn hết xem! Mã số trên đế giày của họ! Tôi tựa hồ đã biết gì đó!"

(Tiêu: tưới sữa tươi lên đầu trong Phật giáo có nghĩa là truyền thụ trí tuệ; giúp người triệt để giác ngộ khai sáng)

Rất nhanh, mặc dù trong lòng chán ghét khó chịu, nhưng mọi người thoáng cái đã kiểm tra xong mã số, Sơn Miêu sáu đồng nghiệp họ là từ 229 đến 224, mà số thứ tự của cả gia đình Vũ Văn Linh lại là 213 đến 211..... Trang Thành Điệp là 219... ....

(Tiêu: Đoạn này ta nghĩ đám người Sơn Miêu hẳn phải là 219 đến 214 còn Trang Thành Điệp là 209 mới đúng thứ tự chứ:-? Hum qua Hoàng Phủ Thần bảo là còn 210 người nữa mà:-? Nên từ phía sau ta đổi lại lun cho phù hợp nha =.=)

Lý Úy Nhiên thoáng cái sững sờ tại chỗ, nếu ấn theo cách nói của cửa hàng tượng sáp tử vong, vậy đồng nghiệp của họ lãnh đạo của họ xem ra đã chết ngày hôm qua rồi, hơn nữa nguyên nhân tử vong khẳng định có liên quan đến Hoàng Phủ Thần, hơn nữa suy luận như vậy, thời gian tử vong của từng người cũng theo số thứ tự đếm ngược lại, nếu số 209 là Trang Thành Điệp treo cổ chết vào 10h10" mà chết, vậy..... Cô nhìn đồng hồ một chút, hiện giờ đã là 9h58..... Hiện giờ rối rắm hẳn là..... Ai là 210?

210 này bây giờ còn sống hay đã chết..... Người này đang ở bên ngoài.....Hay là một trong ba người.....Nhóm bọn họ?

Lý Úy Nhiên nghĩ tới đây, đột nhiên phát hiện sắc mặt Mặc Gia Kỳ cực kỳ khó coi, vừa định hỏi cậu ta, đầu cậu ta lại rơi xuống.

Trong mắt Lý Úy Nhiên, khoảnh khắc đầu Mặc Gia Kỳ rơi xuống đó, tựa hồ cấp tốc được camera quay chậm lại, thân thể cậu ta nặng nề ngã trên mặt đất, chỗ động mạch cổ phun ra máu giống như vòi rồng thẳng tắp phun

https://thuviensach.vn

lên tường, cũng có một phần nhỏ bắn lên người cô, mà đầu của cậu ta lại theo thân thể chậm rãi lăn xuống, lăn thẳng đến bên chân Trang Thành Điệp.

Mạnh Giai Vỹ rống lớn một tiếng, chạy qua liền ôm lấy đầu Mặc Gia Kỳ, nhẹ nhàng vuốt ve gò má cậu, cuối cùng rốt cuộc run lẩy bẩy nhịn không được khóc lên. Lý Úy Nhiên và Trang Thành Điệp hai cô gái cũng đã suy sụp, gắt gao ôm lấy nhau tựa ở góc tường, sau khi hét lên vài tiếng, lại đợi hơn nửa ngày, ba người mới hoàn toàn bình tĩnh trở lại, ai cũng không nói gì thêm.

Trong căn phòng một mảnh đen nghịt, chỉ có ánh sáng điện thoại yếu ớt Lý Úy Nhiên từ trong khiếp sợ vừa rồi chậm rãi khôi phục lại, dùng giọng run rẩy hỏi: "Chúng ta hiện giờ phải làm gì đây?" Trầm mặc hồi lâu Mạnh Giai Vỹ ngơ ngác nhỏ giọng nói: "Mọi người không biết hết thảy những việc này đều do Hoàng Phủ Thần kia giở trò quỷ sao."

Lý Úy Nhiên cười khổ một tiếng, còn có tâm tình đàm luận Hoàng Phủ Thần? Hiện giờ họ hẳn nên đàm luận chính là họ làm sao sống sót ra khỏi cửa hàng tượng sáp này! Cô cắn răng, bắt đầu nhanh chóng lọc rõ ràng suy nghĩ.

Dựa theo thời gian dán ở cửa cùng tượng sáp họ phát hiện trong phòng này, lãnh đạo và đồng nghiệp của họ khẳng định đã chết ngày hôm qua, điều này cũng có thể giải thích tại sao bốn người họ gọi điện cho y đều gọi không được, hơn nữa tờ giấy trên cửa viết tên Hoàng Phủ Thần, chứng tỏ sự việc này khẳng định có liên quan đến Hoàng Phủ Thần. Khi vừa mới vào cửa mở DV, chính cô từng nhìn thấy Mạnh Giai Vỹ và Trang Thành Điệp song song ngồi xổm trên mặt đất, nhưngMạnh Giai Vỹchân chính lại ở phía sau cô, vậy "Mạnh Giai Vỹ" ngồi xổm kia là thứ gì?

Có đúng là "quỷ" nhìn không thấy này giết Mặc Gia Kỳ không? Không đúng! Cô vừa rồi khi nhìn Mặc Gia Kỳ chỉ dùng máy DV của mình, nếu

https://thuviensach.vn

quỷ xuất hiện, máy DV của mình nhất định có thể nhìn thấy.....Nhưng vạn nhất quỷ này ẩn hình.....Chẳng lẽ nó bây giờ còn ở xung quanh họ?

Lý Úy Nhiên nghĩ tới đây run lẩy bẩy, thế giới này..... Thật sự có quỷ tồn tại sao? Nhưng mà.....Tượng sáp đầu tiên họ nhìn thấy là của Trang Thành Điệp, tượng sáp của Mặc Gia Kỳ đâu?

Nghĩ tới đây, Lý Úy Nhiên dồn dập hỏi: "Tiểu Mạnh, cậu vừa rồi nhìn có phát hiện cánh cửa đánh dấu hôm nay không, nói không chừng.....Nói không chừng.....Chúng ta đã ở bên trong!"

Tình tự của ba người mang theo sự nặng nề và suy sụp, Mạnh Giai Vỹ vẫn không nói gì, Lý Úy Nhiên vội vàng dùng điện thoại chiếu lên mặt hắn: "Tiểu Mạnh! Bây giờ không phải lúc đuổi theo người đã khuất, nếu hơi chút sai lầm người chết sẽ không chỉ một!" Mạnh Giai Vỹ bị ánh sáng điện thoại di động kích thích đến mắt mở không ra, hắn ngừng hồi lâu, mới thấp giọng nói: "Tôi nhớ trên cửa đối diện viết thời gian ngày hôm nay."

“Được! Chúng ta đi nhìn xem!” Lý Úy Nhiên có chút sốt ruột, nhưng khi nhìn thấy khuôn mặt sợ hãi của Trang Thành Điệp và bộ dáng chết lặng của Mạnh Giai Vỹ thoáng cái bạo phát: “Đi mau! Nói cách khác người chết kế tiếp sẽ không biết là ai nữa đâu!” Nói rồi, cô xoay đầu sang Trang Thành Điệp: “Nhóc con, kỳ thật chị cũng rất sợ hãi, bởi vì chúng ta căn bản không biết đối mặt với thứ gì, nhưng chúng ta bây giờ phải đoàn kết, mới có thể sống sót ra ngoài, hiểu không?”

Trang Thành Điệp nhỏ giọng nức nở một chút, do dự gật đầu.

Hiện tại, Lý Úy Nhiên đã trở thành người dẫn đầu trong ba người họ, qua thương lượng, họ quyết định để lại thi thể của Mặc Gia Kỳ, ngược lại thăm dò các phòng khác của lầu hai.

Điện thoại di động của Mạnh Giai Vỹ rất nhanh đã hết pin, trong cửa hàng tượng sáp một mảnh đen nghịt, ba người chỉ có thể dựa vào ánh sáng

https://thuviensach.vn

màn hình điện thoại di động yếu ớt mới có thể thấy rõ đường phía trước một chút, rất nhanh, họ liền nhìn thấy cuối hành lang tựa hồ có người lẳng lặng té trên mặt đất.

Tim ba người thình thịch nhảy loạn, nhưng vẫn cẩn thận chậm rãi tiến lên, đợi đến khi thấy rõ diện mạo đích thực của người nọ, Trang Thành Điệp che miệng lại nức nở một tiếng.

Người trước mắt này là Lý Úy Nhiên.

Lý Úy Nhiên thất thần tiến về phía trước vài bước, ngồi xổm xuống, trước đế giày nhìn một chút, viết 208, xem ra mình xếp phía sau Trang Thành Điệp, sẽ gặp tử thần ngay thôi.

"Bản thân" này lẳng lặng nằm trên mặt đất, hình chữ đại, đồng tử tản ra, miệng há to, một khối thủy tinh vỡ dài mảnh từ trong miệng cô xuyên qua, máu sau đầu chảy thành vũng, xem ra vụn thủy tinh đã đâm thủng đầu, đây mới là nguyên nhân chủ yếu gây tử vong.

"Đi! Chúng ta đi mau!" Lý Úy Nhiên sửng sốt nhìn tượng sáp của mình hồi lâu, lại trấn an Trang Thành Điệp đang nức nở một chút, vội vàng rời khỏi đó.

Phòng lầu hai rất nhiều, cơ hồ trên mỗi một phòng đều viết ngày tháng và tên người, họ lần lượt mở từng phòng xong thì xác nhận các phòng đều là tượng sáp đủ loại bộ dáng tử vong, càng cảm thấy trong lòng lạnh lẽo và kinh khủng, quần áo những người này đều mặc quần áo bình thường, có tượng sáp điêu khắc thật là kỳ diệu, người trước khi chết cầm máy ảnh nhãn hiệu gì cũng có thể nhìn thấy, vừa nhìn chính là du khách tới đây, chẳng lẽ tất cả những du khách này đều chết ở khu giải trí?

Khu giải trí 3D..... Thật sự quá mức kinh dị.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, họ rốt cuộc tìm thấy căn phòng viết ngày hôm nay và tên Hoàng Phủ Thần? Run lẩy bẩy đẩy cửa ra, trong căn phòng như trước một mảnh đen nghịt, nhưng ngoài dự liệu của họ chính là, tượng sáp trong căn phòng này chỉ có một khối tượng sáp trắng bóng, ba người vừa đi vào nhìn, tất cả đều hít ngược một hơi lạnh.

Một khối tượng sáp duy nhất này chính là Mặc Gia Kỳ, nhưng lạ lùng nhất chính là bộ dáng hiện giờ của Mặc Gia Kỳ. Lúc này toàn thân nó trần trụi, vẻ mặt hoảng sợ, con ngươi đều sắp lồi ra, hai chân cong lên hình chữ M, hai tay bày ra một động tác khước từ, tựa hồ muốn đẩy thứ gì đó trên người.

Lý Úy Nhiên buồn cười, ngồi xổm xuống nhìn bàn chân của khối tượng sáp này một chút, phía trên có khắc 210, quả thật thân là đồng nghiệp nữ thâm niên, cô chính là liếc mắt một cái liền nhìn ra Mặc Gia Kỳ lúc này hẳn đang cùng người ta ML, nhưng mà..... Tại sao tượng sáp này cùng cái chết của Mặc Gia Kỳ lúc nãy không giống chứ? Nghĩ vậy, cô nhìn về hướng Mạnh Giai Vỹ cũng đang khiếp sợ, thấp giọng hỏi: “Thế này là sao?”

(Tiêu: MK là viết tắt của Make Love:D)

“Tôi con mẹ nó làm sao biết thế này là sao? Cái nơi khốn nạn này! Cút mẹ nó đi!” Mạnh Giai Vỹ có chút suy sụp, thoáng cái quỳ xuống, không thể tin mà nhìn tượng sáp của Mặc Gia Kỳ, “Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.....Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Lý Úy Nhiên nhíu mày, khi vừa ngồi xổm xuống, nhìn lỗ sau của Mặc Gia Kỳ, miệng lỗ rõ ràng chảy ra một ít chất lỏng màu trắng sữa, tựa hồ lúc ấy Mặc Gia Kỳ hẳn là sau khi ML.....Trong lòng cô chợt động, đột nhiên quay đầu hỏi: “Lại nói tiếp, tối qua tiếng giường hai người kêu rất lớn, chúng tôi cách vách còn có thể nghe rõ ràng."

https://thuviensach.vn

Mạnh Giai Vỹ có chút mờ mịt, hồi lâu chưa kịp phản ứng, “Hả?..... Cái gì?” Lòng Lý Úy Nhiên lộp bộp vang lên một tiếng, ra dấu một chút hắn và tượng sáp Mặc Gia Kỳ, “Hả cái gì? Tôi rõ ràng từ trong mắt mèo nhìn thấy Hoàng Phủ Thần chạy đến phòng đưa cho cậu một túi nhựa màu đen.....Cậu.....”

Lý Úy Nhiên không dám nói tiếp, bởi vì cô thấy Mạnh Giai Vỹ đã mặt xám như tro tàn, trong con ngươi tràn ngập khiếp sợ: “Ngày hôm qua.....Tôi căn bản chưa từng gặp mặt Hoàng Phủ Thần, hơn nữa tôi cũng không lăn lộn trên giường với cậu ấy mà!”

Thế này là ý gì! Đồng tử Lý Úy Nhiên co rút, dồn dập hỏi: “Cậu có ý gì, mau giải thích rõ ràng!”

Mạnh Giai Vỹ giờ phút này có chút hỗn loạn, hắn không thể tin mà lắc đầu, cố gắng nhớ lại chuyện đã xảy ra ngày hôm qua: “Chúng tôi cùng một chỗ ăn đồ nướng xong chúng tôi lại đến tầng hầm đánh bi-a.....Sau đó tôi nhớ khi tôi muốn lên lầu cảm thấy mình ăn nhiều quá.....Vừa vặn muốn đi mua chút thuốc tiêu hóa, do đó tôi dạo một vòng quanh khu trò chơi, rốt cuộc tìm thấy trạm y tế, khi tôi trở về cậu ấy đã ngủ rồi.....”

Lý Úy Nhiên bắt lấy ngực mình thụt lùi vài bước, vẻ mặt không thể tin: “Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Tôi và con bé này tối qua rõ ràng nghe thấy Hoàng Phủ Thần tới tìm cậu, hai người sau khi nói vài câu anh ta liền đi, về sau hai người trở về phòng lập tức kêu rên, thanh âm cực lớn, hai bọn tôi hưng phấn suốt cả đêm!”

“Nhưng tôi thật là đi mua thuốc trong khu giải trí! Tôi dám thề tôi tuyệt đối không có ML!” Mạnh Giai Vỹ dồn dập nói xong câu đó tất cả mọi người rơi vào trầm tư, tất cả mọi người cảm thấy rùng mình: Nếu Mạnh Giai Vỹ đi mua thuốc thật lâu sau mới về phòng, vậy cùng Mặc Gia Kỳ.....Làm tình là ai chứ.....

https://thuviensach.vn

Hơn nữa nếu ấn theo cách nói của Hoàng Phủ Thần nữa, tượng sáp biểu diễn trong cửa hàng tượng sáp tử vong đều là hình dáng trước khi chết, vậy chứng tỏ Mặc Gia Kỳ từ lúc cùng ai đó ML đã chết rồi..... Vậy đi theo họ tới cửa hàng tượng sáp là thứ gì?

Mọi người khi nghĩ đến tầng tầng lớp lớp quan hệ này, không hẹn mà cùng nổi một thân da gà.

“Tôi không chịu được nữa! Tôi muốn về nhà!” Vốn lẳng lặng đứng phía sau họ Trang Thành Điệp đột nhiên suy sụp, khóc rống lên, quay đầu chạy ra cửa.

Con bé ngốc này! Lý Úy Nhiên trong lòng sốt ruột, cũng lật đật chạy theo muốn túm lấy cô, vậy mà cô bé chạy cực nhanh, ra cửa thoáng cái đã không thấy bóng dáng đâu.

Lý Úy Nhiên sợ đến mồ hôi lạnh nhỏ giọt, giơ DV trong tay không ngừng nhìn qua lại bốn phía, gặp quỷ rồi, Trang Thành Điệp khi nào có thể chạy nhanh như vậy, thoáng cái đã không thấy tăm hơi, ngay sau đó, cách không xa liền truyền đến một tiếng thét chói tai.

Đây là thanh âm của Trang Thành Điệp! “Mau! Tiểu Mạnh!” Lý Úy Nhiên dồn dập phân phó, cùng Mạnh Giai Vỹ chạy về hướng tiếng thét.

Tiếng thét đến từ phòng khách dưới lầu, khi hai người chạy đến đó, rõ ràng phát hiện Trang Thành Điệp bị treo ở nơi phát hiện tượng sáp cô bé giống nhau như đúc, đã tắt thở.

Lý Úy Nhiên bảo Mạnh Giai Vỹ kiểm tra một chút, quả thật, đây không phải tượng sáp, đây là người thật, chân trước Trang Thành Điệp vừa chạy, sau lưng đã bị người treo cổ tắt thở.....Thật sự khiến người ta khó có thể tiếp nhận.....

https://thuviensach.vn

Lý Úy Nhiên bỗng dưng cảm thấy tuyệt vọng, Mặc Gia Kỳ và Trang Thành Điệp đều đã chết.....Theo sau đó sẽ là số 208, kế tiếp chính là cô..... Nghĩ tới đây, cô rốt cuộc khóc thét lên.

“Chị.....Chúng ta vẫn nên tìm xem nơi nào có thể ra ngoài đi!” Sắc mặt Mạnh Giai Vỹ xám trắng, mặc dù hắn vẫn có chút khó hiểu, nhưng đợi ở căn phòng tùy thời sẽ mất mạng này quả thật sợ tới cực điểm.

Hai người lại lần nữa lên lầu hai, xem xét lại từng phòng một lượt, căn bản không có bất cứ đường ra nào, hơn nữa.....Thi thể Mặc Gia Kỳ cũng không thấy đâu.

Khi hai người phát hiện thi thể Mặc Gia Kỳ biến mất đều sững sờ đứng tại chỗ, khó tin nhìn đối phương: “Trong cửa hàng tượng sáp căn bản không có người.....Vậy..... Thi thể kia của Mặc Gia Kỳ đã đi đâu?

Mạnh Giai Vỹ cũng có chút suy sụp, che miệng lại khóc một hồi, Lý Úy Nhiên cũng không đành lòng, ôm lấy hắn từ phía sau, nhỏ giọng an ủi: “Chờ chúng ta còn sống ra ngoài, nhất định phải điều tra rõ nguyên nhân, đáp ứng tôi Đại Mạnh! Nhất định phải sống sót ra ngoài!”

Mạnh Giai Vỹ nghe xong những lời này, dần dần ổn định lại, qua hồi lâu, hắn mới gật đầu: “Được chúng ta đi!” Mới vừa nói xong câu đó, thình lình, lầu một lại truyền đến một tiến vang thật lớn, ngay sau đó, tiếng bước chân “thình thình thình” rất có quy luật đột nhiên từ dưới lầu vang lên, ngay sau đó, tiếng bước chân kia bắt đầu hướng trên lầu đi tới.

Tiếng bước chân nhịp nhàng căn bản không đoán ra người nọ là nam hay nữ, hơn nữa người này rất có khả năng chính là hung thủ giết Mặc Gia Kỳ và Trang Thành Điệp!

“Tắt điện thoại! Trốn trong đống tượng sáp này!” Lý Úy Nhiên dồn dập hạ lệnh, bản thân lộn nhào trốn sau tượng sáp Vũ Văn Linh, ngay cả máy DV cũng không dám mở.

https://thuviensach.vn

“Thình thình thình.....” Người nọ chậm rãi lên lầu, rất nhanh, liền đứng ở căn phòng chỗ họ..... Chậm rãi mở cửa.

Lý Úy Nhiên cảm giác tim mình đều sắp nhảy ra ngoài, cô dùng sức đem mình cuộn tròn trong góc, trong lòng cầu xin lung tung Thượng Đế Quan Âm Bồ Tát Ngọc Hoàng đại đế, cầu nó đừng phát hiện ra cô, đáng tiếc.....Tiếng bước chân nọ dạo qua phòng một vòng.....Sau đó đứng trước mặt cô.

Trời ơi.....Tôi đã sống nhiều năm như vậy..... Thật chưa từng làm gì thất đức..... Cứu tôi với!

Người nọ vẫn đứng bên cạnh cô, cô biết, nhưng cô không dám nhìn, liếc mắt một cái cũng không dám nhìn, ngay cả thở cũng không dám thở mạnh, chỉ có thể tiếp tục trốn phía sau Vũ Văn Linh.

Hai người tựa hồ đã giằng co thật lâu, người nọ cũng học Lý Úy Nhiên không hề nhúc nhích, chính cô cũng cảm thấy kiên trì không được nữa, người này rốt cuộc là ai..... Có nên liếc nhìn xem không.....

Lý Úy Nhiên thật sự ngăn không được lòng hiếu kỳ, liền mở mắt.

Chỉ thấy trong phòng tối như mực, hé ra khuôn mặt trắng bệch mơ hồ!

Lý Úy Nhiên mở to hai mắt nhìn há hốc miệng hét ầm lên, đứng trước mặt cô, rõ ràng chính là Mặc Gia Kỳ đã chết!

Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì! Chẳng lẽ hết thảy những việc này đều là Mặc Gia Kỳ làm sao?

“Bắt được cô rồi nha.....” Mặc Gia Kỳ cong khóe miệng cười quỷ dị, mặt tái nhợt vặn vẹo biến dạng dữ tợn vô cùng, đột nhiên vung tay, dùng một mảnh thủy tinh vỡ dài mảnh bén nhọn, hung hăng hướng miệng Lý Úy Nhiên đâm xuống!

https://thuviensach.vn

“A!” Một bên cái gì cũng không biết Mạnh Giai Vỹ nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của Lý Úy Nhiên nhảy dựng lên, đột ngột lao ra cửa, vậy mà vừa mới lảo đảo chạy ra cửa, khuôn mặt trắng bệch mơ hồ liền di chuyển theo, tiếp đó, một bàn tay lạnh lẽo nhưng quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa nhanh như cắt bắt được cổ hắn.

+++

Sắc mặt Mặc Gia Kỳ trắng bệch quỳ trên mặt đất, run lẩy bẩy nhìn mấy người trước mắt..... Cậu vì tiếp tục sinh tồn..... Cậu vì tiếp tục sinh tồn.....Đã giết chết những người bạn mình quý nhất và người yêu nhất.....

Sự tình thật ra là thế này: Đêm đó, khi Mạnh Giai Vỹ ăn no đi tìm tiệm thuốc, tượng sáp Mạnh Giai Vỹ liền được Hoàng Phủ Thần xếp vào phòng, khi hai người ML thì JJ của tượng sáp hòa tan, lập tức liền giết chết cậu. Mà đợi đến khi Mặc Gia Kỳ thức tỉnh thì Hoàng Phủ Thần đã tìm tới cậu, nói cho cậu biết chính cậu đã chết hơn nữa nếu không phục tùng mệnh lệnh, người nhà của cậu cũng sẽ mất mạng theo.

Mà mệnh lệnh chính là giết chết ba người Trang Thành Điệp, Lý Úy Nhiên, Mạnh Giai Vỹ.

Cậu vốn chính là quỷ, cho nên chế tạo dấu hiệu giả chặt đứt đầu vô cùng dễ dàng, sau đó cậu lặng lẽ đi theo sau ba người, tự tay treo cổ Trang Thành Điệp, đâm chết Lý Úy Nhiên, bóp chết Mạnh Giai Vỹ.

“Chúc mừng cậu thông qua cuộc thi sinh tồn này, chủ nhân muốn gặp cậu.” Chẳng biết từ chỗ nào xuất hiện Hoàng Phủ Thần lẳng lặng đứng trong góc, anh ta đang mặc âu phục màu đen, tựa hồ cùng bóng tối hòa tan thành một thể, chỉ có chiếc nhẫn hồng mã não trên tay lóe ra quang mang huyết sắc. Không gợn chút sợ hãi liếc mắt nhìn những thi thể đột tử tại chỗ này, hơi quay đầu, nhìn Mặc Gia Kỳ đầy phẫn nộ trước mắt, nhàn nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Cậu không cần tự trách, đây là cách sinh tồn của khu giải trí 3D, cậu không giết người, người khác sẽ giết cậu.”

Cách sinh tồn.....Mặc Gia Kỳ thê lương cười, hồi lâu không nói gì, trong lòng Hoàng Phủ Thần có chút không nỡ, anh suy nghĩ chút, vẫn là thở dài một hơi, lại sờ nhẫn trên tay: “Linh hồn của y ngay trong chiếc nhẫn này của tôi, nếu cậu muốn gặp y, tôi có thể thả y ra.” Nói rồi, anh lại mỉm cười, nhàn nhạt nói: “Tôi vừa vặn thiếu một trợ lý, cậu làm nhé?”

Mặc Gia Kỳ ngơ ngác cười vài tiếng, con mắt vẫn nhìn thi thể Mạnh Giai Vỹ, cười lạnh hồi lâu, cuối cùng quẳng ra một vấn đề cực kỳ sắc bén: “Giám đốc Hoàng Phủ, anh khi ấy đã giết ai?”

Nghe thấy vấn đề này, Hoàng Phủ Thần ngừng thở, sắc mặt cực kỳ khổ sở, anh hừ lạnh một tiếng, quay đầu bỏ đi, trước khi ẩn vào vách tường, anh đột ngột ngừng lại, hơi quay đầu nhìn về phía Mặc Gia Kỳ còn đang cười lạnh nhìn anh, cong môi bi ai cười, hốc mắt đã đỏ, song nhãn không gợn chút sóng nhưng lại phiếm hơi nước, trong thần sắc đầy thê lương: “Con gái tôi.”

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 4

Chương 4: Sự Trừng Phạt Của Khu Giải Trí 3D

Lệnh Hồ Ngạn có một bí mật, bí mật ngày hắn cũng không dám nói cho những người khác biết: Hắn đã sớm chết rồi, đã biến thành quỷ, hiện giờ nhậm nhức ở khu giải trí 3D, chủ yếu phụ trách hoạt động khu vui chơi chủ đề Thế Giới Đáy Biển, cũng coi như là một giám đốc chi nhánh nhỏ.

Hắn chết như thế nào, bản thân đã không nhớ rõ, một khắc trước đang theo vị hôn thê ở tiệm hotdog trong khu trò chơi ăn đồ ăn nhanh, sau một khắc trên tay hắn đã dính đầy máu tươi mờ mịt quỳ trên mặt đất, vị hôn thê chẳng biết tung tích. Mãi đến khi một người đàn ông lạnh lùng xuất hiện, chúc mừng hắn thông qua khảo nghiệm ăn sống vị hôn thê, có thể đảm nhiệm giám đốc chi nhánh trong khu giải trí.

"Xin chào giám đốc Lệnh Hồ, tôi là Tiểu Mặc trợ lý của giám đốc Hoàng Phủ, xin mời 12h tối đúng giờ tham gia hội nghị." Lệnh Hồ Ngạn ngồi trên ghế xoay của mình, có chút thờ ơ đùa bỡn nhẫn hồng bảo thạch trên tay mình, ngẩng đầu nhìn cậu bé xuyên tường mà qua này, cậu bé mặc một thân âu phục chít eo màu đen danh quý, mang nơ màu đen, mặt búp bê, bộ dáng rất đáng yêu, hắn biết cậu bé này tên Mặc Gia Kỳ, là tiểu trợ lý nhận chức gần đây, mặc dù tâm tình không tốt, nhưng vẫn không muốn làm khó dễ người mới tới, liền gật đầu: "Tốt, tôi biết rồi, tôi sẽ đúng giờ."

Mặc Gia Kỳ vẻ mặt lạnh lùng, rũ mắt hơi cúi người, lặng lẽ từ trên tường bay đi. Lệnh Hồ Ngạn nhìn phía sau cậu, thở một hơi thật dài, nặng nề dời thân thể dựa lên trên, mệt mỏi nhắm hai mắt lại.

Cuộc sống thế này hắn thật sự chịu đủ rồi.

https://thuviensach.vn

Tới nơi này đã một năm, mỗi ngày vẫn cứ thế bày ra hoạt động để càng nhiều người đến thăm thế giới đáy biển và thu hoạch linh hồn con người, nhiệm vụ của hắn chính là mỗi tháng thu gom linh hồn con người, kính dâng cho chủ nhân nơi này -- BOSS lớn nhất phía sau màn của khu giải trí 3D. Chủ nhân của họ rốt cuộc là ai? Bộ dáng thế nào? Là dạng quỷ quái gì? Hắn một mực không hay biết, hắn chỉ biết, hắn muốn tiếp tục sống sót.

Những nhân viên nền tảng nhất nơi này không tồi, như loại cấp bậc giám đốc này của họ, hội nghị mỗi tháng, đều trình diễn chế độ đào thải vị trí cuối -- Tên quỷ thu được linh hồn ít nhất sẽ dùng phương thức cực kỳ tàn nhẫn xử chết một lần nữa. Theo chủ nhân của họ nói, như vậy sẽ tăng thêm tính tích cực của nhân viên, đề cao hiệu suất công tác.

Hắn sẽ trở thành biến thái mất thôi! Lệnh Hồ Ngạn phẫn hận nghĩ, một ngày nào đó, hắn sẽ rời khỏi đây, làm một con quỷ tự do tự tại không cần hại người!

11h45" tối khi Lệnh Hồ Ngạn rảo bước vào phòng hội nghị, bốn giám đốc phân khu còn lại đã sớm đến nơi, nhìn thấy hắn đi đến, một người đàn ông trong đó cười cực kỳ ôn hòa phất tay với hắn: "Lệnh Hồ cậu đã đến rồi, nhanh ngồi đi."

Người nói chuyện này là giám đốc của thế giới ma pháp Harry Potter, họ Hoàng tên Thượng, ước chừng 35 tuổi, mặc áo khoác phi công, mang theo một cặp kính đen tả tơi, nghe gã tự mình giới thiệu nói nguyên lai là một chủ nhiệm lớp trung học, nghỉ hè mang theo học sinh mình đến khu giải trí thì trúng chiêu.

Lệnh Hồ Ngạn hướng gã thân thiện chào hỏi, ở vị trí cũ của mình ngồi xuống, đồng thời chào hỏi hai mỹ nữ bên cạnh. Cô gái ngồi bên trái hắn tên là Lục Vãn Tình, phụ trách phân khu bộ lạc Phi Châu, cô gái tuổi không lớn, cầm một cây quạt gỗ đàn, mặc một thân áo dài thêu phượng màu đỏ hoa lệ, càng tôn thêm da thịt trắng nõn, vóc người lung linh tới cực điểm,

https://thuviensach.vn

nhìn thấy hắn chào hỏi chỉ nhàn nhạt gật đầu, Lệnh Hồ Ngạn biết, cô gái này kỳ thật là một sát thủ lãnh huyết, trong một lần nhiệm vụ ám sát vĩnh viễn lưu lại nơi này; Mà ngồi bên phải hắn chính là một lolita, là người phụ trách của vương quốc Nòng Nọc Bé, có một cái tên dễ nghe Nanako, thoạt nhìn chưa tới 13 tuổi, là lai giữa Trung Nhật, con mắt thật to vô cùng đáng yêu, nhưng hắn biết, chính cô bé này, trên bánh xe Ferris tự tay đẩy cha mẹ mình xuống, mới nhận được chức vụ này.

(Tiêu: Bánh xe Ferris chính là đu quay khổng lồ đó)

Mà một người cuối cùng còn chưa giới thiệu chính giám đốc của tinh cầu tương lai, hiện giờ đang nằm soài trên bàn có thể là đang ngủ, cậu ta tên Vương Hạo, là một cậu bé 20 tuổi, vốn là một hacker, nguyên nhân tới đây cậu ta chưa từng nói, bất quá Lệnh Hồ Ngạn biết, năm con quỷ bọn họ, trên tay toàn bộ dính đầy máu tươi của người vô tội, vĩnh viễn đều gột rửa không được.

"Két" nắm cửa phát ra tiếng vang nhỏ, cửa thoáng cái mở ra, người lãnh đạo trực tiếp của họ Hoàng Phủ Thần mang theo tiểu trợ lý mới nhậm chức của anh từ cửa đi đến, hôm nay Hoàng Phủ Thần còn mặc âu phục màu đen, cà vạt trái lại đổi thành một cái màu đen chủ đạo mảnh nhỏ, cổ tay mang khuy cài không hề rẻ tiền, hôm nay một phen trạng thái bình thường, trên mũi mang một cặp kính mắt, phối hợp âu phục mang theo mỹ cảm cấm dục kỳ dị cùng khuôn mặt anh tuấn không chút thay đổi, thật sự là mê đảo chúng quỷ.

Hoàng Phủ Thần mặt không chút thay đổi vòng qua họ, thẳng tắp ngồi trên vị trí đứng đầu, trợ lý Mặc Gia Kỳ cũng chuyển qua một cái ghế nhỏ ngồi phía sau anh, Lệnh Hồ Ngạn nhìn thoáng qua người đàn ông ngồi ở vị trí đầu, người đàn ông tên Hoàng Phủ Thần này là lãnh đạo trực tiếp của họ, anh ta đã đến khu giải trí này từ bao giờ, ai cũng không biết, làm thế nào bò lên trên vị trí giám đốc điều hành này, cũng không ai biết được, song năm người họ lại biết quan hệ của Hoàng Phủ Thần và chủ nhân rất đặc biệt.

https://thuviensach.vn

Loại đặc biệt này.....Hai người họ khẳng định có quan hệ bất chính gì đó..... Nghĩ tới đây, trong lòng Lệnh Hồ Ngạn cũng có chút ngứa, hắn khi còn sống chính là một Phú Nhị Đại tiêu chuẩn, nam nữ đều ăn, vị hôn thê kia cũng là trong nhà sắp xếp cho, hai người cũng không có bao nhiêu cảm tình, sau khi biến thành quỷ hắn trái lại có đại quyền sinh sát nhất định, một vài con quỷ không chịu nổi bị chủ nhân dạy dỗ cũng thừa cơ ôm đùi, do đó hắn mấy năm nay trái lại lăn lộn như cá gặp nước, Hoàng Phủ Thần mặc dù bình thường gói mình kín đáo chặt chẽ, song hai đùi anh ta vừa nhỏ lại vừa dài vừa thẳng, nếu lúc làm tình anh ta dùng cặp đùi đẹp đẽ này gắt gao kẹp lấy thắt lưng mình, cái miệng phấn hồng nhỏ nhắn gắt gao mút lấy cái cực đại của hắn.....Đó sẽ là một chuyện thích thú cỡ nào chứ.....

"Chúng ta bàn về tình hình hoạt động tháng 9, giám đốc Lệnh Hồ Ngạn, anh nói trước đi." Hoàng Phủ Thần một đôi con ngươi u tĩnh như hồ sâu bỗng dưng lạnh lùng liếc về phía hắn, tựa hồ muốn nhìn thấu toàn bộ suy nghĩ trong lòng hắn, Lệnh Hồ Ngạn để che giấu ho khan một tiếng, vội vàng cuống quít báo cáo.

Trái ngược so với nghỉ hè, tháng chín số lượng linh hồn lấy được thiếu hụt hơn, linh hồn lấy được của từng phân khu cộng lại mới qua tám vạn, điểm này khiến Hoàng Phủ Thần nhíu mày thật sâu: "Sao người đến ít như vậy? Chẳng lẽ các người thật sự muốn trở thành vị trí cuối bị đào thải?"

Tất cả mọi người không nói gì, Hoàng Phủ Thần dùng con ngươi không chút gợn sóng nhìn bọn họ một vòng, lẳng lặng nói: "Còn năm ngày nữa đến ngày đào thải, hy vọng mọi người nỗ lực nhiều hơn."

Một hồi hội nghị thường kỳ không chút thú vị rốt cuộc chấm dứt vào rạng sáng 4h, khi mọi người tan họp Lệnh Hồ Ngạn lại lưu lại cuối cùng, đợi đến khi tất cả mọi người xuyên tường mà đi chỉ để lại một mình Hoàng Phủ Thần, Lệnh Hồ Ngạn bước nhanh đi tới trước mặt anh, nhỏ giọng nói: "Giám đốc Hoàng Phủ Thần, chúng ta hợp tác có được không?"

https://thuviensach.vn

Hợp tác? Hoàng Phủ Thần hơi nhíu mày, phất tay bảo Mặc Gia Kỳ lui ra, lại cẩn thận nhìn một vòng bốn phía xong, nặng nề đóng cửa phòng họp lại, bước nhanh lên trước một tay túm cổ áo hắn, cắn răng dồn dập nói: "Nhỏ giọng chút! Anh chẳng lẽ không biết nếu để chủ nhân nghe thấy chúng ta hắn phải chết không thể nghi ngờ sao?"

Lệnh Hồ Ngạn nhún vai: "Dù sao tôi đã sớm chết rồi, chết lại một lần cũng không thể làm gì tôi nữa."

Hoàng Phủ Thần dùng ánh mắt phức tạp nhìn Lệnh Hồ Ngạn, hồi lâu không nói gì, tựa hồ đang suy tư chuyện gì đó, đợi hồi lâu mới mệt mỏi hỏi: "Anh có kế hoạch gì?"

Lệnh Hồ Ngạn không trả lời, cong khóe miệng tà khí cười, dùng ánh mắt mờ mịt không rõ cao thấp quét thân thể Hoàng Phủ Thần một vòng, cuối cùng dùng đầu lưỡi liếm môi, cười hắc hắc: "Anh nói xem?" Hoàng Phủ Thần hừ một tiếng, con ngươi màu mực tinh quang chợt lóe, đột nhiên bật cười, tay phải chậm rãi giơ lên làm một động tác muốn vặn mở âu phục, tay trái lại đột ngột phát lực, một tay bóp cổ hắn đồng thời chân trái duỗi về phía trước, móc lấy chân hắn thoáng cái đẩy hắn ngã ngửa trên mặt đất.

Động tác của anh cực nhanh, nhanh đến mức khi Lệnh Hồ Ngạn kịp phản ứng bản thân đã nặng nề ngã trên mặt đất, cổ bị Hoàng Phủ Thần bóp siết, chỉ có thể thẳng đờ nằm trên mặt đất nói không lên được một câu nào, Hoàng Phủ Thần nhìn thấy hắn bị mình bóp đến mặt mũi trắng bệch, trong con ngươi vốn nhàn nhạt lạnh lùng đầy ý cười trêu tức, anh cong môi cười, chỉ nói một chữ: "Cút."

Chỉ là một con quỷ chết chưa tới mấy tháng cũng dám mơ tưởng tới anh? Hoàng Phủ Thần nhíu mày, nhìn bóng lưng Lệnh Hồ Ngạn sợ chết khiếp vừa định quay người đi về hướng ngược lại, nhưng lại tình cờ cúi đầu phát hiện sàn đá cẩm thạch màu ngà ở cửa có một sợi tóc màu đen.

https://thuviensach.vn

Sợi tóc màu đen..... Vừa rồi có người ở cửa! Hoàng Phủ Thần nhíu mày, ngồi xổm xuống nhặt nó lên, đây rốt cuộc là của ai chứ?

Năm ngày sau, khi Hoàng Phủ Thần trở lại phòng làm việc của anh ở Làng Du Lịch, liền phát hiện trên bàn đặt tờ giấy, phía trên là nét chữ vô cùng quen thuộc, ghi: Phòng triển lãm động vật thủy sinh thế giới đáy biển.

Loại nét chữ khí phách rồng bay phượng múa này anh rất quen thuộc, là bút tích của chủ nhân, xem ra kẻ trừng phạt cuối cùng đã có, anh nhìn bảng báo cáo một chút, người thu thập linh hồn ít nhất là Hoàng Thượng, xem ra gã lần này khó thoát khỏi cái chết, nghĩ đến những phương thức trừng trị thiên kỳ bách quái này, Hoàng Phủ Thần không nhịn được đánh một cái rùng mình thật dài, lại thật dài thở ra một hơi, gọi Mặc Gia Kỳ đến, hai người cùng nhau đi về phía cửa hàng động vật thủy sinh.

Trong cửa hàng thủy sinh sáng sớm những loại cá nơi này vẫn đang nghỉ ngơi, bên trong một người cũng không có im ắng có chút đáng sợ, rất nhanh hai người đã tới khu phòng triển lãm B.

Phòng triển lãm B là một phòng triển lãm cỡ nhỏ, chuyên trưng bày một vài sinh vật nước nguy hiểm, tỷ như cá ngừ ăn thịt chẳng hạn, do đó sảnh phòng triển lãm B đều là từng gian cách, hai người đi một vòng rất nhanh liền phát hiện mấy vị giám đốc khác đều đã tới, đang dùng ánh mắt thương hại nhìn tủ kính, mà Hoàng Thượng ở trong đám người kia.

Kỳ quái..... Lần này kẻ bị trừng phạt là ai..... Hoàng Phủ Thần chuyển mắt, người bên trong tủ kính bị nửa ngâm trong nước, hai lòng bàn tay bị xích sắt tàn nhẫn xuyên qua treo ở mái nhà, con mắt che một mảnh vải đen, toàn thân trần trụi.....Người bị trừng phạt cư nhiên là Lệnh Hồ Ngạn!

Không có khả năng! Lúc này đây người thu thập linh hồn ít nhất phải là tên Hoàng Thượng kia! Tại sao người bị trừng trị lại là Lệnh Hồ Ngạn?

https://thuviensach.vn

Đồng tử Hoàng Phủ Thần co rút, trái tim đã sớm ngừng đập đột nhiên mãnh liệt run rẩy, đây rốt cuộc là tại sao!

Rất nhanh, từ dưới nước bên trong tủ kính chậm rãi dâng lên một thứ, Lệnh Hồ Ngạn chỉ cảm thấy bản thân bị một bóng đen thật lớn bao trùm, ngay sau đó, một vật hình sợi tinh tế thật dài lạnh lẽo chủ động khoát lên đầu vai hắn, ngay sau đó, hắn cảm giác được một thân hình thật lớn có màng dính bóng loáng phủ lên.

Đây rốt cuộc là thứ gì! Lệnh Hồ Ngạn bị dọa cả người phát run, mãi đến khi lại có mấy thứ thật dài quấn lấy tứ chi của hắn, mở thật rộng tứ chi hắn ra, hắn mới giựt mình nhận ra đây rốt cuộc là cái gì..... Đây..... Đây là bạch tuộc biến dị trong cửa hàng thủy sinh của hắn!

Đúng! Chính là nó! Lệnh Hồ Ngạn nhớ tới mấy tháng trước hắn còn từng đút cho nó ăn, không nhịn được toàn thân run rẩy, chẳng lẽ.....Chẳng lẽ nó cứ thế muốn ăn mình sao!

Nhưng nó cũng không định làm thế.

Bạch tuộc dùng xúc tua mang theo giác hút của mình gắt gao hút lấy da tay hắn, đồng thời, toàn bộ xúc tua đều quấn trên thân thể hắn, thong thả hữu lực mà đưa hai chân hắn mở ra 180°. Một vài xúc tu nhỏ đã quấn quanh phía trước, đem giác hút nhắm ngay chỗ mẫn cảm mãnh liệt hút.
“A.....Dừng lại.....” Lệnh Hồ Ngạn nhẹ giọng khẩn cầu, nhưng đáp lại chỉ có giác hút trên xúc tua bạch tuộc công kích càng thêm mãnh liệt! Rất nhanh, mấy cái xúc tua đã dính đầy dịch đục của nó liền hướng về phía sau hắn tiến công.

Một cái xúc tua thô thô dài dài tựa hồ không kịp đợi nữa, chỉ thử một chút, liền nương theo mặt ngoài bóng loáng trượt vào tới tận cùng.
“Ưm.....” Lệnh Hồ Ngạn há miệng vừa định gào lên, nhưng sớm đã chờ lâu

https://thuviensach.vn

một xúc tu khác như cánh tay phụ nữ vói vào trong cổ họng, cấp tốc đánh lên.

Phía sau cuống xúc tu thô to theo quy luật vận động, hơn nữa giác hút lồi lõm nhịp nhàng ma sát thân thể, những xúc tu khác không thể vào,càng không ngừng ma sát vùng mép, tựa hồ không được vào khiến chúng nôn nóng bất an; Xúc tu trong miệng khiến hắn nuốt không được.....Chỉ có thể chịu thua nuốt lấy.....

Tất cả mọi người quan sát trong lòng không nỡ, tất cả đều nhắm hai mắt lại, cũng không dám nhìn loại cảnh tượng thảm thiết này nữa, chỉ có Hoàng Phủ Thần sắc mặt trắng bệch mà nhìn Lệnh Hồ Ngạn liên tục chịu ngược đãi, con ngươi màu đen đột nhiên nổi lên hơi nước, Mặc Gia Kỳ phía sau lo lắng với lên cánh tay anh, hé miệng không lên tiếng hỏi câu: “Anh khỏe không?” Hoàng Phủ Thần lắc đầu, nhàn nhạt cười, ép buộc bản thân tiếp tục xem.

Đây là trừng phạt của chủ nhân đối với sự bất trung của anh, sắc mặt Hoàng Phủ Thần thảm đạm, nhìn Lệnh Hồ Ngạn đã bị ép phun ra một lần, không nhịn được bắt đầu hoài nghi: Chẳng lẽ chủ nhân thật là không chỗ nào không biết sao! Chủ nhân tại sao biết được chuyện anh và Lệnh Hồ Ngạn? Có người mật báo? Không đâu, họ tuyệt đối sẽ không muốn bản thân mỗi tuần đều phải “hầu hạ” chủ nhân, còn có một loại khả năng.....Chủ nhân ngay quanh họ!

Nghĩ tới đây đồng tử Hoàng Phủ Thần co rút lại, lần đầu tiên thần sắc thất thường mà quay đầu nhìn những người đứng bên cạnh anh: Rốt cuộc là ai! Chủ nhân rốt cuộc là thứ gì! Sợi tóc màu đen rốt cuộc là của ai!

Hoàng Phủ Thần khi đang suy nghĩ về chuyện này cũng không nhìn thấy, Lệnh Hồ Ngạn cong người lên cảm giác sắp bắn tinh xỏ xuyên qua toàn thân, đồng thời, hắn đã nghênh đón lần tử vong thứ hai của đời mình.

https://thuviensach.vn

Hoàng Phủ Thần lần đầu tiên cảm thấy sức cùng lực kiệt, khi anh thờ thẫn bước trở về phòng làm việc của mình, lại phát hiện có người đã sớm dựa trước bàn làm việc, hai tay khoanh trước ngực, tao nhã cười với anh.

“Chủ nhân.....” Hoàng Phủ Thần miễn cưỡng giả vờ trấn định, đi tới trước mặt y quỳ xuống, nhắm mắt lại thành kính hôn mu bàn chân y, lẩm bẩm nói: “Chủ nhân có gì phân phó?”

Chủ nhân nhìn Hoàng Phủ Thần quỳ sấp trên mặt đất, cười lạnh một tiếng, tao nhã búng ngón tay, rất nhanh, một tòa ngựa gỗ cao lớn từ trong hư không xuất hiện ở nơi này, trên ngựa gỗ cài vật nhọn cỡ tương tự nắm tay đàn ông trưởng thành, đang điên cuồng ngọ ngoạy xoay tròn.

“.....Ngồi lên đi.” Chủ nhân thấp giọng ra lệnh, mặt Hoàng Phủ Thần thoáng cái trắng bệch.

“Vĩnh viễn cũng đừng mong phản bội ta.”

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 4

Chương 5: Tập Kích Chí Mạng

Tôn Trữ có một bí mật, hắn là một sát thủ, sát thủ hàng thật giá thật chỉ nhận tiền không nhận người, nhân xưng: Chồn Hoang. Đến nay đã giết 102 người, không người nào chạy thoát.

“Ào ào ào.....” Nước ấm áp chảy trên da thịt trần trụi, Tôn Trữ đưa tay vịn tường, nhắm mắt lại, lẳng lặng hưởng thụ chút an bình khi tắm rửa, lần ra ngoài làm nhiệm vụ này thật sự hung hiểm, nếu không phải mình né tránh kịp thời, khả năng đã sớm táng thân biển lửa, nhưng dù thế thì chân hắn cũng thiếu chút nữa bị trặc, bây giờ còn đang đau.

“Đinh linh linh... …” Thanh âm thanh thúy của của điện thoại di động đời cũ vang lên bên ngoài phòng tắm, Tôn Trữ hắn tùy ý cầm lấy một cái khăn quấn quanh hông, lau khô tay, nhận điện thoại.

“A Trữ, con mẹ nó cậu chính là một cỗ máy giết người!” Người bên đầu kia điện thoại có vẻ vô cùng hưng phấn, lải nhải nói: “Nhiệm vụ lần này làm thật sự tuyệt lắm, cố chủ cho thêm một trăm vạn đô la, thằng nhóc cậu chờ mời khách đi nhé!”

Tôn Trữ không nói gì, như trước trầm mặc nghe điện thoại, người trong đó hắc hắc cười hồi lâu, cũng quen thuộc với tính tình không thích nói chuyện này của hắn, chuyển chủ đề: “Được rồi, lần này lại có kèo cho cậu, ngay trong nước, giết một gã đàn ông là được, đọc mail đi.” Hắn nhàn nhạt “ừ” một tiếng, liền cúp máy. Bước nhanh đến máy tính xem xét, đúng như dự đoán một phong thư mã hóa đã gửi tới, sau khi chạy phần mềm bảo mật, hắn lại thừa dịp khoảng không máy tính mã hóa phần mềm mở khóa thì đứng dậy rót cho mình một ly café gói.

https://thuviensach.vn

Uống café không tính là ngon lắm trở lại bên cạnh bàn, mail đã mở khóa xong, Tôn Trữ nhấp chuột mở mail và tài liệu đính kèm, phía trên viết thời gian, địa cùng với người.....Này!

Trên tài liệu đính kèm là bức ảnh của một chàng trai, tuổi tác không lớn, thoạt nhìn cũng chỉ vừa tốt nghiệp đại học, mặc đồ vô cùng thời trang, để kiểu tóc mới nhất của các hoa mỹ nam hiện giờ, khuôn mặt kiên quyết, mắt to cười cong cong đang ôm một con chó vàng nhỏ dùng mắt to vô tội kỳ quái nhìn ống kính, thoạt nhìn là một người hoạt bát sáng sủa.

"Đây.... .” Tay Tôn Trữ run lên, thiếu chút nữa hất cái ly cầm trong tay, nhìn khuôn mặt quen thuộc trong bức ảnh kia, hắn không nhịn được giật mình..... Tại sao là em ấy.....Tay cầm điện thoại đều run run, hắn run run rẩy rẩy bấm hai lần điện thoại mới kết nối, giả vờ không để ý hỏi: “Mục tiêu lần này có phải dễ quá không?”

“A, người này hả.....” Người trong đầu kia điện thoại dừng một chút, “Tôi cũng không rõ lắm, dù sao thì cậu ta cũng đã đắc tội với một nhân vật lớn.....” Hắn tựa hồ nghe ra Tôn Trữ có ý muốn thoái thác, vội nói: “A Trữ, lúc này là BOSS chỉ đích danh muốn cậu làm nhiệm vụ, nói là cố chủ đồng thời cho liên minh Huyết Minh và Thiên Sứ cùng hạ nhiệm vụ, nói là ai giết chết cậu ta trước người đó có thể lấy được tiền, cho nên BOSS mới phái cậu.....Cẩn thận chút.”

Điện thoại lập tức cắt đứt, Tôn Trữ nghe âm ngắt máy chói tai một lúc lâu mới lấy lại tinh thần, liên minh tam đại sát thủ đồng thời hạ nhiệm vụ, xem ra cố chủ là một người cực kỳ có địa vị, bản thân làm sát thủ kim bài của tổ chức nhất định không thể tổ chức mất mặt được.....

Hắn trở lại trước bàn máy tính, ngơ ngác nhìn bức ảnh. Cậu bé này hắn quen, là bạn học của em trai hắn, tính ra năm nay mới 22 tuổi, còn từng đến nhà hắn chơi, tên là gì nhỉ? Tống Cảnh! Tôn Trữ dùng ngón tay gõ mặt bàn, suy nghĩ trong chốc lát.

https://thuviensach.vn

Tống Cảnh này là một tiểu thiếu gia, trong nhà là làm công ty truyền thông, song người vô cùng hòa thiện, dù sao cũng sẽ không bày dáng vẻ kiêu ngạo gì của thiếu gia, em trai nhà mình Tôn Mẫn trái lại cực kỳ thích em ấy, song Tống Cảnh tựa hồ cực kỳ thích đến nhà hắn, lúc nào cũng chạy đến nhà nán lại.....Hắn mơ hồ còn nhớ rõ.... ..Bộ dáng của Tống Cảnh khi nhìn về phía mình trong mắt gợn sáng lấp lánh.... .. Đó là loại cảm tình có chút mừng rỡ, lại có chút thẹn thùng, hiện giờ nhớ tới.....Đúng là hoài niệm.

Chết tiệt! Sao lúc này đây mục tiêu lại là em ấy! Tôn Trữ hung hăng đấm bàn, hắn vội lật xem yêu cầu của cố chủ, hy vọng từ đó tìm ra sơ hở, nhưng cố chủ chỉ có hai yêu cầu: Một, phải chết, hai, bắn chết trong khu giải trí 3D. Hắn nhíu mày thật sâu, chung quy cảm thấy có chỗ nào đó không đúng, ở khu giải trí 3D giết người, đây chẳng phải chờ để cảnh sát đến tham dự sự tình này sao? Chẳng lẽ cố chủ một chút cũng không sợ? Nghĩ tới đây, Tôn Trữ lập tức từ trong ngăn kéo lấy ra một điện thoại di động quân dụng mã hóa, gọi cho em trai mình Tôn Mẫn.

“Anh, anh về nước rồi?” Em trai Tôn Mẫn một mực cho rằng anh mình làm buôn bán xuất nhập khẩu, vội vàng hỏi không ngớt: “Anh, anh lần này đã đi đâu? Có mang về thứ gì tốt không?” Tôn Trữ thấp giọng cười cười, đứa em này, mỗi lần đều đòi quà, liền thấp giọng nói: “Anh lần này đi Iraq, mang về cho em một bình dầu mỏ quý, em muốn không?”

“Muốn muốn! Làm chi mà không muốn!” Tôn Trữ cũng có thể tưởng tượng ra được vẻ mặt cún con đòi xương của em trai mình ở đầu dây bên kia, liền thay đổi chủ đề, lơ đãng hỏi: “Được rồi, em không phải có một người bạn học trung học tên Tống Cảnh sao, hiện giờ đã đi đâu rồi?”

Thanh âm đầu kia điện thoại rõ ràng thay đổi không đúng, Tôn Mẫn giống như gà trống kêu vút một tiếng: “A! Anh bị gì hả! Nghĩ sao mà hỏi về cậu ấy vậy? Hắc hắc hắc.....Nhà Tống Cảnh không phải mở tòa soạn sao, cậu ấy hiện giờ đang làm phóng viên ở đó.....” Nói rồi, cậu bé mang theo

https://thuviensach.vn

giọng không có hảo ý thì thào tự nói chốc lát: “Mình nói rồi mà, hai người kia sớm có.....A! Cái kia, cậu ấy hiện tại làm phóng viên trong tòa soạn nhà cậu ấy đó, anh tìm cậu ấy có chuyện gì!” Tôn Trữ cười cười, cũng không để ý đến Tôn Mẫn lải nhải con cà con kê nói: “Không có, anh chỉ hỏi vậy thôi, được rồi, em nhanh trực ca đi, cảnh sát nhân dân tại sao có thể chat chit trong thời gian trực chứ, anh gác máy đây.”

“Đừng đừng đừng! Anh, còn có chuyện nữa, đơn vị phát hai vé, đến khu giải trí 3D nghỉ phép hai ngày, dù sao em cũng không có ai đi cùng, anh đi với em nha.” Tôn Trữ nhíu mày, khu giải trí 3D? Liền trầm ngâm một chút: “Quên đi, hai tên lớn tồng ngồng đến khu giải trí, có chút khó coi.....”

“Đừng mà.....Em ăn ngay nói thật..... Kỳ thật là Tống Cảnh cậu ấy tặng vé, nói vé là phí quảng cáo từ trên xuống, cơ hội cực kỳ hiếm có..... Anh phải đi nhé..... Đi đi nhé.....” Tôn Mẫn này như hồ lô đường, dính chết người, Tôn Trữ suy nghĩ một chút, lại lật xem yêu cầu cố chủ một chút, không nhịn được nhíu mày, hắn tuy là sát thủ, nhưng Tống Cảnh.....Không muốn em ấy chết.

Đồng thời còn có sát thủ của tổ chức khác muốn giết Tống Cảnh, nói cách khác mình nếu muốn bảo vệ Tống Cảnh, trước hết phải giết hai gã sát thủ khác.....

Tôn Trữ một ngón tay gõ mặt bàn, khóe miệng hơi cong lên, nghĩ tới một kế hoạch hoàn mỹ.

+++

“Tống Cảnh, cậu nói xem anh của tớ thế nào lại là người như vậy chứ.....” Tôn Mẫn giống như con khỉ khua chân múa tay, tựa hồ đang bênh vực kẻ yếu, cánh tay dài nhỏ tựa như cối xay gió bay múa loạn xạ, loại tư thế này, nếu Tôn Trữ ở trước mặt cậu ta, đều có thể bị cậu ta xoay ngược đầu xuống dưới.

https://thuviensach.vn

Tôn Mẫn là một đồng nhân nam, cảm giác sâu sắc gánh nặng đường xa của chính mình.

(Tiêu: Đồng Nhân Nam là những nam giới thích đọc các tác phẩm đam mỹ, nhưng chưa chắc đã là đồng tính nhé)

Tôn Mẫn và Tống Cảnh bằng tuổi, năm nay đều 24, hai người lên lớp 10 thì quen nhau, lúc ấy Tôn Mẫn còn là một cậu bé cực kỳ "nhu nhược", thân cao 1m80 nhìn thấy sâu liền kêu loạn, duy chỉ thích thuê tiểu thuyết ngôn tình đọc; Mà Tống Cảnh lúc ấy là tiểu thiếu gia trong trường, học tập rất tốt, nhưng thích lén xem manga đồng nhân, mỗi ngày thuê BL đồng nhân của Slam Dunk về xem, hai người có một lần gặp nhau ở hiệu sách, chẳng biết xảy ra chuyện gì không ngờ bởi vì một quyển sách BL khiêu dâm mà đánh nhau tóe lửa, thế mà rốt cuộc trở thành bạn hiền thân thiết. Làm bạn suốt tám năm, trong lúc Tống Cảnh coi trọng ông anh Tôn Trữ, thường thường để cho Tôn Mẫn cùng chơi trò rình coi yêu đơn phương, song anh trai nhà mình tốt nghiệp đại học xong phải đi làm ở công ty xuất nhập khẩu ít về nhà, quả thật khiến trái tim tiểu thiếu nam tan nát, lần này đi công viên giải trí cũng thế, chính mình đều nói muốn rách miệng, anh trai vẫn cứ bất vi sở động.

Mà trong lòng Tống Cảnh cũng có chút chua xót, nghĩ đến Tôn Trữ luôn trốn tránh cậu, không khỏi có chút khổ não, mấy năm nay tâm tâm niệm niệm như đại cô nương hoài xuân chỉ có một mình cậu, không ngờ tới yêu đơn phương nhiều năm chính là loại này..... Cậu cười cực kỳ rực rỡ: "Nói không chừng anh của cậu có chuyện gì thì sao, đi nhanh lên, nghe nói khu giải trí 3D đông người lắm, chúng ta đi nói không chừng cũng không còn phòng nữa."

Tống Cảnh ha ha bật cười, gọi một chút: "Đi thôi, tớ lái xe."

Thời tiết hôm nay rất tốt, trời xanh biết nhìn không thấy một áng mây, ánh nắng xuyên qua tầng khí quyển ấm áp chiếu khắp mặt đất, hai người lái

https://thuviensach.vn

chiếc Land Rover rộng rãi dễ chịu, nghe cảm nhận tiết tấu siêu cấp mãnh liệt của ca khúc đơn ANIMAL mới nhất của Neon Trees, tiến quân về phía khu giải trí 3D.

Hôm nay là thứ bảy, dọc đường lại không có bao nhiêu xe, Tống Cảnh hết sức chuyên chú nhìn mặt đường, thỉnh thoảng lại theo nhạc trong máy CD gõ nhịp, chịu đựng giọng như cái chiêng thủng của Tôn Mẫn, hiếu kỳ hỏi: “Đúng rồi, anh cậu có nói nguyên nhân không muốn đến không? Anh ấy..... A!”

Này.....! Đồng tử Tống Cảnh co rút, chính giữa đường đột nhiên xuất hiện một người mặc áo trắng, đang đưa lưng về hướng ô tô chạy không hề nhúc nhích đứng chính giữa đường, tóc thật dài tựa hồ là một người phụ nữ, dưới ánh mặt trời cũng không có.....Cái bóng.....

Trong lòng Tống Cảnh ác hàn, cậu chỉ có thể gắt gao giẫm lên phanh xe, đồng thời để phòng ngừa xe lật hơi đánh vô lăng sang phải, nhưng lúc này đã không kịp tránh nữa, hai người ngồi phía trước chỉ có thể trơ mắt nhìn ô tô “vèo” một tiếng thẳng tắp đánh lên thân thể người phụ nữ.

Cái gì! Hai người trên xe đồng thời hít ngược một hơi lạnh, nháy mắt khi ô tô va vào người phụ nữ mặc áo trắng kia, người nọ như sương khói “soạt” một cái thoắt tan biến!

Bánh xe sau khi phát ra tiếng ma sát chói tai rốt cuộc ngừng lại, Tống Cảnh nắm chặt vô lăng còn chưa kịp há mồm thở dốc, đã bị Tiểu Mẫn ngồi ở vị trí lái phụ liều mạng vẫy, thỉnh thoảng lại nhìn về phía sau: “Lão Tống! Vừa rồi là xảy ra chuyện gì? Cậu có thấy rõ không?”

Tống Cảnh hoảng sợ nuốt nước miếng một cái, liều mạng gật đầu: “Tớ thấy! Người phụ nữ kia thoáng cái đã biến mất?”

Tôn Mẫn gào lên: “Xong rồi xong rồi, không phải là người phụ nữ kia bị đụng bay lên trời rồi chứ, nhưng mà sao phía sau không có ai?”

https://thuviensach.vn

“.....Cậu xem cửa kính ô tô cũng không bị đụng bể, chúng ta vừa rồi tuyệt đối chưa tông vào.....Xuống xe xem!” Tống Cảnh tháo đai an toàn xuống, giựt cửa xe liền xông ra.

Đường quốc lộ bằng phẳng mênh mông vô bờ, bốn phía đều là cánh đồng ngô cao, không có bất cứ thứ gì, đừng nói gì đến tay chân cụt, hai người thở phào nhẹ nhỏm, không khỏi lại bắt đầu đánh giá, Tống Cảnh cảm giác chân mình đều có chút xụi: “Vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Chúng ta đã tông phải thứ gì?”

Tôn Mẫn run rẩy, đột nhiên mắt sắc nhìn thấy xa xa dưới gốc cây đại thụ có một người đang đứng, liền chỉ về hướng kia nói: “Đi, chúng ta đến hỏi người kia xem, nói không chừng anh ta nhìn thấy gì đó.....” Nói rồi, liền chạy về hướng người nọ, một bên còn lớn giọng hô: “Sư phụ sư phụ! Chờ chút, hỏi ngài một vấn đề!”

Trong lòng Tống Cảnh đảo mắt khinh bỉ, cũng chạy theo tới, không lâu sau liền nhìn thấy có người đưa lưng về phía họ đứng dưới tàng cây, tựa hồ đang nhìn một ngôi mộ. Ngôi mộ nọ thiết kế có chút trúc trắc, Tống Cảnh nghĩ đến người đàn bà vừa gặp mới nãy, không khỏi run lên, mà người nọ tựa hồ cũng nghe thấy tiếng kêu của họ, chậm rãi quay đầu.

Đây là một người đàn ông cực kỳ đẹp trai, vẻ mặt lạnh lùng, dưới ánh mặt trời chiếu rọi khuôn mặt tái nhợt hệt như quỷ hút máu, mặc một thân âu phục màu đen, cúc áo cài chặt chẽ, có một loại mỹ cảm quái dị, còn thiếu hai cái răng nanh nữa thôi, trong tay đang cầm một bó hoa bách hợp, không hề nhúc nhích nhìn họ chạy tới.

“A!” Tôn Mẫn nhìn thấy khuôn mặt của người đàn ông nọ, thoáng cái ngừng bước, cuối cùng kinh ngạc nhỏ giọng hỏi: “Tiền bối?” Nói rồi, cậu ta giật mình đánh giá người đàn ông từ trên xuống, cằm đều sắp rụng xuống đất: “Anh là tiền bối Hoàng Phủ! Trời ạ! Anh đã mất tích một năm rồi!”

https://thuviensach.vn

Người đàn ông nghe thấy những lời này hơi nhíu mày, vừa muốn nói gì đó, thần sắc chợt động, chạy nhanh về phía họ, dồn dập quát: “Nhanh nằm xuống!”

Những lời này còn chưa dứt, hai người còn chưa kịp phản ứng liền bị người đàn ông đè xuống, chỉ nghe “vèo” một tiếng xé gió truyền đến, chẳng biết có thứ gì rơi phía sau ba người, “Ầm” một tiếng vang thật lớn, trong nháy mắt nổ tung.

Đây chẳng lẽ là đạn hỏa tiễn sao!

Bụi đất, đá vụn “lốp bốp” rơi trên người họ, qua hồi lâu mùi khói lửa mới tán đi, Tống Cảnh và Tôn Mẫn đồng thời ho khan, còn chưa kịp hỏi đối phương thế nào, chợt nghe thấy quốc lộ xa xa truyền đến một tràn tiếng vang khởi động của mô tơ, trong nháy mắt, một chiếc Mercedes Benz màu trắng lái sang, Tôn Trữ thò đầu ra: “Nhanh lên xe!”

Tống Cảnh và Tôn Mẫn lại một lần nữa kinh ngạc, sao Tôn Trữ cũng tới!

Tống Cảnh và Tôn Mẫn kéo người đàn ông vừa rồi đã xả thân bảo vệ họ, vừa lên xe, Tôn Mẫn không thể chờ được hỏi: “Vừa rồi hình như là đạn hỏa tiễn! Trời ạ, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Tôn Trữ không nói gì, liếc một cái trong kính chiếu hậu người đàn ông xa lạ kia, không ngờ dâng lên một cỗ ác hàn.

Đây là phản ứng bản năng của sát thủ đối với nguy hiểm, người đàn ông này không đơn giản.

Người đàn ông này nhìn thấy ánh mắt dò xét của hắn, cong khóe miệng mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông lúc cười rộ lên rất đẹp, mặt mày cong cong, một đôi con ngươi u tĩnh như hồ sâu, giống như nước suối tươi mát mang theo một cỗ hấp dẫn tự nhiên sẵn có, khiến người ta khó có thể quên. Nhưng đáng tiếc nhất chính là sắc mặt người này cực kỳ tái nhợt, màu da trắng nõn trong suốt tới cực hạn, khoảng cách xa như vậy thậm chí còn có thể nhìn thấy mạch máu màu xanh, nói anh ta vừa mới từ trong mộ đi ra cũng không quá đáng.

Tôn Trữ xuyên qua kính chiếu hậu cho anh một ánh mắt cảnh cáo, giả vờ hỏi Tôn Mẫn: “Các em tại sao lại ở đây?” Tôn Mẫn có chút kinh hồn chưa định, cậu ta thỉnh thoảng thò đầu về phía sau nhìn hồi lâu, lúc này mới quay đầu vội vàng hỏi người đàn ông kia: “Tiền bối Hoàng Phủ, một năm nay anh đã đi đâu? Tại sao em hỏi đội trưởng họ đều nói không biết về anh? Có phải có nhiệm vụ không?”

Người đàn ông nghe thế hơi nhíu mày, trên nét mặt có chút kinh ngạc, nhưng anh che giấu cực tốt, rất nhanh liền mang theo ý cười hiếu kỳ hỏi: “Cậu còn nhớ tôi?” Đây tuyệt đối là chuyện không thể..... Người đàn ông có chút bi ai, từ khi anh tới khu giải trí 3D, dấu vết anh từng tồn tại trên thế giới này giống như trống rỗng mơ hồ, ai cũng không biết anh từng tồn tại, mà ngay cả gọi điện thoại cho mẹ anh, bà cũng không biết đã từng sinh ra mình.

“Đương nhiên nhớ rồi! Tiền bối Hoàng Phủ anh chính là đại nhân vật của đại đội hai em nha! Anh..... Anh chính là tấm gương của em!” Tôn Mẫn hưng phấn giống như gà mổ thóc, liều mạng gật đầu, nói xong lời cuối mặt đều đỏ lên, tựa hồ có chút ngượng ngùng.

Trái tim người đàn ông mãnh liệt run lên, cậu bé mặt đỏ trước mắt này anh mặc dù quen biết, nhưng vẫn chưa biết tên cậu ta, cậu ta.....Có thể nhớ mình.....Không thể nào, tất cả mọi người đã quên mình.....Chỉ có cậu ta nhớ sao? Người đàn ông mặc dù mặt không chút thay đổi, nhưng trong lòng

https://thuviensach.vn

kinh ngạc không thôi, chẳng lẽ hết thảy việc này lại là chủ nhân giở trò quỷ?

Tôn Trữ nghe họ nói chuyện trong lòng thầm cảm thán, người này hóa ra là cớm? Quá thần kỳ, xuyên qua kính chiếu hậu liếc mắt nhìn anh ta một cái, không ngờ người đàn ông lại nhíu mày thật sâu, trên nét mặt đầy hoang mang.

Tôn Mẫn còn có thể nhớ rõ mình, thật sự là quá khác thường, đây là chuyện tuyệt đối không thể. Cảm giác được tầm mắt tìm tòi nghiên cứu nhạy cảm, người đàn ông vừa định nâng mắt lên cùng Tôn Trữ đối diện, trong phút chốc chỉ nghe một tiếng "ầm" vang lớn, trên trần xe tựa hồ bị một vật gì đó nện xuống, đập trần xe đến biến dạng lõm vào trong xe một khối.

"Nằm xuống!" Người đàn ông khẽ quát một tiếng, một tay ôm lấy Tống Cảnh và Tôn Mẫn bên cạnh gắt gao đặt tại chỗ ngồi, đồng thời Tôn Trữ một cước giẫm xuống phanh xe, ô tô xiêu xiêu vẹo vẹo trượt trên đường quốc lộ tạo thành một vệt bánh xe, nhanh chóng ngừng lại.

Quán tính ô tô rất lớn khiến bốn người hung hăng đụng về phía trước lại ngã ngược về, bốn người đều thở hổn hển, không thể tin nhìn trần xe, vừa rồi rơi xuống trên trần xe là thứ gì? Sao có thể đập ra một hố to đến vậy? "Đây..... Đây là thiên thạch sao?" Tống Cảnh kinh hồn chưa định tay vịn ngực mình, nhỏ giọng nói, vậy mà Tôn Mẫn vừa định phụ họa, lại nghe một tràn tiếng vang ken két chói tai, tựa hồ như là thanh âm của móng tay cào trên bảng đen, ba người cảm thấy khó chịu cực kỳ, không khỏi bưng kín lỗ tai.

Rất nhanh, trên trần xe bị đập lõm vào rất nhiều hố to tựa hồ bị người cắt mở vậy, một cặp ngón tay với móng thật dài từ giữa khe hở duỗi vào, hai tay dùng sức móc ra ngoài..... Đầu một người phụ nữ vói vào trong xe.

https://thuviensach.vn

Tóc người phụ nữ này rất dài, mặt trăng trắng chỉ có thể nhìn thấy tròng mắt huyết hồng nhô ra và một cái miệng rộng nứt tới mang tai, huyết dịch tanh hôi theo tóc ả tửng giọt từng giọt nhỏ vào trong xe, ả rất nhanh quay đầu quét nhìn ba người ngồi ghế sau, khi nhìn thấy Tống Cảnh thì nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng ghê rợn như cá mập, khí quản tựa hồ bị cắt mở, lạc giọng khặc khặc cười quái dị: "Ở đây....." Ả vừa nói xong câu này, cổ chậm rãi xé da gân, đầu chậm rãi hướng về phía Tống Cảnh, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, người đàn ông nãy giờ ngăn chặn thân thể họ đột ngột con chân đá, một cước đá đầu ả ra khỏi xe, Tống Cảnh lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng buồn nôn lại kinh khủng như vậy, sợ đến nỗi phản xạ có điều kiện, thân thể gắt gao dán trên cửa sổ xe, trợn mắt há hốc mồm nhìn trần xe.

Đây là quỷ sao? Đột nhiên, hắn cảm thấy sau đầu một trận rét lạnh, Tống Cảnh thình lình quay đầu lại, nhìn thấy khuôn mặt lớn vệt máu mơ hồ đang gắt gao đặt trên cửa kính, mặt đều đùn vào nhau, một đôi con ngươi lồi ra trừng trừng nhìn cậu.....

“A!” Tống Cảnh kêu một tiếng thảm thiết, thanh âm đều mang theo một ít nức nở, tè ra quần nhào vào lòng người đàn ông, Tôn Trữ mặc dù cảm thấy rất không thích, nhưng vẫn nhanh chóng rút súng giảm thanh hướng người nọ nả một phát.

Thủy tinh của cửa sổ xe ứng tiếng vỡ tan, nhưng người ghé ngoài cửa sổ xe kia rốt cuộc cũng mất bóng.

“Xuống xe!” Người đàn ông cắt ngang phân phó, rất nhanh, mọi người đều bị dọa sợ run nhanh chóng xuống xe, Tôn Mẫn và Tống Cảnh càng hỏng mất mà rống lên:

“Anh, sao anh lại có súng?!”

“Vừa rồi thứ kia là gì vậy?!”

https://thuviensach.vn

Vừa rồi họ lái xe cũng khoảng 2km, đường quốc lộ này không người, hơn nữa bốn phía là cây bắp mà, song đã có thể nhìn thấy vòng xoay Ferris và đài ngắm cảnh của khu giải trí 3D.

Tôn Trữ không để ý tới họ, dùng súng cảnh giác nhìn bốn phía, trong lòng hắn cảm thấy một trận ác hàn, nguyên nhân rất đơn giản, người phụ nữ trên trần xe cùng với người ghé vào trên cửa sổ xe vừa rồi hắn đều biết.

Là Góa Phụ Đen của liên minh Khát Máu và Joseph của liên minh Thiên Sứ. Sát thủ tiếng tăm lừng lẫy trong hai liên minh lớn, cũng là hai người cùng hắn đua tranh đầu Tống Cảnh lần này.....Nhưng mà.....Họ vốn không nên xuất hiện ở nơi này..... Bởi vì họ đã sớm bị mình giết chết rồi!

Không sai, kế hoạch Tôn Trữ nghĩ ra rất đơn giản, nếu còn có tổ chức khác muốn giết Tống Cảnh, vậy mình phải giết chết tất cả bọn sát thủ này, cho nên hắn đồng thời ám sát hai người trước, lại giấu thi thể hai người họ trong hộp dự bị, lúc này mới lái xe đuổi theo hai người Tống Cảnh.....Nhưng tại sao người chết lại sống?

Bây giờ rõ ràng là ban ngày..... Cũng có quỷ?

Lúc này cũng không thể mở hộp dự bị nhìn xem thi thể còn đó không, Tôn Trữ chuyển mắt qua người đàn ông, đột nhiên giơ súng lên, thấp giọng hỏi: "Anh rốt cuộc là ai?"

"Người mình người mình! Anh mau buông súng!" Tôn Mẫn gào lên nhào tới, một bên còn cười khổ giải thích với người đàn ông: "Tiền bối Hoàng Phủ, cái kia.....Anh xem, anh trai tôi, cái này của anh ấy là súng đồ chơi..... "

"Cho phép kẻ hèn này tự giới thiệu một chút....." Người đàn ông dùng nụ cười mỉm lạnh lùng đặc biệt, giống như lơ đãng nhìn quanh một vòng, lúc này mới chậm rì rì nói: "Tôi tên Hoàng Phủ Thần, rất vui được gặp mặt."

https://thuviensach.vn

"Anh, anh đang làm gì thế?" Tống Cảnh có chút hồ đồ, nhưng cậu vẫn chạy tới nhìn qua lại, mềm nhũn kiến nghị nói: "Vừa đều là những thứ gì vậy..... Chúng ta có thể về nhà trước được không..... " Tôn Trữ liếc mắt nhìn Tống Cảnh, vừa rồi trải qua cục diện hung hiểm nọ, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tống Cảnh đã sợ đến tái nhợt vô cùng, trong lòng nổi lên loại tình cảm thương tiếc, nhưng vẫn xoay đầu sang, như trước không chút biểu cảm hỏi: "Tại sao anh tới đây? Vừa rồi là xảy ra chuyện gì?"

Hoàng Phủ Thần nhướng mày, nhìn họng súng tối om của Tôn Trữ, cảm thán một tiếng: "M1911, hiệu này không tồi.....Hôm nay tôi đến viếng mộ."

Viếng mộ? Ba người đồng thời liếc mắt nhìn nhau, "Ai....." Tôn Mẫn có chút ấp úng: "Tiền bối, chẳng lẽ vừa rồi..... " Hoàng Phủ Thần nhướng mày, chẳng biết nghĩ điều gì, khuôn mặt vốn anh tuấn cũng trở nên có chút vặn vẹo: "Không sai, vốn tôi không muốn quan tâm đến mấy loại chuyện vô bổ này, nhưng nó đã có can đảm nổ mộ bia của con gái tôi, vậy thì xin lỗi rồi."

Đó..... Đó là con gái của anh ta? Tống Cảnh và Tôn Mẫn cảm giác được sát khí tràn đầy trong những lời này, hai người đồng thời cảm giác được phía sau lưng chợt lạnh, không nhịn được trợn mắt nhìn nhau, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra hả? Hoàng Phủ Thần mỉm cười, như có điều suy nghĩ liếc mắt nhìn cốp xe, trừng trừng nhìn Tôn Trữ, nhẹ giọng nói: "Trong cốp sau có gì, mùi vị nồng đậm, không thể mở ra sao?"

Tôn Trữ không hề động, chỉ là có chút nhíu mày, không nói gì.

"A!" Tống Cảnh vốn ở một bên như lọt vào sương mù xem náo nhiệt, vậy mà vừa rồi tùy tiện nhìn thoáng qua, lại phát hiện cái bóng Tôn Trữ trên mặt đất thình lình bắt đầu ngọ ngoạy, chậm rãi tụ thành một đoàn sương xám, một bàn tay tái nhợt nhiễm đầy máu tươi thò ra, thẳng tắp với lên mắt cá chân Tôn Trữ, thoáng cái đã kéo hắn vào trong bóng đen.

https://thuviensach.vn

Đây là ban ngày ban mặt mà! "Cẩn thận!" Tống Cảnh thét thành tiếng, bước nhanh muốn bắt lấy tay Tôn Trữ, nhưng Hoàng Phủ Thần nhanh hơn cậu một bước, cũng không biết lấy đâu ra sức lực, rốt cuộc một tay kéo hắn ra, một tay kia đoạt lấy súng trong tay Tôn Trữ, làm một kỹ xảo khóe léo chuyển thân súng nắm trong tay, nhanh chóng hướng bàn tay trên mặt đất kia liên tục nã vài súng.

"Phụt phụt phụt....." Súng giảm thanh liên tục bắn vài phát thanh toán cái tay kia, rất nhanh, bóng của Tôn Trữ cũng bay về dưới chân hắn, Tôn Mẫn ở một bên nhìn trợn mắt há mồm chỉ vào cái bóng Tôn Trữ lắp bắp hỏi: "Anh.....Cái bóng của anh..... Đây đây đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

Tôn Trữ lắc đầu, không nói gì. Vừa rồi thật sự quá đột ngột, hắn cũng chưa kịp phản ứng, khi bàn tay lạnh lẽo bắt được mắt cá chân hắn, hắn lại cảm thất như bắt lấy hắn chính là một cây trụ sắt lạnh buốt làm cho toàn thân người ta sợ run. Chẳng lẽ.....Thật là quỷ sao?

Hoàng Phủ Thần thở hổn hển một hơi, bốn phía đã trống không, kéo Tôn Trữ từ trên mặt đất lên, thấp giọng phân phó: “Cậu nhanh chóng xử lý thứ trong cốp xe đi, đúng, tôi biết là cậu giết họ, oán khí mạnh mẽ vậy vừa ngửi là có thể ngửi thấy được, hơn nữa nếu cậu không vứt họ sẽ vĩnh viễn đi theo cậu, hiện giờ nghe kỹ cho tôi, muốn sống, nhớ kỹ, bây giờ lập tức kéo mấy đứa em cậu chạy trở về, còn nữa đó chính là tuyệt đối không thể, nghe rõ nhé, tuyệt đối không thể trở lại khu giải trí 3D, nghe rõ chưa?”

Ngữ tốc Hoàng Phủ Thần nói chuyện cực nhanh, Tôn Trữ nhíu mày, trong đầu nghĩ một lượt, nhìn Tống Cảnh và Tôn Mẫn một chút, đứng lên nhỏ giọng hỏi: “Anh rốt cuộc là ai?”

Ánh mặt trời chiếu rọi có chút khiến người ta quáng mắt, Hoàng Phủ Thần cong miệng ôn hòa cười: “Tôi chính là đến viếng mộ.”

https://thuviensach.vn

Đây rõ ràng là lời nói dối, xem ra Hoàng Phủ Thần này biết một ít nội tình, nói không chừng.....” Tống Cảnh A Mẫn chúng ta.....” Ba chữ trở về thôi này còn chưa nói xong, Tôn Trữ đã sững sờ tại chỗ, rõ ràng hai người đang đứng sau hắn, nhưng hiện giờ tại sao người không thấy đâu nữa?

Tôn Trữ cảm giác da đầu mình đều có chút tê dại, Hoàng Phủ Thần cũng kinh ngạc không thôi, có thể dưới mí mắt mình bắt người..... Hai con quỷ vừa mới chết kia, thậm chí có năng lực lớn như vậy? Không đúng.....Nhất định ngay chung quanh..... Anh nhắm mắt lại, tập trung suy nghĩ tìm vị trí hai người kia.....Mùi của người sống.....Đúng là mới mẻ vậy.....Nhưng lại ở trên núi phía đông khu giải trí 3D!

“Theo tôi đi! Họ ở chỗ này!” Hoàng Phủ Thần đã xác định vị trí, trực tiếp chạy về hướng núi phía đông khu giải trí 3D.

Tôn Trữ lập tức đuổi theo, nhưng vô cùng kỳ quái chính là, Hoàng Phủ Thần chạy cực nhanh, nếu Bolt ở đây cũng không theo kịp được, Tôn Trữ chỉ có thể theo anh chạy một đoạn đường ngắn, cuối cùng cũng mất dấu anh.

(Tiêu: Bolt đây là Usain Bolt, là vận động viên điền kinh người Jamaica. Anh là người đang giữ kỷ lục thế vận hội và thế giới ở các nội dung chạy 100 mét)

Tôn Trữ là bị tiếng rên rĩ thật nhỏ dẫn tới, chốn hoang giao dã ngoại, Hoàng Phủ Thần đang ngồi trên thân một người, quần áo vốn mặc kín kín đáo đáo hiện giờ chỉ còn lại sơ mi trắng, lộ ra mảng lớn da thịt trắng bóng mềm mại, phía trên lằn roi xanh tím cùng dấu hôn màu đỏ, đang ngồi trên thân một người, nhắm mắt lại vẻ mặt hưởng thụ theo động tác của y cao thấp lên xuống, cự vật màu tím đỏ đang cấp tốc ra vào giữa đùi anh, thật dâm mỹ, mà thân thể Hoàng Phủ Thần vừa vặn che mất khuôn mặt của người đàn ông dưới thân, chỉ có điều có chút tiếng thở dốc phát ra, cũng đủ biết y đang hưởng thụ.

https://thuviensach.vn

“Ngươi..... Hơi.....Chậm chút..... A!” Hoàng Phủ Thần thấp giọng thở phì phò, nhỏ giọng cầu khẩn.

Người dưới thân Hoàng Phủ Thần là ai? Họ sao ở đây.....đánh dã chiến? Tôn Trữ vừa định lui về phía sau, vậy mà người dưới thân Hoàng Phủ Thần kia lại hơi nâng cánh tay, búng vang một tiếng, trong nháy mắt, Tôn Trữ liền cảm thấy cổ tê rần, đầu rơi xuống đất.

Đầu của mình không phải đã rơi rồi sao..... Tại sao không có việc gì? Tôn Trữ nhe răng nhếch miệng đứng dậy, phát hiện mình vẫn đang té xỉu trong cánh rừng nhỏ vừa rồi, hắn lắc đầu, bốn phía không một bóng người, người đàn ông vừa rồi và Hoàng Phủ Thần đã đi đâu?

“Ngươi tỉnh rồi.” Thanh âm trầm thấp tà nịnh đột nhiên từ phía sau vang lên, chuyện gì xảy ra, vừa nãy căn bản không có ai! Tôn Trữ lập tức rút súng xoay người, kinh ngạc phát hiện phía sau trống không đã xuất hiện hai người, mà một người trong đó dĩ nhiên là người vừa đi cùng với họ Hoàng Phủ Thần.

Một người khác Tôn Trữ chưa từng gặp, song theo hắn đoán người vừa rồi cùng Hoàng Phủ Thần làm cái kia hẳn là y, đây tuyệt đối là một người đàn ông cực kỳ trẻ tuổi, nhìn ra bộ dáng khoảng 26 tuổi, mặt mũi..... Tuyệt đối không thể dùng xinh đẹp hoặc anh tuấn để hình dung, hắn tưởng rằng Hoàng Phủ Thần đã tính là diện mạo đẹp trai cấp bậc minh tinh rồi, nhưng khi so cùng người trước mắt này vậy mà kém một khúc.

Người này có một đầu tóc đen dài buông thả đến thắt lưng, mày dài kéo tới tận tóc mai, một đôi con ngươi quỷ dị màu xanh sẫm lợi hại đến ngay cả bản thân Tôn Trữ cũng không dám nhìn thẳng, môi mỏng khẽ mím giờ phút này đang hơi cong lên, cằm cương quyết, hình dáng khuôn mặt hoàn mỹ cực hạn cùng mái tóc dài nọ cũng không khiến y có vẻ nữ tính, mà cả người tản mát ra một cỗ khí tức vương giả vừa nguy hiểm tà mị lại uy chấn thiên hạ. Giờ phút này y mặc một thân tây phục trắng danh quý, không thắt cà

https://thuviensach.vn

vạt, mà tùy ý mở mấy cúc áo, lộ ra khuôn ngực trắng nõn khỏe đẹp, lúc này y ngồi trên ghế dựa lớn, trong tay cầm một cây gậy chống có cài đầu lâu khô màu xám trắng, trong mắt ngậm cười, hỏi: “Nếu đã tỉnh, chúng ta chơi trò chơi nhé?”

Có chỗ nào đó rất không thích hợp.

Tôn Trữ dựa vào kinh nghiệm làm sát thủ nhiều năm, người trước mắt này toàn thân phiếm mùi máu tanh ghê tởm, nếu nhìn kỹ giữa ngực y ngay cả phập phồng cũng không có, thật sự là quá quái. Hắn không buông súng, mà ném ánh mắt về phía Hoàng Phủ Thần. Giờ phút này Hoàng Phủ Thần đang nửa quỳ trên mặt đất, đặt chân người đàn ông trên đầu gối, cầm một chân y, mặt không chút thay đổi mà mang giày cho người đàn ông, cảm giác được ánh mắt của Tôn Trữ, cho hắn một ánh mắt không rõ ý tứ gì.

“Em trai tôi đâu?” Tôn Trữ mở chốt, cắn răng lạnh lùng nói: “Tôn Mẫn và Tống Cảnh đâu rồi?”

“Ha.....” Người đàn ông quỷ dị mà ôn hòa cười, thay một chân khác, tiếp tục hưởng thụ phục vụ mang giày của Hoàng Phủ Thần, lúc này mới lười biếng giơ tay lên, búng ngón tay một cái.

Trong nháy mắt, Tôn Mẫn và Tống Cảnh giống như từ giữa không trung té xuống, hai người nặng nề đặt mông ngồi trên đất, lần lượt ai u ai u kêu lên: “Đây là đâu?”

“Đứng phía sau anh.” Tôn Trữ ngắn gọn ra lệnh, đồng thời từ bên hông lại lấy ra một khẩn súng, ném cho Tôn Mẫn, lại từ chỗ ống quần tìm lấy một con dao găm đưa cho Tống Cảnh, lúc này mới thấp giọng dặn dò: “Hai đứa cẩn thận chút, hai người trước mặt này không đúng.”

“Tiền bối! Sao anh lại ở đây!” Tôn Mẫn cảm thấy vô cùng kỳ quái, không nói tới vừa rồi cậu ta rõ ràng còn đang trên quốc lộ nhìn hai người nói chuyện, nháy mắt đã chạy đến đây, nhưng thấy Hoàng Phủ Thần sau khi

https://thuviensach.vn

mang giày của người đàn ông kia liền đứng lên, rồi đứng phía sau người đàn ông, không nói một lời lạnh lùng nhìn họ.

Người đàn ông xinh đẹp bên cạnh Hoàng Phủ Thần này có chút đáng sợ..... Tống Cảnh và Tôn Mẫn có cùng một suy nghĩ, y có chút đáng sợ, lui phía sau Tôn Trữ nhỏ giọng hỏi: “Anh, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Tôn Trữ lắc đầu, cũng không hiểu ra sao, người đàn ông bên kia liền mở miệng cười: “Các người đã không biết, vậy để Hoàng Phủ giải thích, có được không?” Nói rồi, đôi mặt màu xanh sẫm sinh đẹp kia của y khẽ híp, mang theo ý cười nhìn về phía Hoàng Phủ Thần, thâm tình nói: “Bảo bối, giải thích cho họ chút đi, được chứ?”

Hoàng Phủ Thần mặt không chút thay đổi hơi cúi người, máy móc giới thiệu: “Chủ nhân muốn chơi một trò chơi rất đơn giản, sẽ có quỷ bắt các người, người kiên trì bốn giờ không chết chính là người chiến thắng.” Những lời giới thiệu này rất đơn giản lại khiến ba người nhìn nhau, quỷ? Thế giới này thật sự có quỷ sao? Nhưng mà.....Nghĩ đến vừa rồi những chuyện cổ quái kinh ngạc gặp trên xe, ba người liền đồng thời im bặt.

“Các người yên tâm, quỷ bắt các người cũng không phải Góa Phụ Đen và Joseph, theo ta thấy.....” Nói rồi, y giơ cổ tay lên, nhìn đồng hồ một chút: “Bây giờ là 5h53’ chiều, ừm, trời đã sập tối chơi mới tận hứng ha, thế này đi.....6h trò chơi bắt đầu, nếu các người có thể kiên trì đến 10h tối, có thể không phải chết, đều đã rõ chứ?” Ngữ khí của lời người đàn ông nói tựa hồ đang hỏi ý kiến của họ, nhưng ngữ khí thì tương đối cường thế, tựa hồ một chút cũng không cho họ đường cãi lại.

“Thần kinh!” Tôn Trữ nhíu mày, đối với cách nói của người đàn ông khinh thường phớt lờ, hắn xoay đầu sang nói với hai người: “Chúng ta đi thôi, cẩn thận chút.”

https://thuviensach.vn

“Hahaha..... Đi không xong đâu nha.....” Người đàn ông vừa cười cười, vừa đưa tay búng vang một cái xong, liền cùng Hoàng Phủ Thần đồng thời quỷ dị mà biến mất trước mắt ba người.

“Vừa rồi mới xảy ra chuyện gì?” Tôn Mẫn dụi mắt, có chút khó tin: “Tiền bối đâu, tiền bối đi đâu rồi?” Tôn Trữ lắc đầu, cảnh giác nhìn bốn phía một chút: “Trời sẽ sập tối ngay thôi, chúng ta đi nhanh lên.”

Người đàn ông kia đến tột cùng là ai? Hoàng Phủ Thần lại có quan hệ gì với y? Tại sao thoáng cái đã không thấy đâu nữa? Còn nói cái trò chơi quỷ gì là thế nào? Cả ba người tâm sự nặng nề, nhưng đều gật đầu, núi rừng hoang vu thật sự quá đáng sợ, đều đồng ý về trước.

Vị trí của họ vừa vặn là trên núi phía đông khu giải trí 3D, đỉnh núi không cao, song cây cối cực kỳ rậm rạp, từ góc độ của họ hiện tại còn có thể nhìn thấy vòng xoay Ferris, mọi người thương lượng một chút quyết định đi về hướng vô tô, trong lúc đó Tôn Trữ tóm gọn lại một chút nghề nghiệp phụ của hắn đã làm gì, khiến tròng mắt của Tôn Mẫn và Tống Cảnh đều thiếu chút nữa rớt xuống.

“Cái giề? Anh mà là một sát thủ.....Ối mẹ ơi! Anh, anh không phải là xem phim nhiều quá rồi chứ, trời ơi trời ơi trời ơi..... Còn nữa anh thế mà đã thật sự giết hai người kia.....Ôi trời ơi là trời.....” Tiếng Tôn Mẫn gào khóc vô cùng lớn, thỉnh thoảng lại làm ra vẻ mặt suy sụp như ta đây sắp quỳ xuống: “Chúng ta vừa rồi nhìn thấy rốt cuộc là cái gì hả? Ấn theo ý của anh là những người biến thành quỷ này có thể từ trong hư không làm ra đạn hỏa tiễn? Quá phản khoa học rồi đó!” Tống Cảnh cảm thấy đại não có chút hỗn loạn: “Chờ chờ chờ, anh là nói những kẻ đó tới giết em? Này..... Em.....Em sao lại trêu chọc vào những người này chứ?”

“Cả hai đừng nói nữa, chúng ta nên rời khỏi đây thôi.” Tôn Trữ thoáng cái cắt ngang cuộc nói chuyện của hai người, đi về phía trước, ba người đi qua một cánh rừng rậm rạp xong, khi đi lên, Tôn Trữ mới mở miệng hỏi:

https://thuviensach.vn

“Tôn Mẫn, Hoàng Phủ Thần là người thế nào?” Nói rồi, hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua Tôn Mẫn, gọi Tống Cảnh một chút, làm bộ lơ đãng hỏi: “Người đàn ông kia em quen không?”

“Người tóc dài hả?” Tôn Mẫn lắc đầu: “Không quen, em lần đầu tiên nhìn thấy người đàn ông xinh đẹp như vậy.....OMG.....” Tôn Mẫn cười có chút dâm đãng, bắt đầu lầm bầm lầu bầu: “Anh ta thật sự quá đẹp, là công hay thụ nhỉ.....”

“Hoàng Phủ Thần trước kia ở trong đội của em là người thế nào?” Tôn Trữ đi tít đằng trước, lơ đãng hỏi: “Anh ta làm ở phương diện gì?”

Tôn Mẫn thở hồng hộc trả lời: “Hoàng Phủ Thần người này à, vốn dĩ nằm vùng ở Myanmar hay Việt Nam em cũng quên mất rồi anh ấy chính là cảnh sát phòng chống ma túy trong truyền thuyết đó, vốn đang làm rất tốt, chẳng biết thế nào nghe nói anh ấy cùng con trai trùm buôn thuốc phiện cấu kết, dù sao cũng đã thả không ít kẻ buôn lậu thuốc phiện.....Nhưng bối cảnh nhà anh ta rất cứng, cấp trên cũng không tiện làm gì anh ta, nên triệu hồi anh ta về đội hai bọn em, trọng điểm làm điều tra tội phạm kinh tế.....Anh không xem TV sao, dù gì đài truyền hình làm chương trình pháp luật gì, cũng đều là anh ta ra mặt đấy.”

“Ừm.....” Trong lòng Tôn Trữ tính toán, quay đầu hỏi Tống Cảnh: “Em may mà.....” Tôn Mẫn phía sau căn bản không có ai, Tống Cảnh không thấy đâu nữa!”

Tôn Trữ thoáng dừng bước, dồn dập hỏi: “Tống Cảnh đâu! Tống Cảnh đi đâu rồi?” Tôn Mẫn mới đầu còn có chút chẳng hiểu ra sao, Tống Cảnh không phải đang đi theo họ sao, cậu ta cũng biến sắc: “Tống Cảnh..... Cậu ở đâu.....”

Hai người đồng thời cảm giác có chút lo sợ bất an, chỉ khoảnh khắc như vậy, Tống Cảnh đã không thấy đâu nữa!

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ Tống Cảnh đang đi theo cuối cùng, nhưng khi ngồi xổm xuống buộc lại dây giày đứng dậy thì hai anh em nhà họ Tôn đã không thấy nữa, trời lúc này đã hoàn toàn tối đen, chỉ có thể nhìn thấy khoảng cách trong vòng 5m, cái gì cũng đen tuyền nhìn không thấy được..... Cậu không nhịn được có chút sơ hãi, liền lấy di động ra chiếu sáng, nhỏ giọng gọi: “Tôn Mẫn..... Anh ơi.....Hai người đang ở đâu.....”

Một bàn tay đột nhiên khoát lên vai cậu.

Tống Cảnh sợ đến run rẩy, thoáng cái kịp phản ứng có lẽ là anh em nhà họ Tôn đùa giỡn với cậu, liền cười hì hì quay đầu lại vừa định nói chuyện, vậy mà thoáng cái liền nhìn thấy một khuôn mặt thối rữa đến cùng cực!

Khuôn mặt này.....Sao quen thuộc vậy.....

“A!.....” Tiếng kêu thảm thiết thê lương quanh quẩn giữa núi rừng, khiến hai anh em đang tìm kiếm Tống Cảnh đồng thời cả người run lên, thanh âm vừa rồi hẳn là Tống Cảnh..... Hai anh em đồng thời sắc mặt đại biến, Tôn Mẫn vừa định tiến lên, liền bị Tôn Trữ thoáng cái kéo lại: “Chờ một chút!”

“Chờ cái gì hả! Anh à, đó là Tống Cảnh, Tống Cảnh đã thầm mến anh sáu năm rồi đó!” Tôn Mẫn hất cánh tay ra, cũng không nghe Tôn Trữ khuyên can, liền hướng nơi phát ra âm thanh vừa rồi chạy tới. Lúc này trên núi cái gì cũng đen tuyền nhìn không thấy, Tôn Mẫn cảm thấy mình cứ một mạch chạy về phía trước, dọc theo đường đi lảo đảo không biết té ngã bao lần, cậu ta tê tâm liệt phế rống lên: “Tống Cảnh! Tống Cảnh cậu ở đâu hả!”

“Tôn Mẫn tớ ở đây! Cứu tớ!” Tiếng cầu cứu yếu ớt của Tống Cảnh bỗng dưng truyền đến, khiến Tôn Mẫn xác định rõ phương hướng, là hướng bắc!

“Chờ tớ, tớ sẽ tới ngay!” Cậu ta mở điện thoại di động, dựa vào ánh sáng màn hình yếu ớt hướng phía tiếng Tống Cảnh phát ra đi đến. Đi khoảng 50m, cậu ta lại chạy trở về khu rừng vừa rồi đi ra, trong núi cái gì

https://thuviensach.vn

cũng đen tuyền không thấy được, hắn chỉ cảm thấy một cỗ hàn khí từ đốt xương cụt thẳng tắp lủi lên đỉnh đầu, bốn phía im ắng đáng sợ.

Thật sự cậu ta rất sợ, lúc này, Tôn Mẫn cảm thấy có chút hối hận, tại sao vừa rồi xúc động vậy chứ.....Sao không gọi anh trai cùng đi.....

“Tống Cảnh.....Tống Cảnh.....” Tôn Mẫn rụt cổ nhỏ giọng kêu, kỳ quái, vừa rồi Tống Cảnh còn có thể đáp lại, hiện giờ sao không có tiếng gì..... Cậu ta chỉ có thể lén lút di chuyển bước tiến, qua loa chiếu điện thoại di động, thuận tiện cũng móc ra cây súng mà Tôn Trữ cho cậu ta, cẩn thận tiến về phía trước.

Có cái gì đó màu trắng đang treo trên cây phía trước..... Tôn Mẫn cảm thấy vô cùng hiếu kỳ, cậu ta cẩn thận trước sau, đợi đến khi có thể thấy rõ..... Cậu ta không nhịn được thét to một tiếng.....

Thứ màu trắng kia chính là Tống Cảnh, giờ phút này Tống Cảnh bị treo trên một thân cây, bị một sợi dây thô thô siết đến đầu lưỡi đều thè ra, gió thổi qua, còn hơi đong đưa.....

“Tống Cảnh.....Tống Cảnh.....” Tôn Mẫn sợ đến chân mềm nhũn, đặt mông ngồi trên đất, run lẩy bẩy nhìn Tống Cảnh treo trên cây theo gió đong đưa, thanh âm líu ríu đều mang theo nghẹn ngào.....Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Mới vừa rồi còn có thể nói chuyện tại sao Tống Cảnh đã bị treo trên cây rồi.....

“A!.....” Tôn Trữ sau khi nghe được tiếng kêu thảm thiết của Tôn Mẫn lại chứng thật suy nghĩ trong lòng.....Người đó đã nói thật! Thật sự có quỷ! Thật sự có quỷ đang đuổi theo họ!

Chạy! Đây là ý niệm đầu tiên trong đầu Tôn Trữ, không ngờ hắn vừa quay người lại, liền nhìn thấy một thân thể không có đầu, trên tay đang cầm một cái đầu, đứng cách đó không xa, cái đầu kia..... Đang âm u nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Tôn Trữ chỉ kịp nã một phát súng, liền cảm giác trước mắt tối sầm, thứ gì đó cứng rắn đã xuyên qua ngực hắn..... Trước khi hắn mất đi ý thức, hắn mới nhìn rõ thân thể đang cầm cái đầu kia.....Quả là quen thuộc..... Không phải là mình sao!

Quỷ đã giết chết Tống Cảnh, Tôn Mẫn và Tôn Trữ không phải ai khác, là chính họ.

Tống Cảnh và Tôn Mẫn vào lần đầu tiên mất tích đã chết, giết chết họ không phải ai khác chính là Góa Phụ Đen và Joseph bị Tôn Trữ giết chết, mà Tôn Trữ lúc vừa nhìn thấy Hoàng Phủ Thần và chủ nhân của anh cũng đã bị chủ nhân búng tay một cái giết chết, cho nên họ sớm đã chết rồi, chỉ có điều không biết mà thôi.

Hết thảy những việc này, cũng chỉ là một trò chơi. Mà họ cũng không biết, lúc đầu cố chủ phát tin truy sát Tống Cảnh, chính là chủ nhân mình, y tại sao phải làm vậy? Khả năng chỉ có chủ nhân tự mình biết mà thôi.

Khi Hoàng Phủ Thần biết được ba người đã chết, chủ nhân đang trong phòng làm việc của anh triệu kiến Góa Phụ Đen và Joseph đã biến thành quỷ. Hai vị ngày xưa xưng bá trong giới sát thủ nhiều năm lúc này cũng chỉ có thể run rẩy quỳ trên mặt đất, mặc cho chủ nhân sai phái.

“Bảo bối, ngươi thích ai?” Chủ nhân ngữ khí suồng sã kéo anh sang, để anh ngồi trên đùi mình, trên mặt lộ nụ cười giả dối, kéo anh vào lòng cắn vành tai anh nhỏ giọng hỏi: “Em thích ai..... Ta tặng em làm trợ lý có được không?”

“Đa tạ chủ nhân, nhưng tôi đã có Mặc Gia Kỳ rồi.” Hoàng Phủ Thần lạnh lùng cự tuyệt. Chủ nhân cũng không cưỡng cầu, cong môi nở nụ cười, đưa tay búng một cái, “Vậy biến mất đi.”

Góa Phụ Đen và Joseph đồng thời biến mất, Hoàng Phủ Thần thất thần nhìn hướng hai người biến mất, chủ nhân mỉm cười, một cánh tay ôm lấy

https://thuviensach.vn

chân anh, đưa tay móc qua chân anh bế lên, cười hì hì liền hướng gian nhỏ cách phòng làm việc —— Phòng nghỉ đi đến, nơi đó có một cái giường đôi không lớn lắm, chủ nhân mỗi lần đều ở chỗ này cùng anh làm.

Lại sắp bắt đầu rồi, Hoàng Phủ Thần lạnh lùng nhắm hai mắt lại.

Chủ nhân nhìn vẻ mặt của anh cười cười không sao cả, thô bạo ném anh lên giường xong liền đè lên, khi nhìn thấy vẻ mặt cá chết của Hoàng Phủ Thần, hừ một tiếng, gạt áo sơ mi của anh liền dùng đầu ngón tay nhéo đầu vú Hoàng Phủ Thần, cúi người tự nhiên liếm gáy anh, ghé vào lỗ tai anh khẽ nỉ non: “Ta biết em muốn giết ta, em không phải đã điều tra công viên trò chơi này rốt cuộc là cái gì sao? Ta chính là công viên trò chơi công viên trò chơi chính là ta..... Haha.....”

“Được rồi, tên của ta là Cấm.”

Hoàng Phủ Thần âm thần ghi tạc trong lòng, chậm rãi đắm chìm trong bể dục khôn cùng, anh có thể cảm giác được khoái cảm khi những sợi tóc mềm mại của chủ nhân lướt qua thân thể anh, anh có thể cảm giác được đôi môi mềm mại của chủ nhân đang thô bạo mút lấy thân thể anh, anh có thể cảm giác được đau khổ khi thân thể bị tách ra.....Anh có thể cảm giác được hết thảy.....

Tất cả những việc này.....Bao hàm hận ý vô tận.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 4

Chương 6: Khu Rừng Cấm Của Harry Potter

Lăng Tử Hiên có một bí mật, bí mật này đã dằn xuống đáy lòng nhiều năm: Cậu chỉ thích đàn ông, hơn nữa chính là một M nặng mỗi ngày thích ảo tưởng bị trói gô bị ngược đãi bị ngựa gỗ bị quất đánh.

Lăng Tử Hiên sinh ra trong gia đình dòng dõi thư hương, tổ tiên thời Tây Hán từng làm chư hầu, ngàn năm sau thái gia gia của cậu còn từng làm thư ký chính cho một vĩ nhân nào đó, cho nên quan niệm tư tưởng của gia tộc cực kỳ bảo thủ, cô em họ củacậungay cả váy ngắn cũng không chomặc, càng miễn bàn đến việc định hướng giới tính củacậulà loại khác, làm sao có thể nói chongười trong nhà: "A ba mẹ thân mến, con thích đàn ông, xin ba mẹ nhất định phải ủng hộ con?"

“Này, Tiểu Lăng, giúp một tay.” Đột nhiên tiếng nói thoáng cái cắt đứt suy tư củacậu, Lăng Tử Hiên ừmột tiếng, nhếch miệng cười toe toét: “Anh Lưu, máy móc nặng chứ, vác Steadicam nặng như vậy thắt lưng cũng không tốt lắm đúng không?”

(Tiêu: Steadicam là loại máy quay đeo trên người như áo luôn không cần vác trên vai.)

Anh Lưu tên đầy đủ gọi là Lưu Ca, hắn năm nay mới 25 tuổi, gầy teo cao cao, diện mạo vô cùng bình thường, nhưng vô cùng thú vị, vác gần trăm cân trên người hắn như bình thường không hề hấn gì.

Lưu Ca cười rất hèn mọn, tự vỗ vỗ thắt lưng, thần bí hề hề nói: “Tôi ăn long cốt tráng cốt hoàn đó, một đêm ba lần không phí sự đâu! Tiểu Lăng, hay là cậu cũng thử xem?” Lăng Tử Hiên bật cười ha ha, cười mà không

https://thuviensach.vn

nói, rất nhanh, hai người liền xuống xe, đi tới cửa chính của làng du lịch khu giải trí 3D.

“A.....Hoan nghênh hoan nghênh, các vị là đạo diễn và camera của đài truyền hình sao, hoan nghênh hoan nghênh, tôi là Hoàng Thượng người phụ trách lần này, quay phim hai ngày này phải dựa vào các vị rồi!” Người nói chuyện kia là một người đàn ông thanh tú khoảng 30 tuổi, diện mạo bình thường, mặc một bộ áo gió phi công, nói chuyện vô cùng ôn hòa, trên mũi đeo một cái kính đen sứt sẹo, rất nho nhã, song cái tên này thật sự quá đại nghịch bất đạo, Lăng Tử Hiên và Lưu Ca nhìn nhau, tất cả đều hiểu ngầm cười.

“Đừng đứng đó nữa! Đến đây đến đây, tôi đã chuẩn bị phòng cho hai vị xong rồi, các vị thích đồ ăn Trung Quốc hay cơm Tây? Đầu bếp nấu món Trung Quốc chỗ chúng tôi bởi vì hôm nay nghỉ phép, cho nên tôi tự chủ trương chuẩn bị cho các vị cơm Tây, lại đây, xin mời sang bên này, chúng ta vừa ăn vừa nói nhé?” Hoàng Thượng nói chuyện giọng điệu vô cùng nhu hòa, mang theo chút cảm giác lấy lòng, khiến hai người thoáng cái nảy sinh không ít hảo cảm với gã.

Làng du lịch trang hoàng vô cùng xa hoa, phục vụ viên bên trong mặc dù sắc mặt đều rất tái nhợt, nhưng ăn mặc chỉnh tề, mỗi người bộ dáng đều rất đẹp, cực kỳ thích mắt, hai người theo Hoàng Thượng vào đại sảnh cửa chính, đi xuống lầu, tới một quầy bar trang hoàng cực kỳ tao nhã, vừa vào cửa liền phát hiện một người đàn ông đang ngồi trên quầy bar, người đàn ông mặc một thân chính trang màu chì, trên mũi đeo một cặp kính gọng vàng, đang tập trung tinh thần xem một ít văn kiện, bên cạnh bàn đặt một ly thức uống màu đỏ tươi, hơn nữa trên đầu gối nằm ườn một con mèo đen lớn, tựa hồ đang ngủ, sau khi nhìn thấy họ tiến đến liền đứng dậy không gợn chút sợ hãi liếc mắt nhìn họ, nhảy xuống uốn éo uốn éo bỏ đi.

“A, giám đốc, anh ở đây à.” Hoàng Thượng thân thiện lên tiếng chào hỏi, xoay người liền giới thiệu hai người: “Tôi giới thiệu một chút, vị này

https://thuviensach.vn

chính là giám đốc điều hành của khu giải trí chúng tôi, Hoàng Phủ Thần.” Nói rồi, gã quay đầu, trái lại giới thiệu hai người: “Giám đốc hai vị này là đạo diễn và camera của đài truyền hình mời đi theo.”

Hoàng Phủ Thần là một người vô cùng lạnh lùng, chỉ thấy anh ta tháo kính xuống, cao thấp đánh giá họ một chút, lúc này mới đứng lên lần lượt bắt tay họ: “Chào các vị, hoan nghênh đến khu giải trí 3D.”

Woa, tay của vị giám đốc này thật lạnh, Lăng Tử Hiên âm thầm kinh ngạc, nhưng không suy nghĩ nhiều lắm, sảng khoái bật cười: “Xin chào giám đốc Hoàng Phủ, tôi tên Lăng Tử Hiên.” Hoàng Phủ Thần khẽ gật đầu, làm một tư thế xin mời: “Xin mời.....Các vị cứ đàm luận đi, tôi sẽ không quấy rầy.” Anh ta hơi cúi người, liền xoay người rời đi.

Người đàn ông này..... Thật sự là..... Quá.....Lăng Tử Hiên nhìn bóng lưng thẳng tắp của Hoàng Phủ Thần, chưa phát giác ra trong lòng có chút ngứa, thân hình Hoàng Phủ Thần cao gầy, hơn nữa thích hợp mặc quân phục nếu trong tay anh ta cầm thêm sợi roi nữa.....Sẽ càng hoàn mỹ.

Lấy lại tinh thần Lăng Tử Hiên mới phát hiện bản thân thiếu chút nữa cứng lên, không nhịn được nóng lòng đánh tiểu đệ đệ của mình ngay tại chỗ, tại sao có thể không có tiền đồ như vậy chứ!

May là Hoàng Thượng và Lưu Ca cũng không chú ý đến sự khác thường củacậu, Hoàng Thượng vôcùng nhiệt tình dẫn hai người tới bàn bốn góc, rất nhanh, liền có phục vụ viên chuyền đồ ăn cho họ. Lăng Tử Hiên và Lưu Ca cũng đói dữ dội, liền không khách khí, ngụm lớn bắt đầu ăn.

Cơm Tây làm vô cùng ngon miệng, thiên về phía khẩu vị cho Trung Quốc nhiều hơn, hai người ăn uống ngon lành xong không nhịn được đánh ợ, Hoàng Thượng lúc này mới cười tủm tỉm nói: “Vậy chúng ta bắt đầu đi nhé?”

https://thuviensach.vn

Lúc cần YY thì YY, lúc nên làm việc thì làm việc, Lăng Tử Hiên gật đầu, lấy ra giấy bút tùy thân, nhanh chóng điều chỉnh trạng thái.

“Cái kia, là vầy, tôi muốn để hai vị quay quảng cáo trong phạm vi điều hành của tôi, chính là thế giới Harry Potter, toàn bộ phim tuyên truyền định là 5 phút, quảng cáo làm 30 giây, lần nay xin mời hai vị đến chính là muốn hai người quay chút tư liệu, sau đó là quảng cáo, hai người tham quan chút tìm cảm giác quay, hôm nay và ngày mai có thể quay xong chứ?” Hoàng Thượng ngữ tốc không nhanh lắm, gã dừng lại một chút, vô cùng ôn hòa chân thành khẩn cầu: “Tôi tin vào thực lực của hai vị, xin nhất định phải quay tốt phim quảng cáo này, kính nhờ. Việc này liên quan đến công trạng của tôi, hơn nữa cũng liên quan đến tương lai của công ty, thật sự kính nhờ.”

Trời ạ, còn có nhân viên vì công ty ra sức như vậy, Lăng Tử Hiên và Lưu Ca đồng thời nở nụ cười: “Được thôi, ngài yên tâm.”

Thế giới pháp thuật của Harry Potter nằm ở phía bắc khu giải trí 3D, chiếm diện tích không lớn lắm, thiết bị trò chơi bên trong cũng rất đơn giản, chỉ có sân ga chín ba phần tư, tàu lượng siêu tốc lốc xoáy Quidditch, lâu đài Hogwarts, một cánh rừng rậm nguyên sinh tên Rừng Cấm, ngoài ra không còn gì nữa, có điều du khách quan tâm đến chủ đề công viên hơn, chủ yếu là vì chiêm ngưỡng Harry Potter mà đến.

Hai người khéo léo từ chối Hoàng Thượng đi theo, tự mình lái một chiếc xe điện nhỏ dạo chơi công viên, vòng vòng vèo vèo nửa giờ, mới tới được đích đến.

Lăng Tử Hiên từ khi lên cấp hai đã mê truyện Harry Potter, lúc ấy chuyện thích nhất là ở nhà rảnh rỗi cầm cây gậy gỗ đọc lớn câu thần chú, nhìn thấy lâu đài Hogwarts tráng lệ hùng vĩ xa xa, kích động kêu lớn: "Trời ạ! Giống quá!" Thật sự quá giống lâu đài cổ trong phim tưởng tượng, hơn nữa dùng mắt thường mà nhìn, tòa lâu đài giữa không trung còn nổi lơ lửng

https://thuviensach.vn

rất nhiều chổi bay, vèo vèo bay tới bay lui, thật sự không thể phân biệt thật giả.

Trời ơi trời ơi trời ơi! Lăng Tử Hiên cảm thấy mình kích động đến có chút phát run,cậuchỉ vào mộtđám người mặc đồ đen xa xa: "A a a, đây đều là COS sao? Thật là quá giống thật, sao đều là người ngoại quốc ha..... Quá giống thật, Harry Potter đâu? Ai đóng vai Harry Potter?"

Lưu Cả đảo mắt xem thường, Lăng Tử Hiên vừa mới tốt nghiệp đại học, vẫn còn là một đứa trẻ ra đời chưa lâu, vậy mà có thể kích động thành như vậy, không khỏi kéo cậu ngồi xuống: "Mau mau, đừng đứng, coi chừng gặp nguy hiểm, cậu nói xem tôi quay phim thế nào được?"

Lăng Tử Hiên suy nghĩ một lát, lựa chọn qua lại giữa lâu đài và rừng cấm sau một lúc quyết định đến rừng cấm xem trước, xét nhân tố ánh sáng thấy rằng, hình ảnh do ánh sáng mặt trời chiếu xuống là tự nhiên nhất.

Hai người nói là làm, vì quay phim rất tốt, Lưu Ca cầm máy chống sốc steadicam lên, hai người xuống xe, lần lượt tới cửa công viên.

"Ô....." Tiếng còi tàu xe lửa hơi nước cổ xưa phát ra, rất nhanh, một chiếc tàu hơi nước chở du khách chậm rãi tiến vào sân ga, Lăng Tử Hiên kích động không thôi, đây là sân ga chín ba phần tư trong truyền thuyết! Vội vàng năn nỉ Lưu Ca quay lại hình ảnh du khách bước khỏi toa.

Thật sự quá giống thật..... Lăng Tử Hiên thầm cảm thán, nhìn một tốp du khách ngồi lên thuyền nhỏ hẳn là tân sinh năm đầu, càng thêm hưng phấn, người thiết kế khu giải trí 3D này thật sự là một người cực kỳ tài năng! Cư nhiên có thể mô tả thế giới trong sách sống động như vậy, hơn nữacậuđứng bên hồ cũng có thể nhìn thấy trong hồ có những cái bóng hoặc lớn hoặc nhỏ, hẳnchính là cá mực khổng lồ hoặc người cá trong nguyên tác. Có khả năng những thứ này đều là mô phỏng nhỉ, Lăng Tử Hiên không suy

https://thuviensach.vn

nghĩ nhiều, chỉ bảo Lưu Ca tìm một góc độ, quay tư liệu sống khoảng 1 phút.

Hai người một bên cảm thán thiết bị của khu giải trí, một bên đi bộ vòng qua hồ nước, rất nhanh liền nhìn thấy phía trước đậu rất nhiều cỗ xe ngựa trung cổ, chỉ tiếc trên xe không có ngựa, song Lăng Tử Hiên lại một lần nữa trợn to hai mắt..... Đây đây đây là Vong Mã sao? Sinh vật trong nguyên tác chỉ có kẻ từng nhìn thấy người chết mới có thể thấy được chúng? Lăng Tử Hiên kích động da đầu đều tê dại, vội vàng cuống quít chạy tới, ngồi trên xe ngựa gọi: "Anh Lưu nhanh lên chút nhanh lên chút, chúng ta đến rừng cấm thôi!"

Lưu Ca khóe miệng co quắp, xe ngựa không có ngựa mà có thể chạy sao? Nhưng hắn vẫn không nói gì, cũng lên xe.

Xe ngựa "vù" một tiếng chuyển động, Lưu Ca ngay từ đầu còn chưa chuẩn bị tốt, sợ đến thoáng cái nắm chặt thanh vịn, sắc mặt trắng bệch nhìn dưới mặt đất: "Tiểu Lăng, đây là tự động? Hay trên mặt đất có đường ray hả?"

Lăng Tử Hiên phất phất tay, nhìn bộ dạng lúng túng của Lưu Ca ha ha cười hồi lâu: "Có thể là có đường ray ẩn hình gì đó thôi, Lưu Ca đừng sợ, còn có em ở đây, ta đi đến rừng cấm trong truyền thuyết xem sao....."

Xe ngựa không có ngựa, hai người lại có thể rõ ràng nghe thấy tiếng vó ngựa, rất nhanh ô tô chạy vào bìa rừng cấm, liền ngừng xe.

Rừng cấm thật sự quá xinh đẹp. Cũng không biết khu giải trí đã bỏ bao nhiêu tiền vốn, dù sao thảm thực vật của rừng vô cùng đầy đủ, hai người có thể đi về trước vài bước, đại thụ rợp trời đã đem ánh mặt trời chi chít che lại, Lăng Tử Hiên ngẩng đầu nhìn cũng chỉ có thể nhìn thấy ánh nắng bị lá cây đan chéo phức tạp phân tách ra chỉ có thể nhìn thấy lốm đốm, trong

https://thuviensach.vn

không khí vô cùng ẩm lạnh, gió nhẹ thổi qua, lá cây rào rào rung động, vô cớ khiến họ cảm nhận được một cỗ ớn lạnh.

Lưu Ca tương đối cẩn thận lại mẫn cảm, sợ đến nhìn bốn phía, cẩn thận nói: "Tiểu Lăng, nơi này âm u thực đáng sợ, hay là chúng ta về trước nhé?"

Lăng Tử Hiên không cho là đúng phất phất tay, mải mê đi về phía trước: "Không sao đâu, anh Lưu, có em đây..... Đi, chúng ta đi thử xem, có đúng là còn nhện tám mắt và bạch kỳ mã gì không..... " Nói rồi, cậu nhảy chân sáo về phía trước, một bên còn reo hò vẫy tay về phía Lưu Ca: "Anh Lưu.....Mau tới..... Nơi này cư nhiên còn có nàng tiên nhỏ! Trời ạ, làm quá giống, anh nói xem có thể bắt một cô không?"

Lưu Ca lẩm bẩm hồi lâu, cầm máy đi về phía trước vài bước, bỗng dưng cảm giác được có gì đó không đúng, phía sau tại sao lại có tiếng vang lạch cạch? Hắn thận trọng quay đầu lại, lập tức sợ tè ra quần.

Một con nhện to lớn cao ít nhất hai tầng chẳng biết khi nào đã đứng phía sau hắn, toàn thân con nhện năm màu rực rỡ, chỉ có chỗ bụng là màu đỏ, tám con mắt to quái dị gắt gao theo dõi hắn, tựa hồ hắn đã sớm thành bàn đồ ăn Trung Quốc, hơn nữa Lưu Ca có thể rõ ràng nhìn thấy từng cái gai trên chân con nhện to lớn này, thật sự là..... Quá kinh khủng.....

Lưu Ca sợ đến kêu toáng lên, hắn một tay ném máy móc ra, rống lớn một tiếng: "Cứu mạng!" Tiếng kêu cứu này rống đến thật sự đột ngột, khiến Lăng Tử Hiên đi ở phía trước bị dọa giật mình, chờ cậu nghi hoặc quay đầu lại, Lưu Ca đã khóc thét vọt qua bên cạnh cậu, phía sau chẳng biết sao lại lòi ra một con nhện khổng lồ đi lại cực kỳ nhanh nhẹn, đang răng rắc bò về phía cậu.

Lăng Tử Hiên cảm giác da đầu có chút tê dại, mới đầu cậu còn chưa kịp phản ứng, chỉ lui ra sau vài bước đợi đến khi kịp phản ứng con nhện khổng

https://thuviensach.vn

lồ đã nhanh chóng bò tới trước mặt cậu, đột ngột vểnh đuôi, phun vào cậu một cỗ chất lỏng trăng trắng.

Chất lỏng trăng trắng nhanh chóng đọng lại trong không khí, Lăng Tử Hiên rất nhanh kịp phản ứng đây là phun tơ, cậu nhanh nhạy lăn tại chỗ một vòng, sau khi khó khăn tránh thoát tập kích, vội vàng đứng dậy bỏ chạy.

"Lưu Ca! Cứu mạng!" Lăng Tử Hiên rống to, lộn nhào chạy về phía trước, phía sau con nhện tốc độc cực kỳ mau, có đôi khi, cậu đều có thể cảm giác được một cái chân của con nhện đã giẫm lên gót chân sau của cậu.

Cậu có thể cảm nhận được sự sợ hãi của bản thân, thân thể lại chạy trốn không thể khống chế được.

Nhưng Lăng Tử Hiên và Lưu Ca đều phạm vào một sai lầm chí mạng, hai người không hề chạy về hướng tòa lâu đài, mà chọn chạy sâu vào khu rừng cấm, nơi đó —— Đều là những sinh vật thần bí nguy hiểm.

Lăng Tử Hiên thở hồng hộc chạy, thỉnh thoảng nhìn phía sau, con nhện đã không thấy đâu nữa.....A, được cứu rồi. Cũng không biết Lưu Ca thế nào, song vừa rồi chạy trốn so với thỏ còn nhanh hơn, hẳn là không có việc gì.

Cậu thoáng cái xụi lơ trên mặt đất, ngụm lớn thở phì phò, vừa rồi thật sự là chạy trối chết mà, hiện giờ mới cảm giác lồng ngực mình mang theo một cỗ máu tanh, khó chịu dữ dội. Cậu lại nghỉ ngơi một hồi, vừa định đứng dậy, liền nghe thấy ngay phía sau truyền đến một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Là tiếng của anh Lưu! Trời ạ! Không phải đã xảy ra chuyện gì chứ! Lăng Tử Hiên thoáng cái đứng dậy, lộn nhào chạy về hướng phát ra thanh âm.

Đợi đến khi chạy tới, Lăng Tử Hiên lại một lần nữa choáng váng.

https://thuviensach.vn

Xa xa, đứng một sinh vật xinh đẹp mà cậu chưa từng gặp qua, đây là thú một sừng, tuyệt đối là thú một sừng, toàn thân phát ra quang mang trắng óng ánh, giống như ngựa, nhưng trên đầu có một cây sừng cương quyết, cây sừng kia, hiện đang không ngừng ra vào lồng ngực Lưu Ca, mà lúc này dưới thân Lưu Ca đã chảy một vũng lớn máu tươi, sắc mặt xám trắng, không hề nhúc nhích bị thú một sưng đâm thủng ngực ghim trên đại thụ.

Lăng Tử Hiên không dám tin nhìn cảnh tượng trước mắt, hồi lâu sau mới hồi phục tinh thần.....Lưu Ca..... Đã bị thú một sừng thiện lương nhất trong truyện Harry Potter dùng sừng đâm chết? Quá khó tin.....Đây.....Thật sự,.....Lăng Tử Hiên thở hổn hển thụt lùi vài bước, liền cảm giác mình va phải thứ gì đó.

Sẽ không.....Phải là quỷ hút máu đó chứ..... Lăng Tử Hiên thận trọng quay đầu lại, phát hiện cư nhiên là một đám nhân mã.

Quái vật nửa trên là người, nửa dưới là ngựa, Nhân Mã chân chân thật thật.

Lăng Tử Hiên giật mình đặt mông ngồi trên mặt đất, ngơ ngác nhìn đám nhân mã trước mắt này hồi lâu chưa kịp phản ứng. Thật là quá kinh khủng, từ con nhện tám mắt vừa rồi tìm được đường sống từ trong chỗ chết, đến Lưu Ca bị thú một sừng ghim xuyên ngực cắm trên cây, thật sự giống y như thật không thể tin nổi, chẳng lẽ nhân mã trước mắt cũng là thật sao?

Chẳng lẽ hết thảy những việc này đều là thật sự? Nghĩ tới đây Lăng Tử Hiên hung hăng vỗ gò má mình, tỉnh dậy tỉnh dậy! Mày chỉ nằm mơ nằm mơ đây là nằm mơ!!!

Mơ không tỉnh lại.

"Hôm nay sao hỏa thật sự quá sáng..... Ta đã nói mà, cư nhiên có người sống tới." Nhân mã cầm đầu thoạt nhìn là thủ lĩnh của bọn họ, cực kỳ cường tráng, bộ dáng vô cùng hung hãn, trên mặt còn có một đường sẹo

https://thuviensach.vn

thật sâu, chỉ thấy hắn hướng mấy nhân mã phía sau hắc hắc cười vài tiếng, lại thích ý mà lắc lắc đuôi ngựa, sung sướng nói: "Ai tới trước?"

+++

Khi Lăng Tử Hiên kịp phản ứng, cậu đã bị đàn nhân mã có ít nhất chín con tạo thành này vây chính giữa, trong đó gã thủ lĩnh kia thô bạo xé quần áo cậu thành mảnh nhỏ, chưa tới phút chốc, cậu đã bị đẩy nghiêng dùng tư thế quỳ bò soài trên một tảng đá lớn bằng phẳng, thủ lĩnh ngang ngược đặt cậu dưới thân, tách cánh mông tinh tế liếm lộng trong chốc lát, liền không thể chờ được nữa mà ưỡn thắt lưng lên, một cây gì đó tráng kiện muốn gấp đôi con người liền cứ thế tiến vào.

Lăng Tử Hiên cong người thê thảm tru lên, nhưng làm thế nào cũng chạy không khỏi sự tình vừa dã man vừa hung tàn bậc này, chỉ có thể tùy ý cho đám yêu quái trên người giống như giã cối điên cuồng cắm sâu, mà gã thủ lĩnh kia nghe thấy tiếng khóc của cậu càng thêm hưng phấn, liên tục dùng sức ưỡn eo, thỏa thuê cưỡng hiếp người đàn ông không có một tia sức lực để phản kháng này.

Đây căn bản không phải thứ nhân loại có thể thừa nhận, theo một lần cắm sâu hung mãnh, Lăng Tử Hiên cảm giác ý thức của mình càng ngày càng mơ hồ, mà thật đáng buồn nhất chính là..... Còn có vài tên nhân mã nữa đã nén không được, chậm rãi tiến đến gần..

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 4

Chương 7: Nhà Ma Kinh Hoàng

Nhóm bảy người Lạc Hạo Thiên lúc lái xe tới khu giải trí 3D đều bị rung động sâu sắc.

Khu giải trí này thật sự xây dựng quá xinh đẹp, đợi sau khi họ tới Làng du lịch tất cả đã xuống xe, liền nhìn thấy một đám người từ cổng làng du lịch sang đón, cầm đầu chính là một người đàn ông mặc tây trang màu đen, phía sau đi theo đủ loại nam nữ, nhìn thấy nhóm Lạc Hạo Thiên liều cúi đầu thật sâu: "Tôi là giám đốc điều hành Hoàng Phủ Thần, hoan nghênh các vị tới khu giải trí 3D."

Lạc Hạo Thiên không nói gì, chỉ mỉm cười gật đầu, Hoàng Phủ Thần nhàn nhạt cười, làm một tư thế xin mời: "Ông chủ từng cố ý dặn dò, nhất định phải tiếp đãi các vị cho tốt, đồ ăn Trung Quốc đã chuẩn bị xong, bên trong xin mời." Người đàn ông này bộ dáng rất tuấn tú, lễ phép, lại rất chu đáo, cho nên bảy người họ cũng không nói gì, liền đi theo đám người kia vào làng du lịch.

Làng du lịch trang hoàng vô cùng xa hoa, bảy người vào đại sảnh nhìn thấy trản đèn thủy tinh kia xong còn tưởng rằng đã đi tới cung đình châu Âu, đi theo đại đội nhân mã xuống vài bậc cầu thang, liền tới nhà ăn kiểu Trung Quốc, trang hoàng rất có phong phạm Trung Quốc, vào cửa chính là một vách tường tứ đại mỹ nam cổ đại treo đèn lồng đỏ thẫm, bàn cũng đều là dùng gỗ lim hảo hạng, nhóm Hoàng Phủ Thần sáu người, nhóm họ bảy người, ngồi trên bàn tròn lớn 15 người chỉ trống một vị trí.

Thức ăn cũng dần được đặt lên đầy bàn, tôm hùm Australia kho, bào ngư sốt hầm, vây cá tươi ngon, các loại món Quảng Đông kinh điển từ nước

https://thuviensach.vn

cốt xương bò nhanh chóng được bưng lên, Hoàng Phủ Thần nâng ly rượu, mỉm cười: "Vậy, chúng ta bắt đầu thôi."

Bữa tiệc ăn uống linh đình sau vài ly, Hoàng Phủ Thần lúc này mới giới thiệu người bên cạnh, mặt búp bê mắt to chính là trợ lý của anh ta Mặc Gia Kỳ; cười vô cùng ôn hòa có mùi trí thức nồng nặc chính là quản lý khu vực Hoàng Thượng, mỹ nhân lạnh lùng mặc áo dài tên Lục Vãn Tình, lúc ăn đều cầm cây quạt đàn hương của cô che miệng; còn có một búp bê đáng yêu bộ dáng lolita, lại còn có một cái tên Nhật Bản là Nanako; Một người cuối cùng là chàng trai gầy gò nãy giờ không nói gì cắm đầu ăn, cũng là một trong những quản lý khu vực, tên Vương Hạo.

Đám người kia thật quái.....Tựa hồ không phải kiểu làm việc nghiêm túc, Lạc Hạo Thiên ha hả cười vài tiếng, cũng bắt đầu thành thạo giới thiệu bản thân: "Tôi là Lạc Hạo Thiên, năm nay mới đại học năm hai, lần này ít nhiều nhờ cha tôi mới có thể tới được khu giải trí xa hoa như vậy, hơn nữa các anh nhiệt tình tiếp đãi chúng tôi thế này, thật tự hồ có chút thụ sủng nhược kinh(được sủng ái mà kinh ngạc lo sợ)."

Dưới ngọn đèn sắc mặt của nhóm người Hoàng Phủ Thần đều rất nhợt nhạt, nghe Lạc Hạo Thiên nói như vậy, Hoàng Phủ Thần nhàn nhạt cười: "Đây là trách nhiệm của chúng tôi, cậu quá khách khí....." Nói rồi, anh ta ngừng lại, một đôi mắt đen thẫm cực kỳ xinh đẹp nhìn về phía những người khác: "Lạc thiếu gia, sao không giới thiệu bạn bè của cậu?"

Lạc Hạo Thiên phất phất tay, có chút ngượng ngùng: "Đừng gọi tôi Lạc thiếu gia nữa, gọi tôi Lạc Hạo Thiên là được rồi, đây là bạn gái tôi Lily." Ngồi bên tay trái cậu ta là một mỹ nữ lai mắt to gật đầu, cùng mọi người nhiệt tình chào hỏi: "Hi, chào mọi người, tôi đến từ Pháp, cha tôi là người Trung Quốc."

"Bên này là huynh đệ tôi lão nhị Vương Vỹ, bên cạnh là bạn gái cậu ấy Hồng Hồng." Vương Vỹ là một thằng nhóc kháu khỉnh bụ bẫm, cười rộ lên

https://thuviensach.vn

còn có hai cái răng nanh, nhưng bạn gái cậu ta bộ dáng lại không xinh đẹp, mỏ nhọn tai khỉ, như con hồ ly.

"Bên này là lão tam Cung Phong, đây là em gái ruột cậu ấy Cung Tĩnh." Hai anh em Cung Phong bộ dáng cực kỳ trung tính, em gái là luyện tập khỏe đẹp cực kỳ dương cương, mặt mũi cũng giống đàn ông, mà anh trai tựa hồ là học nghệ thuật để một mái tóc dài, cực kỳ xinh đẹp âm nhu, hoàn toàn như một cô gái.

"Còn có lão tứ Trình Giai Phong." Trình Giai Phong mang một cặp kính đen, khuôn mặt quần chúng, tựa hồ vô cùng ngại ngùng, lúc giới thiệu đến hắn mặt đỏ rần. "A.....Còn có một vị....." Lạc Hạo Thiên dừng lại một chút, giới thiệu nốt một người cuối cùng: "Vị này chính là Lăng Tử Hiên.

"Xin chào mọi người." Lăng Tử Hiên ăn mặc vô cùng thời trang, đầu Mohicans sấy kiểu xưa, tóc nhuộm thành màu nâu, diện mạo cũng có khuynh hướng của hoa mỹ nam Hàn Quốc, hôm nay mặc một thân trang phục thoải mái màu xanh nhạt, vô cùng rực rỡ, trên tay còn đeo vài sợi thừng đỏ, lúc cười còn có một má lúm đồng tiền nhạt, rất đáng yêu.

Hoàng Phủ Thần cũng cười cười, anh đưa mắt ra lệnh cho đám thủ hạ kia, những người đó đồng loạt giơ ly lên, Hoàng Phủ Thần mới nhàn nhạt cười: "Tương phùng tức là hữu duyên, chúng ta cạn ly nhé?"

"Cạn ly!"

Bữa cơm này ăn vô cùng nhẹ nhàng, song người khiến Lạc Hạo thiên vô cùng kỳ quái, Hoàng Phủ Thần này cứ ngồi nói xa nói gần về quan hệ của cậu với ông chủ khu giải trí này, thật là kỳ quái, chuyện ông chủ nhà anh ta bản thân anh ta vậy mà còn không rõ, phải đi hỏi người ngoài? Song Hoàng Phủ Thần này lại tận chức tận trách, trong bữa tiệc liền đề cử cho họ lộ tuyến du ngoạn, trọng điểm đề cử mấy công viên chủ đề, trong bữa tiệc cả đám còn nói nói cười cười hồi lâu, bữa cơm này mới ăn xong.

https://thuviensach.vn

Sau khi cơm nước xong Hoàng Phủ Thần liền cầm chìa khóa phòng sang, mọi người trở về phòng nghỉ ngơi chỉnh đốn chút, lại vô cùng náo nức mở một cuộc họp nhỏ, xác định hành trình buổi chiều.

Khu giải trí thật sự rất lớn, bạn gái Lạc Hạo Thiên là Lily cũng là một người chịu chơi, càng là hạng mục nguy hiểm càng dám vào, mà bạn gái của ký túc xá lão nhị Vương Vỹ là Hồng Hồng so ra nhát gan lợi hại, chơi một trò vượt thác thôi cũng khóc thét, tiêu diệt hưng phấn của không ít người, mọi người chơi tàu lượn siêu tốc được xưng là lớn nhất toàn cầu, trò vượt thác trong truyền thuyết mực nước chênh lệch tới 300m, rồi lại đến thế giới của Harry Potter thăm lâu đài nguy nga, thậm chí còn chạy đến cửa hàng tượng sáp tử vong, song trong cửa hàng tượng sáp thật sự khủng bố, trạng thái tử vong của tượng sáp làm thật sự quá giống thật, đều dọa tiểu Ngụy Nương Cung Phong kia sợ phát khóc.

(Tiêu: Ngụy Nương tiếng Nhật là Otokonoko chỉ mấy bạn trai thích giả gái hoặc thích mặc đồ phụ nữ)

Mọi người dựa vào vài miếng pizza của quầy thức ăn nhanh khu giải trí giải quyết no bụng xong, rất nhanh liền vì buổi tối đi đâu mà ầm ĩ cả lên, Vốn lần này mọi người có thể ra ngoài chơi hoàn toàn đều dựa vào Lạc Hạo Thiên, nhưng mấy người này tuổi chưa tới 20, bình thường Lạc Hạo Thiên một chút cũng không tỏ vẻ kiêu ngạo ra dáng thiếu gia, cho nên buổi tối đi đâu chơi, tất cả mọi người không cùng ý kiến.

Hai anh em Cung Phong Cung Tĩnh muốn đến thế giới đáy biển xem cá heo, Lạc Hạo Thiên và Lily lại muốn đến thám hiểm khu rừng cấm trong thế giới Harry Potter, Vương Vỹ và Hồng Hồng muốn quay về làng du lịch ngâm suối nước nóng, mà Trình Giai Phong thì không có ý kiến gì, một đám người lải nhải tranh cãi hồi lâu, cuối cùng vẫn là Lăng Tử Hiên vỗ bàn: "Đừng ầm ĩ nữa! Đến đây đi!" Nói rồi, hắn mở bản đồ khu giải trí được phát ở cổng ra, chỉ vào địa điểm chính giữa bản đồ: "Hãy đến đây đi!"

https://thuviensach.vn

Những người khác vừa cúi đầu nhìn, ôi chao, địa điểm Lăng Tử Hiên chỉ chính là -- Nhà Ma Kinh Hoàng. Bên cạnh còn có mấy dòng thuyết minh: Thể nghiệm tuyệt đối chân thật, để xem lá gan ai lớn hơn nhé!

Hồng Hồng bạn gái Vương Vỹ là người đầu tiên bĩu môi: "Nhà ma hả? A Vỹ, em sợ, mình đừng đi được không?" Hồng Hồng vốn mặt mũi tựa hồ ly, dẩu môi như vậy càng giống, trong lòng Lạc Hạo Thiên dị ứng, nhịn không được muốn nôn mửa, Lily một bên trừng to mắt tức giận âm thầm nhéo sau lưng cậu ta, Lạc Hạo Thiên bật cười ha ha: "Nếu không chúng ta cứ đến đây thôi! Tranh chấp nữa trời sập tối sẽ uổng phí thời gian! Tớ đồng ý! Tớ muốn đến nhà ma!"

Lạc Hạo Thiên cao giọng gào, rất nhanh những người khác cũng thỏa hiệp, Hồng Hồng mặc dù không tình nguyện, nhưng nghĩ đến mình có thể đến đây chơi đều nhờ phúc của Lạc Hạo Thiên, liền không lên tiếng nữa, chẳng qua âm thầm nhéo Vương Vỹ vài cái.

Một đám nói nói cười cười, rất nhanh đã tới Nhà Ma Kinh Hoàng.

Nhìn giới thiệu trước cửa nhà ma, nhà ma này là một thiết kế kiểu mê cung, tổng độ dài hai ngàn mét..... Bên trong đều là nhân viên đóng vai quỷ quái, kinh hiểm tuyệt không kinh sợ.

Không sai.....một dòng kinh hiểm tuyệt không kinh sợ này, họ nhất định phải vào trong đó vui đùa một chút. Lúc này còn chưa đến 7h tối, bây giờ vừa vặn là ngày mồng một tháng năm, du khách rất đông, lúc tới Nhà Ma Kinh Hoàng đều đang xếp hàng dài, muốn tiến vào nhà ma du ngoạn phải tám người một tổ.

Lạc Hạo Thiên đếm một lượt, vừa vặn tám người, may là cũng không xếp hàng mất nhiều thời gian, tất cả họ liền tiến vào nhà ma.

Cảm giác nhà ma không giống với cửa hàng tượng sáp tử vong lắm, mấy người họ xuyên qua một hành lang hẹp dài phiếm lục quang, liền chân

https://thuviensach.vn

chính đi tới cửa chính của nhà ma.

Từ ngoài cửa nhìn, cái gọi là nhà ma tựa hồ là một gian biệt thự cũ nát. Gia cụ bên trong đều rất cũ nát, phong cách trang trí cùng loại với cảnh nông thôn lưu hành nhất ở thập niên 60 của Mỹ, chỉ có điều tất cả gia cụ đều phủ kín một lớp bụi dày, có gia cụ gãy chân cũng đã gãy chân, vỡ tan cũng đã vỡ tan. Bên trong biệt thự đen ngòm, chỉ có ngoài cửa sổ không biết là đèn đường hay dụng cụ chiếu sáng gì ánh vào chút tia sáng.

Trong nhà ma vô cùng yên tĩnh, không hề nghe được tiếng nhốn nháo của đám đông bên ngoài, an tĩnh có chút đáng sợ.....Tất cả mọi người cảm giác da đầu hơi tê dại, lúc này, gió nhẹ thổi qua, nhẹ nhàng vén lên bức rèm màu trắng, một cánh tay tái nhợt giống như dây thun đột ngột từ ngoài cửa sổ duỗi về hướng họ!

Cung Phong và Hồng Hồng lúc ấy cảm giác như mình đã bị dọa đến tè ra quần rồi, không chút nhúc nhích đứng ở cửa, song may mắn cánh tay kia cũng chỉ đảo một vòng trước mặt mọi người, rồi biến mất bên cửa sổ, Hồng Hồng thoáng cái liền sợ phát khóc ngã quỵ lên người Vương Vỹ, nấc nghẹn khóc loạn lên: "Em không muốn vào nữa, em muốn trở về..... "

Vương Vỹ khó xử liếc mắt nhìn Lạc Hạo Thiên, bối rối vò đầu: "Cái kia..... Hạo Thiên..... Hồng Hồng vốn lá gan nhỏ, hay là.....Hay chúng tớ về trước nhé?"

Thật cụt hứng, nhưng mà cái tay vừa nãy quả thật quá giống thật! Lạc Hạo Thiên trong lòng thở dài, nhanh chóng phất tay: "Được rồi, nếu không các cậu về trước, bọn tớ chơi xong trò này cũng sẽ trở về."

Vương Vỹ ngượng ngùng cười xin lỗi, liền kéo Hồng Hồng trở về.

"Được rồi.....Sáu chúng ta tiếp tục đi thôi....." Lạc Hạo Thiên kêu quái gở một tiếng, hy vọng mọi người hứng thú trở lại, vậy mà Cung Phong

https://thuviensach.vn

thoáng cái chặn mọi người, chần chờ nhìn những người khác, do dự hồi lâu, mới thấp giọng hỏi: "Cái kia.....Các cậu không cảm thấy quái lạ sao?"

Quái? Quái thế nào? Mọi người nhìn nhau, không phải tiểu Ngụy Nương bị dọa mất vía rùi chứ? Lạc Hạo Thiên tức giận cười: "Cung Phong, cậu không phải bị thần kinh chứ, tới cùng xảy ra chuyện gì?"

"Các cậu đếm thử đi, lúc chúng ta đi là bảy người, vừa rồi hai người đi, bây giờ còn có sáu.....Sao lại dư ra một người?"

Đúng vậy, lúc tới rõ ràng là bảy người, nhưng tại sao đi vào nhà ma lại biến thành tám người!

Mọi người nghe vậy sắc mặt đại biến, Cung Phong cắn môi dưới, thấp giọng hỏi: "Hạo Thiên, cậu không cảm thấy kỳ quái sao, ký túc xá chúng ta rõ ràng chỉ có bốn người, cậu, tớ, Vương Vỹ còn có Trình Giai Phong..... Nhưng lúc cậu giới thiệu lại nói người này cũng cùng ký túc xá chúng ta!" Nói rồi, hắn chỉ về phía người vẫn đứng im lìm cuối cùng không lên tiếng Lăng Tử Hiên: "Ngươi rốt cuộc là ai?"

Trong trí nhớ lạ lùng dư ra một người, đây mới là chỗ đáng sợ nhất.

Đúng..... Mọi người đột ngột tỉnh ngộ, Lăng Tử Hiên rốt cuộc là ai? Họ căn bản không nhận ra nha!

Lăng Tử Hiên nhìn ánh mắt hoảng sợ của mọi người, giơ hai tay nhún vai, trong thần sắc mang theo sự khó hiểu hết cách: "Này.....Các cậu làm gì thế?" Bạn gái xinh đẹp Lily của Lạc Hạo Thiên và Cung Tĩnh đã sớm trốn phía sau nam sinh, Lăng Tử Hiên tức giận bật cười: "Này, các cậu rốt cuộc muốn quậy gì vậy hả?"

"A! Vương Vỹ hai người tại sao quay lại?" Mắt sắc Lạc Hạo Thiên nhìn thấy Vương Vỹ và Hồng Hồng nắm tay nhau đi trở về, nghi hoặc hỏi. Kỳ quái, Hồng Hồng chẳng phải đã sợ muốn chết sao, tại sao lại quay lại?

https://thuviensach.vn

Vương Vỹ và Hồng Hồng không lên tiếng, cũng không biết là ánh sáng hay là gì khác, sắc mặt Vương Vỹ và Hồng Hồng cực độ tái nhợt, môi phiếm tím, dưới cổ chẳng biết bị nhiên liệu màu đỏ gì hắt đầy một thân, bắn tung tóe lên người một mảnh huyết hồng, tựa hồ từng một lần bò trong hồ máu vậy, mà gương mặt màu trắng của hai người không hề có tí biểu cảm, một câu cũng không nói, gắt gao nắm tay, thẳng tắp đi về phía họ, nhưng tư thế bước đi cực kỳ cứng ngắc, mọi người chung quy cảm thấy hai người thoạt nhìn có nhiều chỗ không đúng, không ngờ Lily là người đầu tiên hoảng sợ kêu lên: "Các cậu nhìn xem, thân thể của họ không đúng!"

Đúng! Chính là thân thể của họ! Hồng Hồng hôm nay vốn mặc một cái áo sơ mi màu trắng, nửa dưới mặc quần bò ngắn, mà Vương Vỹ thì mặc áo sơ mi màu xám cùng quần đùi màu đỏ thẫm, nhưng hiện giờ hai người họ lại trao đổi quần áo! Không..... Không đúng, thân thể phía dưới đầu Hồng Hồng chính là một khối cơ thể nam giới mà dưới cổ Vương Vỹ quả thật là cơ thể nữ giới.....Nói cách khác.....Hai người họ đã đổi cơ thể!

Mọi người sợ hãi oa oa kêu to, liên tục lui về phía sau, chỉ có mình Lăng Tử Hiên không kịp phản ứng, còn đang ở tại chỗ đảo trắng mắt, vừa muốn nói gì, Vương Vỹ và Hồng Hồng đã chạy tới trước mặt cậu ta, không đợi cậu ta nói gì một người đã túm lấy một cánh tay cậu ta, một người dùng hai tay túm đầu cậu ta, liền như xé búp bê vải mà vặn đầu Lăng Tử Hiên xuống!

"Phốc!" Mạch máu Lăng Tử Hiên vỡ tan phát ra một tiếng yếu ớt, lượng lớn máu tươi phun ra, Trình Giai Phong cách cậu ta gần nhất bị bắn lên đầy mặt.....

"A!....." Mọi người phát ra tiếng thét hoảng sợ tê tâm liệt phế, cũng bất chấp cửa vào cách họ gần nhất, quay đầu liền hướng bên trong nhà ma chạy vào.

https://thuviensach.vn

Vương Vỹ và Hồng Hồng cứng đờ xoay đầu sang, hướng về phía mọi người chạy trốn chậm rãi đi tới.....

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra! Tại sao cơ thể Vương Vỹ và Hồng Hồng lại hoán đổi, hơn nữa còn xé xác tên Lăng Tử Hiên không rõ lai lịch đó! Không được quá quỷ dị quá quỷ dị rồi, mình phải chạy, nhất định phải chạy! Năm người còn lại giống như ruồi mất đầu, tru lên hướng sâu bên trong nhà ma chạy đi.

Chẳng qua mọi người không biết, cùng lúc khi họ chạy hướng vào trong nhà ma, tử vong cũng càng thêm tiếp cận.

Lăng Tử Hiên ngồi phịch trên mặt đất đợi hồi lâu, xác định cả đám người đám quỷ đều đã chạy xa mới ngồi dậy, vất vả nhặt đầu mình về, một lần nữa đặt lên cổ, rồi lấy điện thoại di động ra gọi cho Hoàng Phủ Thần.

"Lão đại, giao dịch của chúng ta còn giá trị chứ?" Lăng Tử Hiên lắc lư cổ, mặc dù đã biến thành quỷ, nhưng bình thường cảm giác đau vẫn có thể cảm nhận được, mới vừa rồi bị hai con quỷ túm một cái như vậy, đau dữ dội, giống như sái cổ khi còn sống vậy. Cậu hít ngược một hơi lạnh, nhưng giọng điệu vẫn khá hớn hở: "Muốn nghe tin tức mà tôi có được không?"

Đầu kia điện thoại Hoàng Phủ Thần hừ lạnh một tiếng, trong giọng nói đầy sốt ruột, lạnh lùng phán câu: "Đừng khiêu chiến tính nhẫn nại của tôi."

"Xí....." Lăng Tử Hiên không thèm để ý cười cười, trong giọng nói đầy nũng nịu: "Lão đại ~~~~ Người ta muốn nhìn anh mặc đồng phục đó.....Anh đáp ứng tôi tôi liền nói toàn bộ chuyện tôi thăm dò được cho anh!" Hoàng Phủ Thần nhẹ nhàng thở dài, lạnh lùng hỏi: "Ronan gần đây tìm cậu đó, muốn tôi nói cho hắn phương thức liên lạc với cậu không?"

Ronan là thủ lĩnh của bộ tộc nhân mã, Lăng Tử Hiên nghĩ đến nghiệt căn cực đại đó của hắn liền run rẩy cả người, cậu hắc hắc cười một trận: "Được rồi, tôi nói tôi nói, Lạc Hạo Thiên nói, ba cậu ta từng gặp qua ông chủ một

https://thuviensach.vn

lần, nói bộ dáng như một Ngụy Nương tương đối yêu khí, nhưng ánh mắt âm ngoan, cầm một cây gậy chống.....Tôi chắc chắn là nói về cùng một người đúng không?"

"Chắc chắn." Hoàng Phủ Thần vuốt ve nhẫn mã não màu đỏ trên tay anh, tiếp tục lời ít mà ý nhiều nói: "Nói tiếp đi."

"Sinh ý của Lạc gia làm ăn rất lớn, dù sao ông chủ đã mua một chiếc du thuyền cạnh biển, mất khoảng bảy tám triệu, nói là chuẩn bị mở ngành du lịch." Lăng Tử Hiên dừng lại một chút, cẩn thận nói: "Tôi chỉ biết bấy nhiêu."

Một ngón tay Hoàng Phủ Thần gõ bàn, suy nghĩ trong chốc lát, nhanh chóng ừ một tiếng: "Tốt, tôi biết rồi, cám ơn cậu." Chủ nhân cũng có thể ra khỏi địa giới của khu giải trí.....Thật sự là một phát hiện rất lớn, mà ngay cả những người đã biến thành quỷ như họ, cũng chỉ có những ngày nghỉ phép mới có thể ra khỏi khu giải trí, trong suy đoán của anh, chủ nhân khẳng định cũng là quỷ quái, sức mạnh của chủ nhân.....Thật sự lớn vậy sao.....Hoặc là chủ nhân căn bản không phải quỷ cũng không phải người..... Mà là.....Chỉ xuất hiện trong những câu chuyện thần thoại..... Chủ nhân là ma quỷ sao?

Hoàng Phủ Thần nhẹ nhàng thở dài, đầu kia điện thoại Lăng Tử Hiên cẩn thận hỏi: "Đám người Lạc Hạo Thiên kia làm sao đây?" Lạc Hạo Thiên à.....Nhớ tới khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt ngây thơ trên bàn ăn kia, Hoàng Phủ Thần lại thở dài thật sâu, đứa trẻ này cũng chỉ mới vừa lên đại học, đối với tương lai tràn ngập ước mơ khôn cùng..... Anh trầm mặc một hồi, nhẹ nhàng thở dài: "Để họ chết thống khoái chút."

Năm người Lạc Hạo Thiên cảm giác mình sắp điên rồi.

Vừa rồi khi Vương Vỹ và Hồng Hồng đuổi theo họ, mấy người họ tùy tiện vào một căn phòng, liền phát hiện..... Rốt cuộc không ra được nữa.

https://thuviensach.vn

Cũng không phải không ra được, mà họ phát hiện từ đó về sau, mỗi lần họ tiến vào một căn phòng đều bố trí giống nhau như đúc, mỗi một gian phòng đều có bốn cánh cửa, chỗ góc tường đông nam có một lò sưởi âm tường kiểu tây, ở giữa đặt giường lớn bốn trụ, phía tây đặt ghế sofa thoải mái, phía nam dựa sát cửa nam còn có một cái tủ đứng lớn cũ nát, bên trong phòng vừa bẩn vừa loạn, tích đầy bụi đất thật dày, hoàn hảo là lò sưởi âm tường đang cháy ngọn lửa hừng hực, chiếu sáng cả căn phòng.

"Chờ một chút.....Họ hắn là đuổi không kịp đâu....." Cung Phong gầy yếu nhất thở hổn hển hô: "Thứ vừa rồi tới cùng là gì vậy hả?"

Nghe câu này, mọi người đang cắm đầu chạy rốt cuộc dừng lại, hổn hển thở trong chốc lát, Lily mới đấm lưng đứt quãng nói: "..... Còn có thể là cái gì nữa!.....Nhất định là.....Xác sống! Xác sống đánh chiếm địa cầu rồi!"

Cung Tĩnh đối với trò đùa vô vị thô thanh thô khí này bật cười, vỗ mạnh Cung Phong, khàn giọng hỏi: "Anh, anh không sao chứ?" Cung Phong bị vỗ một cái suýt nữa té trên mặt đất, khóc không ra nước mắt: "Em gái à, sao dây thần kinh em lớn vậy, rõ ràng hai người Vương Vỹ kia đầu đều có thể bứt xuống, em một chút cũng không khẩn trương sao?"

"Đó là nhân viên mang khăn trùm đầu đó!" Trình Giai Phong vẫn có chút không tin, hắn thở hổn hển mấy hơi, tiếp tục nói: "Nơi này là nhà ma mà.....Không nhiều thì ít đều là người thật đóng giả quỷ quái....."

Hắn còn chưa nói xong, Lily liền trừng to mắt phản bác: "Thứ phun trên mặt cậu không phải là nước cà chua OK? Đó là máu! Còn nữa cậu thấy mấy nhân viên kia có thể đem đầu người vặn xuống? Chẳng lẽ cậu cho rằng Lăng Tử Hiên là một người máy hay đạo cụ?"

"Ý tớ không phải vậy....."

https://thuviensach.vn

Nghe Lily nhanh mồm nhanh miệng cùng Trình Giai Phong thẹn thùng có chút cà lăm tranh cãi, khiến đầu Lạc Hạo Thiên cũng sắp nổ tung.

Song Lily nói rất đúng.

Lăng Tử Hiên là người đầu tiên có điểm đáng ngờ, hiện tại nhớ lại, rõ ràng là bảy người du lịch, bản thân cũng không quen biết ai là Lăng Tử Hiên, tại sao sau khi lên bàn ăn bản thân lại cực kỳ tự nhiên giới thiệu cậu ta, mà hiện giờ mình nhớ lại cũng cảm thấy vô cùng hoang đường, chẳng lẽ mình..... Bị người ta cấy vào ký ức?

Chờ một chút.....Lạc Hạo Thiên đột nhiên nghĩ tới.....Lăng Tử Hiên từng không ngừng nghe ngóng quan hệ và việc làm ăn của cha mình và ông chủ khu giải trí, bản thân lúc ấy tưởng rằng cậu ta là người mình, bèn khai tất tần tật.....Chẳng lẽ..... Lăng Tử Hiên này là tới dò hỏi cái gì sao?

Kế tiếp chính là sự bất thường của Vương Vỹ và Hồng Hồng. Cậu tận mắt nhìn thấy, đầu Vương Vỹ và Hồng Hồng đã đổi cho nhau, hơn nữa còn thành công xé xác Lăng Tử Hiên.....Mình không nằm mơ.....Cũng không nhìn lầm.....Hai người đã đổi đầu.....Vậy Vương Vỹ và Hồng Hồng là cái gì? Còn là người không?

Hoặc hết thảy những việc này đều là nhân viên nhà ma làm? Chỉ để hù dọa họ?

Phương diện này tới cùng có mưu mẹo gì đây.....

"Kẽo kẹt....." Một cánh cửa phía đông đột nhiên bị người mở ra, rất nhanh, một cánh tay khô héo duỗi đến, móng của cánh tay kia rất dài, cánh tay phiếm xanh tím, Lạc Hạo Thiên bọn họ thậm chí đều có thể nhìn thấy một con giòi màu đỏ thịt thỉnh thoảng từ giữa da chui tới chui lui.....

Sau khi cánh cửa mở ra toàn bộ..... Một người như cương thi tưng tưng tưng chậm rãi nhảy tới trước mặt họ.

https://thuviensach.vn

Đây cũng không phải cương thi..... Mà là một bộ xác thối, bộ xác thối này tựa hồ là một bà lão, không cao lắm, mặc áo ngủ dạng ống màu trắng, trên tóc còn mang theo bộ cuốn tóc sặc sỡ, mặc dù cảm giác có chút khôi hài.....Nhưng.....Thân thể rất thối, giống như đã thối rữa mấy ngày rồi, trên người đều là thi lục màu xanh, hai mắt đục ngầu ố vàng không hề nhúc nhích nhìn thẳng họ, nhảy xổ sang!

"A!" Bốn người phát ra tiếng thét rách màng nhĩ, đây tuyệt đối không phải nhân viên đóng giả! Thật sự quá chân thật! Năm người quay đầu bỏ chạy, hướng cánh cửa cách họ gần nhất chạy tới.

Lạc Hạo Thiên chạy nhanh nhất, thoáng cái đã mở cửa, người đầu tiên xông vào, rất nhanh, Lily, Cung Phong Cung Tĩnh vào cửa, năm người vội vàng chạy hướng về cánh cửa tiếp theo, lại nghe thấy phía sau Trình Giai Phong dồn dập hét lên "A!"

Bốn người còn lại vừa quay đầu nhìn, không nhịn được lại hét lên! Trình Giai Phong đã bị bà lão đẩy ngã trên mặt đất!

"Cứu tớ.....Cứu tớ với....." Xác thối thoáng cái cưỡi lên người Trình Giai Phong, giống như sói đói lại tựa như xác sống hết sức chuyên chú mà cắn hắn.

Cảnh tượng máu thịt xé nát văng tứ tung rất ghê tởm, Lạc Hạo Thiên Lily Cung Phong Cung Tĩnh lần đầu tiên nhìn thấy hình ảnh kinh dị bậc này, tất cả đều sợ choáng váng.

"Các cậu..... Đang nhìn.....Cái gì....." Thình lình, bốn người đồng thời cảm giác bên tai mình có người đang phà hơi lạnh nói, không nhịn được tất cả xoay đầu sang.....Họ chỉ có thể lại thét chói tai.

Đứng phía sau họ chính là Lăng Tử Hiên đã bị Vương Vỹ và Hồng Hồng bẻ đầu.

https://thuviensach.vn

Lăng Tử Hiên lúc này nghiêng đầu thẳng tắp đứng tại chỗ, đầu mặc dù còn trên cổ, nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn thấy máu tươi ào ào chảy ra, sắc mặt phiếm xanh giống cương thi không thể nghi ngờ, một tròng mắt tùy thời sẽ từ trong hốc mắt rơi ra, may mà một sợi mỏng không biết là kinh lạc hay là gì màu trắng kéo lại, con ngươi mới không rơi xuống, "A.....!" Bốn người sợ đến hết thảy nhảy dựng lên, Lily và Cung Phong dứt khoát gào khóc ngồi bệt trên mặt đất, Lạc Hạo Thiên và Cung Tĩnh cố gắng kéo hai người lùi tới một cánh cửa cách bà lão xác thối và Lăng Tử Hiên xa nhất, chạy vào.

(Tiêu: Kinh Lạc là đường khí huyết vận hành trong cơ thể, đường chính của nó gọi là kinh, nhánh của nó gọi là lạc, kinh với lạc liên kết đan xen ngang dọc, liên thông trên dưới trong ngoài, là cái lưới liên lạc toàn thân.)

"Cứu tôi..... Cứu tôi....." Lúc này bà lão xác thối đã giống như hổ đói gắt gao bấm lấy thắt lưng Trình Giai Phong, há miệng lớn xé rách thịt trên người hắn. Trình Giai Phong đau đớn oa oa gào khóc, luống cuống tay chân đạp loạn, mắt kính trong lúc giãy giụa cũng không biết đã bay đi đâu, lúc này, hắn chỉ có thể vươn tay, thống khổ hướng về phía Lăng Tử Hiên đang đứng cầu cứu.

Lăng Tử Hiên chậm rãi đem đầu xoay qua, mặt không chút thay đổi đầu mình xoay cho ngay ngắn, trừng trừng nhìn bà lão xác thối đã bắt đầu lấy tay móc bụng Trình Giai Phong há miệng ăn nội tạng, cuối cùng cười một tiếng, nhẹ nhàng đi qua đó, giả vờ sẽ đóng cánh cửa kia: "Nội Hoàng à, con sẽ không quấy rầy nữa, bà tiếp tục hưởng dụng nhé, nhớ kỹ người này sau khi chết phải đưa cậu ta đến cho trợ lý Mặc ha ~"

Bà lão xác thối miệng nhét đầy thịt, ậm ờ lấy lệ, tiếp tục há mồm ăn thịt tươi.

"Cứu tôi..... Cứu tôi..... Van cầu anh.....Cứu tôi....." Thanh âm Trình Giai Phong càng ngày càng thấp, máu tươi đã chảy đầy đất, hắn rốt cuộc chỉ

https://thuviensach.vn

có thể hơi giơ cánh tay lên giãy giụa, Lăng Tử Hiên chép miệng, mặt không chút thay đổi nhìn hắn chậm rãi tắt thở trong co giật, méo miệng: "Vốn muốn cho cậu chết thống khoái chút, nhưng mà....." Cậu ta cười xấu xa xòe tay, "Ai bảo Thần của tôi không mặc đồng phục làm chi?"

Nhóm công nhân viên làm việc trong khu giải trí 3D toàn bộ có chung một bệnh -- Không muốn thấy người ta chết yên lành.

Lăng Tử Hiên cũng không ngoại lệ, chính cậu bị mấy con nhân mã tráng kiện dũng mãnh hiếp dâm đến chết, loại chết thống khổ này, cậu ta hy vọng tất cả mọi người đều phải nếm thử.

Bốn người Lạc Hạo Thiên liều mạng chạy trốn. Thân thể đã không nghe sai khiến nữa, chân như nhũn ra, nhưng trong đầu bốn người chỉ có một ý niệm duy nhất chính là trốn! Nhất định phải sống sót!

Con người những lúc thế này, ý niệm muốn sống đã hoàn toàn khống chế thân thể, Lạc Hạo Thiên kéo Lily, Cung Tĩnh kéo anh trai Cung Phong, giống như ruồi không đầu, liều mạng mở một cánh cửa, liền hướng cửa đối diện tiến lên.

Máy móc mở hết cánh cửa này đến cánh cửa khác, bốn người tựa hồ chạy gần nửa giờ, nhưng kỳ thật chỉ có 15 phút, Lily và Cung Tĩnh hai nữ sinh đã có chút chịu hết nổi.

Nhìn phòng vẫn như trước giống nhau như đúc, Cung Phong thoáng cái khựng lại, rống lên: "Chờ chút! Chờ chút.....Các cậu không thấy quá kỳ lạ sao?"

Trong mấy người này Cung Phong mặc dù rất gái, nhưng đầu óc cậu ta rất tốt, thoáng cái liền lúng ta lúng túng cảm giác được chỗ có vấn đề, mà ngay cả Lăng Tử Hiên ngụy trang cũng là bị cậu ta chỉ ra được, cậu ta thở hồng hộc nhìn mọi người, hơi chần chừ hỏi: "Sao tớ cảm giác chúng ta vẫn.....Luôn tại cùng một căn phòng?"

https://thuviensach.vn

Ba người còn lại đều rất mệt, thở hồng hộc dùng tay chống gối, đầu tiên là nghi hoặc liếc nhìn nhau, cuối cùng Lạc Hạo Thiên hỏi: "Cậu..... Có ý gì?"

"Các cậu nhìn xem..... " Cung Phong mặt tái nhợt, chỉ bày biện trong gian phòng: "Tớ nhớ rõ, vừa rồi lúc Trình Giai Phong bị bà lão kia đẩy ngã tớ từng lui về phía sau hơi đụng phải giường bốn trụ này, giường hơi xê dịch vị trí.....Vậy" nói rồi, cậu ta từ ba lô phía sau lấy di động ra, mở màn hình, nhờ ánh sáng màn hình ngồi xổm xuống, chỉ vào một chỗ, thấp giọng nói: "Không sai.....Các cậu nhìn xem.....Cái giường này cũng có dấu vết mới di chuyển gần đây, cậu xem, nơi này còn không có bụi..... Vậy nghĩa là....."

Ba người còn lại đều biết Cung Phong muốn nói gì, nhất thời sắc mặt đại biến.....Chẳng lẽ nói..... Họ chạy lâu như vậy..... Đều là đảo quanh trong một căn phòng này? Không không không.....Đây thật sự quá hoang đường! Nhìn thấy sắc mặt bạn gái Lily cực kỳ tái nhợt, Lạc Hạo Thiên ôm lấy cô, thấp giọng an ủi: "Đừng sợ đừng sợ."

Lily đã khóc nhòa phấn trang điểm, mắt như gấu mèo, cô liều mạng gật đầu, dùng tiếng Pháp mắng một câu xong, nhanh chóng hỏi Cung Phong: "Tớ biết ý cậu muốn nói gì, cậu nói chúng ta ở trong một căn phòng chạy tới chạy lui, nhưng mà.....Vừa rồi lúc chúng ta chạy, người gọi là cái gì Lăng kia không phải cũng ở đó sao....."

Cung Phong gật đầu, quay về phía em gái cậu ta nói: "Cung Tĩnh, em có thể làm một thí nghiệm nhé? Bây giờ em đi vào cánh cửa chúng ta vẫn luôn chạy tới kia, để xem có phải có thể từ phía sau cánh cửa kia trở về không." Cung Tĩnh mặc dù là một em gái rất dương cương, nhưng cô cũng rất nhát gan, nhìn thấy ánh mắt khẩn cầu của anh trai, do dự chốc lát, khẽ cắn môi đồng ý.

https://thuviensach.vn

Cung Tĩnh cắn răng, chậm rãi hướng về phía cánh cửa họ lần nào cũng chạy vào kia, khi đặt tay lên nắm cửa còn quay đầu lại khẽ liếc nhìn bọn họ, lập tức xoay tay mở cửa, bước vào.

Cánh cửa tự động đóng lại.

Ba người còn lại sợ toát mồ hôi lạnh, họ chỉ chạy đại vào mà chưa từng chú ý sau khi họ chạy vào phòng, cánh cửa phía sau kia có đóng hay không.

"Anh..... " Thanh âm Cung Tĩnh từ phía sau vang lên, Lily sợ đến không ngừng vỗ ngực, mà Lạc Hạo Thiên thì mặt âm trầm, Cung Phong lại nhỏ giọng nức nở, hóa ra..... Họ thật sự ở trong cùng một gian phòng đảo quanh!

Nhưng mà.....Bốn người đem ánh mắt ném về hướng cánh cửa bên trái kia, nếu ấn theo loại suy luận này.... .... Cánh cửa bên kia, hẳn là phòng Trình Giai Phong bị bà lão xác thối hạ gục.....

Bốn người đều rõ ràng trong lòng những người còn lại đang nghĩ gì, cuối cùng Lạc Hạo Thiên nhịn không được trước, run lẩy bẩy xoay mở cánh cửa kia.

Kẽo kẹt.....Cửa gỗ phát ra thanh âm nhẹ nhàng, cửa mở. Bốn người nhìn thấy cảnh tượng trong phòng tất cả đều hét ầm lên.

Trình Giai Phong bốn góc hướng lên trời ngửa mặt tê liệt trên mặt đất không hề nhúc nhích, đã chết. Vũng máu tươi đầy đất, trong không khí tràn ngập mùi máu gỉ ghê tởm, mà thi thể hắn đầu và chi dưới hoàn hảo, chỗ lồng ngực đã biến thành xương trắng, hiển nhiên.....Đã bị bà lão xác thối vừa rồi ăn sạch sẽ.

Lạc Hạo Thiên thoáng cái đóng sầm cửa lại, nhịn không được che miệng nôn khan hồi lâu, cảnh tượng máu me như vậy, thật sự quá ghê tởm.

https://thuviensach.vn

Lily và Cung Phong đồng loạt phun ra, chỉ có Cung Tĩnh mặt không chút biểu cảm nhưng sắc mặt tái nhợt nhìn Lạc Hạo Thiên, chẳng biết trong lòng đang suy nghĩ gì. "Mẹ kiếp nhà ma thối nát!" Lạc Hạo Thiên nhịn không được quát lớn, thở gấp hỏi: "Cung Phong, cậu nói xem chúng ta bây giờ nên làm gì?"

Cung Phong nôn khan hồi lâu lấy mu bàn tay quẹt miệng, quay đầu nhìn một chút cánh cửa họ vẫn chưa hề chú ý tới kia, chỉ chỉ nói: "Chúng ta qua đó nhìn xem, được chứ?"

Mọi người đồng ý, Lạc Hạo Thiên lại thoáng cái ngăn cản họ: "Chờ chút, tớ có lời muốn nói." Cậu ta dừng lại một chút, gấp gáp nói: "Nếu sự tình đã như vậy, chỉ có thể nói bây giờ chúng ta đã chân chính tiến vào căn nhà ma quỷ quái lộng hành. Nơi này không có nhân viên đóng vai quỷ quái, mà là trong căn nhà này thật sự có quỷ!" Ba người còn lại không nói gì, trong lúc nhất thời, chỉ có thể nghe thấy tiếng hít thở của mọi người, yên tĩnh thần kỳ, Lạc Hạo Thiên cắn răng, tiếp tục nói: "Chúng ta hiện giờ nhất định phải tỉnh táo lại, lòng người tuyệt đối không thể rối ren. Mọi người nghe rõ chứ?"

Lily gật đầu, lấy mu bàn tay lau mặt: "Em biết, em trước kia từng xem phim kinh dị, những người đó đều là tự mình hù chết chính mình..... Em không sợ, Trung Quốc không phải có câu nói cái gì thân ngay không sợ bóng nghiêng sao, em không sợ."

Lạc Hạo Thiên gật đầu: "Việc đã đến nước này, chúng ta hiện giờ chỉ có thể đoàn kết, thật đó..... Tin tớ, tất cả mọi người có thể ra ngoài!" Nói rồi, cậu ta cắn răng, đưa tay đặt lên tay nắm cánh cửa họ chưa từng mở qua kia, xoay mở cửa.

"A....." Mọi người lại hét rầm lên, bên trong cửa, thình lình đứng Vương Vỹ và Hồng Hồng, hai người như trước nắm tay, sắc mặt tái nhợt trừng trừng nhìn thẳng về phía xa.

https://thuviensach.vn

Lạc Hạo Thiên thoáng cái đóng cửa lại, sợ đến dùng thân thể thẳng tắp đè lên cửa, động cũng không dám động.

Tình huống hiện tại là.....Trong cánh cửa tây là thi thể Trình Giai Phong, trong cánh cửa phía đông có Vương Vỹ Hồng Hồng nắm tay đổi cơ thể, phòng quay về phía nam phía bắc là một vòng tuần hoàn chết.....Họ..... Đã bị nhốt chết trong căn phòng này rồi.....

Mặt Cung Phong giờ phút này trắng không khác gì Vương Vỹ bên trong cửa, cậu ta rất nhanh suy nghĩ, tiếp tục suy luận: "Tớ nghĩ trên thế giới này tuyệt đối không có không gian tuần hoàn.....Nếu như vậy, tất cả chúng ta hẳn đều đã tiến nhập ảo giác, hay là..... Chúng ta lùi lại thử xem?"

Mọi người gật đầu, liền đồng loạt chạy về hướng cửa nam, hy vọng phá tan ma chú này. Nhưng sau khi họ mở cửa, lại hét lên.

Lúc này đây, trong gian phòng họ muốn vào dư ra một người, không phải ai khác, là Cung Tĩnh. Lúc này cô ta chẳng biết bị người phương nào vứt trên xà nhà, trừng to mắt gắt gao nhìn dưới mặt đất, chết không nhắm mắt.

"A!" Cung Phong hét lên một tiếng, giống như phát điên vọt tới, ôm lấy chân Cung Tĩnh.

Đây đây đây..... Vừa rồi trước khi tiến vào cánh cửa này Cung Tĩnh rõ ràng còn đi theo phía sau họ, tại sao bây giờ mở cửa lại treo thi thể của cô ấy! Lạc Hạo Thiên hoảng hốt, đột ngột vừa quay đầu nhìn, phát hiện phía sau cửa mình rõ ràng là bộ dáng Cung Phong ôm Cung Tĩnh.....Nói cách khác, gian phòng này chính là trạng thái tuần hoàn! Vậy.....Có thể hay không cho rằng..... Cung Tĩnh vừa rồi khi tiến vào cửa bắc từ cửa nam trở lại, cũng đã chết rồi!

Họ đã chân chính tiến vào một ngõ cụt.

https://thuviensach.vn

Lily đã hoàn toàn sụp đổ, một mình xoay người bỏ chạy, xoay mở cánh cửa bên trong có thi thể Trình Giai Phong, vọt vào. "Lily chờ anh!" Lạc Hạo Thiên trong lúc nhất thời vô cùng lo lắng, chạy theo Lily, hai người cũng không nhìn thấy, khi Cung Phong cố gắng gỡ Cung Tĩnh xuống.....Cơ thể Cung Tĩnh vốn vẫn không nhúc nhích đột ngột giật một cái, mở chân ra dùng hai chân gắt gao kẹp lấy cổ Cung Phong. "Rắc....." Tiếng gãy của xương cổ vang lên trong gian phòng yên tĩnh.

Lily và Lạc Hạo Thiên khắp nơi xoay mở cửa, tưởng rằng sẽ lại chứng kiến thi thể của Trình Giai Phong, nhưng mà, hiện ra trước mắt, quả thật là một hành lang thật dài. Hành lang nhìn ra được chiều dài khoảng 200m, phía bên phải là vách tường trắng bệch, mỗi một khoảng cách trên vách tường treo bức họa của cùng một người phụ nữ, bên trái là cửa sổ, treo rèm màu trắng rách bươm, ánh trăng lạnh lẽo từ giữa cửa sổ mông lung chiếu vào, khiến cho hành lang cực kỳ tối tăm còn có chút ánh sáng, ngay sau đó, ngoài cửa sổ liền thổi qua một trận gió lạnh, bức rèm trắng rách rưới nhẹ nhàng thổi lên.

"A!" Lily dồn dập kêu một tiếng, thoáng cái trốn trong lòng Lạc Hạo Thiên, chỉ vào bức tranh hỏi: "Tại sao đều treo cùng một bức tranh vẽ người phụ nữ kia?"

Bức tranh người phụ nữ này vô cùng kỳ quái.

Bức tranh này là tranh sơn dầu, tượng bán thân, do đó căn bản thật sự dung mạo người phụ nữ trong bức tranh y như thật, người phụ nữ này mặt mũi rất bình thường, mặt tròn, còn có tàn nhang, mặc một thân trang phục thể thao thoải mái, trên ngực áo còn cài một cặp kính đen, thoạt nhìn chỉ khoảng 25 26 tuổi. Lạc Hạo Thiên đếm, cậu ta có thể nhìn thấy, ít nhất có hơn mười bức tranh giống nhau.....Những thứ này.....Đặt ở nơi đây, để làm gì?

https://thuviensach.vn

"Nhìn nhìn nhìn nhìn.....!" Lily nói chuyện đều có chút lắp bắp, chỉ thấy cô hoảng hốt nhìn bức tranh, chỉ vào nói: "Anh nhìn thấy không? Anh nhìn mau, cô ta..... Sao lại đang nhìn em!"

Lạc Hạo Thiên vừa liếc mắt nhìn liền sợ đến hồn phi phách tán, quả thật, người phụ nữ trong bức tranh này.....Đang hơi quay đầu, tất cả nhìn về phía hai người họ, trong ánh mắt mang theo một cỗ âm độc và vui sướng không nói rõ được, từng chút từng chút nhìn về phía họ.

"Chạy mau!" Lạc Hạo Thiên rống lớn một tiếng, kéo Lily bỏ chạy, hành lang rất dài, nhưng cậu ta còn chưa chạy được vài bước, đã cảm thấy trong tay trống rỗng, nhìn lại, Lily đã không thấy đâu nữa.

"Lily!" Lạc Hạo Thiên sốt ruột kêu to, quay đầu liền nhìn thấy tất cả các bức tranh trên tường.....Tất cả đã biến thành bộ dáng của Lily.....Những bức tranh này sẽ hút lấy hồn phách con người sao?

Chạy! Chạy nhanh!

Lúc này trong lòng Lạc Hạo Thiên chỉ có một suy nghĩ, cửa phía sau chẳng biết khi nào đã bị khóa, chỉ có thể chạy về phía trước, cậu ta vẫy cánh tay liền chạy về hướng cửa trước, bức tranh của Lily chạy qua một bức lại một bức, cậu ta có thể rõ ràng cảm giác được ánh mắt Lily đang chăm chú nhìn cậu ta.....

Chạy nhanh! Lạc Hạo Thiên tăng tốc, nhanh chóng vọt tới trước cửa.....Thật tốt quá! Được cứu rồi! Lạc Hạo Thiên mừng muốn khóc, tiến lên liền đè nắm cửa muốn xoay mở nó..... Nhưng mà.....Cánh cửa này đã khóa, vặn không ra.

A.....Tại sao cửa mở không ra chứ.....Chết tiệt!..... Mở cửa mở cửa mở cửa! Lạc Hạo Thiên dồn dập vặn mở nắm cửa, hận không thể sau một khắc là có thể mở cửa, cánh cửa như trước không mở ra.

https://thuviensach.vn

Cậu ta có thể cảm giác được, ánh mắt trong bức tranh của Lily đã như mũi nhọn đâm lên lưng cậu ta, chết tiệt ~! Cậu ta hung hăng đạp cánh cửa một cước, mở cửa! Mở cửa! Mau mở cửa! Mở cửa aaaaaa!

Cánh cửa như trước không mở.

"Hế lô." Thanh âm như u linh nháy mắt vang lên phía sau Lạc Hạo Thiên, đây lại là ai! Cậu ta cứng ngắc quay đầu sang, chỉ chốc lát sau, trong hành lang phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương đến cực điểm.

+++

"Tôi đều đã giúp anh giải quyết rồi." Lăng Tử Hiên đầu kia điện thoại báo cáo chuyện phát sinh trong nhà ma xong, Hoàng Phủ Thần liền cúp máy, thờ ơ nhìn báo cáo kinh doanh của khu giải trí, đang muốn lật sang trang, thân thể đã bị một đôi cánh tay mạnh mẽ ôm chặt lấy.

"Chủ nhân." Hoàng Phủ Thần khựng lại, không chút biểu cảm thấp giọng gọi chủ nhân của hai cánh tay này, phía sau người nọ sung sướng bật cười, tựa hồ đối với Hoàng Phủ Thần dịu ngoan như vậy vô cùng hài lòng, y chống cằm trên vai Hoàng Phủ Thần, nhỏ giọng hỏi: "Nhớ ta không?"

Đây là đang làm nũng sao.....Quá kỳ quái.....Hoàng Phủ Thần yên lặng lật báo cáo trong tay, không trả lời, chủ nhân lẩm bẩm hai tiếng, thái độ khác thường, nhỏ giọng hỏi: "Sắp tới đêm thất tịch rồi, em sẽ tặng quà gì cho ta?"

(Tiêu: Đêm Thất Tịch là mùng bảy tháng bảy, ngày Ngưu Lang Chức Nữ gặp nhau, coi như là Valentine của TQ đó:D)

Hoàng Phủ Thần không để ý tới y, qua hồi lâu mới xụ mặt nói: "Chủ nhân muốn cái gì tôi cũng cho ngài cái đó."

https://thuviensach.vn

Chủ nhân khẽ cười hai tiếng, đứng dậy, vòng qua bàn làm việc của Hoàng Phủ Thần, ngồi xuống trên sofa đối diện anh, vẻ mặt thích ý vẫy vẫy tay với anh: "Ngồi lên."

Hoàng Phủ Thần mặt không chút thay đổi đứng dậy, cởi tây trang tùy tiện ném đi, đưa tay tháo cà vạt, lại gỡ thắt lưng xuống.

"Ta thích nhất kiểu cưỡi ngựa." Đây là một câu nói cuối cùng của chủ nhân, tâm tình y hôm nay rất tốt, là vì cái gì nhỉ?

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 4

Chương 8: Sân Khấu Thể Nghiệm Đêm Thất Tịch

Đêm thất tịch Báo Thù xã sẽ có sân khấu thể nghiệm tình yêu

Hoàng Phủ Thần toàn thân trần trụi, bị xích sắt treo lơ lửng trên nóc phòng làm việc của mình đã một ngày một đêm.

Suy cho cùng nguyên nhân chân chính, là vì bản thân lén điều tra chủ nhân, cũng không biết bị ai mật báo hoặc chủ nhân căn bản biết chuyện này, chẳng qua dung túng cho mình thu gom một ít đầu mối không quan trọng lắm, tiện đà có thể dùng loại thủ đoạn này để trừng phạt mình.

Chủ nhân..... Tuyệt đối là một người biến thái trầm trọng.

Mặc dù đã sớm thành quỷ, nhưng cảm nhận sâu sắc của thân thể vẫn không biến mất, Hoàng Phủ Thần liếm liếm da môi có chút nứt nẻ, nhịn không được ho khan một tiếng, lại dẫn tới vết thương đau thấu ruột gan của hai cánh tay.

Nơi xích sắt trói buộc trên cổ tay sớm đã thành vệt máu loang lỗ, bản thân treo ở chỗ này một ngày một đêm cũng không có ai hỏi han, trợ lý bên người Mặc Gia Kỳ cũng không xuất hiện, chắc là chủ nhân đã sớm hạ lệnh cấm họ.

"Khụ khụ khụ khụ....." Cổ họng khô vô cùng khó chịu, Hoàng Phủ Thần cau mày, nhìn quanh cả căn phòng làm việc một chút, liền phát hiện chủ nhân chẳng biết khi nào đã xuất hiện phía sau mình, đang biếng nhác vắt chéo chân, tay trái bưng một ly rượu đỏ, tay kia cầm gậy chống hình đầu lâu, nghiêng người trên ghế híp mắt thích thú nhìn anh.

https://thuviensach.vn

Hoàng Phủ Thần nhịn xuống sát ý trong lòng, lại ho khan hai tiếng, giả vờ cực kỳ cung kính thấp giọng nói: "Hoan nghênh chủ nhân."

Chủ nhân kiêu ngạo "ừ" một tiếng, nhấp một ngụm rượu trong ly, kéo dài giọng, hỏi: "Biết mình sai chỗ nào không?"

"Không biết." Hoàng Phủ Thần nhanh chóng trả lời, quay đầu về chính diện, không dám nhìn y nữa, chủ nhân không cho là đúng hừ một tiếng, lại nhẹ nhàng thở dài, bất đắc dĩ nỉ non một câu: "Ai nha..... Việc này không dễ xử lý rồi....."

"Thả cậu ấy xuống." Chủ nhân lãnh khốc hạ mệnh lệnh, rất nhanh, xích sắt liền tự động hạ xuống, để hai chân anh có thể đứng trên mặt đất, chủ nhân bưng ly rượu, chậm rãi tới trước mặt anh, vươn một tay rảnh rỗi còn lại nhẹ vuốt má anh, híp mắt cười ôn hòa: "Vẫn không biết mình sai ở đâu sao?"

Câu hỏi bình tĩnh hoàn toàn là khúc nhạc dạo của cuồng phong bạo vũ, Hoàng Phủ Thần cũng biết mình lập tức sẽ nhận sự ngược đãi càng thêm tàn khốc, anh bình tĩnh nhìn chủ nhân, thấp giọng nói: "Xin chủ nhân chỉ rõ."

Trong con ngươi màu xanh sẫm của chủ nhân tràn đầy thất vọng, quay đầu quát to một tiếng: "Tôn Trữ, lấy thứ đó ra!" Tôn Trữ.....! Toàn thân Hoàng Phủ Thần run lên, đây không phải là người anh trai sát thủ của Tôn Mẫn sao, chẳng lẽ hắn cũng đã thành thủ hạ của chủ nhân?

Chẳng lâu sau, Tôn Trữ mặc một thân chính trang liền đẩy cửa vào, đẩy một chiếc xe kim loại phủ vải trắng cúi đầu đi vào phòng, nhìn cũng không nhìn cảnh tượng trong phòng, sau khi cúi gằm mặt hướng chủ nhân khom lưng, liền xoay người mà ra.

Chủ nhân sau khi xốc tấm vải trắng lên, trên xe đẩy không ngoài dự liệu đều là những dụng cụ tà ác, Hoàng Phủ Thần sắc mặt trắng bệch, nhưng vẫn

https://thuviensach.vn

không ngừng ở trong lòng động viên tinh thần: Ngàn vạn lần không thể trầm luân! Ngàn vạn lần không thể để cho tên ác ma này muốn làm gì thì làm!

Chủ nhân cũng biết suy nghĩ trong lòng Hoàng Phủ Thần, tùy tiện từ trên xe chọn trong một loạt roi đủ loại kiểu dáng một sợi roi ngựa thô ngắn, cán của roi ngựa làm cực kỳ tà ác, giống như vật kia của đàn ông, chủ nhân nhìn cán roi chẳng biết đang suy nghĩ gì, hắc hắc cười hai tiếng cầm lên tay, chậm rãi xoay người, nhàn nhạt cười: "Chúng ta bắt đầu thôi."

"Cám ơn chủ nhân." Trong giọng nói Hoàng Phủ Thần mang theo trăm mối trào phúng, chủ nhân cũng không giận, xoay người từ trong ngăn kéo bàn làm việc lấy ra nón cảnh sát, "Được rồi..... Còn có nón cảnh sát của cậu nữa....." Chủ nhân ha hả cười, mang một cái mũ mới tinh đội lên đầu anh, lại nghiêng đầu quan sát chốc lát, lúc này mới cười nói: "Không tồi.....Em thế này dễ nhìn nhất.....Chúng ta bắt đầu nhé?"

"Vâng, chủ nhân."

Chủ nhân cong môi cười, chậm rãi xoay người, đứng sau lưng anh.

"Roi thứ nhất, là trừng phạt em nghĩ một đàng nói một nẻo." Cảm giác cay nóng từ sau lưng lan tràn, đau đớn đã tóe lên.

"Roi thứ hai, là trừng phạt ý niệm tà ác trong đầu em." Đau đớn đã lan tràn tới toàn thân, Hoàng Phủ Thần há hốc miệng thở phì phò.

"Roi thứ ba, em biết rõ ta là ai còn muốn giết ta." Hoàng Phủ Thần đã có thể ngửi thấy mùi máu tanh, nói vậy, phía sau lưng anh đã bị quất ra vết thương.

"Roi thứ tư, nghiệp vụ của em tháng này làm không tốt nha." Tốc độ roi đã nhanh hơn, giống như giọt mưa lả tả quất xuống, cũng không biết chủ nhân có cố ý không, mỗi lần roi rơi xuống đều tinh chuẩn đánh vào trên vai

https://thuviensach.vn

bên trái, vài roi quất xuống, anh đã có thể cảm giác xương mình đều sắp gãy lìa.

"Roi thứ năm, em vẫn chưa phải là một nô lệ tốt..... Giạng hai chân của em!" Roi chuẩn xác quất lên cặp mông mượt mà của Hoàng Phủ Thần, anh sống chết ngậm chặt miệng, không để mình phát ra chút thanh âm, hơi tách chân của anh ra.

"Roi thứ sáu, giạng lớn ra chút cho ta!" Roi lại thay đổi vị trí, lúc này đây, quất vào chính sườn trong đùi non mềm nhất của Hoàng Phủ Thần, anh đau đớn rên lên, thật sự rất đau.....

"Roi thứ bảy, nói cho ta, em là nô lệ của ta.....Nói!" Roi một lần nữa quất trên lưng anh, Hoàng Phủ Thần hừ một tiếng, thở hổn hển vài hơi mới thấp giọng nói: "Tôi là nô lệ của ngài!"

"Chẹp chẹp chẹp chẹp.....Giọng quá nhỏ....." Chủ nhân dường như tiếc nuối chậc lưỡi, vòng qua đối mặt với Hoàng Phủ Thần, dùng roi nâng cằm anh, quan sát một chút, tiếc nuối nói: "Hoàng Phủ Thần à, tự tôn của em..... Thật sự mạnh vậy sao?"

"Tôi không biết, chủ nhân." Hoàng Phủ Thần thở hổn hển nhếch miệng cười khiêu khích, ha..... Chủ nhân kinh ngạc loại cảm giác này thật sự quá sung sướng, anh khó khăn nuốt ngụm nước miếng, tiếp tục nghĩ một đằng nói một nẻo: "Tôi là nô lệ của ngài, chủ nhân."

Chủ nhân dùng con ngươi xinh đẹp kia của y nhìn chằm chằm anh, đột nhiên nghiêng đầu, nhẹ nhàng hỏi: "Ta nghĩ..... Con gái của em còn chưa biết cha nó là ai nhỉ?"

Y..... Muốn làm gì! Đột nhiên phát hiện ý đồ của chủ nhân Hoàng Phủ Thần nghe câu này mở to hai mắt nhìn, "Không..... Ngươi không thể làm như vậy..... Không! Chủ nhân! Ngài không thể!" Chủ nhân muốn mang con gái anh đến đây sao? Tuyệt đối không được! Toàn thân Hoàng Phủ

https://thuviensach.vn

Thần đều đang run rẩy anh không nhịn được vội vàng khẩu cầu: "Chủ nhân, ngài không thể làm như vậy, cầu xin ngài đó, cầu xin ngài đó..... " Anh nói năng cũng có chút lộn xộn, chủ nhân tốt tính cười cười, nâng giọng nói: "Tôn Trữ, mang linh hồn của Hoàng Phủ Văn về đây, càng nhanh càng tốt."

Tôn Trữ lại như lúc đến, không nhìn mọi thứ trong phòng, chỉ cúi đầu một cái, lại đi.

"Không.....Chủ nhân tôi cầu xin ngài..... Sau này tôi sẽ nghe lời ngài..... Cầu xin ngài đó..... Nó vẫn còn trẻ con.....Ngài không thể....." Hoàng Phủ Thần kích động cả người đều run rẩy, chủ nhân ác ý cười cười, hất cằm, chép miệng, nhẹ giọng hỏi: "Em sợ bị con gái em nhìn thấy vẻ quyến rũ của mình sao?" Nói rồi, chủ nhân dùng ngón tay lạnh như băng bắt đầu vuốt ve thân thể anh, lực độ của ngón tay rất nhẹ, giống như đang vuốt ve một món vật phẩm quý giá, "Tại sao con gái em không thể tới xem? Là vì tuổi của nó? Tuyệt đối không phải, em đang sợ hãi, em đang sợ con gái mình nhìn thấy cha nó cư nhiên là một gã đê tiện thích mở chân ra cho người ta làm phải không?"

"Không phải..... Không phải.....Ngài không thể như vậy..... Chủ nhân, ngài không thể....." Hoàng Phủ Thần cảm giác mình đã có chút sụp đổ, để con gái ruột nhìn thấy cảnh tượng mình bị dạy dỗ thế này anh thật sự chịu không được.

"Ta có thể....." Chủ nhân nhìn thấy Hoàng Phủ Thần thấp hèn cầu xin y như vậy, không nhịn được tâm tình tốt lên, nâng cằm anh, nhẹ hôn một cái, ác ý nói: "Không cần sợ....." Nói rồi, chủ nhân xé cà vạt trước ngực xuống, dịu dàng dùng cà vạt bịt mắt anh, lại nhẹ nhàng hôn bờ môi của anh, nhỏ giọng nói: "Nhìn không thấy là được thôi....."

Thị giác bị cướp đoạt, các giác quan khác vô cùng mãnh liệt, rất nhanh Hoàng Phủ Thần liền cảm giác cửa phòng lại nhẹ nhàng mở ra, tựa hồ có hai người tiến vào phòng làm việc.

https://thuviensach.vn

"Ba à....." Cả người Hoàng Phủ Thần chấn động..... Đây..... Đây là giọng của con gái! Anh vừa định mở miệng nói chuyện, liền cảm giác hai chân mình bị một đôi cánh tay lạnh giá mạnh mẽ nâng cong lên, dùng sức kéo ra hai bên, thoáng cái chân liền thành hình chữ M như trẻ em đi tiểu, bị người phía sau gắt gao ôm lấy.

Y..... Đây là muốn công khai..... Trước mặt con gái mình..... Không..... Tại sao lại như vậy..... Ưm! Thứ kia đã vào rồi!! Hoàng Phủ Thần bi ai ngửa đầu, thống khổ tiếp nhận dị vật, đồng thời hét lên: "Văn Văn, đừng nhìn đừng nhìn!"

"Ba à..... Hai người đang làm gì..... " Thanh âm hoảng sợ của cô con gái nhỏ từ trước mặt anh truyền đến, Hoàng Phủ Thần đều có thể tưởng tượng được bộ dáng bản thân hai chân mở rộng tùy ý để người khác xâm phạm, trước mặt người thân bị lăng nhục bậc này, hơn nữa là chính con gái ruột của mình, anh chịu không được nức nở: "Cầu xin ngài, chủ nhân, đừng..... Đừng....."

"Hửm?" Chủ nhân cố ý xuyên tạc lời anh, nặng nề thúc tới, lại dẫn đến một trận kinh hô của Hoàng Phủ Thần, "Đừng cái gì? Nô lệ nói rõ ràng."

"Xin thả con gái tôi..... Cầu xin ngài chủ nhân....." Hoàng Phủ Thần chịu đựng tần suất cọ sát trong cơ thể, nhịn không được lắc đầu nức nở: "Không không không..... Cầu xin ngài....."

"Ba à ba.....Gã bại hoại này thả cha ta ra!" Văn Văn tựa hồ đã hiểu được gì đó, tuyệt vọng gào thét, tựa hồ không ngừng giãy giụa với Tôn Trữ, Hoàng Phủ Thần luôn thương tiếc con gái mình, tưởng tượng sát thủ lạnh lùng kia lôi kéo con gái mình, không nhịn được cảm thấy tim đều rỏ máu, đứt quãng rống lớn: "Hư.....Tôn Trữ! A! Đừng ở đó nữa!..... A a a a.....Cậu thả con bé ra! Nó còn là trẻ con!.....Hư....."

https://thuviensach.vn

Trong phòng không ai nói chuyện, tựa hồ Tôn Trữ đã bịt kín miệng con gái anh, hiện giờ cả căn phòng chỉ có thể nghe thấy tiếng thở dốc của chính anh cùng tiếng thịt ma sát, Văn Văn thế nào rồi? Con bé có việc gì không.....Hoàng Phủ Thần nhất thời luống cuống, lại một lần nữa khẩn cầu người ở phía sau đang nhanh chóng co rút: "Cầu xin ngài.....Chủ nhân.....Tôi thề vĩnh viễn thuộc về ngài..... Tôi thề! A!" Một cú cắm sâu hung mãnh khiến lời anh bị cắt ngang, nặng nề va chạm vào vị trí mẫn cảm nhất, anh nhịn không được lại kêu rên thành tiếng, cùng chủ nhân bắn ra.

Dưới loại nhục nhã này, anh cư nhiên có khoái cảm.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 1: 【Đảo E - Trò Chơi Giết Chóc】- Trò Chơi Giết Chóc A

Tiếng kêu gào, tiếng khóc cùng thanh âm của thứ gì đó đang bốc cháy, rốt cuộc đánh thức Hạ Vũ đang chìm trong nước biển hôn mê đã nửa ngày.

Tôi làm sao vậy.....Bản thân đến tột cùng đang ở đâu..... Trong đầu một mảnh hỗn độn, huyệt thái dương giống như bị ai dùng dùi đục vào đau dữ dội, Hạ Vũ cố gắng chống mí mắt nặng nề, rất nhanh lại nhắm lại, ánh nắng mặt trời trên đỉnh đầu chiếu xạ thật sự gay gắt, cậu thích ứng hơn nửa ngày, chỉ có thể hí mắt chậm rãi đứng dậy, thoáng cái đã cảm thấy phần eo nóng rát mà đau đớn.

Ui.....Cậu thất thểu đứng lên, lắc lư cái đầu vẫn hỗn độn như trước, cúi đầu vén áo sơ mi lên, lúc này mới phát hiện eo mình tựa hồ bị vật bén gì đó cắt bị thương, máu đều đã ngưng chảy, xem ra vết thương không nghiêm trọng lắm.

Cậu mờ mịt nhìn quanh bốn phía, toàn thân ướt sũng, bản thân cũng đang trên bãi biển.....Chẳng lẽ đã rớt máy bay.....?

Hạ Vũ nhịn không được ho khan một tiếng, chấn động đến vết thương tê rần, cậu bụm eo, mờ mịt nhìn bốn phía. Xem ra máy bay rơi xuống trên một hòn đảo vô danh, hòn đảo nhỏ này không lớn lắm, song cũng có núi cao cùng thảm lớn thực vật xanh biếc, cậu tính toán một chút, diện tích hòn đảo này ít nhất cũng lớn xấp xỉ thành phố Bắc Kinh.

Lúc này ánh mặt trời đang gay gắt chiếu lên đỉnh đầu, da tay cậu phơi nắng có chút nóng lên, lúc này gió rất lớn, sóng biển mang theo mùi tanh tưởi phả vào mặt cậu, Hạ Vũ đi vài bước về phía đất liền, chợt nhìn thấy

https://thuviensach.vn

trên bãi biển rơi lả tả rất nhiều mảnh kim loại nhỏ, còn có hành lý và quần áo rách bươm rơi đầy đất và thức ăn rớt thành một bãi, cách đó không xa còn có thể nghe thấy thanh âm của cánh quạt, nhưng càng nhiều hơn chính là tiếng khóc lóc và gào thét.

Đó là.....Những người đã chết sao? Hạ Tuyết.....! Đúng! Con bé chết tiệt này, Hạ Tuyết đâu rồi? Nghĩ tới đó Hạ Vũ lảo đảo chạy về phía trước, một bên lo lắng kêu to: "Hạ Tuyết! Hạ Tuyết! Em ở đâu?"

Nói về lần trải nghiệm này, cũng coi như kỳ lạ.

Hạ Vũ vốn là học sinh năm ba của học viện điện ảnh khoa diễn xuất, cũng không biết trúng phải vận cứt chó gì, cuối cùng dưới tình huống trong mấy loại thức uống bật nắm trúng thưởng đánh chết cũng không được thưởng này lại giành được vé cho hai người đến đảo Bali du lịch sáu ngày, cậu lập tức thừa dịp thời gian nghỉ hè rảnh rỗi, kéo em gái song sinh của mình Hạ Tuyết đến đảo Bali. Ở đảo Bali khoái trá chơi sáu ngày, máy bay sau khi cất cánh nửa giờ sau đã xảy ra chuyện.

Mới đầu máy bay run giật dữ dội, không đợi tiếp viên truyền thanh chú ý những điều cần thiết xong, máy bay liền run lên bần bật, tiếp theo, Hạ Vũ cái gì cũng không biết nữa.

Thật sự là vận cứt chó! Hạ Vũ ở trong lòng chửi rủa, trên bãi cát trống rỗng một người cũng không có, thanh âm vừa nghe hình như là tiếng người bên kia truyền đến, nói không chừng Hạ Tuyết bị ngã bên mé đó?

Hạ Vũ tăng tốc chạy về phía chỗ phát ra tiếng cánh quạt, còn chưa chạy được vài bước, liền nghe thấy bên kia rừng cây rậm rạp nặng nề phát ra một tiếng vang thật lớn, "bằng" một tiếng, dọa một đám chim bay vọt lên.

Nơi đó xảy ra chuyện gì? Đây.....Tựa hồ là tiếng súng! Hạ Vũ cũng bị thanh âm cực lớn dọa giật mình, nơi đó.....Xảy ra chuyện gì? Hạ Vũ suy nghĩ hồi lâu, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, vẫn đừng nên

https://thuviensach.vn

qua đó, vừa định quay đầu bỏ chạy, chợt nghe thấy phía sau truyền đến một giọng đàn ông rất có từ tính: "Không được nhúc nhích!"

Hạ Vũ thoáng cái đứng tại chỗ giơ tay lên, kêu lớn: "Tôi là mua nước mắm thôi, cái gì cũng chưa hề thấy!"

(Tiêu: Mua Nước Mắm là một từ do dân mạng Trung Quốc sáng tạo vào năm 2008, cụ thể là do phóng viên đài truyền hình Quảng Đông Trung Quốc ở trên phố phỏng vấn thị dân về sự kiện "Diễm Chiếu Môn" [Là scandal ảnh nóng của Trần Quán Hi] oanh động làng giải trí khi đó, một vị thị dân không muốn đưa ra bình luận đã nói: "Chuyện đâu có liên quan gì tới tôi, tôi chỉ ra ngoài mua nước mắm thôi." Một vài người sau khi xem chương trình này, cho rằng "Mua Nước Mắm" rất thích hợp dùng cho dân mạng trao đổi trong tình huống lảng tránh những chủ đề mẫn cảm, vì vậy từ này nhanh chóng lưu hành.)

"Cậu là ai?" Người đàn ông không hề nhúc nhích, lãnh khốc hạ lệnh, "Chậm rãi xoay người, tay giơ lên đầu, không được động đậy!"

Trời ạ, chẳng lẽ cậu đã bắt gặp hiện trường hắc đạo báo thù gì gì đó sao, đây rõ ràng là sự kiện rớt máy bay mà! Hạ Vũ trong lòng lẩm bẩm, nhưng vẫn không dám trái lệnh của người đàn ông, chậm rãi xoay người sang, một bên còn nhỏ giọng nói: "Tiên sinh, tôi đang đi tìm em gái, cái kia.....Anh có thấy một cô bé nhìn giống hệt tôi không?"

Rốt cuộc Hạ Vũ thong thả xoay người lại, đồng thời cũng thấy rõ ràng người đàn ông đang ép mình kia.

Người đàn ông bộ dáng vô cùng anh tuấn, ước chừng hay bảy hai tám tuổi, tóc đen hơi xoăn, mày dài nhập vào tóc mai, có một đôi mắt xinh đẹp mà ác liệt, mũi cao thẳng, góc cạnh rõ ràng, mặc áo trắng ngắn tay cùng quần bãi biển hoa hòe hoa sói, lộ ra da thịt khỏe mạnh màu lúa mạch, hơn nữa sở hữu vóc người thon dài cao lớn mà không thô kệch, tản mát ra một

https://thuviensach.vn

cỗ khí thế hờ hững, chỉ có điều lúc này anh cũng máu me loang lỗ, bộ dáng rất chật vật, tay trái cầm còng tay, tay phải giơ súng, lạnh lùng nhìn cậu.

"A!" Người này.....Người này cậu từng gặp rồi! Tim Hạ Vũ thình thịch đập loạn, khuôn mặt người đàn ông thật sự quá mức quen thuộc.....A! Chẳng phải là anh cảnh sát giao thông đẹp trai mỗi lần đến trường đều thường xuyên gặp ở giao lộ đó sao?

Nhưng mà, cảnh sát giao thông sao lại tay cầm súng tới đây? Chẳng lẽ anh ta cũng đến du lịch? Hoặc là đến phá án? Nghĩ tới đây, trong nháy mắt Hạ Vũ thả lỏng xuống, chẳng lẽ đây là Tái ông mất ngựa họa phúc khôn lường trong truyền thuyết? Bản thân tâm tâm niệm niệm thầm mến người ngay trước mắt đã ba năm, trời ạ..... Thật hạnh phúc, cậu nhịn không được bật cười hì hì, em gái Hạ Tuyết sớm đã bị quên bẵng một bên.

Chàng trai nhìn thấy bộ dáng ngớ ngẩn của cậu, trong thần sắc mang theo hoài nghi: "Cậu là ai? Chẳng lẽ cậu cùng phe với hắn sao?" Hạ Vũ liều mạng lắc đầu, vội vàng nói: "Không đúng không đúng, em đã nói em mua nước mắm thôi! Cảnh sát giao thông tiên sinh, em đã từng gặp anh, em là sinh viên năm ba của học viện điện ảnh XX, trước kia chẳng phải anh từng đứng gác ở giao lộ trường chúng em sao! Em mỗi ngày đều lén..... Éc.....Có thể nhìn thấy anh.....Em tới đảo Bali chơi, em tuyệt đối là dân lành! Dân cực kỳ lành! Ông mặt trời có thể làm chứng!"

"Tôi bây giờ là cảnh sát hình sự." Người đàn ông hơi nhíu mày, tựa hồ đối với Hạ Vũ ba hoa như vậy có chút không kiên nhẫn, nhưng anh vẫn cao thấp đánh giá hồi lâu, cuối cùng thở phào nhẹ nhỏm, cắm súng vào chỗ sau thắt lưng mình, ánh mắt lại nhìn về phía ngọn núi bên cạnh, khoát tay: "Được rồi, được rồi, tôi đã biết, phạm nhân muốn chạy trốn, tôi chỉ có thể bất đắc dĩ bắn chết hắn."

Hạ Vũ ngoan ngoãn gật đầu, hóa ra cảnh sát phá án, phần tử tội phạm thừa dịp rối ren muốn chạy trốn đã bị bắn chết, người đàn ông lại cau mày

https://thuviensach.vn

nhìn về phía thắt lưng cậu: "Cậu bị thương à?"

"Dạ." Hạ Vũ vén áo lên, tự cúi đầu nhìn một chút: "Không sao đâu, đã hết chảy máu rồi." Người đàn ông nhàn nhạt nhìn thoáng qua, thình lình đổi giọng, tầm mắt hướng về phía sau phần lưng lộ ra ngoài của cậu: "Đây là cái gì? Hình xăm?"

"A? Hình xăm gì? Em chưa từng xăm mà!" Hạ Vũ cũng mờ mịt cúi đầu, nghiêng người qua xem, vừa nhìn có vẻ không sao, sau lưng mình vậy mà lại xuất hiện một số hiệu Ả Rập đỏ tươi -- 37.

Đây.....Đây là cái gì? Mình chưa từng xăm hình số 37 gì mà! Hạ Vũ chỉ cảm thấy đầu óc đặc quánh lại, người đàn ông hơi nhướng mày: "Đi thôi, chúng ta đi xem còn ai khác không." Nói rồi, anh hơi ngừng lại, thấp giọng nói: "Tôi tên là Trình Hi."

Nói rồi, Trình Hi quay đầu lại nhìn hoàn cảnh bốn phía một chút, bắt đầu phân tích: "Cậu khi ấy ngồi chỗ nào trên máy bay?" Cậu suy nghĩ một chút, hồi đáp: "Em khi ấy ngồi phía trước, hình như là ghế 1E."

Trình Hi gật đầu, "Vậy đúng rồi, tôi và gã tội phạm ngồi ghế hàng đầu, vừa vặn ngay phía trước các cậu, xem ra chúng ta mạng lớn, bị máy bay quẳng ra ngoài." Nói rồi, anh nhìn trời một chút, lại ở trên người mò mẫm một vòng lấy điện thoại di động ra, "Bây giờ là 1h chiều, chúng ta lên máy bay vào 10h sáng.....Theo lý mà nói, chúng ta hiện tại hẳn đang ở một đảo nhỏ nào đó ở quần đảo Đông Sa.....Ấn theo quỹ tích của ánh mặt trời và hướng bay của phi cơ....." Nói rồi, anh chỉ một ngón tay về phía bãi biển: "Bên này hẳn là hướng bắc."

Trời ạ..... Thật là lợi hại.....Thông qua suy luận là có thể đoán được phương hướng! Mắt Hạ Vũ đều sắp biến thành mắt sao, Trình Hi coi như không phát hiện loại ánh mắt có chút khoa trương này của cậu, hất cằm: "Chúng ta nên qua đó xem thử có ai sống sót không."

https://thuviensach.vn

Hạ Vũ gật đầu, hai người bước nhanh đến bãi cát, rất nhanh phóng qua một mỏm núi, vòng qua một khúc ngoặt, Hạ Vũ rốt cuộc cười không nổi nữa.

Trên bãi cát nơi này nằm chi chít rất nhiều người không hề nhúc nhích, những người này tựa hồ đều.....Đã chết.....Mà chiếc máy bay Boeing 737 từng ngồi đã rơi vỡ thành mảnh nhỏ, có bộ phận đang bốc cháy, cánh quạt còn đang chuyển động, nhưng người sống sót thì đang bận rộn, có người đang liều mạng cứu giúp những nạn nhân bị thương nặng kia; có người nằm sấp bên một bộ thi thể gào khóc; có người đang ôm lấy nhau, liếm láp vết thương cho nhau, có người thậm chí quỳ xuống đón ánh mặt trời cầu khẩn.

Hạ Vũ chứng kiến cảnh tượng thảm thiết bực này thoáng cái luống cuống, vội vàng chạy tới, thấy một người liền rống lớn lên: "Các anh chị có nhìn thấy em gái tôi không?" Hỏi một vòng, không ai nhìn thấy có một cô gái bộ dáng giống cậu.

Trái tim Hạ Vũ thoáng chốc chùng xuống.

Hạ Tuyết.....Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện sao? Hạ Vũ mờ mịt đứng trên bãi cát, mê mang nhìn bốn phía, Hạ Tuyết.....Đã đi đâu? Chẳng lẽ.....Em ấy đã chết.....?

Một bên những người còn sống đều đang nghĩ đủ loại phương thức cầu cứu khác nhau: Điện thoại di động không có tín hiệu, không thể dùng, đầu của chiếc máy bay cũng không biết đã văng đi đâu, cũng không có cách nào dùng sóng vô tuyến điện liên lạc, trong những người sống sót ở đây chỉ có một tiếp viên, phi hành đoàn cùng cơ trưởng cơ phó vân vân tất cả đều không thấy bóng dáng, mãi đến giờ khắc này, Hạ Vũ vẫn luôn vô cùng lạc quan rốt cuộc không chịu nổi quỳ gối trên mặt đất, họ.....Đã bị nhốt trên một hòn đảo vô danh, biện pháp duy nhất có lẽ..... Là chờ cứu viện.

https://thuviensach.vn

"Mọi người! Tất cả mọi người tập hợp một chút!" Một cô tiếp viên xinh đẹp đáng yêu nhưng có chút chật vật mạnh mẽ vẫy tay, "Tất cả mọi người tập hợp một chút, tôi vốn là tiếp viên hàng không lần này Tiểu Tĩnh! Mọi người tập hợp một chút, tôi có vài điều muốn nói!"

"Đi thôi, đi nghe xem cô ấy muốn nói gì." Chẳng biết khi nào Trình Hi xuất hiện không tính là dịu dàng túm cậu lên, giọng điệu khá cứng rắn: "Em gái cậu khẳng định rơi phía sau hòn đảo này rồi, không sao đâu." Anh ấy..... Đang an ủi người ta sao? Hạ Vũ có chút ngây người, nhưng vẫn cười một tiếng, ấp úng nói câu: "Cám ơn."

Sau khi cùng những người sống sót khác hội hợp, Tiểu Tĩnh liền đếm nhân số, tất cả những người sống sót cộng lại, năm mươi người. Nam 26 người, nữ 24 người, người Trung Quốc 47 người, người da trắng 2 người, người da đen 1 người. Người trưởng thành 48 người, hai trẻ em.

Đám người đang ồn ào: "Chúng ta làm gì bây giờ.....?" "Này! Mau tìm cơ trưởng!" "Chết tiệt! Ông đây trở về còn vài mối làm ăn cần bàn đấy!" "Mẹ ơi.....Con muốn xem Chú Cừu Vui Vẻ....." "Ba ơi ba..... Người đó chết rồi!" "fucking....."

"Mọi người nhìn xem!.....Sườn núi có phải có tòa miếu hay không?" Thình lình tiếng thét thoáng cái cắt đứt những lời phàn nàn của mọi người, tất cả đều nhìn về phía ngọn núi duy nhất trên đảo kia.

Đúng.....Tuyệt đối không sai.....Trên đỉnh núi thậm chí có một tòa miếu! Từ đây nhìn lại, tòa miếu theo khuynh hướng kiến trúc Trung Quốc, xây dựng bằng gỗ, có chút đổ nát..... Nhưng..... Nhưng thế chẳng phải có nghĩa là.....Hòn đảo này có dấu vết sinh tồn của con người sao?!

Mọi người mừng rỡ, một đám phấn chấn reo hò, "Chờ một chút!" Một người đàn ông khí chất nho nhã trong đó giơ tay lên: "Mọi người hiện giờ không thể bối rối, các bạn thấy thế này có được không, trước cử mấy người

https://thuviensach.vn

đàn ông đến tòa miếu đó điều tra tình hình chút, những người đàn ông còn lại thu gom di hài những người bị nạn lại, những người phụ nữ thì hỗ trợ thu gom quần áo và thức ăn tản mát trên mặt đất, các vị thấy thế có được không?"

Người đàn ông nho nhã này rất có khí chất lãnh đạo, tất cả mọi người không đưa ra ý kiến, tất cả đều gật đầu đồng ý, người đàn ông cười, trong lúc vô hình đã đoạt quyền lãnh đạo của tiếp viên Tiểu Tĩnh, tự giới thiệu nói: "Xin chào mọi người, tôi tên Lục Lâm, vì kế hoạch bây giờ chúng ta tuyệt đối không thể hoảng hốt, chúng ta nhất định sẽ được cứu sống!"

Lục Lâm tựa hồ là một người lãnh đạo cực kỳ tốt, giọng nói không cao không thấp nhưng tràn ngập hy vọng này vừa ra khỏi miệng, ít nhất vẻ mặt tất cả mọi người đều mang theo ý cười. Anh ta lại mỉm cười: "Vậy.....Hiện giờ ai đi xem trong miếu có gì?"

"Ai đi đây?" Một bên Tiểu Tĩnh có chút khó xử, Hạ Vũ vừa định giơ tay, Trình Hi một bên lại mở miệng trước: "Tôi đi, tôi là cảnh sát."

"Hóa ra là anh cảnh sát à....." Tiểu Tĩnh nhìn thấy Trình Hi đẹp trai mặt đỏ rần lên, vội vàng nhìn về phía đám đông: "Còn ai đi nữa?"

Rất nhanh, một tiểu đội thăm dò gồm bảy người được thành lập.

Trình Hi là cảnh sát, lại có súng ngắn, cho nên nghiễm nhiên trở thành đội trưởng. Trong sáu người còn lại, Hạ Vũ quả quyết muốn vào đội, nói không chừng còn có thể tìm thấy Hạ Tuyết; Có một người tên Diệp Chi cũng gia nhập, nghe anh ta tự mình nói năm nay vừa mới tốt nghiệp nghiên cứu sinh, nói là đến đảo Bali du lịch tốt nghiệp; Một người đàn ông trung niên tên Mạnh Du, da cực đen, không thích nói chuyện, nghe nói trước kia là một vận động viên, chuyên ba môn phối hợp. Mà ba người ngoại quốc còn lại cũng giơ tay gia nhập, người da đen kia tên Bassa, là được gia đình Hoa Kiều nhận nuôi, cho nên giọng Hồng Kông vô cùng sứt sẹo, mà hai

https://thuviensach.vn

người da trắng khác thì tựa hồ là một cặp gay, công tên Dany, thụ tên Edmond, không biết nói tiếng Trung, toàn bộ dựa vào người da đen Bassa phiên dịch.

Núi của hòn đảo cực kỳ cao, rất nhanh nhóm bảy người họ đã lảo đảo tới ngôi miếu nhỏ ở sườn núi.

Miếu thờ không lớn, từ cổng nhìn lại còn có thể thấy bãi biển, Hạ Vũ hướng về phía bãi biển phất phất tay, mà người trên bãi biển cũng có thể đáp lại.

Hạ Vũ quay đầu, bắt đầu cẩn thận đánh giá tòa miếu này.

Miếu nhỏ thoạt nhìn niên đại rất xưa, kiến trúc tôi luyện qua năm tháng, trong miếu cũ cũ nát nát chỉ thờ phụng một pho tượng đồng.

Pho tượng này cao khoảng 4m, nữ giới, thân người đuôi rắn, tựa hồ là Nữ Oa, trong tay nắm thứ gì đó như nội tạng, khóe miệng hơi cong, hơi có vẻ khinh miệt nhìn phương xa —— Cũng chính là bãi biển nơi tất cả những người sống sót đang tụ tập.

Không biết tại sao, Hạ Vũ chung quy cảm thấy pho tượng này cười vô cùng quỷ dị, ấn theo trí nhớ của cậu.....Nữ Oa không phải là nữ thần phổ độ chúng sinh dẫn dắt nhân loại sao? Thế nào mà lại cười quỷ dị như vậy?

Pho tượng này thật sự quá tà ác.....

"Mọi người nhìn xem, đây tựa hồ có chữ gì đó..... " Nói rồi, Diệp Chi gọi mọi người đi tới sau lưng bức tượng, chỉ vào một phiến đá sau lưng tượng cao giọng gọi, anh ta lại dùng tay phủi bụi bặm trên phiến đá, kêu lớn: "Mọi người nhìn xem! Nơi này có chữ!"

Mọi người vội vàng bu lại, chỉ thấy trên phiến đá có khắc mấy chữ phồn thể màu đỏ, còn phải đọc từ phải qua, hàng chữ to dòng đầu tiên viết: Chào

https://thuviensach.vn

Mừng Đến Với Trò Chơi Giết Chóc.

Ngay sau đó, phía dưới lại là mấy hàng chữ nhỏ:

Một, trong trò chơi chỉ có thể có một người sống sót, chỉ một người.

Hai, nếu cùng ngày số người tử vong là 0, ấn theo số thứ tự từ nhỏ đến lớn mà lần lượt chết.

Ba, thời gian trò chơi là tổng tất cả số người sống sót, nếu hết giờ chơi số người sống sót lớn hơn một, toàn bộ xóa sổ.

Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, nói không được một lời.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 2: Trò Chơi Giết Chóc B

Số thứ tự.....Là gì?

Tất cả mọi người đều hai mặt nhìn nhau, không biết xảy ra chuyện gì, Trình Hi nhìn chằm chằm tảng đá lại nhìn một lượt, không nhịn được bắt đầu cân nhắc nội dung bên trong. Ấn theo suy luận của mình, hiện giờ vị trí hòn đảo bọn họ đứng đã bay vào cảnh nội Trung Quốc, nhưng hòn đảo lớn như vậy lại không có dấu hiệu quốc kỳ Trung Quốc, quả thực kỳ quái, hơn nữa.....Trên đảo thậm chí có một ngôi miếu nhỏ đổ nát, còn có một tảng đá nhắc nhở họ đã bước vào trong "Trò Chơi Giết Chóc", đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

"Nếu cùng ngày số người tử vong là 0.....Ấn theo số thứ tự từ nhỏ đến lớn mà chết." Khi anh đọc được những dòng này, đột ngột kinh hãi, quay đầu nhìn về phía Hạ Vũ đã đần người trầm giọng hỏi: "Số 37 trên người cậu là thế nào?"

Bé trai tên Hạ Vũ này quả thật rất ngốc, chỉ hỏi như vậy một câu như vậy mà mặt cậu ấy cũng đỏ rần, chỉ thấy cậu ấy mở to đôi mắt ngập nước, vẻ mặt vô tội nhún vai: "Em cũng không biết nữa....."

"Số?" Người đàn ông trung niên tên Mạnh Du kia cực kỳ cảnh giác, thoáng cái liền nhìn về phía Hạ Vũ, dồn dập hỏi: "Cậu cũng có số?" Bé trai này tựa hồ rất chậm chạp, cậu bối rối nhìn thoáng qua Trình Hi, lúc này mới chần chừ nói: "Đúng vậy.....Sau lưng tôi chẳng hiểu sao.....Lại xuất hiện một con số....."

https://thuviensach.vn

Thần sắc Mạnh Du biến đổi, thoáng cái kéo áo sơ mi của mình lên, chỉ vào phần ngực, dồn dập hỏi: "Có phải số giống vậy không?" Trình Hi nhìn theo qua đó, nhất thời biến sắc, chỉ thấy trên ngực Mạnh Du, cũng viết một số liệu Ả Rập, 24.

Một người là 24.....Một người là 37..... Tới cùng có quan hệ gì? Hai người ngoại quốc nghe không hiểu gì cả lúc này cũng vén quần áo lên, tiểu thụ tên Edmond kia trên bụng viết số 5, mà công cao lớn tên Danny đầu vai viết 48, Bassa có chút không rõ tới cùng xảy ra chuyện gì, nhếch miệng lộ ra hàm răng trắng tinh, trêu ghẹo: Yo!..... Men! Mọi người đang xăm tập thể hả?"

Không đúng..... Có chỗ nào đó không đúng.....Trình Hi nhíu mày, suy nghĩ hồi lâu, quay đầu hỏi Diệp Chi vẫn một mực nghiên cứu tảng đá: "Trên người anh cũng có số sao?" Diệp Chi nhún vai, có chút khó hiểu: "Trên người tôi sao lại có số? Tôi là học sinh ngoan, chưa bao giờ xăm."

"Nhưng mà.....Số sau lưng tôi cũng mới xuất hiện thôi, tựa hồ tôi tỉnh dậy đã có rồi." Hạ Vũ lo lắng không yên nhỏ giọng lẩm bẩm, Mạnh Du lại ở một bên nhíu mày thật sâu: "Tôi cũng vậy, khi tỉnh lại trên đảo này trước ngực đã có hình xăm, trước kia tôi tuyệt đối chưa từng vẽ nó."

Hình xăm lạ lùng xuất hiện.....Còn có số liệu vô nghĩa này, tới cùng đại biểu cho ý gì đây? Diệp Chi mới đầu chưa kịp phản ứng, lại lẩm nhẩm chữ viết trên tảng đá một lần, đột nhiên tỉnh ngộ: "Mọi người nhìn xem, tôi có hình xăm không." Nói rồi, thoáng cái cởi quần áo, tự mình tìm hình xăm."

"A! Trên gáy anh! Là số 3!" Hạ Vũ nhỏ giọng hét, tim Trình Hi trầm xuống, cũng lưu loát cởi sạch áo mình: "Mọi người nhìn xem sau lưng tôi có số không." Nhưng kỳ quái là, trên người anh không hề có số, anh cũng không chút do dự, lại cởi quần mình, trong nháy mắt mọi người thấy trên đùi anh viết số 50.

https://thuviensach.vn

Trong bảy người ở đây có sáu người đều lạ lùng có hình xăm, chỉ còn người da đen Bassa..... Tất cả mọi người nhìn về phía hắn, Bassa ha hả cười hồi lâu, khá khôi hài giơ tay lên, làm hai tay đầu hàng nói: "Tôi cởi tôi cởi là được chứ gì!"

Rất nhanh, trên cái mông tròn tròn của Bassa cũng tìm thấy một số: 13

Bassa quỷ dị kêu lên: "Chúa ơi, tại sao lại là con số tà ác như vậy!"

Tất cả mọi người ở đây dám cam đoan hình xăm số liệu trên người mình đây tuyệt đối là lúc lên đảo mới xuất hiện, như vậy đã nói lên.....Trình Hi chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía pho tượng như trước khinh miệt nhìn về phía đám người trên bãi cát, hơi thở dài: "Tôi nghĩ tôi đã hiểu được chuyện gì xảy ra rồi."

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Diệp Chi không thể chờ được hỏi, "Chẳng lẽ cái trên tảng đá viết trò chơi giết chốc gì đó là ý này?"

Trình Hi gật đầu, ngồi xổm người xuống, lại đem tay lau một bên tảng đá, lúc này mới nói ra suy luận của mình: "Pho tượng này tuyệt đối không phải Nữ Oa, hắn là tà thần gì đó, những người sống sót chúng tôi mỗi người đều có một hình xăm, hình xăm này là con số, theo như trên tảng đá nói "Trò Chơi Giết Chóc" tổng hợp lại, ý của điều đầu tiên nói là.....Bảo chúng ta tàn sát lẫn nhau, giết đến khi chỉ còn lại một người; Điều thứ ba cũng nói rất rõ ràng.....Chúng ta tổng cộng năm mươi người, vậy thời gian của trò chơi này là năm mươi ngày, nếu năm mươi ngày trôi qua người sống sót lớn hơn một, vậy toàn bộ sẽ bị xóa sổ; Điều thứ hai thì nói.....Nếu một ngày số người tử vong là 0, vậy người chết ấn theo phương thức sắp xếp từ nhỏ đến lớn mà chết, vậy thì toàn bộ xóa sổ....." Chẳng lẽ bản thân thật sự trốn không thoát sao.....Trình Hi nghĩ tới đây khổ sở cười, đứng dậy nhẹ giọng nói với sáu người còn lại: "Tôi nghĩ đây là ý nói trên tảng đá."

https://thuviensach.vn

Này.....Mọi người ở đây nghe xong hồi lâu đều không nói nên lời, Edmond và Danny hai người ngoại quốc nghe Bassa phiên dịch xong hồi lâu mới lấy lại tinh thần, hai người khoa trương gào lên: "What?"

Trong lòng Trình Hi cũng rất rối, anh suy nghĩ một chút, lắc đầu: "Như vậy, lúc chúng ta trở về ngàn vạn lần không thể kể với mọi người chuyện chúng ta thấy, mọi người bây giờ đều rất bối rối, vạn nhất để tất cả mọi người biết.....Tạo thành hỗn loạn..... Vậy không tốt đâu."

Toàn bộ mọi người gật đầu đồng ý, kỳ thật họ cũng không tin lời trên tảng đá, dù sao cái gì mà xóa sổ chứ.....Trò chơi gì gì đó chẳng qua là một câu nói khắc trên tảng đá, cho nên tất cả mọi người không để ý tới, lại trong trong ngoài ngoài thăm dò một vòng miếu nhỏ.

Cũng không phát hiện bất cứ đầu mối nào.

Trình Hi thở dài một hơi, đối với hòn đảo nhỏ này, anh cũng tin trong chốn u minh này khẳng định có sức mạnh tà ác gì đó đang khống chế họ, nếu không trên tay mình.....Quên đi, không cần suy nghĩ nhiều, người nọ cũng đáng chết, nghĩ vậy, anh gọi mọi người: "Chúng ta nhìn những chỗ khác xem sao." Lại ở phụ cận sườn núi tìm kiếm một lượt, căn bản không có thu hoạch gì, hòn đảo nhỏ này cũng không nhìn thấy bất kỳ động vật có vú nào, chỉ có thể thấy chim bay trên trời, rất kỳ lạ, trên sườn núi một chút dấu vết của động vật hay con người đi qua cũng không có, còn khi muốn bò lên đỉnh núi lại cuồng phong gào thét, thổi đến mắt người không mở ra nổi.

Hòn đảo này, đã từ kỳ quái thăng cấp lên quỷ dị.

Song một phen tìm kiếm này, trái lại để họ phát hiện những thứ khác: Ba người ngoại quốc rẽ qua chỗ sườn núi phát hiện một suối nước nóng, hiện giờ đang phấn khích ở trong suối nước nóng trần truồng xếp hàng; Diệp Chi và Mạnh Du tìm được một khu rừng cam, mà Trình Hi thì một mình một người đang cẩn thận xem xét dấu vết trên mặt đất, cũng không lâu sau, Hạ

https://thuviensach.vn

Vũ bu lại ngồi xổm bên cạnh anh, nhỏ giọng hỏi: "Anh có cho rằng lời trên tảng đá kia nói là sự thật không?"

Đối với người đầu tiên mình quen biết sau tai nạn rớt máy bay, Trình Hi có loại chán ghét không rõ đối với Hạ Vũ.

Kỳ thật Hạ Vũ mặt mũi vô cùng đẹp trai, hoàn toàn phù hợp với bộ dáng nam sinh đẹp trai trong kịch thần tượng, thân cao tiêu chuẩn 1m78, tóc nhuộm thành màu nâu nhạt thời trang, kiểu tóc là loại trước dài sau ngắn thịnh thành nhất ở Âu Mỹ, cặp mắt hạnh thật to kia tựa hồ vĩnh viễn đều mang theo một tầng hơi nước mông lung, da là loại trắng sữa hơi mang theo chút bệnh trạng, giờ phút này đang điềm đạm đáng yêu ngồi xổm bên cạnh mình, bộ dáng như cún con trông mong chủ nhân an ủi.

Trình Hi thở dài một hơi: "Tôi cũng không biết thật hay giả." Nói xong câu đó Hạ Vũ trầm mặc một lúc lâu, đợi đến khi Trình Hi đứng dậy rồi, mới ngẩng đầu cầu khẩn hỏi: "Anh có thể giúp em tìm em gái em Hạ Tuyết không?"

"Tôi sẽ cố hết sức."

"A! Chờ một chút!" Hạ Vũ thoáng cái gọi lại Trình Hi đã đứng dậy muốn đi, cuối cùng ấp úng hỏi: "Chúng ta sẽ chết sao?" Trình Hi lạnh nhạt nhìn cậu bé có chút mẫn cảm này, lắc đầu: "Không, cậu sẽ không chết đâu."

Mọi người lại trắng trợn vơ vét cam hồi lâu sau, liền quay lại bãi biển.

Lúc này trên bãi biển đã thu dọn xong, Lục Lâm đúng là một kẻ lãnh đạo trời sinh, trong thời gian ngắn ngủi như vậy, những người còn lại đã thu dọn mọi thứ trên bãi biển lại với nhau, xác những người gặp nạn đều được chôn cất trên sườn của một ngọn núi nhỏ khác; Có người thậm chí còn tìm được trên xác máy bay vài lều trại và vài ô che nắng thật lớn cộng thêm một hai cái ghế dựa; Có người đang thu gom thức ăn trên máy bay, dù sao mọi người rất có trật tự, một chút cũng nhìn không thấy bộ dạng bối rối.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy bảy người đang cầm rất nhiều cam về, Lục Lâm và tiếp viện Tiểu Tĩnh nghênh đón, Trình Hi nhìn đoàn người một chút, liền mượn cớ tách hai người kia ra, gọi hai người vào một mảnh rừng nhỏ rậm rạp, hỏi trước về hình xăm trên người họ.

"Hình xăm số liệu à.....A, đúng rồi." Lục Lâm đột ngột tỉnh ngộ, giơ tay của mình: "Các anh nhìn xem, lòng bàn tay tôi có thêm một số 18, thật là kỳ lạ." Trình Hi và vài người khác hiểu rõ không ngớt liếc nhìn nhau, lại nhìn về phía nữ tiếp viên hàng không Tiểu Tĩnh, Tiểu Tĩnh thì vô cùng tự giác chỉ chỉ mắt cá chân mình: "Mọi người xem, chỗ này của tôi có thêm một số 21."

Trình Hi gật đầu, lại hỏi Lục Lâm: "Trên người ai có số 1?" Lục Lâm lắc đầu, nhìn thấy sắc mặt mọi người nặng nề, chần chừ hỏi: "Các anh.....Đây là....."

"Ôi....." Diệp Chi thở dài một tiếng, đem tất cả những chuyện nhìn thấy trong miếu nhỏ vừa rồi kể ra. Lục Lâm và Tiểu Tĩnh đều kinh ngạc trừng to mắt: "Làm sao có thể!" Tiểu Tĩnh quái dị kêu lên: "Chẳng lẽ nói chúng ta đông người như vậy chỉ có thể có một người sống? Thật sự quá hoang đường đó!" Nói rồi, cô liền bất giác nhích lại gần bên cạnh Trình Hi: "Vậy..... Làm sao bây giờ?"

Trình Hi giả vờ như mình không phát hiện Hạ Vũ hung tợn trừng mắt liếc Tiểu Tĩnh, xoay người bình tĩnh hỏi Lục Lâm: "Bây giờ đã là 5h chiều, trời sắp tối rồi, chúng ta tổ chức người đi thu gom củi gì gì đó trước, hôm nay ngủ ngay trên bãi biển, tôi tổ chức vài người tuần tra đêm, luân phiên thay đổi, anh thấy thế nào?"

Lục Lâm gật đầu, thần sắc cũng có chút ngưng trọng, gật đầu: "Không sao đâu, sau tai nạn máy bay chúng ta khẳng định sẽ được cứu, cứ thế trước đi, cảnh sát Trình, công tác an toàn hết thảy đều giao cho anh nhé."

https://thuviensach.vn

Trình Hi lạnh nhạt gật đầu, lại nhìn về phía Tiểu Tĩnh: "Thế này nhé, chúng ta hợp tác ba phương diện, Lục Lâm, anh là người lãnh đạo chính, phụ trách ăn uống của chúng ta và nhân viên điều động vân vân; Tiểu Tĩnh, cô chủ yếu trấn an mấy đứa nhỏ là được, bao gồm phụ nữ trẻ em đều là cô trông nom; về phần tôi, chủ yếu phụ trách an toàn của mọi người, các anh thấy như vậy có được không?"

Trình Hi nói rất ngắn gọn, lại lộ đầy khí thế bá vương, rất nhanh Lục Lâm và Tiểu Tĩnh liền gật đầu đồng ý, về phần những gì đã nhìn thấy ở miếu nhỏ, lại thành một bí mật nhỏ không nói ra của họ.

Công tác của Lục Lâm làm vô cùng tốt, rất nhanh, tên tuổi nghề nghiệp của 50 người sống sót này đều được hỏi ra, Lục Lâm căn cứ theo phương diện tuổi tác tính cách nghề nghiệp chia làm bốn tổ lớn: Tổ bảo vệ, tổ chữa trị, tổ hậu cần, tổ phụ nữ trẻ em.

Rất nhanh, đêm đã về khuya.

Nhóm người trước khi chưa chia tổ ngay rừng cây nhỏ bên cạnh nhặt chút củi, rất nhanh, năm sáu đống lửa được đốt lên, mọi người tụm năm tụm ba ngồi với nhau, mỗi người thần sắc đều có chút nặng nề, chỉ có người da đen Bassa tựa hồ vô cùng lạc quan, bô bô dùng tiếng Hồng Kông phổ thông đối thoại với một cô bộ dáng cực kỳ đầy đặn, cô gái che miệng cười duyên không ngừng, trong mắt đầy mỵ sắc.

Hòn đảo nhỏ vô danh này đến tối cực kỳ lạnh, đám người họ vốn dĩ đều đi nghỉ mát, cũng không mang bao nhiêu quần áo, chỉ có thể tùy tiện nhặt một ít quần áo không biết của ai mặc vào. Trình Hi làm đội trưởng đội bảo an nằm trong đội tuần tra đầu tiên, gần 12h mới giao ca với Mạnh Du, anh vừa định tùy tiện tìm một chỗ ngủ, liền nhìn thấy cách đó không xa Hạ Vũ đang một mình cuộn tròn chôn sâu trong cát cạnh đống lửa cách đó không xa, hai tay kẹp trong đùi, tựa hồ rất lạnh.

https://thuviensach.vn

Hạ Vũ ngủ rất ngon lành, tựa hồ rất mệt, ngay cả Trình Hi cố gắng nện mạnh bước cậu cũng không hề nghe thấy, Trình Hi thở dài, nghĩ đến buổi chiều thiếu niên ngồi xổm bên cạnh anh dùng đôi mắt to ngập nước hỏi anh vấn đề, không khỏi thở dài, vừa định cởi áo của mình đắp lên cho cậu, một tiếng gào thảm thiết bén nhọn đột ngột vang lên ở doanh địa!

A! Tiếng gào thảm thiết này cực kỳ sắc nhọn, tựa hồ là tiếng phụ nữ, Trình Hi cũng không kịp để ý gì, quay đầu liền chạy về hướng phát ra tiếng gào, những người đang ngủ say cũng đều tỉnh dậy, một đám bò lên, ầm ĩ chạy tới muốn tìm hiểu đến cùng.

Trình Hi sau khi chạy tới, tim lộp bộp nhảy xuống.

Cách đó không xa trên bãi cát nằm một đứa bé trai, tướng mạo vô cùng quen thuộc, mới vừa rồi còn cùng hai người da trắng chơi đùa, giờ phút này đang im lìm nằm ngửa trên mặt đất, da phiếm xanh, hai mắt trợn tròn, khóe miệng cong lên một nụ cười khinh miệt cực kỳ quái dị, không hề nhúc nhích.

"Con trai tôi..... Con trai tôi.....A a a.....Bảo Bảo à a a a a a a....." Bên cạnh mẹ của đứa bé này khàn giọng gào khóc, ôm lấy đứa bé liều mạng lắc: "Con ơi.....Nhìn mẹ! Mau nhìn mẹ! Mẹ là mẹ của con..... Nhìn mẹ đi con....."

"A..... " Tất cả mọi người từng đến miếu nhỏ đều kinh ngạc thốt lên, nụ cười này.....Sao quen đến vậy..... Tựa như.....Nụ cười của pho tượng tà ác kia.....Quả thực giống nhau như đúc!

"Tôi là cảnh sát." Trình Hi chậm rãi đi tới, ngồi xổm xuống vừa định xem xét đứa bé chết quỷ dị kia, ánh mắt lại sững sờ nhìn về phía mu bàn tay đứa bé.

Đứa nhỏ này.....Tại sao trên mu bàn tay có một chữ số 1?

https://thuviensach.vn

Tim Trình Hi trầm xuống.....Số 1 đã chết. Chẳng lẽ thật sự..... Trong ngày không có ai chết..... Thì ấn theo số thứ tự sao? Vậy ngày mai người chết chính là số 2?

Nghĩ tới đây Trình Hi đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Diệp Chi trên gáy có xăm số 3.

Mà Diệp Chi thì cứ thế lẳng lặng đứng trong đám người, tựa hồ giác ngộ ra gì đó, khuôn mặt dưới ánh lửa, có chút vặn vẹo.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 3: Trò Chơi Giết Chóc A

"Hạ Vũ? Hạ Vũ? Hạ Vũ.....Tỉnh tỉnh! Mau tỉnh lại!" Một cỗ lực mạnh nện lên mặt Hạ Vũ.

"Em gái à..... Để anh ngủ thêm tí nữa đi mà....." Hạ Vũ phất tay, trong miệng lẩm bẩm một câu, chuẩn bị trở mình ngủ tiếp, vậy mà người gọi cậu như trước dây dưa không ngớt, lại đẩy cậu: "Hạ Vũ, là tôi, Trình Hi, đã xảy ra chuyện."

Trình Hi? A! Hạ Vũ nhanh chóng tỉnh táo, nhanh chóng bò dậy, gãi đầu ha ha cười, nhìn bốn phía một chút, phát hiện mọi người chẳng biết vì chuyện gì đang tụ tập lại với nhau, còn có từng đợt tiếng khóc, cậu quét một vòng, quay đầu nói với Trình Hi: "A là anh à! Em còn tưởng là Hạ Tuyết chứ.....Mấy giờ rồi, sao trời vẫn tối vậy?" Trình Hi nhếch nhếch miệng, cởi áo khoác trên người mình, lặng lẽ đưa cho cậu: "Thời tiết có chút lạnh, hiện giờ là 12h khuya, đã xảy ra chuyện."

Anh ấy cho mình áo khoác! Hạ Vũ hạnh phúc nhận áo, để che giấu vẻ mặt thẹn thùng của mình, cậu vội hỏi: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Trình Hi nhìn thoáng qua đám người, thấp giọng nói: "Vừa rồi ầm ĩ mà cậu cũng không nghe thấy sao? Số 1 đã chết."

Số 1 đã chết? Nhưng tại sao mình không hề nghe thấy gì hết? Theo lý mà nói mình không thể ngủ say vậy được chứ? Hạ Vũ cảm giác mặt mũi mình trắng bệch, cậu bối rối nhìn thoáng qua đám người, sau khi phát hiện không ai chú ý đến hai người vội vàng thấp giọng hỏi: "Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ thật như lời tảng đá kia nói sao? Một ngày không có ai chết ấn theo thứ tự từ nhỏ đến lớn?"

https://thuviensach.vn

Trình Hi lắc đầu, sắc mặt cũng đầy hoang mang: "Chết chính là một đứa trẻ không có bất cứ năng lực tự bảo vệ mình nào, không loại bỏ khả năng bị sát hại." Anh hơi lắc đầu, rất nhanh nói với Hạ Vũ: "Đi thôi, chúng ta đến nhìn lần nữa, Tiểu Tĩnh họ đang trấn an đấy, xem ra chúng ta phải nói rõ ràng mọi chuyện, không biết ai là số 2, khả năng kẻ chết kế tiếp chính là người đó."

Hạ Vũ cảm giác có chút mờ mịt, nhưng vẫn đi theo Trình Hi tới nơi mọi người tụ tập, liếc mắt liền nhìn thấy đứa bé được mẹ ôm vào lòng kia. Trời! Nụ cười này thật sự giống pho tượng kia quá! Hạ Vũ sợ rụt lùi một bước, lại nhìn những người khác, người chung quanh im ắng đứng bên cạnh bà mẹ, tựa hồ cũng đang thỏ tử hồ bi, dù sao năm mươi người họ thật vất vả sống sót sau vụ máy bay rơi, ngày đầu tiên đã có người chết.

(Tiêu: thỏ chết hồ ly cảm thấy bi thương. Ẩn dụ buồn vì đồng loại gặp thất bại hoặc chết. Dùng nhiều vào nghĩa xấu. Việt Nam có câu mèo khóc chuột cũng tương tự, nhưng bỏ vào đây thấy ko khớp lắm =.=)

Người sống sót lạ lùng tử vong, loại chuyện này, đối với mọi người đều gây chấn động rất lớn.

Sắc mặt Diệp Chi dưới ánh lửa cực kỳ tái nhợt, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm đứa bé đã chết kia, mà sắc mặt ba người ngoại quốc cũng không dễ coi mấy, dù sao họ buổi chiều cũng từng đến ngôi miếu nhỏ kia, đại khái cũng biết quy củ ghi trên tảng đá, trong lúc nhất thời đám người im lìm không ai nói chuyện, chỉ có Tiểu Tĩnh ngồi xổm trên mặt đất không ngừng an ủi bà mẹ kia, Lục Lâm thì đứng một bên vuốt cằm không biết đang suy nghĩ gì, thấu kính dưới ánh lửa lóe ra quang mang, nhìn không rõ ánh mắt anh ta.

"Xin nén bi thương thuận theo thay đổi." Trình Hi ngồi xổm xuống, cường thế lại ôn nhu giành lấy đứa bé trên tay người mẹ, lại đưa mắt ra lệnh cho Tiểu Tĩnh ngăn chặn người mẹ muốn nhào tới, thấp giọng nói: "Tôi là

https://thuviensach.vn

cảnh sát, con của chị sẽ không chết oan đâu." Nói rồi, liền bắt đầu hỏi cô: "Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, bây giờ chị có thể kể tường tận lại cho chúng tôi không?" Anh dừng lại một chút, lại hỏi: "Còn nữa con chị tối nay đã ăn gì, hoặc gia tộc có bệnh di truyền nào không, có thể nhanh kể cho tôi biết không?"

Mẹ của đứa trẻ này là một cô gái vô cùng trẻ tuổi, đại khái cũng chỉ hai sáu hai bảy tuổi, lúc này cô tóc tai bù xù, khóc nấc nghẹn, thần kinh hốt hoảng ngồi phịch bên Tiểu Tĩnh nghỉ ngơi chốc lát, mới lau nước mắt, Hạ Vũ mắt sắc nhìn thấy sườn trong cánh tay cô lộ ra ngoài, viết số 38, lúc này mới chậm rãi nói: "Tôi không biết, bé con tối còn chưa ăn cơm, chỉ uống một ngụm nước dừa, đứa nhỏ này..... Cũng không có bệnh di truyền gì.....Tôi dám cam đoan."

Trình Hi nhíu mày, lại hỏi: "Chị chắc chứ?" Người mẹ gật đầu, chẳng biết nghĩ ra gì đó lại khóc lên: ".....Tôi vốn dẫn nó ra ngoài chơi.....Tôi vừa ly hôn với gã khốn nạn kia..... Cảm thấy có lỗi với con, nó thích biển cả.....Thế mà trớ trêu thay..... " Nói rồi, cô giơ tay lên liều mạng tát vào miệng mình, khàn giọng gào lên: "Sao chết không phải là tôi! Sao chết không phải là tôi a a a a a a a!" Nói rồi, cô đột nhiên giãy khỏi Tiểu Tĩnh, thoáng cái gục trên người đứa trẻ: "Mẹ xin lỗi con.....Bảo..... Sau chết không phải là mẹ chứ a a a a a!"

Mọi người ở đây đều xúc động, rất nhiều cô gái cũng đã tiến tới, trấn an. "Nhanh đưa đi! Cô ấy cần tỉnh táo!" Trình Hi đưa mắt ra lệnh cho Lục Lâm, rất nhanh, Lục Lâm và mấy người đàn ông đã đưa cô tách khỏi nơi này, Hạ Vũ nhìn bà mẹ đau đớn tột cùng này, cũng hơi thở dài, bắt đầu lo lắng cho Hạ Tuyết.....

"Nơi này ai học y? Có thể giám định xem đứa nhỏ này chết thế nào không?" Trình Hi trầm giọng hỏi người của tổ chữa trị, liền có một người phụ nữ giơ tay lên: "Tôi lúc lên đại học thì học pháp y, tôi có thể hỗ trợ giám định sơ bộ." Hạ Vũ tập trung nhìn vào, nói chuyện là một người phụ

https://thuviensach.vn

nữ trung niên tóc dài, khoảng 50 tuổi, mang mắt kính, cực gầy, bên cạnh một người đàn ông cùng lứa với bà cũng giơ tay lên: "Tôi cũng là bác sĩ, ít nhiều cũng có thể xem được chút."

"Những người khác đều đi nghỉ thôi, mọi người đừng kinh hoảng, cố gắng tập trung ngủ một chút, còn thức ăn nước uống gì đó cố gắng uống đồ trên máy bay, được chứ? Có chuyện gì tìm tôi hoặc Tiểu Tĩnh hoặc Lục Lâm, mọi người đừng kinh hoảng, được chứ?" Trình Hi nói thế, trái lại làm cho đám người hơi ổn định lại tinh thần một chút, dần dần tốp năm tốp ba tản ra, trở về chỗ ngủ ban đầu, nhưng Hạ Vũ cũng biết, buổi tối này, mọi người nếu biết được tình huống thật sự khẳng định đều sẽ mất ngủ.

"Em cũng về ngủ đi." Trình Hi thấy đám đông đều đã tản ra, nói khẽ với Hạ Vũ.

Hạ Vũ lắc đầu, hơi ngửa đầu dùng đôi mắt to ngập nước nhìn Trình Hi: "Bây giờ em rất lo cho Hạ Tuyết.....Hơi sợ....." Trình Hi thấp giọng thở dài một hơi, vỗ vai cậu: "Vậy đi, ngày mai chúng ta đến phía sau hòn đảo tìm một chút, tìm đầu máy bay, và cả em gái em nữa, thế nào?"

"Dạ!" Hạ Vũ miễn cưỡng cười, chỉ chỉ đứa bé chết trên mặt đất: "Em cũng giúp các anh nữa."

"Cậu nên đi ngủ đi, cậu bé." Người phụ nữ trung niên kia khuyên, thuận tiện còn tự giới thiệu: "Tôi tên là Diêu Tư, các cậu cũng lớn bằng con trai tôi, gọi tôi là dì được rồi, vị này ——" Nói rồi, bà chỉ người đàn ông vừa giơ tay kia: "Vị này chính là chồng tôi Lão Ngưu."

"Cũng gọi tôi là chú Ngưu đi." Thần sắc người đàn ông trung niên không tốt lắm, giọng nói có chút yếu ớt, thanh âm rất khàn, một bên dì Diêu có chút sốt ruột, cúi đầu từ trong túi quần lấy ra một bình thuốc nhỏ, đưa cho chú Ngưu: "Mau, ngậm một viên." Nói rồi, bà lại từ trên cổ tay lấy ra

https://thuviensach.vn

một cọng thun, cột đám tóc rối tung trên vai lên, mỉm cười: "Thân thể ông nhà tôi không tốt, chúng ta bắt đầu nhé?"

Tâm Hạ Vũ trầm xuống, bởi vì vừa rồi lúc dì Diêu buộc tóc, sau tai có một hình xăm "2", nếu tảng đá nói là thật —— Nếu như ngày hôm nay vẫn không có ai chết, vậy dì Diêu sẽ là người thứ hai.

Trình Hi cũng nhìn thấy hình xăm của dì Diêu, cùng Hạ Vũ liếc mắt nhìn nhau, cũng không biết nghĩ tới điều gì, nhẹ nhàng lắc đầu, sau khi dùng ánh mắt ra hiệu cậu không thể nói chuyện này, quay đầu nhẹ giọng nói: "Chúng ta bắt đầu nhé?"

Thiết bị ở hiện trường vô cùng đơn sơ, ngay cả giải phẫu cũng không làm được, Hạ Vũ giúp một tay nâng đứa bé tới một tảng đá lớn cạnh biển, Trình Hi lại tìm tới một cây đuốc, từ đầu đến chân tra xét một lượt xong, dì Diêu và chú Ngưu chỉ có thể xác nhận đứa bé này không có ngoại thương, những thứ khác, đều không rõ ràng.

Nghe chú Ngưu tự mình nói, ông là một bác sĩ khoa giải phẫu thần kinh, cũng không hiểu gì bệnh lý học; Mà dì Diêu nói mình từng học pháp y, nhưng đã tốt nghiệp hơn 20 năm rồi, cũng nhìn không ra nguyên cớ, bốn người mặt ủ mày ê nhìn hồi lâu, cũng không biết làm sao, chẳng được bao lâu, Lục Lâm một mình đi tới.

Lúc này đã gần 3h sáng, bầu trời màu lam sẫm đầy sao lấp lánh, hiếm hoi mới được nhìn thấy sao trời lấp lánh, thật sự rất xinh đẹp, nhưng mọi người đã không còn tâm tình ngắm sao nữa.

Lục Lâm gọi hai người ra nói chuyện riêng, ba người liền đi tới dưới tán cây dừa.

"Thế nào? Chị ấy không sao nữa chứ?" Hạ Vũ vội hỏi, Lục Lâm thở dài, vuốt mặt, có chút mệt mỏi nói: "Vừa rồi nghe cô ấy kể hồi lâu, cô gái kia năm nay mới 25, đã nhận nỗi đau tang tóc, ôi.....Cô ấy bây giờ đang ngủ,

https://thuviensach.vn

tôi nghi ngờ là khóc đến ngất xỉu rồi, Tiểu Tĩnh đang ở bên cạnh, các cậu thì sao, biết chuyện gì đã xảy ra không?"

Trình Hi lắc đầu, nhìn thoáng qua dì Diêu và chú Ngưu còn đang kiểm tra: "Nguyên nhân chết chưa rõ."

Lục Lâm thật sâu thở dài, nâng kính mắt, trong thanh âm lộ ra khó tin nồng đậm: "Sẽ không phải thật như vậy chứ? Một ngày không giết người.....Cứ dựa theo thứ tự chết một người? Hơn nữa thời gian là tổng tất cả những người sống sót cộng lại, cũng chính là trong 50 ngày chúng ta phải tàn sát lẫn nhau đến khi chỉ còn lại một người?"

Hạ Vũ cắn môi, chần chừ nhỏ giọng nói: "Dì Diêu là số 2, chẳng phải là..... Đợi 21 giờ nữa, dì ấy cũng sẽ chết?"

Lục Lâm lại thở dài, nhìn cặp vợ chồng ở xa xa, quay đầu nhỏ giọng nói: "Hôm nay lúc các cậu đi thám hiểm, tôi vừa vặn tán gẫu với hai người họ, dì tên Diêu Tư kia là viện trưởng của một bệnh viện tư, mà chồng dì ấy cũng là một bác sĩ, cậu nói xem hai người chung quy phải rất hạnh phúc nhỉ, nhưng con trai họ mấy năm trước chết vì tai nạn xe, chú Ngưu bây giờ tựa hồ đã ung thư phổi giai đoạn cuối, tôi nhớ ông ấy hẳn là.....À! Đúng, ông ấy là số 11!.....Ông ấy bị ung thư cũng đã từ bỏ trị liệu, nói là muốn du lịch vòng quanh thế giới, để bù đắp tiếc nuối thời trẻ, cậu xem, hiện giờ rơi xuống hòn đảo này, còn phải chịu kinh sợ.

Này.....Hạ Vũ quay đầu nhìn thoáng qua cặp vợ chồng, lúc này hai người đang cực kỳ nghiêm túc kiểm tra miệng đứa bé, sắc mặt chú Ngưu mặc dù xám trắng, nhưng thần thái sáng láng, tựa hồ đang nhận được nan đề y học gì đó, liên tưởng đến lời tự giới thiệu sang sảng lại phóng khoáng vừa rồi, Hạ Vũ không nhịn được trong lòng vô cùng khó chịu, mình là số 37, vậy chứng tỏ mình còn 37 ngày nữa để sống sót, nhưng mà..... Dì Diêu chỉ còn 21h nữa là phải chết, trừ phi bà giết chết một người thay thế bà.....Nếu không.....!

https://thuviensach.vn

Chờ một chút! Tại sao mình lại nghĩ về mặt này! Trong lúc nhất thời Hạ Vũ có chút kinh hoảng, giết người..... Phải giết người mới có thể sống sót.....Vậy.....Cậu hơi ngẩng đầu nhìn Trình Hi.....Chẳng lẽ phải giết anh ấy mới có thể sống sót sao? Không! Cậu thật vất vả mới gặp được người mình yêu đơn phương..... Ông trời ơi tại sao tàn nhẫn như vậy?

"Đừng suy nghĩ nữa." Một bên Trình Hi dùng khuỷu tay hích cậu một chút, tựa hồ biết suy nghĩ trong lòng cậu: "Nếu thật sự là vì quy tắc giết người, chúng ta không còn gì để nói, nhưng bây giờ hết thảy vẫn còn chưa rõ ràng, không thể kết luận quá sớm." Nói rồi, anh quay đầu nói với Lục Lâm: "Ngày mai chúng ta đi tìm mặt sau hòn đảo, chuyện này vẫn đừng nên nói cho những người khác, để ngừa hỗn loạn."

****

Tối hôm đó, mọi người thật sự vượt qua trong cực độ hỗn loạn, đợi đến sáng ngày thứ hai, hòn đảo đã mù sương. Sương mù trên đảo cực kỳ lớn, chỉ có thể nhìn rõ khoảng cách trong 8m. Mọi thứ trên đảo tựa hồ cũng đã biến thành một đám mờ ảo thần bí, mọi người mai táng đứa bé số 1 tên Du Đa Bảo kia trên sườn núi, dùng đá dựng một tấm mộ bia nho nhỏ, mẹ của nó có một cái tên vô cùng xinh đẹp, tên Lâm Hạ, là một nhân viên văn phòng của xí nghiệp tư, hiện giờ như trước vẻ mặt ngẩn ngơ, một ngụm cơm cũng không chịu ăn.

Loại thời tiết này cũng không thích hợp thăm dò, mọi người chỉ có thể nghỉ ngơi tại chỗ, may là nguồn nước và thức ăn đầy đủ, không có phát sinh bất cứ xung đột gì. Thời tiết hơi mù đa biến lại khiến cho nhóm những người sống sót lo sợ bất an, trong đó cũng kể cả Hạ Vũ nóng lòng tìm kiếm Hạ Tuyết, nhưng khác thường nhất lại là Diệp Chi, anh ta là số 3, cũng có khả năng đã tin quy tắc trò chơi, cho nên sắc mặt âm trầm đi trong doanh địa, dạo một vòng lại một vòng.

Đến tối, tiếng thét chói tai lại vang vọng trong doanh địa.

https://thuviensach.vn

Tử thần lại hàng lâm, lúc này đây người chết không phải ai khác, chính là số 2 —— Dì Diêu.

Phương thức tử vong của bà giống như đúc số 1, toàn bộ da đều phiếm xanh, hai mắt trợn tròn, khóe miệng cong lên một nụ cười khinh miệt vô cùng kỳ quái.

Một bên chú Ngưu đã hỏng mất, quỳ gối bên thi thể dì Diêu vừa đấm xuống đất vừa gào khóc: "Mới vừa rồi còn tốt đẹp, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì! Khụ khụ khụ khụ..... Em còn nói muốn theo anh du lịch khắp thiên hạ.....Chúng ta không phải cũng đã nói trước khi anh chết em sẽ không rời khỏi anh sao A Tư à! Để anh một mình còn có ý nghĩa gì nữa a a a a a a....." Tiếng gầm gừ như dã thú từ lồng ngực chú Ngưu tràn ra, ông một bên khóc một bên ho ra máu, tất cả mọi người có chút không đành lòng, Lục Lâm kéo chú Ngưu lên, thấp giọng khuyên: "Chú Ngưu.....Cái kia.....Nén bi thương thuận theo thay đổi....."

"Cút mẹ mày đi! Chết không phải vợ mày! Mày đương nhiên nói nén bi thương thuận theo thay đổi!" Chú Ngưu hung hăng đẩy Lục Lâm ra, mắt trừng muốn nứt ra, gân xanh trên trán đều cộm lên, rống: "Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì! Tại sao đang êm đẹp lại có người chết! Có phải bọn bây giết không? Hả? Nói mau!"

Tiếng gầm gừ tuyệt vọng khiến mọi người trầm mặc, Lục Lâm giương mắt nhìn Hạ Vũ Trình Hi Mạnh Du Diệp Chi một vòng, rốt cuộc đem chuyện hôm trước họ thấy được trong miếu nhỏ kể ra toàn bộ.

Mới vừa nói xong, đám người liền sôi sục, lớn tiếng ồn ào:

"Trời ạ! Tôi xuyên việt rồi sao? Đây cũng không phải đóng phim! Sao còn có chuyện như vậy?"

"Chờ một chút, đùi tôi cũng xuất hiện số liệu, tôi còn đang buồn bực đây, chẳng lẽ trong tất cả chúng ta chỉ có một người được sống?"

https://thuviensach.vn

"Ai ai ai ai ai..... Nhất định là cách tỉnh dậy của tôi sáng nay không đúng.....Tôi phải ngủ lại một giấc thôi....."

"Ai là số 3? Ai là số 3?"

Tất cả mọi người rất sợ hãi, cả đám lúc kiểm tra trên người mình để biết số, đều ôm may mắn cho rằng mình có thể trở thành người ngoài cuộc, nhưng rất nhanh, họ đều ở trên người mình tìm được số tương ứng, có người số bốn mươi mấy, còn có thể may mắn mình sống lâu được vài ngày, có người số hàng đơn vị, sắc mặt thoáng cái khó coi.

Chú Ngưu nghe xong đứng phắt dậy, ông thoạt nhìn đã hoàn toàn điên cuồng, túm áo Lục Lâm, trừng mắt khàn giọng quát: "Tại sao các người không nói sớm!" Đang khi nói chuyện, ông ấy đã thở hồng hộc, thống khổ ho khan hồi lâu, đột nhiên buông tay quỳ gối trên mặt đất, che mặt gào khóc: "Tại sao các người không nói sớm hả..... Nói sớm.....Tôi có thể chết thay bà ấy rồi.....

Đúng vậy..... Tại sao.....Không nói sớm cho ông ấy biết.....Hạ Vũ cắn môi, nhìn về phía Trình Hi bên cạnh, lúc này sắc mặt anh tái nhợt cực kỳ, tựa hồ cũng cho rằng mình đã làm ra lỗi lớn tày trời.

"Không phải là giết người sao!" Chú Ngưu cao giọng quát một tiếng thoáng cái nhảy dựng lên, hung tợn nhìn chằm chằm mọi người, từng người từng người một, hắc hắc cười vài tiếng, vẻ mặt vô cùng âm u, dọa tập thể mọi người lui về sau một bước, chú Ngưu ha hả cười: "Tôi cũng sẽ thế! Tôi cũng sẽ thế! Tôi cũng sẽ giết người! Các người chờ đó!" Nói rồi, giống như kẻ điên để lại thi thể dì Diêu một mình quay đầu chạy vào giữa đám sương mù dày đặc.

Ai cũng không dám đi ngăn ông ta, tất cả đều nhìn nhau, trong lúc nhất thời yên tĩnh có chút quỷ dị, ai cũng không hề nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Hạ Vũ cảm thấy vô cùng khó chịu, trong lòng không nhịn được nghĩ tới Hạ Tuyết..... Kỳ thật vừa nhìn thấy nhắc nhở trên tảng đá kia, cậu đã biết, những người sống sót chỉ có 50 người, cả nhóm bọn họ cũng tổng cộng năm mươi người.....Chắc chắn.....Hạ Tuyết hẳn đã chết.....

"Làm sao vậy....." Câu hỏi mang theo chút quan tâm của Trình Hi đột ngột vang lên bên cạnh cậu, khiến Hạ Vũ cảm giác vô cùng an tâm, vừa muốn nói gì đó, có người lại thoáng cái kêu lên.

"Vậy kế tiếp..... Có phải là số 3 không?" Cũng không biết là ai, lúc mọi người đang im lặng nhỏ giọng hỏi một câu, trong phút chốc một cô gái vóc dáng vô cùng đầy đặn chỉ vào Diệp Chi hét ầm lên: "Anh ta chính là số 3! Tôi thấy gáy anh ta có số! Người chết kế tiếp là anh ta!"

Tất cả mọi người như nhìn ôn thần nhìn về phía Diệp Chi.

Bởi vì mọi người rõ ràng, ngày mai người phải chết hẳn là Diệp Chi. Nếu anh ta không muốn chết, chỉ có thể giết bất cứ ai trong số họ.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 4: Trò Chơi Giết Chóc B

Hạ Vũ sợ đến mức thân thể đã hơi lui về phía sau, không dấu vết trốn phía sau Trình Hi.

Tất cả mọi người đều kinh hô, có một cô bé thậm chí sợ phát khóc, đang trốn trong lòng mẹ thút tha thút thít, phụ nữ trốn sau lưng đàn ông, tất cả mọi người bày ra tư thế phòng vệ, không hề nhúc nhích nhìn Diệp Chi, tựa hồ chỉ cần anh ta dám can đảm tiến lên một bước, sẽ không cho anh ta được chết tử tế.

Trong lúc nhất thời chỉ có thể nghe thấy xa xa tiếng vang của củi cháy bập bùng phát ra tiếng lốp bốp.

Thi thể dì Diêu cứ thế lẳng lặng nằm trên mặt đất, dưới ánh sáng chiếu rọi, da bà phiếm màu than chì cộng thêm khuôn mặt cười quỷ dị kia quả là khủng bố, nhưng tất cả mọi người ở đây đã không quan tâm đến việc dì Diêu chết cùng chú Ngưu đã chạy đi nữa, cả đám đều nhìn Diệp Chi, tựa hồ chỉ có Diệp Chi, duy chỉ có anh ta, sẽ đưa họ vào chỗ chết.

Trình Hi mặc dù trong lòng có chút khinh thường Hạ Vũ, nhưng cảm thấy phản ứng của mọi người ở đây cũng có chút kinh ngạc, nếu thật ấn theo lời trên phiến đá mà nói, tất cả mọi người tránh không khỏi có một ngày tử vong, sớm muộn đều vì sinh tồn mà đại khai sát giới, không phải ngươi chết trước chính là ta chết trước, không phải ngươi bắt đầu giết người trước chính là ta bắt đầu giết người trước, chém giết nhau cũng chỉ là chuyện không sớm thì muộn, hiện giờ trái lại sợ một Diệp Chi nho nhỏ. Kỳ thật mọi người đối mặt với tử vong đều e ngại, cũng có lẽ thứ họ thật sự sợ

https://thuviensach.vn

hãi chính là biết mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ nhưng vẫn muốn liều mạng tranh đấu?

Diệp Chi cũng có chút hoảng hốt, nhìn thấy mọi người đều đang tránh anh ta không kịp, vẻ mặt anh ta mang theo vô tội và tuyệt vọng vô cùng, buông tay nhanh chóng nhìn bốn phía, há miệng tựa hồ muốn giải thích gì đó, nhưng một chữ cũng nói không ra.

Trình Hi cũng lui về phía sau vài bước, tỉnh táo nhìn anh ta, không khó để đoán được suy nghĩ trong lòng Diệp Chi: Anh ta chỉ là một nghiên cứu sinh vì tốt nghiệp mà du lịch đến đây, năm nay mới 26 tuổi, nhân sinh tốt đẹp còn chưa trải qua hết, lại phải sắp phải ở trên hòn đảo nhỏ vô danh này dùng phương thức lạ lùng thảm thiết chết đi.

Nhưng Diệp Chi cũng là một người vô cùng tỉnh táo, chỉ thấy anh ta hít sâu mấy hơi, dùng vẻ mặt cực kỳ thành khẩn nói với mọi người: "Xin mọi người tin tôi, tôi thật sự..... Không có ác ý.....Hơn nữa tất cả mọi người sinh trưởng ở thiên triều, hẳn đều tin thờ thuyết vô thần chứ? Tôi nghĩ đây là một sự trùng hợp.....Tuyệt đối sẽ không có Tà Thần gì quấy phá.....Tôi tuyệt đối cũng sẽ không giết bất cứ ai trong các bạn.....Mọi người đồng cam khổ chung hoạn nạn chuyến này..... Các bạn..... Các bạn thật sự.....Xin đừng như vậy.....Cầu xin các bạn..... Tôi tuyệt đối sẽ không động thủ giết người.....Tôi thà chính mình chết đi....."

Diệp Chi phen này có chút nói năng lộn xộn khiến những người ở đó hơi trấn định một chút, Lục Lâm là người đầu tiên thở dài một hơi, lớn tiếng phát biểu cảm nghĩ của mình: "Mọi người.....Đừng như vậy nữa..... Tiểu Diệp nói rất đúng, đồng cam khổ chung hoạn nạn, mọi người hiện giờ đều là châu chấu trên cùng một sợi dây, đồng sinh cộng tử, nhiệm vụ cấp bách của chúng ta hiện giờ không phải là chơi một trò chơi hoang đường mà hiện giờ phải lập tức tìm được xác đầu máy bay tìm được cơ trưởng tìm được vô tuyến điện có thể truyền tin, nói không chừng Bảo Bảo và dì Diêu qua đời thật sự là ngoài ý muốn....."

https://thuviensach.vn

Lập tức trong đám đông có một gã to béo vai rộng lưng thô rống lên: "Vậy anh nói xem! Hình xăm trên người chúng tôi này là thế nào mà có? Chẳng lẽ cũng là ngẫu nhiên? Chẳng lẽ tất cả hình xăm trên người chúng tôi đều là ngẫu nhiên?"

"Việc này....." Lục Lâm hơi nhíu mày, mặt ngoài mặc dù biểu hiện nhàn nhạt, nhưng trong lời nói đã mơ hồ có chút tức giận, trong giọng nói đều nồng đậm ý trào phúng: "Vậy ý của ngài là làm sao đây? Giết Diệp Chi? Như vậy cũng không làm nên trò trống gì! Như cũ ngày mốt vẫn có người chết! Hơn nữa tất cả mọi người ở đây sẽ chết!" Nói rồi, anh ta cau mày ác liệt quét mắt nhìn mọi người, cao giọng nói: "Nhớ kỹ! Nơi này tuyệt đối không thể phát sinh ẩu đả! Im lặng mà chờ cứu viện là được! Mọi người nghe hiểu rồi chứ?"

Lục Lâm trời sinh đã mang theo một cỗ khí tức lãnh đạo cao cao tại thượng, phen này nói ra, đã phạm vào "nô tính" trong lòng mọi người, một đám không hề lên tiếng nữa, Lục Lâm cười cợt vài tiếng, xoay đầu sang nhìn thoáng qua Trình Hi, sau khi cho anh một ánh mắt, mới dịu dàng nói: "Tốt lắm, đã không còn sớm, mọi người nên đi ngủ sớm một chút đi."

Mọi người liếc nhìn nhau, có người bắt đầu mắng, có người ôm con mình im lặng trở về, còn có cô gái chịu không được trực tiếp gục trong lòng bạn trai mà khóc, còn Diệp Chi thì lui về phía sau vài bước, cảm tạ hướng Lục Lâm khẽ gật đầu, bản thân cũng quay đầu đi về chỗ mình ở.

Thật vất vả đợi đến khi tất cả mọi người tản ra, Lục Lâm mới cùng Trình Hi xử lý thi thể của dì Diêu, chôn bà bên cạnh phần mộ của số 1, Lục Lâm mệt đến mồ hôi đầm đìa, ngồi xếp bằng trên bãi cát nhìn Trình Hi mặt không chút biểu cảm cắm một tấm ván gỗ trên mộ phần, lúc này mới lấy điện thoại di động ra nhìn một chút: "Trời, đã 3h rồi, tôi không làm nữa."

Trình Hi nhàn nhạt ừ một tiếng, phủi cát trên tay, quay đầu nhìn thấy Hạ Vũ cầm hai chai nước khoáng hớn ha hớn hở đi tới, chớp mắt to đưa nước

https://thuviensach.vn

khoáng cho hai người: "Trình Hi, anh Lục, các anh khát nước rồi."

Trình Hi không nói gì tiếp nhận nước khoáng, ngụm lớn uống, trái lại Lục Lâm một bên cười vô cùng gian trá, đứng lên xoa đầu Hạ Vũ, cười tủm tỉm nói: "Thật không tồi, ngoan."

Trình Hi không chút gợn sóng giương mắt nhìn anh ta một cái, khiến Lục Lâm ngượng ngùng thả tay xuống, lại cởi áo khoác của mình, đưa cho Hạ Vũ: "Mặc vào đi, buổi tối gió to, rất lạnh."

Mắt Hạ Vũ sáng lên, trong nháy mắt phía sau giống như mọc thêm một cái đuôi to xù phấn khích đến độ có chút khẩn trương liều mạng ve vẫy, mặt một mảnh đỏ bừng, vâng vâng dạ dạ nói một câu "cám ơn", giống như thỏ trắng nhỏ tháo chạy.

Lục Lâm buồn cười nhìn hai người tương tác, chép miệng, dùng ánh mắt mang theo ý cười rõ ràng nhìn về phía Trình Hi, mà Trình Hi thì trực tiếp quăng ánh mắt rét lạnh như dao nhìn lại, lạnh lùng hỏi: "Làm sao?"

Lục Lâm ho khan một tiếng, lập tức nghiêm chỉnh chuyển chủ đề, thở dài: "Không có gì không có gì, thức ăn nước uống đã không còn dư nhiều lắm, đồng chí cảnh sát, anh nói xem làm sao bây giờ?"

Còn có thể làm sao đây? Chẳng lẽ các người cho rằng mình đều có thể sống sót trở về? Đó là chuyện không có khả năng! Trong lòng Trình Hi cười nhạo một tiếng, nhưng nét mặt ung dung: "Như vậy đi, sáng ngày mai tôi tổ chức người đi múc nước nhé, còn thức ăn..... Tôi thấy gần miếu nhỏ có chút cam, lại tới đó hái một ít được chứ?"

Lục Lâm gật đầu, híp mắt cười: "Cứ làm theo lời cậu....." Nói rồi, anh ta do dự một chút, ánh mắt lại cúi nhìn phần mộ số 1 số 2, thấp giọng hỏi: "Đồng chí cảnh sát, tôi nhớ anh mang theo súng phải không, anh.....Có thể vì sinh tồn mà.....Giơ súng không?"

https://thuviensach.vn

Trình Hi mỉm cười, không trực tiếp trả lời vấn đề này của anh ta, chỉ khẽ lặp lại một câu thường thấy: "Có lẽ viên đạn trong súng là để lại cho chính mình."

Hai người không tiếp tục nghiên cứu sâu thêm loại vấn đề mẫn cảm này nữa, mà chuyển đề tài, thảo luận làm thế nào tránh cho mọi người nghi kỵ lẫn nhau hoặc dẫn phát đến việc đấu đá nhau.

******

Anh chàng Lục Lâm này trái lại sảng khoái, tựa hồ không hề để ý đến việc này, cảm giác anh ta giống như người ngoài cuộc vậy, nhưng lòng người khó dò, ai biết được, Trình Hi xoay người trở lại đống lửa chỗ mình ở, đã là rạng sáng 5h, phát hiện mọi người căn bản đều đang nằm ngủ, chỉ có Hạ Vũ và Diệp Chi tụ lại với nhau, hai người ngồi xếp bằng trên mặt đất, chẳng biết đang nói cái gì.

Tên Diệp Chi này có chuyện, tuyệt đối có chuyện.

Trình Hi dám cam đoan trăm phần trăm, lúc Diệp Chi vừa nhìn thấy Tiểu Bảo số 1 chết, đã động ý niệm giết người trong đầu, chỉ có điều nói trắng ra anh ta là một thư sinh.....Có thể làm ra được trò gian trá gì, chẳng phải là lừa gạt một đứa bé đơn thuần như Hạ Vũ sao.....?"

Hạ Vũ này! Ngu ngốc! Ngu ngốc! Trình Hi thầm mắng, lại không biết tại sao cơn tức của mình lớn thế, nghĩ đến lần đầu tiên nhìn thấy cậu thì cậu cũng không hề phòng bị như vậy, không khỏi nóng lòng muốn lập tức đá cậu một cước.

Trình Hi nhanh chóng đi tới, còn chưa đi vào chợt nghe thấy hai người ha ha cười, tựa hồ đang nói chuyện gì lý thú trong trường học:

"A! Anh Diệp, hóa ra trường của anh ngay bên cạnh trường em nha, hai ta thật có duyên đó!"

https://thuviensach.vn

"Hắc hắc, cậu khỏi phải nói, năm đó nguyện vọng của anh là có thể đến trường các em vơ được một em gái, nữ sinh học viện điện ảnh đều là nữ thần đúng không!"

"Haha, anh trai à em khuyên anh đừng nghĩ nữa, nữ sinh bên em đều rất chảnh..... Ngay cả anh đẹp trai loại cực phẩm như em đây mấy cô ấy liếc mắt cũng không thèm nhìn mà....."

"Ôi, chuyện cũ không muốn nhớ tới mà..... "

"Hắc hắc, anh đừng nghĩ nữa, nhưng mà anh tốt nghiệp đại học nông nghiệp, thật không nhìn ra được, em còn tưởng anh ít nhất phải học kinh tế ấy chứ..... "

"Hahahaha....."

Tiếng trò chuyện của hai người thật sự phiền lòng! Trong lòng Trình Hi có chút nén giận, nghĩ đến khuôn mặt tươi cười kia của Hạ Vũ, hận không thể lập tức đánh cậu ấy một cái, la lớn thấy ghê, cho nên anh cũng không gia nhập vào cuộc đối thoại của hai người, mà trở về bên cạnh đống lửa của mình, nằm ngửa mặt trên bãi cát ngắm sao.

Mình là số 50..... Nói cách khác.....Mình là người chết cuối cùng, nếu hiện giờ tránh đi thật xa.....Trong tay lại có súng.....Có phải là có thể ngồi mát ăn bát vàng rồi không? Trình Hi nhìn ngân hà như ẩn như hiện trên bầu trời, cười lạnh một tiếng.....Nếu như mình có thể tiếp tục sống..... Cũng chạy không thoát được vận mệnh "những cái khác".....Có lẽ đây chính là trạm cuối cùng của mình rồi.....

Lại mở mắt, mặt trời đã lên cao, Trình Hi cảnh giác trở mình bò lên, sương mù đã hoàn toàn tan biến, từ góc độ của anh mà nhìn thậm chí có thể thấy bức tượng quỷ dị trong miếu nhỏ, phần lớn mọi người đã tỉnh dậy, người da đen Bassa cùng hai người da trắng không biết từ đâu tìm được vài tấm ván trượt, đang ở trên biển chơi lướt sóng, những người khác đang tụm

https://thuviensach.vn

năm tụm ba ngồi cùng nhau, chỉ có Hạ Vũ và Diệp Chi hai người ngủ rất say.

"A! Đồng chí cảnh sát anh rốt cuộc đã tỉnh dậy, ăn chút gì đi.....Thức ăn trên máy bay đã ăn hết rồi.....Đây là một ít trái cây hôm qua họ hái được, tôi thấy còn lại chút quả nhỏ.....Anh ăn không?" Lục Lâm cười vô cùng hiền lành, trong tay cầm hai quả lớn bằng nắm tay màu nâu, đưa cho Trình Hi, cười hì hì nói: "Nhanh ăn đi, thời tiết hôm nay tốt, chúng ta ra phía sau tìm kiếm một chút nhé, tôi cũng đi?"

Trình Hi tiếp nhận trái cây trong tay, gật đầu, tiện tay đặt trái cây một bên: "Tôi bây giờ không đói, được rồi, tôi nhớ trên khoang hành lý không phải có cần câu sao, để xem ai sẽ câu cá, không có thịt sao được?"

"A!..... " Một tiếng thét bén nhọn lại vang lên, lập tức cắt ngang cuộc nói chuyện của hai người, hai người theo phản xạ thoáng cái đứng dậy, Trình Hi theo tiềm thức chạy về hướng Hạ Vũ, thằng bé ngốc nghếch kia, đừng xảy ra chuyện gì!

Kỳ thật hai người cách xa nhau chưa tới 30m, Hạ Vũ và Diệp Chi như trước ngủ rất say, thoạt nhìn hắn không có việc gì, Trình Hi vừa định thở phào nhẹ nhỏm, lúc này lại nghe thấy vài tiếng kêu thảm thiết nữa!

Đây tới cùng.....Là xảy ra chuyện gì? Trình Hi vừa nhìn, trên bãi cát có mấy người đã ngã xuống, điểm giống nhau duy nhất, đều đang không ngừng co giật thân thể, miệng sùi bọt mép..... Đây.....!

"Bác sĩ đâu! Y tá? Mau lên!" Trình Hi lập tức rống lên, chạy đến một người ngã xuống gần nhất, cẩn thận xem xét.

Người nằm trên mặt đất co quắp này là một người đàn ông trung niên, người phụ nữ bên cạnh la hét hắn là vợ ông ta, hai người mặc vô cùng sang trọng, người đàn ông này hắn là một quan chức nào đó trong nước, dù sao Trình Hi nghĩ mình đã từng gặp ông ta trên TV, chỉ có điều lúc này người

https://thuviensach.vn

nọ đang cứng đờ té trên mặt đất, hô hấp càng gấp càng sâu (chỉ trong nháy mắt đó —— Trình Hi còn tưởng rằng là con chó đang thở), toàn thân đều đang co giật, miệng phun bọt màu trắng, giống động kinh không thể nghi ngờ..... Bên cạnh vợ ông ta cũng không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì, ra sức lắc lư thân thể người đàn ông.

Trình Hi đứng dậy, lại nhìn những người ngã xuống khác, triệu chứng cơ bản giống người đàn ông vừa rồi, lúc này cách đó không xa, lại truyền đến tiếng thét chói tai của một người: "A..... Cứu mạng! Bác sĩ đâu bác sĩ đâu! Na Na Na Na là anh đây! Tỉnh tỉnh!" Thét thành tiếng chính là gã đàn ông to béo vai rộng lưng thô lúc tối, bấy giờ ông ta đang ôm cô bạn gái nhỏ nhắn của mình, liều mạng rít gào: "Bác sĩ đâu! Bác sĩ ở đâu! Mau tới cứu em ấy!!!"

"Cứu. ... Cứu..... Cứu..... Mạng....." Cô bạn gái ngay cả giãy giụa cũng không có, chỉ đứt quãng yếu ớt cầu cứu một chút, liền chớp mắt, ngay sau đó cả người run lên, ngừng co quắp.

Đã chết..... Cứ thế mà.....Đã chết.....

Đợi đến khi Tiểu Tĩnh dẫn mấy y tá chạy tới, những người khác đều đã lần lượt tắt thở.

Lúc này đây, tổng cộng đã chết tám người. Trong thời gian họ đến đảo chưa tới ba ngày, số người chết đã là 10 người, còn lại 40 người.

Tất cả người chết đều có một điểm giống nhau: Trước khi chết cực kỳ đau đớn, thở gấp và sâu, cả người co giật, miệng sùi bọt mép, da phiếm hồng.

Trình Hi hung ác nhìn tám cái xác xếp chỉnh tề trước mắt, rốt cuộc là ai..... Cư nhiên có thể đồng thời giết 8 người.....Rốt cuộc là ai! Cư nhiên có thể làm đến ung dung thản nhiên như vậy!

https://thuviensach.vn

Là ai? Rốt cuộc là ai!

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 5: Trò Chơi Giết Chóc A

"Hạ Vũ..... Hạ Vũ! Tỉnh tỉnh!"

Đừng..... Đừng mà.....Buồn ngủ quá..... Thời tiết hôm nay thật tốt.....Mặt trời mặc dù có chút nắng, nhưng ấm áp dào dạt chiếu khắp người rất thoải mái, Hạ Vũ lẩm bẩm một tiếng, thoải mái trở mình một cái, uể oải phất tay, cuối cùng còn thầm thì nhỏ giọng nói: "Hạ Tuyết.....Được rồi.....Anh trai em mệt muốn chết....."

"Hạ Vũ.....Tôi là Diệp Chi! Xảy ra chuyện lớn!"

Ai chết thì cứ chết đi.....Liên quan gì tới cậu chứ.....? Không đúng! Hạ Vũ sợ hãi thoáng cái kịp phản ứng, trở mình ngồi dậy hốt hoảng, đầu tiên là xác định Trình Hi đang ở xa xa bận rộn bù đầu, thoạt nhìn hắn không có việc gì, lúc này mới thở phào một hơi, khẩn trương nhỏ giọng hỏi: "Làm sao vậy, chết thế nào?"

Diệp Chi nhìn cậu đã hoàn toàn tỉnh ngủ, tức giận kéo tay cậu lên, trong thần sắc uể oải mang theo một tia thả lỏng, thở phào một cái: "Tôi cũng không biết xảy ra chuyện gì, tỉnh lại đã phát hiện mọi người đều đang kêu la, tôi lại không an tâm bỏ cậu một mình ở đây ngủ, vạn nhất xảy ra chuyện cũng không biết ăn nói sao với Trình Hi."

Anh Diệp thật tốt..... Nhưng mà cái gì.....phải ăn nói với Trình Hi? Trong lòng Hạ Vũ dâng lên tình cảm ấm áp, cười cười khó xử, chẳng lẽ cậu có ý với Trình Hi.....Ai cũng có thể nhìn ra sao? Hèn gì cậu cứ tự nhủ, ánh mắt Lục Lâm sao nhìn mình quái như vậy!

https://thuviensach.vn

Trên bãi cát tiếng khóc rung trời, những người sống sót khác đều ở một bên yên lặng nhìn những thi thể đã phủ quần áo lên mặt, chỉ có nhóm người thân của những người chết này đang khóc rống, nhất là người đàn ông to bé vai rộng lưng thô kia, khóc đến đứt từng khúc ruột, Hạ Vũ tinh mắt phát hiện sau thắt lưng ông ta có số 15.

Hạ Vũ cảm giác nỗi tuyệt vọng trong lòng lại nặng hơn, sinh tồn trên hòn đảo nhỏ này chưa đến ba ngày, vậy mà đã chết một phần năm rồi.....Chẳng lẽ..... Cậu cũng sẽ chết ở đây? Sẽ bị ai giết chết? Lúc chết thống khổ hay không thống khổ? Nhìn về phía Diệp Chi bên cạnh, anh ta thở dài một tiếng, cũng lệ nóng doanh tròng, vẻ mặt bi thương, không biết đang suy nghĩ gì.

Hạ Vũ thở dài một tiếng, không khỏi hai tay chắp lại, hương tám người đã chết này lại một chút, liền quay đầu nhìn về phía Trình Hi, lúc này Trình Hi đang đeo găng tay chẳng biết tìm được ở đâu ngồi xổm xuống xem xét một khối thi thể, bên cạnh có một người đàn ông trẻ tuổi cũng ngồi xổm bên cạnh, ra sức lắc đầu, hai người thì thầm to nhỏ, chẳng biết đang nói gì.

Lục Lâm và Tiểu Tình bận rộn sứt đầu mẻ trán, hai người hiện giờ đang ra sức trấn an những người thân, mà một bên những kẻ vây xem cũng thổn thức không thôi, có cô gái lại bắt đầu nức nở —— Hạ Vũ thậm chí có thể cảm giác được, có một thứ gì đó mang tên sợ hãi đang lượn lờ trên đầu họ.

Đứng bên cạnh một lát, Hạ Vũ rốt cuộc cũng hiểu được tám người này đến tột cùng chết thế nào —— Đều là sáng sớm co giật một trận.....Sau đó thì chết, từ phát tác đến lúc chết, thời gian chưa đến 5 phút.

Đây.....Là trùng hợp hay ngẫu nhiên? Hay vì do con người gây ra? Chẳng lẽ là hạ độc sao? Hạ Vũ cảm giác ót mình có chút tê dại, Diệp Chi ở bên cạnh cậu cũng bình tĩnh nhíu mày, ra hiệu cho Hạ Vũ, liền túm cậu đi tới cạnh Trình Hi và chàng thanh niên bên cạnh, sau khi ngồi xổm xuống anh ta nhỏ giọng hỏi: "Tới cùng xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Lúc này hai người đang xem xét thi thể của một cô gái độc thân (những thi thể có người nhà khác đều không cho động vào) —— Cô gái này Hạ Vũ cũng quen, trên máy bay vừa vặn ngồi bên trái cậu.....Cậu còn nhớ rõ, cô gái này tựa hồ tên Trương Lạp..... Bởi vì thất tình rất khó chịu, một mình chạy đến đảo Bali chơi..... Kết quả..... Cứ thế chết lẻ loi trên đảo, bên cạnh..... Ngay cả thân nhân vì cô khóc thương cũng không có.....

Hạ Vũ chắp tay, vái cô một cái, lúc này mới ngồi xổm bên cạnh, nhỏ giọng hỏi Trình Hi: "Tới cùng xảy ra chuyện gì?" Trình Hi không nói gì, chỉ quay đầu ác liệt nhìn Diệp Chi một cái, lúc này mới quay đầu giới thiệu với hai người: "Vị này chính là Vương Thước, chuyên môn của anh ta là hóa công."

Hóa công? Chính là hóa học công trình? Hạ Vũ vừa nhìn, chàng trai khoảng 26 tuổi, mặt chữ quốc, mang theo một cặp kính đen thật to, bên trái huyệt thái dương viết số 22, trên mặt lộ vẻ tươi cười ôn hòa, khoát tay cùng họ chào hỏi: "Chào các cậu." Sau khi nói xong, anh ta cúi đầu nói với Trình Hi: "Nơi này không cách nào giải phẫu, song tôi nghĩ họ chết như vậy xem chừng đã ăn nhầm hidro xyanua."

Hidro xyanua? Hạ Vũ và Diệp Chi nhìn nhau, cũng không biết đây là thứ gì, song Vương Thước nhún vai, thở dài một hơi: "Cũng không biết có phải trùng hợp hay không, trước kỳ nghỉ phép lần này của tôi vừa vặn công ty làm cái này.....Tôi nhớ nguyên vật liệu là hắn là từ cái gọi là.....Cái gì mà.....Từ cây đại phong tử Malayan có được.....Loại thực vật này chỉ có ở Đông Nam Á, dù sao từ đầu tới cuối đều là kịch độc....."

Trình Hi ở một bên bình tĩnh nhíu mày, như có điều suy nghĩ liếc mắt nhìn Lục Lâm xa xa, tiếp tục hỏi: "Vậy anh biết hình dáng cây này thế nào không....."

Vương Thước xấu hổ cười cười: "Ngại quá, tôi chẳng qua là người của kho.....Cái này.....Không hiểu rõ lắm." Trình Hi lạnh nhạt gật đầu, từ

https://thuviensach.vn

trong túi móc ra một quả màu nâu: "Tôi hỏi một vòng, tất cả những người đã chết vừa rồi đều ăn cái này.....Là hình dạng này chăng?"

Trái cây.....Hạ Vũ và Diệp Chi nhìn nhau, đều từ trong ánh mắt đối phương nhìn thấu sự kinh ngạc, Diệp Chi buồn cười chỉ vào trái kia, đùa cợt: "Không phải chứ, chỉ một trái nho nhỏ thế này mà có thể lấy mạng người?" Hạ Vũ ha ha cười vài tiếng, từ trong tay Trình Hi cầm trái xám xịt có thể là đầu sỏ độc chết 8 người này? Không có khả năng lắm nhỉ.....?

Vương Thước lắc đầu: "Tôi cũng không dám chắc, nhưng tôi nhớ rõ lá của loài thực vật này..... Hình như là hình tiêm.....A! Các cậu nhìn xem!" Nói rồi, anh ta đột nhiên vỗ đầu mình một cái, giống như bừng tỉnh ngộ chỉ tay về xa xa: "Ôi má ơi, sao tôi ngốc vậy! Các cậu nhìn xem có phải chính là cây kia không?"

******

Dưới sự xác định của Vương Thước, Hạ Vũ, Trình Hi ba người mới chắc chắn hại chết tám người.....Trái đó..... .Chính là trái cây kết quả trên một thân cây bên cạnh bãi cát. Nhưng mà..... Hiện giờ điểm đáng ngờ lại xuất hiện.

Không nói trái cây độc kia tại sao có thể đúng lúc sinh trưởng cách chỗ họ gần như vậy, chỉ nói tới thức ăn của họ đều đặt ở chỗ rõ ràng nhất, hơn nữa năm mươi người sống sót này cũng không phải cái gì cũng ngớ ngẩn không hiểu, tùy tiện tìm được thức ăn liền ăn, cho nên khi thu gom thức ăn có người sau khi ăn thử mới hái về, đặt trong đống thức ăn nhưng hiện giờ vấn đề đã xuất hiện..... Ấn theo lời Vương Thước nói, trái đại phong tử Malayan gì đó kia là ai thu gom tới? Chẳng lẽ hắn đã sớm biết trái cây này có độc?

Người này..... Thật sự quá nóng lòng rồi....!

https://thuviensach.vn

Khi Hạ Vũ nghĩ tới đây, không khỏi nhìn về phía Trình Hi, mà lúc này Trình Hi lại nắm chặt trái cây trong tay, híp mắt, đứng tại chỗ nhìn chằm chằm Lục Lâm, trong hai tròng mắt tàn nhẫn không biết đang suy nghĩ gì, Hạ Vũ rùng mình một cái, liền chạy tới hỏi: "Anh..... Không sao chứ?"

Trình Hi chậm rãi xoay đầu sang, nặn ra một nụ cười không đẹp mắt lắm với Hạ Vũ, nhưng ánh mắt lại xuyên qua tầng tầng đám người, một mực nhìn về phía Lục Lâm. Này.....Hai người này xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ.....Hai người trong lúc cậu ngủ đã xảy ra chuyện gì sao?

A..... Nghĩ đến hai người dưới bầu trời đầy sao ẩn tình liếc mắt nhìn đối phương, Lục Lâm cười ngượng ngùng ngón tay run run rẩy rẩy nắm áo Trình Hi còn Trình Hi nhếch miệng cười cực kỳ dâm đãng..... Chờ một chút! Đừng đoán mò! Hạ Vũ run lên, một bên Diệp Chi quái dị ho khan một tiếng, cười cực kỳ quái, một bên Trình Hi lại mặt không chút biểu cảm quay đầu, liếc mắt nhìn cậu, không nói gì, liền chạy về hướng Lục Lâm.

Lục Lâm giờ phút này đang bận túi bụi, Tiểu Tĩnh không ngừng an ủi thân nhân người chết, mà Vương Thước thì ôm một người phụ nữ trung niên, đang không ngừng an ủi bà, Hạ Vũ vừa nhìn, tướng mạo hai người vô cùng giống nhau, hẳn là mẹ con. Lúc này mẹ Vương Thước cũng có chút thương cảm, than vắn thở dài chẳng biết nhỏ giọng nói gì với Vương Thước, mà Vương Thước sau khi nghe xong vẻ mặt kích động, nghiến răng nghiến lợi nhỏ giọng phản bác.

Xem ra, mẹ con đang tranh cãi, người ngoài như họ cũng không tiện tiến lên khuyên giải. Hạ Vũ xoay đầu sang, âm thầm kéo Diệp Chi, đi theo Trình Hi tới chỗ đám người tập trung.

"Tôi đã biết nguyên nhân chết của tám người này." Lời vừa nói ra, tất cả thanh âm ồn ào bỗng im bặt, Trình Hi chép miệng một chút, chậm rãi bước lên đống cát cao, tiếp tục nói: "Tôi nghĩ mọi người cần mở một cuộc họp."

https://thuviensach.vn

Nói ra suy đoán của Vương Thước, lập tức dậy lên sóng to gió lớn, Lục Lâm ở một bên kinh ngạc đến cằm cũng sắp rớt xuống, nhưng vẫn nhanh chóng khôi phục vẻ mặt, khiếp sợ hỏi: "Anh anh anh là nói trái cây vừa rồi tôi đưa anh có kịch độc?" Trình Hi nhàn nhạt ừ một tiếng, lại cẩn thận quan sát anh ta, lúc này mới quay đầu nói với mọi người: "Trái cây này là ai hái? Không ai biết sao?"

Mọi người thảo luận trong chốc lát, một đám đều lắc đầu mờ mịt, song Tiểu Tĩnh ở một bên lại nói thế này: "Tôi nhớ tôi tối qua đã nhìn thấy đống trái cây kia rồi." Ngày hôm qua đã có.....! Nếu đây không phải ngoài ý muốn.....Vậy chính là cố ý! Không ai biết trong trái cây này chứa kịch độc, sau đó..... Lén lút thả vào!

Trời ạ! Hạ Vũ khi nghĩ tới đây không khỏi lại rùng mình, vừa định cùng Diệp Chi nghiêm mặt bên cạnh trao đổi, người đàn ông to béo có bạn gái đã chết đối diện "Oa" môt cái rít gào lên, đứng phắt dậy: "Mẹ nó! Ông đây không nhịn được nữa! Hoàng Bưu tao tung hoành giang hồ nhiều năm! Thật vất vả rửa tay gác kiếm ẩn cư quê nhà, hiện giờ lại phải chết ở chỗ này! Muốn chết thì chết! Nhưng ông đây trước khi chết nhất định phải kéo một kẻ chết cùng!" Những lời này vừa nói xong, Hoàng Bưu liền nhảy dựng lên, mặt mũi dữ tợn bắt đầu nhấc tảng đá nhỏ bên cạnh, hung hăng đập lên đầu cô bé chỉ khoảng bảy tám tuổi bên cạnh.

"Vy Vy!" Người mẹ bên cạnh cô bé kịp phản ứng đầu tiên, phản xạ thoáng cái nhào lên người cô bé, tảng đá thoáng cái nện lên ót bà mẹ, mà bà mẹ kia chỉ kịp dồn dập "ớ" một tiếng, liền mềm nhũn ngã trên người cô bé.

Mà Hoàng Bưu như trước không bỏ qua, nửa quỳ trên mặt đất giống như phát điên tiếp tục dùng đá nện vào đầu bà mẹ, trong miệng còn hùng hùng hổ hổ: "Ai bảo mày nhảy ra ai bảo mày nhảy ai bảo mày nhảy ra!"

Gã vạm vỡ này tựa hồ đã điên rồi, là bị cái chết của bạn gái bức điên? Hay gã đã sớm nổi lên ý mưu hại những người khác?

https://thuviensach.vn

"Mau bắt lấy gã!" Hiện trường một mảnh hoang mang, cô bé dưới thân bà mẹ gào thét, mà bà mẹ đã sớm không thể động đậy nữa, phản ứng đầu tiên của mọi người đều là vội vàng lui về phía sau, mãi đến khi không biết ai rống một tiếng, mới tỉnh lại, nhưng tất cả đều do dự tiến về phía trước, một bước cũng không dám bước lên.

"Phụt....." Khi đám người còn đang khẩn trương nhìn Hoàng Bưu trước mặt, phía sau lại truyền đến một trận thanh âm rất nhỏ, thanh thúy tựa tiếng cắt dưa hấu, ngay sau đó là một thứ gì đó nặng nề rơi trên bãi cát, mọi người vừa quay đầu nhìn —— Người đàn ông họ không để mắt đến đã lâu tên Mạnh Du kia, tay trái cầm một con dao gọt hoa quả âm trầm nhìn mọi người, mà người nằm trên mặt đất, giữa lưng rõ ràng cắm một cọc gỗ thô, nằm sấp trên mặt đất đang không ngừng co giật, máu tươi nháy mắt thấm vào trong cát.

"A.....!" Trong đám người lại truyền đến tiếng thét chói tai, nhìn Mạnh Du và Hoàng Bưu đã biến thành hung thần, không biết làm sao.

Mạnh Du âm lãnh cười, đi qua đem cây cọc gỗ từ trong cơ thể rút ra, tư thế như một người đấu kiếm, ánh mắt âm lãnh quét nhìn chung quanh, liền hướng người cách hắn gần nhất tấn công.

"Chạy!" Hạ Vũ còn chưa kịp phản ứng, Trình Hi đã ghé vào bên tai cậu thấp giọng dặn dò, Hạ Vũ nhìn cảnh tượng máu me, lui về phía sau vài bước, chạy đi.

Sụp đổ tan rã, nhóm những người sống sót, đã không còn đoàn kết nữa.

Diệp Chi cũng đi theo phía sau, lần đầu tiên may mắn bản thân thi nghiên cứu sinh đại học Nông..... Học chính là..... Thực vật học nhiệt đới.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 6: Trò Chơi Giết Chóc B

Cảnh tượng cực độ hỗn loạn.

"Mau ngăn cản anh ta ngăn cản anh ta!"

"Có bản lãnh ngươi tự ngăn đi!"

"Người xấu đừng đánh mẹ tôi! Mẹ ơi tỉnh tỉnh tỉnh tỉnh....."

"Mau chạy đi!"

Mọi người một trận ồn ào, Hoàng Bưu và Mạnh Du không biết đã xảy ra chuyện gì, tựa như đã phát điên mà chém giết người, Hoàng Bưu hoàn toàn dựa vào cậy mạnh, cầm một tảng đá gặp người liền đập, rất nhiều người đàn ông muốn bắt gã nhìn thấy tảng đá còn rướm máu kia liền khựng lại, mà Mạnh Du thì cầm một cây cọc gỗ tước nhọn làm kiểu đấu kiếm, gặp người liền đâm, không ai có thể đến gần.

Lục Lâm còn đang ở xa xa phất tay hò hét, cố gắng khuyên giải hai người, bộ dáng phất tay kia siêu giống cối xay gió: "Này.....Đều tỉnh táo một chút..... Đừng như vậy....."

Lúc này đám người trên bãi biển đều đã trải ra khắp nơi, mỗi người đầu tiên là chạy hướng về chỗ ở của mình trên bãi cát, vội vã cầm lên vật dụng của họ —— Có lẽ là chút thức ăn, có lẽ còn có chút vật dụng hàng ngày, tốp năm tốp ba chạy về hướng Mạnh Du và Hoàng Bưu không nhìn thấy, còn cô con gái nhỏ có người mẹ vừa chết kia vẫn sững sờ ngồi tại chỗ, nhìn hai tay đầy máu tươi rít gào, bị Hoàng Bưu xoay người một tảng đá liền đập chết; Mạnh Du quả thật xuất thân từ vận động viên chuyên nghiệp, tốc độ,

https://thuviensach.vn

sức mạnh đều mạnh hơn so với Hoàng Bưu, hai người sau khi chống lại nhau, chưa tới một chiêu, Mạnh Du một chiêu "hồi mã thương" đã đâm chết Hoàng Bưu!

(Tiêu: Hồi Mã Thương là một chiến thuật chiến đấu mà các chiến sĩ chủ yếu dùng cây thương làm vũ khí. Trong chiêu này, người ta giả vờ thua chạy, nhử cho đối thủ đuổi theo thật sát sau lưng rồi bất ngờ quay ngựa phóng thương (hoặc đâm ngược) để phản kích. Sự độc đáo của đòn hồi mã thương là tính bất ngờ, khiến đối phương không kịp trở tay.)

Lúc này trên bãi cát đã không còn bao nhiêu người nữa, Trình Hi quét mắt nhìn khắp nơi, xác định chung quanh đã không còn ai, chậm rì rì rút súng ra, duỗi thẳng cánh tay, dùng súng chỉa vào Mạnh Du, cẩn thận đi về hướng Mạnh Du.

Lúc này Mạnh Du mang theo nụ cười âm ngoan đang ra sức dùng cọc gỗ đâm Hoàng Bưu đã tê liệt ngã trên mặt đất, mà Hoàng Bưu đã từ phản kháng biên độ lớn biến thành co giật biên độ nhỏ, theo mỗi lần cọc gỗ ra vào, đều phát ra thanh âm "phập phập", nương theo tiếng cười âm ngoan của Mạnh Du, khiến Trình Hi cũng cảm thấy rùng mình.

Trình Hi biết anh chàng Mạnh Du này.

Vận động năm môn phối hợp hiện đại mặc dù ở quốc nội cũng không được mọi người chú ý lắm, nhưng Mạnh Du đã được xem là Tam ca của năm môn phối hợp hiện đại trong nước. Mặc dù anh ta chưa có tư cách tham gia Olympic, nhưng ít nhất toàn vận hội hoặc á vận Mạnh Du chung quy có thể nằm trong tốp 8, nếu không phải Trình Hi cực kỳ thích thể thao, thì cũng không biết đến tiếng tăm của anh ta, nhưng trong trí nhớ của Trình Hi, mấy ngày nay Mạnh Du căn bản đều yên lặng đợi bên đống lửa, gặp người thì cười, bộ dáng hiền lành, nhưng bây giờ tại sao thoáng cái lại bạo phát?

https://thuviensach.vn

Ai cũng đều sợ cái chết, Hoàng Bưu là vì phẫn nộ mà bộc phát, bạn gái chết thảm dưới tay kẻ vô danh, là ai cũng sẽ phẫn nộ, nhưng cư nhiên mất trí đến nỗi giết phụ nữ và trẻ em, thật sự không thể đồng tình được, mà Mạnh du cũng vì tuyệt vọng nên bộc phát, có thể tưởng tượng đến việc mình vĩnh viễn không thể thoát ra ngoài được, cho nên mới bắt đầu trắng trợn giết chóc.

Thật sự quá ngu xuẩn! Người thông minh nên giống kẻ hạ độc kia, trốn trong bóng tối im lặng khống chế toàn cục, lần này đã biến thành kẻ thù chung của toàn dân, đúng là quá ngu ngốc, Trình Hi hừ lạnh một tiếng, nghĩ đến cậu bé ngốc tự nhiên kia sợ ngây người, tức giận cười cười, chậm rãi đi tới sau Mạnh Du, cẩn thận cách Mạnh Du ngoài năm thước, thấp giọng nói: "Vứt thứ trên tay, giơ tay lên, nếu không tôi nổ súng."

Mạnh Du đang bị điên cười lớn, nghe những lời này của Trình Hi, chậm rãi thẳng người dậy, ném cọc gỗ sang một bên, chậm rãi xoay người nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng nõn sạch sẽ, trong ánh mắt mang theo khinh miệt: "Tao đoán, mày không dám nổ súng đâu."

"Vậy à?" Trình Hi cười lạnh một tiếng, chậm rãi giựt chốt súng ngắn, thấp giọng hỏi: "Làm sao mày biết?"

Mạnh Du cười lạnh một tiếng, như trước không hề nhúc nhích nhìn anh, một đôi tròng mắt màu đen xen lẫn hổ phách, giống như một thanh kiếm sắc ra khỏi vỏ, hung mãnh nhìn chòng chọc Trình Hi, tựa như một con dã thú, đã dựng thẳng gai nhọn trên người lên, chỉ đợi Trình Hi vừa động, hắn sẽ nhào tới.

Trình Hi như trước lạnh lùng nhìn hắn, Mạnh Du cười nhạo một tiếng, lật tay cầm ra một con dao gọt trái cây, vừa ngắm nghía vừa chậm rãi thong thả bước vòng quanh anh, khóe miệng mang theo ý cười trào phúng, chậm rãi nói một câu khiến đồng tử Trình Hi nhanh chóng co rút: "Trình Hi —— Mày thật là cảnh sát sao?"

https://thuviensach.vn

"Bằng!" Tiếng súng thật lớn vang vọng phía chân trời, kinh động những con chim nhiệt đới sống trên đảo bay vụt lên, quàng quạc quàng quạc kêu, hướng về phía sâu bên trong bờ biển bay ra.

Mạnh Du nặng nề ngã xuống bãi cát, rất nhanh, máu tươi thấm vào trong cát, lúc hắn chết, bên môi còn lộ nụ cười trào phúng, Trình Hi chậm rãi bước lên trước, ngồi xổm xuống dùng ngón tay xác định mạch đập của hắn từ yếu ớt đến hoàn toàn không còn nữa, cười lạnh thành tiếng.

Viên đạn này, thật lãng phí.

Lúc này đã gần chạng vạng, nhiệt độ từ từ xuống thấp, từng đợt gió biển rét lạnh thổi trên biển cả màu xanh thẫm, biển rộng phát ra tiếng sóng khiến người ta cảm thấy kinh sợ, tựa hồ đang cười nhạo thân phận chân chính của Trình Hi, trên bãi cát còn có thể nhìn thấy đủ loại dấu chân, tựa hồ chứng minh vừa rồi mọi người có bao nhiêu bối rối, sóng biển một lần lại một lần đánh vài bãi cát, đem dấu chân vừa rồi mọi người in xuống san bằng toàn bộ, Hoàng Bưu, Mạnh Du, cùng với thi thể của mẹ con vô tội nọ như trước thẳng đờ nằm trên bãi cát, rất giết phong cảnh; Mà xa xa mặt trời sắp chìm vào đáy biển, chỉ còn dư lại màu da cam sáng lạn, chiếu rọi ngoài khơi.

Hoàng hôn ánh chiều, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy mấy cánh chim hải âu bay đằng xa.

Cảnh thiên nhiên rực rỡ, khiến Trình Hi cảm thấy tâm tình bình tĩnh, anh si mê nhìn cảnh sắc trong chốc lát, liền nghe thấy phía sau truyền đến tiếng sột soạt rất nhỏ —— Có người!

Trình Hi theo phản xạ rút súng xoay người, liền nhìn thấy Lục Lâm giơ cao hai tay, sau lưng vác hai bao, vẻ mặt hoảng sợ nhìn anh, vội vàng giải thích: "Ôi ôi ôi! Bình tĩnh bình tĩnh! Buông thứ đó trước được chứ.....Tôi chỉ trở về xem rốt cuộc xảy ra chuyện gì."

https://thuviensach.vn

Trình Hi vừa nghe lời này, chậm rãi buông súng, nhưng anh vẫn đưa tay gắt gao nắm súng, trầm giọng hỏi: "Có chuyện gì?"

Lục Lâm ngượng ngùng cười chỉ chỉ thi thể của bốn người Mạnh Du và Hoàng Bưu: "Họ..... Chết như thế nào?" Nói rồi, anh ta nhìn thấy sắc mặt Trình Hi có chút âm trầm, lập tức nói: "Tôi vừa rồi nghe thấy tiếng súng..... Là anh?"

Trình Hi gật đầu, không nói cụ thể, mà hỏi những người khác: "Họ đều đã đi đâu rồi?"

Lục Lâm lắc đầu, chỉ núi đối diện: "Tôi cũng không rõ.....Hình như mọi người đều trốn chạy vào trong núi." Nói rồi, anh ta có chút hoang mang, chỉ hướng miếu nhỏ: "Các anh ban đầu ở trong miếu không nhìn thấy sao.....Tôi vừa rồi vào trong miếu phát hiện thứ này....." Nói rồi, anh ta từ trong túi quần lấy ra một khẩu Desert Eagle màu bạc, dọa Trình Hi thoáng cái giơ súng lục lên nhắm ngay anh ta, kinh ngạc hỏi: "Thứ này anh lấy ở đâu?"

"Bình tĩnh bình tĩnh..... Tôi không có ác ý.....Xin hãy nhìn ánh mắt chân thành của tôi.....Sẽ nói cho anh biết việc này....." Nói rồi, Lục Lâm chớp mắt, chậm rãi buông súng xuống, một lần nữa để về sau thắt lưng, cũng hết sức kinh ngạc: "Chẳng lẽ các anh lần trước không nhìn thấy đống vũ khí này trong miếu? Không phải chứ, tôi vào miếu phát hiện bên trong đều là súng máy lựu đạn vân vân....."

Chờ một chút! Lần trước lúc họ đi không hề có gì cả mà.....Chẳng lẽ..... Nghĩ đến pho tượng mang theo nụ cười khinh miệt nọ, Trình Hi nhịn không được nhìn về hướng miếu nhỏ, liền phát hiện có người trong tay bưng cái ống dài dài đen đen, cấp tốc từ trong miếu chạy ra, vụt vào sâu bên trong rừng rậm, nhìn thân hình cùng bề ngoài tựa hồ rất giống người da đen Bassa kia.

https://thuviensach.vn

Đó là —— Súng trường sao.....Đây.....Trong miếu làm sao lại có loại đồ vật này!

Trình Hi kinh ngạc hơi thay đổi sắc mặt, đột nhiên đứng dậy đi về phía trước, một tay vặn vai Lục Lâm, dưới chân phát lực gạt một cái, hung hăng đẩy anh ta ngã trên mặt đất, đồng thời tước lấy khẩu Desert Eagle kia của anh ta, ném sang đống cát bên cạnh, dùng súng chỉa đầu anh ta, dồn dập hỏi: "Nói rõ ràng, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

"Đừng đừng đừng.....Đao kiếm không có mắt..... À không.....Là họng súng không có mắt..... " Lục Lâm bị đánh ngã mắt kính đều lệch qua một bên, nhìn thấy bộ dáng Trình Hi hung thần ác sát nhất thời có chút hoảng hốt, nhưng anh ta nhanh chóng bình tĩnh lại, tức giận nói: "Làm sao tôi biết? Các cậu đến miếu đó trước mà, còn tưởng các cậu đã độc chiếm hết đám vũ khí này rồi chứ!"

Chẳng lẽ vũ khí cư nhiên về sau mới xuất hiện? Hay là, có ai.....Đặt ở đó, vì cái gì, chẳng lẽ để cho họ tiện chém giết nhau? Nghĩ tới đây, Trình Hi liền rùng mình, anh hừ một tiếng, tay cầm súng hơi dùng lực: "Rốt cuộc là ai hạ độc? Là anh sao?"

"Tôi so với Đậu Nga còn oan hơn!" Lục Lâm nhíu mày, vừa định nói chuyện, tay kia của Trình Hi đã nắm chặt cổ anh ta: "Có đúng là anh không!" Lục Lâm cười rất đắc ý, chỉ chỉ tay Trình Hi đang bóp cổ anh ta, đỏ mặt đứt quãng nói: "Cậu.....Không buông tay ra..... Tôi nói thế nào được....."

Trình Hi hơi thả lỏng sức một chút, Lục Lâm hung hăng ho khan một tiếng, thở hổn hển hồi lâu, lúc này mới nhỏ giọng nói: "Tôi biết..... Tôi biết trái cây kia có độc."

"Có độc mà anh còn đưa cho tôi?" Trình Hi nhướng mày cười lạnh nói, "Hóa ra hết thảy những việc này đều là anh làm!" Lục Lâm nhe răng nhếch

https://thuviensach.vn

miệng vuốt cổ mình, vội vàng giải thích nói: "Không phải đâu! Tôi chỉ là người lén lén lút lút đặt trái này trong đống thức ăn..... .."

Hừ! Trình Hi cười lạnh một tiếng, một khắc khi anh tỉnh lại trên đảo này, anh đã biết mỗi người đều mang bí mật riêng, Lục Lâm trước mắt rõ ràng chính là muốn bọ ngựa bắt ve chim sẻ ở phía sau, không biết tại sao, giờ phút này anh lại vô cớ lo lắng cho tên ngốc kia, vội vàng hỏi: "Rốt cuộc là ai hái trái đó?"

Lục Lâm ngược lại trầm mặc, trong con ngươi lóe ra quang mang dị thường: "Sao, tôi cho cậu biết là được chứ gì?" Nói rồi, anh ta.....Cười cực kỳ gian trá: "Song người đó vẫn luôn đi theo bảo bối kia của cậu.. ..... "

Này..... Đúng là Diệp Chi! Trình Hi kinh hãi, cũng chưa kịp nghe Lục Lâm nói hết, đứng dậy liền chạy về hướng bọn họ chạy đi.

Hạ Vũ tên đại ngu ngốc này! Nếu hại tôi biến thành quỷ, ông đây cả đời đều sẽ quấn lấy cậu!

Trên đảo đã chết 12 người, còn lại 38 người, lúc này như trước vẫn là ngày thứ ba.

******

Đợi đến khi Trình Hi tìm thấy Hạ Vũ, trời đã hoàn toàn tối, hai người cư nhiên chạy tới một rừng cây nhỏ rậm rạp trên núi, tới gần nơi lần đầu tiên Trình Hi và Hạ Vũ gặp mặt, chỉ có điều góc độ cao hơn, thời tiết bấy giờ cực kỳ lạnh, hai người hoàn toàn không có kỹ năng sinh tồn nơi hoang dã một chút cũng không có cảm giác gấp gáp, cư nhiên đốt một đống lửa sưởi, Diệp Chi cười khanh khách hái một đống trái cây màu tím, nhặt lấy muốn Hạ Vũ ăn hết.

Trình Hi không chút nghĩ ngợi, giơ tay lên, một súng bắn qua.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 7: Trò Chơi Giết Chóc A

Trình Hi cũng không nổ súng bắn chết Diệp Chi, mà như cảnh cáo nã một phát súng lên thân cây bên cạnh Diệp Chi, tiếng súng vừa vang lên, chấn động rất nhiều loài chim nhỏ nhiệt đới, phản ứng đầu tiên của Hạ Vũ và Diệp Chi đều là đồng loạt nằm sấp xuống, mà Diệp Chi sau khi dùng dư quang nhìn thấy Trình Hi lập tức sợ hãi biến sắc, nhanh chóng lấy ra dao gọt trái cây đã sớm chuẩn bị sẵn trên người, thoáng cái nhào vào trên người Hạ Vũ còn chưa kịp phản ứng.

Hạ Vũ chẳng hiểu ra sao, liền bị Diệp Chi dùng dao kề cổ từ trên mặt đất thô bạo túm lên, Hạ Vũ chỉ cảm thấy cổ mình bị một thứ gì đó lạnh lẽo kề vào, bên tai truyền đến tiếng gầm nhẹ hung thần ác sát của Diệp Chi: "Trình Hi, buông súng!"

Thế này là sao? Chỉ thấy Trình Hi lạnh mặt vẫn như cũ bất động, thấp giọng hỏi: "Là ngươi đầu độc 8 người kia?"

"Hừ!" Diệp Chi chế nhạo thốt lên, trong thần sắc lộ ra lạnh lùng nồng đậm, cuối cùng vòng vo mập mờ nói: "Họ sống hay chết không liên quan gì đến tôi, đồng chí cảnh sát." Nói rồi, gã gắt gao bắt lấy Hạ Vũ, tay cầm dao gọt trái cây kia dán chặt lên cổ cậu, nhìn Trình Hi giơ súng đằng xa, lạnh lùng cười, trong thần sắc vậy mà không chút kinh hoảng: "Đồng chí cảnh sát, nếu anh dám nổ súng tôi sẽ lập tức cắt cổ họng bảo bối của anh nhé?" Gã lại đem tay cầm dao tăng chút lực, vẽ trên cần cổ trắng nõn của Hạ Vũ một vệt máu, lúc này mới cười gằn nói: "Anh đừng cho rằng tôi không dám, cần cổ tuyết trắng như vậy, tôi thật sự sẽ cắt rơi của cậu ta đó nha."

https://thuviensach.vn

Thanh âm Diệp Chi nói càng ngày càng thấp, vài chữ cuối cùng cư nhiên còn nhẹ như gió, sợ đến mức Hạ Vũ nhịn không được mang theo giọng nghẹn ngào hỏi: "Anh Diệp.....Tại sao....." Cậu nhẹ cắn môi, nằm mơ cũng không ngờ tới Diệp Chi một khắc trước còn đối tốt với cậu, một khắc sau cư nhiên đã muốn hại cậu hơn nữa bây giờ còn lấy cậu làm con tin.

"Ngu xuẩn!" Diệp Chi khinh miệt thấp giọng bật cười, kéo Hạ Vũ lui về sau vài bước, lúc này mới thấp giọng ghé vào bên tai cậu nỉ non, từng chữ rõ ràng nói: "Ông đây ghét nhất loại thánh mẫu ẻo lả tiểu nhược thụ như mày! Lần đầu thấy mày đã muốn hung hăng cho mày ăn đánh biết chưa!"

A? Thứ gì vậy? Hạ Vũ còn chưa kịp phản ứng, Diệp Chi lại tăng thêm lực, cắt một đường máu thật dài, cao giọng quát Trình Hi: "Còn không ném súng sang đây?" Nói rồi, gã bấy giờ chậm rãi dời dao lên, nhẹ nhàng dùng lưỡi dao bén nhọn cọ lên sườn mặt cậu: "Mày học ở học viện điện ảnh.....Nếu mày thật có thể sống sót.....vậy khuôn mặt này nếu mất mày cũng sẽ không dễ chịu nhỉ....."

Những lời này vừa nói ra, dọa Hạ Vũ thoáng cái kinh hô thành tiếng: "Đừng đừng đừng! Anh Diệp anh rốt cuộc muốn quậy cái gì hả, anh nói đi em đáp ứng là được mà?" Diệp Chi lạnh lùng cười, như trừng phạt mà ở trên mặt Hạ Vũ cắt một đường nhợt nhạt, hung tợn nói: "Câm miệng cho tao! Tao ghét nhất khi mày mở miệng nói chuyện!" Nói rồi, gã lại chỉa con dao lên cổ Hạ Vũ, tàn nhẫn the thé giọng nói: "Quăng súng sang đây!"

Trời ơi..... Van xin anh đó, Hạ Vũ dùng ánh mắt van xin thẳng tắp nhìn Trình Hi, chỉ chốc lát sau, Trình Hi chậm rãi đưa ngón tay từ trong cò súng duỗi trở về, hai tay giơ lên cao, dùng tư thế đầu hàng chậm rãi tiến lên năm bước, đặt súng trên mặt đất.

Diệp Chi nhìn thấy Trình Hi cư nhiên thật sự làm như vậy, trong lòng không khỏi cười nhạo một tiếng: Chẳng lẽ tiểu tiện thụ Hạ Vũ này thật sự

https://thuviensach.vn

tốt đến vậy sao, đều có thể khiến cho Trình Hi không để ý đến mình là số 50, dưới ưu thế lớn như vậy mà bỏ qua vũ khí duy nhất, chẳng lẽ đây là tình yêu? Gớm!

Nhưng gã biểu hiện mặt ngoài lại sa sầm mặt, vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc kéo Hạ Vũ đi vài bước, một tay giống như xách con gà ném Hạ Vũ trên mặt đất, thuận thế nhặt súng lên, đứng dậy rống to với hai người, nhanh chóng lui ra sau: "Giơ tay lên!"

Trình Hi không lên tiếng, chỉ hung hăng trừng mắt liếc Hạ Vũ, nhanh chóng kéo cậu lên. Hai người sau khi đồng loạt giơ tay lên, Diệp Chi mới mang theo vẻ mặt nghiền ngẫm nhìn hai người, khóe miệng cong ra một mạt cười lạnh: "Mày nói xem, trước hết nên giết ai trong bọn mày đây....."

"Anh Diệp....." Hạ Vũ nghĩ thế nào cũng không ra, anh Diệp mới vừa rồi còn săn sóc trông nom cậu, vậy mà đã trở mặt..... Muốn giết chết họ, nhưng mà.....Anh Diệp tựa hồ đã đoán được tâm tư của cậu: "Hạ Vũ mày cũng tự tin quá nhỉ? Mày cho rằng mọi người đối tốt với mày mà không có mục đích? Tao nghĩ vị đồng chí cảnh sát đối diện kia trân trọng mày như vậy, chẳng qua ấy à..... " Gã liếc mắt nhìn, kéo dài giọng, nhìn về phía Trình Hi vẫn không nói gì, âm điệu nói lại trở nên âm dương quái khí: "Đồng chí cảnh sát, tôi tựa hồ có thể đoán được tâm tư của anh đó..... Dù sao anh cũng là số 50, người may mắn nhất ở đây, tôi nghĩ, có phải muốn.....Để cuối cùng mới giết cậu ta không?"

"Anh nói bậy bạ gì đó!" Hạ Vũ nghe đến đó, thật sự chịu không nổi nữa, không khỏi rít lên: "Anh Diệp anh sao thế? Thần kinh rồi sao! Tỉnh táo chút đi được không!"

Diệp Chi vốn trời sinh không anh tuấn lắm, sau khi nghe thấy những lời này, cả khuôn mặt thậm chí có chút vặn vẹo, gã cười u ám, giựt chốt an toàn, giơ súng lên, trong miệng còn chậm rì rì nói: "Vậy tiễn mày đi trước nhé..... Nương pháo..... "

https://thuviensach.vn

(Tiêu: Nương Pháo là chỉ đàn ông có bề ngoài và hành vi biểu hiện nữ giới hóa, hàm ý trêu chọc. Đàn ông được gọi là Nương Pháo, bình thường bề ngoài xinh đẹp thái độ dịu dàng.)

"Cạch....." Súng ngắn phát ra một âm vang thanh thúy, cũng không bắn ra đạn như Diệp Chi nghĩ, trong nháy mắt liền phẫn nộ: "Mẹ kiếp! Trình Hi mày cư nhiên giở trò sau lưng! Đã tháo đạn xuống lúc nào hử!"

Trình Hi bình tĩnh nhướng mày, chậm rãi buông tay, cẩn thận từng chút một di chuyển về phía Diệp Chi, trong miệng còn chậm rì rì nói: "Thật ngại quá đã làm ngươi thất vọng rồi....."

Diệp Chi dùng ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm hai người, lui về phía sau vài bước, cuối cùng quay đầu chạy như điên, hướng sâu bên trong rừng rậm chạy đi.

"Hắc! Đứng lại!" Trình Hi hét to một tiếng muốn đuổi theo, Hạ Vũ thoáng cái túm lấy anh: "Chờ chút..... Đừng đuổi theo, vạn nhất....." Cậu muốn nói rất nhiều, Diệp Chi mới vừa rồi còn là bộ dáng một anh trai hiền lành, một giây sau đã biến thành ác đồ áp chế cậu, chẳng lẽ hết thảy những việc này đều là giả sao?

Trình Hi lại thoáng cái giãy khỏi tay Hạ Vũ, hướng phía Diệp Chi chạy đi đuổi theo vài bước, nhưng chỉ chốc lát sau lại trở về, thấp giọng hỏi: "Vừa rồi cậu có ăn đồ hắn đưa không?"

Hạ Vũ còn đang vì vừa rồi Trình Hi giãy khỏi tay cậu mà cảm thấy tự ti, hiện tại nghe anh hỏi như vậy vội vàng vẫy đuôi lên, bộ dáng chú chó trung thành, đầu lắc như trống bỏi: "Không có không có, anh Diệp mới vừa hái cho em trái cây cùng loại với ô mai, còn chưa ăn thì anh đã tới rồi."

Trình Hi thở phào nhẹ nhỏm, cao thấp đánh giá cậu hồi lâu, thấp giọng thì thầm một câu "Cậu không sao là tốt rồi", ngay sau đó ngồi vào chỗ trên mặt đất đem sự tình vừa rồi nói cùng Lục Lâm kể toàn bộ cho cậu, cằm Hạ

https://thuviensach.vn

Vũ đều sắp rớt xuống rồi: "Cái gì.....? A a a a.....Đúng rồi!.....Đúng rồi!..... Anh Diệp nói mình tốt nghiệp đại học Nông..... Trời ạ! Chẳng lẽ anh ấy thật sự là người hạ độc, thế cũng quá đáng sợ đó!"

Trình Hi gật đầu, không nói nhiều với cậu nữa, chỉ nhìn trời đã hơi tối xuống, thấp giọng nói: "Đi thôi, đồ đạc của Diệp Chi đều ở đây, không có những nhu yếu phẩm sinh hoạt này, cho dù súng ngắn của gã có đạn hay không cũng không thể làm nên trò trống gì, hiện giờ đã không thể ngủ trên bãi biển nữa, chúng ta tìm một chỗ để ngủ thôi, nơi này nguy hiểm."

Hạ Vũ nghe lời gật đầu, dù sao trong tiềm thức của cậu, còn chưa ý thức được loại giết chóc này, tựa hồ trò chơi này vốn không liên quan gì đến cậu cả.

Hòn đảo nhỏ này mặc dù thoạt nhìn không lớn, nhưng thật sự đi rồi, lại cảm giác nơi này so với Hoàng Sơn hoặc Trương Gia Giới lớn còn muốn dữ dội hơn. Hai người bước ngắn bước dài, ở trong khu rừng rậm tiến về phía trước, thỉnh thoảng có thể nghe thấy tiếng súng bang bang, Trình Hi hời hợt giải thích nói có thể tất cả mọi người ở đây đều đã cầm vũ khí lên, chỉ chốc lát sau, họ liền dọc theo một con đường trái ngược hoàn toàn với đường Diệp Chi đào tẩu, tìm được một hang động.

Hang động này cực lớn, cửa động cũng rất kín đáo, hai người đơn giản nhìn một vòng bốn phía, Trình Hi lại gọt hai cây cọc gỗ dùng để phòng thân, cả buổi tối cũng không dám đốt lửa, ngay trong động kiên nhẫn chịu đựng một đêm.

Ngày thứ hai Hạ Vũ còn chưa tỉnh dậy, chợt nghe thấy ngoài động truyền đến thanh âm kỳ quái. Tiếng thân thể va chạm trộn với tiếng rên rỉ mang theo nghẹn ngào của nữ giới không ngừng cuồn cuộn xông vào lỗ tai Hạ Vũ, cậu vừa hơi ló đầu ra nhìn, mới phát hiện giữa rừng rậm cách động không xa trên mặt đất có mấy bóng người trắng lóa, tập trung nhìn vào, cư

https://thuviensach.vn

nhiên là bốn năm người đàn ông đang cưỡng ép hiếp dâm một cô gái trần trụi.

Trình Hi vắng mặt, cũng không biết đã đi đâu, Hạ Vũ chỉ có thể cầm cây cọc gỗ, cẩn thận ra khỏi động, tiến lại gần nơi phát ra tiếng vang. Lúc này cô gái bị ngược kia toàn thân đều là vết xanh tím, cánh tay bị trói ngược ép buộc cưỡi trên người một gã, di chuyển lên xuống điên cuồng, lúc này trong miệng cô gái kêu khóc không thôi, không ngừng lắc đầu van xin hô "Chịu không nổi nữa", Hạ Vũ trong lòng sốt ruột, không khỏi lại đi về phía trước vài bước, phát hiện cô bé này mấy hôm trước cậu từng gặp qua, vừa vặn là người trò chuyện vui vẻ nhất với người da đen Bassa kia, vóc dáng rất đẹp, ngực cũng rất căng đầy, lúc này bộ ngực cực lớn đang theo thân thể vận động là run rẩy theo quy luật, khiến cho Hạ Vũ vốn là nam cong đều cảm giác bụng dưới căng thẳng.

Đang bạo hành tổng cộng là bốn gã đàn ông, bốn gã này tựa hồ là học chung? Hay bạn thân, dù sao Hạ Vũ cũng không ấn tượng với họ mấy, tựa hồ mấy hôm trước bốn người này đều cố gắng tránh ở cùng chỗ với những người sống sót khác, cho nên họ là ai, tên gì có lẽ chỉ có Lục Lâm biết.

"Hắc hắc, dù sao cũng sẽ chết, trước khi chết sảng khoái một phen, đúng không!"

"Để tao chết trong ngực, tao cũng thấy đủ rồi!"

"A hahaha..... Tao thì thích..... Thành thật chút, vươn lưỡi!"

Bạo hành vẫn còn tiếp diễn, cô gái sau khi được buông ra, lại bị cưỡng chế đè trên mặt đất, hai người lần lượt ra vào hai cái miệng trước sau của cô, tiếng thét chói tai đều đã biến thành tiếng ô ô, khiến Hạ Vũ đau lòng không thôi.

Làm sao đây làm sao đây.....Chẳng lẽ mình chỉ định giương mắt đứng nhìn thôi sao? Trơ mắt nhìn cô bé này chết? Không..... Đây không phải là

https://thuviensach.vn

mày, Hạ Vũ, đây không phải là mày, mày tuyệt đối không phải là người lạnh lùng đúng không? Có đúng không! Nhưng đối phương có đến bốn người.....Mày cũng không phải anh hùng gì..... Mày có thể chống lại bốn người sao? Trời ơi một thanh niên lớn tồng ngồng như mày do dự cái gì chứ! Mau xông ra đi! Nhưng mà.....

Hạ Vũ còn đang đấu tranh tư tưởng, liền cảm thấy sau lưng bị một thứ gì đó cứng rắn húc vào, phía sau truyền đến thanh âm ngả ngớn của đàn ông: "Xem chúng ta lại phát hiện một con thỏ nhỏ nữa này!"

Lúc này..... Hạ Vũ chỉ cảm thấy toàn thân đều căng thẳng, vừa định quay đầu lại hoảng hốt bỏ chạy, người phía sau không biết cầm vật gì hướng đầu cậu đập qua. Phía sau mình vẫn còn có người.....Tại sao có thể sơ suất như vậy.....Trình Hi.....Anh ở đâu.....

Vừa rồi nhất định là một cục đá, Hạ Vũ cảm giác huyệt thái dương bứt rứt đau đớn, tứ chi vô lực, choáng đầu hoa mắt liền bị người nọ thô bạo kéo đi, ném cậu vào bên cạnh cô gái đã gần như mảnh vải rách.

Bốn người khác cùng nhau cười to, đột ngột tỉnh ngộ vỗ tay một chút: "Đúng rồi, lão ngũ thích đàn ông, ta nói, vừa rồi nhìn thấy ngực bự thế mà sao tránh sang bên, hóa ra là tìm anh đẹp trai nha....."

Một người vừa mới thỏa thích xong, kéo quần lên liền hỏi: "Con bé này tất cả mọi người đều đã hưởng qua, thế nào, giết sao?" Mấy gã còn lại đồng thời không có hảo ý nhìn thoáng qua, một gã trong đó cách cô gái gần nhất, đột nhiên rút một thanh mã tấu thật dài..... Thoáng cái liền hướng ngực cô gái chém tới!

Cô bé này này trong lúc Hạ Vũ mơ mơ hồ hồ đã tắt thở, trước khi tắt thở còn dùng ánh mắt hi vọng nhìn cậu, há miệng, thốt lên một tiếng thều thào nói —— Cứu mạng.

https://thuviensach.vn

Đây chính là một sinh mệnh sống sờ sờ mà, Hạ Vũ lắc đầu bị đập choáng váng, đứng dậy không đầu không não muốn một mình xông lên, nhưng thoáng cái lại bị người đẩy ngã trên mặt đất.

"Bọn mày đều là lũ khốn nạn!" Hạ Vũ còn muốn đứng dậy, lại bị người đàn ông tên lão ngũ kia thoáng cái đè trên mặt đất, ngọ ngoạy cũng không ngọ ngoạy được.

"Ôi chao, nhìn đôi mắt nhỏ hận thù này, chẹp chẹp, không tồi.....Ta thích....." Một gã trong đó nó chuyện rõ ràng mang theo khẩu âm thủ đô, nắm lấy cằm Hạ Vũ, dùng ánh mắt đánh giá món hàng trái phải xem xét, dùng nụ cười mang theo tán thưởng cao thấp đánh giá một chút, vội vàng nói với những gã còn lại: "Mau mau, bọn mày chặn chân nó, tao muốn khởi động!"

Nói rồi, bốn gã còn lại càn rỡ cười ha hả, nhưng thoạt nhìn chỉ có mình lão ngũ là đồng chí, bốn gã cùng nhau dùng lực, mỗi người bắt được tay chân Hạ Vũ, lại hỗ trợ xé rách tất cả quần áo trên người Hạ Vũ, lão ngũ lúc này mới dùng hai tay thô ráp bắt đầu vuốt ve toàn thân cậu.

Áo sơ mi bị vén cao lên, lộ ra hai hạt thù du nhỏ màu phấn hồng, lúc này hai hạt thù du nhỏ bởi vì chịu khiếp sợ, cư nhiên hơi dựng đứng lên, bị lão ngũ kỹ xảo bóp nhẹ một phen liền hơi sưng tấy, chỉ chốc lát sau, gã chuyển chiến tới phía dưới, xấu xa búng vào thân trụ của Hạ Vũ, "Ôi chao, thật đúng là không nhìn ra nha, bọn mày xem, thằng nhóc này ngay cả lông cũng chưa mọc đủ, trắng nộn tựa như em bé, hahaha....." Gã đàn ông càn rỡ cười lớn, tay cũng không an phận bóp nhẹ song hoàn của Hạ Vũ, thô bạo tách hai chân cậu ra, tằng hắng hai tiếng cảm thán nói: "Không tồi nha, là một xử.....Tao đây sẽ không khách khí nữa.....!"

Những lời này còn chưa nói xong, chỉ nghe một tràn tiếng súng dồn dập "phụt phụt phụt phụt phụt" vang lên, Hạ Vũ chỉ cảm thấy đùi tê rần, năm gã

https://thuviensach.vn

còn lại còn chưa kịp phản ứng, liền thẳng đơ ngã trên mặt đất, mất đi sự sống.

"A..... " Đùi đau đớn đến nỗi khiến Hạ Vũ muốn gọi mẹ, chưa từng trải qua súng máy nhưng chung quy từng thấy trên phim ảnh rồi! Vừa nãy rõ ràng chính là tiếng súng máy..... Mình vẫn nên giả chết thì hơn.

Nghĩ vậy Hạ Vũ cũng không để ý đến mình đang chảy máu, thẳng đơ nằm trên mặt đất nhắm mắt lại bắt đầu giả chết, rất nhanh, tiếng bước chân của một người đã đi tới.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 8: Trò Chơi Giết Chóc B

Mặc dù Trình Hi trong trường sĩ quan cảnh sát từng tham gia huấn luyện mô phỏng sinh tồn bên ngoài, nhưng giờ khắc này, anh mới cảm giác được sự khủng bố của thiên nhiên.

Lúc này đã gần 1h khuya, trên đảo nhỏ im ắng nghe không được bất cứ tiếng động gì, có chút yên tĩnh đáng sợ, thỉnh thoảng chỉ có thể nghe thấy tiếng xì xào quái dị phát ra từ những loài chim kỳ lạ, khiến Trình Hi cảm giác ót đều có chút tê dại.

Con người bây giờ.....Đã thật tâm bắt đầu tàn sát lẫn nhau, chẳng qua cũng chỉ ngắn ngủi ba ngày, thật sự khủng bố.....Hang động hai người hiện giờ đang ngủ đến tối vẫn có chút ẩm ướt, lại không thể không vào ở, để ngừa bị người khác phát hiện, cho nên hai người chỉ có thể ôm nhau mà ngủ —— Điểm này khiến Hạ Vũ rất phấn chấn, cứ như cún con vẫy đuôi cao hứng bừng bừng rút trong lòng anh.

Lúc này Hạ Vũ bên cạnh đã ngủ rất say, một chút cảm giác nguy cơ cũng không có, chẳng biết nhiều năm như vậy cậu ta rốt cuộc lớn lên trong hoàn cảnh thế nào, cư nhiên đơn giản ngu ngốc đến mức độ này, Trình Hi cảm thán một tiếng, lại bắt đầu nghĩ quy tắc trò chơi.

Theo đạo lý mà nói, mình mới là người may mắn nhất đúng không? Chỉ cần trốn đến một chỗ nào đó yên tĩnh trên đảo, đợi đến ngày thứ 50, chẳng phải tự động sẽ thấy kết quả cuối cùng? Nhưng mà.....Hạ Vũ làm sao bây giờ?

https://thuviensach.vn

Cảm tình của anh đối với cậu bé đơn thuần này vô cùng phức tạp, không biết tại sao, anh vừa hận cậu lại vừa thương cậu, đây rốt cuộc là phần tình cảm vặn vẹo thế nào? Tình cảm của Hạ Vũ đối với mình anh liếc qua là thấy ngay, mặc dù rất chán ghét loại hành vi này, nhưng không biết tại sao mỗi lần nhìn thấy bộ dáng Hạ Vũ không có cốt khí như vậy bản thân cũng cảm thấy trong lòng rất rất thích? Trình Hi cảm thán một tiếng, trời ạ, mình nhất định là bị tên ngốc này đồng hóa rồi.....Cũng không biết anh lại miên man suy nghĩ những gì, đợi đến khi mơ hồ có chút buồn ngủ, anh mới kéo người đang ngủ say trong lòng lại gần ngực mình hơn, tìm một vị trí thoải mái, nặng nề thiếp đi.

Khi Trình Hi mở mắt lần nữa, bên người đã không còn Hạ Vũ, mà bản thân lại lạ lùng xuất hiện trong một căn phòng rất nhỏ, bốn mặt phòng đều là vách tường trắng xóa, chỉ có một cánh cửa sổ, bên ngoài còn bao bọc một lớp song cửa chống trộm, giống hệt nhà giam, thỉnh thoảng xuyên qua thủy tinh trên cánh cửa còn có thể nhìn thấy người nhoáng qua, mà mình nằm trên chiếc giường nhỏ, giường là loại giường ống tuýp cực kỳ cũ xưa, hơi động đậy, còn có thể nghe thấy tiếng kẽo kẹt, trên người cũng mặc áo ngủ sọc màu trắng xanh, chỗ ngực áo ngủ còn viết số 1050.

Đây rốt cuộc là đâu? Chẳng lẽ mình.....Mộng du sao.....

"Kẹt..... " Ngay khi Trinh Hi sững sờ, rất nhanh, đã có người đẩy cửa vào, anh tập trung nhìn, là một cô gái ăn mặc vô cùng mộc mạc, đại khái mới 20 tuổi. Mặt mũi cư nhiên cực kỳ giống Hạ Vũ.....

Đây chẳng phải là..... Em gái của Hạ Vũ Hạ Tuyết sao? Nhưng tại sao cô bé lại xuất hiện ở đây?

Trình Hi nhắm chặt mắt lại mở ra, phát hiện mình lại trở về hang động kia, thò đầu ra nhìn một chút, trời đã sáng, mà Hạ Vũ ngủ vẫn rất say, anh suy nghĩ một chút, vẫn là cẩn thận từ giữa "trói buộc" bạch tuộc của Hạ Vũ trốn thoát, đứng dậy đi ra ngoài hang.

https://thuviensach.vn

Cảnh sắc của hòn đảo này thật không tồi, từ góc độ nhìn của anh, xa xa đại dương màu xanh thẳm, bầu trời xanh lam tinh khiết cùng với thảm cỏ xanh biêng biếc gần rừng rậm, đều khiến nội tâm anh cảm thấy một loại an bình, hận không thể trải qua cả cuộc đời ở nơi đây.

Thảm thực vật trên hòn đảo này rõ ràng có thể thấy được bất đồng với môi trường bất đồng với đặc thù địa lý, Trình Hi chầm chậm bước đi muốn tìm chút gì đó ăn được, thình lình, "bằng" xa xa lại truyền đến một tiếng súng thật lớn, Trình Hi nhíu mày, lại nhìn hang động phía sau một chút.....Hạ Vũ hẳn sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.....Nghĩ vậy, anh xoay người hướng về nơi phát ra tiếng chạy tới.

Nếu ấn theo quy tắc trò chơi mà nói, Trình Hi vốn phải cách họ càng ngày càng xa mới đúng, nhưng không biết là tinh thần chuộng nghĩa khí bùng nổ hay vì tâm lý quấy phá gì khác, anh ở trên hòn đảo nhỏ vô danh này, cư nhiên thật sự bắt đầu thực hiện nghĩa vụ của cảnh sát.

Cẩn thận xuyên qua một vùng bụi rậm nhiệt đới, lại leo qua vài sườn núi, vẫn không nhìn thấy bóng dáng những người khác, anh cẩn thận phân biệt phương hướng một chút, cẩn thận mò mẫm chút bụi tro trên mặt đất chà lên mặt, bò lên trên một vách núi nhỏ, rất nhanh, Trình Hi đã tìm được nguồn gốc của tiếng súng —— Chính là mẹ con Vương Thước. Nhìn thấy Vương Thước vốn trung hậu thành thật cầm trong tay một khẩu Desert Eagle, trên mặt đất còn nằm một khối thi thể, Trình Hi liền hiểu được hai mẹ con này vừa rồi đã giết chết người này.

Lúc này hai mẹ con tựa hồ cũng đã rất mệt nhọc, trên người ngay cả một cái ba lô cũng không có, thân hình chật vật, trên cánh tay trần của mẹ Vương Thước đều là vết xước, tựa hồ vừa nãy đã trải qua một hồi vật lộn, mà tay cầm súng của Vương Thước một mực run rẩy, nhiều lần xác định người trên mặt đất kia rốt cuộc không thể động đậy nữa, anh ta mới như bị nghẹt thở, thoáng cái ném súng xuống đất, cứ thế quỳ gối trên mặt đất, không ngừng run rẩy.

https://thuviensach.vn

Đây là phản ứng đầu tiên sau khi giết người, Trình Hi lạnh lùng nhìn Vương Thước chậm rãi bình tĩnh trở lại, lại thay đổi tư thế một chút, cẩn thận nằm sấp trong một đống cỏ, cắm thêm trên đầu một ít cỏ khô, lúc này mới cẩn thận nghe đối thoại của hai mẹ con kia.

"Không sao chứ? Đốn Đốn?" Đây tựa hồ là nhũ danh của Vương Thước.....

"Con không sao.....Nhưng mà mẹ không sao chứ, vừa rồi không bị dọa chứ..... " Vương Thước trầy trật bò lên.

"..... Ôi..... Mẹ cũng già rồi.....Nếu không vừa nãy.....Có lẽ con cũng sẽ không bị thương, đến để mẹ nhìn xem, vết thương của con ở đâu....."

"Con không sao..... Là do nhất thời lơ là, con cứ tự hỏi con tiện nữ này tới cùng muốn làm gì, cư nhiên muốn cướp súng..... Mẹ cũng vừa mới bị té ngã, không sao chứ?"

Nghe xong đoạn nói chuyện này, Trình Hi đại khái đã hiểu được, mẹ con Vương Thước sau khi mọi người phân tán, ở ngay trên đảo tìm thấy một khẩu Desert Eagle mới tinh —— (hiện tượng này rất kỳ quái, hòn đảo này rõ ràng không hề có dấu vết nhân loại từng sinh sống, nhưng lại có miếu, còn có súng ống hiện đại..... Chẳng lẽ thật là có người đang rắp tâm làm gì đó sao?), sau đó lạ lùng xuất hiện mẹ của số 1 đã chết kia —— Lâm Hạ.

Vốn mẹ con Vương Thước rất thông cảm với người mẹ trẻ mất con này, không ngờ Lâm Hạ lòng mang ác ý, còn muốn ngầm giết chết hai mẹ con, lại không ngờ mình tính sai trước.....

Thật là một cô gái đáng sợ lại đáng thương, Trình Hi hơi thở dài, vừa định xoay người trở ra, chợt nghe thấy mẹ Vương Thước ngồi xuống một tảng đá lớn bên mép vách đá, tỉnh táo nói: "Mẹ năm nay đã 58 tuổi, gần 60 rồi..... Mẹ đã sống đủ rồi.....Nhưng tiếc nuối duy nhất là..... Không thể nhìn thấy con kết hôn....."

https://thuviensach.vn

Vương Thước cau mày, vẻ mặt không thể tưởng được: "Mẹ đang nói gì đấy? Sao đang yên đang lành lại nói chuyện con kết hôn nữa?" Từ góc độ của Trình Hi đến xem, mẹ Vương Thước thần sắc tiều tụy, vẻ mặt cũng có chút hoảng hốt, trong con ngươi tràn ngập nước mắt, tựa hồ đang đa sầu đa cảm, chậm rãi nói: "Mẹ sắp tới.....Không thể trở thành gánh nặng của con....."

"Hả?" Vương Thước nóng nảy cào tóc: "Mẹ, mẹ có ý gì hả? Sao con nghe không hiểu gì cả....."

Mẹ Vương Thước bình thản cười vài tiếng, giơ tay lên bình tĩnh vén tóc, mang theo ý cười vui mừng, lấy tay ra dấu: "Con lúc sinh ra chân rất nhỏ, chỉ lớn như vậy..... Không ngờ tới ba mươi năm trôi qua mau đến vậy, con đã trở thành đại nhi tử hiếu thuận với mẹ rồi..... " Nói rồi, bà đứng dậy, nhìn Vương Thước thật sâu, cuối cùng cũng rơi nước mắt: "Mẹ không bao giờ có thể trở thành gánh nặng của con nữa.....Nhất định phải sống sót, con trai."

Những lời này vừa nói xong, mẹ Vương Thước cư nhiên xoay người liền chạy về phía vách núi, sau đó dứt khoát nhảy xuống!

Trình Hi lúc này mới hiểu được dụng ý của mẹ Vương Thước.....Bà dĩ nhiên là muốn dùng cái chết của mình để con trai không còn bất cứ gánh nặng gì, tiếp tục sống sót! Đây là một người mẹ vĩ đại, cũng là một người mẹ tuyệt tình, bà dùng bản thân đang sống chết đi đổi lấy dục vọng muốn sống vô tận của con trai. Trên hòn đảo khắp nơi lộ vẻ quái dị này, trong cuộc chơi này, có thể cũng chỉ có mẹ của Vương Thước, đồng ý vì con trai mình, từ bỏ sinh mạng.

Vương Thước quỳ gối bên vách núi, khàn tiếng gào: "Mẹ! Mẹ! Mẹ làm vậy để chi chứ! Mẹ!" Nhưng chỉ có thể nghe thấy từng đợt sóng biển.....Vương Thước thoáng cái quỳ gối trên mặt đất, tê tâm liệt phế gào thét.

https://thuviensach.vn

"Phụt....." Một tiếng động cực nhỏ đè qua tiếng kêu gào của Vương Thước, anh ta còn chưa kịp phản ứng, bản thân lại như trút bỏ tất cả khí lực, thân thể mềm nhũn, rơi xuống.

Biến cố thình lình xảy ra khiến Trình Hi thiếu chút nữa nhảy dựng lên, nhưng rất nhanh, người da đen Bassa đã hiện ra trong tầm mắt anh, mà trong tay hắn —— Lại cầm một khẩu thật dài.....Súng bắn tỉa.

Bassa tên này tựa hồ trời sinh chính là phái lạc quan vô tư, chỉ thấy hắn cẩn thận nhìn bốn phía một chút xong, lúc này mới cười hì hì đi tới bên vách núi, ghìm súng nhìn xuống, hướng về phía phản diện với chỗ Trình Hi vẫy tay: "Diệp Chi! Diệp Chi! Ra đi, không sao nữa rồi....."

Diệp Chi! Chỉ mất một ngày ngắn ngủi gã cư nhiên có thể dụ dỗ được Bassa! Thật là kỳ quái, Trình Hi hạ thấp người, dự định toàn thân lùi lại, chợt nghe thấy Diệp Chi nói: "Hô.....Nhưng mà để Lục Lâm chạy, thật là đáng tiếc."

Trình Hi hừ lạnh một tiếng, Diệp Chi này, thật là ác độc, song Lục Lâm cũng không phải người dễ đối phó, thuộc tính hai người về cơ bản chính là mèo xiêm và mèo tai cụp, đều là thứ có tâm cơ. Bassa lộ ra hàm răng trắng noãn cười: "Vậy Diệp Chi, kế tiếp chúng ta đi đâu?"

Đang khi nói chuyện cũng đầy tôn sùng Diệp Chi, chắc hẳn dưới sự hướng dẫn của Diệp Chi, hắn đã giết không ít người rồi.....

Trình Hi ngước mắt nhìn lại, Diệp Chi âm ngoan nhìn lướt qua Bassa, đưa tay chỉ về hướng rừng cây, "Tìm đám Hạ Vũ đi, tên ẻo lả đó dễ xử nhất....."

Anh có thể hiểu được nguyên nhân Diệp Chi làm như vậy, đó là vì gã vốn là số 3, cho nên mỗi ngày gã đều phải giết người, mới có thể sống sót, nhưng anh cực kỳ khó hiểu chính là tại sao Diệp Chi một mực bám Hạ Vũ

https://thuviensach.vn

không tha, một phen giết chóc này, ít nhất còn tới ba mươi mấy người, gã không đi giết những người khác..... Cư nhiên chỉ đi giết.....!

Bassa tựa hồ cũng có chút khó hiểu, cau mày trêu chọc: "YO..... Cậu không nói tôi còn tưởng rằng Hạ Vũ là tình địch của cậu đó....." Diệp Chi cười nhạo một tiếng: "Tình địch.....? Cũng chỉ có Hạ Vũ đần độn kia mới coi trọng thứ ngu ấy..... Dù sao anh cũng biết nói tiếng Trung Quốc, xem như nửa người Trung Quốc rồi, anh cũng có thể nhìn ra được tên Trình Hi kia cũng không đơn giản như vẻ ngoài đúng không!"

Bassa vội gật đầu không ngừng, Diệp Chi lại trào phúng cười: "Kỹ thuật bắn thật không tồi, vừa rồi thoáng cái bắn nát đầu Tiểu Tĩnh..... Tôi hoài nghi lúc anh muốn giết tôi có phải cũng nhanh như vậy không ha.....?"

Âm cuối vài chữ sau cùng nâng cao, phối hợp với nụ cười dữ tợn kia của Diệp Chi, không hề báo trước giơ tay lên liền cho Bassa một súng ngay ngực.

Bassa vẻ mặt khó tin, ầm một tiếng, ngã xuống.

Đây là qua cầu rút ván.....Trình Hi thật sự nhìn không được, chậm rãi lui về phía sau, rất nhanh, anh không làm kinh động Diệp Chi, rời khỏi nơi đó.

Dọc theo đường cũ trở về, Trình Hi cười khổ một tiếng, xem ra thân phận thật của mình đã bị phát hiện rồi.....Nếu như mình có thể sống sót trên đảo này, khả năng cũng sẽ vào ngục giam thôi.....Bởi vì anh căn bản không phải cảnh sát gì cả, mà là một gã trốn đến đảo Bali với thân phận..... Hung thủ giết người!

Anh cười cười xem nhẹ, bước nhanh chạy về hướng hang động, vậy mà khi cách hang động còn khoảng năm mươi thước nữa, anh lại nhìn thấy Hạ Vũ thân thể trần truồng đứng giữa rừng cây, sắc mặt quái dị cúi đầu nhìn.

https://thuviensach.vn

Đây.....Đã phát sinh chuyện gì mà trên mặt đất toàn là thi thể, đếm, không dưới 7 cái, Trình Hi mắt sắc phát hiện chồng của dì Diêu —— Chú Ngưu nằm giữa đám thi thể này, anh vội vàng chạy đến, khẩn trương nhìn cậu từ trên xuống dưới, nhìn thấy toàn thân cậu đều không sao cả mới thở phào nhẹ nhỏm, thoáng cái ôm cậu vào lòng: "Em không sao cả là tốt rồi....."

Hạ Vũ cứ thế sững sờ đứng tại chỗ, một lát sau mới toàn thân co quắp, giống như mới vừa phản ứng được gắt gao ôm lấy Trình Hi, trong miệng líu ríu: "Em vừa rồi đã không chút do dự giết chú Ngưu..... Em thật sự là....."

******

Hai người vuốt ve an ủi nhau trong chốc lát, Trình Hi vừa định đặt câu hỏi, chỉ chớp mắt lại xuất hiện căn phòng nhỏ xuất hiện trong giấc mơ kia, mà mình đang ôm lấy, cư nhiên đã biến thành thiếu nữ anh từng mơ thấy kia!

Thiếu nữ có chút kinh ngạc, hiếu kỳ nhìn Trình Hi, chỉ chốc lát sau bật cười, híp mắt vui sướng hỏi: "Anh trai, anh nhận ra em rồi?"

Tác giả:Được rồi.....Có người bắt đầu hoài nghi cục cưng Hạ Vũ đáng yêu của tôi rồi..... Kế tiếp sẽ tiết lộ toàn bộ vở kịch, dù sao bản thân cũng viết có chút không nhịn được nữa.....Nên mau chóng đến thôn F thôi..... .

Kỳ thật, câu chuyện này không phải mọi người đã sớm chết rồi (Không phải phim kinh dị), cũng không phải câu chuyện phát sinh ở hiện thực mà mọi người đang sống.....Mà là.....

Đúng! Đây kỳ thật là một câu chuyện tự công tự thụ!!! Bởi vì năm mươi người này!!! Đều là sản phẩm nhân cách phân liệt của Hạ Vũ!!!

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 9: Trò Chơi Giết Chóc A

Mãi đến khi xác định người ôm mình đây là Trình Hi, Hạ Vũ mới run run rẩy rẩy từ trong lòng anh ló đầu ra, hít sâu vài hơi, lúc này mới dùng đầu lưỡi đã thắt lại kể cho anh sơ lược chuyện phát sinh vừa rồi.

Người cầm súng máy bắn giết nhóm năm gã cặn bã kia, là chú Ngưu. Chú Ngưu vợ chồng tình thâm đã khàn giọng rống với họ "Tại sao không cho ta thay thế bà ấy chết đi" kia.

Hạ Vũ không hề nhúc nhích nhắm mắt giả chết, mặc dù cảm giác đùi mình đau đớn thấu tim —— Vừa rồi chính mình cũng không cẩn thận trúng đạn —— Nhưng cậu vẫn cắn chặt răng, gắt gao nhắm mắt giả chết.

Chú Ngưu sau khi đã xác nhận một vòng, lúc này mới điên điên khùng khùng cười to thành tiếng, vỗ tay tán dương: "Đã chết! Đều đã chết hết! Chết thật tốt nha! A Tư em đã có bạn rồi!" Hạ Vũ hơi hé mắt, phát hiện trong mấy cái xác này có lão Ngũ đang chuẩn bị cưỡng gian mình đang ở ngay bên cạnh vừa vặn trong tay lại nắm một con dao chết không nhắm mắt nhìn trừng trừng Hạ Vũ.

Hạ Vũ bị ánh mắt âm độc này dọa run lên, nhưng cậu vẫn cố nén sợ hãi, dưới tiền đề cố hết sức không kinh động đến chú Ngưu, từng chút một nhích về hướng con dao kia.

"Chết thật..... A Tư.....Mọi người sắp bị anh giết sạch rồi làm sao bây giờ....." Chú Ngưu ngồi xổm trên mặt đất, lẩm bẩm như thần kinh mà nói, cứ thế ngồi xổm bên cô gái bị LJ kia, thoáng cái cũng không kiêng kỵ nhìn cô gái trần truồng, thấp giọng nói: "A Tư, em còn nhớ không, anh vốn

https://thuviensach.vn

muốn có con gái, kết quả em lại sinh hạ thằng nhóc thúi kia.....Về sau thằng nhóc thúi kia cũng đi, chỉ có hai chúng ta sống nương tựa lẫn nhau, hiện giờ em cũng đi..... Anh có nên cho tất cả bọn chúng chết hết không, A Tư, em nói cho anh biết đi....."

Chú Ngưu nói một đống lời này giọng cực thấp, lực chú ý của Hạ Vũ lúc này đã sớm đặt trên con dao kia, không hề nghe rõ ông rốt cuộc đang nói gì, lúc này chú Ngưu ngồi xổm trên mặt đất, một chút cũng không phát giác động tác của Hạ Vũ, vẫn lẩm bẩm nói.

Chậm chút.....Chậm chút..... Cầm được rồi! Hạ Vũ cảm giác tim mình đều sắp nhảy ra ngoài, cũng không biết chú Ngưu có thể nghe thấy không, cậu cẩn thận lấy dao nhỏ ra, sít sao cầm chặt chuôi dao trong tay, đồng thời hé mắt, phát hiện chú Ngưu đã di chuyển tới bên cạnh những người khác, đang tò mò kiểm tra vật phẩm những người này mang theo trên người, cậu đợi hồi lâu, chú Ngưu mới bước sang đây, ngồi xổm bên cạnh cậu vừa muốn nói gì đó —— Hạ Vũ nhảy dựng lên, đem dao cầm trên tay hung hăng đâm về phía lồng ngực ông.

Chú Ngưu vốn bất ngờ không kịp đề phòng, lại bị một dao kia của Hạ Vũ hung hăng đâm trúng ngực, còn chưa kịp nổ súng, đã chết rồi.

Nhưng khiến Hạ Vũ chưa hề nghĩ đến chính là —— Không ngờ mình có thể nhẹ nhàng giơ tay giết một người như vậy. Song con người thật kỳ lạ, cậu ngược lại không hề có cảm giác tội ác chỉ cảm thấy mình thiết chút nữa bị cường bạo chuyện này để Trình Hi biết được, rất nhục nhã.

Trình Hi thở dài một tiếng, cũng không biết anh đang suy nghĩ gì, lại từ trong hang động tìm ra một bộ quần áo sạch sẽ, dùng đũa đã được đốt trừ độc lấy viên đạn ra, lại giúp Hạ Vũ băng bó vết thương trên đùi xong, lúc này mới thấp giọng nói: "Nơi này không an toàn, Vương Thước Bassa những người này đều chết cả rồi."

https://thuviensach.vn

Cái gì? Hạ Vũ vì vừa rồi khi lấy đạn gào khóc kêu đau, lúc này sắc mặt cũng rất tái nhợt, hít ngược một hơi khí lạnh, ngay sau đó Trình Hi kể lại cái chết mà họ trải qua, cậu sợ hãi kêu lên: "Anh nói anh Diệp..... Thế mà quá hư hỏng như vậy?" Kỳ Thật chính mình cũng không khá hơn Diệp Chi chút nào, cậu vội hỏi: "Bây giờ trên đảo còn lại bao nhiêu người?"

"Không..... Anh không rõ ràng lắm....." Trình Hi trầm tư một chút, lắc lắc đầu, nhưng anh rất nhanh từ mặt đất nhặt lên một cây gỗ, bắt đầu vẽ: "Sáng nay anh và em đều biết cũng đã có 10 người chết, còn thêm 12 người lúc trước, vậy còn xấp xỉ 28 người, nhưng những người khác thế nào, anh cũng không biết."

Còn có hai mươi mấy người à..... Song đã chết 22, vậy cũng không thể nói mình còn có thể sống thêm được bao ngày, dù sao số của Lục Lâm và Diệp Chi đều trước mình, người chết trước nhất định là họ, Hạ Vũ lạc quan suy đoán một phen, quay đầu hỏi Trình Hi: "Chúng ta làm sao đây?"

Trình Hi nhìn hang động một chút, lại nhìn quần áo bị tổn hại của Hạ Vũ, tiếp tục thở dài: "Chúng ta nên đổi chỗ khác thôi."

Cứ như vậy, hai người nhanh chóng chuyển chỗ, Hạ Vũ có thương tích nên đi không nhanh, hai người chầm chầm chậm chậm kiêm trốn trốn tránh tránh, dọc đường đi trái lại đụng phải rất nhiều người quen —— Ví dụ như có thể là cảm giác vô cùng tuyệt vọng, đã mất đi hy vọng cũng có thể là không muốn giết người - tiếp viên Tiểu Tĩnh, là treo cổ tự sát mà chết.

Hai người nhìn thi thể Tiểu Tĩnh ước chừng nửa tiếng, cô gái lúm đồng tiền như hoa kia cuối cùng dùng tự sát để trốn khỏi trò chơi hoang đường này, lúc chết còn mặc một thân đồng phục tiếp viên, trơ trọi một mình thắt cổ trên một gốc cây dừa, dưới tàng cây viết một bức thư cho ba mẹ, phía trên chi chít chữ, nhưng kỳ thật chỉ có ba chữ "xin lỗi mà", mặt trái thì viết chi chít "chịu không nổi nữa", nói vậy cô ấy trước khi chết khẳng định cũng

https://thuviensach.vn

từng đau khổ đấu tranh, hồi lâu sau Trình Hi mới vẻ mặt xúc động cảm thán hai tiếng, xoay người bước đi.

Khả năng —— Trong lòng Trình Hi, vẫn khá thích cô gái tên Tiểu Tĩnh này nhỉ.

Nói thí dụ như hai người thấy Lục Lâm một lần, lúc ấy anh ta bị hai người ngoại quốc, hình như tên là Edmond và Danny truy sát vô cùng chật vật, Hạ Vũ xuất phát từ tâm trạng người Trung Quốc đều là nhất —— Đặc biệt chủ nghĩa nhân đạo mà đem địa lôi lục soát được ở chỗ nhóm năm tên dâm tiện đưa cho anh ta, cũng không biết anh ta chết hay sống.

Trên đảo cơ hồ thời thời khắc khắc đều có thể nghe thấy đủ loại tiếng súng khác nhau, đôi khi Hạ Vũ còn có thể từ tiếng súng nhận ra loại súng, cũng thật là kỳ.

Hai người cơ hồ đánh một vòng quanh đảo, cũng không tìm thấy đầu máy bay hay Hạ Tuyết, chỉ có thể lựa chọn một khe núi nhỏ kín đáo, tạm thời ổn định chỗ ở, Hạ Vũ có thương tích, Trình Hi liền đưa súng bán tự động đoạt được từ chỗ chú Ngưu cho cậu cầm, mình thì thỉnh thoảng ra ngoài thám hiểm.

Cũng may mà có Trình Hi, vết thương trên đùi Hạ Vũ không bị nhiễm trùng hay sinh mủ, cuối cùng chậm rãi tốt lên, song Trình Hi mỗi lần trở về, đều kể cho cậu đủ loại tin tức —— Tỷ như, còn bao nhiêu người còn sống.

Bước vào ngày thứ 11, người sống sót chỉ còn lại khoảng 8 người. Có thể xác định chính là —— Diệp Chi, Lục Lâm, hai gã nước ngoài Edmond Danny đều còn sống, còn lại hai người khác không biết là ai. Hạ Vũ nghe tin tức này thì lo sợ bất an, bởi vì cách ngày chết của mình đã càng lúc càng gần.

Cậu có thể dự cảm được, trên đảo này chỉ có thể có một người sống, nói cách khác —— Người tiếp tục sống sót nhất định là Trình Hi. Chắc chắn,

https://thuviensach.vn

đôi khi chính cậu còn có thể tưởng tượng, Trình Hi sẽ dùng loại phương thức nào giết cậu.....

Ngày thứ 13 tiến vào đảo, như trước còn tồn tại khoảng 8 người.

Hôm nay Hạ Vũ ăn xong trái cây hái được liền ngủ sớm, đợi đến khi nửa tỉnh nửa mê liền cảm thấy có một bàn tay ấm áp nhẹ nhàng vuốt ve gò má cậu, tựa hồ chủ nhân của bàn tay một chút cũng không muốn đánh thức cậu, hồi lâu sau, Hạ Vũ chỉ cảm thấy khóe môi mình được một thứ gì đó ấm ấm mềm mềm cẩn thận kề sát, cẩn thận khẽ hôn một cái, nhanh chóng rời đi.

A, là Trình Hi hôn cậu.

Anh ấy cũng thích mình sao? Tại sao anh ấy thích mình chứ?

Trong lòng Hạ Vũ một trận ngọt ngào, nhắm mắt lại, lúc này đây, cậu rất nhanh chìm vào giấc ngủ.

******

Hạ Tuyết mới ra khỏi cửa phòng bệnh, liền bắt gặp một người đàn ông mặt mũi cực kỳ tuấn mỹ.

Người nọ rất cao lớn, nhìn ra được hơn 1m90, ngũ quan lập thể, tóc hơi xoăn, tựa hồ là một người lai, mang theo cặp kính mắt viền vàng, vô cùng nho nhã, trên người mặc một thân áo khoác trắng muốt, tựa hồ là bác sĩ của viện điều dưỡng, thật là..... Khiêu gợi muốn chết.

"Xin chào, tôi là bác sĩ điều trị chính của cậu ấy, Cảnh Lan Chi." Mặt Hạ Tuyết hơi đỏ, có chút thẹn thùng đầu cũng thấp xuống, Cảnh Lan Chi.....Tên này rất êm tai, hơn nữa..... Người này cũng không phải một ông già như trong tưởng tượng, thoạt nhìn chỉ khoảng 30 tuổi, lại là một người đàn ông đẹp trai như vậy.

https://thuviensach.vn

Cảnh Lan Chi trước mắt này nghe nói là từ Mỹ du học trở về, chuyên nghiên cứu nhân cách phân liệt, cả nhà Hạ gia thương lượng cắn răng chuyển anh ấy đến viện điều dưỡng này.

Cảnh Lan Chi nâng kính mắt, cười vô cùng ôn hòa, vô cùng lịch lãm làm một tư thế xin mời: "Vào phòng làm việc của tôi nói đi." Phòng làm việc của Cảnh Lan Chi có chút không phù hợp với giới tính và thân phận của y lắm, giấy tường màu hồng phấn, gấu teddy trên sofa, cùng với năm bé Phúc, không giấu giếm xuất hiện trong phòng làm việc của y, cảm nhận được vẻ mặt kinh ngạc của Hạ Tuyết, y mỉm cười: "Tôi có vài đứa trẻ bị mắc chứng tự bế."

Hóa ra là vậy! Mặt Hạ Tuyết càng đỏ hơn, mình còn tưởng rằng đụng phải ông chú sở hữu tâm thiếu nữ, không ngờ mạch suy nghĩ của mình không bình thường như vậy! Cô vội vàng tự giới thiệu: "Xin chào bác sĩ Cảnh, tôi là em gái Hạ Vũ, anh ấy thế nào rồi?" Nói xong những lời này, cô cảm giác mặt mình đều sắp bốc cháy rồi, vội vàng ngẩng đầu giả vờ cực kỳ nghiêm túc hỏi vấn đề, Cảnh Lan Chi mỉm cười, bảo cô ngồi trên sofa, mới ôn hòa nói: "Hạ Tuyết tiểu thư.....Chúng tôi làm chính là tuân thủ trị liệu, mỗi ngày tôi đều trò chuyện cùng cậu ấy, yên tâm đi, cậu ấy sẽ chậm rãi khá lên."

Nhưng Hạ Tuyết lại lo lắng tiều tụy vì điểm này, hơi thở dài: "Bác sĩ Cảnh.....Cái kia.....Thật ngại quá.....Nhà chúng tôi tương đối khó khăn, cái kia....." Cảnh Lan Chi ôn hòa cười, thoáng cắt ngang câu nói kế tiếp của cô gái, "Không cần lo lắng chi phí..... Tôi đã xin viện trưởng rồi, xét thấy tình huống đặc thù của nhà các em, viện trưởng đồng ý có thể cắt giảm thỏa đáng phí dụng điều trị." Nói rồi, y cong môi cười, một đôi mắt đen trắng rõ ràng lộ ra ôn hòa thoáng mị lên, giống như bé trai tìm thấy món đồ chơi yêu thích, khóe miệng cong lên một độ cong cực kỳ nhỏ, ngại ngùng nói: "Còn có một điểm rất quan trọng, bệnh tình Hạ Vũ rất đặc thù, tôi bây giờ đang học về tâm thần, muốn hiểu rõ hơn về cậu ấy, cho nên tôi cũng rất

https://thuviensach.vn

"thích" Hạ Vũ đó, nếu như là chi phí, xin đừng lo lắng, 1W nhân dân tệ ước chừng có thể kiên trì ba tháng."

Cảnh Lan Chi khi nói những lời này, âm điệu vô cùng bình thản, vừa nghe vào, còn tưởng rằng y thật sự vì bệnh tình mà lo lắng, nhưng Hạ Tuyết lại không hề nghe ra tính nguy hiểm từ sau câu nói kia của y, chỉ thở phào một hơi, cô hôm nay tới đây kỳ thật chính là muốn nói —— Hạ gia họ đã không còn đủ tài lực cung cấp cho Hạ Vũ tiếp tục ở lại trị bệnh, nhưng rất đáng tiếc chính là, cô cũng không nghe ra được ý trong lời Cảnh Lan Chi, mà có chút khó xử nói về Hạ Vũ: "Bác sĩ Cảnh, vừa rồi khi tôi đến thăm, anh ấy gọi mình là —— Trình Hi.....Nhân cách này.....Là mới sinh ra sao?"

Cảnh Lan Chi hơi nhăn mày, vẻ mặt biến đổi, rất nhanh từ trong một xấp tài liệu lớn tìm ra bệnh án của Hạ Vũ, nhìn trong chốc lát, mới nói: "Cậu ấy từng phân liệt ra hơn 150 nhân cách, nhưng Trình Hi này, tôi chưa từng nhìn thấy."

(Tiêu: phải là hơn 50 nhân cách chứ ~.~ chắc là lỗi type)

Trình Hi —— Anh ta là ai? Nhân cách mới được sáng tạo ra sao?

Sau khi hỏi tiếp vài vấn đề nữa, Hạ Tuyết mới đứng dậy cáo từ, Cảnh Lan Chi nhìn thấy cô gái cao hứng bừng bừng ra cửa, mỉm cười, đợi sau khi cô gái đóng cửa, đôi mắt ôn hòa mang theo ý cười của y mới chậm rãi lạnh xuống.

Cảnh Lan Chi tháo mắt kính xuống, đem đôi mắt hẹp dài mang theo chút tàn nhẫn lộ ra, nếu Hạ Tuyết trở lại nhất định sẽ giật nảy mình, nếu mang kính y là thiên sứ, vậy tháo xuống thì mắt y chính là —— Không kém gì ác ma.

Hạ Vũ —— Chỉ là vật chơi đùa của y.

https://thuviensach.vn

Một món đồ chơi đắm chìm trong sự thôi miên của mình ngay cả đau đớn cũng không biết.

Trời dần tối, Cảnh Lan Chi làm bác sĩ trực, cũng không đợi ở phòng trực ban, mà ngâm nga, tắt toàn bộ thiết bị theo dõi trước, sau đó là kiểm tra phòng, lúc này mới nhàn nhã lắc lư tới phòng bệnh của Hạ Vũ, nhìn thấy thiếu niên tuổi đã không tính là nhỏ lẳng lặng ngồi bên giường, đang nhìn chăm chú ngoài cửa sổ, dưới ánh trăng mỏng manh, sườn mặt thiếu niên tựa như mạ một lớp vàng vi ám, áo bệnh nhân rộng thùng thình mơ hồ lộ ra xương quai xanh mảnh khảnh của thiếu niên, đầy mỹ hảo là thế —— Cảnh Lan Chi vô cớ dâng lên một cỗ dục vọng muốn hủy diệt người trước mắt này, chỉ cảm thấy bụng dưới căng thẳng, y khắc chế không được bước nhanh tới, một tay đem thiếu niên đặt dưới thân.

Thiếu niên này, hẳn còn đang đắm chìm trong sự thôi miên của mình, cũng tốt, chẳng biết tới cùng ..... ai sẽ là chủ nhân cách nhỉ? Mặc kệ thế nào, trong khoảng thời gian này, mình có trò để chơi.

Nghĩ tới đây, Cảnh Lan Chi lãnh khốc lột quần cậu xuống, từ trong túi móc ra một sợi thừng đỏ, y thích nhất là buộc thiếu niên thành đủ loại tư thế lăng nhục, lúc này đây y chọn trói toàn bộ mắt cá chân cổ tay Hạ Vũ ở đầu giường, dưới tình trạng ma hợp một tháng Hạ Vũ đã không còn cần bôi trơn nữa, có thể chứa kích cỡ của y, còn có thể tự động bài tiết ra dịch ruột non, đợi vật dưới thân đã có thể thông thuận cấp tốc ra vào, y mới cúi xuống hôn lên đôi mắt trợn tròn của thiếu niên.

Trong phòng bệnh nhỏ hẹp tản ra mùi thối nát cùng tiếng bình bịch rung động tà ác đánh ra, Cảnh Lan Chi đã sớm thở hổn hển như trâu, mắt kính trên mũi trong lúc vận động kịch liệt cũng lệch sang bên, chỉ có Hạ Vũ như trước mặt không chút thay đổi, đôi con ngươi xinh đẹp tới cực điểm kia giờ khắc này đang trừng trừng nhìn kẻ làm ác trên người, nhưng tiêu điểm của con ngươi —— Đến tận bây giờ cũng chưa từng nhìn về phía Cảnh Lan Chi, tựa hồ đang xuyên thấu qua thân thể y, nhìn về nơi xa hơn

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 10: Trò Chơi Giết Chóc B

"Bây giờ cậu tên là gì?" Trong tay Cảnh Lan Chi cầm một máy tính xách tay của Apple, vắt chéo chân, vẻ mặt nghiêm túc hỏi Hạ Vũ đối diện.

Ngày hôm qua chơi với món đồ này quá dữ dội, thắt lưng mình cũng có chút đau, song có thể làm cho tiểu cúc huyệt của Hạ Vũ sưng cả lên, Cảnh Lan Chi ngược lại tự hào không thôi, nhưng hai ngày nay mình khẳng định chơi đến không đứng dậy nổi, lại không muốn để món đồ chơi này cô quạnh, cho nên hiện giờ trong thân thể Hạ Vũ vẫn chứa một cây "Kim Cương Đen" thô to, còn đang không ngừng ù ù rung động, có thể tưởng tượng cây dị vật nhân tạo tráng kiện kia đang giãy giụa biết bao lợi hại.

Sắc mặt Hạ Vũ ửng hồng, nhưng đôi mắt xinh đẹp hẹp dài lại không có bất kỳ nhiệt độ nào, cậu mờ mịt nhìn Cảnh Lan Chi, cuối cùng nhẹ nhàng nói: "Tôi tên là Trình Hi."

Chính là hắn! Cảnh Lan Chi nhếch miệng cười tà, ngón tay ở trên bàn phím nhanh chóng bay lượn, "Để xem, tôi sẽ xem Tiểu Hạ Vũ lúc này đây lại làm ra loại nhân cách nào....." Nói rồi, y cúi đầu một bên gõ chữ một bên hỏi: "Tuổi của anh, nghề nghiệp cuộc sống kinh nghiệm đều kể ra hết đi."

Trình Hi nhếch miệng, tựa hồ có chút kháng cự, nhưng anh rất nhanh đã mở miệng, thấp giọng kể tất cả thông tin của mình cho Cảnh Lan Chi.

Cảnh sát giao thông? Cảnh Lan Chi hơi nhíu mày, đem lời Hạ Vũ kể từng chút một ghi chép trên máy tính, song sau khi Trình Hi lại kể tiếp mình từng làm cảnh sát giao thông ở một giao lộ, Cảnh Lan Chi lại giật mình,

https://thuviensach.vn

dựa theo những nhân cách khác của Hạ Vũ mà nói, đều là hư cấu sáng lập, nhưng Trình Hi..... Quả thật có tồn tại.

Sau khi lên mạng tìm kiếm, Cảnh Lan Chi biết được, cảnh sát giao thông tên Trình Hi này vài năm trước vì cùng người ta phát sinh tranh chấp, sau đó bị cảnh sát tới bắn chết, nói cách khác —— Trình Hi trong hiện thực xã hội đã sớm chết rồi.

Trình Hi thật sự từng tồn tại trong xã hội này, nhưng đã sớm chết rồi, xuất hiện trong ý thức của Hạ Vũ, là gì cái gì chứ? Hơn nữa Trình Hi đại biểu cho cái gì? Ai cũng không biết.

Một trăm năm mươi nhân cách này của Hạ Vũ, mỗi nhân cách đại biểu cho loại phẩm chất riêng của Hạ Vũ, tỷ như chủ nhân cách là yếu đuối vô năng, Diệp Chi là ác độc, người da đen Bassa là sáng sủa nhiệt tình, Lục Lâm là ẩn nhẫn có tâm cơ, chú Ngưu là điên cuồng, mà ngay cả tổ năm kẻ dâm tiện LJ kia đều có thể chứng tỏ tàn ngược trong lòng Hạ Vũ, hơn một trăm năm mươi nhân cách, hợp thành Hạ Vũ đầy đủ.

Đồng thời, cũng phân tách "con người" Hạ Vũ này.

Nói lòng vòng là thế, nhưng mỗi nhân cách kéo ra cũng không phải bản thân Hạ Vũ, nghĩ tới đây Cảnh Lan Chi khẽ cười lên độ cong rất nhỏ, nếu Hạ Vũ có thể tỉnh lại, có thể phát hiện nụ cười này của Cảnh Lan Chi giống hệt nụ cười của pho tượng tà ác trên hòn đảo, y dùng một ngón tay nhịp nhàng gõ mặt bàn, thấp giọng hỏi: "Bây giờ trên đảo còn ai?"

Trình Hi nhếch miệng một chút, tựa hồ muốn kháng cự nhưng lại mềm mại nói: "Chỉ còn lại tám người, tôi, Hạ Vũ, Lục Lâm Diệp Chi, Edmond và Danny..... Hai người còn lại không biết....."

Chỉ còn lại tám người? Cảnh Lan Chi ngừng gõ, lắc đầu, đây có thể ít hơn dự tính của y một chút, đem từng nhân cách đó chuyển ra, lục lọi hồi lâu cũng không đoán được hai người còn lại rốt cuộc là ai.

https://thuviensach.vn

Cảnh Lan Chi cười: "Anh và Hạ Vũ quan hệ thế nào?"

Trình Hi im lặng một hồi, cúi đầu lạnh nhạt nhìn hai tay đặt trên đùi, khuôn mặt cúi xuống vốn thuộc về Hạ Vũ cũng trở nên vô cùng nhu hòa, đôi mắt xinh đẹp cũng lóe ra hào quang, anh ha ha cười một trận, nói: "Tôi yêu cậu ấy, còn hơn mạng sống của chính mình."

Thanh âm của những lời này cực kỳ thấp, nhưng khiến Cảnh Lan Chi nhướng mày. À à! Thật là không được, cư nhiên tự mình sáng tạo một nhân cách yêu bản thân sâu đậm, đây là.....Tự công tự thụ trong truyền thuyết.....Y tức giận cười vài tiếng, vốn dự tính trong đầu rất đơn giản, chính là xóa bỏ con người Hạ Vũ này, kể cả y đưa ra khuôn phép định những nhân cách này đều có trăm ngàn lỗ hổng, y vốn muốn một lần nữa đắp nặn Hạ Vũ, chế tạo cậu ấy thành một món đồ chơi tình dục cực kỳ ngoan ngoãn không có suy nghĩ, không ngờ hiện giờ lại biến thành như vậy.

Cảnh Lan Chi nhất thời cũng không có biện pháp, chỉ có thể đi tới trước mặt Trình Hi, ngồi xổm xuống giơ tay lên trước mặt Trình Hi, nhẹ nhàng nói: "Trong giá sách chỉ có một quyển sách, cậu đã mở nó ra, một trang hai trang ba trang, tốt —— Chúng ta đã tìm thấy thẻ kẹp sách, khi tôi đếm tới ba, cậu sẽ trở lại đó —— một hai ba!" Tách! Y búng ngón tay một cái vang dội, mà đôi mắt vốn đạm mạc của Trình Hi thoáng cái trở nên ảm đạm không ánh sáng, tiêu điểm của đôi mắt lập tức rời khỏi Cảnh Lan Chi.

"Cô cô cô cô..... " Tiếng chim kêu quái dị bên ngoài, Trình Hi thoáng cái mở mắt, cảm nhận được Hạ Vũ còn đang trong ngực mình ngủ rất say, không khỏi thở phào nhẹ nhỏm.

Họ mấy ngày nay trải qua vô cùng thảnh thơi, dù sao Hạ Vũ là số 37 mình là số 50, cho nên Diệp Chi là nguy hiểm nhất, song hai người lẫn trốn vô cùng kín đáo, mấy ngày nay những người đó đều không tìm được họ, cho nên họ còn có thể bình tĩnh sống qua hai mươi mấy ngày. Mà Hạ Vũ

https://thuviensach.vn

mặc dù mặt ngoài mỗi ngày hi hi ha ha cùng mình đùa đùa giỡn giỡn, nhưng anh biết cậu mỗi tối chờ mình ngủ rồi đều khóc.

Hạ Vũ đang khóc vì cái gì? Trình Hi có thể đoán được.

Cậu sợ Trình Hi giết mình.

Thuần túy là chuyện vô căn cứ, anh thà tự sát, cũng không nguyện ý thương tổn Hạ Vũ. Nhưng..... Tại sao bản thân lại có loại suy nghĩ này, mình lại không biết.

Nhưng Hạ Vũ còn có một tật, đã ngủ liền ngủ say như chết, bình thường đều phải gọi hồi lâu mới tỉnh dậy, hơn nữa trong miệng thế nào cũng thì thầm tên Hạ Tuyết, dụi mắt thức dậy.

Nhưng Trình Hi vô cùng khó hiểu chính là —— Mỗi lần Hạ Vũ xuất hiện loại tình huống này.....Đều là lúc người chết.

Bấy giờ còn chưa đến bốn giờ sáng, ngày hôm qua mới vừa đổ một trận mưa, trên mặt đất ẩm ướt dính dấp ngủ cũng ngủ không được, trong không khí tràn ngập hơi thở âm lãnh ẩm ướt, khiến Trình Hi cảm giác cả người lạnh lẽo, anh ôm sát người đang ngủ say trong lòng lại, tham lam hấp thụ nhiệt độ của người trong lòng, sau khi chợp mắt chốc lát, chuẩn bị thức dậy tìm thức ăn.

Mô hình cuộc sống của hai người hiện giờ đã hoàn toàn biến thành cuộc sống bộ lạc nguyên thủy: Trình Hi mỗi ngày hái trái cây bắt cá, đôi khi vận khí họ không tốt, chỉ có thể ăn quả vải uống nước dừa, hai người đói váng đầu hoa mắt bi đau cúc vặn, chỉ có thể ăn bánh vẽ cho đỡ đói. Mà Hạ Vũ chủ yếu phụ trách nhóm lửa giặt quần áo, nghiễm nhiên biến thành phụ nữ nội trợ, song quần áo giặt sạch cũng hơi ẩm không khô. Chẳng qua hai người không hề đàm luận về những chuyện trên đảo, cuộc sống cứ thế trái lại bình thường qua ba bốn ngày.

https://thuviensach.vn

"Anh ra ngoài dạo một vòng."

Thức ăn trên đảo rất có hạn, do đó nói cách khác —— những chỗ mọi người biết, càng thêm nguy hiểm, Trình Hi thường xuyên vì chút trái cây thà ở chung quanh ngồi không gần một ngày, cũng không dễ dàng bại lộ mình, hơn nữa trái cây độc trên đảo này rất nhiều, trải qua sự kiện đầu độc của Diệp Chi rồi, tất cả mọi người không dám ăn bậy nữa.

Mà hôm nay, rạng sáng anh đã đến cánh rừng vải phía sau, liền phát hiện trong bóng tối có hai bóng người lăn qua lăn lại trên mặt đất, đèn pin bỏ quên một bên vẫn còn mở, bắn ra ánh sáng u ám, ngờ ngợ có thể chiếu thấy hai người đang dây dưa nhau là —— Diệp Chi và Lục Lâm.

Diệp Chi là số 3, mà Lục Lâm là số 18, cho nên tương đối mà nói, Diệp Chi hạ thủ độc ác hơn, Lục Lâm chỉ có phần chống đỡ, hai người đều vứt bỏ vũ khí, mà dùng đấm tay đánh loạn một trận, lúc này Diệp Chi cưỡi trên người Lục Lâm, hung hăng đánh anh ta, còn Lục Lâm vài lần muốn xoay người hất Diệp Chi xuống, đều bị gã hung hăng ngăn chặn, Trình Hi trốn trong góc tối cách núi xem hổ đấu, vừa xoay mặt liền nhìn thấy một đôi nam nữ xa lạ đang lén lút tiếp cận Lục Lâm và Diệp Chi.

Lúc này mặt trời đã từ mặt biển ló lên, Trình Hi dán sát vào sau thân cây, đôi nam nữ này mặt mũi vô cùng giống nhau, dường như là chị em, dù sao chưa từng gặp qua, có thể trụ đến bây giờ.....Khẳng định cũng có kỹ xảo hơn người cùng sự ác độc vượt hẳn thường nhân rồi.

Vốn dĩ anh muốn tọa sơn quan hổ đấu, nhìn Diệp Chi và Lục Lâm ai sẽ giành thắng lợi, nhưng hiện giờ lại thêm hai người nữa, mình vẫn nên im lặng không lên tiếng thôi, anh nghĩ vậy, chậm rãi rời khỏi hiện trường ẩu đả máu me.

Bước nhanh trở về tiểu sơn cốc của anh và Hạ vũ ở, mới đi đến cửa sơn cốc kín đáo, chợt nghe thấy bên trong tiếng đánh nhau kịch liệt ——!

https://thuviensach.vn

Trình Hi không nói hai lời, lập tức nhấc súng bán tự động, nhanh chóng chạy vào.

Đó là Hạ Vũ và..... Người ngoại quốc tên Edmond kia.

Lúc này Hạ Vũ vẻ mặt âm ngoan ác độc gắt gao nhấn đầu Edmond vào trong một con sông nhỏ, người ngoại quốc tên Edmond kia là một mỹ thiếu niên tóc vàng mắt xanh, thân hình tinh tế, cũng không cao lớn uy mãnh, lúc này bị Hạ Vũ ép chặt sít sao, gã cũng chỉ có thể không ngừng dùng tứ chi kịch liệt giãy giụa, trong lúc vùng vẫy người Hạ Vũ đã dính đầy hoa thủy tiên, thiếu niên cứ thế ướt sũng quỳ gối bên con sông nhỏ, mang trên mặt vẻ quyết tuyệt và nụ cười vặn vẹo sảng khoái, không hề nhúc nhích.

Đây..... Là cậu ấy..... Hạ Vũ sao..... Không, hiện giờ Hạ Vũ rốt cuộc là ai.....!

Trình Hi không chút nghĩ ngợi, nhấc súng bán tự động trên tay, một trận bắn quét.

******

Lúc Hạ Tuyết tìm được Cảnh Lan Chi, tựa hồ có chút nhăn nhó, ngồi trên sofa hai mươi phút cũng không nói ra mục đích đến hôm nay, Cảnh Lan Chi nhíu mày, y có thể xác định cô bé không phát hiện Hạ Vũ khác thường, liền nhe răng cười, tươi cười vô cùng dịu dàng: "Em muốn đến nói với tôi chuyện Hạ Vũ đúng không."

Mặt Hạ Tuyết đỏ lên, thấp giọng ừ một tiếng sau đó nhanh chóng cúi đầu, không hề nói gì cả, Cảnh Lan Chi nhìn ra cô bé có điều băn khoăn, nhưng vẫn dịu dàng hỏi: "Xin nhất định phải nói thật tình huống cho tôi biết..... Như vậy có ích cho Hạ Vũ sớm ngày khôi phục."

Hạ Tuyết cắn môi, ngẩng đầu nhanh chóng nhìn Cảnh Lan Chi một cái, lại mạnh cúi đầu nhìn trừng trừng mặt đất, hồi lâu sau mới khẽ khàng nói:

https://thuviensach.vn

"Việc này.....Hôm qua khi em về nhà, tìm thấy một quyển sổ trước khi anh trai phát bệnh." Nói rồi, cô bé từ trong túi lấy ra một quyển sổ màu đen thật dày, đưa cho Cảnh Lan Chi: "Bác sĩ Cảnh.....Anh xem xong, xin đừng kỳ thị anh em ——" Nói rồi, mặt cô bé càng thêm đỏ, thế nên những câu sau của cô bé thanh âm nhỏ như muỗi kêu, "Chuyện anh ấy thích đàn ông."

Ha ha ha ha..... Trên mặt Cảnh Lan Chi bất động, nhưng nội tâm lại cười điên cuồng không ngừng, nghiêm túc tiếp nhận quyển sổ nọ, y tùy tiện lật xem vài lần xong, đưa ra một kết luận.

Hạ Vũ thời đi học đã yêu đơn phương anh cảnh sát giao thông trước cổng trường, thậm chí như thiếu nữ hoài xuân trốn học mỗi ngày lén chạy đi nhìn anh ấy trực, dần dần, cuối cùng không có thuốc chữa mà yêu anh cảnh sát giao thông tên Trình Hi này sâu đậm, cũng không biết sao —— Có lẽ là lúc bệnh viện tổ chức cho bệnh nhân xem TV, Hạ Vũ nhìn thấy tin tức Trình Hi bị bắt giữ, do đó trong lòng cậu chậm rãi đắp nặn ra một nhân cách tên Trình Hi, trong tiềm thức chủ nhân cách đã ra lệnh nhân cách này yêu Hạ Vũ.

Hết thảy chân tướng đã rõ ràng, Cảnh Lan Chi cười cười, dịu dàng trấn an thiếu nữ, hơn nữa lại xác nhận mình là bác sĩ có y đức lần nữa, lại giả vờ thương xót giảm miễn một tháng tiền thuốc men của Hạ Vũ, mới tiễn thiếu nữ đang vô cùng mừng rỡ.

Hôm nay chính là ca đêm của Cảnh Lan Chi.

Cơm nước xong, kiểm tra hết các phòng, bố trí ổn thỏa tất cả bệnh nhân xong, Cảnh Lan Chi mới nhàn nhã lắc lư đến phòng bệnh của Hạ Vũ, lúc này thiếu niên như trước thần trí không rõ ràng, ngốc lăng lăng ngồi bên giường nhìn ra ngoài cửa sổ, y nhanh chóng lại dựa theo tư thế ngày ấy trói thiếu niên xong, thấm ướt mềm lối vào nhét một viên con nhộng Tây Ban Nha, lẳng lặng chờ thuốc phát.

https://thuviensach.vn

Cũng không lâu lắm, "dưa chuột" trắng nõn thanh tú của thiếu niên dựng đứng lên, Cảnh Lan Chi lúc này mới tà mị cười, đem một cây xoa bóp niệu đạo lớn đường kính 0.5 kiên nhẫn cắm vào đầu trước của Hạ Vũ, mãi đến khi xâm nhập gốc rễ mới ngừng lại, Hạ Vũ theo phản xạ cứng người lại, như trước không nhúc nhích.

Đợi đến khi Hạ Vũ có chút thích ứng rồi, Cảnh Lan Chi mới sung sướng ngâm nga, một bên hôn đôi môi lạnh nhạt của thiếu niên, một bên mở thiết bị gậy điện ra, xoa nắn phía trước, nhàn nhạt đưa đẩy vật đang dựng đứng dậy mặc dù thật nhỏ nhưng tuyệt đối ác độc.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 5

Chương 11: Trò Chơi Giết Chóc Ab

Tâm tình của Cảnh Lan Chi vô cùng vui sướng, vừa rồi y khiến thiếu niên vô thức phát tiết ước chừng 4 lần, hiện giờ tiểu dưa chuột trước người thiếu niên mệt mỏi cúi rũ, ngờ ngợ còn có thể nhìn thấy dấu vết vừa rồi bị tàn phá bừa bãi, mà cúc huyệt phía sau trong một phen động tác vừa rồi đã nở rộ nở rộ.

"Ngoan..... Chúng ta phải tắm rửa chút." Cảnh Lan Chi ngâm nga, giúp thiếu niên tắm rửa xong, sau khi mặc quần áo tử tế, lúc này mới ngồi xổm trước mặt cậu, vươn tay búng vang một cái, nhẹ nhàng nói: "Ba hai một tiếp theo, cậu sẽ khép lại quyển sách này, nhưng nhớ kỹ phải cất kỹ thẻ kẹp sách..... Haha, chuẩn bị tốt chưa —— Ba hai một!" Cả người Hạ Vũ run lên, đôi con ngươi không có quầng sáng chậm rãi tụ lại, thẳng tắp nhìn về phía y, mê mang hỏi: "Anh là..... A....." Nói rồi, ánh mắt của cậu như đột nhiên tỉnh ngộ, nhe răng cười, chậm rì rì nói: "Em biết anh, anh tên Cảnh Lan Chi, anh là người tốt nhất với em."

"Thật ngoan." Cảnh Lan Chi đứng dậy cúi người hôn trán thiếu niên một chút, ngồi bên cạnh thiếu niên, kéo tay cậu thấp giọng hỏi: "Tiến triển thế nào rồi? Còn lại những ai? Người tên Trình Hi kia đã chết chưa?"

Hạ Vũ vô cùng dịu ngoan, vô cùng vâng lời hồi đáp: "Hiện giờ chỉ còn lại có 4 người, Edmond là số 5, gã đã sớm giết chết Danny rồi, tôi nhấn chết Edmond trong nước, Long Thiên Vũ và Long Thiên Tâm bị Lục Lâm và Diệp Chi hợp lực giết, chỉ còn lại tôi, Trình Hi, Lục Lâm và Diệp Chi."

Ừm..... Chỉ còn lại bốn người này..... Cảnh Lan Chi nhanh chóng ghi chép, từ sau khi mình tiếp nhận bệnh nhân Hạ Vũ này, trong bốn nhân cách

https://thuviensach.vn

ấy, y cùng Diệp Chi tiếp xúc nhiều nhất, song Diệp Chi này miệng rất độc, còn có thể giả vờ đáng thương, thiếu chút nữa bản thân y cũng bị lừa. Nhân cách khác so với chủ nhân cách Hạ Vũ giảo hoạt hơn, thật sự khó có thể khống chế.

Cảnh Lan Chi cân nhắc thiệt hơn, xác định người còn sống phải là Hạ Vũ, những nhân cách còn lại không phải vô cùng cường thế thì là khó có thể nắm trong tay không dùng làm đồ chơi được, y ha hả cười, tiếp tục thôi miên nói: "Trong giá sách có một quyển sách, cậu mở nó ra, một trang hai trang ba trang, tốt —— Chúng ta đã tìm thấy thẻ kẹp sách, cậu có thể nhìn thấy trên đó viết gì chưa? Đúng là trẻ ngoan, cậu đã tìm thấy, bây giờ cậu tưởng tượng một chút, trong tay mình có hai khẩu súng ngắn, tốt, cậu đã cầm chúng lên, nhất định phải giết chết họ..... Lập tức giết chết Diệp Chi, Lục Lâm, Trình Hi....." Nói rồi, y búng ngón tay, hỏi: "Cậu nghe thấy lời tôi nói không?"

Hạ Vũ mê mang gật đầu, một chữ cũng không sót lặp lại: "Tôi đã cầm súng ngắn lên, tôi nhất định phải giết chết họ —— Tôi nhất định phải giết chết Diệp Chi, Lục Lâm, Trình Hi họ....." Cảnh Lan Chi xoa đầu thiếu niên: "Bé ngoan, mau trở về đại khai sát giới đi.....Khi tôi đếm đến ba, cậu sẽ trở lại nơi đó —— Một hai ba!"

Trình Hi cũng không biết tại sao mình phải nổ súng, chỉ là cảm thấy đóa hoa vườn kính mình vẫn trông coi có một ngày biến thành hoa ăn thịt người Amazon anh một chút cũng không thể tiếp nhận.....Nụ cười âm ngoan trên mặt Hạ Vũ kia mình tuyệt đối không nhìn nhầm..... Chẳng lẽ tính cách ban đầu của Hạ Vũ chính là như vậy..... Mấy ngày nay..... Một mực lừa gạt mình?

Nghĩ đến bị Hạ Vũ lừa gạt, Trình Hi liền cảm thấy khó chịu đến cực điểm, không chút nghĩ ngợi liền nổ súng, khi đạn bắn ra rồi lại hối hận không thôi, nhìn Hạ Vũ thoáng cái rơi vào trong nước, anh càng cảm thấy đau lòng khôn xiết!

https://thuviensach.vn

Hạ Vũ rơi vào trong nước đồng thời cảm giác trong tay có thêm hai thứ gì đó cứng cứng rắn rắn, cậu theo phản xạ từ trong nước nhảy dựng lên, hướng Trình Hi bắn qua: "Bằng!" Súng ngắn phát ra tiếng vang rất lớn, Trình Hi kêu lên ngã xuống đất.

Phải chết..... Mọi người phải chết..... Hạ Vũ lạnh lùng từ trong nước đi tới, bước thẳng tới trước mặt Trình Hi, phát hiện giữa xương vai bên trái của anh bị trúng đạn, vết thương mặc dù có chút nặng, nhưng cảm giác sẽ không chí tử, Hạ Vũ cười lạnh một tiếng, lạnh lùng đọc lại mệnh lệnh của Cảnh Lan Chi, vừa định đưa tay bổ thêm một súng, nhưng tay làm thế nào cũng không bóp được cò.

Thế này là sao..... Thế này là sao..... Tại sao mình, trong đầu Hạ Vũ một mảnh hỗn loạn, đại não muốn giữ vững mệnh lệnh của Cảnh Lan Chi, thân thể của mình lại không hề mảy mảy chịu khống chế, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.....

Mày không thể giết anh ấy, mày sẽ hối hận..... Mày sẽ cảm thấy hối hận.....

Không biết là ai, một mực ở trong đầu cậu lặp lại những lời này, Hạ Vũ phiền lòng không thôi, cúi đầu lại phát hiện Trình Hi mặc dù té trên mặt đất chảy máu, nhưng lại dùng một đôi mắt hắc bạch phân minh thẳng tắp nhìn cậu, đôi con ngươi xinh đẹp này thoáng cái đánh thẳng vào đáy lòng cậu, tay cậu hơi run lên, chẳng biết xảy ra chuyện gì, xoay người bước đi.

Lục Lâm và Diệp Chi còn đang liên tục dây dưa, vừa rồi hợp lực giết chết hai chị em Long Thiên Vũ và Long Thiên Tâm quả thực khiến hai người hợp lực nhất trí đối ngoại, lúc này thi thể của hai chị em lẳng lặng nằm ngay một bên, mà Lục Lâm lại thoáng cái nhào người lên, đè Diệp Chi trên mặt đất, dùng báng súng Desert Eagle không có đạn hung hăng đập về phía huyệt thái dương của Diệp Chi.

https://thuviensach.vn

Diệp Chi cực kỳ cơ trí, mắt thấy báng súng bổ xuống đầu gã theo phản xạ né qua, báng súng lệch sang đập trên ót gã, lập tức không còn hơi thở nữa.

"Aha ha ha ha ha.....Cho mày đấu với ông! Cho mày đấu với ông!" Lục Lâm cười ha hả, khuôn mặt ngày thường ôn hòa giờ khắc này lại vô cùng vặn vẹo, giờ khắc này hắn thật sự chờ đã lâu đã lâu! Bản thân thà chết trên đảo này, cũng phải kéo tiện nhân Diệp Chi kia xuống ngựa!

Nghĩ đến kế sách của hai người lúc bấy giờ..... Lục Lâm liền cười lạnh không thôi, lúc ấy hai người định ra giao dịch chính là, Diệp Chi thu nhặt trái cây độc, hắn để lẫn trái cây này vào trong đống thức ăn, chính hắn coi như nhìn mà không thấy, còn Diệp Chi chỉ cần chơi dã chiến với hắn một trận là được, lúc đầu đáp ứng Diệp Chi chỉ là cảm thấy thương cho gã là số 3, lại đặc biệt thích thanh âm ngọt ngào trên giường và mùi cơ thể hoàn toàn tự nhiên kia của gã, bây giờ thì hay rồi, cư nhiên phản rồi!"

"Aha ha ha ha ha.....Tiện nhân! So với kỹ nữ còn không bằng!" Lục Lâm lại hung hăng đánh Diệp Chi đã sớm hôn mê vài cái, thích thú cười lớn, hiện giờ hay rồi..... Chỉ còn lại Trình Hi và Hạ Vũ đáng ghét kia thôi..... Phải làm sao để giết nó....." Hắn nghĩ vậy, vừa định lấy dao găm giấu trong ba lô mình ra cho Diệp Chi một kết thúc, lại không ngờ Diệp Chi vẫn không thở nãy giờ đột nhiên mở bừng mắt, dùng sức thô bạo một lần nữa đè Lục Lâm trên mặt đất, trên tay cũng không biết thế nào lại có thêm một con dao, gắt gao nhắm cổ họng hắn đâm tới..... ...

"Hấc!" Lục Lâm phát ra một tiếng vang dồn dập, hô hấp cực kỳ dồn dập, chỉ chốc lát sau máu tươi giữa cuống họng chảy đầy đất, tiếp theo đầu nghiêng sang bên, không còn động tĩnh nữa.

"Aha ha ha ha ha ha!" Lục Lâm thằng khốn nạn này! Diệp Chi nhặt lên chuôi súng ngắn vừa rồi đánh gã, giơ lên hung hăng đấm vào đầu Lục Lâm: "Con mẹ nó anh mới là kỹ! Nữ! Ông đây nếu không phải vì anh, đã sớm

https://thuviensach.vn

chạy đi rồi! Anh.....Tại sao anh có thể....." Những lời này còn chưa nói xong, Diệp Chi liền cảm giác được chỗ bị đánh càng ngày càng đau, mà ý thức của mình cũng càng bay càng xa .....

"Bằng....." Diệp Chi ngã xuống người Lục Lâm mà mình từng cực kỳ thích, cũng chết theo.

Hai người họ đều chết hết..... Tất cả đều đã chết.....Chỉ còn lại có cậu và.....

Khi Hạ Vũ nhìn thấy thân thể của Lục Lâm và Diệp Chi, bỗng dưng cơ thể run lên, không thể kiềm chế nhìn về phía hai tay cầm súng của mình, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì..... Tại sao cậu có thể cảm giác được tình yêu phức tạp của Diệp Chi đối với Lục Lâm và sự tuyệt vọng cùng cam chịu của Lục Lâm? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.....

Không không không.....Cậu còn có thể cảm giác được rất nhiều, cậu có thể cảm giác được rất nhiều tình cảm của rất nhiều người, cậu biết cái gì là hận, cái gì là trách nhiệm gia đình, cái gì là hứa hẹn, cái gì là khiếp đảm, cái gì là khổ sở..... Cậu có thể cảm giác được thật nhiều.....Nhưng duy nhất cậu thực sự không cảm giác được là..... Yêu.

Lúc này, Hạ Vũ nhớ ra, cậu cái gì cũng đều nhớ ra rồi.

Bản thân căn bản không phải trúng giải đến đảo Bali chơi gì cả, mà bản thân đã mắc một loại bệnh tâm thần tên nhân cách phân liệt, bác sĩ dùng biện pháp thế này giúp cậu trị liệu.....!!!

Hết thảy những việc này đều không phải thật!!! Kể cả Trình Hi.....!!!

Nghĩ tới đây, Hạ Vũ quay đầu bỏ chạy, vừa rồi mình dưới trạng thái vô thức bắn bị thương Trình Hi.....May là mình không xuống tay..... Trình Hi, anh không thể chết được! Em không thể để anh chết!

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi Hạ Vũ chạy trở về sau đảo mà họ từng ở lại, Trình Hi như trước hấp hối nằm trên mặt đất, nhìn đồng tử của con ngươi Trình Hi đều có chút khuếch tán, Hạ Vũ thoáng cái bật khóc, quỳ xuống đưa tay gắt gao đè lên vết thương của anh, khóc thút thít nói: "Không không không, anh không thể chết được, không không không, van cầu anh, xin lỗi em vừa rồi tâm thần không tỉnh táo, xin lỗi....."

Trình Hi khó khăn ho khan vài tiếng, khóe miệng lộ ra một nụ cười: "Không không không, em không cần xin lỗi, dù sao nếu anh sống sót chờ đợi anh cũng là ngục tù....." Nói rồi anh ho khan một tiếng, dồn dập nói: "Đừng có bất kỳ gánh nặng tâm lý gì, kỳ thật, kỳ thật..... Khụ khụ.....Anh không phải cảnh sát mà là một đào phạm, anh đã giết người, sau đó bị tóm trên đảo Bali, lúc anh và em lần đầu gặp nhau anh đã nói với em anh bắn gục gã tội phạm kia.....Người đó mới là cảnh sát chân chính."

Hạ Vũ lớn tiếng nức nở, liều mạng gật đầu: "Em biết kỳ thật em đều biết tất cả, anh đừng nói chuyện nữa máu nhiều như vậy cầm máu trước có được không..... " Đúng vậy, Hạ Vũ cái gì cũng biết, cậu biết bản thân đang trên một hòn đảo mô phỏng xây thành, cậu biết Trình Hi là một đào phạm, cậu biết Trình Hi chỉ là một trong những nhân cách ảo tưởng của mình, nhưng cậu vẫn đã yêu mất rồi.

Trình Hi cười sầu thảm: "Anh biết mình không xong.....Xin em cho anh một súng.....Để anh được thoải mái....."

"Không! Em sẽ không làm như vậy!" Thái độ của Hạ Vũ có chút quyết tuyệt, lần đầu tiên cực kỳ cương quyết, cắn răng nói: "Em tuyệt đối sẽ không làm như vậy!"

"Vậy em có thể ở bên anh không?" Trình Hi yên lặng nhắm hai mắt lại, trên nét mặt mang theo dửng dưng: "Có thể ngủ cùng anh chốc lát không..... Em kể cho anh về những người khác nhé, họ đều thế nào....." Hạ Vũ nhoẻn miệng cười, thê thảm bật cười, Trình Hi trước mắt, đã không

https://thuviensach.vn

còn ý thức nữa rồi sao..... "Được, em cùng anh." Cậu cũng nằm xuống, nhẹ nhàng tựa một bên, thấp giọng nói: "Trò chơi sẽ kết thúc ngay thôi nhỉ."

"Đúng vậy..... " Trình Hi nhắm mắt lại, dùng thanh âm yếu ớt cảm thán: "Đúng vậy, sẽ kết thúc ngay thôi, anh vẫn luôn cho rằng đây là một giấc mộng....."

Hạ Vũ ha ha cười, tựa đầu ở ngực Trình Hi, chậm rãi nói: "Đúng vậy, mộng sẽ tỉnh dậy..... Anh cũng sẽ chết ngay thôi..... Tạm biệt, Trình Hi."

"Tạm biệt, Hạ Vũ." Thanh âm Trình Hi càng ngày càng thấp, thấp đến nỗi có chút nghe không rõ.

"Tạm biệt, em yêu anh."

"Anh cũng yêu em."

"Bằng!" Tiếng súng lại vang lên trên hòn đảo nhỏ.

******

Cảnh Lan Chi không hề nhúc nhích nhìn thiếu niên trước mắt xoay người lại, búng ngón tay hỏi: "Chơi thế nào, Hạ Vũ?"

Thiếu niên ngồi trên giường bệnh dường như ngơ ngẩn, như trước cúi đầu, một câu cũng không nói, trong lòng Cảnh Lan Chi cười nhạo một tiếng, nhưng vẫn giả vờ vô cùng ân cần ngồi bên cạnh cậu, ôm vòng eo mảnh khảnh của thiếu niên, thấp giọng hỏi: "Làm sao vậy, Hạ Vũ, nói cho tôi biết, cậu vẫn khỏe chứ?"

"Người ấy đã chết." Hạ Vũ nỉ non nói những lời này, hơi ngẩng đầu, đập vào mi mắt Cảnh Lan Chi là hình dáng điềm đạm đáng yêu của thiếu niên, trên lông mi tựa như cây quạt nhỏ treo một giọt nước mắt trong suốt, một đôi mắt phiếm hơi nước, đang trong tuyệt vọng nhìn y.

https://thuviensach.vn

Bụng dưới Cảnh Lan Chi lập tức căng thẳng, cố không cưỡng chế mà ôm Hạ Vũ vào lòng: "Không sao đâu, có tôi ở đây, có tôi sau này sẽ chăm sóc cậu thật tốt được không? Tôi làm chủ nhân của cậu có được không?"

"Được." Hạ Vũ chớp mắt, một giọt lệ châu lớn bằng hạt gạo nháy mắt rơi xuống: "Anh thật sự thật sự thật sự sau này sẽ không vứt bỏ tôi sao?"

Cảnh Lan Chi nghiêng đầu hôn khóe miệng cậu: "Đúng vậy, sẽ không vứt bỏ cậu, sẽ cho cậu chơi rất nhiều rất nhiều thứ, cậu đã quên sao, người trước kia cậu thích nhất là tôi mà!" Hạ Vũ hơi nghiêng đầu, có chút nghi hoặc: "Tôi thích nhất là anh?"

"Đúng vậy....." Cảnh Lan Chi thấp giọng cười, túm tay thiếu niên lên cường ngạnh đặt tại hạ bộ của mình, để cho thiếu niên có chút hoảng hốt cảm thụ được thứ thẳng cứng hùng tráng ấy, lúc này mới thấp giọng nói: "Cậu đã quên sao? Hai ta thích nhất chơi loại trò chơi này, cậu thích ăn chuối nhất đúng không?"

"Ăn chuối?" Hạ vũ suy tư trong chốc lát, vô thức nắn nắn vật trong tay: "Đây là chuối sao?" Quá cứng đó!" Sờ như thế khiến Cảnh Lan Chi thiếu chút nữa tiết ra, y tiếp tục để thiếu niên cầm lấy, thuận thế còn để thiếu niên lắc vài cái, lúc này mới nói: "Không..... Không phải ăn..... Chính là loại chậm rãi ngậm lấy, dùng đầu lưỡi liếm.....A!!!!"

Cảnh Lan Chi vẫn chưa nói xong, đôi mắt xinh đẹp của Hạ Vũ đột ngột lóe qua hàn quang, thoáng cái gắt gao bắt được JJ của Cảnh Lan Chi, rất có tư thế như sắp nắm đứt JJ của y.

(Tiêu: JJ là cái ấy ấy đó.)

Hạ Vũ hừ lạnh một tiếng, một động tác khóa lưng xinh đẹp đè ngược Cảnh Lan Chi trên giường, trong tay lại móc ra ống nghe trong túi áo khoác trắng của y, trói tay y sau lưng, lúc này mới mang theo nụ cười âm âm, thấp

https://thuviensach.vn

giọng nỉ non bên tai Cảnh Lan Chi: "Bác sĩ Cảnh, tôi tên Trình Hi, anh biết không?"

Đồng tử Cảnh Lan Chi đột ngột co rút! Này..... Chuyện gì xảy ra! Mình đã hạ ám thị cho Hạ Vũ giết chết ba người còn lại..... Đây!

Trình Hi cười lạnh hai tiếng: "Hạ Vũ đã nổ súng, nhưng cậu ấy lại..... Vì để tôi sống sót mà tự sát!" Những lời này anh nói đều có chút nghẹn ngào, "Mày là tên cầm thú! Đến tột cùng làm những chuyện thế này với Hạ Vũ!" Còn chưa nói dứt lời, hai tay Trình Hi liền dùng sức, sạch sẽ lưu loát vặn gãy cổ y.

Đợi đến khi Trình Hi cất bước ra khỏi phòng, ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ bắn vào chút quầng sáng, anh giơ tay lên, vừa định thưởng thức phong cảnh ngoài cửa sổ, đảo mắt liền nhìn thấy trên tường đối diện treo một bức họa của Florence Nightingale, bức họa vô cùng cũ kỹ, dùng thủy tinh bảo vệ, phía dưới còn bố trí văn tự thuyết minh, Trình Hi vừa đưa mắt nhìn, liền phát hiện Hạ Vũ đang đứng trong khung thủy tinh mỉm cười với anh.

Thiệt là, cậu bé này vẫn tinh nghịch như vậy. Trình Hi nhìn hình ảnh chính mình trong kính, chậm rãi bước về phía trước, nhẹ nhàng ấn môi lên gương, làm một động tác suyt một tiếng: "Suyt, anh cũng yêu em."

Lúc này đây, cứ đổi lại để anh sáng tạo ra em nhé được không?

Anh cũng yêu em, Hạ Vũ.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 6

Chương 1: 【 Thôn F - Một Ngàn Lẻ Một Kiểu Chết 】- Bàn Tay Vươn Dưới Giường

"Tới cửa thôn F rồi! Nhóc con cậu có thể xuống xe rồi!" Chú tài xế vẻ mặt tang thương phía trước vừa mới nhắc nhở, Trì Mộ liền không thể chờ được cầm hành lý lên, từ cửa xe nhảy xuống.

Trời ơi trời ơi trời ơi.....Trong xe tải nho nhỏ vốn chỉ cho 7 người ngồi, nhưng bị tài xế lòng dạ đen tối miễn cưỡng nhét 12 người vào, dọc đường xe lại lái như bay, nhiều lần khi lái vào đường núi gập ghềnh Trì Mộ đều cảm thấy mình khẳng định sẽ không nhìn thấy thái dương ngày mai nữa, nhưng kỹ thuật của tài xế xe đen này còn mạnh hơn nhiều so với bất kỳ chân heo nào trong Initial D, mình có thể sống sót đi tới thôn F, thật sự là tổ tiên tích đức.

(Tiêu: Initial D là tên một manga anime về đề tài đua xe)

Lúc này đã gần giữa trưa, mặc dù đã là tháng chín, nhưng mặt trời trên đỉnh đầu rất gay gắt, đứng dưới ánh mặt trời chút tôi lập tức cảm thấy da bị phơi đến đau đớn, Trì Mộ cầm kính đen treo trên sơ mi lên mang, phân biệt chút phương hướng, đi về phía thôn F.

Trì Mộ năm nay 24 tuổi, bây giờ là nghiên cứu sinh của dân tục học đại học C, năm nay vừa mới năm hai. Lúc này đây đến chủ yếu để trợ giúp sưu tập văn học dân gian -- Xướng đoạn hí khúc Dương Gia Tướng. Anh vốn muốn nghiên cứu văn học cổ đại, đáng tiếc tiếng Anh quá yếu, chỉ có thể lui về nguyện vọng kế tiếp, chuyển đến dân tục học chỉ cần tiếng anh khoảng 30 là được. Nếu không —— Tai nạn đã đến.

https://thuviensach.vn

Thầy của anh họ Ngụy, chủ yếu nghiên cứu di sản văn hóa phi vật chất, trong nước cũng coi như có chút danh tiếng, hằng năm chỉ nhận hai học trò, Trì Mộ một năm này ăn không rồi đi học chủ yếu đều là giúp thầy của anh xuống nông thôn lấy tài liệu, một năm dầm mưa dãi nắng này, ngay cả con chó xù Kinh Kinh trong nhà cũng còn hạnh phúc hơn anh.

Lần này thì hay rồi, thầy nghe nói trong thôn F của trấn nào đó gần thành phố Đại Đồng tỉnh Sơn Tây còn có một ít lời hát sắp thất truyền, những người khác bị chỉ huy đến quay cuồng, căn bản phân thân kiệt sức, thầy vừa nhìn không còn cách nào vội vàng đem kẻ đáng thương là anh đây phái đến, một người thu thập từ văn, song trước khi anh đi trái lại cấp đủ kinh phí ——20 tờ ông Mao đo đỏ.

Song gần đây đại học C thật sự xảy ra rất nhiều sự cố, mấy ngày trước từng ở trong rừng cây nhỏ của trường đào được một bộ thi thể, chấn động cả trường học, nghe nói học sinh đã chết kia lúc vào trường chính là hạng nhất, ngay sau đó trường học bắt đầu ma quỷ lộng hành, tòa nhà viện y học mới xây cũng lạ lùng mà xảy ra hỏa hoạn, cho nên lúc này đây khi thầy cho anh tiền ngàn dặn vạn dò —— Chú ý an toàn.

Tục ngữ nói di sản dưới đất thì đến Thiểm Tây xem, di sản trên mặt đất thì đến Sơn Tây. Trì Mộ mặc dù ngầm mắng ông thầy nhà mình là Chu Lột Da âm ngoan nham hiểm, nhưng vẫn cầm chút tiền ấy trước khi xuất phát vài ngày vui vẻ dạo chơi một vòng, trèo lên Huyền Không tự, ở Ngũ Đài Sơn lạy phật, ở Nhạn Môn Quan chụp hình, lại trông về Vạn Lý Trường Thành cổ được xây thời Chiến Quốc, lúc này mới lắc lư dựa theo ngày tới thôn F.

Mặc dù mới tháng chín, nhưng thôn F nơi này ánh nắng rất gay gắt, gió lại rất lớn, vừa thổi còn có chút lạnh, Trì Mộ vội từ trong ba lô tìm áo khoác thể thao màu lam ra, mặc vào tiếp tục đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Nơi này không hổ là cao nguyên hoàng thổ, phóng mắt nhìn lại, tất cả đều là đất cát màu vàng, Trì Mộ nhìn ra xa một lượt, cũng không phát hiện bất kỳ ruộng nương hay thứ gì xanh biếc, trái lại cây ngô màu vàng nhìn thấy không ít, bên rìa ruộng ngô còn dựng một anh bù nhìn có chút dữ tợn, đi gần 10 phút, Trì Mộ mới nhìn thấy vào tòa nhà ngói cũ nát, có mấy bà cụ tóc bạc da gà đang ngồi trước cửa trò chuyện, bên cạnh bày đầy lu vại lớn màu nâu, sau khi đến gần tràn ngập một cỗ mùi tương nồng đậm, hẳn là dưa ướp muối, anh nhanh chân tiến đến tháo kính đen xuống, hỏi: "Chào các cụ, xin hỏi trưởng thôn..... Có thể đến đâu tìm được?"

Mấy bà cụ kia nhìn thấy Trì Mộ tiến đến liền im bặt, một bà cụ mập mạp trong đó đánh giá anh vài lượt, lúc này mới vươn một tay, chỉ về một phương hướng, dùng thanh âm khàn khàn nói: "Bên kia —— Chính là nhà trưởng thôn."

Móng tay bà cụ này rất dài, ố vàng còn cong, khớp xương ngón tay có chút vặn vẹo biến dạng, tựa hồ thời trẻ làm việc đồng áng nhiều, mặc dù Trì Mộ đối với nhân dân lao động kinh trọng cao quý, nhưng cánh tay bà cụ kia rất quỷ dị, cứ như một vị yêu quái tu luyện còn chưa thành công. Nhưng còn có chút kỳ quái chính là, phương thức trao đổi trong thôn F này —— Chính là nói tiếng phổ thông, theo lý mà nói, loại thôn nhỏ hẻo lánh này, thôn dân đều phải nói phương ngôn bản địa, nhưng tại sao họ cư nhiên dùng tiếng phổ thông đối thoại, thật kỳ lạ.

Trì Mộ không suy nghĩ nhiều, tiếp tục đi về phía trước, đi ngang qua một nhà vệ sinh công cộng tản ra mùi nồng nặc, xuyên qua ngôi trường tiểu học Hy Vọng do dân xây đang giờ lên lớp —— Bên trong truyền đến tiếng đọc bài lanh lảnh, tựa hồ đang học —— Cái gì《 quỷ 》trong tác phẩm quý báu 《 Sưu Thần Ký 》có một bé trai đang bị phạt đứng, cúi đầu đứng ngoài phòng học khóc.

Trì Mộ nhớ tới mình khi còn bé cũng từng làm như vậy, song mỗi lần đều là cha quăng cho giáo viên một xấp tiền xong giáo viên lập tức xin lỗi.

https://thuviensach.vn

Ở trong thôn, dạo loanh quanh hồi lâu, phía sau đuổi theo một đám trẻ nghịch ngợm trong thôn tựa hồ chưa từng gặp người lạ bao giờ, nhất là mũi Trì Mộ còn đeo một cặp kính mắt, bản thân anh cũng rất đẹp trai, thân cao 1m85, gia đình giàu có, tiêu chuẩn X nhị đại, dựa theo lời mình hay nói chính là "Hoa dạng mỹ nam vô địch vũ trụ người gặp người thích", càng khiến mọi người trong thôn cố chấp vây xem.

(Tiêu: Nhị Đại là thuật ngữ dùng để chỉ các cậu ấm, cô chiêu thuộc thế hệ 8X của các chủ công ty, tập đoàn hoặc con cái cán bộ làm to ở Trung Quốc.)

Chẳng qua lâu như vậy mà vẫn không nhìn thấy người trưởng thành trong thôn F, tựa hồ tất cả đều là trẻ con và người già, có thể đều đã ra ngoài làm việc rồi chăng, Trì Mộ có chút không nói nên lời, rốt cuộc dưới sự chỉ dẫn của người thứ n tới được nhà trưởng thôn.

Trưởng thôn họ Thác Bạt, tên đầy đủ là Thát Bạc Dã. Theo lời ông ta nói tổ tiên từng là một tiểu vương gia nào đó của Bắc Ngụy, làm trưởng thôn này đã gần 30 năm, khi Trì Mộ tìm được ông ta, ông cụ đang đút cơm cho một con mèo mập đen tuyền, nhìn thấy người lạ tới lại mơ hồ lộ ra ý cười, buông con mèo kia ra sang sảng bắt tay với Trì Mộ: "Xin chào, cậu chính là học trò mà thầy Ngụy đề cử tới đúng không."

Con mèo lớn bất mãn ngoao một tiếng, chuông mèo cực đại trên cổ lay động vài cái, Trì Mộ liếc mắt nhìn cái lục lạc có chút quá lớn kia, quay đầu nói với trưởng thôn: "Đúng vậy, tôi là Trì Mộ, lần này quấy rầy rồi."

Trưởng thôn cười ha ha: "Phiền toái gì mà phiền toái chứ? Đã đến đây rồi cậu cứ coi đây như nhà mình là được! Mấy ngày này cậu cứ ở nhà khách của thôn, mặc dù không bì kịp với nội thành, nhưng vẫn tương đối sạch sẽ, thức ăn vân vân cũng cung ứng, tôi đều đã chuẩn bị xong, chúng ta đi xem chỗ ở của cậu trước nhé?"

https://thuviensach.vn

Trưởng thôn thật sự là người tốt! Trì Mộ ở trong lòng yên lặng rơi lệ, anh vừa rồi ở trên chiếc xe liều mạng chạy như bay kia dính một thân mùi khó ngửi, bụng lại đói liên tục cần bổ sung thức ăn, vội vàng theo sát trưởng thôn, chỉ có con mèo béo màu đen nọ ở phía sau meo meo kêu mãi.

Nhà khách ở thôn quay về hướng đông, tựa hồ là kiến trúc dễ thấy nhất thôn, ước chừng ba tầng, cùng loại kiến trúc với ký túc xá học sinh, rất nhanh, chủ nhà khách tự mình ra cửa nghênh đón —— Là bà cụ chống quải trượng lưng gù mắt còn bị lé.

Trưởng thôn nói còn phải về nhà cho mèo ăn, bảo Trì Mộ đừng ngại, có vấn đề gì thì tìm ông ấy, hơn nữa người hát anh muốn phỏng vấn ở ngay đầu thôn tây, cũng họ Thác Bạt, nơi đó chỉ có một tòa nhà rất dễ phân biệt vân vân, giống như ông nội trong nhà dặn dò hồi lâu, mới vội vàng chạy trở về.

Người trong thôn này thật tốt, Trì Mộ nhỏ giọng cảm thán, rất nhanh liền bị bà cụ mắt lé kia kéo vào trong phòng.

Đại sảnh tiếp đãi của nhà khách kỳ thật không lớn, cũng chỉ khoảng mười mét vuông, chỉ có một quầy, sau quầy có giường, sofa TV các loại, tựa hồ cuộc sống thường ngày của bà cụ ngay tại nơi này.

Bà cụ tự xưng họ Phùng, vào thời kháng Nhật được gả vào thôn này, nếu ấn theo niên đại thời ấy mà nói, bà cụ này ít nhất không phải một trăm thì cũng chín mươi tuổi, tuyệt đối là lão thọ tinh.

"Cậu nhóc ở đây mấy ngày hả?" Trì Mộ cung kính cười, chung quy cảm thấy bà cụ đều không nhìn anh, cả người khó chịu, nhỏ giọng giải thích: "Con dự định ở đây hai ngày, chuẩn bị phỏng vấn xong ông Thác Bạt rồi đi, thật sự đã quấy rầy quá rồi." Kỳ thật là kinh phí không đủ.

Bà cụ Phùng cười hiền lành, từ trên người lấy ra một xâu chìa khóa: "Đưa cho cậu, đây là phòng của cậu, có vấn đề gì cứ tìm tôi."

https://thuviensach.vn

Phòng của anh ngay tầng một, mã số là 106, trong phòng rất sạch sẽ, ra giường chăn mền gì gì đó trắng nõn còn có mùi nắng, phòng trang hoàng cũng rất mộc mạc, giấy tường trắng nõn, sàn nhà là đá cẩm thạch sẫm màu. Trong phòng chỉ có một TV 21 inch hiệu gấu trúc, giường đôi, một toa lét kiểu mở, cùng với một phòng tắm nhỏ chiếm diện tích rất nhỏ.

Trì Mộ lúc này mới cảm giác cả người mình đều đau, thở dài một hơi, tùy tiện ném ba lô trên lưng lên giường, chính mình cũng té xuống, mò tìm một điếu thuốc, hung hăng hút vài hơi xong, lấy di động ra dự định gọi cho người trong nhà báo bình an.

Điện thoại nhanh chóng kết nối, không biết là ai nhận máy, đầu dây bên kia tựa hồ tín hiệu không tốt, Trì Mộ vừa định nói "alo", đột nhiên cảm giác vành tai bị một cái gì đó liếm trơn dính ẩm lạnh, anh theo phản xạ cả người run lên quẳng điện thoại di động ra ngoài, dùng tay kia bưng kín lỗ tai, thân thể như phản xạ có điều kiện nhảy dựng lên, kinh ngạc nhìn về phía sau anh.

Móa! Vừa rồi..... Là cái gì? Không có thứ gì ở đó, Trì Mộ nhỏ giọng mắng, phát hiện phía sau không có thứ gì cả, thở hổn hển vài cái bình tĩnh lại, nhìn ánh nắng bên ngoài đang gay gắt, cũng không để ý nữa.

Chỉ có điều anh không biết chính là, khi vừa rồi anh đặt điện thoại di động iphone bên tai, trong loa điện thoại trống rỗng đã vươn ra một đầu lưỡi đỏ máu, dâm mỹ mà liếm lên tai anh.

Đúng rồi! Iphone! Đây chính là Iphone anh mất một tháng phí sinh hoạt để mua! Đó là minh chứng anh cũng từng làm điếu ti tiên sinh nha!!!! Trì Mộ vội vàng muốn nhặt điện thoại di động lên, nhưng dựa theo nơi vừa rồi anh quẳng điện thoại.....Căn bản không thấy!

(Tiêu: Điếu Ti là chỉ những cô gái kém nhưng tâm địa thiện lương, tính cách ôn hòa, chăm chỉ tiến bộ vì nỗ lực học hành mà bù đầu bù cổ, nội tâm

https://thuviensach.vn

tình cảm phong phú mà nội liễm, nhưng vì túi tiền eo hẹp, diện mạo bình thường, lưng hùm vai gấu, mà tâm sinh tự ti.)

Kỳ lạ, chạy đi đâu rồi? Vừa nãy rõ ràng còn nghe thấy tiếng điện thoại rơi mà..... Trở về trường nhất định phải mua vỏ mới rồi.....

"Cậu đang tìm cái này sao?" Thình lình, dưới giường vươn ra một bàn tay thối rữa, trên tay cầm iphone của anh, trên bàn tay thối rữa này mọc đầy lông xanh, có chỗ đã mưng mủ, xanh, đỏ, tím đủ loại màu sắc trộn lẫn cùng nhau, Trì Mộ thậm chí còn có thể nhìn thấy một ít trùng màu da đang giãy giụa trong thịt.....

"A.....!" Trì Mộ hét lên một tiếng, theo phản xạ muốn tránh về phía sau, vậy mà bàn tay thối rửa kia xoay cổ tay một cái, bắt được mắt cá chân anh, thoáng cái đã kéo anh xuống dưới giường.

Dưới giường cái gì cũng đều nhìn không rõ, Trì Mộ sợ đến mồ hôi lạnh tuôn ra, cảm giác trái tim đều sắp nhảy khỏi ngực, nhưng anh vẫn theo phản xạ khi bàn tay kia sắp kéo cả người anh xuống, nắm được chân giường.

Dưới giường tựa hồ có một cái hố rất to, dù sao Trì Mộ cảm giác tựa hồ như tiến vào trong hư không, bàn tay chỉ bắt được mắt cá chân anh kia như trước gắt gao túm chặt lấy anh, anh ra sức vẫy chân, thậm chí dùng một chân khác hung hăng đạp cái tay kia đều chẳng ăn thua gì.

"Cứu mạng a! Có ai không!.....Cứu mạng a!" Trì Mộ tê tâm liệt phế gào to, cảm giác mình đã bị dọa đến cả người cũng bị mất sức lực, nhưng cái tay duy nhất bắt được chân giường kia lại bám chặt không tha, rất nhanh, anh chợt nghe cửa phòng mình mở ra, một người chầm chậm đi tới trước mặt anh.

Từ góc độ của Trì Mộ chỉ có thể nhìn thấy người sắp tới sở hữu một đôi chân bó, chống một cây quải trượng, từng chút một di chuyển tới trước mặt anh, đây..... Hắn là bà cụ Phùng!

https://thuviensach.vn

Má má ơi, đây tới cùng là xảy ra chuyện gì, mình vẫn là người kiên định theo chủ nghĩa Mác - Lê Nin nha nha nha nha nha! Trì Mộ trong lòng rít gào, nhưng mở miệng lại nhịn không được khóc gào: "Bà cụ ơi cứu tôi tôi ở dưới cái giường chết tiệt nơi này của bà ma quỷ lộng hành a a a a a a a!"

Bà cụ cái gì cũng không hề nói, chỉ cười hắc hắc, giơ cao quải trượng lên, hung hăng hướng về phía bàn tay bắt lấy chân giường của Trì Mộ đánh xuống.

Trì Mộ hét to một tiếng, buông lỏng tay.

Đợi đến khi dưới giường một lần nữa khôi phục yên tĩnh, bà cụ Phùng thần sắc như thường thu dọn đồ đạc của Trì Mộ, chống quải trượng, run run rẩy rẩy rời khỏi phòng 106.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 6

Chương 2: Anh Ơi, Khăn Quàng Đỏ Của Em Đâu? (A)

"A! Cút ngay! Cút ngay!" Trì Mộ lớn tiếng kêu lên, thoáng cái nhảy dựng dậy, bất chấp trên đầu bị đánh sưng như cái bánh bao, khóc thét ở trong không gian nhỏ hẹp ngồi làm động tác đá chân.

Ưm.....Chờ một chút.....Anh thở hổn hển vài cái, sao mình..... Lại ở trong chiếc xe nhỏ đến thôn F, nhìn thấy người đang ngồi xe bên cạnh dùng ánh mắt khác thường nhìnanh,lại ngửi được loại mùi khó chịu trộn lẫn giữa mùi lạ và khói thuốc trong xe kia, Trì Mộ nhất thời chưa kịp phản ứng, chỉ có thể cười khan vài tiếng, chiếc xe tải lại thoáng cái ngừng lại.

"Gặp ác mộng sao, tới cửa thôn F rồi! Nhóc con cậu có thể xuống xe rồi!" Lời chú tài xế vẻ mặt tang thương phía trước nói cơ hồ giống nhau như đúc, mà Trì Mộ đã sớm không thể chờ được nữa cầm ba lô củaanhlên, từ cửa xe nhảy xuống.

Trời ơi trời ơi, đợi đến khianhlần thứ hai chân thật bước trên mảnh đất này, không nhịn được sững sờcó chút cảm giác quái dị. Cho tới bây giờ,anhcòn có thể cảm giác được lực độ của bàn tayghê tởm kia bắt được mắt cá chânanh, Trì Mộ vừa ngồi xổm xuống nhìn, theo lý thuyết lực độ củabàn tay thối rửa kia cực kỳ lớn, trên cơ thể mình hẳn sẽ để lại dấu vết, nhưng.....Anh vừa cúi đầu nhìn, chỗ mắt cá chân vết bầm nào cũng không có.

Chẳng lẽ vừa rồi mình chỉ là.....Nằm mơ? Trời ơi trời ơi, nhưng thật sự quá chân thật mà, loại cảm giác này thật là.....bà cụ trong nhà khách, bàn tay dưới giường kia cùng với một kích chí mạng cuối cùng bà lão Phùng

https://thuviensach.vn

choanh, đều khiếnanhcảm thấy sởn tóc gáy, nhưng lúc mìnhbịcái tay kia túm xuống, rõ ràng.....Đã chết mà!

Đúng! Đó chính là cảm giác tử vong.

Cảm giác hít thở không thông, cảm giác áp bức và sợ hãi sâu sắc dồn nénanhsụp đổ.

Cơn ác mộng này thật sự quá mức chân thực..... Chờ một chút, trong mơ mình..... Hắn đã chết rồi, giấc mộng này thật sự quá đáng sợ. Trì Mộ nghĩ tới đây nhịn không được cả người run lên, mẹ nó, một đại lão gia cư nhiên bị cơn ác mộng này dọa sợ, còn ra thể thống gì!

Trì Mộ hừ một tiếng, đối với tâm lý của mình vừa rồi cười nhạo một tiếng, điều chỉnh tốt trạng thái, lại từ trong ba lô lấy ra một chai nước, một lần nữa mang kính đen, lúc này mới bước lên con đường thôn F.

Bởi vì thôn F đã sớm vượt qua Nhạn Môn Quan, cho nên ánh mặt trời nơi này mặc dù gay gắt, nhưng gió thổi qua cực kỳ lạnh,anhmau chóng từ trong ba lô lấy ra áo khoác màu lam giống như tronggiấc mơ, sau khi mặc xong, đi thẳng về phía thôn.

Hết thảy đều giống như đã từng quen thuộc.

Bù nhìn diện mạo dữ tợn, các bà cụ với chum tương trước cửa tản ra mùi thơm, nhà vệ sinh công cộng phát ra mùi thối nồng đậm, cùng với bé trai bị phát đứng ngoài cửa phòng học của trường tiểu học kia..... Hết thảy đều quen thuộc là vậy, giấc mộng này thật sự quá mức chân thật.

Trì Mộ mặc dù đối với giấc mộng kia khinh thường không quan tâm, nhưng lúc này lại không thể không tin, giấc mộng này.....Cùng hiện thực thật sự quá giống nhau.....Nghĩ đến cái tay dưới sàng kia, lònganhhãy còn sợ hãi, mặc dù mình là người theo thuyết vô thần kiên định, nhưnghết thảy phát sinh trong mộng khủng bố đến vậy, hơn nữa đã bị ảnh hưởng của tác

https://thuviensach.vn

phẩm phim ảnh, chẳng lẽ mình tựa như 《 Tử Thần Đã Đến 》, có thể biết trước sinh tử?

(Tiêu: "Tử Thần Đã Đến" kỳ thật là phim Final Destination)

Nghĩ tới đây, Trì Mộ lấy ra điện thoại iphone của mình, vừa rồianhđã quên một chi tiết, đó chính làlúc anh gọi về nhà báo bình an, trong điện thoại tựa hồ có thứ ghê tởm gì đó đã liếmanhmột cái?Thật là kỳ quái mà, hay là thí nghiệm ngay tại đây xem?

Nhìn thấy những đứa trẻ xoay quanh bênanh, lại nhìn ánh mặt trời trên đầu, Trì Mộ lấy điện thoại diđộng ra, trượt màn hình mở khóa —— Đệt mợ nó! Không có tín hiệu à.....Nhưng mà còn có một điểm cực kỳ quái lạ, số trong danh bạ điện thoại tựa hồ đã bị format vậy, một số liên lạc cũng không có, hơn nữa những tin nhắn mms wechat vân vân từng gửi trước đó tất cả đều không thấy bóng dáng, chỉ có hộp thư nháp có một tin nhắn lưu lại —— Dưới giường 106 nhà khách có quỷ.

Dưới giường 106 nhà khách có quỷ.

Trì Mộ sau khi nhìn thấy tin nhắn này lập tức cảm giác ót mình đều có chút tê dại, đây là ý gì? Là ai động tay động chân trên điện thoạianh? Mình từ khi tỉnh lại tuyệt đối không có khả năng bấm xuốngtin nhắn này, rốt cuộc là ai.....Chẳng lẽ vừa rồi những người ngồi xe chung vớianhsao?

Không không không..... Bọn họ bèo nước tương phùng, hơn nữa mình vẫn luôn dựa vào cửa sổ mà ngồi, điện thoại di động đặt trong túi quần kề sát cửa sổ, người khác tuyệt đối không có khả năng lấy được, chẳng lẽ..... Đây chính là mình viết xuống sao? Để làm gì..... Chẳng lẽ là..... Nhắc nhở sao?

Đệt mẹ nó! Đùa kiểu gì thế này! Trì Mộ hung tợn mắng với cái điện thoại một tiếng, đám trẻ con một bên vây quanhanhlại vỗ tay kêu lớn: "Đệt mợ nó đệt mợ nó đệt mợ nó!....."

https://thuviensach.vn

"Cút cút cút, đi chỗ khác chơi!" Trì Mộ có chút khó chịu,anhchửi mẹ mẹ vài câu, vội vàng đi nhanhvài bước, nghĩ muốn tránh khỏi đám con nít vây quanhanh, không ngờ tới bọn trẻ này đồng loạtvỗ tay kêu to "Đệt mợ nó" cũng đi theo.

Trong lúc nhất thời trong thôn nhỏ yên tĩnh mọi người cơ hồ đều được nghe thanh âm câu đệt mợ nó kia, đám trẻ con này muốn nghịch thiên hả! Trì Mộ mặc dù tự cho mình là đàn ông chân chính, không có ý muốn so đo với trẻ con, chỉ có thể nhanh bước, chạy về phía trước, vậy mà đám con nít này như ong bắp cày vù vù đuổi theo, còn kêu "Đệt mợ nó",anhphiền lòng ghê gớm, đột ngột rẽngoặt, bắt đầu chạy.

Hết thảy đều giống như đã từng quen biết, chắc chắn. Anh căn bản chưa từng tới thôn F, nhưng tại sao mình lại quen thuộc đường sá nơi này như vậy? Hay là vừa rồi ở trong mộng mình đã đánh một vòng hỏi thăm rất nhiều người mới quen thuộc chăng.....

Bọn trẻ phía sau vẫn đuổi theoanh, giống như một đám chó nhỏ chơi đùa nhốn nháo, Trì Mộ thậm chícòn đi ngang qua nhà khách một lần, hoảng hốt nhìn thấy bà cụ Phùng ngồi ở đại sảnh, đôi mắt lé kia, cái gù trên lưng kia, quải trượng cầm trong tay kia.....Giống như đúc trong giấc mộng.

Mình.....Thật sự.....Từng đi qua đây trước kia.

Trì Mộ càng nghĩ càng khó chịu, không nhịn được sợ đến toát mồ hôi lạnh, tăng tốc lực, chạy về phía trước.

Đám con nít chết tiệt! Trì Mộ vừa thoát khỏi đám trẻ con này, chợt nghe phía sau xa xa truyền đến một tràn tiếng vang hí kịch tao nhã ê a áo áo: "Lương thần mĩ cảnh nại hà thiên..... Thưởng tâm duyệt sự thùy gia viện....."

Người hát hí khúc này dùng giọng hát kinh kịch tiêu chuẩn nhất, thanh âm mặc dù có chút trầm thấp hùng hậu, nhưng thanh âm vô cùng sắc bén,

https://thuviensach.vn

độc thoại nói năng rõ ràng lưu loát, tựa hồ người xướng này là xuất thân đào tạo chính quy, chân Trì Mộ rốt cuộc không chịu được khống chế, thẳng tắp đi tới.

"Triêu phi mộ quyện, vân hà thúy hiên....." Chuyển qua một khúc ngoặc, phóng mắt nhìn lại liền phát hiện mình đã đi tới một khoảnh sân rộng rãi, ở giữa là một sân khấu kịch dựng trong thôn, trên khán phòng đối diện bày ghế gỗ dài mộc mạc, lúc này trên sân khấu kịch lộ thiên trống trải có một người mặc hí phục màu hồng nhạt đang đưa lưng về phíaanhlàm một ít văn hí, đây là một ngườiđàn ông.

Người đàn ông mặc trang phục hí khúc thật dài, tư thế ưu mỹ mà xoay một vòng, thuần thục vung ống tay áo, mị nhãn ném đi, thẳng tắp nhìn về hướng Trì Mộ.

Mẹ kiếp, người đàn ông này quá đẹp! Xinh đẹp không giống con người, trong lòng Trì Mộ khẽ chửi một câu, vội vàng đi qua đó, người đàn ông xướng hí thản nhiên cười, cởi hí phục trên người xuống, nhảy khỏi sân khấu, vươn tay: "Xin chào, tôi là sư phụ chịu trách nhiệm dạy ở đây, Hạ Duy An."

Hạ Duy An là một anh chàng cực kỳ đẹp trai, thoạt nhìn rất trẻ tuổi chỉ khoảng hai mốt hai hai tuổi, mặc áo sơ mi chữ T chữ đen nền trắng vô cùng đơn giản, bên ngoài khoác một cái áo khoác thể thao Nike màu đen, mặc quần jean xanh da trời, chân mang một đôi giày thể thao thuần trắng, thoạt nhìn cũng là hàng hiệu, cười rộ lên mắt như một vầng trăng non, còn có thể nhìn thấy hai răng nanh nhỏ, thật là một chàng trai vô cùng trẻ trung và thanh thuần.

Chàng trai này rất giống G, nhưng không biết là trên hay dưới, hắc hắc! Trì Mộ khoa trương gật đầu, bộ dáng đột nhiên tỉnh ngộ, vươn tay, chần chờ nói: "Tôi là Trì Mộ, tới đây ——" Những lời này chưa nói hết, Hạ Duy An đối diện thoáng nở nụ cười: "Tôi biết tôi biết, anh là nghiên cứu sinh của

https://thuviensach.vn

đại học C đúng không, lần này tới là để phỏng vấn về hát nghệ thuật đúng không."

"A....." Chẳng lẽ chuyện mình sẽ tới thôn F mọi người đều biết? Trì Mộ trong lòng hừ một tiếng, vừa muốn nói gì đó, Hạ Duy An đối diện lại bật cười: "Tôi cũng học đại học C, chỉ có điều tôi là học viện Âm Nhạc, năm nay năm thứ tư, chào sư ca."

"A! Cậu cũng là đại học C!" Trì Mộ khẽ cảm thán, không ngờ trong thôn nhỏ hẻo lánh như vậy còn có thể gặp gỡ bạn học, hơn nữa câu sư ca mềm mại kia đích thực là đâm vào lòng anh! Trì Mộ ha ha cười một tiếng, cùng Hạ Duy An tùy tiện tìm một cái ghế gỗ ngồi xuống, hai người tùy ý hàn huyên đôi câu về trường học vân vân, Trì Mộ liền không thể chờ được hỏi: "Duy An, trong thôn này có ma quỷ lộng hành không.....?"

Chân mày xinh đẹp của Hạ Duy An cau lại, "Ma quỷ lộng hành?....." Nói rồi, cậu ta trầm tư trong chốc lát, hồi lâu sau mới tiếc nuối nói: "Anh đang làm nghiên cứu sao, ngại quá, em chưa từng nghe nói."

"Vậy..... Có chuyện ma gì không?" Trì Mộ có chút thất vọng, nhưnganhvẫn kiên nhẫn hỏi, dù saomình ở trong mộng đã từng chết một lần, hiện giờ ngẫm lại vẫn chột dạ sợ muốn chết.

"Anh nói chuyện ma à.....Em nghĩ đã, ừm....." Hạ Duy An suy nghĩ hồi lâu, do dự nói: "Em hình như biết một chuyện ma tiểu học trong thôn..... Hình như là truyện ma khăn quàng đỏ trong trường học gì đó."

Khăn quàng đỏ? Haha, Trì Mộ cười cười, giả vờ muốn ghi chép từ trong ba lô lấy ra quyển sổ, giả vờ ghi chép: "Xin kể tường tận."

"Thôn này rất nghèo, cho nên thường có đóng góp xã hội đưa quần áo tới, có một lần trong trường thống nhất phát khăn quàng đỏ mới, về sau có một bé trai học lớp ba tiểu học đánh mất khăn quàng đỏ, giáo viên quở mắng nó một chút, bé trai luẩn quẩn trong lòng nên từ lầu bốn nhảy xuống,

https://thuviensach.vn

bể đầu mà chết, về sau nghe nói, quỷ hồn của bé trai này thường xuyên dạo chơi trong trường, gặp người liền hỏi khăn quàng đỏ ở đâu."

Trì Mộ giả bộ khiêm tốn lắng nghe, thỉnh thoảng còn ghi chép: "Khăn quàng đỏ? Tôi nhớ rồi, có phải là khăn quàng đỏ ngay trên người nó?" Anh nói như vậy, Hạ Duy An lại bật cười: "Anh biết câu chuyện này?"

"Không đúng không đúng....." Anh vội vàng lắc tay, ha ha cười một tiếng: "Bình thường chuyện ma không phải đều thế sao? Trẻ con đã chết, nhưng kỳ thật nó một mực cưỡi lừa tìm lừa đúng không?"

Hạ Duy An lắc đầu: "Kỳ thật phương diện này còn có đùa trong đùa nữa, bé trai này cũng không mất khăn quàng đỏ, mà bị chị gái của nó trêu đùa nhét vào trong cổ nó, bé trai lúc ấy mang mà không để ý, kết quả cô chị sau khi nhìn thấy em trai đã chết, bản thân sợ hãi không thôi, cũng nhảy giếng."

Trì Mộ méo miệng, thật sự không nhịn được chửi ầm: "Mẹ kiếp, câu chuyện này còn chưa hết đúng không, bởi vì mẹ của họ nhìn thấy con mình đều chết hết, cho nên bà ta cũng tự sát."

Hạ Duy An phá lên cười, tiếp tục nói: "Không sai không sai, kỳ thật chính là như vậy, song bé trai này rất ác độc, nó sẽ không ngừng hỏi anh khăn quàng đỏ ở đâu, nếu anh nói anh không thấy khăn quàng đỏ, nó sẽ móc khăn quàng đỏ của nó ra siết chết anh, nếu anh nói khăn quàng đỏ ngay trên người anh nó cũng sẽ giết anh.....Bởi vì anh đã biết quá nhiều. Nhưng mà mặc kệ nói thế nào, anh đều sẽ chết."

"Trời ơi trời ơi trời ơi.....Đây là logic tuần hoàn sao..... " Trì Mộ thầm kinh ngạc, vừa muốn nói gì đó, phía sau liền truyền đến một tràn tiếng thút thít: "Anh ơi anh ơi, anh nhìn thấy khăn quàng đỏ của em đâu không?"

Trên không trung ánh mặt trời đang gay gắt, chẳng lẽ ban ngày sáng sủa ma quỷ cũng lộng hành sao!

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 6

Chương 3: Anh Ơi, Khăn Quàng Đỏ Của Em Đâu (B)

"Anh ơi anh, anh có nhìn thấy khăn quàng đỏ của em đâu không?" Phía sau truyền đến tiếng khóc u oán khiến Trì Mộ thoáng cái cứng còng thân thể, Hạ Duy An bên cạnh càng kinh ngạc quay đầu nhìn lại, liếc mắt một cái liền nhìn thấy phía sau mình đứng một cậu bé.

Bé trai mặc một thân đồng phục thể dục có chút bạc màu, tóc cạo đầu đinh, trên người những chỗ có thịt là mảng lớn vết máu màu đỏ bầm, giờ phút này, bé trai đang không ngừng lấy mu bàn tay dụi mắt, thỉnh thoảng còn dùng con mắt mong chờ nhìn hai người, hy vọng hai người có thể cung cấp đầu mối về khăn quàng đỏ, mà cặp mắt thật to kia lại giống như thằng bé trong ——《 Lời nguyền 》, không hề có tròng trắng.

Hạ Duy An nhìn thoáng qua sắc mặt trắng bệch, vội vàng cứng còng thân thể, thoáng cái xoay người, lặng lẽ kề sát qua Trì Mộ một bên đã sớm trắng mặt, thân thể cũng không dám xoay tí nào, lén lút hỏi: "Chúng ta nên làm gì đây?"

"Anh nhìn thấy không, đứa bé kia không có tròng trắng..... Hơn nữa anh nhìn thấy không, nó không có bóng....." Hạ Duy An run rẩy môi, sắc mặt tái nhợt, tay lại gắt gao bấu băng ghế dài dưới thân, tiếp tục nói, "Trời ơi, đây rõ ràng là ban ngày....."

"Mẹ kiếp....." Trì Mộ khẽ mắng một tiếng, nói với cậu ta, mặc dù vẫn khá sợ con quỷ con này, nhưng so sánh với bàn tay thối rửa trong giấc mộng nọ..... Mặt mũi đứa bé này coi như đẹp đẽ, anh vừa mới quay đầu muốn quan sát gần hơn chút, liền nhìn thấy mặt đứa bé kề lại, cách mặt anh

https://thuviensach.vn

chưa tới 5 milimet, há miệng là có thể cảm nhận được hơi lạnh khi nói ——— "Anh ơi, anh nhìn thấy khăn quàng đỏ của em không ———"

"Mẹ kiếp....." Trì Mộ sợ đến thoáng cái ngã nhào trên đất, không đợi Hạ Duy An đang muốn kéo anh lên, thân thể bé trai không nhúc nhích, cổ lại thoáng cái như cao su kéo dài, khuôn mặt thoáng cái đưa tới trước mặt anh: "Anh ơi, khăn quàng đỏ của em đâu ....."

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, không đợi Trì Mộ phản ứng, bé trai đã há miệng che kín răng nhọn, thoáng cái nuốt đầu anh xuống.

Tựa hồ có chỗ nào đó không đúng.

Đợi khi Trì Mộ tỉnh dậy, phát hiện mình như trước đang bên trong chiếc xe khách tả tơi kia, không khỏi cảm giác được một cỗ rét lạnh. Lần đầu tiên, anh gặp cơn ác mộng chính là bàn tay dưới sàng kia, sau đó tay túm anh xuống thì anh liền tỉnh dậy, ngay sau đó anh đụng phải Hạ Duy An và bé trai, anh lại bị bé trai ăn, anh tỉnh dậy..... .

Dường như bản thân đã tiến vào một vòng luẩn quẩn vô tuyến luân hồi, khi mình nghĩ sẽ chết, anh đều tỉnh dậy.....

Đúng, chính là vòng luẩn quẩn này.....

Chiếc xe khách đúng lúc này ngừng lại, phía trước chú tài xế xoay đầu sang, nói ra lời giống hệt hai lần trước: "Tới cửa thôn F rồi! Nhóc con cậu có thể xuống xe rồi!"

Trì Mộ mờ mịt "ờm" một tiếng, cầm ba lô của anh, chậm rì rì xuống xe.

Một lần nữa từ trong ba lô lấy ra áo khoác mang kính đen, Trì Mộ có chút mê mang nhìn bốn phía, vừa rồi..... Đúng.....Còn có điện thoại di động.....Anh vội vàng lấy điện thoại di động ra, mở khóa màn hình, phát hiện điện thoại di động chẳng những không có tín hiệu hơn nữa bộ nhớ tin

https://thuviensach.vn

nhắn điện thoại trống không, chỉ có trong hộp thư nháp có một tin nhắn —— Bé trai hỏi khăn quàng đỏ ở đâu là quỷ.

Cảm giác đầu tiên của Trì Mộ khi nhìn thấy thư nháp này, đó là ót dâng lên một cỗ rét lạnh, lủi thẳng lên đỉnh đầu. Lại kéo lên trên một cái, càng thêm kinh dị, chính là cái xuất hiện trong mộng kia —— Dưới giường 106 nhà khách có quỷ.

Trì Mộ cảm giác trái tim mình đang cuồng đập, trong thân thể tựa hồ tất cả bộ phận trong cơ thể cũng đã đình chỉ công tác, chỉ có con mắt gắt gao nhìn chằm chằm điện thoại di động của mình, thật lâu không thể xoay người lại —— Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra! Tại sao điện thoại di động trong hiện thực cuộc sống có thể ghi chép cảnh trong mơ của mình!

Thật lạ lùng!

Mày phải tỉnh táo mày phải tỉnh táo, Trì Mộ nhỏ giọng khuyên mình, bắt đầu suy nghĩ tiền căn hậu quả: Nếu dự cảm của mình chính xác, mình nhất định đã tiến vào vòng luẩn quẩn quanh co của thời gian nào đó, nếu là vậy.....

Trì Mộ cười, sự tình bất quá tam, ông đây, nếu đã tới, cứ nhìn xem đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì!

Chẳng biết tại sao, Trì Mộ thình lình cảm giác trên người tràn ngập một luồng sức mạnh vô cùng vô tận, anh ngốc hề hề xoa thắt lưng cười to một tiếng vì mình cổ động, sau đó xoải bước hướng về phía thôn F.

Phong cảnh ven đường cùng cảnh trong mộng giống nhau như đúc, hơn nữa mặt của người già trong thôn này anh đều có thể nhận ra, Trì Mộ hung tợn đuổi đám trẻ phía sau anh, ở trong thôn quen thuộc mà đánh một vòng tròn, đi tới sân khấu kịch.

https://thuviensach.vn

Hạ Duy An giống hệt trong mộng, như trước đang hát hí khúc. Nhưng giờ phút này Trì Mộ không tiến lên, anh chọn đứng dưới một gốc đại thụ xa xa, cẩn thận quan sát nhất cử nhất động của cậu ta.

Hạ Duy An vẫn đang xướng Tây Sương Ký, đi bước nhỏ phân tán, mỗi một lần phất tay áo, cúi đầu khi độc thoại, cùng với ngón tay nắm hình hoa lan, đều khiến Trì Mộ cảm thấy mê muội —— Anh cho tới giờ chưa từng gặp một người đàn ông có thể đóng hí kịch hoa đán(diễn viên đóng vai con gái có tính cách hoạt bát hoặc phóng đãng đanh đá)—— Ừm, mà ngay cả Mai gia gia vĩ đại cũng không nặn ra được loại giọng yêu mị này!

"Lương thần mĩ cảnh nại hà thiên, thưởng tâm duyệt sự thùy gia viện....." Hạ Duy An chậm rãi xoay người, vung ống tay áo, một đôi mị nhãn như khóc như kể thẳng tắp nhìn về phía Trì Mộ ——"Khẩu hồ!" Đợi khi Trì Mộ kịp phản ứng, chính mình tựa như thiếu nữ hoài xuân thoáng cái phía sau cây, há hốc miệng thở phì phò.

Trời ơi trời ơi, Trì Mộ trước kia cũng không tin loại "Nai con nhảy nhót" của thiếu nữ hoài xuân trong tiểu thuyết ngôn tình, nhưng hiện giờ trái tim không ngừng đập binh binh lên, hơn nữa khuôn mặt vạn năm không đỏ của mình cư nhiên cũng đỏ rồi! O! M! G! Trong lòng Trì Mộ có chút loạn, nhưng nghe thấy tiếng bước chân phía sau, anh vẫn nhanh chóng quay đầu nhìn lại, nhìn Hạ Duy An đi tới tháo kính đen xuống: "Hắc, xin chào."

Hạ Duy An vẫn mặc trang phục như trong mộng, giờ phút này trên cánh tay lớn của cậu ta mặc hí phục nọ, nhìn thấy bộ dáng của Trì Mộ rồi trong nháy mắt có chút nghi hoặc, nhưng lập tức kịp phản ứng: "Anh là nghiên cứu sinh tới thôn sưu tầm hí khúc kia sao?"

Trì Mộ gật đầu, thái độ khác thường, thoải mái vươn tay: "Xin chào, tôi tên là Trì Mộ, tôi biết cậu." Hạ Duy An hơi thoáng kinh ngạc, tay vươn ra khựng lại một chút, sau đó mới bắt lấy tay anh, cười nói "A, vậy sao?"

https://thuviensach.vn

Trì Mộ bắt tay với cậu ta, giả vờ không bị bàn tay trơn mềm như con gái này hấp dẫn, nụ cười trên mặt vô cùng hiền lành: "Đúng vậy, tôi từng gặp cậu trong báo cáo diễn xuất của học viện âm nhạc, còn chút ấn tượng."

"A!" Hạ Duy An lập tức tỉnh ngộ, cười có chút ngượng ngùng: "Việc này....." Nói rồi, cậu ta cười áy náy, "Anh nói chính là lần diện xuất báo cáo đó sao, em nhớ khi ấy em chẳng qua được bổ sung cho đủ, đảm đương một đao mã đán(một vai diễn trong hí khúc, là nữ biết võ)....."

Kỳ thật Trì Mộ vốn chưa từng xem diễn xuất báo cáo hí khúc chuyên nghiệp gì, trong mắt anh, mấy khúc nhạc xưa y y nha nha này còn không bằng RAP hoặc nhạc điện tử, vừa rồi chẳng qua để có thể tránh bắt chuyện ngượng ngập với cậu ta, tùy tiện nói mò một câu, không ngờ Hạ Duy An còn có thể diễn vai đao mã đán..... Nghĩ đến đao mã đán vừa đá thương vừa múa thương trình độ cao, nhất thời anh cảm thấy muốn áp đảo con thỏ bạo lực khoác lớp da tiểu bạch thỏ thuần khiết này có chút khó khăn.....

Nhưng giờ khắc này, Trì Mộ chỉ có thể liều mạng gật đầu: "Đúng vậy đúng vậy, lúc ấy tôi nhìn hoa cả mắt, cậu giỏi quá." Hạ Duy An nghe cậu này con mắt cười đều híp lại thành một đường: "Phải không? Em cũng biết anh, sư ca."

Câu sư ca mềm nhũn này lại đâm trúng điểm G của Trì Mộ, cả người anh run lên một chút, mặt hơi đỏ lên, hỏi: "Này..... Em thật sự biết anh?"

"Đúng vậy." Hạ Duy An cười vô cùng trong sáng vô tư, "Học sinh khoa chính quy bọn em nhàm chán nhất, thích bình luận trai đẹp gái xinh gì gì đó, khuôn mặt này của anh nếu đã thấy một lần cả đời cũng khó quên đó."

Trì Mộ quả thật mặt mũi rất tuấn tú, hơn nữa gia cảnh tốt, mặc dù không tính là phú nhị đại, nhưng chí ít dính chút mép của quan nhị đại, chỉ có điều anh thiên tính vô cùng đơn thuần, ngay thẳng, một chút cũng không điệu

https://thuviensach.vn

bộ, anh em nghĩa khí cũng đậm, chưa từng trải qua chuyện xấu cướp bồ người khác gì, cho nên dành được rất nhiều cảm tình tốt.

Ừm.....Mặc dù cảm giác được người ta tán dương vẻ bề ngoài thế này rất quái lạ, nhưng có thể nghe thấy Hạ Duy An tán dương mình quả thật cao hứng muốn chết, anh vừa định mở miệng hỏi một câu, phía sau lại truyền đến tiếng vang kỳ quái ——

"Anh ơi, anh nhìn thấy khăn quàng đỏ của em không ——"

Trời ơi! Chẳng lẽ thứ trong mộng thật sự tồn tại sao!

Nụ cười của Trì Mộ còn cứng ngắc trên mặt, quay đầu liền nhìn thấy bé trai mất khăn quàng đỏ kia hai tay đang dán sát quần, dùng cặp mắt đen không có tròng trắng kia gắt gao nhìn ngó anh.

Hạ Duy An bị dọa giật mình, thụt lùi vài bước, há hốc miệng mấp máy hồi lâu, mới nghẹn ra một câu: "Thứ trong truyền thuyết kia ——" Những lời này còn chưa nói hết, Trì Mộ liền túm lấy tay cậu ta, theo con đường đi đến trong trí nhớ, vừa đi vừa nhỏ giọng hỏi: "Này, thằng bé kia làm sao mới có thể giải quyết được nó....."

Hạ Duy An còn chưa kịp phản ứng đã bị Trì Mộ kéo tay mang đi vài bước, cậu ta quay đầu lại nhìn thoáng qua bé trai máu me đầm đìa kia, dồn dập mà nhỏ giọng hỏi: "Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì....."

"Tôi đâu nào biết....." Trì Mộ cũng nghiến răng nghiến lợi mắng một tiếng, kỳ lạ, rõ ràng thôn xóm ban ngày vậy mà không có một ai, hơn nữa thằng bé kia cũng đã đuổi kịp họ, khóc sướt mướt rên rỉ: "Anh ơi anh ơi, khăn quàng đỏ của em không thấy đâu nữa, anh biết ở đâu không....."

Trì Mộ cảm thấy trong bụng cáu kỉnh, anh vội vàng quay đầu hỏi Hạ Duy An: "Làm sao mới có thể giải quyết thằng bé này —— Chờ một chút,

https://thuviensach.vn

tôi biết câu chuyện về nó, tôi chính là muốn biết phải làm sao đối phó nó ____"

Hạ Duy An sợ đến sắc mặt tái nhợt, nhìn thấy thằng bé vẫn đi theo sau họ kêu la, thở hổn hển mấy hơi mới nhỏ giọng hỏi: "Anh biết truyện ma này..... Em.....Em thì không biết....."

Không biết! Trì Mộ dùng sức, túm lấy Hạ Duy An thấp hơn so với anh, nhanh chóng xoay một cái, đưa cậu quẹo vào một con đường đất hẻo lánh trong thôn.

Kỳ quái, mặc dù rõ ràng là ban ngày, thế nhưng —— vừa rồi Trì Mộ từng dùng khóe mắt quan sát, bốn phía không người, con đường anh đi qua vừa rồi này cũng không có ai, tựa hồ anh và Hạ Duy An đã rơi vào trong mê cục mà nhóc quỷ kia đặc biệt chế tạo ra cho anh —— Một thôn trang giữa ban ngày ban mặt không một bóng người.

Trì Mộ tăng bước tiến, gắt gao túm lấy Hạ Duy An, muốn lên đi trước.

Nếu anh đoán không lầm, nhìn thấy loại quỷ này biện pháp tốt nhất hẳn là không để ý tới nó. "Bắt kịp nào! Mau lên một chút!" Trì Mộ ngắn gọn hạ mệnh lệnh, mà Hạ Duy An mặc dù có chút bối rối, nhưng vô cùng ngoan ngoãn, như trước tùy ý anh nắm tay.

Trì Mộ đi nhanh về phía trước, con đường đất này anh đã từng đi qua trong mơ, nếu nhớ đúng, con đường này sau khi quẹo trái là có thể đến nhà trưởng thôn Thác Bạt, nếu như có thể nhìn thấy một người..... Vậy là tốt nhất rồi.....

"Anh ơi anh, các anh có nhìn thấy khăn quàng đỏ của em không ——" Nhóc quỷ còn đang ở phía sau kiên nhẫn bền bỉ đuổi theo, không ngừng lặp lại những lời này, Trì Mộ cảm giác cả đầu đều biến thành khăn quàng đỏ rồi.....Chờ một chút, trong lòng anh chợt động, nếu dựa theo cảnh trong

https://thuviensach.vn

mơ của mình, quỷ nhỏ này hẳn là nhằm vào mình, tại sao bây giờ lại hỏi các anh?

"Anh ơi anh, em không có ác ý, em chỉ muốn hỏi anh có từng thấy khăn quàng đỏ của em không....."

Trì Mộ đánh một vòng, thật sự chịu không được bé trai phía sau lải nhải nói mãi nữa, thoáng cái từ trên mặt đất nhặt lên một cây gậy, bảo Hạ Duy An tránh xa một chút, quay đầu lại liền rống to: "Nhóc học sinh! Chẳng lẽ mày không biết lớn tiếng nói chuyện là rất không lễ phép sao? Còn nữa năm nay tao là nghiên cứu sinh năm hai rồi, mày hẳn nên gọi tao là anh nghiên cứu sinh chứ! Một chút lễ phép cũng không hiểu, anh cái đầu mày đó! Còn nữa, quan trọng nhất là! Tự mày làm mất khăn quàng đỏ tự mày không tìm được thì hỏi tao làm chi! Có phải muốn tao méc giáo viên không! Không! Tao sẽ méc phụ huynh mày! Tao phải cho phụ huynh mày nhìn thấy mày cư nhiên đã biến thành bộ dáng học sinh lì lợm dông dài chẳng biết cấp bậc lễ nghĩa không đoàn kết!"

Rít gào thần công của Trì Mộ vừa khai hỏa, một chuỗi lời dài này vừa nói, quỷ con đột nhiên ngừng bặt, bước tiến đi theo học cũng có chút loạn, nó trừng hai mắt thật to, đôi mắt không có tròn trắng này càng lộ vẻ khủng bố, vẻ mặt khó tin hỏi: "Anh..... Anh..... anh muốn méc mẹ em....."

Trì Mộ nhếch miệng nhe răng cười gằn một tiếng, hất cằm hừ ra tiếng: "Méc mẹ mày? Tao còn muốn đệt mọe mài đây!"

"Ai muốn đệt ta....." Phía sau truyền đến thanh âm càng thêm u ám, khiến Trì Mộ không cầm nổi lòng quay đầu lại, trợn mắt há hốc mồm nhìn phía sau chẳng biết từ khi nào xuất hiện một người phụ nữ tóc dài.(Tiêu: gõ tới đây ôm bụng cười lăn lộn =))))

Chẳng qua lưỡi của người phụ nữ này rất dài, vươn ra cả ngoài miệng, hơn nữa một tròng mắt đã toét ra, chỉ còn một sợi thịt màu đỏ nối liền, gió

https://thuviensach.vn

thổi qua, tròng mắt khó khăn lắm mới treo trên mặt kia còn lắc lư nữa.

Trì Mộ còn chưa kịp mắng chửi người, liền trong tiếng thét chói tai của Hạ Duy An mất đi ý thức.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 6

Chương 4: Nữ Quỷ Trong Chum Tương (A)

Khi tỉnh lại lần nữa trên chiếc xe tải tồi tàn kia, Trì Mộ đã cảm thấy mình bình tĩnh hơn rất nhiều. Xét thấy vừa rồi bản thân đã gặp qua mẹ của con quỷ nhỏ -- Nữ quỷ treo cổ, anh lập tức hiểu được tình cảnh của mình.

Sự bất quá tam, đây là lần thứ ba anh chết rồi, lần đầu tiên chết ở nhà khách, thứ hai thứ ba đều có liên quan đến thằng bé tìm khăn quàng đỏ, vậy có thể chứng tỏ rằng -- Anh thật sự đã đi vào một vòng luẩn quẩn gì đó, tựa hồ là tuần hoàn vô hạn gì đó.

Trong tác phẩm điện ảnh và truyền hình không phải thường viết như thế sao, một người tiến vào một khu vực nào đó, không ngừng lặp lại chuyện phát sinh một ngày nào đó, sau đó đạt được cảm ngộ nhân sinh nào đó, hoặc thu hoạch được kinh nghiệm gì quý giá, bây giờ thì hay rồi, mình cư nhiên cũng rơi vào trong đó.

Bình tĩnh lấy điện thoại di động ra, không hề ngoài ý muốn phát hiện danh bạ trong điện thoại iphone trống không, không có tín hiệu, cộng thêm trong bản nháp lại dư ra một tin nháp -- Coi chừng mẹ của bé trai đòi khăn quàng đỏ, đó cũng là quỷ.

Ồ ồ ồ ồ, xem ra điện thoại iphone của anh đang nhắc nhở anh -- Bảo anh chú ý quỷ bên cạnh.

Trì Mộ nhíu mày, anh mặc dù trời sinh lạc quan, nhưng đối với việc mình xảy ra loại sự tình này chung quy cảm thấy sau này sẽ hỏng mất, vạn nhất không ra được thì sao đây, vĩnh viễn sống ở thời gian này? Hoặc mình sẽ vĩnh viễn bị quỷ trong thôn F không ngừng giết chết? Thật sự đáng sợ,

https://thuviensach.vn

căn bản không dám tưởng tượng. Lại nói anh không những cần phỏng vấn xong, còn phải đi cua Hạ Duy An nữa, nghĩ đến giọng cực khỏe của cậu ta, lúc kêu trên giường -- Hắn cũng không tồi nhỉ?

Dừng lại! Tại sao mình lại nghĩ đến những cảnh tượng kiều diễm này, chàng trai trẻ mày cuối cùng đang làm gì đó! Bây giờ sinh mạng bị giam tại thời gian này, mạng này là của mày đó, vậy mà còn nghĩ đến mấy thứ như vậy!

"Tới cửa thôn F rồi! Nhóc con cậu có thể xuống xe rồi!" Phía trước chú tài xế vẻ mặt tang thương vừa mới nhắc nhở, Trì Mộ phút chốc còn chưa lấy lại tinh thần, đầu tiên là "Hả?" một tiếng, sau đó không thể chờ được hỏi: "Chú ơi, tôi đột nhiên có việc, có thể quay đầu lại đưa tôi về không?"

Nếu ấn theo tư duy nghịch hướng mà đi, phương pháp này là phương pháp tốt nhất thoát khỏi nơi này, cho nên khi Trì Mộ nói những lời này, gấp đến không kịp đợi nổi mà lấy ví tiền ra, một bên còn cười ha ha hỏi: "Chú ơi tôi vừa rồi có nhận được tin nhắn, trong nhà có việc gấp --"

Ví tiền trên tay bịch một tiếng rơi trên ghế xe, Trì Mộ sợ đến toàn thân co rúm tại chỗ ngồi, hận không thể cùng đem thân thể hòa tan cùng chiếc xe, bởi vì anh nhìn thấy -- Thân thể ông chú tài xế phía trước không nhúc nhích, mà đầu lại quay ngang một trăm tám mươi độ, khuôn mặt vốn bình thản không có gì lạ bị ánh sáng rực rỡ ngoài cửa sổ xe chiếu rọi có chút xám ngắt, một đôi con người lồi ra tràn ngập tơ máu, bộ dáng nọ thật là quỷ dị đến cực điểm, anh sợ đến cả người đều run lẩy bẩy, bởi vì ông chú tài xế mặt xanh thong thả dùng thanh âm trầm thấp từng chữ một hỏi -- "Cậu..... Không..... Xuống.....Xe.....?"

Tài xế này cũng là quỷ! Lại nhìn hành khách chung quanh anh -- Cũng cùng bộ dáng với tài xế, đều là mắt lồi ra tơ máu mặt xanh, như vậy thật sự giống hệt phim kinh dị cấp B của Mỹ thập niên 70.

https://thuviensach.vn

"Tôi xuống!" Trì Mộ cao giọng quát lên, không đợi ô tô dừng lại ngay cả ba lô cũng không cầm liền nhảy xuống xe, vậy mà chân anh vừa mềm nhũn tê liệt ngồi dưới đất, ba lô của mình đã bị tài xế quỷ từ cửa sổ xe ném ra, mà chiếc xe khách chở đám quỷ quái kia, cũng như xe kéo cày "tu tu" kêu vang, lái về phía trước.

Mặt trời như trước nắng vô cùng gay gắt, nhưng gió thổi qua, Trì Mộ cảm thấy rét lạnh thấu xương.

Mặc dù không cảm thấy chửi đám quỷ ngồi trên xe khách sẽ vui hơn chút nào, nhưng chuyện mình đã trải qua thật sự quá khó giải thích, nghĩ đến vừa rồi khi ngồi xe ở bến xe huyện thành -- Trời ạ.....Trong phim chẳng phải đều viết như vậy sao, cho rằng mình còn sống, nhưng mình đã chết, do đó mãi sống trong ảo giác.....Chẳng lẽ anh đã chết.....

Trì Mộ quái dị kêu một tiếng, mình đã chết? Đã chết? Đã chết? Làm sao có thể! Anh hung hăng nhéo đùi mình, cảm nhận đau đớn trên người còn đó, không đúng nha, nỗ lực hồi tưởng nửa ngày cũng không nhớ ra nổi mình có phải đã chết rồi không, anh thở dài một hơi, thoáng cái như vô lực dạng tay dạng chân nằm trên mặt đất.

Kỳ thật Trì Mộ biết, dựa theo mô hình tử vong của mình ba lần trước mà nói, nếu như mình muốn thoát khỏi loại mô hình này, vậy phải tuân thủ một quy tắc -- Không • Được • Chết! Đúng, nguyên nhân có thể chính bản nháp trong điện thoại di động này đã cảnh báo, bởi vì rất có khả năng, trong chốn chốn âm u, có một người hoặc thứ gì đó có thể vượt khỏi khoa học khống chế được anh, khiến anh chơi trò chơi này.....

Mặt trời chiếu vô cùng chói mắt, Trì Mộ thoáng cái ngồi dậy, mang kính đen, lại từ trong túi lấy ra IPAD mang theo bên mình, mở ra bắt đầu ghi chép.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Trì Mộ tự nhận mình là một người bất cần đời, nhưng làm việc gì cũng đều rất nghiêm túc, lần này thời gian tuần hoàn vô hạn quá mức quỷ dị, bên người không có ai quen thuộc -- Hạ Duy An có khả năng cũng là quỷ trong thôn F, nói cách khác, có khả năng trong thôn căn bản không có người sống! Do đó anh phải cẩn thận chút, loại nghẹt thở trước khi chết này cảm giác rất đau đớn, anh không bao giờ muốn nếm thử nữa.

Viết xuống toàn bộ suy luận và phân tích của mình xuống máy tính bảng, Trì Mộ nhíu mày kỳ thật mình đã thử hai loại tư duy thuận hướng và nghịch hướng rồi, trước gặp phải bàn tay dưới sàng, sau gặp quỷ con và mẹ của quỷ con.....Bây giờ là 11 giờ trưa, nói cách khác mình nếu như có thể sống qua 12 giờ đêm..... Chẳng phải sẽ được sao!

Trì Mộ suy nghĩ hồi lâu, lòng hiếu kỳ vẫn chiến thắng anh, dù sao mình có thể chết rồi sống lại mà đúng không? Nếu điện thoại iphone và máy tính cứng nhắc này có thể ghi chép được, tiếp theo có nên thử chụp ảnh cùng Hạ Duy An không nhỉ? Cứ vào thôn xem sao.

Đứng lên phủi quần áo, Trì Mộ lại tìm ra áo khoác màu lam nọ, chép chép miệng, cảm thán nói: "Ông bạn già, mày phải mặc với tao chịu khổ hết lần này tới lần khác ha." Đi qua con bù nhìn quỷ dị không thể quen thuộc hơn được nữa, đi ngang qua chum tương lớn, nhà xí phát ra mùi hôi thối, lúc này đây, Trì Mộ chỉ xa xa nhìn thoáng về hướng sân khấu kịch, nhìn thấy bóng người quen thuộc nọ đang ở trên sân khấu vẫy tay áo mây, anh mỉm cười, đi về hướng nhà trưởng thôn Thác Bạt.

Nhà trưởng thôn giống hệt trong trí nhớ, ông cụ Thác Bạt Dã như trước đang đút con mèo béo ăn, Trì Mộ chú ý, trước khi vào cửa chụp lại bộ dáng trưởng thôn dùng tay đút mèo này.

Bởi vì anh muốn biết, iphone này của anh có hoạt động vào lúc này không, hay theo thời gian của anh mà hoạt động, bởi vì với anh, anh đi tới thôn F, theo ý nghĩa nghiêm khắc mà nói, đây đã là ngày thứ tư rồi. Hơn

https://thuviensach.vn

nữa theo đạo lý mà nói, bộ dáng trưởng thôn cho mèo ăn hẳn là phát sinh đoạn thời gian này, vậy nếu mình lại chết lần nữa, có còn gặp lại hình ảnh này không?

Đơn giản hàn huyên cùng trưởng thôn trong chốc lát, ông ta liền mang Trì Mộ đi tìm bà cụ Phùng, bà cụ vẫn như vậy, mắt lé lưng gù, vô cùng nhiệt tình đưa đến nơi chết lần đầu tiên -- Phòng 106.

Phòng 106 giống như đúc lần tử vong đầu tiên, Trì Mộ mặc dù sắc mặt tái nhợt, nhưng vẫn giả vờ không có việc gì vào phòng, sau khi đóng cửa, ánh mắt của anh không ngừng nhìn chằm chằm hướng mình bị kéo xuống -- Mẹ kiếp, anh không bao giờ muốn bị kéo xuống lần hai đâu, cho nên anh bất giác rời xa giường, nhón chân bước đi.

Trong căn phòng yên tĩnh đáng sợ, nghĩ đến chỉ chốc lát sau trong điện thoại của mình sẽ xuất hiện thứ gì đó lông lá ướt sũng như bàn tay dưới giường thò ra từ điện thoại của mình, Trì Mộ cảm thấy rốt cuộc bình tĩnh không được nữa, đến lúc này, trong phòng chỉ còn lại mình anh, cũng chỉ có thể lựa chọn -- chạy trối chết.

Lúc này gần mười hai giờ trưa, ánh mặt trời như trước chiếu vô cùng gay gắt, đường phố thôn F đã không thấy bóng ai, tựa hồ đều đã về nhà ăn cơm rồi, Trì Mộ vòng qua một khúc rẽ, cố ý vòng đến sân khấu kịch, chuẩn bị đi tìm Thác Bạt gia gia còn có thể xướng Dương gia tướng ở đầu thôn tây kia, dù sao đây mới là lưu trình ban đầu của anh đúng không?

Đáng tiếc khi đi qua trường tiểu học trong thôn, Trì Mộ lại nghe thấy sau lưng có có một thanh âm chần chừ chát chúa của một cô bé:

"Anh ơi -- Anh có thấy khăn quàng đỏ của em trai em không....."

Con mệ nóa! Lại đến! Trì Mộ không quay đầu lại, đại khái biết đứa bé phía sau này chính là cô chị nhảy giếng kia.....Mình cũng không cần phải quay đầu lại, bởi vì cô bé nếu nhảy giếng vậy nói không chừng sẽ xuất hiện

https://thuviensach.vn

bộ dáng "Nhìn như người khổng lồ" (người chết đuối sau khi thi thể ở trong nước đều sẽ phòng to gấp 3-5 lần) ghê tởm kia, mình nhất định sẽ buồn nôn đến độ có thể ói ra cả cơm đêm hôm trước, nghĩ tới đây, anh vẫn kéo kéo khóe miệng, dứt khoát không để ý tới cô bé phía sau, đi một mạch về phía trước.

Thôn F à! Mày là trại quỷ tập trung sao.....! Cô bé phía sau vẫn cứ đuổi theo anh hỏi, thanh âm từ trầm thấp đến sắc nhọn, chỉ một thời gian ngắn mà lỗ tai Trì Mộ đều sắp điếc mất, thân thể cũng rất nặng, đi đường không nổi, suy nghĩ một chút có thể là cô bé kia đã trèo đến sau lưng anh -- Vừa nhận thức được việc này thật sự dọa hỏng anh rồi, nhưng anh chỉ có thể giả điếc không nghe, vờ nhét tai nghe vào cái gì cũng không nghe được nữa, ngâm nga đi về phía trước.

Nhà của ông Thác Bạt không xa lắm, Trì Mộ dùng dư quang phát hiện quỷ nhỏ và mẹ nó lần trước đang đứng cuối con đường nhỏ của thôn, Trì Mộ hừ một tiếng, cất bước đi vào sân.

Rất nhanh, sức nặng trên người đã không cảm thấy nữa, Trì Mộ thở phào nhẹ nhỏm, gõ tượng trưng vào cửa: "Xin chào, có ai ở nhà không?"

Ông Thác Bạt chẳng biết tên đầy đủ là gì này nghe nói đã hơn tám mươi, nhưng từ bố trí trong viện có thể thấy được thân thể ông cụ vô cùng khỏe mạnh, một góc tường là dưa cải, hành tây gì gì đó, một góc khác đặt nông cụ đủ loại kiểu dáng, một bên có một chum lớn màu nâu, hẳn là ngâm dưa muối gì đó, cửa còn đặt mấy chậu hoa, xem ra ông cụ thích hoa hoa thảo thảo -- Nhưng nói không chừng lỗ tai có vấn đề, nghe không được.....

Nghĩ như vậy, thanh âm Trì Mộ lớn hơn một tí: "Có ai không?"

"Tới đây..... " Giọng nói vô cùng quen thuộc khiến Trì Mộ sửng sốt, rất nhanh, Hạ Duy An liền từ trong nhà đi ra, nhìn thấy Trì Mộ một mình đứng

https://thuviensach.vn

ngoài cửa lớn, đầu tiên là thoáng sửng sốt, lập tức bật cười, "Anh là sư ca tới từ đại học C đúng không? Đến ghi âm?"

Trì Mộ nhếch miệng cười, một khắc nhìn thấy Hạ Duy An, anh cảm thấy thần kinh mình đều thả lỏng, cũng cười: "Xin chào, trò Hạ, đừng kinh ngạc, tôi biết cậu --"

"A!" Hạ Duy An nhỏ giọng hét lên một tiếng, mặt có chút đỏ, mang theo chút ngượng ngùng hỏi: "Sư ca còn nhận ra em?" Trì Mộ cười, anh thật thích bộ dáng cậu thẹn thùng như vậy, loại cảm giác này thật sự vô cùng tốt, giống như từng lỗ chân lông đều tản ra nhiệt tình -- Cảm giác sung sướng đánh thẳng vào đáy lòng..... Trời ạ, không phải anh thật sự thích cậu ấy rồi chứ.....

Nghĩ tới đây Trì Mộ cười cười, nhưng nghĩ đến công năng điện thoại di động của mình, vẫn giơ điện thoại trong tay lên, vừa kiếm một cái cớ vô cùng vụng về: "Chúng ta chụp ảnh chung nhé?"

"Dạ dạ!" Hạ Duy An không nghĩ nhiều, sau khi hai người dùng tư thế nhí nhảnh theo trào lưu cùng chụp một tấm hình với điện thoại iphone, Hạ Duy An cười: "Ông ở bên trong chờ đấy, nghe nói sư ca sắp tới thì rất vui mừng....."

Trì Mộ luôn miệng trả lời, nhưng cúi đầu không ngừng mân mê điện thoại, chuyển ảnh của hai người sang bản nháp, tình cờ, anh phát hiện ra cái gì đó --

Trì Mộ mở to hai mắt nhìn, tay cũng bất giác phóng to màn hình -- Anh nhìn chăm chú chốc lát, mới đột nhiên bừng tỉnh nhìn về phía miệng chum tương sau lưng -- trong ảnh, tựa hồ có một cô gái mặc quần áo trắng tóc dài, mặt trắng mờ nhìn không rõ lắm, mờ nhạt thành một cụm, tựa hồ đang duỗi cánh tay, muốn bò ra.....

Trong chum có quỷ!

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 6

Chương 5: Nữ Quỷ Trong Chum Tương (B)

Mặc dù màn hình điện thoại di động rất mờ, chỉ có thể nhìn rõ ràng là hình dáng của một người, nhưng Trì Mộ lại bị dọa sợ, chẳng lẽ tùy tiện ở một nơi nào đó đều có thể xuất hiện quỷ quái sao? Hạ Duy An nhìn thấy anh thoáng cái sợ đến mặt trắng bệch, có chút hiếu kỳ tiến lại gần nhìn điện thoại di động của anh, mang theo tươi cười hỏi: "Sư ca, làm sao vậy.....Chẳng lẽ chụp xấu lắm hả....."

"Không phải....." Trì Mộ cười khổ một tiếng, đưa điện thoại di động tới, "Cậu có thể thấy rõ không, trong miệng chum sau lưng hai ta có cái gì đó đúng không?"

Hạ Duy An miễn cưỡng cười một tiếng, nhận điện thoại di động, vốn muốn trêu đùa tư thế theo trào lưu ngớ ngẩn của hai người một chút, nhưng lại sau khi nhìn thấy ảnh chụp trên điện thoại thì nụ cười chậm rãi cứng lại, đột ngột quay đầu nhìn phía sau một chút, xoay người dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn anh: "Sư ca.....Đó rốt cuộc là thứ gì vậy....."

Trì Mộ thoáng cái túm lấy tay cậu, cảm thụ được bàn tay non mịn mềm nhẵn trong tay mình, giống hệt con gái, nhịn không được trong lòng khao khát nhộn nhạo, nhưng anh vẫn vội vàng hỏi: "Duy An, bây giờ người tôi tin được chỉ có cậu, cậu biết không.....Tôi vẫn....."

"Vẫn cái gì....." Trên mặt Hạ Duy An hơi mang theo chút sợ hãi nhanh chóng liếc mắt nhìn sau lưng một cái, bất giác đi về phía trước, rời xa chum tương này, "A..... Sư ca.....Mặc dù em không muốn thừa nhận.....Nhưng lá gan em rất nhỏ đó! Em ra ngoài được không!"

https://thuviensach.vn

"Đi, chúng ta ra ngoài nói." Trì Mộ đưa tay ôm eo cậu qua, một tay túm lấy cậu rời khỏi sân, mới ra khỏi cửa đối diện liền nhìn thấy một nhà ba người của thằng quỷ nhỏ, quỷ nhỏ đứng đầu, bên cạnh là chị gái nó —— Đây là lần đầu tiên Trì Mộ nhìn thấy chị gái của quỷ nhỏ —— Lúc này chị gái nó toàn thân sưng to, đẩy đồng phục vốn bình thường lên có chút biến dạng, da bị ngâm nước như da heo sống đã nhổ lông, mạch máu dưới lớp da thâm phiếm màu lam kỳ quái, khuôn mặt sưng phù như cái đầu heo, mà cặp mắt ố vàng vẩn đục kia ngay cả đồng tử cũng tìm không thấy, cứ thế ẩm ướt ngượng ngùng đứng bên cạnh quỷ nhỏ, trên mặt đất còn có một bãi nước, bà mẹ của hai con quỷ đứng sau chúng, như trước bộ dáng chết treo cổ méo đầu thè lưỡi, khiến Trì Mộ thoáng cái cũng cảm giác được cơm mình ăn đêm hôm trước.....Lần này thật sự sắp ói ra.....

Phía sau Hạ Duy An theo lý thuyết là lần đầu nhìn thấy gia đình ba người của quỷ nhỏ, trừng mắt muốn kinh hô, bị Trì Mộ xoay người thoáng cái che miệng lại đặt trên tường, thấp giọng nói nhanh một câu: "Đừng nhìn họ cũng đừng để ý đến họ."

"Ưm.....Ưm?" Hạ Duy An trừng mắt, không ngừng liếc về hướng cả nhà quỷ nhỏ, tựa hồ sợ đến mức chân đã mềm nhũn tựa trên tường, tùy ý Trì Mộ ngăn chặn cậu ta.

"Các anh có nhìn thấy khăn quàng đỏ của tôi (con tôi) (em trai tôi) không?" Thanh âm trầm thấp của cả nhà quỷ nhỏ đồng loạt vang lên, nghe đến Hạ Duy An và Trì Mộ đồng thời run rẩy, Trì Mộ hơi nghiêng người, dùng thân thể mình chặn tầm mắt Hạ Duy An, dán sát bên tai cậu ta nhẹ nhàng nói: "Đừng nhìn họ cũng đừng trả lời bất cứ lời nào họ nói, nghe không, nghe được thì chớp mắt....."

Hạ Duy An trừng mắt, tỏ vẻ mình tự biết nói, Trì Mộ thở phào nhẹ nhỏm, nhưng thân thể lại cứng ngắc, lực chú ý đặt ở cả nhà phía sau.....

https://thuviensach.vn

Ba con quỷ nọ như trước đứng tại chỗ, không ngừng lặp lại câu có nhìn thấy khăn quàng đỏ không, có nhìn thấy khăn quàng đỏ không, có nhìn thấy khăn quàng đỏ của tôi đâu không, từng từ từng từng này lặp lại như niệm cẩn cô, nghe đến nỗi đầu Trì Mộ muốn nổ tung, chỉ chốc lát sau thanh âm càng ngày càng bén nhọn, tựa hồ ngay bên tai anh gào thét, hai người ba quỷ giằng co thật lâu, rốt cuộc anh thật sự không nhịn được, một tay ôm lấy ót Hạ Duy An, tay kia kẹp lấy cằm, đầu hơi thấp, chuẩn xác không nhầm lẫn ngậm vào môi của Hạ Duy An.

"Ưm.....!" Trong nháy mắt Hạ Duy An mở to hai mắt, vô thức mở miệng ra, hai người môi răng giao hòa, Trì Mộ cuốn lấy lưỡi cậu một đường tiến thẳng vào khoang miệng cậu, quen thuộc liếm lấy nơi mẫn cảm nhất ở lợi của Hạ Duy An, hung hăng mút lưỡi cậu, khiến thân thể cậu không tự chủ được mà dựa trên người Trì Mộ.

".....Các anh có nhìn thấy..... Khăn quàng đỏ.....Sặc!" Ba con quỷ hít ngược một ngụm khí lạnh, ngay cả lời thoại cũng quên nói, trừng trừng dõi theo hai người họ, hai người hôn môi quên mình, Trì Mộ thậm chí còn ôm một chân Hạ Duy An để cậu móc ngang hông mình, tay kia thậm chí đang tùy ý xoa nắn mông cậu.

"Xí!" Ba con quỷ đồng loạt phát ra một tiếng cảm thán, bay đi.

Đợi đến khi Trì Mộ buông Hạ Duy An ra, ba con quỷ đã sớm không thấy bóng dáng, mặt Hạ Duy An đỏ bừng thở hổn hển, như trước trừng mắt nhìn anh, một tay cũng không tự chủ được mà nắm chặt cổ áo của mình, tay kia vội vã dùng mu bàn tay lau miệng, thấp giọng quát: "Anh.....Trong thôn có người đó!"

Biểu cảm trên mặt cậu vô cùng phẫn nộ, chờ Trì Mộ muốn giải thích thì đã xong rồi, chỉ thấy hai tay Hạ Duy An vặn lấy cánh tay anh, đồng thời dưới chân dùng sức, một cước móc lấy cổ chân anh, Trì Mộ còn chưa kịp phản ứng, đã trời đất đảo lộn nằm trên mặt đất, cánh tay trái bị gắt gao bẻ

https://thuviensach.vn

ngoặt phía sau, đồng thời trên lưng bị đầu gối Hạ Duy An đè chặt, không thể động đậy.

Cậu ấy còn biết võ.....Chẳng biết có thể áp đảo không..... Nhưng mà hôn môi có thể đuổi được quỷ quái, vậy.....

"A a a a a đau quá!.....Cậu nhẹ tay chút! Tôi giải thích là được chứ gì!" Trì Mộ đau đến nhe răng nhếch miệng, vội rống lên: "Cậu muốn để cho toàn bộ người trong thôn nhìn thấy cảnh náo nhiệt này?"

"Được rồi!" Hạ Duy An hừ lạnh một tiếng, xách anh từ mặt đất dậy, thoáng cái đẩy lên tường, dùng cánh tay đè cổ anh, khẽ ngẩng đầu nhìn anh, cắn răng phun từng chữ nói: "Bây, giờ, có, thể, nói, rồi, chứ."

Trì Mộ chỉ chỉ cổ mình, tỏ vẻ bộ dạng mình bây giờ không thể phát ra tiếng được, Hạ Duy An mới hừ lạnh, nới lỏng chút, Trì Mộ nhe răng nhếch miệng thở hổn hển mấy hơi, nghẹn tiếng hỏi: "Cậu từng tập võ, sao không nhìn ra ta.....Được rồi tôi nói tôi nói....."

Anh kể lại chuyện đã xảy ra cho ba con quỷ, đương nhiên lược bớt một đoạn tự vong luân hồi không ngừng của mình đi, bên trong còn thêm vào một ít quan điểm của mình, tỷ như nói phong thủy của thôn F, hoặc nói về dị luận thần bí, Hạ Duy An dùng một loại biểu cảm "Anh bị đần sao" để nhìn anh im lặng không nói, hồi lâu sau mới hỏi: "Làm sao anh biết..... truyền thuyết của nơi này.....?"

"Trước khi tới đây tôi đã từng tham khảo qua rồi....." Trì Mộ tự nhận mình là một người rất bần, lúc này CPU trong não vận chuyển tốc độ cao, thở dài một hơi, "Vừa rồi cũng là bất đắc dĩ mới vậy, cậu cũng đừng kiến nghị, coi như —— bị chó cắn một cái đi....."

Lời này vừa ra, Hạ Duy An trái lại vui vẻ, đôi mắt nhạt nhiễm hơi nước cũng cười con như vầng trăng khuyết: "Ồ.....Anh nói anh là chó?"

https://thuviensach.vn

Trì Mộ nhún vai, quả thật, anh làm như vậy hoàn toàn là một hòn đá ném hai con chim, vừa đuổi được ba con quỷ chỉ cần khăn quàng đỏ kia, còn có thể hôn mỹ nhân, anh chỉ chỉ sân: "Chúng ta đi chứ? Thác Bạt lão gia gia khẳng định chờ sốt ruột rồi?" Nói xong, anh cũng cười: "Việc này cậu tin không?"

Vẻ mặt Hạ Duy An có chút nghiêm nghị: "Thật sự có quỷ.....Không phải chơi COSPLAY chứ?" Trong thôn có người xì tin vậy sao! Trì Mộ đảo trắng mắt, không nói gì, Hạ Duy An lại nhíu mày, quay đầu nhìn hướng ba con quỷ bay đi, thấp giọng nói: "Kỳ thật tôi cũng từng gặp."

"Hả?" Trì Mộ mở to hai mắt nhìn, không thể chờ được hỏi: "Cậu đã gặp cái gì?"

"Ngày đầu tiên tôi tới đây dạy, buổi tối lúc nghiêng người ngủ liền cảm thấy có người dựa vào lưng tôi, cực kỳ nặng, hơn nữa không cho tôi động đậy —— Tôi cứ duy trì tư thế ấy mà ngủ tiếp, đợi đến sáng sau khi thức dậy phát hiện cánh tay mình đều đã tê rần....." Hạ Duy An thở dài một hơi, trong thần sắc có chút khó tin, "Cho nên tôi không thể không tin, thế giới này có khả năng thật sự có thứ gì đó, hôm nay tôi tin anh....." Nói rồi, cậu chỉ chỉ cổng nhà Thác Bạt gia gia: "Đi thôi, chúng ta đi vào —— Còn nữa! Chuyện vừa rồi không thể xảy ra nữa! Nếu không tôi sẽ không chỉ vặn cánh tay anh thôi đâu.....!"

Còn nữa cậu nhất định sẽ vặn gãy cổ tôi, không phải chỉ hôn một cái thôi sao, cũng đâu phải hái cúc hoa của cậu, kích động quá vậy.....Trong lòng Trì Mộ khinh thường không thôi, nhưng ngoài mặt biểu hiện cười ha ha: "Ha ha, ngại quá, vừa rồi cũng là tình thế bức bách, không có cách nào, kệ đi, chúng ta mau vào, tôi định hôm nay ghi chép xong ngày mai sẽ về nhà ngay."

Kỳ thật anh một chút cũng không muốn sống ở chỗ này, nếu không phải quỷ quái bốn phía thì là khe nứt sinh tồn, anh một giây cũng không muốn ở

https://thuviensach.vn

đây, đi vào sân tiến vào nhà, Trì Mộ chú ý Hạ Duy An đi mà né chum tương, hai người vào nhà, phát hiện Thác Bạt lão gia gia đang nằm ngửa ngủ say, xem ra nhất định là chờ không chịu nổi rồi.

Thác Bạt gia gia tên đầy đủ là Thác Bạt Quy, mặc dù lớn lên cực kỳ đen, gầy teo nhỏ xíu, nghe ông tự giới thiệu ông không hề rời khỏi thôn một bước, thiếu niên tang cha, trung niên tang mẹ, lão niên tang vợ, ngay cả con cháu cũng không, là một người độc thân tiêu chuẩn, song vừa nói tới chuyên ngành của Trì Mộ —— Dân tục học, ông liền khác hẳn.

Trì Mộ nói rõ mục đích đến, liền lấy máy ghi âm ra bắt đầu ghi lại, Thác Bạt Quy liền rướn cổ bắt đầu hát, ông hát rất chậm, chuyển âm cao vút có chút giống Sênh Thượng Đảng(kịch hát dân gian ở Thượng Đảng thuộc tỉnh Sơn Đông, Trung Quốc), ông nhắm mắt lại, rầm rì hát: "Dương Lục Lang ta lẻ loi một mình.....Nhớ đến Tứ ca một mình ở Liêu quốc.....Bơ vơ không nơi nương tựa a à ~.....Tiêu thái hậu người phụ nữ của trời.....A a a a ơ.....Mười vạn tinh binh Liêu quốc ta.....A a a a a ơ....."

Trì Mộ cầm máy ghi âm, câu được câu mất ghi âm, ánh mắt lại không ngừng chuyển động, thẳng tắp nhìn Hạ Duy An ngồi một bên, theo lý mà nói, thời Tống triều cổ đại nơi này đã có Nhạn Môn Quan, hẳn là điểm mấu chốt của Liêu quốc, cho nên Thác Bạt gia gia thường xuyên hát từ góc độ của Dương gia tướng chạy tới góc độ của người Liêu quốc, hơn nữa đoạn hí xướng này rất chậm, máy ghi âm của Trì Mộ cơ hồ sắp hết pin mất rồi, ông vẫn còn tiếp tục.

"Thế này, tôi còn có lớp ở trường, tôi đi trước." Hạ Duy An đứng dậy đến gần, để không ảnh hưởng đến hiệu quả ghi âm, cậu tiến đến bên tai Trì Mộ, lên tiếng chào, rồi đứng dậy rời đi, "Chờ một chút", Trì Mộ nhỏ giọng gọi, lỗ tai anh có chút đỏ, suy nghĩ hồi lâu, mới nghẹn ra một câu "Chú ý an toàn."

https://thuviensach.vn

Hạ Duy An thoáng cười, đôi mắt cong chớp chớp như trăng non: "Ok, tôi biết rồi." Bụng dưới Trì Mộ nóng căng thẳng, tiểu yêu tinh thích cười này!

Đợi đến khi Hạ Duy An đi không lâu, trong phòng lại bước đến một bà cụ, mặc một thân áo trắng, toàn thân bốc ra một cỗ mùi rau ngâm quái dị, nhìn thoáng qua Trì Mộ rồi hỏi Thác Bạt Quy còn đang ca hát, "Ông nó, trưa ăn cơm cơm không?"

"Hỏi thế gian thế nào là trung liệt —— Chỉ có Dương Nghiệp kia ——!" Thác Bạt Quy ngừng ca, cười giới thiệu với Trì Mộ: "A.....Đây là bạn già của ta.....Người thành phố các cậu gọi là —— Bà xã tôi ấy?"

Trì Mộ cười hắc hắc, hồn nhiên không phát hiện, đứng lên khẽ gật đầu khom lưng nói: "Chào bà."

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 6

Chương 6: Mặt Nạ Bù Nhìn (A)

"Tới cửa thôn F rồi! Nhóc con cậu có thể xuống xe rồi!" Khi lại tỉnh dậy trên chiếc xe nát kia, Trì Mộ cảm thấy mình đã bình tĩnh hơn nhiều, anh ừ một tiếng, tự xếp ba lô xuống xe, ngẩng đầu liếc mắt nhìn ánh mặt trời sáng rực, trong lòng hung hăng mắng câu mẹ kiếp.

Anh thật sự quá sơ suất, Thác Bạt Quy trước kia đã giới thiệu nói vợ mình đã qua đời, bà cụ cả người đều là mùi dưa muối kia vừa nhìn đã biết không phải người sống, mình còn vui tươi hớn hở chào hỏi, không chờ chết thì là gì đây.

Bấm ngón tay tính toán, bản thân hắn đã chết bốn lần rồi, mặc dù đối với tử vong đã không còn e ngại, nhưng nỗi thống khổ hít thở không thông trước khi chết kia anh không bao giờ muốn nếm thử lần nữa, Trì Mộ lấy điện thoại di động ra, đúng như dự đoán, điện thoại không có tín hiệu, danh bạ xóa sạch, trong thư mục đính kèm chỉ có ảnh chụp của anh và Hạ Duy An, mặt sau còn có cảnh quỷ trong chum tương, ngoài ra, những thứ khác trong album của mình đều không thấy đâu nữa, trong hộp thư nháp lại có thêm một bản nháp -- Vợ của Thác Bạt Quy đến từ chum tương.

Trì Mộ vừa nhìn, đã cảm thấy buồn cười, tin nhắn này tại sao cuối cùng không thêm một chữ nữa -- Vợ của Thác Bạt Quy đến từ chum tương tinh.

Đùa đi đùa lại, xem chừng, điện thoại di động quỷ dị của mình thật sự đã ghi chép mỗi lần mình tử vong, cho nên, điều này cũng có thể tính là nhắc nhở? Vậy mình một lần nữa tử vong, bây giờ phải làm gì đây?

https://thuviensach.vn

Lại mở ra IPAD và máy ghi âm của mình, cực kỳ quỷ dị chính là trong không gian nhét đầy xướng từ của Thác Bạt Quy, Trì Mộ nghe giọng hát cao vút xa xăm của ông cụ thoáng chốc đau đớn tố cáo Liêu quốc xâm chiếm Đại Tống, lập tức biến thành người Liêu đau đớn mắng heo Tống phá hoại bãi cỏ của hắn, không khỏi cười cười, xem ra mình mang theo thứ công nghệ cao này trái lại căn cứ theo quy luật thời gian tận trung tuân thủ nghiêm ngặt bản năng chấp hành ghi chép.

Trì Mộ nhíu mày, nhìn thôn F một chút, lại nhìn về con đường mình đã tới phía sau.

Trên người mình phát sinh loại chuyện này, thật sự quá mức quỷ dị, vậy hôm nay anh phải làm thế nào đây?

Trì Mộ trầm ngâm một chút, lúc này đây anh quyết định không đi thôn F, mà đi trở về.

Dựa theo ký ức có chút mơ hồ của mình, anh ngồi lên chiếc xe tải chất đầy quỷ quái này là vào khoản 9h sáng, thời gian tới cửa thôn F là 11 giờ kém, dựa theo tốc độ chạy của xe tải mà nói, đường núi gập ghềnh như vậy, hai giờ đường cũng khoảng 60km. Một ngày đi 60km, mặc dù nghĩ có chút không có khả năng, nhưng chung quy dễ chịu hơn là chờ chết ở thôn F.

Ừ ừ, quyết định rồi, đi bộ trở về thôi!

Trì Mộ nghĩ tới đây, lục lọi ba lô, mang kính đen mặc áo khoác xong, đi trở về.

Cát vàng của cao nguyên hoàng thổ sẽ luôn nương theo cuồng phong, hơn nữa thôn F là ở ngoài Nhạn Môn Quan, mặc dù hiện giờ chỉ mới tháng chín, nhưng cuồng phong đã nổi, Trì Mộ cảm thấy mặt mình đều có chút phát đau, sơn đạo gập ghềnh không thôi, nhưng dọc theo con đường không tính là rộng rãi lắm này trở về, anh lần đầu cảm thấy thần kinh có chút thả lỏng, không tự chủ được mà nhớ tới Hạ Duy An.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt to ngập nước như nai con của Hạ Duy An, vòng eo nhỏ không giống con trai của Hạ Duy An, đôi môi mềm mại của Hạ Duy An, vẻ mặt muốn chống cự mà lại nghênh đón của Hạ Duy An, anh nhanh chóng rơi vào mê muội, song thôn F này khắp nơi đều là quỷ quái, cậu ấy cũng là một trong số đó sao? Bản thân năm lần bảy lượt bị quỷ hại chết trong lúc không hề phòng bị như vậy, lại là vì cớ gì? Mình cũng đâu làm chuyện gì thương thiên hại lý chứ? Chẳng lẽ mình chạy đến nhà hát 《 Chú Oán 》 gì đó, cho nên thôn đều là loại lệ quỷ vô cớ hại người này?

Trời ạ, Trì Mộ hít ngược một ngụm khí lạnh, nghĩ đến Hạ Duy An có khả năng cũng là một con quỷ liền sợ hãi không thôi, không được không được, bảo vệ tính mạng quan trọng hơn, hết thảy đợi mình sống sót đã rồi nói sau.

"Này....." Xa xa truyền đến tiếng hô lớn khiến Trì Mộ ngừng bước, anh đột nhiên nhìn lại, liền nhìn thấy một người đang ở trên sườn núi xa xa cao cao hướng anh ra sức phất tay, một mạt màu xanh biếc chói mắt kia cùng núi màu vàng đất hình thành cảm giác hoàn toàn đối lập, người đó tay vịn trên thứ gì đó đen tuyền, anh híp cả mắt cũng nhìn không rõ, đợi đến khi người nọ lao nhanh về phía trước, Trì Mộ mới kinh ngạc thấy rõ ràng người này cư nhiên đang cưỡi xe đạp, mà trên xe đạp hiển nhiên là Hạ Duy An.

Suy cho cùng mà nói, Hạ Duy An không phải giờ này đang hát hí khúc ở sân khấu kịch sao? Hoặc đang ở trong nhà của Thác Bạt Quy chờ anh đến sao? Thế nào mà bây giờ lại xuất hiện ở nơi này, có chút lạ lùng.....Đợi đến khi Hạ Duy An cưỡi xe đạp đến gần, Trì Mộ mới nhìn rõ ràng cậu ấy cưỡi một chiếc xe đạp phuộc ngang màu đen kiểu cũ, xe đạp tả tả tơi tơi, mà bản thân Hạ Duy An đang mặc áo khoác màu xanh tươi, áo trắng chữ đen ngắn tay, quần jean, vô cùng phóng khoáng chói lọi, cùng thôn F quỷ khí dày đặc kia hoàn toàn trái ngược, sau khi bước xuống xe, đứng bên cạnh anh, cười mắt cong cong hỏi: "Anh là Trì Mộ sư ca sao?"

https://thuviensach.vn

Thật kỳ quái..... Sao hiện tại cậu ấy đã biết tên mình..... Trong lòng Trì Mộ nói thầm, nhưng nét mặt bất động, anh cũng không phải thằng ngốc, nói không chừng bây giờ xuất hiện một người chính là quỷ quái, cho nên vẫn phải cẩn thận, anh giả vờ có chút kinh ngạc vươn tay: "Xin chào, tôi là Trì Mộ.....Cậu là.....?"

Hạ Duy An tự nhiên vươn tay, cùng anh bắt tay, trong cảm giác của Trì Mộ, chính là bàn tay nhỏ bé dịu dàng mềm mại như thế, có thể là vừa rồi nắm tay lái xe, lòng bàn tay có chút ẩm ướt khô khốc, cậu ngượng ngùng cười: "Em là Hạ Duy An, cũng là học sinh của đại học C, song sư ca em năm nay năm tư, là tới thôn F dạy, kia.....Em đã từng gặp anh, không phải đại học C đã bầu ra mười người đẹp trai sao, ha ha ha ha, lúc ấy ảnh của anh khiến em ấn tượng sâu sắc, cho nên trưởng thôn vừa nói người tới là anh thì em lập tức biết ngay, bởi vì họ Trì rất hiếm..... Ha ha ha, sư ca em đã mạo phạm rồi nhỉ? Nhưng mà, sao..... Sư ca sao anh lại đi trở về vậy?"

Giọng Hạ Duy An nói có chút nhanh, lốp bốp đã kể một lượt làm sao mình quen Trì Mộ, anh suy nghĩ những lời lần gặp mặt trước đã nói căn bản không thể nghi ngờ, liền cười nói: "Ha.....Anh đã sưu tầm xong rồi, đang chuẩn bị về đây." Trì Mộ cười ha ha, không ngờ vẻ mặt Hạ Duy An nghiêm túc, dùng đôi mắt mị nhãn như tơ kia chậm rãi cao thấp đánh giá anh, hiếu kỳ hỏi: "Nhưng mà.....Vừa rồi em không thấy anh ở thôn mà....."

"Ha, anh đã sớm làm xong rồi..... Thế này, em đang muốn đi.....?" Trì Mộ có chút hiếu kỳ, nhìn Hạ Duy An tựa hồ không mang theo đồ đạc gì, tiếp tục hỏi, "Anh muốn quay về huyện thành, em cũng vậy?"

"Đúng thế!" Hạ Duy An cười vô cùng ngọt, Trì Mộ lần đầu tiên phát giác cậu cười rộ lên có lúm đồng tiền nho nhỏ, cậu tiếp tục nói: "Đệ tử của em mỗi ngày ồn ào muốn ăn kẹo trong huyện thành, vừa vặn tất cả mọi người đều thi đậu một trăm phần trăm, cho nên hôm nay em liền mượn một chiếc xe chuẩn bị đến huyện thành."

https://thuviensach.vn

Bây giờ ngẫm lại, bản thân gặp những con quỷ này tựa hồ không hề có bóng, từ bàn tay dưới giường đến bả ba người đòi khăn quàng kia lại đến bà cụ trong chum tương, tất cả đều không phải vật thật, Trì Mộ len lén liếc một cái phát hiện trên mặt đất có bóng của Hạ Duy An, liền không tự chủ được trong lòng tự an ủi: Nói không chừng là vì hiệu ứng bươm bướm, cho nên Hạ Duy An mua kẹo cho đám đệ tử ăn.

"Như vậy thật tốt quá, chúng ta làm bạn nhé." Cậu gật đầu, Hạ Duy An nhiệt tình tiếp tục cười nói: "Vốn đang muốn gặp sư ca ở trong thôn đấy, nhưng mà cũng tốt, đi thôi, em đạp xe chở anh nhé? Con đường này hơi xa đấy, đạp xe ít nhất phải năm sáu tiếng."

Năm sáu tiếng? Vậy mình đi bộ ít nhất phải một ngày rồi, nếu Hạ Duy An phải đi về, chẳng phải trời sẽ tối mịt rồi sao? Nhìn thấy ánh mắt nghi vấn của Trì Mộ, Hạ Duy An nhún vai cười cười: "Hôm nay ngủ lại huyện thành là được, đi thôi sư ca?"

Trì Mộ gật đầu: "Được." Song như bây giờ, thật là có chút hơi hướng nông thôn những năm 70, thanh thuần hơn chút nữa là thành Tình Yêu Dưới Cây Sơn Tra rồi, Trì Mộ cười cười, vác ba lô nặng nề lên vai: "Để tôi chở cậu đi."

"Được." Hạ Duy An giao xe cho Trì Mộ, anh chở Hạ Duy An, hướng phía huyện thành chậm rãi đạp đến.

Trọng lượng của Hạ Duy An tựa hồ vô cùng nhẹ, dù sao Trì Mộ mặc dù đáy lòng vẫn có chút sợ hãi, nhưng trên con đường nhàm chán hai người một hỏi một đáp, hơn nửa giờ thì đổi người đạp, cũng không cảm thấy mệt lắm.

Mỗi khi Trì Mộ đạp xe, Hạ Duy An chung quy sẽ một tay vịn trên lưng anh, chỉ một tay thôi mà tựa hồ có ma lực, khiến thứ mềm nhũn giữa hai chân kia không ngờ lại hơi ngẩng đầu.

https://thuviensach.vn

Cả chặng đường này Trì Mộ trái lại tìm hiểu triệt để gia cảnh của Hạ Duy An, việc này trước kia cậu ấy chưa từng kể, Hạ Duy An sinh ra tại một hí khúc thế gia, trong nhà mấy đời đều hát hí khúc, đồng lứa với cậu chỉ có hai người cậu và chị gái, chị gái đã đi học đao mã đán, bây giờ bất cứ đoàn hí khúc nào ở quốc gia làm việc, mỗi ngày đều phải xuất ngoại diễn xuất, mà cậu vì từ nhỏ ốm yếu, lớn lên giống con gái, giọng cũng không to, dáng người cũng không tốt, chỉ có thể từ thanh y(vai đào trong hí khúc)bắt đầu, cuối cùng học hoa đán. Song theo cậu ấy nói, cậu ấy đã chán ghét hí khúc, sau này không bao giờ muốn diễn hí khúc nữa, cậu ấy muốn sau này học quốc học đàng hoàng, cố gắng trở thành một tác giả.

Trì Mộ cũng nửa thật nửa giả nói ra gia cảnh của mình, bởi vì đối với anh mà nói, nhà mình từ thương buôn, kể thì kể một nửa là tốt rồi, cứ kể nhà mình từ thời thương buôn, có thể mình cũng sẽ không xuất ngoại học nghiên cứu hoặc học lên cao, hắn tốt nghiệp sẽ kế thừa gia nghiệp?

Khi nói tới đây Hạ Duy An bật cười sang sảng: "Sư ca này, em đây sau này sẽ theo anh lăn lộn nhé?"

Trì Mộ hắc hắc cười một tiếng, tay lái chợt chuyển, vòng qua một tảng đá lớn, quay đầu lại nhìn thoáng qua Hạ Duy An, có chút đắc ý nói: "Được.....Em muốn làm vợ anh cũng không sao đâu!"

"Hahahaha....." Hai người đồng thời cười phá lên, tiếp tục chạy về phía trước.

Đi gần ba giờ, vẫn không thấy bất cứ dân cư nào, Trì Mộ cảm giác chân mình đạp xe đều có chút mềm nhũn, anh xoay tay lái, vòng qua một tảng đá lớn nữa, mới dừng xe, quay đầu lại hỏi Hạ Duy An: "Duy An, em nói xem, có phải chúng ta..... Trước kia đã đi qua đây? Chính là tảng đá này, anh nhớ thật lâu trước đó hai ta chẳng phải đã đi qua con đường này sao?"

https://thuviensach.vn

Hạ Duy An nhảy xuống xe, nhìn bốn phía một chút, cũng rất kỳ lạ, gãi đầu: "Sư ca anh nói vậy em cũng cảm giác có chút kỳ, em còn nhớ lúc anh nói anh muốn cưới em.....Là đi qua nơi này nè!"

Trì Mộ nghe câu này không còn lòng dạ nào trêu đùa Hạ Duy An, chỉ cảm thấy tim nặng nề, bản thân tới tới lui lui đạp quanh chỗ này mấy tiếng, lại vẫn là đạp trở về chỗ cũ, chẳng lẽ.....

Trong thôn F mịt mù nhất định muốn vây hãm anh tại chỗ này?

"Duy An, hay là chúng ta trở về đi?" Trì Mộ quay đầu hỏi Hạ Duy An phía sau, Hạ Duy An nhìn bốn phía một chút, chớp mắt, cũng có chút lo lắng không yên: "".....Em không biết nữa sư ca, anh chắc chứ."

"Chúng ta trở về thôi....." Trì Mộ thở có chút bất ổn, mấy tiếng này vì lấy lòng Hạ Duy An nên vẫn luôn là anh đạp xe, bây giờ hay rồi, mình mệt mỏi thở như trâu, tiểu sư đệ Hạ Duy An này mặc dù yếu ớt, nhìn cậu đã muốn cắn một ngụm, nhưng thời khắc mấu chốt chung quy cảm thấy không đáng tin cậy, tuy cậu có một thân võ nghệ tốt, Trì Mộ lẩm bẩm một tiếng, tức giận chỉ tảng đá cùng sơn cảnh chung quanh: "Chúng ta trở về thôi."

Nói rồi, anh lấy một chai nước khoáng rỗng trong ba lô đặt bên cạnh tảng đá lớn mà mình đã đi qua đi lại kia, lúc này mới quay đầu nói với Hạ Duy An: "Sư đệ, lúc này đây đạp xe phải dựa vào em rồi, chân anh đã mềm nhũn cả."

Hạ Duy An cười mắt cong cong: "Được, sư ca."

Lúc này đây, Trì Mộ cuối cùng có thể nghỉ ngơi chút, anh ôm chặt lấy vòng eo mảnh khảnh của Hạ Duy An, nhìn sơn cảnh đã thành không đổi xa xa, lẳng lặng suy tư:

Xem ra, anh thật sự không trở về được nữa, mặc kệ thế nào, loại mê cung vô hạn tới tới lui lui này, khẳng định đã không thể sử dụng khoa học

https://thuviensach.vn

để giải quyết được nữa, thôn F này, thật sự quá quỷ dị.

"À! Sư ca anh xem!" Lúc này đây đạp về không mất quá nhiều thời gian, Hạ Duy An liền kinh ngạc ngừng xe, liều mạng đẩy cánh tay Trì Mộ đang vòng bên hông cậu, chỉ phía trước: "Chúng ta lại trở lại! Sư ca!"

Tâm Trì Mộ trầm xuống, loại mê cung vô hạn này, có phải là ảo giác không hay là gì khác, chắc chắn không phải không gian vật lý có thể giải thích được, xem chừng, trong mịt mù sâu thẳm, sở hữu sức mạnh riêng nào đó, không muốn anh rời khỏi thôn này, nhưng mà, tại sao chứ?

Mặt trời trên đỉnh đầu như trước gay gắt, nhưng bóng nắng ngã về tây, Trì Mộ nhìn đồng hồ, đã gần bốn giờ chiều, xa xa như trước là dãy núi kéo dài liên miên, chỗ xa nhất còn có thể nhìn thấy Trường Thành cổ nước Triệu tu kiến thời Chiến Quốc, che đậy tận cùng tang thương và thê lương, thỉnh thoảng gió lớn thổi qua, còn có thể nghe thấy thanh âm gào thét, Trì Mộ không khỏi cảm thấy khó chịu, thở dài một tiếng.

"Nghỉ ngơi chút đi, Duy An, anh nghi ngờ hai ta hôm nay đều không ra khỏi đây được đâu." Trì Mộ thở thật dài một tiếng, từ trên xe nhảy xuống, ngồi trên tảng đá lớn, từ trong ba lô lấy ra một gói thuốc lá, tự đốt trước hút một hơi, quay đầu hỏi Hạ Duy An: "Em hút không?"

Hạ Duy An thấy bộ dáng anh, kéo kéo quần áo, chẳng biết tại sao ngồi cố ý cách xa anh một chút, nét mặt cũng bất động, cười: "Sư ca anh cũng hút thuốc à, thật không nhìn ra, em nghĩ anh là loại đàn ông mẫu mực chứ."

"Anh không hút nhiều lắm, chỉ khi tâm tình buồn bực mới hút thôi, em thì sao?" Trì Mộ móc ra một điếu, đưa cho cậu, đồng tử Hạ Duy An co rụt lại, sắc mặt có chút tái nhợt, tựa hồ rất sợ điếu thuốc lá nho nhỏ này, lắc đầu: "Bọn em là người học diễn làm sao có thể thuốc chứ, sư ca anh cũng đừng hút nữa, tổn hại sức khỏe đó."

https://thuviensach.vn

Trì Mộ không suy nghĩ nhiều, chỉ cười, mắt lim dim hút sâu một hơi, hồi lâu sau mới thấp giọng hỏi: "Duy An, em nói xem, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

"Xảy ra chuyện gì?" Hạ Duy An ra chiều suy tư, đột ngột tỉnh ngộ: "Chẳng lẽ sư ca anh đã đắc tội với ai sao?"

Trì Mộ cười khẽ một tiếng, anh có tìm được ai đắc tội đi chăng nữa cũng không thể là Gia Cát Lượng, bày ra loại bát quái trận này để đánh lừa anh, không cho anh trở về, nói vậy nhất định là chọc phải lệ quỷ gì rồi đây.

Nhưng lệ quỷ này cũng quá nhàm chán, khiến anh chết hết lần này đến lần khác, rồi lại lần nữa sống dậy, dứt khoát giết anh luôn, chẳng phải được hơn sao, làm ra chiêu trò này, thiệt là.

Hạ Duy An không nói gì, đôi mắt lạnh nhạt thẳng tắp nhìn anh, Trì Mộ chỉ cảm thấy trong lòng mình như máy hát thoáng cái bị kéo công tắc, rốt cuộc khống chế không được bản thân, đem việc chết mà sống lại rồi lại chết mà tái sinh kể hết cho cậu.

Hạ Duy An không nói lời nào, cũng không kinh ngạc, sau khi nghe Trì Mộ kể mình đã chết bốn lần, chỉ hơi nhíu mày, trong thần sắc mang theo một biểu cảm thương hại nói không rõ được, khiến Trì Mộ theo bản năng cảm thấy có gì đó không đúng.

Hạ Duy An này tựa hồ biết gì đó.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 6

Chương 7: Mặt Nạ Bù Nhìn (B)

Không đợi Trì Mộ kịp phản ứng, Hạ Duy An lại cảm thán một tiếng, kéo tay Trì Mộ lại, dịu dàng an ủi nói: "Sư ca, đừng lo, anh có thể ra được, đừng lo, hôm nay....." Nói rồi, cậu nhìn phong cảnh chung quanh một chút, thở dài một tiếng: "Bây giờ đã gần năm giờ rồi, em thấy hôm nay chúng ta đều không ra khỏi đây được, thế này đi, hay là chúng ta tối nay nghỉ ngơi tại đây nhé."

Đại não Trì Mộ có chút chập mạch, Hạ Duy An này, dường như chẳng mảy may kinh ngạc và khổ sở, hơn nữa..... Trì Mộ hơi khó xử nhìn bốn phía một chút, tuy nói chung quanh đều là núi trơ trụi, nhưng ai có chút thường thức đều biết, trong núi này buổi tối nếu có dã thú -- Hai người họ còn có thể sống sót sao?

Hạ Duy An tựa hồ biết suy nghĩ trong lòng Trì Mộ, mỉm cười, hai tay phủ lấy bàn tay có chút lạnh lẽo của Trì Mộ: "Không cần sợ, nơi này là đường chính, sói gì đó đã sớm không dám bén mảng, vì chúng cũng biết, sự đáng sợ của con người."

"Được rồi, vậy đi, anh đi nhặt chút củi nhé." Hạ Duy An đang dạy trong thôn này, có thể cũng biết xung quanh thôn có dã thú hay không, vậy mà Trì Mộ vừa nói xong đứng dậy muốn đi tìm củi, Hạ Duy An thoáng cái lại vươn tay: "Đừng.....Sư ca, ở lại với em....." Nói rồi, cậu liền ôm lấy gáy Trì Mộ, nhẹ nhàng hôn lên.

Trì Mộ sửng sốt, bên môi cong lên một mạt mỉm cười, ôm lấy vòng eo cậu nhấc cậu lên, vươn đầu lưỡi nghịch ngợm liếm lấy bờ môi cậu.

https://thuviensach.vn

Sự nhiệt tình của hai người đến có chút lạ lùng, dường như mê muội, gắt gao ôm lấy nhau, cũng không biết ai mở đầu trước, càng về sau hai người đã không còn quan tâm gì nữa, giống như dã thú mà xé rách quần áo đối phương, Trì Mộ hung hăng đặt Hạ Duy An trên gốc cây trơ trụi, một bên hung hăng gặm cổ cậu, một bên tay không ngừng kéo dây nịch da trên eo cậu.

Mà Hạ Duy An lúc này tựa hồ cũng đã hóa thân thành sói, thở hổn hển một bên hưởng thụ, giơ tay lên ôm cổ Trì Mộ, tay kia cởi quần áo mình.

Trì Mộ hài lòng nhìn thấy cần cổ trắng nõn của Hạ Duy An đã che kín hồng ấn của mình, đột nhiên xoay cậu sang, vòng qua hai chân ôm cậu lên, Hạ Duy An lại như quen thuộc thoáng cái dùng hai chân kẹp lấy thắt lưng anh, hai người lại hôn trong chốc lát, Trì Mộ liền không thể chờ được nữa mà tiến vào.

Bên trong của Hạ Duy An cực kỳ quái, không chặt nóng như người thường mà lạnh lẽo khác thường, Trì Mộ đã sớm không quan tâm nữa, cứ thế ở dưới gốc đại thụ bên đường núi hoang vắng không một bóng người, tùy ý phát tiết tâm tình của mình.

Loại tâm tình này không thể gọi là tuyệt vọng, si mê cho rằng mình trời sinh là một người lạc quan, nếu trước khi chết có thể chết dưới hoa mẫu đơn, say ngủ trên đùi mỹ nhân, cũng là chuyện không tồi, dù sao mình vòng vòng chuyển chuyển nửa ngày vẫn không ra khỏi địa giới thôn F được, chắc hẳn có thứ gì đó đã bó buộc lấy anh, cũng được, dù sao trước khi chết có thể cùng cậu nam sinh mình hơi thích đánh một đoạn dã chiến kinh thiên, cũng không tồi, nhưng đáng tiếc người nhà sẽ đau lòng khổ sở.

"Em cừ thật..... " Trì Mộ tăng tốc chạy nước rút, tùy ý vuốt ve cánh mông của Hạ Duy An, chỉ cảm thấy mình tựa hồ đang nằm trên một bãi bùn nhũn, tùy ý mình rong ruổi, hai người không hề nói chuyện với nhau, chỉ có

https://thuviensach.vn

thể nghe thấy tiếng hít thở nặng nề cùng tiếng va chạm, không biết qua bao lâu, anh thật sự kiên trì không được nữa, mới phun trào.

Đợi cảm xúc mãnh liệt toàn bộ bắn tung tóe thân sau Hạ Duy An, anh mới mệt mỏi rút thân thể ra, hóa ra đây là đánh dã chiên nha.....Thật kích con mẹ nó thích.....Vừa định mặc quần vào, lại cảm thấy chim nhỏ của mình rất đau, anh hít ngược một hơi, mới từ chỗ lỗ nhỏ trên chim nhỏ mình rút ra một thứ thật dài, vừa híp mắt nhìn, không ngờ lại là một cọng rơm.

Đây.....Sao trong tiểu đệ đệ đáng yêu của mình có một cọng rơm? Hèn gì anh cứ thấy đau như vậy, chẳng lẽ vừa rồi trong trận hỗn chiến kia lọt vào?

"Sao vậy sư ca?" Hạ Duy An chậm rãi xoay mặt qua, ánh mắt như kiếm sắc thẳng tắp nhìn về phía cọng rơm trên tay anh: "Anh cầm gì đấy?"

"Haha....." Sắc mặt Hạ Duy An sao có cảm giác quái vậy, Trì Mộ haha cười hai tiếng, vừa định đưa tay ôm lấy cậu, vậy mà cậu đã từ từ đứng dậy.

"Anh cư nhiên đã phát hiện....." Mặt Hạ Duy An biến đổi, đột nhiên sa sầm, đôi mắt xinh đẹp thình lình đảo lên, nháy mắt biến thành một đôi con ngươi đỏ như máu, hắn chậm rãi đứng dậy, thân thể cứng ngắc như sau lưng có người khống chế vậy, nhìn về phía Trì Mộ, khóe miệng chậm rãi cong lên một mạt cười lạnh: "Ngươi..... Đã..... Nhận.....Ra?"

Nụ cười này vô cùng quen thuộc, Trì Mộ chung quy cảm thấy đã gặp ở đâu đó, nhưng mà anh đã nhận ra cái gì? Trì Mộ mới đầu còn chưa cảnh giác lắm, nhưng anh thoáng cái tỉnh ngộ, Hạ Duy An trước mắt cũng là quỷ! Nháy mắt một luồng khí lạnh từ lòng bàn chân lủi thẳng lên đỉnh đầu, nụ cười này, anh nhớ rồi! Không phải là nụ cười của con bù nhìn gì gì đó mỗi lần tiến vào thôn đều thấy sao!

Trì Mộ lui về phía sau hai bước, tận mắt nhìn thấy phần da thịt Hạ Duy An còn chưa mặc quần vào từ tuyết trắng đã hóa thành rơm vàng khô héo,

https://thuviensach.vn

mà ngay cả chim nhỏ cũng đã biến thành bó rơm tết thành hình trụ, nhưng phần cổ tay vẫn là hình dáng nhân loại, anh nói cũng không hề nói, quay đầu liền chạy.

Anh không dám chạy dọc theo đường lớn, mà quay trở lại lấy ba lô của mình, hốt hoảng đeo lên lưng sau đó trực tiếp chạy lên núi, ngay cả Hạ Duy An cũng không dám liếc mắt nhìn.

Kỳ thật nếu anh quay đầu lại nhìn, sẽ phát hiện Hạ Duy An chầm chậm kéo quần lên, buộc xong dây nịch, quỷ dị há to miệng, chậm rãi giơ tay lên, đem cả bàn tay nhét vào trong miệng, thong thả rút ra một lưỡi hái thật dài.

"Sư ca..... " Hạ Duy An nhìn hướng Trì Mộ đào tẩu, đôi con ngươi huyết sắc chợt lóe, tản mát ra sát ý vô hạn.

Trì Mộ giống như phát điên chạy trốn trên đường núi đêm khuya.

Trước miễn bàn đến Hạ Duy An như Terminator nhập thân trên tay cầm một cây lưỡi hái, chỉ riêng đường núi gập ghềnh cũng đủ khiến anh khổ sở không ngớt.

Mặc dù mới đầu tháng chín, nhưng nơi này đã ra khỏi Nhạn Môn Quan, cho nên cây cối dọc đường đã chậm rãi lột xác thành màu vàng, núi vùng này trồng cây táo bạt ngàn, lúc này lại là mùa thu hoạch, khắp nơi đều có táo vườn, trên mặt đất cũng tràn ngập đá đủ loại, Trì Mộ thường xuyên bị vấp đá, hay bị trượt những quả táo tròn xoe té ngã, nhưng nhìn thấy bước tiến chỉnh tề của Hạ Duy An, trong tay cầm lưỡi hái trong đêm đen còn lóe hàn quang, Trì Mộ cảm thấy tâm không muốn chết của mình thoáng cái dâng lên.

Tiếng cười của Hạ Duy An vô cùng khủng bố, lúc này hắn cũng không còn tiếng cười vui vẻ như cậu bé nữa, mà như con gái từ cuống họng rò rĩ phát ra tiếng cười khanh khách, trong ngọn núi yên tĩnh chỉ có thể nghe thấy tiếng cú mèo kêu càng đặc biệt khủng bố, trái tim bối rối của Trì Mộ

https://thuviensach.vn

vừa sợ hãi vừa khiếp đảm, mới rồi từng cùng hắn kết hợp thân mật như vậy, dùng chỗ lồi phía trước của ta, đối đãi với chỗ lõm phía sau của ngươi gì gì đó, bây giờ thì hay rồi, quần còn chưa mặc đã trở mặt, anh cũng chỉ có thể cuống cuồng không nhìn đường mà chạy.

Hạ Duy An cũng là quỷ, hơn nữa muốn giết anh, đây là chuyện mới đầu anh chưa kịp dự liệu, càng thêm chắc chắn suy nghĩ của mình, trong thôn F không có một người sống nào, nhưng mà.....Tại sao đám quỷ này thấy anh lần nào sẽ giết anh lần nấy? Hơn nữa bản thân cũng không hồn phi phách tán mà hết lần này đến lần khác tỉnh dậy? Thật là quái kỳ quái, quá kỳ quái mà.....

Chẳng lẽ đám quỷ này quá tịch mịch muốn nhìn anh chết đi chết lại? Nghĩ đến nụ cười của Hạ Duy An dành cho anh, hết thảy đối với anh đều là giả, người này đều là do bù nhìn biến ảo mà đến, anh cảm giác đáy lòng thật khổ sở, anh còn từng nói -- Nếu như mình có thể chạy thoát, sẽ cùng cậu ấy hẹn hò.....

Đáng tiếc, bây giờ hết thảy đều là mộng.

Ánh trăng hôm nay cực kỳ sáng, lúc này gần 8 giờ tối, trời đầy sao, ngân hà lẳng lặng xoay quanh trên không trung, Trì Mộ cũng không quan tâm đến cảnh tượng mà mình sống ở thành thị cho tới giờ chưa từng thấy qua, chỉ có thể nương theo ánh trăng nhàn nhạt thương xót thúc giục chiếu sáng, thở hồng hộc mà chạy.

Tựa hồ Hạ Duy An vĩnh viễn biết phương vị của mình, mặc kệ Trì Mộ chạy thế nào, đều có thể nghe thấy tiếng bước chân cộp cộp cộp của hắn.

Theo lý thuyết Hạ Duy An hắn đang mang giày thể thao, nhưng giữa đêm khuya, tiếng bước chân của hắn lại như mang một đôi ủng sắt, thanh âm giẫm chân âm vang hữu lực, Trì Mộ nghĩ mình không biết đã chạy bao lâu, té ngã bao nhiêu, đợi đến khi anh lại một lần nữa té lăn quay trước gốc

https://thuviensach.vn

cây hai người từng phát sinh "bla bla bla" kia, lần đầu tiên cảm thấy tuyệt vọng.

Vừa rồi anh chạy một mạch về hướng bắc, nói cách khác mặc kệ mình chạy hướng nào, đều sẽ chạy về chỗ cũ, đây là một tuần hoàn vô hạn, nếu Hạ Duy An biết điểm này, sẽ ở đây không nhúc nhích chờ mình tự chui đầu vào lưới, cùng một lý thuyết, nếu như mình muốn tránh hắn, phải chạy đến chỗ giáp ranh, để hắn tìm không thấy, nhưng mà.....

Cộp cộp cộp cộp..... Tiếng bước chân đã đến gần.

Chạy! Trì Mộ bỏ chạy, trước khi chạy còn thuận tay cầm lấy một cây gỗ lớn, đó vốn là anh muốn tìm để nhóm lửa..... Chờ một chút..... Nếu Hạ Duy An là bù nhìn, hắn sẽ sợ gì nhỉ.....Ví dụ như lửa?

Cộp cộp cộp cộp cộp.....

"Trì Mộ..... Ngươi ở đâu....." Trong đêm đen, thanh âm của Hạ Duy An trầm thấp khủng bố, phối hợp với tiếng bước chân của hắn càng khủng bố như bùa đòi mạng, Trì Mộ cảm giác mình chạy cả quãng đường này phổi đều sắp nổ tung, anh bối rối nhìn lại, phát hiện Hạ Duy An đã giơ lưỡi hái chạy tới, chỉ có thể thuận tay cầm lấy một cây gỗ, liều mạng chạy về phía trước.

Biểu cảm trên mặt Hạ Duy An lạnh lẽo như đá cẩm thạch, đôi con ngươi đỏ như máu lộ ra ý cười tàn nhẫn, không hề nhúc nhích nhìn chằm chằm vào hướng Trì Mộ chạy trốn.

Trì Mộ tiếp tục chạy, anh cũng không biết mình chạy tới đâu, dù sao chung quanh bụi gai rất nhiều, tựa hồ chạy tới khe suối, trên mặt trên tay đều cắt rất nhiều vệt máu dài mảnh, hắn đã không còn cách nào nữa, chỉ có thể liều mạng chạy về phía trước, tận lực lấy bật lửa và thuốc lá của anh ra.

https://thuviensach.vn

Nếu anh đoán không lầm, bù nhìn hẳn sẽ cực kỳ sợ lửa, kết hợp với các loại phản ứng của Hạ Duy An khi nhìn thấy khói lửa, Trì Mộ liền suy đoán nếu dùng lửa đốt lên là có thể bảo vệ tính mạng rồi.

Lại một lần nữa chạy về dưới gốc đại thụ hai người bla bla bla kia, Trì Mộ nhắm chuẩn thời cơ, châm đầu thuốc lá trong tay, sau đó ném vào trong đống lá.

Nhìn Hạ Duy An phía sau lại tiếp tục đuổi theo, Trì Mộ lập tức xoay người tiếp tục chạy.

Loại trò chơi sinh tử ngươi đuổi ta chạy này quả thật rất nhàm chán, mặc dù Trì Mộ rất trẻ tuổi, nhưng chạy vài vòng đã mồ hôi đầm đìa, chân như đổ chì rốt cuộc nâng không nổi nữa, lúc này trò chơi mèo bắt chuột của hai người đã tiến hành hơn mấy giờ, anh thỉnh thoảng nhìn đồng hồ, cũng có thể khẳng định bây giờ chỉ khoảng 12 giờ -- Cũng không biết có thể phá ma chú này..... Sống sót đến ngày thứ hai hay không.

"Trì Mộ..... Sư ca.....Em yêu anh....." Hạ Duy An tựa hồ cũng có chút xao động bất an, bước tiến truy đuổi anh nhanh không ít, thanh âm càng ngày càng gần, Trì Mộ thậm chí cảm thấy sau gáy đã có thể cảm giác được hơi thở lạnh buốt của Hạ Duy An, vừa quay đầu nhìn Hạ Duy An đã gần ngay trước mắt! Khuôn mặt lạnh lẽo nhồi rơm rạ kia, khóe môi bên mép cong lên lại dữ tợn như vậy.....Không được, tiếp tục như vậy, chết chính là mình!

Đợi đến khi chạy về gốc đại thụ nọ, lửa đã châm không sai biệt lắm, Trì Mộ thình lình không báo trước xoay đầu, trên tay cầm theo gậy thoáng cái đánh Hạ Duy An không kịp trở tay, còn chưa kịp chống cự đã ngã xuống, mềm nhũn lăn trên mặt đất, chỉ chốc lát sau liền lăn vào trong đống lửa, thoáng chốc thân thể của Hạ Duy An giống như thiêu đốt, toàn thân bốc lửa, thoáng cái liền cháy trụi.

https://thuviensach.vn

Thật sự là một khắc kinh hồn..... Trì Mộ ngồi dưới đất thở phì phò, nhìn trừng trừng thân thể cháy trụi của Hạ Duy An, chỉ sợ sau khi lửa tắt hắn lại sống dậy, cơ thể mặc dù mệt đến không còn chút sức lực, lúc này suy nghĩ của anh lại căng thẳng cực độ, thậm chí anh còn cảm giác gân trên người mình đã không còn co giãn, đều sắp căng đứt.

Nhìn thấy thân thể Hạ Duy An chậm rãi biến mất, anh lúc này mới thoải mái chút, giống như quả bóng lỏng miệng, thoáng cái tê liệt ngã xuống đất.

Cảm giác quá dễ dàng.....Ngừng chốc lát, bỗng dưng như nhớ ra gì đó vội vàng lấy điện thoại di động ra, phát hiện trong hộp thư lưu trữ quả thật có thêm một cái, nhưng phía trên chính xác viết thế này: Bù nhìn là quỷ, nhưng nó sẽ hóa ra bộ dáng của con người.

Nói vậy.....Chẳng lẽ Hạ Duy An không phải quỷ, chẳng qua hóa thành hình dạng cậu ấy để mê hoặc mình, mà mình thích cậu ấy, cho nên quỷ mới hóa thành hình dáng cậu ấy.....

Mặc dù logic trên có chút khó thể nào nói nổi, nhưng như vậy, anh ngược lại yên tâm -- May mà Hạ Duy An còn sống.

Trong đầu hỗn loạn vô cùng, mặc kệ dùng biện pháp gì suy đoán, đều khó có thể giải thích được rốt cuộc chuyện gì xảy ra với mình, Trì Mộ cảm thấy đầu óc mình một mảnh đặc quánh, nếu mình đã tránh được kiếp nạn lần này, có phải chứng tỏ mình đã thoát khỏi cái bẫy này không?

Nghĩ tới đây anh đặc biệt hưng phấn, đã chết bốn lần từ mặt đất nhảy dựng lên, bây giờ là bảy giờ ba mươi hai phút sáng, về nhà thôi!

Trì Mộ nhìn hướng mặt trời mọc đại khái đã xác nhận phương vị, liền sửa sang lại quần áo bẩn trên người, đeo ba lô, đi về hướng nam. Trên người một chút lương thực cũng không có, nước đều bị bù nhìn uống hết, cho nên anh chỉ có thể nhặt chút táo dại gì gì đó gặm ăn, đọc đường trái lại cũng ăn no.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, anh cũng đã ăn no, tìm thấy tảng đá lớn mình đã làm dấu, tiếp tục bước lên con đường về nhà.

Đáng tiếc chưa đi được mười phút, phía sau lạ lùng vang lên vài tiếng kèn, Trì Mộ vừa nhìn về phía sau, hóa ra một chiếc xe khách nhỏ, lập tức mừng rỡ, lại sợ trên xe có quỷ, tay giơ một nửa thì miễn cưỡng thả xuống, song xe tải nhanh chóng dừng lại, cửa sổ xe hạ xuống, anh tập trung nhìn không nhịn được kinh hãi..... Đây.....Đây không phải là chiếc xe anh từng ngồi sao! Mình ra rõ ràng là đi hướng ngược lại, nhưng bây giờ ô tô ấy vậy mà từ phía sau anh đi tới, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Tài xế mặt to quay cửa kính xe xuống, vẻ mặt ân tình nhìn, hỏi: "Nhóc con, sao đi một mình, nhìn bụi đất trên người cậu, có phải khách ba lô không..... Nơi này nguy hiểm lắm.....Còn có sói và gấu nữa đó! Được rồi muốn đi đâu? Ba mươi đồng một vé, thế nào?" Không đề cập tới phương thức kiếm khách rất có kỹ xảo này, Trì Mộ chần chừ nhìn hắn, lại nhìn sau xe một chút, chẳng lẽ mình đã ở trên chiếc xe này sao?

Cửa kính xe chống tia tử ngoại đen tuyền cản trở tầm mắt anh, Trì Mộ chần chừ nhìn tài xế mặt to, chung quy muốn tìm ra dấu vết hắn biến sắc mặt thành quỷ lần trước, đáng tiếc tài xế này lại còn mang theo ý cười nhìn anh, tựa hồ đang đợi quyết định của anh.

Chờ một chút, anh vẫn không để ý rõ ràng đầu mối, bây giờ nhanh chóng khiến anh điểm qua một lần.

Thứ nhất, mình xem như đã chết bốn lần rồi, nhưng lần này còn có thể chạy thoát bù nhìn truy sát hơn nữa có thể giết chết nó thật là quá kỳ lạ, ý này có phải là mình cũng có thể giết chết những quỷ quái khác?

Thứ hai, mỗi lần mình chết đi khi tỉnh dậy đều ở trên chiếc xe khách này, nhưng lúc này đây mình không chết, chiếc xe khách lại xuất hiện phía sau, có phải đại biểu rằng mình -- Đã thoát khỏi vòng luẩn quẩn này?

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến trên xe anh từng chen chúc mười hai người, chẳng biết tại sao, anh chung quy cảm thấy trong lòng mơ hồ bất an, Trì Mộ lắc đầu: "Cám ơn ý tốt của chú, tôi tự đi là được rồi."

Chú tài xế vẻ mặt tiếc nuối: "Chậc, nhóc con cậu là từ thành phố tới hả, chẳng lẽ cậu không biết thôn F rất xa sao, thế này đi, tôi cho cậu tiện nghi chút, 20 nhé, đây thật là giá thấp nhất rồi, cậu có lên không?"

Trì Mộ lẩm bẩm một tiếng, lắc đầu: "Coi như xong, hôm nay thời tiết rất tốt, tôi đi thêm vài bước là được."

"Thằng ngu này." Tài xế hừ một tiếng, nhỏ giọng thì thầm một câu, một tay nắm tay lái một tay nắm phanh, giẫm lên chân ga, nghênh ngang đi.

Chiếc xe khách cuốn tung bụi đất trên đường núi gập ghềnh, Trì Mộ ra sức lấy tay quạt, giương mắt nhìn chiếc xe khách vòng qua một khúc ngoặc, ở trong tầm mắt anh, rơi xuống vách núi.

Đây.....! Đồng tử Trì Mộ co rút, chiếc xe khách trong thời gian ngắn phát ra tiếng nổ mạnh thật lớn, khói đen nồng nặc thoáng bốc lên, quanh quẩn trong sơn cốc, thật lâu không tiêu tan.

Trì Mộ cảm giác hơi thở của mình đều có chút không yên, hai chân hơi phát run, anh suy nghĩ thật lâu, nhưng chi tiết mấu chốt nhất trong đó anh chưa từng chú ý đến, đó chính là đường núi gập ghềnh như vậy, một chiếc xe khách chỉ chứa chuẩn bảy người miễn cưỡng nhét vào mười hai người, vậy mà anh lại không nghĩ đến sẽ xảy ra chuyện sao?

Chẳng lẽ anh thật sự đã chết sao? Đã cùng những người trên chiếc xe khách này rơi xuống vách núi? Trì Mộ khập khễnh bước lên trước, lẳng lặng nhìn chiếc xe khách đã rơi xuống vực sâu.

Dưới vực ở một chỗ chưa tới hai mươi thước, hài cốt của chiếc xe khách đã cháy đen, chỗ cách xe khách không xa văng ra một người, người này

https://thuviensach.vn

mặc áo khoác trùm đầu màu lam, mặt hướng xuống dưới bất động nằm trên tảng đá lớn.

Đó là..... Mình!

Ngay sau đó, Trì Mộ quay đầu liền nhìn về phía Hạ Duy An đang vẻ mặt hiếu kỳ cộng thêm lo lắng chạy về hướng mình.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 6

Chương 8: Kết Cục Vô Tận Của Trì Mộ

Chỉ trong phút chốc, Trì Mộ còn đắm chìm trong sự truy sát của bù nhìn mới vừa rồi, nhưng Hạ Duy An đã chạy như bay đến, giống như không phát hiện ra anh thẳng tắp vọt tới, anh theo phản xạ muốn tránh, nhưng phát hiện thân thể mình khoảnh khắc va chạm vào Hạ Duy An lại phiêu tán như hạt cát, chỉ chốc lát sau, mảnh nhỏ của thân thể lại như người cát trong Spiderman một lần nữa tụ lại cùng nhau, mà lại..... Không có cảm giác đau đớn gì.

Gió lớn thổi qua, Trì Mộ thậm chí còn có thể cảm giác thân thể mình bị gió thổi đi, nhưng thân thể cát này chốc lát lại tựa như nam châm hút về trên người mình. Đây..... Đây đến tột cùng là xảy ra chuyện gì! Rõ ràng thân thể lúc bị những quỷ quái khác sát hại cảm nhận được đau đớn cực độ, nhưng tại sao vừa nãy Hạ Duy An xuyên qua thân thể mình lại không có cảm giác nào, chẳng lẽ cậu ấy là quỷ? Không đúng không đúng, hoặc nói..... Mình mới là quỷ.....?

Loại giải thích này hợp lý hơn, nghĩ vậy Trì Mộ khiếp sợ nhìn tay mình cùng Hạ Duy An đã quỳ xuống phía sau, chần chừ tiến lên trước vài bước, vừa định chào hỏi Hạ Duy An, lúc này cậu ấy lại thoáng cái rống lên: "Này, người ở dưới có thể nghe thấy không, trả lời tôi, có thể nghe thấy không!"

Hạ Duy An lập tức nằm bò trên đất, nhìn thấy người mặc áo lam kia vẫn không nhúc nhích nằm sấp, vội vàng đứng dậy lấy điện thoại di động ra, dồn dập bấm: "Sài trưởng thôn! Sài trưởng thôn, ở cửa thôn đã xảy ra chuyện, có chiếc..... Ờm, xe khách rơi xuống vách núi, nhanh phái người đến đây!"

https://thuviensach.vn

Để điện thoại xuống, Hạ Duy An nhìn cũng không nhìn ngồi xổm một bên Trì Mộ, theo vách núi dốc đứng, cẩn thận bò tới vách núi người mặc áo lam nằm, bước nhanh tới lay hắn, thấp giọng hỏi: "Này, anh có sao không, này, anh có thể nghe thấy tôi nói không?"

Đúng rồi, người đó đúng là mình, Trì Mộ rõ ràng nhìn thấy trong tay người áo lam cầm một iphone màu đen, iphone tựa hồ đã rớt hư, từ góc độ Trì Mộ đến xem màn hình điện thoại lóe ra ánh sáng kỳ dị, vỏ điện thoại là khỉ Cici màu xanh, giống hệt điện thoại di động của mình, hắn là của mình rồi.

Hóa ra mình đã chết à.....Thật là..... Trì Mộ lắc đầu, phút chốc nước mắt dường như không nhịn được sẽ lập tức tràn ra. Đúng vậy, anh không e ngại cái chết, bây giờ nước mắt anh chảy ra chẳng qua là cảm thấy vô cùng tiếc nuối, anh còn chưa hưởng thụ đủ nhân sinh, hưởng thụ cuộc sống, cứ thế mà chết đi trên mảnh đất cao nguyên vàng trơ trụi này, hơn nữa mình đã biến thành quỷ còn không được sống yên ổn, còn phải chết đi chết lại, vậy..... Hạ Duy An mình thích kia, cậu ấy rốt cuộc là người..... Hay là quỷ?

Hạ Duy An khẩn trương sờ mạch đập của người áo lam, thủ pháp vô cùng tinh xảo, tựa hồ từng học qua một ít cấp cứu thường thức, xác định người áo lam còn sống, thân thể cũng không xuất hiện xuất huyết trong hay gãy xương chấn thương não gì, lật người anh lại, lộ ra khuôn mặt sạch sẽ của Trì Mộ.

(Thân thể của Trì Mộ sẽ gọi là Trì Mộ B nhé)

Cực kỳ quái dị chính là trên mặt Trì Mộ B không nhiễm một hạt bụi, ngay cả một vết thương cũng không có, Hạ Duy An nhìn bộ dáng của anh tựa hồ vô cùng nghi hoặc, trái lại anh hơi mở mắt, nhìn thoáng qua Hạ Duy An lại nhắm hai mắt lại.

https://thuviensach.vn

Đứng phía trên vách núi Trì Mộ vuốt mặt, rõ ràng nhìn thấy mình mở mắt ra lại nhắm mắt lại, cuối cùng mặc cho Hạ Duy An lay anh thế nào, vẫn cứ bất động.

Mình còn sống..... Vậy mình bây giờ là cái gì?

"Tiểu Hạ, cậu ở đâu?" Một người đàn ông trung niên dẫn bảy tám người đàn ông xồng xộc từ trong thôn chạy lại, cầm trên tay cáng cứu thương gì gì đó, Trì Mộ nhìn kỹ, bỗng dưng cảm thấy có gì đó không đúng.

Thôn F mình vào tuyệt đối không có người trung niên tồn tại, chỉ là một đám con nít và người già, trưởng thôn Thác Bạt cũng từng nói.....Thôn này trên dưới đều là người già và trẻ em, những người khác đã sớm ra ngoài làm công, vậy đám đàn ông trung niên này, rốt cuộc là ai..... Không, phải nói là thứ gì đây?

Bảy tám người này tựa hồ cũng không phát hiện Trì Mộ, xồng xộc đi qua thân thể anh, người đàn ông dẫn đầu kia dáng vẻ khá đôn hậu vừa cúi đầu nhìn: "Tiểu Hạ, mấy người sống?"

Hạ Duy An lắc đầu, chỉ Trì Mộ nằm trên mặt đất, ngửa đầu nói: "Sài trưởng thôn, con chỉ phát hiện một người, còn lại hình như đều ở trong chiếc xe kia." Nói rồi, cậu chỉ xe khách rơi xuống ở chỗ sâu hơn, hơi cau mày, nhẹ giọng thở dài một hơi: "Những người còn lại, hẳn là không xong rồi."

Sài trưởng thôn? Vừa rồi chi tiết này anh không hề chú ý tới, nhưng mà.....Trưởng thôn F.....Không phải là ông già tên Thác Bạ Dã kia sao..... Trời ơi.....Trì Mộ cảm thấy mình tuôn một thân mồ hôi lạnh, nếu người trước mặt này mới là trưởng thôn chân chính của thôn F, vậy mình rốt cuộc đã gặp gỡ những thứ gì?

Nghĩ đến trưởng thôn gia gia vô cùng nhiệt tình giới thiệu cho mình bà cụ Phùng lúc này mới dẫn phát ra sự kiện bàn tay dưới giường kia, nháy

https://thuviensach.vn

mắt Trì Mộ tức giận nghiến răng nghiến lợi, đợi khi nào gặp lại ông già chết tiệt kia, nhất định phải bạo cúc ổng!

Sài trưởng rướn người nhìn dấu vết chiếc xe khách cháy đen lắc đầu, quay lại nói với những người khác: "Sâu như vậy, chúng ta cũng cứu không được, thế này đi, đem chàng trai này kéo lên trước." Nói rồi, ông quay đầu hỏi Hạ Duy An: "Tiểu Hạ, thương tích người này không nặng, đây là bạn học của cậu?"

Hạ Duy An: "Sài trưởng thôn, con không quen người này."

Sài trưởng thôn vỗ ót, bối rối: "Ta nhớ rồi, mau mau, kéo cậu ấy lên, người này là nghiên cứu sinh hôm nay sẽ tới thôn! Trời ơi!" Một đám người nghe xong tựa hồ vô cùng sốt ruột, dưới sự giải thích của Sài trưởng thôn với Hạ Duy An, Trì Mộ mới hiểu được những người trong thôn này vốn muốn nhờ vào anh đến này để tuyên truyền một chút cho thôn, nhưng mình hiện giờ đã xảy ra chuyện, họ cũng thấy đã hại người vô tội gặp họa, cho nên thái độ mọi người lập tức thay đổi, cả đám vô cùng tích cực, cẩn thận lại thần tốc đưa anh lên đặt trên cáng cứu thương, chuẩn bị trở về thôn.

Giờ phút này ánh mặt trời vô cùng gay gắt, ngay cả Trì Mộ đã biến thành linh thể cũng cảm thấy ánh mặt trời vô cùng chói mắt, mọi người lảo đảo, dùng cáng cứu thương nâng anh, nhưng làm thế nào cũng nâng không lên nổi.....

"Một hai ba, lên!"

"Một hai ba, lên! Aiz..... Chậm một chút"

"Một hai ba..... "

Trì Mộ nằm trên cáng cứu thương này dường như cực kỳ nặng, mới đầu hai người nâng không lên đổi thành bốn người, bốn người cũng nâng không nổi, kết quả là tám người toàn bộ cũng nâng không nổi.

https://thuviensach.vn

Hạ Duy An trèo lên, có chút kỳ quái nhìn bộ dáng tám người đồng thời nâng cáng, không nhịn được hiếu kỳ hỏi Sài trưởng thôn nãy giờ vẫn chưa lên tiếng: "Trưởng thôn, đây tới cùng là xảy ra chuyện gì, 8 người nâng không nổi một người?"

"Ôi.....Sài trưởng thôn thở dài một tiếng, quay đầu nhìn thoáng qua hài cốt chiếc xe khách: "Ta nghĩ, là đám người kia không muốn cho cậu ta đi."

Hạ Duy An nghe như lọt vào sương mù, những người đó..... Là ai chứ? Nhưng Trì Mộ đứng bên cạnh lại biết, nguyên nhân nhấc mình không lên -- Đó là vì, trên người Trì Mộ B ngồi mười một người.

Trì Mộ đứng tại chỗ, nhìn đám người ngồi trên người anh, nắm chặt đấm tay.

Mười một người này mặc dù có chút xa lạ, nhưng người ngồi trên bụng Trì Mộ B kia anh lại biết, là tài xế của chiếc xe khách nọ, lúc này tài xế ngã đến máu me đầm đìa, thịt trên mặt trong vụ tai nạn xe chẳng biết sao bị gọt rơi, còn có thể thấy xương răng thật sâu cùng mạch máu rạn nứt, những người khác cũng mặt đầy máu, có người thậm chí toàn thân đều đã biến thành dạng xác khô cháy khét, chỉ có thể thông qua phần ngoài đen như mực nhìn ra từng là một con người, miệng há hốc, tựa hồ khi chết vô cùng thống khổ -- Những người này hẳn là khi ô tô phát nổ đã bị đốt trọi. Những quỷ còn lại nguyên nhân tử vong khác nhau, có người tựa hồ là bị văng ngoài, rơi đến đầu đều nở hoa, bây giờ óc màu xám trộn lẫn máu đen đậm đặc chảy ra.

Tai nạn xe này chỉ có mình..... Không chút tổn hao gì, trả giá lớn là linh hồn cùng thân thể chia lìa.

Trì Mộ thở hổn hển, nhìn mười một con quỷ ngồi trên cơ thể của Trì Mộ B kia, chớp mắt, tiện tay từ trên mặt đất nhặt lên một cây gỗ, lạnh giọng nghiến răng nói với đám quỷ này: "Cút hết cho ta.....!"

https://thuviensach.vn

"Lên.....Lên..... Lên đi.....!" Nhìn thấy nụ cười mang theo chút hả hê của đám quỷ này, Trì Mộ không thể kiềm chế được cơn tức giận mấy ngày qua nữa, nhào tới vung gậy đánh lung tung, rất nhanh đám quỷ liền bị đánh tan hết thảy, hóa thành hạt cát bay trong gió.

"Ồ! Có thể lên rồi!" Một người dùng sức nâng cáng kinh ngạc hô, ngay sau đó mọi người liền phát hiện hai người là có thể nâng được cáng, không nhịn được vô cùng hiếu kỳ, vừa rồi là làm thế nào?

"Đây là quỷ áp thân đấy." Sài trưởng thôn nhìn đồng hồ một chút, thở dài một hơi: "Đã mười hai giờ trưa rồi.....Theo lý thuyết hẳn là lúc dương khí dày đặc nhất, hiện tại đám quỷ này.....Ôi.....Hẳn là những người chết oan kia không muốn để người này được cứu rồi, nhưng tại sao.....Lại có thể nâng lên được? Ôi, nhanh nâng đến bệnh viện thôn thôi, thuận tiện ta gọi cho bệnh viện trong huyện, à, Tiểu Hạ." Nói rồi Sài trưởng thôn quay đầu nhìn về phía Hạ Duy An đang vẻ mặt hoang mang: "Tiểu Hạ, ta trở về dùng điện thoại bàn gọi, tín hiệu nơi này không tốt, xe cấp cứu phải 3 tiếng sau nữa, về thôn trước thôi."

Hạ Duy An gật đầu, đi theo họ lắc lư trở về thôn, trong lúc đó Trì Mộ cũng đi theo, lại kinh hoàng.

Thôn F căn bản không phải thôn trong trí nhớ của anh, trong thôn này, đầu thôn không có bù nhìn cười gằn, không có chum tương, không có nhà vệ sinh công cộng bay mùi xú uế, thậm chí ngay cả bộ dáng trường tiểu học trong thôn cũng thay đổi, những đứa bé chạy trong thôn áo quần phẳng phiu chỉnh tề, căn bản không phải dơ bẩn còn chảy nước mũi như trong trí nhớ, có thể nói thế này, cả thôn F, bộ dạng đã đại biến.

Trì Mộ thất hồn lạc phách theo sát đội ngũ nâng cáng cứu thương, nhìn mọi người đưa Trì Mộ B vào bệnh viện thôn (anh nhớ bệnh viện này rõ ràng là một mảnh đất cao lương rất nhỏ, không nhịn được lại hoài nghi mình có lẽ đã xuyên không rồi), vừa định rảo bước tiến vào trong bệnh

https://thuviensach.vn

viện, ở cửa trống rỗng xuất hiện một con mèo đen trên cổ treo lục lạc thật lớn -- Hắn là con mèo mà ông già Thác Bạc Dã đút ăn kia.

Trì Mộ cảm giác mình và con mèo này gặp mặt xù lông trước chính là mình, con mèo kia im ắng nằm trên xà ngang cửa bệnh viện trong thôn, nhìn thấy anh thoáng cái vụt đứng dậy, trong lúc ưu nhã nhảy xuống hai quả chuông tròn lớn trên cổ còn đong đưa, ngửa đầu gừ gừ cuống họng, meo meo kêu, tựa hồ xin thức ăn, Trì Mộ vốn không thích mèo lắm, lúc này thấy chỉ có mèo mới nhìn thấy anh như vậy sắc mặt liền không tốt lắm, tức giận phất tay: "Meo meo nhích ra chút, nhích ra chút cái, dù mày là quỷ mèo, nhưng lãnh tụ vĩ đại Miêu Chủ Tịch đã từng nói mèo cản đường là không phải mèo ngoan nha."

Trì mộ luôn ba hoa, anh vừa mới nói vậy liền nghe bên cạnh chẳng biết ai phát ra một tiếng cười lạnh "hừ hừ" trầm thấp, lập tức cảm giác mồ hôi lạnh toàn bộ chảy xuống tại chỗ, không tự chủ cầm cây gậy gỗ trong tay, quay đầu đề phòng, thấp giọng quát lên: "Ai đó! Ra đây!"

"Chàng trai, ba hoa vậy mà không tìm được vợ ha....." Người vừa phát ra tiếng cười lúc này lại lên tiếng, Trì Mộ đánh một vòng, mới khẳng định hướng người vừa nói chuyện kia chính là con mèo đen dưới chân.

Thấy Trì Mộ cúi đầu nhìn đó, mèo đen nghiêng đầu, lục lạc lắc lư, tựa hồ cái gì cũng không hiểu meo một tiếng, nhìn thấy mèo đen nhìn anh như vậy, anh hừ cười một tiếng, trên nét mặt có chút không nhịn được ngẩng đầu nhìn về bốn phía: "Ra đây cho bố, trốn trốn núp núp sao đáng mặt đàn ông! Ra đây!"

Mèo đen dưới chân meo một tiếng, nhảy lên băng ghế xong, dùng đôi mắt mèo lớn nhìn Trì Mộ một chút, lúc này mới cúi đầu liếm liếm chân, ngồi xổm xuống lại meo một tiếng, mở miệng nói: "Nếu ta là ngươi, khẳng định sẽ chỉ mong cầu được ta làm thế nào để cứu ngươi."

https://thuviensach.vn

Hửm? Trì Mộ cứng đờ cúi đầu, liền nhìn thấy dáng vẻ con mèo đen nói chuyện, không tự chủ được lui về phía sau một bước, kinh ngạc đến tròng mắt cũng sắp rớt xuống, mèo mà nói chuyện cái rắm! Mèo đen khinh thường hừ một tiếng, nâng chân trước tự vuốt vuốt chòm râu bên phải của mình, lúc này mới ngửa đầu nói: "Nhóc con, cậu sẽ hồn phi phách tán ngay, sao còn không mau trở về trong cơ thể cậu?"

Hồn phi phách tán? Trì Mộ hít ngược một hơi lạnh, bây giờ đã không phải là lúc tính toán mèo có thể nói chuyện hay không, anh lập tức ngồi xổm xuống, vẻ mặt trong hoảng sợ lại xen lẫn dở khóc dở cười, bất đắc dĩ cười hỏi: "Vậy mèo ơi mày nói tao nên làm nhé?"

Mèo đen vẻ mặt nghiêm nghị, giơ móng liền cho mặt anh một cái tát: "Gọi ta tiên sinh!"

"Xí!" Con mèo này thật ác! Cơ thể Trì Mộ theo phản xạ ngã về phía sau, tay che mặt hít ngược hơi lạnh: "Xin chào Mèo Mèo tiên sinh..... Cái ấy.....Xí!" Mèo đen giơ tay lên lại cho gò má bên kia của anh một cái tát, tựa hồ tức giận ghê gớm: "Ta tên là Mi, có miệng lưỡi trơn tru mấy cẩn thận ta cào nát cái mặt mo mà ngươi lấy làm tự hào kia!"

"Được rồi được rồi, Mi tiên sinh, xin hỏi trên người tôi rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?" Trì Mộ che hai bên mặt, từng giờ từng phút cảnh giác con mèo đen này cho anh thêm một vuốt trên trán, mèo đen liếm chân, trừng đôi mắt mèo to, nhỏ giọng nói: "Có phải ngươi từng chết bốn lần không? Nói cách khác ba hồn bảy phách ngươi đã mất hai hồn bốn phách, bây giờ chỉ còn một hồn ba phách đang chống đỡ mạng của ngươi, song ta hoài nghi đời này ngươi cũng sẽ không trải qua yên ổn, linh hồn quá hư nhược hoặc nói, đời này ngươi có thể sẽ vĩnh viễn là mục tiêu truy đuổi của quỷ quái."

Trì Mộ há miệng dáng vẻ như tôi đã biết gật đầu, mèo đen nhếch miệng meo một tiếng, nói tiếp: "Ngươi chỉ có bảy lần cơ hội, mỗi một lần chết liền chứng tỏ hồn phách của ngươi thiếu một tầng, nếu như chết lần thứ tám,

https://thuviensach.vn

ngươi sẽ vĩnh viễn hồn phi phách tán, thân thể của ngươi cũng sẽ bị những con quỷ khác chiếm làm nhà —— Ví dụ như ông già Thác Bạt Quy kia.....Đúng, ta chính là nói ông ta, nghe không? Ngươi bây giờ là linh hồn, còn không mau trở về trong cơ thể ngươi, bọn quỷ kia đã sớm thèm nhỏ dãi cơ thể ngươi linh hồn ngươi tất cả mọi thứ của ngươi, ngươi còn ở đây lang thang cái gì?"

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 6

Chương 9: Kết Cục

Thân thể mình ấy vậy mà lại biến thành một khối bánh ngọt thơm ngon? Trì Mộ mới đầu chưa phản ứng kịp, lần này mới hiểu được bản thân tuy rằng linh hồn xuất khiếu, thế nhưng cũng cách cái chết không xa. "Vậy vậy vậy tôi phải làm gì....." Trì Mộ nghe Mi tiên sinh nói như vậy, lập tức cảm giác tay chân lạnh buốt, một luồng khí lạnh xông thẳng lên đỉnh đầu, Mi tiên sinh hừ một tiếng, dùng chân sau gãi gãi lỗ tai: "Nhanh đến bệnh viện đi, chàng trai, song cẩn thận chút, tôi vẫn khuyên câu kia, người nơi này hận không thể ăn tươi linh hồn cậu đấy."

Trì Mộ nhào tới, ôm lấy Mi tiên sinh khóc rống lên: "Tiên sinh cứu tôi, cứu tôi đi, tôi rốt cuộc phải làm thế nào van cầu ngài tôi trên có mẹ già tám mươi, dưới có gào khóc đòi ăn.....Ách, đó là cái gì ha!"

"Buông ta ra!" Mi tiên sinh thoáng cái xù lông, ở giữa hai tay Trì Mộ không ngừng giãy giụa, "Thả ta xuống thả ta xuống!" Trì Mộ hắc hắc cười lộ răng nanh, giơ tay cố gắng không để nó bắt được mặt mình, Mi tiên sinh này mặc dù có chút kiêu ngạo nhõng nhẽo, nhưng cầm trong tay cảm giác thực sự rất tốt, lông nhung thực muốn bóp bóp nó.....

Nhưng Mi tiên sinh khá dũng mãnh, ngược lại một chân cong lên hướng cánh tay anh: "Buông ta ra!" Nói rồi, nó nhẹ nhàng nhảy lên mặt đất, chỉ để lại một câu "Nhanh đến chỗ cơ thể ngươi, đừng để bọn quỷ khác phát hiện", nhanh như chớp đã chạy xa.

Hóa ra chỉ cần trở về cơ thể mình là được, Trì Mộ bừng tỉnh đại ngộ, mình bây giờ đang ở cửa bệnh viện, vậy không còn gì để bàn, mình chỉ cần

https://thuviensach.vn

đi vào, thì vạn sự liền đại cát, Trì Mộ chậm rãi đưa tay ra -- Đột nhiên, trong cửa chính thò ra một bàn tay da thịt máu me lẫn lộn, kéo anh vào.

"Đến thôn F rồi, nhóc con cậu có thể xuống xe." Trì Mộ giật mình, từ chỗ ngồi nhảy dựng lên, thở hổn hển, nhìn tài xế cơ thể không nhúc nhích, nhưng đầu xoay 180 độ nhìn về phía anh, cùng với những con quỷ hai bên trái phải đều là mặt mày máu me hoặc đã hóa thành cháy khét thây khô, lần đầu tiên không bày tỏ thái độ gì, mà ngoan ngoãn cầm lấy ba lô của mình trên lưng, xuống xe.

Vừa nãy trong nháy mắt anh tới cửa, lại bị bàn tay bên trong bệnh viện kéo vào, nghênh đón anh là đủ loại quỷ mặc đồ bệnh nhân chết đủ dạng khác nhau, anh lại chết lần nữa. Nhưng đặc biệt kỳ quái là, chờ anh tỉnh dậy, bản thân vẫn đang trên chiếc xe này, thế nhưng rõ ràng đã phá giải được bố cục của bù nhìn, vì sao đám trước mắt này rõ ràng lại khôi phục nguyên dạng như vậy, Trì Mộ cảm giác mình vô cùng bình tĩnh, lấy ra kính mát, ánh mặt trời như trước gay gắt, nếu quả thật như lời Mi tiên sinh nói, vậy thì mình còn hai lần cơ hội nữa, nếu trong bệnh viện có quỷ, vậy lúc này đây anh sẽ phải --

Đi trên con đường làng không thể quen thuộc hơn nữa, Trì Mộ lại một lần nữa đi qua cánh đồng ngô vàng chói mắt còn có cây cao lương vân vân, đồng thời liếc mắt nhìn thấy bù nhìn cười đến đặc biệt dữ tợn kia, lúc này bù nhìn cầm trên tay một thanh lưỡi hái lóe sáng, anh không chút nghĩ ngợi, móc ra thuốc lá và bật lửa của mình, dưới ánh nhìn quỷ dị của bù nhìn, yên lặng hút một hơi, bước đến đem toàn bộ điếu thuốc ném dưới chân bù nhìn, ngay sau đó anh tiêu sái xoay người bước đi.

Rơm rạ sau lưng chỉ chốc lát sau liền hừng hực bốc cháy, kèm theo tiếng kêu thảm thiết thê lương của bù nhìn. Đáng! Trì Mộ cảm thấy cực kỳ hả giận, đợi sau khi anh vào làng, mới cảm giác được chút khác biệt, toàn bộ thôn F, trong mắt anh, tựa hồ là hai thế giới bỗng dưng chồng lên nhau. Anh thấy được một đám trẻ từng đuổi theo anh, một trong số đó đang trêu chọc

https://thuviensach.vn

một người đàn ông trung niên ngồi trên băng ghế nhỏ muốn đốt thuốc, người đàn ông vừa châm lửa, lại bị đứa trẻ cười hì hì dập tắt, người đàn ông trung niên tựa hồ cũng không nhìn thấy đứa trẻ trước mắt, còn chưa biết xảy ra chuyện gì, hùng hùng hổ hổ lần thứ hai châm điếu thuốc lá.....Anh cũng nhìn thấy bà cụ từng ngồi trên băng ghế chỉ dẫn anh đến nhà Thác Bạt Dã, lúc này ngồi xếp bằng lơ lửng trên chum tương, đang kéo tay bà vợ quỷ của Thác Bạc Quy -- Một bên có người đang xuyên qua thân thể họ từ trong chum tương lấy ra dưa muối -- Thậm chí tên tiểu quỷ ngốc đòi khăn quàng đỏ kia, cũng ngồi trên đầu tường trường tiểu học Hy Vọng, hết sức chuyên chú nhìn phòng học phương xa, tựa hồ đặc biệt hưởng thụ, bên cạnh nó là mẹ và chị gái cũng đang đứng trên đầu tường, dưới ánh mặt trời gay gắt, họ không hề có bóng.

Tất cả anh đều đã trải qua, bây giờ suy nghĩ lại, tất cả những việc này tựa hồ như một giấc mộng, nhưng nỗi sợ hãi trong giấc mộng lại chân thực, bây giờ lần nữa hồi tưởng quá trình khi anh chết, vẫn sợ run. Trì Mộ nhìn những con quỷ quái này, lặng lẽ cầm lên một cây xẻng thuận tay đặt ở góc tường, nhẹ nhàng lén đi về phía bệnh viện.

Đây thật có chút giống 《 Creed Assassin 》 phiên bản người thật, dù sao thì Trì Mộ cũng cảm giác mình rất có thiên phú điều tra, dọc đường đi dừng một chút, dừng một chút rồi lại đi, hoặc trốn ở góc nhà, học Mission Impossible lấy ra một cái gương nhìn tình hình đối diện, cứ thế, dọc đường nơm nớp lo sợ anh rốt cuộc lần thứ hai tới bệnh viện trong thôn.

Từ mắt nhìn của anh, bệnh viện tựa hồ xây trên đất cao lương, kỳ thực bệnh viện trong thôn rất nhỏ, nói đúng ra xấp xỉ một phòng khám bệnh quy mô lớn, chiếm diện tích khoảng bốn trăm mét vuông, chia làm hai tầng trên dưới, cổng là một bức tượng Bethune, trên đế viết học viện văn học đại học C quyên tặng. Cổng bệnh viện lại đóng chặt, anh thậm chí cũng không biết vừa nãy kéo anh vào là thứ gì, nghĩ tới đây Trì Mộ vội vàng ngồi xổm

https://thuviensach.vn

người xuống, cẩn thận từ một bên đi vòng qua, nằm sấp bên cạnh, cẩn thận vòng qua cửa chính, dự định theo cửa sau đột phá.

(Henry Norman Bethune.(1890 - 1939), đảng viên ĐCS Canada. Năm 1916 tốt nghiệp Địa học y Toronto. Khi chiến tranh bùng nổ ở Tây Ban Nha ông tới giúp Tây Ban Nha, sau đó được ĐCS Canada và ĐCS Mỹ cử sang giúp Trung Quốc ở Khu căn cứ cách mạng vào tháng 1 năm 1938. Ông hy sinh trong lúc cứu chữa thương binh của Trung Quốc trên mặt trận.)

Đáng tiếc, bệnh viện trong thôn cũng không có cửa sau, chỉ có tường vây không cao lắm, Trì Mộ hơi trèo lên một chút liền nhảy lên tường vây, liếc mắt liền nhìn thấy mình ở lầu một.

Y tá một thân áo sơ mi hoa đang truyền dịch cho anh, thoạt nhìn một chút cũng không hợp vệ sinh; Một y tá khác từ ngoài cửa đẩy đến một máy điện tâm đồ, đang gỡ áo trên ngực anh gắn nút lên người Trì Mộ B, mặt đỏ dữ dội, còn bị một y tá khác cười nhạo, mà bản thân đang nhíu mày, tựa hồ cực kỳ đau đớn, không nhúc nhích nằm trên giường, chỉ có trên cánh tay quấn chút băng vải, những chỗ khác dường như không có vết thương nào.

Trì Mộ nhéo cánh tay mình, cũng không cảm giác được đau đớn, rất có thể là trầy da, song nhìn mình như vậy cũng quá quái dị, dù sao nhìn sườn mặt mình như vậy thực là đẹp trai quá trời quá đất, nào là Phùng Thiệu Phong, Lưu Khải Uy cũng không bằng, thảo nào mặt cô gái kia đỏ như vậy, anh lẩm bẩm mấy tiếng, sau khi những y tá kia đi, mới nhìn thấy Hạ Duy An và Sài trưởng thôn.

Sài trưởng thôn đang gọi điện, vẫy tay cau mày tựa hồ đang giải thích gì đó, chỉ chốc lát sau lại thả tay xuống bấm một dãy số, một đám người lại tràn tới, chỉ chốc lát sau lại tựa như chim tan tác toàn bộ ra khỏi phòng, chỉ để lại mình Hạ Duy An ngồi trên ghế đơn của bệnh viện, đang gọt táo.

https://thuviensach.vn

Tay của Hạ Duy An đặc biệt khéo léo, vỏ táo gọt liên tục không ngắt đoạn, cậu thỉnh thoảng nhìn về phía Trì Mộ B đang ngủ mê man, nét mặt vô cùng do dự. Trì Mộ suy nghĩ một chút, từ trên tường vây nhảy xuống, lại sờ bên cửa sổ, ôm thái độ thử một lần, thoáng cái kéo cửa sổ ra.

Hạ Duy An tựa hồ cực kỳ sốt ruột, táo cầm trong tay chốc chốc buông xuống, chốc chốc cầm lên, cuối cùng như quyết định thoáng cái đứng dậy, boong boong đi tới trước giường Trì Mộ B, kéo qua một cái ghế xếp, ngồi trước mặt anh.

Trì Mộ vừa đưa một chân vào trong phòng, đã nhìn thấy Hạ Duy An nhắm mắt chu môi, hít một hơi, bỗng nhiên cúi đầu, nhắm miệng mình ngay môi Trì Mộ B.

A! Trì Mộ hít ngược một hơi lạnh, anh nhìn thấy gì kia! Hạ Duy An vậy mà hôn anh! Vậy mà hôn anh! A a a, thằng nhóc chết tiệt này, anh là công anh mới là công, a a a đừng vói lưỡi vào chứ tôi mới là người nên làm việc đó nha! Trong lòng Trì Mộ vừa chửi bới vừa định đem cái chân còn lại thu hồi, lập tức cảm thấy không ổn, nhìn lại, không ngờ lại là một bà già ăn mặc hết sức rách nát, sắc mặt vàng như nến, nhưng nửa người dưới lại như dị tính trong phim, đã không còn thấy chân đâu, chỉ có mấy xúc tua nhớp nháp màu máu chống đỡ trên mặt đất, Trì Mộ vừa cúi đầu nhìn, trên mặt đất còn có một bãi nước mủ xanh biếc, vô cùng ghê tởm.

"Chàng trai, ồ há há há há, ta ở chỗ này có thịt người tươi ngon, có muốn ăn không hả..... " Bà già phát ra tiếng cười quái dị, một đôi mắt đục ngầu không thấy rõ tròng đen quỷ dị bắn ra lục quang, hơi nhếch mép lộ ra hàm răng nhọn, Trì Mộ cảm giác da gà nổi đầy mình, theo phản xạ thình lình té ngã, vung xẻng trên tay, phát lực thoáng cái đánh vào người bà già.

Bên kia Hạ Duy An đã hoàn toàn phủ lên người Trì Mộ B, đang hôn hăng say, thậm chí tay của cậu cũng đã hạnh kiểm xấu, đưa vào trong chăn không biết đang nắn bóp chỗ nào, mà Trì Mộ bên này lại rơi vào khổ chiến,

https://thuviensach.vn

xúc tua chống đỡ dưới chân bà già đặc biệt lợi hại, một cái quấn lấy cơ thể anh một cái khác siết cổ anh, anh lúc này cũng chỉ có thể mạo hiểm mình bị siết chết liều mạng, dùng hai tay giơ xẻng, liên tục hướng bà già hung hăng đập tới.

Trì Mộ mặc dù chỉ là một nghiên cứu sinh ba hoa, nhưng dù sao phim ảnh truyền hình đã xem rất nhiều, biết rõ nhược điểm con người ở những chỗ nào, do đó xẻng gì toàn bộ đều hướng đầu bà già mà qua đó chào hỏi, bang bang bang mấy cái bà ta đã không còn sức phản kháng, thoáng cái buông lỏng xúc tua.

Đây là cơ hội! Trì Mộ lại hung hăng cho bà già một xẻng, lúc leo cửa sổ cảm thấy toàn thân đều đang run rẩy, chân mềm cực kỳ lợi hại, Hạ Duy An thở hổn hển, sau khi từ trên người Trì Mộ B xuống, vẻ mặt "Ta ăn no rồi" lại cúi người xuống hôn trán anh, mới tiếp tục ngồi trở về ghế, híp mắt như một con mèo sắp ngủ.

Mẹ kiếp! Xem tôi trị cậu không nhé ranh con! Trì Mộ lẩm bẩm trong lòng, nhưng anh lúc này đã cảm giác không còn kịp rồi, sau lưng bà già đã leo lên bệ cửa sổ —— Cách anh chỉ còn một bước —— Anh muốn chạy trở về thân thể mình.....Nhất định phải được..... Nhảy!

Trì Mộ thình lình mở mắt, nhảy dựng lên.

"A!.....Anh có khỏe không?" Mắt mơ hồ một mảnh, tựa như cái gì cũng nhìn không rõ, Trì Mộ chần chừ nhìn tay mình, lại quay đầu nhìn một vòng, lúc này mới nhìn rõ mặt của Hạ Duy An, lại nhìn thấy trên người mình mặc đồ bệnh nhân lúc này mới không khỏi thở phào nhẹ nhỏm, a —— Được cứu rồi.

"Hạ Duy An..... Bây giờ là lúc nào, điện thoại di động của anh đâu....." Trì Mộ lúc này mới cảm giác được toàn thân cao thấp không có chỗ nào không đau, tựa hồ bị người ta hung hăng đánh cho một trận, thịt

https://thuviensach.vn

trên dưới đều căng cứng rất khó chịu, đồng thời đôi khi choáng váng đầu đến không nhúc nhích được.

"Hửm? Sư ca, anh biết em à? Em còn đang muốn tự giới thiệu với anh đây.....Em là đàn em học nghiên cứu năm nhất, tuần sau sẽ nhập học....." Hạ Duy An có chút sửng sốt, tựa hồ không sao hiểu được làm sao Trì Mộ lại biết cậu, mẹ kiếp đầu càng hôn mê, Trì Mộ rên rỉ một tiếng, yếu ớt trả lời: "Đúng vậy anh biết, cái gì cũng biết, anh tới đây thì xảy ra tai nạn chỉ còn lại mình anh —— Sau đó em học hí khúc ở học viện âm nhạc đại học C, hát tốt nhất là hoa đán hoặc thanh y, anh nói có đúng không.....?" Tiểu bại hoại, nể tình anh yêu em như vậy, đợi đến sau này anh câu được em rồi sẽ ấy ấy..... lại ấy ấy ra trò..... Hắc hắc.....

Trong lòng ngọt ngọt ngào ngào tưởng tượng ra cuộc sống tương lai, Trì Mộ còn chưa nghĩ tới hai người ở chung ra sao, Hạ Duy An lại nói ra một câu khiến anh khiếp sợ không thôi ——

"Hả?" Hạ Duy An có chút khó hiểu, mờ mịt nhìn anh, chần chừ nói: "Sư ca.....Khoa chính quy em học là tiếng Trung, khi em còn là học viên, anh đã quên sao, năm ngoái anh dạy thay cho sinh viên chưa tốt nghiệp bọn em, em còn là trưởng lớp của khoa Trung Văn đó, còn từng nói chuyện với anh.....Em không biết xướng hí nha....."

Cái gì ——! Hạ Duy An không biết xướng hí!

"Vậy vậy vậy ——" Suy nghĩ của Trì Mộ có chút không phản ứng kịp, nếu Hạ Duy An không học hí khúc, vậy Hạ Duy An anh gặp phải kia, rốt cuộc là thứ gì? Hoặc nói, anh thích rốt cuộc là ai, là Hạ Duy An sóng mắt lưu chuyển, yêu mị hoặc nhân kia hay Hạ Duy An cười mắt cong cong cả người mang theo khí phách nhè nhẹ này.....?

Hoặc nói, Hạ Duy An đứng trên sân khấu mà anh đã gặp kia, rốt cuộc là người hay quỷ?

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 7

Chương 1: 【Du Thuyền G&H - Du Thuyền Màu Máu】 - Khởi Hành

"Xin chào các bạn khán giả! Chiếc thuyền sau lưng tôi đây chính là du thuyền lớn nhất trên thế giới hiện nay —— Cũng là chiếc thuyền chở khách Hào Hoa số hiệu G&H hàng đầu nước Z, hôm nay là lễ xuất cảng đầu tiên của nó, theo tư liệu tôi có được thì chiếc thuyền này chỉ đón một trăm khách, bên trên trang bị sòng bạc hợp pháp tráng lệ, hồ tạo sóng, thậm chí là sân golf, bên trong phòng trang bị chỗ ở kép hai tầng xa hoa, có đài ngắm cảnh riêng..... "

Khi Mặc Gia Kỳ vội vàng đi qua bên cạnh ký giả đài truyền hình, liền nghe được thanh âm báo cáo của nữ ký giả đều mang theo hưng phấn nồng đậm, cậu không nhịn được âm thầm chế nhạo một tiếng, đúng vậy, chiếc du thuyền Hào Hoa đặc cấp này mỗi lần rời cảng bảy ngày, chỉ cho phép đón một trăm khách, phí tổn cả bảy ngày cũng cao gần hơn một vạn Euro, người thường đều không đủ sức, tất cả có thể lên được chiếc thuyền này hắn đều là phú hào trong nước, cho nên phụ nữ đều rất hướng về nó.....

Băng qua cây cầu thật dài trải thảm Thổ Nhĩ Kỳ danh quý màu đỏ, Mặc Gia Kỳ liếc mắt liền thấy Hoàng Phủ Thần mặc âu phục ba lớp phủ thắt lưng màu trắng, mang caravat đỏ chói mắt như màu đỏ Trung Hoa, thẳng tắp đứng ở lối vào du thuyền, đang nhàm chán nghịch chiếc nhẫn đỏ mã não trên tay, nhìn thấy cậu vội vàng chạy tới, vẻ mặt thoáng trầm tĩnh lại, thở phào nhẹ nhõm, một phen kéo cậu sang, thay thế chỗ đứng ban đầu của Hoàng Phủ Thần, mình thì chạy tới chỗ râm mát: "Sao cậu tới chậm vậy, nắng chết tôi rồi."

https://thuviensach.vn

"Tổng giám đốc, tôi mặc dù biết bay, nhưng bay không nhanh bằng trực thăng." Mặc Gia Kỳ mặt không thay đổi đứng dưới ánh mặt trời, không khỏi cũng cảm thấy dưới ánh mặt trời gay gắt, quỷ đúng là không chịu được ánh mặt trời, bản thân chỉ đứng mấy giây, liền choáng đầu dữ dội. Hoàng Phủ Thần từ trong túi lấy ra khăn tay, lau mồ hôi trên trán mình, lại nhìn chăm chú đồng hồ đeo tay hàng hiệu mà ông chủ tặng mình, từ trong bóng râm bước ra: "Đã đến giờ đón khách, cậu đứng bên trái tôi."

"Ok." Mặc Gia Kỳ lau mồ hôi, cấp tốc đứng bên cạnh Hoàng Phủ Thần, hai người nhìn chăm chú về phương xa, trong thời gian đợi khác khứa lên thuyền, nhanh chóng trò chuyện:

"Bảng báo cáo các thứ của khu giải trí cậu chuẩn bị xong chưa, Hoàng Thượng bọn họ vẫn khỏe chứ?"

"Tổng giám đốc rõ khéo đùa, một mình tôi làm sao có thể chỉnh sửa xong hồ sơ của mấy vạn linh hồn, nhất là chủ nhân còn muốn tra rõ bối cảnh gia đình của họ! Hoàng Thượng bây giờ hận không thể chết lại lần thứ hai, hồ sơ hoặc báo cáo các loại tràn đầy một phòng kia..... Anh ta nói so với bài tập lúc trước anh ta làm giáo viên phải chấm còn nhiều hơn."

".....Nhỏ giọng chút, cẩn thận tai vách mạch rừng."

".....Dạ, tổng giám đốc."

Sau đó hai người căn bản không nói lời nào, bởi vì họ đều rất sợ —— chủ nhân có mặt ở khắp nơi, bất kể họ bàn tán về đề tài gì y cũng đều biết được, Lệnh Hồ Ngạn bị bạch tuộc nước sâu bạo cúc chính là kết cục của họ, mà nguyên hình của chủ nhân rốt cuộc là thứ gì hay yêu quái gì —— Họ công tác ở khu giải trí đã một năm nay cũng không biết được.

Mặc Gia Kỳ bị ánh mặt trời chiếu đến mắt cũng sắp mở ra không nổi, hơi quay đầu đi liền nhìn thấy Hoàng Phủ Thần bên cạnh sắc mặt tái nhợt, bị ánh mặt trời chiếu tựa hồ sắp ngất đi mất, cúi đầu nhìn lại bóng của anh,

https://thuviensach.vn

cũng phai nhạt hơn mình không ít..... Nói không chừng đây là phương pháp nghiêm phạt của chủ nhân, trong lòng Mặc Gia Kỳ cảm thán một tiếng, lại gần từ trong túi hư không cầm ra một ly Whiskey thêm đá, đưa cho anh: "Tổng giám đốc, uống chút đi, tôi và Mạnh Giai Vỹ đều rất cảm tạ ngài."

"Không sao, đây chỉ là chút chuyện nhỏ." Hoàng Phủ Thần ngoài miệng có phần từ chối, nhưng lại không khách khí nhận lấy ly, đem rượu lạnh buốt uống một hơi cạn sạch xong, khuôn mặt không chút biểu cảm mới hơi có chút huyết sắc, cúi đầu nói: "Tuy rằng cảm thấy rất áy náy, chỉ có thể điều cậu ta đến quầy bar làm việc, thế nhưng.....Tôi đã tận lực."

Hoàng Phủ Thần để ly sang một bên, nhịn không được hơi thở phào, đây cũng là phương pháp nghiêm phạt mới của chủ nhân, nguyên nhân rất đơn giản —— dưới sự yêu cầu kiên trì của anh, chủ nhân mới miễn cưỡng đem người yêu Mạnh Giai Vỹ của Mặc Gia Kỳ điều đến quầy bar trên thuyền làm việc, chứ không tiếp tục làm tượng sáp trong cửa hàng tiệm sáp tử vong nữa, chính vì việc này, chủ nhân cho rằng mình không vâng lời y, bảo anh nhất định phải đứng trên du thuyền ngày hôm đó dưới ánh nắng chói chang ít nhất một giờ.

Phương pháp nghiêm phạt đa dạng của chủ nhân càng ngày càng nhiều, mà anh vẫn không điều tra được y rốt cuộc là thứ gì, Hoàng Phủ Thần khẽ cắn răng, xoay chiếc nhẫn đỏ mã não trên tay mình nhìn du khách đầu tiên đã bước lên boong thuyền, lộ ra nụ cười chuyên nghiệp: "Xin chào, hoan nghênh đến với du thuyền Hào Hoa hiệu G&H, tôi là tổng giám đốc Hoàng Phủ Thần."

"Xin chào, hoan nghênh đến dự."

"Chúc ngài chơi vui vẻ."

"Tôi là Hoàng Phủ Thần, có việc xin tìm tôi."

https://thuviensach.vn

"Xin chào, tôi là trợ lý đặc biệt của tổng giám đốc Tiểu Mặc, mời ngài đi bên này."

Người có thể lên được chiếc thuyền này không phú thì quý, trong đó còn có rất nhiều người ngoại quốc. Mỗi một người đều kéo bạn gái hoặc mang theo cả gia đình lên thuyền, thậm chí có người mang theo mèo cưng chó cưng, trên mặt mang nụ cười kiêu ngạo, không chút chột dạ nhận lấy cái cúi chào của hai người. Sau liên tiếp những lời chào hỏi và đối thoại nghìn bài một điệu, liền sắp đến thời gian rời bến, du thuyền phát ra tiếng còi vang vọng chân trời, đầu Hoàng Phủ Thần bị ánh nắng chiếu vẫn còn cảm thấy đặc biệt chết ngất, anh liếc mắt nhìn thoáng qua, chợt phát hiện một người đặc biệt quen, đang kéo một cô gái xinh đẹp mặc quần trắng cực ngắn, từng bước từng bước lên boong thuyền, sắp tới đây.

Đây là một người đàn ông vô cùng đẹp trai, có bảy phần giống với Hoàng Phủ Thần, nhưng cao hơn anh nửa đầu, thoạt nhìn vô cùng trẻ tuổi, chỉ khoảng hai mươi hai mươi bốn tuổi, tóc là loại mái xéo uốn nhẹ kiểu Hàn Quốc cực kỳ thời thượng, tai trái xỏ một khuyên tai, mặt trước đính hột xoàn còn có chút hồng nhạt, hẳn là kim cương hồng, tóc hơi xoăn, mặc tây trang màu lam nhạt may vừa vặn với người, cổ áo phanh rộng, cravat màu xanh nới lỏng đeo trên cổ, khóe miệng cong cong, một đôi con ngươi màu hổ phách dưới ánh mặt trời chiếu rọi rạng rỡ phát sáng, cả người tản mát ra khí chất bất cần đời.

"Tổng giám đốc, người nọ dáng dấp giống anh, không biết là....." Mặc Gia Kỳ lại gần, đưa khăn tay của mình cho anh, thấp giọng nói: "Nếu là thân thích của anh, tôi đến đuổi anh ta xuống nhé?"

Hoàng Phủ Thần sau khi nhìn thấy người này sắc mặt tái nhợt dữ dội, tay ôm lấy cơ thể cũng đang không ngừng run rẩy, Mặc Gia Kỳ chưa từng thấy bộ dáng anh như vậy, vội vàng tiến lên đỡ anh: "Tổng giám đốc, hay là anh nghỉ một lát nhé?"

https://thuviensach.vn

Hoàng Phủ Thần khoát tay lắc đầu, cơ thể hơi nghiêng, tránh cái nâng của Mặc Gia Kỳ, khẽ nói câu: "Cứ để tôi." Liền ưỡn thẳng người, nhìn về phía hai người kia.

Hai người rất nhanh đi tới, Hoàng Phủ Thần bước về phía trước một bước, vươn tay ngăn hai người lại: "Xin lỗi, tiên sinh, xin lấy ra thiếp mời của cả hai một chút." Từ khi A Lê đến học viện quân sự làm trao đổi sinh, hai người đã gần bốn năm năm chưa hề gặp mặt, Hoàng Phủ Thần cười khổ một tiếng, nhìn bàn tay trắng nõn có chút trong suốt của mình cùng làn da phơi nắng thành màu lúa mì của cậu, lại một lần nữa gặp nhau vậy mà đã âm dương cách biệt, nhớ tới những năm trước đây em ấy vẫn chỉ là một thằng bé to xác, lần nữa gặp mặt vậy mà đã lột xác thành một người đàn ông trưởng thành lại có mị lực, không khỏi cảm khái vô cùng, lại nghĩ đến trong nhà chỉ có hai anh em họ, anh tuyệt đối không thể để cho —— A Lê chết trên con thuyền quỷ này!

"Edward à, thiệp mời của anh đâu, mặt trời này gay gắt quá, nhanh lên chút, nắng chết em rồi." Cô gái bên cạnh bĩu môi, có chút nũng nịu, vừa nãy chỉ chú ý A Lê, lúc này nhìn lại cách ăn mặc của cô gái kia, toàn thân đều là hàng GUCCI, trên tay mang theo chiếc nhẫn to như trứng chim câu, cũng không biết là thật hay giả.

Hoàng Phủ Thần cười lạnh một tiếng, cô bé này tên Chu Ngạn Phi, trong nhà rất giàu có, cha mẹ làm buôn bán lông thú, nhưng cô bé này không biết đầu bị đập vào đâu mà lại đi làm hình cảnh, mấy năm trước hai người còn từng là đồng nghiệp một khoảng thời gian —— Nhìn lại hai người này là muốn giả trang thành người yêu lên thuyền, hẳn là phá vụ án gì đó.

Người đàn ông ưu nhã lấy thiệp mời ra, cười cực kỳ kiêu ngạo: "Nhanh nhanh, không nghe thấy bạn gái tôi muốn lên thuyền sao." Nói rồi ra vẻ muốn chen vào bên trong, bộ dáng chủ đất nhà giàu mới nổi ngang ngược, trong lòng Hoàng Phủ Thần vừa bực mình vừa buồn cười, đưa tay liền ngăn cậu ta lại, cầm lấy thiệp mời ưu nhã xé thành mảnh vụn, cũng hất cằm lên,

https://thuviensach.vn

bộ dáng tao nhã lệ độ cười với hai người: "Ngại quá, du thuyền G&H không chào đón các ngài, xin mời xuống thuyền."

Người đàn ông biến sắc, hai tròng mắt sắc bén đánh giá Hoàng Phủ Thần, hai người chỉ giằng co một giây, cậu ta liền phát ra tiếng cười lớn: "A hahahaha....." Thình lình, cậu ta thoáng cái ngừng nụ cười, bắt lấy cổ áo Hoàng Phủ Thần, đưa mặt lại gần, hung ác nói: "Này! Mày là ai hả! Có biết bố mày cầm tiền cũng có thể đè chết mày không! Mày chỉ là một nhân viên công tác còn không mau tránh ra cho tao! Ông đây muốn cùng bà nội mày lên thuyền! Có nghe không hả!"

Hoàng Phủ Thần không giận còn cười, đôi mắt cười cong cong trong tích tắc khiến người đàn ông thất thần, nháy mắt nắm lấy hai tay người đàn ông đang túm lấy cổ áo hơi dùng lực đẩy cậu ta lên vách tường, khẽ nói nhanh vào tai cậu ta: "Hoàng Phủ Lê cậu nghe kỹ cho tôi tôi biết rõ cậu là ai nghề nghiệp gì, cậu muốn lên con thuyền này làm gì, bây giờ cậu nghe kỹ cho tôi đừng hòng bước được một bước lên con thuyền này! Cậu nghe rõ chứ?"

Sắc mặt Hoàng Phủ Lê đại biến, gương mặt bất cần đời của mình nháy mắt lại nghiêm túc dị thường, cậu ta phản xạ muốn sờ súng bên hông, lại bị Hoàng Phủ Thần giành trước đắc thủ, một tay sau khi lên đạn chỉ vào bên hông cậu, cắn răng nhỏ giọng nói: "Tốc độ tìm súng của cậu rất chậm, cưng à." Nói xong, liền lập tức đẩy cậu ta khỏi boong thuyền, ra hiệu cho Mặc Gia Kỳ đuổi cả hai xuống.

Hoàng Phủ Lê phẫn hận nhìn Hoàng Phủ Thần, nhưng dưới sự họng súng uy hiếp của Hoàng Phủ Thần cũng chỉ có thể ngoan ngoãn xuống thuyền.

"Tu tu..... " Còn phát ra âm vang thật dài, đã mười hai giờ trưa, Hoàng Phủ Thần thở phào nhẹ nhõm, làm trò trước mặt Hoàng Phủ Lê ném súng ngắn của cậu ta xuống biển, xoay người rời khỏi cửa boong tàu.

https://thuviensach.vn

Du thuyền chậm rãi chạy, chiếc cầu nối liền chậm rãi tự thu về, Hoàng Phủ Thần đứng trên boong thuyền không chút biểu cảm nhìn Hoàng Phủ Lê cũng mặt vô cảm ngửa đầu nhìn anh, hai người nhìn nhau không nói gì, chỉ có mình Hoàng Phủ Thần lấy ra khăn tay lau mồ hôi, xoay người rời khỏi boong.

"Cám ơn cậu, Tiểu Mặc." Hoàng Phủ Thần ngắn gọn tỏ lòng biết ơn, không ngờ Mặc Gia Kỳ nhàn nhạt cười, hơi lắc đầu: "Tổng giám đốc, tôi mới phải cảm tạ anh..... Nhưng mà..... Cậu ta là....."

Mặc Gia Kỳ hiếm khi nhiều chuyện, Hoàng Phủ Thần khẽ thở dài, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại: "Nó là em trai tôi, em trai duy nhất của tôi."

Trở về đại sảnh đọc diễn văn đơn giản, Hoàng Phủ Thần lại trở về gian phòng của mình ở tầng chót, vừa mở cửa ra, đã nhìn thấy chủ nhân mặc áo choàng tắm đỏ thẫm, một tay chống đầu năm nghiêng bên chiếc giường tròn nhìn anh, tức khắc sợi tóc màu trắng tựa hồ lại quá dài, sợi tóc trắng cùng khăn trải giường màu đen tạo thành đối lập rực rỡ, y giờ phút này một tay khác cầm một ly rượu đế cao, trong ly đựng đầy chất lỏng sềnh sệch màu đỏ máu, khiến Hoàng Phủ Thần muốn nôn.

"Hôn ta." Chủ nhân chu mỏ một cái, có chút nũng nịu chỉ môi mình, trong lòng Hoàng Phủ Thần khẽ thở dài một tiếng, lạnh lùng cởi âu phục, từng chút từng chút một cởi cổ áo măng sét, xoay người quỳ lên giường, nhắm mặt lại vẻ mặt thành kính khẽ hôn lên môi y, cởi áo choàng tắm của y, một đường chậm rãi hôn xuống.

Chủ nhân tựa hồ rất dễ ngóc dậy, chỉ hôn một lát phía dưới đã dựng thẳng đứng, Hoàng Phủ Thần há miệng cố gắng ngậm nó mút vào, liên tục dùng đầu lưỡi liếm lấy, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn vẻ mặt của chủ nhân, khẩn cầu y sớm kết thúc một chút. Cuống họng bị chẹn khiến đặc biệt khó chịu, Hoàng Phủ Thần mặc kệ làm loại chuyện này bao nhiêu lần đều cảm thấy cực kỳ ghê tởm, trong dạ dày đã phiên giang đảo hải, nhưng chủ nhân

https://thuviensach.vn

khóe miệng vẫn cong lên nụ cười xấu xa nắm tóc anh lần lượt ưỡn thắt lưng, đem cự vật mãnh liệt đưa vào trong cổ họng anh.

Sau khi va chạm kéo dài gần hai mươi phút, chủ nhân rốt cuộc bắn ra, Hoàng Phủ Thần ho khan lảo đảo từ trên người y ngồi dậy, vừa định đứng lên đến phòng vệ sinh súc miệng ho khan, chủ nhân lại một lần nữa đứng dậy một tay đặt anh trên cửa kính lớn chạm đất, đối diện chính là biển rộng màu xanh nhạt, cởi xuống quần áo anh nhấc thắt lưng, liền chậm rãi tiến vào.

Vũ khí sắc bén tựa dao nhíp vậy, sắc đau dữ dội vô cùng, "Ơ..... Ưm....." Hoàng Phủ Thần cắn môi, thanh âm vẫn từ bên môi vọt ra, chủ nhân giữ lấy hông anh, đem toàn bộ vũ khí đưa cả vào, mới êm ái hỏi thăm đến sau cổ đã ra mồ hôi lạnh của anh, vừa hơi thúc vào đẩy ra, vừa dịu dàng ghé bên lỗ tai anh rù rì nói: "Hình như hai người bạn nhỏ kia đã lên thuyền rồi."

Cái..... Cái gì.....! Hoàng Phủ Thần cắn môi, đột nhiên trợn to mắt, anh rõ ràng.....Rõ ràng đã đuổi A Lê xuống thuyền mà!

Chủ nhân ha ha cười một tiếng, chậm rãi rút cự vật ra, ngay sau đó hung hăng thúc vào trong.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 7

Chương 2: Khế Ước Linh Hồn (1)

Lúc này mới tám giờ tối, cách thời gian du thuyền G&H rời bến đã qua tám tiếng. Ở quầy bar tầng cao nhất vừa mở cửa kinh doanh, liền nghênh đón một người đàn ông thân trên mặc áo sơ mi hoa ngắn tay thân dưới mặc quần cụt màu trắng ngả ngớn.

Tô Gia Nhất vươn người một cái, bây giờ blind date càng ngày càng nhiều kiểu, phụ hoàng nhà hắn vì muốn cho hắn một cô em để ôm ấp không ngờ lại có thể kéo hắn lên chiếc du thuyền này, cái gì mà chút tình hoài lãng mạn, chỉ tiếc hắn gần đây không thích nữ sinh lợi hại cường thế so với hắn, vừa thấy cô gái kia hắn là một nhà thiết kế thời trang nổi tiếng thế giới, lập tức nhượng bộ lui binh, làm hại trên mặt bố già nhà hắn đều có chút khó nén được giận, mắng hắn suốt một buổi chiều, lúc này mới thả hắn một con đường sống.

Ôi, hắn khẽ thở dài, ổng biết rất rõ mình thích nhất là tiểu chính thái mềm mại, còn chào hàng em gái cho hắn làm gì chứ, về phần con cháu gì đó, tùy tiện tìm phụ nữ sinh cho hắn một đứa chẳng phải được rồi sao!

(Tiêu: Tiểu Chính Thái là từ để chỉ mấy bé trai nhỏ tuổi đáng yêu như con gái.)

Tô Gia Nhất tức giận hừ một tiếng, nghĩ thế liền như cá quẫy nước thoáng cái ngã xuống trên quầy ba xây bằng đá cẩm thạch màu đen thượng đẳng, mệt mỏi búng ngón tay: "Cho một ly nước soda thêm whiskey." Rất nhanh, một gã bồi bàn mặt mũi đặc biệt đẹp trai bưng rượu tới cho hắn, hắn uống một ngụm lớn, cảm giác được mùi vị chua cay mà với hắn là hương vị ngọt ngào kia chạy dài giữa môi răng xong, mới chính thức sống lại.

https://thuviensach.vn

Trong quán rượu bày trí vô cùng trang nhã, quan điểm chủ đạo lấy hai màu đỏ đen làm chuẩn, ghế dựa thiết kế hình giọt nước hậu hiện đại vô cùng xinh đẹp, bật nhạc đều là loại khúc dương cầm hắn không biết tên, lúc này mặc dù mới tám giờ, nhưng trong quán rượu đã lác đác một bộ phận lớn người ngồi, Tô Gia Nhất ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện hai người đàn ông mặc âu phục đang ngồi trong góc mặt đối mặt vừa nghiêm túc thảo luận vừa viết gì đó, một gã trong đó hắn là tổng giám đốc họ kép Hoàng Phủ kia, anh ta từng đọc diễn văn chào mừng yến hội, cho nên Tô Gia Nhất biết anh ta, mà người còn lại tuy rằng ăn mặc cũng rất tuấn tú, nhưng lại có khuôn mặt trẻ con, dường nhưng còn chưa dứt vẻ ngây thơ..... Hắc hắc hắc.....Hắn hưng phấn liếm môi, nếu như cùng giám đốc Hoàng Phủ kia ở chung, xem ra cũng là nhân viên công tác.

"Công nhân viên ở đây đều rất đáng yêu, có phải không?" Giọng nói trầm thấp tà mị đột ngột vang lên bên tai, Tô Gia Nhất giật mình, cảm giác lông trên người mình đều dựng đứng quay đầu nhìn lại, bên cạnh vậy mà lạ lùng xuất hiện thêm một người đàn ông dáng dấp cực kỳ xinh đẹp, người đàn ông này bản thân có một mái tóc dài màu trắng, khí chất cao quý, mặc áo sơ mi màu đen tinh khiết, quần tây trắng thuần, dưới chân dường như còn mang một đôi giày giá cực cao -- Giày ba bốn vạn? Hai cúc áo trên cùng của sơ mi đã cởi ra, để lộ xương quai xanh tinh tế, trên ngón út đeo một chiếc nhẫn hồng mã não, chẳng qua chiếc nhẫn mã não này vừa nhìn đã khiến người ta ngất ngây.

Người này không phú thì quý, vẫn nên nịnh bợ nhiều chút, nhưng đến bắt chuyện với hắn, thực sự kỳ lạ, mình rõ ràng số 1, chẳng lẽ ma nam tóc dài này là số 0? Tô Gia Nhất nhanh chóng điều chỉnh chiến lược, nhún vai cười một tiếng: "Đúng vậy đó, công nhân viên ở đây đẹp trai đến nỗi mẹ tôi cũng sắp ly dị với ba tôi luôn rồi."

(Tiêu: 1 là công, 0 là thụ, nhìn hình là dạng con số là hiểu nghĩa rồi nhé *cười gian*)

https://thuviensach.vn

Ma nam tóc dài cười ha hả một tiếng, gọi phục vụ đẹp trai cao ráo khi nãy tới, không nói gì phục vụ liền cung kính bưng lên một ly rượu Rum, y giơ ly lên, hơi nhấp một ngụm, đổi đề tài, nhìn hắn nở nụ cười: "Lại nói.....Tôi hắn là biết cậu.....Cậu là cậu cả Tô, con trai của Tô Phấn làm phòng địa sản?"

Tô Gia Nhất thoáng sửng sốt, những năm này mình mang danh hiệu cậu cả, nhưng cha rõ ràng thiên vị thằng con tiện chủng tư sinh kia của lão..... Hắn bỗng dưng cảm thấy có chút xấu hổ, giơ ly rượu lên ra hiệu, nghịch ngợm nháy mắt: "Bị anh vạch trần rồi."

"Haha, tôi với ba cậu cũng coi là chỗ quen biết cũ, cho tới giờ ông ấy còn nợ tôi vài thứ chưa trả..... " Ma nam tóc dài nhấp một ngụm rượu, tiêu sái để lại một câu "Rất vui được biết cậu, chơi thỏa thích nhé, tôi tính cho cậu nửa giá" Sau đó liền rời đi.

Đây đây đây..... Là chuyện gì xảy ra? Tô Gia Nhất còn có chút ù ù cạc cạc, ma nam tóc dài biết cha, còn nợ y cái gì đó nữa..... Chờ một chút, người này thoạt nhìn trẻ tuổi như vậy, không có khả năng ngang hàng với cha chứ? Phục vụ một bên lại bưng một ly cocktail màu đỏ thẫm, trên khuôn mặt mang theo ánh mắt dò xét nhìn về phía hắn, đưa rượu tới trước mặt hắn: "Cậu Tô, đây là rượu ông chủ mời cậu."

"Ông ông ông chủ.....? Anh là nói....." Tô Gia Nhất cho tới giờ chưa từng nghĩ ma nam tóc dài còn trẻ như vậy mà lại là ông chủ của chiếc du thuyền xa hoa này, không khỏi líu lưỡi: "Trời đất ơi, thật không nhìn ra." Khó trách y có thể biết cha, nói không chừng còn có chút liên quan đến nghề nghiệp.

Phục vụ mỉm cười: "Xin ngài cứ tự nhiên." Nói rồi, lại bưng ra một ly Vodka, "Đây là rượu của giám đốc Hoàng Phủ chúng tôi mời ngài, anh ấy ở kia -- Hy vọng ngài chơi vui vẻ."

https://thuviensach.vn

Uống xong ly Bloody Mary căn bản không có độ kia cùng với ly Vodka đậm thuần có chút cao độ này, Tô Gia Nhất lại phát hiện mình choáng đầu dữ dội, vừa lảo đảo đứng dậy đi mấy bước, đã nhìn thấy tiểu nam sinh mặt trẻ con bên cạnh giám đốc Hoàng Phủ kia tiếp cận, cũng muốn một ly rượu. Hắn khựng bước, rốt cuộc thẳng tắp nằm trên quầy bar, cơ thể vậy mà rã rời không thể động đậy, nhưng ý thức đặc biệt tỉnh táo.

Chẳng lẽ trong rượu có thuốc mê? Tô Gia Nhất kinh ngạc không thôi, chốc lát sau chợt nghe thấy một thanh âm xa lạ đau lòng hỏi: "Giai Vĩ, anh vẫn không tha thứ cho em sao?" "Mặc trợ lý khách khí rồi, tôi nào có thể không tha thứ cho ngài chứ?" Đang nói là phục vụ vừa rồi vẫn luôn đưa rượu cho hắn, Tô Gia Nhất vừa mở mắt nhìn trộm, đúng là cậu nhóc mặt trẻ con hắn thích vô cùng kia, lúc này vẻ mặt cậu ta bi thương, có chút khó tin nhìn người phục vụ tên Giai Vĩ kia: "Mạnh Giai Vĩ, em rốt cuộc phải làm thế nào anh mới có thể tha thứ cho em, em khi ấy.....Thật sự bất đắc dĩ mà!"

"Bất đắc dĩ? Mặc Gia Kỳ cậu nói hay quá nhỉ!" Mạnh Giai Vĩ cười lạnh một tiếng, thình lình thấp giọng: "Khách còn ở đây, chúng ta có thể nói riêng chút không."

Trong nháy mắt trọng tâm câu chuyện liền có chút bất thường, Tô Gia Nhất có chút thất vọng, hóa ra bé trai mình nhìn trúng không ngờ lại cùng phục vụ tên Mạnh Giai Vĩ trước mặt đây là một đôi, nhưng hình như giữa họ xảy ra mâu thuẫn gì đó, cho tới giờ Mạnh Giai Vĩ còn chưa tha thứ cho Mặc Gia Kỳ.

Mặc Gia Kỳ cắn môi im lặng hồi lâu, tựa hồ nước mắt cũng đã đong đầy trong mắt rồi, bỗng dưng thanh âm gấp gáp, nhỏ giọng nói: "Em đã nói với anh một vạn lần rồi Mạnh Giai Vĩ, đây không phải lỗi của mình em cũng không phải sai lầm của em! Anh muốn trách thì nên trách Hoàng Phủ Thần nhét vào một tượng sáp Mạnh Giai Vĩ, vì sao anh cứ mãi quy chụp là! Em!

https://thuviensach.vn

Đã! Giết! Anh! Mà không phải Hoàng Phủ Thần đã bắt nguồn những tội ác này?"

Chờ một chút, phần này sao còn bao gồm cả sống chết hả, còn nữa giám đốc Hoàng Phủ gì gì đó, nói có phần khó hiểu, Tô Gia Nhất lúc này rất tưởng niệm chiếc giường lớn bốn góc trong phòng ngủ tổng thống của mình trên du thuyền, nhưng cơ thể đã không còn sức lực, chỉ có thể nghe hai người tiếp tục tranh cãi, Mạnh Giai Vĩ hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên muốn kết thúc cuộc đối thoại này, chỉ nói: "Nơi này có khách, nhỏ giọng chút, vả lại —— Cậu nên biết, nói ít làm nhiều."

"Hừ." Khuôn mặt tái nhợt của Mặc Gia Kỳ có chút vặn vẹo, đôi mắt to xinh đẹp rốt cuộc phóng ra quang mang âm độc: "Giai Vĩ, anh thay đổi rồi, sao anh bắt đầu nói giúp tên đê tiện Hoàng Phủ Thần kia, lẽ nào anh ta cũng dùng đóa hoa cúc thối nát mê người kia của anh ta câu dẫn anh?" Khi nói đến hoa cúc thối nát, cả người Mặc Gia Kỳ đều có chút run lên dùng tay ôm lấy vai, tựa như ma chướng, nói tiếp, "Tôi thật không nhìn ra Mạnh Giai Vĩ, anh trước đây nói yêu tôi dường nào, anh thay đổi rồi."

Mạnh Giai Vĩ nghe câu này phản ứng đầu tiên cũng không phải phẫn nộ, mà là hoảng sợ nhìn bốn phía, chỉ chốc lát cắn răng thấp giọng nói: "Mặc Gia Kỳ cậu điên rồi phải không! Cậu muốn tìm chết sao!"

"Tôi đã chết, cho nên một chút cũng không sợ." Những lời này Tô Gia Nhất hơi cảm thấy kinh ngạc lại khó hiểu nguyên do, Mặc Gia Kỳ khóc thảm cười: "Giai Vĩ, nếu lúc đó lại để tôi chọn lần nữa.....Anh và người nhà chỉ chọn một mà thôi, tôi vẫn sẽ chọn giết chết anh..... Tôi từ nhỏ được cha tôi một mình nuôi lớn, tôi không nỡ mất đi ông, anh có thể hiểu được tâm tình của tôi không."

Nói rồi, Mặc Gia Kỳ bắt đầu nhỏ giọng khóc, mà vẻ mặt Mạnh Giai Vĩ lại có chút kỳ quái, tựa hồ có chút sợ sệt nhưng đồng thời lại có chút mâu thuẫn, sau cùng dường như đã quyết định vươn tay xoa đầu cậu ta, khẽ

https://thuviensach.vn

khuyên giải: "Anh biết..... Em là bất đắc dĩ mà thôi, chúng ta đều là nô lệ của chủ nhân....."

Mặc Gia Kỳ tuyệt vọng khóc thút thít hồi lâu, sau đó mới chậm rãi ngẩng đầu lên, nói tiếp: "Ngọn nguồn của tất cả những việc này đều là Hoàng Phủ Thần làm ra, em tuyệt, đối, sẽ, không, để, anh, ta, yên."

Hở..... Có phải hắn đang chứng kiến tranh đấu trong công ty không? Tô Gia Nhất nghe như lọt vào sương mù, lúc này lại nghe Mặc Gia Kỳ nói tiếp: "Trong chiếc nhẫn kia của anh ta có tồn tại linh hồn của con gái anh ta, đồng thời em trai anh ta cũng ở trên thuyền, em tuyệt đối sẽ không để họ chết yên ổn.

Mạnh Giai Vĩ thở dài một tiếng đưa cho cậu ta tờ khăn giấy, nhàn nhạt nói: "Anh thấy, em đang đem đám lửa giận đối với chủ nhân chuyển tới người giám đốc rồi, giám đốc đối với mọi người rất tốt. Nếu như không có anh ta, cũng sẽ không có anh và em bây giờ."

Mặc Gia Kỳ lắc đầu, cơ hồ là đang cắn răng nói: "Anh ta? Đối tốt với mọi người? Anh ta là con quỷ giả nhân giả nghĩa nhất trong khắp thiên hạ! Lúc Lệnh Hồ Ngạn chết anh ta ngay cả mắt cũng không chớp....."

"Đừng lớn tiếng!" Mạnh Giai Vĩ cẩn thận nhắc nhở cậu ta, lo âu nhìn thoáng qua Tô Gia Nhất đang tiếp tục nằm trên bàn, trong giọng điệu đều mang theo cảm thông: "Người này mạng cũng không còn lâu nữa đâu, chủ nhân mới rồi còn nói chuyện với hắn cả buổi, đi thôi, chúng ta đưa hắn về thôi, về phần hắn chết thế nào, là chuyện của riêng hắn."

Đối thoại này nghe rất phiền muộn, chắc chắn, giữa hai người dường như đang không ngừng nói đố chữ, đồng thời khách bên trong quầy rượu càng ngày càng ít, sau cùng chỉ còn lại một người khách là hắn.

Dần dần, Tô Gia Nhất cảm thấy sức lực trên người lại khôi phục, Mặc Gia Kỳ và Mạnh Giai Vĩ hai người trò chuyện xong, Mặc Gia Kỳ liền xoay

https://thuviensach.vn

người rời khỏi quầy rượu, còn hắn sau khi lảo đảo đứng dậy, Mạnh Giai Vĩ liền mang theo nụ cười nhàn nhạt đưa cho hắn một ly nước khoáng: "Chào ngài, đây là để giải rượu."

"Ừ." Tô Gia Nhất xoa huyệt thái dương, xem ra sau này không thể uống chung cocktail và rượu cất nữa, nhưng mà gặp gỡ ma nam tóc dài chủ du thuyền vừa nãy lại nghe một tràn đối thoại thần bí, ngược lại cũng không tồi. Chẳng qua nói một câu thật lòng, những nhân viên phục vụ hắn từng gặp sắc mặt vô cùng tái nhợt, tựa hồ thiếu máu hay thiếu canxi vậy, rõ là quái lạ.

Một ly nước xuống bụng khiến hắn tỉnh táo hơn nhiều, Tô Gia Nhất lảo đảo rời khỏi quầy rượu, lúc này đã gần 11 giờ đêm, du thuyền đèn đuốc sáng choang, ánh đèn đủ màu chiếu thân thuyền đặc biệt xinh đẹp, lá cờ lớn G&H trên mũi thuyền đang đón gió tung bay, hắn hít sâu hai cái, vừa định đi tới mũi thuyền học tàu Titanic đón gió, lại nhìn thấy chỗ tối đen phía trước bỗng dưng vặn vẹo biến dạng, một cái bóng trắng trắng chậm rãi lộ ra ——

Đây đây đây..... Là phụ nữ! Tóc đen dài, áo khoác trắng, chân trần, nhìn không thấy mặt, cánh tay duỗi ra phía trước, lộ móng tay thật dài..... Đúng chuẩn nữ quỷ nha!

Tô Gia Nhất hít ngược một hơi lạnh, vừa định quay đầu, liền cảm giác trên vai trầm xuống, hắn chậm rãi xoay qua....

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 7

Chương 3: Khế Ước Linh Hồn (2)

Tô Gia Nhất chưa từng nghĩ tới bản thân cuối cùng vậy mà bị hù chết, dù khi hắn nhìn thấy nữ quỷ kia từ giữa không gian vặn vẹo thình lình xuất hiện thân dưới đã không khống chế được mà sắp vãi ra quần, may mắn cánh tay phía sau kia dù vỗ hắn một cái, song như vậy cũng đủ dọa hắn đến run lẩy bẩy, một tiếng á kêu lên còn chưa đã, cơ thể cũng nhảy dựng lên, đợi đến khi nơm nớp lo sợ quay lại nhìn thoáng qua mới phát hiện vỗ vai mình chính là ma nam tóc dài ban nãy.

Ma nam tóc dài lúc này ăn mặc cực kỳ trang trọng, âu phục ba lớp màu xám, ống tay áo, cà vạt, đồng hồ vàng, thậm chí trên lỗ tai cũng mang nhẫn kim cương siêu lấp lánh, ngay cả mái tóc dài bạch kim mềm mại dưới ánh đèn lờ mờ chiếu xạ cũng dần hiện ra màu vàng, chỉ trong một tích tắc như thế, Tô Gia Nhất thậm chí cho rằng mình đã nhìn thấy thiên sứ đeo vòng sáng trên đầu, chẳng qua nhìn lại trong tay người này lại cầm một cây gậy chống đầu lâu, tăng thêm chín phần quỷ dị.

Tô Gia Nhất mặc dù có chút thần kinh thô, nhưng nhìn bộ dáng ma nam tóc dài như vậy, luôn cảm thấy quái quái, nghĩ đến loại nữ quỷ phiên bản Sadako lúc này, hắn sợ hãi ngoảnh lại xác nhận mình đã hết sức an toàn xong, mới chậm rãi lui lại mấy bước, hỏi: "Tiên sinh.....Ừm, tại sao ngài ở đây."

Ma nam tóc dìa khẽ mỉm cười một cái, khiến Tô Gia Nhất trong lòng thoáng tí nhộn nhạo, quả thực mặt mũi người này rất đẹp, chẳng qua đôi mắt hung ác nham hiểm lại lộ ra cá tính, y lại cười cười, lúc này mới nói: "Lại nói vừa nãy nói chuyện cùng Tô thiếu gia vô cùng vui vẻ, tôi bỗng dưng nhớ tới một chuyện, cậu hắn sẽ cảm thấy hứng thú vô cùng."

https://thuviensach.vn

"Nhưng mà.....Việc ấy....." Tô Gia Nhất nuốt nước miếng một cái, chần chừ nhìn quanh: "Việc ấy, tiên sinh ta có thể đổi chỗ khác không, ở đây thật sự quá kinh khủng." Quả thực, du thuyền G&H rất lớn, nhưng du khách chỉ có một trăm người, đồng thời nhân viên phục vụ tuy nhiều, nhưng Tô Gia Nhất cảm giác mình chỉ gặp qua mấy người, thường thì xuất hiện chào mừng yến hội đều phải là thuyền trưởng hay người cầm lái gì đó, đọc diễn văn trên chiếc du thuyền này lại là Tổng giám đốc, thật quá quái dị.

Ma nam tóc dài cười một tiếng, gương mặt không quan tâm: "Cậu là nói cô nàng Hoa Tử? Yên tâm đi, tôi sẽ không để cô ả thương tổn cậu." Cô nàng Hoa Tử? Cô ta ở đâu ra vậy? Éc..... Sao hắn cảm thấy là lạ, chẳng lẽ là nói về tên nữ quỷ vừa rồi? Éc.....Đáng sợ quá.....

Ma nam tóc dài như biết rõ suy nghĩ trong lòng hắn, cong khóe môi khẽ cười một tiếng, chống gậy tiến lên vài bước, lúc này mới búng ngón tay: "Hoa Tử, ra đi, Tô thiếu gia muốn gặp ngươi một lần." Vừa dứt lời, Tô Gia Nhất cảm giác không gian bên cạnh mình giống như túi nylon trong suốt bị một bàn tay vô hình bắt lại, ngay sau đó, thình lình xuất hiện một bàn tay tái nhợt móng tay sơn đỏ thẫm, dần dần, lại xuất hiện cánh tay mảnh khảnh, tay áo màu trắng thật dài..... Bó tóc đen lớn.....Ngay sau đó một cô gái mặt mũi đầy máu trợn to hai mắt từ trong hư không bước ra.

A a a a a a! Tô Gia Nhất há to miệng, cảm giác chân mình mềm nhũn không kêu được tiếng nào, chỉ có thể nhìn cô nàng thích chơi COS này lặng lẽ tiến lên mấy bước, thoáng cái quỳ gối bên chân ma nam tóc dài, thành kính quỳ xuống hôn lên mu bàn chân y.

Thật là nặng gu....Trong lòng Tô Gia Nhất âm thầm chắc lưỡi hít hà, hắn không tự chủ được hơi giơ tay, có chút khó tin hỏi: "Đại ca..... Ngài đây.....Rốt cuộc đang chơi trò gì thế....."

Ma nam tóc dài cười cười, búng ngón tay, cô nàng Hoa Tử đột ngột biến mất, sau đó y mới chầm chậm nói: "Kỳ thực cô nàng Hoa Tử rất tốt, trước

https://thuviensach.vn

kia khi tôi du lịch ở Nhật Bản muốn tìm mấy trợ thủ đắc lực, nhưng chọn tới chọn lui đều không tốt, vừa rồi thật có lỗi, nàng đã nhiều năm chưa hề ăn được thịt người tươi ngon cho nên có chút gấp gáp." Nói rồi, y còn nhún vai, biểu thị mình quả thật rất xin lỗi.

Đây dường như là đùa thật rồi.....Càng nghĩ càng quái, Tô Gia Nhất lui về sau mấy bước, vẻ mặt thận trọng nhìn y: "Ngài..... Rốt cuộc muốn làm gì? Xin nói thẳng, nếu như tôi có thể giúp được ngài, tuyệt đối nghĩa bất dung từ!"

Ma nam tóc dài cười cười, dùng ngón tay nhỏ dài từ túi ẩn trong ngực kẹp ra một cuộn da dê cũ nát, ưu nhã vẫy ra, mới vừa nhìn cuộn giấy da vừa nói: "Cha của cậu đã từng ký kết với tôi một phần khế ước mười năm trước, nội dung cặn kẽ không cần nói nữa, dù sao cha cậu đã nguyện ý dùng linh hồn đổi lấy vinh hoa phú quý mười năm của mình..... Để tôi xem nào, chẹp chẹp, tựa hồ hiệp ước của tôi lúc đó rất rộng rãi..... A ..... Cha cậu trong thư dâng hiến linh hồn viết là tên của cậu."

".....Cho nên?" Tô Gia Nhất tức giận cười cười, xòe tay: "Anh có biết mình đang nói gì không? Anh bị bệnh phải không, cần tôi gọi bác sĩ trên thuyền giúp anh không?"

"Ha ha ha..... " Ma nam tóc dài cười một tiếng, lắc đầu: "Cho nên cha cậu đồng ý đưa linh hồn cậu cho tôi thế đó..... " Nói rồi, y chậm rãi thu cuộn da dê vào, lần nữa búng ngón tay, "Đi chết đi."

Oành! Tô Gia Nhất không cảm giác được bất kỳ đau đớn gì, chỉ cảm giác mình nặng nề té xuống đất, bản thân nhẹ bỗng tựa như tức khắc có thể bị gió cuốn đi, hắn cảm giác mình nhẹ nhàng lăn vài vòng, đầu thoáng cái khó có thể khống chế, bản thân cũng không thể dùng tay chống đất, ngay sau đó, hắn cảm giác mình ngừng lại, liếc mắt đã nhìn thấy một người không đầu đang mặc bộ quần áo cực kỳ quen thuộc, "Rầm" một tiếng, ngã trên mặt đất, máu tươi bắn đầy trên boong tàu.

https://thuviensach.vn

Ma nam tóc dài cứ thế vuốt ve chiếc nhẫn trên tay mình, nhìn cơ thể không đầu của Tô Gia Nhất từ co giật đến bất động chốc lát sau lại nhúc nhích, chậm rãi từ dưới đất bò dậy, cầm đầu mình lên, có chút vụng về ấn lại như ban đầu trở về (Lần đầu còn ấn ngược), hắn rất không tình nguyện tiến lên mấy bước, quỳ xuống, cúi đầu khẽ nói: "Chủ nhân."

Mình đã chết, chỉ một cái búng tay khó hiểu như vậy liền chết. Trong nháy mắt chết đi, trong đầu hắn có loại cảm nhận đau đớn như kim châm, ngay sau đó tựa như có người tiêm lên đỉnh đầu hắn một mũi, cưỡng ép bơm vào mệnh lệnh sở hữu buộc hắn phải phục tùng ma nam tóc dài trước mặt kia cùng nguyên nhân cái chết của hắn: Mười năm trước cha và chủ nhân ký kết một phần giao kèo, dùng sinh mạng của con ruột mình —— Cũng chính là hắn đây, đổi lấy mười năm vinh hoa phú quý.

Chẳng trách, hắn cứ nói mấy hôm trước cha lại muốn cho hắn lên thuyền xem mắt, lúc đó nói chuyện vẻ mặt cực kỳ quái dị, trong con ngươi tràn ngập bi thương và hổ thẹn, ngoài miệng lại hết sức cương quyết, hóa ra..... Đúng là để cho mình chết thay ông ta mà..... Nghĩ tới đây Tô Gia Nhất hung hăng cắn răng, nhớ tới thời gian qua, hắn lại nghĩ đến em trai cùng cha khác mẹ với mình Tô Duy Nhĩ, thằng nhóc kia nhận hết sự cưng chiều của cha, vì sao.....Vì sao chết lại không phải nó! Cha vì sao lại chọn mình!

Hết thảy những việc này rốt cuộc là vì sao! Mình cũng là con ruột của cha mà!

Chủ nhân nhìn vẻ mặt không cam lòng của Tô Gia Nhất, khẽ mỉm cười, giơ tay lên nhẹ nhàng vỗ vai hắn: "Đừng sợ, tới chỗ ta làm việc, ta sẽ không bạc đãi cậu, chỉ cần cậu..... Ừm..... Thu gom đủ 99999 linh hồn, ta sẽ đáp ứng một thỉnh cầu của cậu nhé?"

Lúc này rất muốn khóc, tuy rằng hắn còn có chút khó hiểu, nhưng mình dường như đã thật sự lên một con tàu hải tặc, Tô Gia Nhất mắt đong đầy lệ

https://thuviensach.vn

nóng, thoáng cái quỳ rạp trên mặt đất: "Cầu chủ nhân tha cho mẹ tôi một mạng."

"Việc này..... " Chủ nhân hiếm khi nhíu mày, có chút thú vị cúi đầu nhìn người đang quỳ mọp dưới chân y, "Việc này được hay không..... Sẽ phải xem cậu làm có tốt không, tha cho tính mạng của mẹ cậu thì dễ, dù sao người lớn tuổi, mùi vị linh hồn thật sự không ngon lắm."

Chủ nhân không ngờ là loại ăn linh hồn con người..... Y đến tột cùng là thứ gì, chẳng lẽ mình..... Chính là một con heo sắp bị làm thịt mà y nuôi sao! Tô Gia Nhất nghe được câu này cảm giác mình sợ đến toàn thân run rẩy, nhưng hắn vẫn quỳ dưới đất, gấp gáp nói: "Cảm tạ chủ nhân, xin phân phó."

Chủ nhân khẽ mỉm cười, mắt cười cong cong ngồi xổm xuống, dùng ngón tay nâng cằm hắn lên, thẳng tắp nhìn vào mắt hắn, chậm rãi nói: "Chuyện đầu tiên, Mặc Gia Kỳ và Mạnh Giai Vỹ rốt cuộc đã nói những gì?"

Tô Gia Nhất ngoan ngoãn thuật lại lần nữa đối thoại của Mặc Gia Kỳ và Mạnh Giai Vỹ, chủ nhân vậy mà lại không hề tức giận, chỉ khẽ cười, tựa hồ nghĩ đến gì đó lắc đầu, trong giọng nói đầy ý cưng chìu: "Hoàng Phủ lần này có phiền toái, ta đã nói đừng nên nuôi sói bên người mà, em ấy không nghe."

Hoàng Phủ..... Xem ra giám đốc cũng là công chức bị cưỡng ép, hắn còn nói đàn ông dễ nhìn như vậy khí chất như vậy có trên đời này không, quả nhiên bị hắn nói trúng rồi, người như vậy đã sớm chết rồi. Lại nghĩ tới đối thoại của Mặc Gia Kỳ và Mạnh Giai Vĩ, hắn càng tỉnh ngộ hóa ra rốt cuộc là thế này.....

Tô Gia Nhất rũ mắt suy nghĩ căn bản không dám nhìn vào mắt chủ nhân, không ngờ y lại khẽ mỉm cười, hạ mệnh lệnh thứ hai: "Chuyện thứ hai, trên

https://thuviensach.vn

thuyền có một người tên Hoàng Phủ Lê, giết hắn, mang linh hồn hắn đến cho ta, nghe rõ chứ?"

"Nhưng mà..... Tô Gia Nhất có chút chần chừ, chủ nhân khẽ mỉm cười, vỗ vai hắn, nói cũng không thể nói, cơ thể giống như thủy mặc vậy, chậm rãi hóa thành khói, tan bay trong không khí.

Khi chủ nhân trở lại phòng Hoàng Phủ Thần, liền thấy anh đang cầm một bình Mao Đài lười biếng tựa bên cửa kính chạm đất, quần áo chỉnh tề, bộ đồ ba lớp màu trắng ban ngày đã thay thành "Tuxedo" màu đen tinh khiết, cổ mang cà vạt đã đổi thành nơ, bên hông thắt lưng thít chặt khiến hông của anh càng nhỏ hơn, mà đôi mắt nhuộm màu mực kia lạnh lùng như nước tràn đầy sương mù, biểu cảm bi thương nhìn biển cả sâu thẳm.

Y từng nhìn thấy Hoàng Phủ Thần lạnh lùng, Hoàng Phủ Thần ẩn nhẫn, Hoàng Phủ Thần đôi mắt tuy rằng nhắm chặt nhưng vẻ mặt thỏa mãn.....Vân vân, nhưng biểu cảm này của Hoàng Phủ Thần cho tới giờ y chưa từng thấy qua, chủ nhân cảm giác trái tim gần ngàn năm tĩnh lặng của mình một lần nữa nhảy dựng lên, ngay sau đó, y chậm rãi bước tới, từ phía sau thoáng ôm anh vào lòng.

"Đang nghĩ gì?" Y nhẹ nhàng cắn vành tai của Hoàng Phủ Thần, vô cùng thân thiết cợt nhã, Hoàng Phủ Thần cũng không nói gì, chủ nhân thấp giọng hừ một tiếng, "Sao lại uống rượu trắng? Ngươi ở đây phiền muộn cái gì hả?"

Hoàng Phủ Thần vẫn không nói chuyện. Chủ nhân có chút tức giận, cả ngàn năm qua thú cưng y nuôi không dưới vạn loài, nhưng chính Hoàng Phủ Thần này lại khiến y khó đối phó nhất..... Rốt cuộc là vì sao... ... Y không giận mà cười, tiếp tục ghé vào lỗ tai anh rù rì nói: "Hoàng Phủ, ngươi nói xem, nếu để cho ngươi chọn một trong hai người mà thôi, ngươi chọn con gái ngươi hay chọn em trai ngươi?"

https://thuviensach.vn

Cái gì.....? Hoàng Phủ Thần bỗng dưng nghiêng đầu sang chỗ khác, hơi nhíu mày nhìn y, chủ nhân khẽ cười một tiếng, dùng sức xoay người anh lại, giơ tay lên hung hăng đánh vào má trái anh một bạt tai, mặt Hoàng Phủ Thần lập tức in năm dấu ngón tay, dấu ngón tay nhanh chóng sưng tấy, chỉ chốc lát sau ngay cả tai trái cũng chảy ra máu màu đen.

Hoàng Phủ Thần không hề che mặt, mà chậm rãi quỳ xuống, bình tĩnh nói: "Tạ ơn chủ nhân ban thưởng."

Hoàng Phủ Thần cũng không nói thêm câu cầu xin tha thứ gì, đúng như trong dự liệu, chủ nhân nhíu mày, cũng không rõ bản thân tức giận vì cái gì, y chỉ hừ lạnh một tiếng, xoay người bước đi.

******

Đợi đến khi không còn nghe được tiếng bước chân của chủ nhân nữa, Hoàng Phủ Thần mới hít ngược một hơi lạnh, cẩn thận vuốt má trái của mình, chủ nhân ra tay thật ác..... Nhưng mà..... Hahaha..... Anh ở trong lòng cười lạnh một tiếng, chiếc du thuyền G&H này, chắc hẳn không bao lâu nữa cũng sẽ biến thành địa ngục trần gian, A Lê, em ngàn vạn lần đừng xảy ra chuyện gì nhé.....

"Meo....." Cửa phòng khép hờ thò vào một cái đầu mèo, meo meo kêu thoáng cái nhìn anh, tựa hồ cực kỳ hiểu người, Hoàng Phủ Thần nhếch miệng cười, vẫy vẫy tay, con mèo đen kia mới ưu nhã nhịp bước, nhẹ nhàng nhảy lên đầu gối Hoàng Phủ Thần, hai chân trước khoác lên vai anh, tựa như vô cùng yêu thương liếm lên vết sưng tấy trên gò má anh.

"Hahaha....." Hoàng Phủ Thần bị đầu lưỡi nho nhỏ liếm vô cùng ngứa ngáy, không khỏi ôm hông mèo đen thấp giọng bật cười, híp mắt nhưng không ngăn cản, tùy ý mèo đen thương tiếc liếm gò má bị chủ nhân đánh sưng của anh.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cũng tới rồi." Hoàng Phủ Thần dịu dàng vuốt ve đầu mèo, từng chút một xuôi theo lông nó, mèo đen được vuốt lông híp mắt, trong miệng phát ra thanh âm rừ rừ, vô cùng đáng yêu.

Hoàng Phủ Thần trong lòng lạnh lùng cười, đừng cho là tôi không biết con mèo này chính là ngươi, chủ nhân!

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 7

Chương 4: Cách Mạng Số 1968

Du thuyền G& H ra khơi ngày thứ hai.

Hàn Văn Vũ vừa lên chiếc du thuyền G&H này liền cảm thấy mọi chuyện không thuận lợi, đầu tiên là mất sóng, tuy rằng bên trong thuyền có thể cung cấp máy tính xa hoa để lên mạng, nhưng mỗi lần cậu lên mạng thì những trang web có thể mở đều là giới thiệu du thuyền, đối với loại người thời thời khắc khắc muốn tra chỉ số giao dịch cổ phiếu như hắn quả thực gần như bức hắn phát điên rồi; Ngay sau đó quan trọng nhất là -- Bác Viễn người đời này hắn yêu nhất đang ở trước mặt mọi người cầu hôn em gái Hàn Văn Tĩnh của hắn.

Chính hắn cứ thế ngơ ngác đứng tại chỗ, nhìn hai người quan trọng nhất đời mình một quỳ xuống, thâm tình lấy ra chiếc nhẫn kim cương hồng nhạt đại khái cỡ bằng trứng chim cút mua từ Châu Phi, cười mắt cong cong ngửa đầu khẽ nói "Lấy anh nhé", một người khác kích động hai tay che miệng, trong tiếng ồn ào của mọi người hô "Đồng ý đồng ý" rưng rưng gật đầu, Bác Viễn sau khi đeo vào chiếc nhẫn, mọi người vỗ tay reo hò.

Hàn Văn Vũ cảm giác mình giống như một bức tường trang trí không ai để ý, cứ thế giống như bị ánh mắt của Sphinx bắn quét vậy, hóa đá đứng tại chỗ, trơ mắt nhìn em gái như nhân vật hoạt hình, nước mắt theo gió tung bay -- Động tác chậm hạnh phúc nhào vào ngực hắn, cười vô cùng hạnh phúc: "Anh, anh nhìn thấy không! Bác Viễn cầu hôn em rồi! Em vui quá!"

Hàn Vũ Văn theo bản năng ôm sát em gái vào lòng, đôi mắt vô thần nhìn về phía Bác Viễn toàn thân chính trang cách đó không xa -- Nhớ về mọi thứ giữa hai người họ..... Họ từng cùng đắp chung chăn mà ngủ, đồng

https://thuviensach.vn

thời vì cuộc chiến cổ phiếu mà ba ngày ba đêm không chợp mắt, cùng chơi bóng, cùng xem phim, cùng nhau.....Toàn bộ những kỷ niệm tươi đẹp khi hắn chứng kiến cảnh tượng cầu hôn đã hoàn toàn vỡ tan, gắng gượng kéo khóe miệng lên một độ cong, cười đến cực kỳ gượng gạo, đầu tiên là nhẹ nhàng hôn lên tóc em gái, lúc này hắn mới mang theo giọng nghẹn ngào khẽ nói: "Chúc mừng."

Du thuyền G&H rất lớn, đồng thời hành khách tuy chỉ có chín mươi chín người, nhưng những người này căn bản là tai to mặt lớn hoặc tân binh ưu tú của đủ mọi ngành nghề, cho nên cơ bản biết nhau cả, Bác Viễn thân là thiên chi kiêu tử của giới tài chính, trong vòng ba năm khuấy đảo thế giới tài chính gần vài trăm triệu, cơ bản không ai ngu ngốc mà từ chối lời mới của gã, cho nên khi gã mời tất cả tân khách đến sảnh đại công năng tham gia tiệc đính hôn xa hoa, chỉ có mình Hàn Văn Vũ lẳng lặng trốn trong quán rượu tầng chót của du thuyền, lẳng lặng uống Tequila hết ly này đến ly khác.

Lúc này đã gần một giờ chiều, quán rượu không hề cách âm, ngờ ngợ còn có thể nghe thấy khúc nhạc vui vẻ trong sảnh đại công năng, trong quán rượu không có một người, chỉ có một gã bartender lẳng lặng lau chùi ly thủy tinh, Hàn Văn Vũ luôn cảm thấy nhân viên nơi này là lạ, mặt trắng như quỷ, đồng thời biểu cảm đông cứng, không khác gì con rối, mà kinh khủng nhất là hắn luôn cảm thấy tiếp xúc lâu với họ trên người sẽ không khỏi xuất hiện một luồng khí lạnh lan vào tim phổi. Trong lòng cực kỳ buồn bực, cũng không thể nào phát tiết, hắn đành gọi cả một chai Whiskey, một bình rượu Rum lớn, trong ánh mắt quỷ dị của bartender lảo đảo ra cửa, quẹo vào boong tàu, đi về hướng mũi thuyền.

Mặt trời ngoài khơi vô cùng gay gắt, Hàn Văn Vũ bước đi cũng phải híp mắt, trên mặt biển đã có rất nhiều cá heo đang đuổi theo du thuyền, hình dạng nhảy lên thật cao khỏi mặt nước cực đẹp, hắn lại không có lòng dạ nào thưởng thức, vừa đi mấy bước, Hàn Văn Vũ đã nhìn thấy đầu thuyền chẳng

https://thuviensach.vn

biết khi nào đã bày ra vài chiếc ghế tắm nắng, trên một chiếc ghế trong đó nằm một người, người này hắn từng gặp rồi, hình như là tổng giám đốc gì đó, tên là Hoàng..... Hoàng gì ấy nhỉ, lúc này anh ta đang nằm dưới tán dù che nắng, hơn nửa người che trong bóng râm, mặc một bộ âu phục màu đen tinh khiết, cà vạt xanh sẫm, trên tay đeo một chiếc nhẫn hồng mã não rất lớn, trên sống mũi đeo kính mát phi hành, nửa trên không biết được ai khoác một chiếc áo khoác tây trang màu trắng, cứ thế ung dung ngủ say.

Hàn Văn Vũ vừa vặn loạng choạng đi tới, liền tinh mắt nhìn thấy bên trong áo khoác trắng thuần tựa hồ còn có thứ gì đó đang rung động.....Rất nhanh, một con mèo màu đen tuyền thò đầu ra khỏi âu phục, sau khi trông thấy hắn cực kỳ nghiêm nghị? Trừng mắt liếc hắn, sau đó há miệng nặng nề ngáp một cái, vẫy vẫy đuôi, nhẹ nhàng nhảy xuống, uốn éo mông đi xa.

Hàn Văn Vũ cảm thấy khóe miệng mình đều co rúm, con mèo này.....Thật sự quá hiểu tính người.....! Đồng thời bản thân đang tìm một chỗ không người chữa thương, nơi này có người ngủ, mình vẫn nên núp xa xa thôi.

Nồng độ rượu Tequila rất lớn, Hàn Văn Vũ vừa vặn xoay người lại, liền cảm giác một trận choáng váng, cơ thể như không chịu khống chế thẳng tắp ngã ngược về hướng một ghế tắm nắng khác, một tiếng "đùng" vang dội vừa vang lên, vị Hoàng tổng giám đốc bên cạnh kia liền lập tức giật mình tỉnh giấc, như bị giật mình "soạt" một cái nhảy dựng lên, tay thoáng cái sờ sau thắt lưng, cực kỳ giống tư thế rút súng của các anh cảnh sát trong phim.

"Ngại quá ngại quá....." Hàn Văn Vũ giơ bình rượu híp mắt nằm ngửa trên ghế sưởi nắng hữu khí vô lực nhận lỗi: "Ngại quá, ngại quá, uống nhiều rồi, uống nhiều rồi....."

Tổng giám đốc Hoàng tháo kính mát xuống, nhìn hắn say như chết mà tức giận cười một tiếng, nhìn thấy âu phục khoác trên người, lạnh lùng

https://thuviensach.vn

nhếch miệng, không biến sắc đặt một bên, lại lần nữa lạnh lùng mang kính mát lên, thong thả nằm xuống, không nhúc nhích.

Người này..... Còn đẹp hơn cả Bác Viễn, ít nhất mái tóc màu hạt dẻ hơi xoăn kia đẹp hơn so với Bác Viễn, ừm, để hắn nhìn chút xem, gầy hơn Bác Viễn, ít nhất không chút thịt bụng nào, vóc dáng tốt lắm, chân dài eo nhỏ rất thích hợp kiểu đứng..... Ừm..... Không tồi không tồi không tồi, hết thảy đều tốt hơn Bác Viễn nhiều..... Nhưng mình.....Tại sao con mẹ nó lại coi trọng một tên khốn kiếp như vậy!

Hàn Văn Vũ tức giận nghiến răng nghiến lợi, người mình yêu nhất vậy mà lại cầu hôn em gái ruột của mình, lại hại hắn ngay cả dục vọng muốn ra sức đánh Bác Viễn cũng không có.....Mụ nội nó! Bác Viễn tên khốn kiếp này, vì sao, vì sao.....Lại nhìn trúng em gái hắn.....Hắn hiểu rõ em gái mình nhất.....

Ngẫm lại cũng phải thôi, là mình nói chia tay trước, hắn tuy rằng hùn vốn cùng Bác Viễn mở công ty, nhưng biết người này sau khi hai người chia tay thì nam nữ đều không từ, đồng thời em gái mình trước giờ không thích đến công ty hắn chơi, trong khoảng thời gian này lại giống như phát điên rần rần đến công ty, hóa ra hai người vậy mà lại mưu mẹo cất giấu sâu như vậy. ..... Không được! Không thể để cho em gái vào miệng cọp, hắn nhất định phải cứu con bé!

Hàn Văn Vũ lý tưởng hào hùng lấy chai Tequila hung hăng uống một hớp lớn, vừa muốn đứng dậy, tổng giám đốc Hoàng bên cạnh lại tháo kính mắt xuống, dùng một đôi mắt lạnh nhạt nhìn về phía hắn: "Vị khách này, ngài thất tình sao?"

Hửm? Hàn Văn Vũ nhún vai một cái, khẽ cười khổ một tiếng: "Có lẽ vậy."

https://thuviensach.vn

Tổng giám đốc Hoàng thấp giọng cười một tiếng: "Tôi khuyên anh tốt nhất nên thu hồi ý định này, đó là em gái của anh, không phải sao?"

"Làm sao anh biết!" Hàn Văn Vũ thoáng sửng sốt, nhìn tổng giám đốc Hoàng từ từ ngồi dậy, đặt kính mát trên bàn nhỏ bên cạnh, lấy ra khăn tay lau mồ hôi, lúc này mới xoay người lại mang theo nụ cười có chút lạnh lùng nhẹ giọng nói: "Kỳ thực đoán rất dễ, ngài là Hàn tiên sinh, hiện tại trong đại sảnh đang có một buổi tiệc đính hôn rất sang trọng, là em gái ngài và người bạn làm ăn của ngài.....Nếu là bình thường, ngài bây giờ hẳn phải ở trong đại sảnh đúng không? Không như bây giờ cầm bình rượu, ở chỗ này.....u oán như vậy....." Nói rồi, anh cong khóe miệng đánh giá bình rượu, dùng ngữ điệu hờ hững nói: "Tequila à.....Ngài có chắc là không muốn ly Long Island Iced Tea thêm chút cola sao? So với vị Tequila nguyên chất thì ngon hơn đấy."

"Hức....." Hàn Văn Vũ nấc một tiếng, có chút nghi vấn nhìn anh, không rõ người này rốt cuộc vì sao lại.....Nhiệt tình như vậy, chỉ có thể nghi ngờ hỏi: "Việc này..... Cũng đã bị anh đoán trung, đến làm vài ly nhé, tôi mời anh uống một ly, quản lý Hoàng."

Quản lý Hoàng nghe thấy nhưng lời này thấp giọng bật cười, đứng lên lại dùng khăn tay lau mồ hôi: "Tiểu đệ họ Hoàng Phủ, tên một chữ Thần." Nói rồi, liền xoay người rời đi.

Ồ! Không ngờ là họ kép, Hàn Văn Vũ lúng túng cười cười, chỉ chốc lát sau, Hoàng Phủ Thần liền bưng ra hai ly Long Island Iced Tea, đưa một ly cho hắn xong, liền vịn lan can nhìn ra cảnh biển, Hàn Văn Vũ bị gió biển thổi, tỉnh táo không ít, trong lúc nhất thời não co rút, cuối cùng lại bước lên lên đầu mũi thuyền, bưng ly Long Island Iced Tea của mình giang hai cánh tay hoan hô một tiếng: "I"m the king of the world! Bác Viễn đi chết đi ~~~~ Hú ~~~~~"

https://thuviensach.vn

Loại cảm giác này thật sự quá đã, Hoàng Phủ Thần ngay cả cười cũng không hề cười một tiếng, lạnh lùng đứng sau nhìn hắn, trong mắt viết đầy tình cảm thương hại, nhẹ nhàng thở dài: "Muốn làm gì thì nhanh đi.....Nếu không làm..... Sẽ không còn thời gian nữa....."

Giọng Hoàng Phủ Thần đặc biệt thấp, lúc này ngoài biển nổi gió, du thuyền lại đi rất nhanh, cho nên tiếng lướt sóng khiến Hàn Văn Vũ có mấy chữ không nghe rõ, hắn bưng bình rượu lấy lại tinh thần vừa định hỏi một câu "Cái gì", đột nhiên chân trượt một cái, rốt cuộc rơi thẳng xuống biển.

Tiệc đính hôn chè chén say sưa kéo dài đến bốn giờ chiều, Bác Viễn biết Hàn Văn Vũ đang phát cáu với gã, nhưng hai người đã sớm hòa bình chia tay, bản thân lại là song tính, cũng không phải lừa cưới, theo đuổi em gái hắn đúng là gã muốn kết hôn, cũng bởi vì Hàn Văn Tĩnh là cô gái tốt, đồng thời bát tự cực tốt, sau này kết hôn nhất định vượng phu, cho nên mới quyết định cầu hôn.

Hàn Văn Tĩnh lúc này cũng rất mệt mỏi, cô tự cho rằng mình là một người tính tình rất ngay thẳng, nhưng khách trên chiếc thuyền này phần lớn đều là phú hào tai to mặt lớn trong nước, một người cũng không đắc tội nổi, cho nên cẩn thận nói chuyện mấy tiếng đồng hồ, cô nhìn vài nhân viên mặt vô cảm thu dọn đại sảnh, liền quay đầu hỏi Bác Viễn: "Anh của em đâu..... .Sao không hề thấy anh ấy?"

Bác Viễn cười khổ một tiếng, vừa định trả lời, liền nghe "oành" một tiếng, Hàn Văn Vũ đẩy cửa ra, cả người ướt sũng mà đẩy cửa, khí thế hung hăng đi tới, túm lấy cà vạt của gã, để lại cho Hàn Văn Tĩnh một câu: "Đừng lo lắng, bọn anh muốn tiến hành một cuộc nói chuyện của đàn ông với nhau.", liền lôi cổ áo gã kéo gã rời đi.

"Buông tay! Hàn Văn Vũ, nói chuyện đàng hoàng!" Bác Vũ liều mạng giùng giằng, lúc này Hàn Văn Vũ cũng không biết xảy ra chuyện gì, hắn

https://thuviensach.vn

trước giờ ốm yếu mà lúc này sức lực không ngờ lớn đến kinh người, gã có nặng hơn hắn gần hai mươi cân cũng không cản được hắn kéo đi.

"Văn Vũ! Tôi sẽ đối tốt với Văn Tĩnh, tôi xin thề!" Hàn Văn Vũ mắt điếc tai ngơ, một câu cũng không nói, lôi gã tới nhà vệ sinh trong phòng mình, hung hăng đặt gã lên tường, một tay lại rất hung hăng cởi y phục gã.

"Hừ!" Hàn Văn Vũ chỉ đơn giản hừ một tiếng, ngang ngược hôn lên miệng gã, Bác Viễn chỉ cảm thấy môi mình như muốn rách ra, vừa định đẩy hắn, Hàn Văn Vũ đã lấy tay xoa lên phía dưới gã....

Hai người bắt đầu bằng kiểu đóng cọc từ phía sau, cũng chẳng biết tại sao, hôm nay Hàn Văn Vũ tuy rằng ngang ngược nhưng siêu dịu ngoan, vậy mà lại tự nguyện làm 0, tiếng đóng cọc không ngừng vang lên, Bác Viễn đè chặt hông hắn, không ngừng cảm thán.....Thật là thoải mái mà.....

Ngày thứ hai, khi Bác Viễn từ trong giấc ngủ tỉnh dậy, liền bị Hàn Văn Tĩnh lắc: "Bác Viễn Bác Viễn mau tỉnh dậy! Đã xảy ra chuyện!"

"Cái gì?" Bác Viễn trần như nhộng nhảy dựng lên, không kịp tìm Hàn Văn Vũ ở đâu, hoặc Hàn Văn Tĩnh có thể phát hiện ra dấu tích gì không, Hàn Văn Tĩnh một bên đã lo lắng nói: "Toàn bộ người trên thuyền đều không thấy đâu, vả lại..... Anh nhìn xem....." Nói rồi, cô bảo gã nhìn về phía cửa sổ: "Có thêm một chiếc thuyền nữa!"

Lúc này, mặt biển vốn mênh mông vô bờ bỗng dưng có thêm một chiếc thuyền, thuyền sát thuyền của họ vô cùng, trên thân thuyền viết dòng chữ "Cách mạng số 1968", hai thuyền tựa hồ cách chưa tới mười thước, mà chiếc thuyền này thoạt nhìn cực kỳ tả tơi, trên thuyền bám đầy nấm biển, rách rưới như..... Con tàu ma trong phim.

Ngay sau đó, Bác Viễn nhìn thấy.....Hàn Văn Vũ đang đứng ở đầu con thuyền Cách Mạng Số 1968 này, mặt vô cảm nhìn mình.

https://thuviensach.vn

Một con thuyền không biết từ đâu xuất hiện còn chưa đủ tạo thành sợ hãi, nhưng Hàn Văn Vũ vừa mới cùng mình đồng sàng chung gối ở trên chiếc thuyền này, lại tăng thêm phần sợ hãi.

Hàn Văn Tĩnh lúc nói chuyện với Bác Viễn đưa lưng về phía cửa sổ, cho nên không thấy anh trai ruột của mình kỳ diệu xuất hiện trên chiếc Cách Mạng Số 1968, chỉ lo lắng hỏi: "Anh của em đâu, anh có gặp anh ấy không?"

"Cậu ấy....." Bác Viễn chần chừ chỉ ngoài cửa sổ, Hàn Văn Tĩnh theo tầm mắt của gã nhìn sang, rõ ràng cũng rất kinh ngạc, nhưng chỉ trong thời gian một cái chớp mắt như vậy, Hàn Văn Vũ thoáng cái đã biến mất không thấy đâu, cô kinh ngạc nói: "Chiếc chiếc chiếc.....Thuyền này là sao?"

Bác Viễn cảm giác mình bị dọa mồ hôi lạnh đổ đầy người.

Khi Hàn Văn Vũ tới tìm gã đã có điểm không đúng, hắn lúc ấy sắc mặt tái nhợt, cả người tựa như rơi xuống biển, đồng thời trên người hơi tản ra mùi biển tanh.... Hơn nữa lời người này nói dường như có chút không rõ ràng..... Bác Viễn hít ngược một hơi lạnh, kéo tay Hàn Văn Tĩnh: "Đi, chúng ta ra ngoài xem."

Bác Viễn cảm giác mình có chút áy náy với Hàn Văn Vũ, thời điểm cầu hôn cũng không nói với hắn, song hai người ngày trước từng là người yêu, cũng là Hàn Văn Vũ nói chia tay trước, cho nên gánh nặng trong lòng gã cũng không quá lớn, trái lại đêm qua hai người lăn lộn một trận, khiến gã cảm thấy rất có lỗi với cô bé Văn Tĩnh này.

Ra khỏi căn phòng tổng thống xa hoa, hai người không hề cảm giác có gì khác biệt, nhưng từ phòng chính tìm được quầy bar, xuống đến phòng thuyền trưởng hoặc những phòng khác, lại không hề thấy một bóng người.

Nhân viên, du khách trên chiếc thuyền này, tất cả đều không thấy bóng dáng, chỉ có chiếc thuyền Cách Mạng số 1968 kia, lẳng lặng dập dềnh trên

https://thuviensach.vn

biển.

Lúc này đã gần chín giờ sáng, biển không ngừng nổi sóng, đồng thời mặt trời đã sớm núp sau tầng mây, dường như không lâu sau sẽ có một trận giông tố, trong phòng công năng chút thức ăn của buổi yến tiệc hôm qua vẫn còn chồng chất trên bàn, lúc này có không ít ruồi nhặng đang luẩn quẩn phía trên, Bác Viễn kéo tay Hàn Văn Tĩnh, cẩn thận tra xét từng phòng một.

Trong mỗi căn phòng đều không có người, nhưng hành lý, giấy tờ, quần áo, thậm chí vài tờ báo đều vứt trong phòng, tựa như những người này lúc đi rất vội vã ngay cả những thứ này cũng quên mang, Hàn Văn Tĩnh tuy rằng cũng có chút sợ, nhưng cô tự nhận là xem phim ma mà lớn lên, loại thời điểm này tuyệt đối không thể rối trí.

Nhìn mặt Bác Viễn có chút nóng nảy, Hàn Văn Tĩnh cười một tiếng, ôm gã từ phía sau: "Bác Viễn không sao đâu, nói không chừng đây chỉ là một giấc mơ, nhất định không sao đâu."

Sắc mặt Bác Viễn nghiêm trọng, gã mới không tin tất cả những việc này chỉ là mơ, Hàn Văn Vũ xuất hiện trên chiếc thuyền kia chắc chắn đại biểu cho cái gì đó.....Nghĩ tới đây, gã lập tức nói với Hàn Văn Tĩnh: "Văn Tĩnh, đi, chúng ta lên boong thuyền xem."

Mặt sàn trên boong thuyền cực kỳ sạch sẽ, hai người vừa đứng ở đầu thuyền một lát, chiếc Cách Mạng Số 1968 liền nhẹ nhàng chậm rãi tiến tới, tựa hồ thân tàu chạm nhau, sắt cùng sắt ma sát phát ra tiếng chói tai thể tổn thương màng nhĩ.

Hàn Văn Tĩnh lần đầu trông thấy chiếc thuyền này, kêu lên không ngớt, một tay che lỗ tai kinh ngạc nói: "Bác Viễn! Anh xem! Đây là cái gì!" Nói rồi, nàng cũng hít một hơi lạnh: "Anh của em! Bác Viễn anh xem anh của em ở phía trên!"

https://thuviensach.vn

Bác Viễn ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy Hàn Văn Vũ một thân áo quần hôm qua bị gã xé nát, lẳng lặng đứng trên con thuyền quỷ dị tới cực điểm này, mặt không biểu cảm nhìn họ, cũng chỉ mất một giây, hắn liền xoay người đi vào trong khoang thuyền.

Thế này.....Hai người đưa mắt nhìn nhau, Hàn Văn Tĩnh nhất thời sợ hãi núp sau lưng Bác Viễn, thò đâu ra liền hỏi: "Bác Viễn, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, sao mặt anh em lại trắng như quỷ thế kia..... Hai anh hôm qua đến tột cùng đã làm gì, em tìm hai anh của buổi!"

Éc! Nghĩ đến vấn đề này sắc mặt Bác Viễn có chút khó coi, gã một bên đem sự chú ý đặt trên con thuyền này, một bên qua loa nói: "Anh với anh trai em đi làm chút việc đàn ông có thể làm, bọn anh chỉ ở trong phòng không ra ngoài."

"Hả?" Hàn Văn Tĩnh hơi xoay người qua, "Việc đàn ông có thể làm?" Nói rồi, cô dừng lại một chút: "Em đã đến phòng của các anh mà, còn bảo một người phục vụ họ Hoàng Phủ, các anh không hề có ở đó nha."

Cái gì! Sắc mặt Bác Viễn có chút tái nhợt, hai người họ hôm qua rõ ràng đã khóa cửa phòng ở trong nhà vệ sinh đại chiến ba trăm hiệp, nếu theo lời Hàn Văn Tĩnh nói, phòng của hai người họ đều không có ai, vậy khi bọn họ XXOO rốt cuộc là ở đâu?

Trời ơi trời ơi, tuyệt đối không thể nào tưởng được, ngay sau đó, Hàn Văn Tĩnh tinh mắt chỉ chiếc thuyền kia: "Anh nhìn xem, anh của em đang vẫy tay!" Bác Viễn ngẩng đầu liền thấy Hàn Văn Vũ lại xuất hiện trong tầm mắt của hai người, lúc này hắn tuy vẫn còn như một khúc gỗ, nhưng tay đang không ngừng vẫy gọi, dường như muốn bảo họ đi tới.

Khoảng cách giữa thuyền và thuyền rất gần, hai người giống như bị ma ám vậy, từng bước đặt chân lên thuyền, trong khoảnh khắc hai chân bước

https://thuviensach.vn

lên con thuyền Cách Mạng số 1968 kia, hai người đột nhiên giống như thoáng bị kim châm tỉnh giấc, lập tức nhảy dựng lên.

Chuyện gì đây.....Tại sao mình lại kìm lòng không đặng mà bước lên chiếc thuyền này? Trời ạ!

Hai người không cần suy nghĩ quay đầu bỏ chạy, ấy vậy mà Hàn Văn Vũ đang đứng đó bỗng dưng há miệng ra, một đám tóc lớn từ trong miệng hắn phun ra ngoài, tựa như có trí tuệ bắn ra, thẳng tắp trói chặt hai người.

"Cứu mạng!..... Cứu mạng!....." Hàn Văn Tĩnh và Bác Viễn hai người ra sức kêu gào, vùng vẫy, nhưng không chống lại được đám tóc quỷ dị này, Hàn Văn Vũ như trước há miệng, dùng tóc trong miệng kéo hai người, từng bước một lui về sau, đưa họ vào phòng thuyền trưởng.

Rất nhanh, hắn lại ngậm miệng lại, nhưng đám tóc trói hai người lại không tháo ra, hắn cung kính hướng một góc tối cúi chào một cái, liền không chút biểu cảm rời đi.

"Anh..... A!" Hàn Văn Tĩnh còn chưa kịp thét lên, đã nhìn thấy từ trong góc một cụm vật chất dạng sệt màu đỏ máu, cực kỳ ghê tởm, giống như thú cưng thạch gì đó trong game trực tuyến, từng chút một bò lên cơ thể Bác Viễn, trong tiếng kêu sợ hãi của gã từng chút một rỉ ra dịch lỏng màu xanh biếc, sau khi hòa tan hết thảy mọi thứ gã mặc trên người, những vật chất dạng sệt này liền từ từ tách ra, từ trong đống đó tách ra mấy nhánh vật thể dạng sợi lớn nhỏ không đồng nhất, nhỏ nhất đại khái bằng cây tăm, sợi thô nhất thì gần to hơn cổ tay của một cô gái khỏe mạnh.

Bác Viễn bị dọa đến không ngừng thở hổn hển, toàn thân đều sắp run thành cái rây, giọng điệu không ngừng run rẩy: "Văn Tĩnh..... Đừng..... Nhìn..... Nữa..... "

Hàn Văn Tĩnh nghe thấy những lời này lập tức khóc lên, không ngừng di chuyển cơ thể, muốn vẫy khỏi đám tóc trói chặt trên người cô, vậy mà đám

https://thuviensach.vn

tóc dường như có sinh mệnh khẽ giật một cái, cuối cùng chậm rãi siết chặt, cô bị siết đến mức cảm giác xương sườn mình đau dữ dội, chỉ có thể hút ngược một hơi lạnh, hai mắt đẫm lệ rưng rưng nhìn Bác Viễn.

Chỉ chốc lát sau, những đám vật chất dạng sệt này biến hóa thành xúc tua chậm rãi bò lên thân thể trần truồng của Bác Viễn, từng chút một công kích xuống phía dưới ——

"A! Thả ta ra! Thả ta ra!" Bác Viễn ra sức giãy gụa, rất nhanh một sợi xúc tua khá to thoáng cái cắm vào cổ họng gã, nhịp nhàng ngọ nguậy.

Kế tiếp, Hàn Văn Tĩnh nhìn thấy một cảnh tượng mà bản thân chưa từng gặp phải, cho dù bản thân đã từng lén xem đủ loại phim làm tình Nhật Bản —— Những xúc tua biến ảo ra này như liều mạng cắm vào tất cả các lỗ trên người Bác Viễn, hận không thể tiến thật sâu vào bên trong.

"A!....." Bác Viễn thống khổ giãy giụa, nhưng không thể chống được công kích của vật thể dạng sệt này, chỉ có thể theo động tác của nó không ngừng đong đưa.

Hàn Văn Tĩnh bị dọa đến hét to, rất nhanh, cô liền trông thấy tiểu đệ đệ của Bác Viễn sau khi bị xúc tu nhỏ nhất như cây tăm rút ra, một luồng nước sệt màu trắng nồng đậm phun ra.

"A....." Hàn Văn Tĩnh sợ đến sắc mặt tái nhợt, nhưng tóc trên người cô cũng chậm rãi di chuyển, rất nhanh, từ trong đám tóc kia lộ ra một khuôn mặt đàn ông, đó là mặt của anh trai cô —— Hàn Văn Vũ.

"Anh.....Anh .....Anh..... " Hàn Văn Tĩnh nói cái gì cũng không nói ra được, chỉ có thể nói năng lộn xộn khẽ cầu khẩn: "Anh ơi anh ơi..... Anh.....Xin anh..... Cứu em....."

Người đàn ông dùng đôi mắt không hề có lòng trắng thẳng tắp trừng cô, trong tiếng kêu thét thảm thiết của Hàn Văn Tĩnh, há miệng rộng, một

https://thuviensach.vn

ngụm nuốt cô xuống.

Bác Viễn đã không kịp thét lên nữa, bởi vì một đợt tấn công mãnh liệt ập tới, đã đảo lộn toàn bộ suy nghĩ của gã, mãi đến khi đám tóc đen thùi kia tựa như rắn trượt đến trước mặt gã, mở to miệng.....gã mới cảm nhận được một tia giải thoát.

Rất nhanh, chiếc Cách Mạng số 1968 chìm nghỉm vào trong nước, không lâu sau, đã không còn thấy bóng dáng nữa.

Hoàng Phủ Thần cầm một ly Long Island Iced Tea, lẳng lặng nhìn chiếc thuyền ma này chìm nghỉm, trong lòng khẽ thở dài, không nhịn được thương tiếc cho người đàn ông có thể hô to "I"m the king of the world", đáng tiếc..... Bước lên chiếc thuyền này, nhất định không còn đường về.

Phía sau một đôi tay mạnh mẽ ôm lấy siết chặt hông anh, rất nhanh, một cái cằm nhọn cũng tựa lên vai phải của anh, không cần nhìn cũng biết chủ nhân là ai, người tới thân mật cắn dái tai anh, thấp giọng nói: "Không nỡ?"

"Không." Hoàng Phủ Thần uống một hớp rượu, hơi thở dài một tiếng, "Tôi rất hiếu kỳ chiếc Cách Mạng số 1968 này.....Rốt cuộc là thứ gì....."

Chủ nhân giống như cố gắng suy tư hồi lâu, rồi mới đáp: "Ừm, ta nhớ xem nào, hình như năm 68 khi ta đến đây chơi, trên chiếc thuyền này từng chiêu đãi ta, cho nên lần này ta báo đáp cho họ, đưa đến ba linh hồn mới, chính là như vậy."

U hồn gì đó trên thuyền rốt cuộc là cái gì, Hoàng Phủ Thần cũng không muốn biết, chẳng qua bản thân vẫn không tra được lai lịch của chủ nhân, không nhịn được có chút nôn nóng, anh khẽ thở dài, "Sống ở đây không tuyệt vời như khu giải trí."

Chủ nhân ha hả cười một tiếng, từ chối cho ý kiến, "Hoàng Thượng đã xử lý khu giải trí rất tốt, em không cần lo lắng."

https://thuviensach.vn

Hoàng Phủ Thần chậm rãi xoay người, nhìn chằm chằm đôi mắt vĩnh viễn cũng nhìn không thấu của y, khẽ hỏi: "Em tôi..... Nó thế nào?"

Chủ nhân nhíu mày, dường như có chút ngoài ý muốn, nhưng nhanh chóng cười một tiếng, giống như suy tính mà nghĩ một chút: "Ừm.....Nó dường như đang ở chỗ Mặc Gia Kỳ đấy."

Mặc Gia Kỳ! Sắc mặt Hoàng Phủ Thần biến đổi, quả thực, Mặc Gia Kỳ là một trợ thủ rất đắc lực, nhưng lúc che đậy tâm tình hoặc nói dối sẽ không cao minh như vậy nữa, chí ít anh biết Mặc Gia Kỳ luôn hận mình, chủ nhân nhìn ánh mắt anh cười cười, xấu xa vuốt ve hông anh, ghé vào tai anh thổi khó cười nhẹ: "Ta có thể nhìn thấy, ý nghĩ xấu trong bụng em, bé hư."

Hoàng Phủ Thần ban đầu bị loại trêu chọc này của chủ nhân còn có thể đỏ mặt, nhưng bây giờ đã không còn hề hấn gì nữa, chỉ lạnh lùng nói: "Chủ nhân, tôi còn có việc, đi trước một bước."

"Ôi!" Chủ nhân chặn anh lại, chỉ chiếc sô pha rộng lớn bên kia: "Ghê sô pha này may từ Italia, tốn của ta một vạn năm ngàn đồng, em lẽ nào không muốn thử cảm giác làm trên đó sao?" Nói rồi, y giảo hoạt cười một tiếng, khóe môi mỏng cong lên thành một nụ cười độc ác: "Nói không chừng ta có thể cho em trai em....."

Hoàng Phủ Thần không nói hai lời, xoay người bắt đầu cởi quần áo ra, nhưng không phát hiện, sắc mặt chủ nhân đã chậm rãi trầm xuống.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 7

Chương 5: Vũ Hội Hóa Trang 1 + 2 + 3

Hoàng Phủ Lê một năm qua luôn cảm thấy chút lạ, bản thân rõ ràng là con trai duy nhất trong nhà, nhưng đôi khi cùng cha mẹ chuyện trò trời đất họ sẽ vô duyên vô cớ hỏi "Anh con thế này thế kia" hoặc "Cháu gái con bé Văn Văn thế này thế kia".....Hại hắn cho rằng ba mẹ có con riêng gì gì đó, nhưng nếu hỏi kỹ, hai ông bà lại nói không nên được nguyên cớ, cũng rất sửng sốt tại sao mình lại nói rằng còn một đứa con.

Đề tài như vậy nói một lần hắn còn có thể chấp nhận, nhưng trong vòng một năm nói ít nhất bảy tám lần, thì hết sức kỳ quái.

Ấn theo cách nói của hai ông bà, hắn bỗng đâu xuất hiện một người anh trai tên "Hoàng Phủ Thần", trước kia nằm vùng gì gì đó, về sau chạy tới đội hai làm cảnh sát tội phạm kinh tế còn sinh một đứa con gái thật xinh đẹp, tên Hoàng Phủ Văn gì đó.....Cái này! Cũng quá xàm xí rồi! Hại hắn một dạo cho rằng hai ông bà mắc chứng vọng tưởng gì đó.

"Này, anh nghĩ gì thế!" Em gái xinh đẹp đỉnh đỉnh đạc đạc bên cạnh Chu Ngạn Phi hung hăng đập lên vai hắn một cái, cắt ngang suy nghĩ của Hoàng Phủ Lê, hắn hít ngược một hơi lạnh, xoa xoa bả vai: "Chu đại tiểu thư, ôi chao, cô đây luyện quyền gì thế hả, sao mà cứng thế! Aw.....!" Chu Ngạn Phi ha hả cười lại cho hắn một quyền, "Đi nhanh lên, Lục đội vẫn đang chờ chúng ta đó."

Lục đội tên đầy đủ là Lục Vi Dân, là đại lãnh đạo quản lý đội hình cảnh, lần này giao nhiệm vụ gian khổ bậc nhất cho họ —— Hoàng Phủ Lê nhìn ảnh chụp người đàn ông bình thường trong tài liệu, nhíu mày một cái: "Người này đã đánh cắp bí mật quốc gia?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy." Lục đội bi thương gật đầu: "Tiến sĩ G này đã đánh cắp kỹ thuật Clone vừa chế xong của quốc gia, chúng tôi nhận được tin tình báo là hắn vào ngày cuối cùng du thuyền khởi hành, cũng chính là ngày 14 tháng 7, bán lại cho một vị khách trên du thuyền này." Nói rồi, anh ta dừng lại một chút: "Do đó nhiệm vụ của các cậu là tra ra vị khách hắn muốn bán là ai."

"Oa....." Một bên Chu Ngạn Phi xoay IPAD, kinh ngạc nhìn đủ loại thiết bị trên du thuyền G&H: "Oa, trời ạ, du thuyền thực đẹp nha.....A!" Cô vội vàng ngồi ngay ngắn, vẻ mặt nghiệm túc, "Lục đội xin phân phó nhiệm vụ, chúng tiểu nhân nhất định máu chảy đầu rơi, quyết không chối từ!"

Lục đội tức giận cười một tiếng: "Nha đầu ngươi chỉ ba hoa!" Nói rồi, anh ta quay đầu về phía Hoàng Phủ Lê hỏi: "Cậu còn vấn đề gì không?" Hoàng Phủ Lê nhíu mày, hắn nhanh chóng nhìn lướt qua ảnh chụp du thuyền chần chờ hỏi: "Lục đội, ý của anh là, chúng tôi chỉ cần biết vị khách này là ai, mà không cần để ý đến món kỹ thuật này có bị mất hay không?"

Lục đội nhướng mày, từ chối cho ý kiến.

Ố là la, con lão hồ ly này, chắc chắn thứ tiến sĩ G đánh cắp không phải là thiết bị Clone thật, chỉ là để lôi ra con cá lớn ở phía sau này, Lục đội khẽ mỉm cười: "Làm rất tốt, tôi coi trọng các cậu, không cần lo lắng quần áo gì gì đó, kinh phí rất đầy đủ đấy."

Ngày du thuyền G&H khởi hành đó, Hoàng Phủ Lê và Chu Ngạn Phi đã sớm núp trong góc tối, con bé Chu Ngạn Phi này bình thường quen mặc cảnh phục, lúc này mặc váy ngắn đỏ không ngừng kéo vạt dưới, thỉnh thoảng oán trách: "Váy gì mà ngắn củn à, lại chói nữa....." Còn Hoàng Phủ Lê cầm ống nhòm, không ngừng quan sát khách khứa lên thuyền.

Lượt khách đầu toàn bộ đều không giàu thì sang, đại khái đều từng thấy trên báo đài, Hoàng Phủ Lê khẽ cảm thán một tiếng, ngay sau đó, tiến sĩ G

https://thuviensach.vn

xuất hiện.

Tiến sĩ G là một người đàn ông cực kỳ nghiêm túc, không nổi danh, ngược lại Hoàng Phủ Lê bọn họ chưa từng nghe nói tới nhân vật như thế, cao cao gầy gầy, mặc một bộ tây trang màu xám tro, xách theo một vali con màu đen, từng bước một đặt chân lên thuyền, kiêu ngạo đến mức ngay cả nhân viên chào hỏi gã cũng không thèm nhìn lấy một cái.

"Tu tu..... " Du thuyền phát ra tiếng còi vang vọng khắp chân trời, Hoàng Phủ Lê nhìn đồng hồ đeo tay giả kim cương dùng tiền chi tiêu mua được, thuyền sắp đi rồi, liền bảo Chu Ngạn Phi khoác tay hắn, lắc lư đi lên thuyền.

"Xin lỗi tiên sinh, xin lấy thiệp mời của ngài ra chút." Không ngờ còn chưa lên thuyền đã bị một gã nhân viên cản lại, Hoàng Phủ Lê vừa định tống cổ gã, nhưng lúc trông thấy dung mạo người này không khỏi giật mình.

Người này dáng dấp rất rất giống hắn..... Hắn dường như đã từng gặp anh ta ở đâu đó.....A đúng rồi.....Đây là anh trai mình mà.....Không biết tại sao, trong đầu hắn bỗng dưng lóe lên thông tin này khiến cho bản thân hắn cũng cảm thấy sợ hãi, một bên Chu Ngạn Phi nhìn thấy sắc mặt hắn không thích hợp, vội vàng bĩu môi bắt đầu nũng nịu: "Edward à, thiệp mời của anh đâu rồi, nhanh lên nhanh lên, nắng chết em mất."

A! Hoàng Phủ Lê lập tức hồi phục lại tinh thần, ưu nhã rút thiệp mời ra, cười cực kỳ kiêu ngạo: "Nhanh nhanh, không nghe thấy bạn gái tôi muốn lên thuyền sao." Nhân viên kia cười vô cùng xa cách, đôi mắt màu mực của anh ta tựa hồ đã nhìn thấu được hắn, biết hắn là ngụy trang, theo lý mà nói hắn ở nước ngoài du học nhiều năm, nhưng kỹ xảo cải trang nghệ thuật nói dóc hắn luôn thông thạo, nhưng không biết tại sao hắn cảm thấy tim bỗng dưng đập thình thịch, vội vàng ra vẻ muốn chen vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Nhân viên kia tiếp tục mang theo nụ cười như có như không, đưa ra một cánh tay lạnh lẽo cản hắn lại, cướp lấy thiệp của hai người, giơ tay xé vụn, nụ cười kia khiến Hoàng Phủ Lê tức giận nghiến răng: "Ngại quá, du thuyền không chào đón các vị, xin mời xuống thuyền."

Khi bị tên nhân viên này nói ra thân phận thật, mục đích thật sự của hắn, Hoàng Phủ Lê âm thầm kinh hãi, nhưng người này thân thủ nhanh như chớp, chỉ một tay đã rút súng mình giấu ra, uy hiếp khiến họ xuống thuyền, Chu Ngạn Phi ở một bên liều mạng nháy mắt, ra hiệu không cho manh động, hai người lúc này mới ngoan ngoạn xuống thuyền.

"Tu tu..... " Còi du thuyền vang lên ba tiếng, chậm rãi chạy, Chu Ngạn Phi nhìn người đàn ông đuổi họ xuống thuyền kia, trong thần sắc cũng có chút nghiêm trọng: "Anh A Ly..... Người..... Người này anh có quen không..... Sao em cảm thấy hai người giống nhau vậy....."

"Hừ!....." Sắc mặt của Hoàng Phủ Lê âm u, hung tợn trừng mắt nhìn người đàn ông kia, cắn răng nghiến lợi nói: "Tên anh là A Lê, không phải A Ly kia! Ái Phi!" Ái Phi là biệt danh của Chu Ngạn Phi, lúc này con bé thở dài một hơi, nhún vai: "Vậy làm sao bây giờ? Không lên được thuyền Lục đội sẽ nhai xương chúng ta đó."

Hoàng Phủ Lê cắn răng, trong lòng hừ lạnh một tiếng, người đàn ông này.....Ấy vậy mà biết rõ thân phận của hắn, nghĩ thế, hắn siết chặt nắm đấm: "Nhảy xuống biển! Chúng ta bơi cũng phải bơi lên!"

******

Sau khi nhọc nhằn leo lên được du thuyền, Chu Ngạn Phi mệt đến hết hơi, Hoàng Phủ Lê kéo cô lặng lẽ trốn vào một gian khách phòng bỏ trống xong, hai người mới có cơ hội thay quần áo ướt dầm dề trên người.

"Bản đồ du thuyền đâu?" Hoàng Phủ Lê trầm mặt, mở hộp không thấm nước ra, dưới sự trợ giúp của Chu Ngạn Phi lấy ra bản đồ, hai người nhanh

https://thuviensach.vn

chóng bắt đầu bàn bạc về nhiệm vụ: "Du thuyền tổng cộng bảy tầng, tầng trên cùng là quán bar, phía dưới là phòng yến tiệc, rạp chiếu phim và bể bơi xa hoa, tầng dưới này là phòng tổng thống. Vị trí chúng ta bây giờ hẳn là một tầng phụ, tầng này đều là phòng thông thường, không có tác dụng, bốn tầng phụ ngay đáy thuyền, không có đồ đạc cũng không có người, chúng ta bây giờ phải đi đến phòng điều khiển ở tầng hai, đối phó trước với từng cái cameras, sau đó một tấc cũng không rời khỏi tiến sĩ G là được.

Chu Ngạn Phi gật đầu, sắc mặt rất lo lắng: "Dù thế nào tiến sĩ G sáu ngày sau sẽ giao dịch, anh A Ly, lần này em đi, anh trốn ở đây trước, chú ý an toàn."

"Em cũng vậy." Hoàng Phủ Lê suy nghĩ một chút, Chu Ngạn Phi trong đội nổi tiếng là đứa bé lanh lợi, sẽ không xảy ra chuyện gì, liền đồng ý. Đợi đến khi Chu Ngạn Phi đi rồi, hắn liền mở máy tính ra, báo cáo với đội vị trí của mình và hướng đi, đồng thời mở ra một camera khác trên lỗ tai Chu Ngạn Phi ngụy trang thành hoa tai, cùng cô bắt liên lạc xong, Hoàng Phủ Lê liền bắt đầu theo dõi.

Camera nhỏ như lỗ kim này ngốn gần hai chục triệu, cho nên hình ảnh quay được vô cùng rõ ràng. Trừ phi do tốc độ Chu Ngạn Phi bước đi lắc lư có chút khối, màn ảnh run giật khiến người ta có chút váng đầu, toàn bộ cảnh vật trong du thuyền hắn đều thấy rõ mồn một.

Cửa phòng đã khóa trái, tuy đã thay quần áo, nhưng toàn thân ướt nhẹp cực kỳ khó chịu, Hoàng Phủ Lê cởi áo cổ áo của y phục, vừa nhìn Chu Ngạn Phi lanh lợi kiểm tra bên trong du thuyền, vừa, nghe cô phát ra tiếng kêu ca: "Anh A Ly, anh phát hiện không, chiếc thuyền này..... Tại sao không có người chứ!"

Không muốn phí lời sửa lại tên "A Ly" nữa, Hoàng Phủ Lê phát hiện trên du thuyền quả thực không bao nhiêu nhân viên, chỉ có thể nhìn thấy rất nhiều du khách, điểm này cực kỳ quái lạ.

https://thuviensach.vn

Nhìn Chu Ngạn Phi đi trên hành lang không một bóng người, mở cửa từng phòng từng phòng làm việc một, phát hiện những đồ dùng kia đều đang hoạt động, nhưng không có ai, Hoàng Phủ Lê nhíu mày, trong lòng chậm rãi tràn ra chút bất an.

Hắn trời sinh tin tưởng vào trực giác, trên chiếc thuyền này âm u mà có chút đáng sợ, tựa hồ khi họ lên thuyền một đôi tay vô hình đã nắm được cổ họng hắn, đồng thời..... Dường như có người đang theo dõi họ.....Mà tầm mắt kia, hắn lại không biết xuất xứ.

Có lẽ người biết thân phận hắn khi nãy đang theo dõi hắn? Nghĩ tới đây Hoàng Phủ Lê đột nhiên nhớ tới trong nháy mắt mình nhìn thấy anh ta đã cho rằng anh ta là anh trai mình..... Nếu ấn theo cách nói điên rồ của cha mẹ ngày trước —— Dường như tên là Hoàng Phủ Thần? Hắn thật sự có người anh trai này sao? Chẳng lẽ mình cũng điên rồi?

Hai người dáng dấp rất giống, nhưng người đàn ông này ngoại trừ sắc mặt có chút tái nhợt, những thứ khác thoạt nhìn đều rất bình thường, Hoàng Phủ Lê vừa nhìn chằm chằm màn hình vừa suy nghĩ miên man, đột nhiên hắn kinh hô: "Ái Phi! Coi chừng! Hướng 12 giờ của em có một người phụ nữ đang tới."

Lúc này Chu Ngạn Phi vừa đi tới một khoảng hành lang chật hẹp, Hoàng Phủ Lê liền trông thấy trong màn hình có một cô gái mặc áo bào trắng, thẳng tắp đứng ở đầu kia hành lang, đầu cúi thấp, ngay cả mặt cũng không nhìn thấy, chân trần, hai tay thả lỏng thẳng góc, cứ thế đứng thẳng tắp, dưới ngọn đèn mờ xám ngắt chiếu xuống cả người giống như nữ quỷ trong TV bước ra, OMG!

"Ái Phi Ái Phi..... " Hoàng Phủ Lê cảm giác sau lưng mình đều có chút tê dại, nhưng Chu Ngạn Phi lại lắc đầu, khó hiểu nói với hắn: "Anh A Ly, anh làm sao vậy.....Nào có ai đâu, anh chỉ thích làm em sợ!"

https://thuviensach.vn

"Xí..... " Nhưng người phụ nữ này quả thực đã đứng ở đầu kia lối đi mà! Da gà cả người Hoàng Phủ Lê nổi lên, vội vàng xoa ót, rất nhanh, người phụ nữ áo trắng trong màn hình di chuyển, cảm giác ngay cả bước chân cô ta cũng không bước, thẳng tắp mà nhẹ nhàng tiến tới.....

"Ngồi xuống!" Hoàng Phủ Lê lập tức đứng dậy, hai tay chống bàn, mở to mắt trừng trừng nhìn nữ quỷ đang bay tới kia, Chu Ngạn Phi có chút khó hiểu, rõ ràng phía trước không hề có thứ gì, vậy mà Hoàng Phủ Lê lại hù cô, hì hì, sau này trước mặt lãnh đạo báo cáo một chút tuyệt đối không áp lực.

Hoàng Phủ Lê trơ mắt nhìn toàn bộ cơ thể Chu Ngạn Phi xuyên qua người phụ nữ kia, mà trong tích tắc băng qua, cô gái áo trắng này giống như sương mù tiêu tan, đợi đến khi toàn thân cô đi qua thì tụ lại.....Tựa hồ còn hơi quay đầu, liếc mắt nhìn camera?

Hoàng Phủ Lê hít ngược một hơi lạnh, đây không phải là gặp quỷ thì còn có thể là gì!

"Này, anh A Ly, anh muốn giỡn gì thì chờ lát nữa đi, em sắp tới phòng điều khiển rồi." Trong ống nghe truyền đến tiếng cười đùa của Chu Ngạn Phi, Hoàng Phủ Lê lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cả người đổ mồ hôi lạnh cực kỳ khó chịu, con bé chết tiệt kia! Trong lòng hắn yên lặng chửi, liền dự định đến phòng vệ sinh rửa mặt.

Rửa mặt bằng nước lạnh trong nhà vệ sinh xong, Hoàng Phủ Lê vừa định mở cửa, lại phát hiện cửa dường như bị thứ gì đó chèn lên vậy, làm thế nào cũng đẩy không ra.....

Kỳ lạ..... Hoàng Phủ Lê tăng thêm lực, chuyện gì xảy ra..... Ngoài cửa là gì.....Hắn lại tăng chút lực, cánh cửa như bị ai đó khóa lại không nhúc nhích tí nào.

https://thuviensach.vn

Mẹ kiếp! Chiếc thuyền nát này! Hoàng Phủ Lê lui về sau mấy bước, nhấc chân liền đá văng cửa, ngoài dự liệu là, lúc đạp cửa lại không hề có lực cản lớn như hắn tưởng tượng, đạp một cái liền mở ra.

Hắn phủi quần áo, vừa muốn nhìn xem Chu Ngạn Phi ra sao, lại kinh ngạc phát hiện xuất hiện trong màn hình vi tính là.....Nửa cơ thể của mình, mà một chiếc hoa tai kim cương, đang lẳng lặng nằm trên máy vi tính, camera thẳng tắp hướng về phía hắn.

Vừa rồi có người đã tiến vào phòng này! Hoàng Phủ Lê móc súng lục ra lên đạn, theo phản xạ sờ hoa tai của mình, phát hiện còn đó.....Như vậy viên hoa tai vẫn luôn kết nối với màn hình vi tính này chắc chắn là của Chu Ngạn Phi!

Nghĩ tới đây sắc mặt Hoàng Phủ Lê đại biến, chẳng lẽ có người thừa dịp thời gian mình rửa mặt trong phòng vệ sinh mà bắt cóc cô, đồng thời lặng lẽ đem hoa tai đến phòng này của hắn?!

Việc này.....Thật là.....

"Đinh đoong.... . " Chuông cửa vang lên chói tai, rất nhanh một phong thư được nhét vào từ giữa khe cửa.

Giơ súng cẩn thận chậm rãi cầm thư lên, sau khi mở phong thư bên trong xuất hiện một thiếp mời tinh xảo.

Trên thiệp mời tản ra mùi Cologne, chỉ viết một câu rồng bay phượng múa: "Chu tiểu thư ở chỗ tôi, nếu còn muốn gặp cô ấy, xin mời đúng mười hai giờ trưa ngày mốt đến tham dự vũ hội hóa trang ở phòng đại công năng."

Phía dưới chỉ ký tên chỉ có một chữ: Cấm.

****

https://thuviensach.vn

Người truyền tin cho hắn tên là Cấm, có lẽ là ngoại hiệu của y, việc này cũng không hề gì, vấn đề bây giờ là từ sau khi ra khỏi phòng vệ sinh, hoa tai của Chu Ngạn Phi chẳng biết bị ai đặt trên máy tính của mình, đồng thời trong khe cửa bị ai đó nhét vào một phong thư.

Người này biết hắn là ai, biết Chu Ngạn Phi đang làm gì.....Biết mình đang làm gì, biết tất cả..... Hoàng Phủ Lê suy nghĩ một chút, luôn cảm thấy trong lòng dường như có một âm thanh nho nhỏ đang nói cho hắn biết, nguy hiểm nguy hiểm, ở đây vô cùng nguy hiểm, mau trốn đi mau trốn đi.

Hoàng Phủ Lê nhíu mày, đối với loại thanh âm hèn yếu dưới đáy lòng này chẳng thèm quan tâm, đàn ông sao lại sợ mấy thứ này! Hắn nắm chặt súng, một tay mở khóa cửa phòng, sau đó nhanh chóng chỉa súng -- Ngoài cửa không có người, chỉ có một cái hộp đặt ngay ngắn trên mặt đất.

Hộp? Nhớ trước kia xem phim kinh dị, Hoàng Phủ Lê hoảng hốt nghĩ tới chứa bên trong có thể là đầu của Chu Ngạn Phi, không nhịn được toàn thân run rẩy, hắn cau mày đá hai cái, trong hộp dường như cũng không đặt cái gì nặng mất thăng bằng.

Hoàng Phủ Lê lúc này mới yên tâm, sau đó nhanh chóng nhìn thoáng qua bốn phía, dùng chân móc cái hộp lại, sau đó khóa chặt cửa phòng.

Chỉ vài động tác như vậy cũng khiến hắn sợ đến đổ mồ hôi, Hoàng Phủ Lê thầm mắng mình một tiếng, bưng hộp lên đặt trên bàn. Cái hộp này không tính là nhẹ lắm, sau khi mở nó ra, phát hiện bên trong tổng cộng có hai bộ quần áo, một áo đuôi tôm tinh xảo, cộng thêm một cái áo choàng thật dài quét đất, một đôi giày, một mặt nạ vàng ròng cùng một cặp răng giả của quỷ hút máu. Một bộ khác chỉ có một đôi giầy cỏ vải trắng vài sợi dây chuyền vàng ròng khoa trương một cái mũ như Pharaoh Ai Cập một cây gậy vàng ròng cộng thêm một chai dầu ô liu.

https://thuviensach.vn

Đây là..... Nghĩ đến vũ hội hóa trang được nhắc đến trong thiệp mời kia, hắn lúc này mới hiểu, xem ra là muốn cho mình chọn một trong hai, hoặc đóng vai quỷ hút máu hoặc đóng vai người Ai Cập, người tặng quần áo suy nghĩ cho hắn chu đáo thật. Hoàng Phủ Lê nhếch miệng, cầm quần áo tiện tay ném lên giường, liền xoay lại bắt đầu nghiên cứu hoa tai của Chu Ngạn Phi.

Thử lấy điện thoại di động gửi tin nhắn hoặc gọi điện, trong điện thoại vĩnh viễn đều có một giọng nam lạnh lẽo quái gở (không phải là một giọng nữ kim loại sao) nhắc nhở hắn không đang ngoài vùng phục vụ, dùng máy tính kết nối, càng không có tín hiệu, kỳ lạ, hắn dường như đã rơi vào bẫy rập gì đó.

Nghĩ đến thời điểm camera thu hình cũng có chức năng ghi nhớ, Hoàng Phủ Lê lấy đoạn phim vừa ghi lại ban nãy ra, xem sự việc sau khi hắn vào phòng vệ sinh.

"A Ly này..... Thật không đáng tin....." Trong hình tuy rằng không thấy Chu Ngạn Phi, nhưng có thể nghe được giọng nói cô, chỉ thấy hình ảnh lắc vài cái, lại đi về phía trước, trong hình Chu Ngạn Phi đưa ra một cánh tay, vừa định đẩy cánh cửa viết "Phòng điều khiển" trước mặt ra, ngay sau đó, hình ảnh tối sầm, cuối cùng không còn thấy gì nữa.

Cái quái gì thế này! Hoàng Phủ Lê vỗ bàn một cái, vừa định cảm thán, chốc lát sau hình ảnh đột nhiên biến thành điểm bông tuyết, cũng chỉ vài giây thôi, thình lình khôi phục lại, không ngờ trên hình ảnh là chân một người đàn ông chân mang giày da màu đen đang bước đi, hiển nhiên đó là một người đàn ông đang cố tình xoay camera xuống chân gã, đi khoảng gần mười giây, chốc lát sau, hình ảnh tối sầm, đôi chân này rốt cuộc xuất hiện trong phòng hắn, hình ảnh sau cùng dừng ở cửa phòng vệ sinh, lúc này đang truyền đến tiếng nước chảy ào ào, rõ ràng lúc đó hắn đang rửa mặt bên trong.

https://thuviensach.vn

Tiếng nước ngừng chảy, ngay sau đó, một chuyện khiến tròng mắt Hoàng Phủ Lê suýt rớt ra ngoài xảy ra.

Cánh cửa phòng vệ sinh kia thình lình như có người thổi sương mù ra vậy, chậm rãi hóa thành dáng điệu của một đứa bé.....Việc này! Hoàng Phủ Lê hít ngược một hơi lạnh, lùi mạnh về phía sau một bước thiếu chút nữa ngã nhào, hắn cho tới giờ cũng không tin.....Vừa rồi dính trên cửa lại là một búp bê đầu to!

Nói búp bê này đầu to tuyệt đối không khoa trương, vì cơ thể nó quá ngắn, đầu lớn gần bằng ba trái dưa hấu, mặc dù nói đây cũng có thể gọi là bản chibi, nhưng.....Búp bê đầu to này mặc một thân đồng phục thủy thủ màu xanh, thoạt nhìn chỉ sáu bảy tuổi, dáng dấp lại rất dễ thương, dán trên cửa, trợn to đôi mắt, máu mắt không ngừng chảy, theo lực hút của trái đất, từng giọt rơi trên mặt đất, nhìn từ màn ảnh máy tính, vũng máy đỏ lòm kia dưới ánh sáng chiếu xuống thật là kinh khủng, mà cánh cửa thì không ngừng rung lạch cạch, búp bê đầu to này cứ thế gắng gượng dùng đầu húc vào cửa, bằng không thì là do hắn đá cửa ra, đến cuối cùng chính hắn sau khi đá văng cửa, búp bê đầu to giống như sương mù tiêu tán trong không khí.

Sau đó Hoàng Phủ Lê một chân đạp cửa ra, vẻ mặt cáu kỉnh đi tới, nhưng sau khi nhìn thấy camera thì khựng lại, ngay sau đó nghe được tiếng chuông cửa.....

Khi Hoàng Phủ Lê nhìn thấy đoạn phim này cảm giác sau lưng mình đổ đầy mồ hôi, ót không ngứa ngáy thì là phát tê, không thể nói rõ là sợ hay kinh hãi tột độ. Tuy nói hắn từng du học ở Hoa Kỳ, cũng được coi là người được giáo dục "Cao đẳng", nhưng tận mắt thấy chuyện quái dị phát sinh trên người mình lại khiến hắn không khỏi tin tưởng, hắn dường như đã thật sự đụng phải quỷ rồi.

https://thuviensach.vn

Lẽ nào chiếc camera này thật có thể quay lại mấy thứ quỷ quái dơ bẩn kia, Hoàng Phủ Lê khẽ lẩm bẩm, một tay cầm súng, một tay cẩn thận xem xét bông tai một lượt, phát hiện trong máy tính không hề hiển thị thứ gì liền thở phào một hơi.

Tùy tiện lấy ra trong túi ít bánh quy nén, Hoàng Phủ Lê cảm thấy mình tâm phiền ý loạn, nghĩ đến an nguy của Chu Ngạn Phi liền sốt ruột, mời mình tham gia vũ hội hóa trang chứng tỏ nha đầu Ái Phi kia không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng vì sao..... Người tên Cấm kia lại coi trọng mình?

Bản thân cũng không hề sợ những thứ không giải thích được này, nhưng hắn sợ nhất là có người vào thời điểm hắn không hay biết gì đã giám thị hắn, biết hắn đang làm gì..... Biết rõ mọi tung tích của hắn.....

Việc này cũng vừa khéo, tiến sĩ G không biết đang ở đâu, sau sáu ngày nữa ông ta mới cùng người ta giao dịch, không cần gấp lắm, bản thân trước đã để lộ mục tiêu rồi, chẳng lẽ tất cả những việc này đều do người ngăn cản hắn lên thuyền trước đó làm? Không thể nào, Hoàng Phủ Lê cảm thấy mình trăm điều không thể lý giải, vì dọa hắn mà cố ý tìm vài diễn viên hoặc làm chút hiệu ứng đặc biệt, mà không trực tiếp giết hắn? Đùa giỡn với hắn có gì vui?

Lại tiện tay mở ra tài liệu của du thuyền G&H, Hoàng Phủ Lê vừa âm thầm mắng người đàn ông dáng dấp giống hắn kia, vừa dự tính xem trên mạng có thể tìm được tin tức gì không -- Lúc này lại phát hiện ngay cả mạng cũng không có.

Thứ chết tiệt gì đây! Hoàng Phủ Lê phẫn hận vỗ máy tính một cái, tuyệt đối không thể ngồi chờ chết!

Nghĩ được làm được, Hoàng Phủ Lê nhanh chóng thu dọn hành lý, nhìn một lượt, phát hiện trên nóc căn phòng có một lỗ thông hơi, mở thanh chắn

https://thuviensach.vn

ra, dùng đèn pin chiếu một chút, phát hiện lỗ thông hơi này cực kỳ lớn, bốn hướng thông suốt, hắn do dự một chút, đặt toàn bộ đồ đạc trong đường thông gió, mình lần nữa nhảy ra ngoài, bắt đầu thăm dò du thuyền.

Du thuyền lớn vô cùng, giống như mê cung, nếu không phải có la bàn trong tay thì hắn cũng không biết mình đã di chuyển tới đâu, hắn cũng từng đi qua chỗ Chu Ngạn Phi biến mất, nhưng không hề xảy ra chuyện gì, trái lại hắn ở trong một tủ chứa đồ tìm được một bộ đồ phục vụ.

Ngày thứ hai, dường như là một buổi tiệc đính hôn của vị tai to mặt lớn nào đó, Hoàng Phủ Lê hóa trang thành người phục vụ, cực kỳ đáng tiếc là tiến sĩ G không hề tham dự, chỉ ngồi trong góc uống rượu, cũng không biết đang đau thương chuyện gì.

Buồn tình? Ông già như vậy còn yêu đương nữa? Hoàng Phủ Lê vừa phỉ nhổ vừa cẩn thận quan sát bốn phía, lại phát hiện không hề có nhân viên làm việc xuất hiện, cả hội trường chỉ có một kẻ giả trang là mình.

Buổi tối theo thường lệ đến lỗ thông gió ngủ, hai ngày này hắn coi như đã biết, chỗ an toàn nhất có lẽ chính là cái lỗ thông hơi này, bởi vì sau khi hắn kết nối camera trên hoa tai cùng máy tính, kiểm tra quỹ đạo hành động một ngày của mình, phát hiện vô luận tới đâu, đều có thể thấy những sinh vật bay bay, nhưng những thứ bay bay đó hắn dám thề mình cả ngày chưa từng gặp qua.

Kỳ thực phim kinh dị sở dĩ kinh dị, đó là vì nhân vật chính bị hoàn toàn khóa kín ở một chỗ nhỏ hẹp phong bế không thể trốn, nói thí dụ như phim 《 Tiếng thét 》 này, 《 Silent Hill 》này, 《 Ju-on》này..... Hắn tuy không xem phim nhiều, nhưng quy luật cơ bản nhất hắn thực sự biết, đó chính là —— Không.thể.chết.

Hoàng Phủ Lê càng phát giác mình bằng lòng với số mệnh, dưới loại trường hợp phải chết nghĩ nhiều cũng vậy thôi, hai ngày này tâm tình lo

https://thuviensach.vn

lắng đã đẩy lùi không ít.

Kinh hồn bạt vía qua ngày thứ hai, rất nhanh, Hoàng Phủ Lê chào đón ngày thứ ba vũ hội hóa trang tổ chức trên thuyền.

Hắn chọn trang phục quỷ hút máu, ít nhất so với trang phục Ai Cập có thể giấu vũ khí, Hoàng Phủ Lê cột toàn bộ vũ khí mang theo vào người, lúc này mới mang mặt nạ vàng ròng, cài răng nanh quỷ hút máu, lại khoác tấm áo choàng đen tác dụng vệ sinh có thể so với giẻ lau nhà, lặng lẽ nhảy ra khỏi lỗ thông hơi, hướng về phía sảnh lớn.

Dọc đường chỉ có thể nghe thấy tiếng bước chân của một mình hắn, trong du thuyền trống rỗng khiến người ta cảm thấy sợ hãi, lần này hắn không chọn đi cầu thang thoát hiểm, mà vào thang máy.

"Chờ một chút chờ một chút". Sau khi cửa thang máy sắp đóng, một bàn tay thối rữa đột nhiên thò tới, thoáng cái vịn lấy cửa thang máy, Hoàng Phủ Lê theo phản xạ sờ bên hông, một người đàn ông liền lảo đạo vọt vào, ngượng ngùng cười với hắn: "Hì hì, cảm ơn."

Hoàng Phủ Lê nhìn người này hít ngược một hơi lạnh, CMN (con mẹ nó), không cần chân thật vậy chứ! Trước mắt người này đang hóa trang thành thây ma của phương Tây, mặc trang phục công nhân màu xám máu me bê bết vừa nát lại vừa bẩn, còn có rất nhiều dịch lỏng màu trắng, hắn không xác định được rốt cuộc có phải là óc không hay là gì khác, dù sao thì người này hóa trang rõ là quá giống như thật, trên đầu chắc chắn đội tóc giả cao su phỏng chế (Đừng tưởng hắn chưa từng xem cuộc so tài của thợ trang điểm đặc biệt!), đỉnh đầu chỉ có mấy cọng tóc lưa thưa, gương mặt đều hư thối, mắt đỏ như máu, nhếch miệng liền có thể thấy răng nanh vàng mọc dài.

Hoàng Phủ Lê mặt không đổi đứng một bên, không nói năng gì, không ngờ tên thây ma này ngược lại hứng thú quan sát hắn cả buổi, híp đôi mắt

https://thuviensach.vn

đỏ máu khoa trương cảm thán một tiếng: "Bộ trang phục này của ngài thật đáng khen ngợi."

Hoàng Phủ Lê "Ha ha" một tiếng, cũng không trả lời, không ngờ thây ma lúc này lại đưa tay ra, cong miệng cười: "Rất hân hạnh được biết anh, tôi họ Tô."

Sau khi cửa thang máy mở ra, tên Tô thây ma này liền lách mình ra khỏi thang máy, Hoàng Phủ Lê trừng mắt nhìn bóng lưng gã, luôn cảm thấy người này kỳ quái không nói nên lời, hắn lắc đầu, ra khỏi thang máy, lại trông thấy từ hướng ngược lại có người quen đang mặc âu phục ngửa cái đầu rối bù hoang mang nhìn bản đồ hành lang.

Đó là Chu Ngạn Phi!

Nói một cách công bằng, Chu Ngạn Phi quả thực mặc đồ rất đẹp.

Váy xòe lớn màu đỏ cùng đóa hồng đỏ rực cắm trên đầu hòa lẫn, áo bó và nâng ngực giống thời Baroque phô bày đường cong xinh đẹp của cô gái đến tinh tế, khi Hoàng Phủ Lê đi tới trước mặt cô còn cố ý lặng lẽ liếc trộm khe ngực, trong lòng cảm thấy cô bình thường như sân bay vậy mà có thể nặn ra được chút gì đó.

Cô bé lúc này ánh mắt cực kỳ mờ mịt, một tay chống tường, dường như muốn đẩy nó ra, một tay cầm cây quạt nhỏ đàn hương, Hoàng Phủ Lê cứng miệng, từ góc độ của hắn mà nhìn, cô bé làm ra vẻ quý tộc châu Âu đến không sai vào đâu được, chỉ có điều ánh mắt mờ mịt nhìn bản đồ thoát hiểm trên tường, dường như đang ngủ.

Hoàng Phủ Lê vươn tay quơ quơ trước mắt cô, không chút phản ứng nào, hắn cẩn thận dùng ngón tay chọt một cái, Chu Ngạn Phi lúc này mới như bừng tỉnh toàn thân run lên, quay đầu kinh ngạc nhìn hắn, một mặt cơ thể vô thức làm ra động tác phòng vệ: "A!... Anh!.....Anh A Ly?"

https://thuviensach.vn

Hoàng Phủ Lê thở phào nhẹ nhõm, nhìn thấy con bé này bình yên vô sự, không nén được tức giận nhéo mặt cô: "Hai ngày này em rốt cuộc gặp phải chuyện gì?"

"Éc?" Chu Ngạn Phi có chút mờ mịt, nhìn cách ăn mặc của Hoàng Phủ Lê nhất thời trên mặt biểu cảm rất là khó bắt kịp suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng, cô nhếch miệng cau mày cao thấp quan sát hồi lâu, lúc này mới kinh ngạc nhìn quần áo mình: "Trời ạ, em..... Sao lại mặc những thứ này." Nói rồi, cô lại nhìn về phía hắn, vẻ mặt xem thường: "Anh trai à, sao anh lại mang mặt nạ, đây là chơi vũ hội hóa trang sao?"

(*: có nghĩa là mù mờ không thể hiểu rõ sự việc. Câu này trích từ câu “Sờ không tới suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng”. Xuất xứ từ một truyền thuyết cổ, về mê cung “Bát Quái” La Hán Đường ở chùa Tây Viên vùng Tô Châu. Lời đồn rằng mê cung La Hán Đường vừa mỹ lệ vừa kỳ diệu, được xây dựng bởi một vị hòa thượng thân hình rất cao lớn, mọi người không biết pháp danh của ngài nên gọi ngài là Trượng Nhị hòa thượng (hòa thượng cao một trượng hai). Trượng Nhị hòa thượng khi chỉ đạo xây dựng La Hán Đường thì không đưa ra bản vẽ cụ thể, nghĩ tới đâu chỉ cho công nhân làm tới đó, những người được tuyển vào xây dựng công trình đều mơ hồ về tính toán của Trượng Nhị hòa thượng, còn La Hán Đường sau khi hoàn thành kiến trúc vô cùng ảo diệu, càng khiến người xem choáng váng.)

Chẳng lẽ con bé này cái gì cũng không biết? Hoàng Phủ Lê cẩn thận nhìn bốn phía, kéo cô đến góc khuất, kể tóm tắt cho cô biết những chuyện đã xảy ra trong hai ngày này, Chu Ngạn Phi lúc này trợn to hai mắt nét mặt không thể tin nổi: "Làm sao được? Em vừa nãy đang muốn đẩy cửa vào phòng điều khiển mà, một giây kế tiếp anh mặc đồ như con quạ xuất hiện, sau đó bảo em đã qua hai ngày rồi?"

Chiếc thuyền này có quá nhiều điều kỳ dị, Chu Ngạn Phi nhíu mày, lúc này mới thản nhiên nói: "Anh A Ly, thuyền này có điều kỳ lạ, đã có người

https://thuviensach.vn

mời anh tham gia vũ hội hóa trang, chúng ta cứ đi xem người này rốt cuộc muốn giở mưu mẹo gì!" Nói rồi, cô đột ngột hất đầu, hùng dũng hiên ngang đi về hướng hội trường.

Hắn nhớ rõ cô bé sợ nhất là phim ma mà, Hoàng Phủ Lê trợn mắt nhìn bóng lưng cô, cũng đi theo.

Người trong vũ hội hóa trang rất đông, phóng tầm mắt nhìn lại, loại người nào cũng có, sắp có thể sánh với một đại hội COSPLAY rồi, ăn mặc như hắn và Chu Ngạn Phi có thể coi như bình thường, những người khác hóa trang người ngoài hành tinh, xác ướp, Thái Sơn, geisha Nhật Bản, hoặc Edward Scissorhands vân vân khiến Chu Ngạn Phi đảo mắt khinh thường vô số lần.

Hoàng Phủ Lê đếm, hiện trường không tám mươi thì cũng một trăm người, nhưng phần lớn hắn tuyệt đối chưa từng gặp qua, lúc này cả đám người đang bưng rượu sâm banh, tụ năm tụ ba trò chuyện vui vẻ, thấy Hoàng Phủ Lê và Chu Ngạn Phi cũng chỉ nhìn lướt qua, không hề đặc biệt chú ý đến hai người.

"Này, kia chính là kẻ ngày đó quẳng hai ta xuống thuyền phải không?" Chu Ngạn Phi xòe cây quạt đàn hương, giả vờ dùng cây quạt che miệng lại ghé bên tai hắn nói, "Em lúc ấy còn chưa hiểu, nhưng em cảm thấy người kia là thật tâm đối xử tốt với anh, không cho anh lên thuyền."

Không giống với phục sức trước kia chặt chẽ cẩn thận nhìn không thấy được một tấc da thịt dư thừa, anh lần này một thân trang phục hiệp khách lang thang, dán tóc giả dài, thoạt nhìn vô cùng phóng khoáng, váy dài trắng rộng thùng thình mang theo chút phong lưu của danh sĩ thời Ngụy Tấn, thắt lưng màu đỏ tươi, bên hông đeo một khối thanh ngọc vỡ, ôm một thanh kiếm, cứ thế một mình lẳng lặng đứng dựa trong góc, cũng không có ai tiến tới trò chuyện cùng.

https://thuviensach.vn

Quý ngài tiêu sái! Hoàng Phủ Lê đánh giá xong, không phục dùng mũi hừ một tiếng, giơ tay lên móc lấy áo choàng, học hình dáng của quỷ hút máu che hai người vào trong áo mình: "Tố chất tố chất, bề ngoài của một người không thể đại biểu cho nội tâm của hắn."

Chu Ngạn Phi gật đầu "Ừ" một tiếng, vừa muốn nói gì, xung quanh đã hoan hô lên, hai người ngẩng đầu, không ngờ là một người đàn ông tai mèo lên sân khấu, bên cạnh một đám người hóa trang thành ET vẫy tay hô to: "Chủ nhân! Chủ nhân! Chủ nhân! Chủ nhân!"

Còn có một cô nàng béo hóa trang thành trang phục thời Đường cổ đại lạc giọng hét ầm lên, mắt đảo tròn một vòng, rốt cuộc ngất đi, đồ trang sức trên đầu rơi đầy đất (hắn không phát hiện mấy thứ trang sức này hết thảy đều hóa thành rắn đen trườn đi) hiển nhiên là kích động, xung quanh tất cả mọi người thật cao hứng, giơ cao ly rượu, vẻ mặt sùng bái thẳng tắp nhìn người đàn ông tai mèo này, thậm chí có một người đàn ông dính sao biển còn muốn tháo sao biển của mình xuống (Còn có thể thấy cơ bắp thần kinh bên trong) cung kính hướng y chào, Hoàng Phủ Lê quét mắt một vòng, phát hiện chỉ có người đàn ông hóa trang hiệp khách kia thờ ơ, lạnh lùng nhìn trên đài.

Cảm nhận được ánh mắt của Hoàng Phủ Lê, người đàn ông hơi chớp mắt, một đôi mắt mang theo nhàn nhạt lo lắng thẳng tắp đâm vào hắn ——

"Em muốn con chim em muốn con chim!" Trong đầu hỗn loạn, dường như có một cậu bé cao hơn mình rất nhiều mang theo nét mặt vui vẻ, cầm món đồ chơi rối vải khiến hắn gào khóc ——

"Chiếc xe biến tốc này thật đẹp, anh, để em lái chút nha, xin anh đó....." Bản thân cùng một cậu bé dáng dấp rất giống hắn khẩn cầu ——

"Văn Văn! Để chú ôm một cái nào, ai u, con bé lại chạy, sau này không ai dám cưới con!" Mình giang hai cánh tay bế một cô bé chỉ khoảng năm

https://thuviensach.vn

tuổi lên, bên cạnh một người đàn ông cười mắng, "Biến! Nhảm nhí, con gái anh lớn lên còn có thể không ai muốn!" ——

Hoàng Phủ Lê cảm giác thần kinh mình có chút hoảng hốt, hắn dường như chỉ là người đứng xem, nhìn tận mắt bé trai xuất hiện trước mắt mình chậm rãi lớn lên thành thiếu niên, ngay sau đó, anh có con của mình, còn mình vui mừng như vậy —— Bởi vì mình đã làm chú rồi ——!

"Á" Tựa như đỉnh đầu bị kim đâm vậy, Hoàng Phủ Lê theo bản năng bưng kín đầu, "Anh A Ly anh không sao chứ!" Chu Ngạn Phi lo âu nhìn hắn, lúc này người đàn ông tai mèo kia phất tay, toàn trường cuối cùng lập tức yên tĩnh lại.

"Hoan nghênh đến du thuyền G&H, ta là chủ nhân của chiếc thuyền này, Cấm." Mọi người lần nữa reo hò, người đàn ông tai mèo này mặc trang phục được làm đặc biệt như thật, tai mèo trên đầu lông nhung đen kịt, một chút cũng nhìn không ra vết tích của kẹp tóc, sau lưng cái đuôi đen cũng đang không ngừng phe phẩy, dường như là thật. Lúc này hắn mặc âu phục thuần trắng, trong tay cầm một cây gậy đầu lâu, một đôi mắt cười hung hiểm đang quét mắt nhìn mọi người.

Hắn là người gửi thiệp mời cho mình. Không ngờ chỉ có một chữ: Cấm.

Hoàng Phủ Lê cười lạnh một tiếng, liếc mắt thấy nam hiệp khách cũng cau mày, vẻ mặt nghiêm túc nhìn người đàn ông tai mèo, lần nữa cảm nhận được ánh mắt của hắn, nam hiệp khách hơi nháy mắt, ý kia dường như bảo hắn chớ manh động.

Hoàng Phủ Lê chẳng biết tại sao, theo bản năng gật đầu.

"Không nói chuyện phiếm nữa, chúng ta hãy nhanh chóng chơi trò chơi thôi, lần này sẽ có sáu người may mắn, tranh giành một giải thưởng, đồng thời mọi người đoán xem quà năm nay là gì?" Người đàn ông tai mèo nháy

https://thuviensach.vn

mắt một cái, có chút nghịch ngợm nói tiếp: "Mọi người có thể đoán được phần thưởng không?"

Mọi người nhao nhao châu đầu ghé tai, ai cũng không đoán được, người đàn ông tai mèo cười cười: "Phần thưởng năm nay khá đặc biệt nhé. Phần thưởng năm nay chính là.....Người thắng cuộc có thể ..... Sống lại....."

Sống lại? Hoàng Phủ Lê và Chu Ngạn Phi cùng nhìn thoáng qua nhau, mọi người đã sớm sôi sục, cả đám đều mang trên mặt vẻ hưng phấn, một người trong đó hóa trang thành người thổ dân châu Phi hưng phấn trực tiếp hôn mê bất tỉnh, tất cả mọi người mang theo vẻ mặt nóng lòng muốn thử, khiến hai người không bắt kịp suy nghĩ của Trượng Nhị hòa thượng.

Hoàng Phủ Lê nhíu mày, không biến sắc kéo Chu Ngạn Phi lui về phía sau mấy bước, cái gì là sống lại? Chẳng lẽ những người này đều là quỷ? Kỳ lạ.

Người đàn ông tai mèo khẽ mỉm cười, thuận tay vung một cái, hiện trường lập tức không còn tiếng động, y vẫy vẫy cái đuôi sau lưng, đưa tay thật cao: "Vậy bây giờ.....Chúng ta bắt đầu thôi." Nói rồi, hắn ngồi một bên trên ghế chân cao, chỉ hướng hiệp khách áo trắng đang trốn: "Như vậy mời người ta yêu nhất —— Hoàng Phủ Thần mau tới rút thăm sáu người may mắn kia đi."

Mọi người tựa như rõ như lòng bàn tay cùng vỗ tay, bọn họ đều ở đó ồn ào đùa giỡn, còn Hoàng Phủ Lê cảm giác tim mình bị nặng nề nện một cái, Hoàng Phủ Thần.....Anh ta tên Hoàng Phủ Thần.....Cái tên mà cha mẹ đã thì thầm vô số lần, cái tên từng xuất hiện trong giấc mơ của mình, anh ta thật sự là.....Anh trai không tồn tại kia sao.....

Trong lòng thấp thỏm cực độ, Hoàng Phủ Lê cũng chẳng biết tại sao lại lo lắng nhìn Hoàng Phủ Thần từng bước đi lên đài, rất nhanh, trên đài trống rỗng liền xuất hiện một cái rương lớn, Hoàng Phủ Thần lạnh nhạt vươn tay,

https://thuviensach.vn

sờ trong rương thật lâu sau, lấy ra một tờ giấy, sau khi mở ra khẽ đọc: "Tô Gia Nhất."

"Ta ở đây!" Thây ma cùng bắt chuyện với Hoàng Phủ Lê trong thang máy kia liền từ trong đám người nhàn nhã chen ra, đám người bên cạnh đều dùng ánh mắt thèm muốn đố kỵ nhìn gã, Tô Gia Nhất lắc lư lên đài, thật sâu cúi đầu với người đàn ông tai mèo, thành kính thấp giọng nói: "Cảm tạ chủ nhân."

"Chẹp chẹp..... " Chu Ngạn Phi lắc đầu, hiển nhiên đối với loại xưng hô chủ nhân này có chút xem thường, Hoàng Phủ Thần lại lấy ra tờ giấy thứ hai, sau khi mở ra vẻ mặt đột nhiên cứng đờ, quay phắt đầu sang nhìn về phía người đàn ông tai mèo đang cười đến cực kỳ âm hiểm, vốn là một đôi mắt lạnh nhạt bấy giờ lại tràn ngập lửa giận.

Người đàn ông tai mèo không phản ừng gì, chỉ cong cong khóe môi, cười như có như không nhìn anh chậm rãi từ từ giơ tay lên, làm một động tác xuỵt, dưới góc nhìn của Hoàng Phủ Lê —— Hai người này khẳng định có mưu mẹo, bởi vì động tác của người đàn ông tai mèo bây giờ muốn bao nhiêu dâm đãng thì có bây nhiêu dâm đãng, y cười hì hì khẽ nói: "Cục cưng, đây là tự em rút đấy, cũng đừng nên trách ta nha."

Hoàng Phủ Thần gắt gao nhìn y, sắc mặt càng tái nhợt, hai người nhìn nhau thật lâu sau, anh ta mới chậm rãi quay đầu nói với mọi người: "Người thứ hai, Hoàng Phủ Lê."

Hửm? Hoàng Phủ Lê còn chưa hiểu gì, đã bị người nào không biết đẩy lên đài, dưới đài Chu Ngạn Phi khoa trương dùng khẩu hình, còn chưa kịp dùng mắt đối thoại với hắn, ngay sau đó Hoàng Phủ Thần liền nói ra cái tên thứ 3 —— Chu Ngạn Phi.

Giờ thì hay rồi, hai người sau khi tề tựu trên đài đều mắt to trừng mắt nhỏ nhìn đối phương, lông mày Hoàng Phủ Thần lúc này đã cau thành một

https://thuviensach.vn

chữ "Xuyên"(川), ngay sau đó, anh lại đọc hai cái tên, đó là người hóa trang thành Edward Scissorhands, một người khác là Sói Xám lên đài.

"Kế tiếp, còn một người nữa, cục cưng nhanh lên." Người đàn ông tai mèo thúc giục, Hoàng Phủ Thần nhìn hắn, từ trong hộp rút ra một tờ giấy, chậm rãi mở ra: "Người cuối cùng —— là tôi, Hoàng Phủ Thần."

Mọi người đều lớn tiếng xôn xao, có chút luống cuống nhìn về phía người đàn ông tai mèo, Hoàng Phủ Lê nghi ngờ đánh giá hai người, phát hiện lông trên tai và đuôi của người đàn ông tai mèo đều xù lên, dường như cực kỳ tức giận, y đứng phắt dậy, túm lấy cổ áo của Hoàng Phủ Thần, dùng thanh âm Hoàng Phủ Lê cũng có thể nghe thấy được thấp giọng nói: "Em cứ như vậy muốn rời khỏi ta? Được! Tùy ý em!" Trên nét mặt người đàn ông tai mèo mang theo tức giận, nhưng Hoàng Phủ Thần đối diện vẫn không hề nhúc nhích, cứ thế nhàn nhạt nhìn y.

Hai người nhìn nhau vài giây, người đàn ông tai mèo kiêu ngạo phủi quần áo mình, xoay người nhìn mọi người trước mặt: "Nếu đã chọn đủ sáu người, vậy vẫn quy tắc cũ, trong sáu người chỉ có một người thắng, người đó nhất định phải sống được qua 12 giờ, không bị giết chết, quan trọng nhất là —— Những người không được chọn đều có thể trở thành người công kích, đúng! Tất cả mọi người có thể trờ thành người công kích, mọi người thấy thế nào!"

"Hoan hô!" Tất cả mọi người đều reo hò, mắt lom lom nhìn sáu người trên đài, Hoàng Phủ Lê bị thứ ánh mắt này nhìn có chút hoảng sợ, Chu Ngạn Phi bên cạnh cũng có chút sợ hãi, không tự chủ nhích sát về phía hắn.

Người đàn ông tai mèo nhìn thoáng qua Hoàng Phủ Thần, hừ lạnh một tiếng, lại quay đầu nói với mọi người: "Như vậy đi.....Chúng ta bắt đầu hưởng thụ khoái cảm giết chóc thôi!"

https://thuviensach.vn

"Soạt..... " Hoàng Phủ Thần mặt không thay đổi rút ra thanh Tam Xích Thanh Phong trong tay ra, lui ra phía sau vài bước, dường như đang bảo vệ Hoàng Phủ Lê sau lưng, vẻ mặt đề phòng nhìn đám người đang nóng lòng muốn nhào lên.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 7

Chương 6: Vũ Hội Hóa Trang 4 + 5 + 6

Kiếm ra khỏi võ phát ra tiếng "keng" thanh thúy, khiến rất nhiều quỷ quái rụt cổ tất cả nhìn sang hướng người đàn ông tai mèo, thấy y ngồi không nhúc nhích, tất cả đều hưng phấn cười ha ha, sau đó, tất cả như sương mù, chậm rãi tan đi.

"Chúc các ngươi chơi vui vẻ." Người đàn ông tai mèo lạnh lùng cười, "Đúng rồi, kỳ thực trò chơi rất đơn giản, như trò mèo bắt chuột, đừng để họ tìm thấy ngươi là được." Thời điểm y nói câu này rõ ràng mang theo ý châm chọc, trong đôi mắt xinh đẹp là cơn giận dữ, từng câu từng chữ đều là nói với Hoàng Phủ Thần kia, lập tức búng ngón tay, cũng chậm rãi tan biến trong không khí.

Chỉ còn sáu người họ, đứng ở đại sảnh.

"Trời đất ơi..... " Chu Ngạn Phi nhỏ giọng líu ríu, khiếp sợ nhìn đại sảnh đã không còn một bóng người, cẩn thận kéo ống tay áo hắn, "Anh..... A.....Ly ..... Em có phải đang nằm mơ không."

Bốn phía yên tĩnh đến có chút đáng sợ, Hoàng Phủ Thần nghiêng tai lắng nghe, thu hồi kiếm vào vỏ, Hoàng Phủ Lê cẩn thận kéo tay Chu Ngạn Phi ra hiệu im lặng, quay đầu hỏi Hoàng Phủ Thần: "Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

Hoàng Phủ Thần không trả lời, cau mày nhìn ba người còn lại kia: "Các cậu cảm thấy sao?"

https://thuviensach.vn

"Họ cũng chưa đi xa, làm sao bây giờ, muốn trốn tới đâu?" Tên hóa trang thành Sói Xám kia vừa nói vừa liều mạng rút tóc giả của mình ra, đáng tiếc làm thế nào cũng rút không xong.

"Đừng rút, vô dụng." Hoàng Phủ Thần hơi nhíu mày, đưa tay chỉ Hoàng Phủ Lê và Chu Ngạn Phi: "Nói trước đây là người của tôi, khuyên các cậu tốt nhất không nên giở trò."

"Hừ, ai dám hả?" Người hóa trang Edward Scissorhands châm chọc lên tiếng, nhưng không ngờ thanh âm này là giọng nữ thanh thúy, cô ta khoanh tay dùng giọng điệu khinh thường nói: "Ai mà không biết, chủ nhân thích là ngươi, chúng tôi dù cho thu gom bao nhiêu linh hồn cũng thua kém một lần ngươi tán tỉnh chủ nhân."

"Miệng mồm sạch sẽ chút!" Hoàng Phủ Lê cau mày, không tự chủ được thay Hoàng Phủ Thần che đậy, trừng mắt lạnh lùng quát: "Đừng tưởng rằng cô là nữ thì tôi không dám đánh cô!"

Chu Ngạn Phi lặng lẽ níu tay hắn, ra hiệu đừng nói nhiều, Hoàng Phủ Thần lại không để tâm, lạnh lùng liếc mắt nhìn Edward Scissorhands, xoay mặt nhìn về phía hai người còn lại: "Sao không tự giới thiệu? Tôi là Hoàng Phủ Thần, linh hồn nơi này phần lớn đều đã qua tay tôi, nói vậy chắc mọi người đều biết."

"Tôi là Tô Gia Nhất, giám đốc, mấy hôm trước anh còn đón tiếp tôi lên thuyền." Người đàn ông hóa trang thành thây ma kia toét miệng cười, nho nhã giới thiệu mình, "Đương nhiên, nguyên nhân chết của tôi rất đơn giản, cha tôi bán linh hồn của tôi cho chủ nhân."

"Tôi tên là Chu Vượng..... Vốn là ngư dân, bởi vì bão tố lật thuyền, không ngờ bị nghiền nát trong cánh quạt dưới thuyền." Sói xám giới thiệu mình, Edward Scissorhands thì nói: "Tôi tên gì các người cũng không cần

https://thuviensach.vn

biết, dù sao tôi cũng chết trên chiếc thuyền này, vất vả cực nhọc làm 50 năm, cực chẳng đã.....Quên đi, các người cứ gọi tôi là chị Đào là được."

Hoàng Phủ Lê và Chu Ngạn Phi càng nghe càng hồ đồ, vừa muốn mở miệng hỏi cái gì, Hoàng Phủ Thần đã xoay đầu lại tuy rằng gương mặt vẫn lạnh như băng, trong giọng nói lại mang theo thân thiết: "Không sao chứ?"

Hoàng Phủ Lê nhìn Hoàng Phủ Thần, không lên tiếng, Hoàng Phủ Thần vừa muốn nói gì, lúc này chỉ nghe "Oành" một tiếng vang thật lớn, trên nóc đại sảnh dường như có thứ gì nổ tung, đèn treo thủy tinh khổng lồ lung lay thoáng cái rơi xuống, bể tan tành, tầm nhìn chợt mờ mịt, cái gì cũng không thấy nữa.

"Nằm xuống!" Hoàng Phủ Thần bay tới, giơ tay lên liền che Hoàng Phủ Lê dưới người, kéo hắn chen vào dưới một cái bàn dài.

"Này!....." Chu Ngạn Phi còn ở bên ngoài! Hoàng Phủ Lê còn chưa lên tiếng, liền bị bàn tay lạnh băng của Hoàng Phủ Thần bụm miệng, rất nhanh, một thứ gì đó oành một tiếng, rơi trên mặt đất.

"Khà khà khà..... Thịt người ăn ngon..... Khà khà khà....." Đây là thanh âm già nua của một cụ bà.

".....Ta thật đói, ta muốn ăn thịt.....Hi hi hi" Bây giờ lại trở thành một giọng nữ khác.

Trong đại sảnh quanh quẩn hai loại tiếng động Hoàng Phủ Lê chưa từng nghe qua. Thế nhưng kinh khủng nhất là, thanh âm này cực kỳ khẽ, tựa hồ như đang ghé vào bên tai hắn thì thầm vậy, giống như một con nhện leo lên cơ thể bạn, lông lá xồm xoàm, chậm rãi leo đến tim bạn, khiến bạn sợ run lên, toàn thân Hoàng Phủ Lê run rẩy, không dám thốt lên tiếng.

"Thùng thùng thùng..... " Chẳng biết là thứ gì phát ra tiếng dộng đất thanh thúy, cách đó không xa dường như có thứ gì đang nhảy? Kèm theo

https://thuviensach.vn

tiếng "hi hi hi" quỷ dị, dần dần nhảy về hướng bọn họ.

Cái gì cũng đều không thấy rõ, cái gì cũng không nghe rõ, chỉ có thể cảm giác được bàn tay lạnh lẽo của Hoàng Phủ Thần, ngay cả hơi thở của anh cũng không cảm nhận được, Hoàng Phủ Lê lặng lẽ bắt được cổ tay anh, ra hiệu anh buông miệng mình ra.

"Hắc....." Tiếng thùng thùng kia tiếp tục vang lên, thanh âm bén nhọn ấy tiếp tục lải nhải lầm bầm: "Thịt người đâu..... Để ta ngửi một cái.....Hắc.....Ngon.....Thơm..... Ở chỗ này....." Thanh âm đứt quãng truyền đến, càng ngày càng bén nhọn, Hoàng Phủ Lê có một loại cảm giác thế này, mặc dù không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng chắc chắn mạng không còn dài nữa.

Thùng.... thùng.... thùng.... thùng Tiếng dộng đất càng ngày càng gần, sắp nhảy tới nơi này ngay thôi, Hoàng Phủ Thần cảm giác tim mình muốn nhảy ra ngoài, vừa định đứng dậy trốn, vậy mà một góc khác của đại sảnh phát ra tiếng động lớn.

"Cạch!" Kèm theo tiếng hét của một người đàn ông, ngay sau đó, không biết là ai đột nhiên mở cổng, chạy ra.

"Thùng thùng thùng!" Tiếng dộng đất cấp tốc vang lên, hai thanh âm kia vừa cười, vừa nhanh chóng đi theo.

Hoàng Phủ Thần thở phào, cơ thể vốn căng cứng cũng thả lỏng xuống, nhưng anh vẫn như cũ nhỏ giọng thở dài một chút, đợi đến khi toàn bộ tiếng động biến mất, lặng lẽ từ dưới bàn bò ra.

Hoàng Phủ Lê lúc bò ra mắt đã khôi phục thị lực, chỉ có thể phát hiện đại sảnh công năng lớn như vậy chỉ còn lại mình và Hoàng Phủ Thần, Chu Ngạn Phi cũng không biết đã trốn đi đâu, không nhịn được có chút mờ mịt —— "Anh .....Các anh rốt cuộc là cái gì.....Đây.....?" Hắn nói năng lộn xộn

https://thuviensach.vn

hỏi Hoàng Phủ Thần, nhưng Hoàng Phủ Thần chỉ cẩn thận nhìn bốn phía, cuối cùng chỉ nói mấy chữ: "Rời khỏi đây trước rồi nói."

Chu Ngạn Phi không biết đã đi đâu, đồng thời bốn người còn lại cũng không biết tung tích, trên mặt đất có một vũng máu, nhưng Hoàng Phủ Lê khẳng định là —— Hắn ban nãy chỉ nghe tiếng bước chân của một người, nói cách khác hai thanh âm kia chỉ có tiếng bước chân của một người, người còn lại ngay cả bước đi cũng không có âm thanh?

"Đây, cậu mang cái này vào." Hoàng Phủ Thần đưa tay vất vả tháo một chiếc nhẫn hồng mã não xuống, ép hắn mang xong, mới thấp giọng nói: "Đừng làm mất cái này, cái này có thể bảo mệnh. Trước chờ một lát, tôi sẽ từng chút giải thích rõ ràng." Trong ánh mắt Hoàng Phủ Thần lúc nào cũng bao hàm cái gì đó khiến Hoàng Phủ Lê không nói rõ được, nhưng lúc này hắn cũng không còn cách nào, chỉ có thể đi theo Hoàng Phủ Thần nhanh chóng từ cửa sau đi ra.

Cửa sau thông hướng tới hồ bơi trên du thuyền, hôm qua Hoàng Phủ Lê làm phục vụ một ngày, cũng biết những con đường này, nhưng không biết xảy ra chuyện gì, hắn vừa theo Hoàng Phủ Thần đi tới cửa, liền khó hiểu té lộn nhào.

Hoàng Phủ Lê vừa liếc mắt nhìn, không nhịn được sợ đến run rẩy, ở cửa sau vậy mà có một đứa bé đang ngồi, là một bé trai, mặc toàn thân trang phục thời Đường màu đỏ chỉnh tề, mang mũ quả dưa, để bím tóc, gương mặt có hai vết ban đỏ, giống với học sinh tiểu học diễn trong phim điện ảnh thập niên 70, chẳng qua đôi mắt ngay cả tròng trắng cũng không có, đồng tử đen kịt nhìn gần, thật sự dọa chết người, đồng thời tứ chi của đứa bé đều là xương trắng, âm u ngồi trong góc, nếu không nhìn kỹ, quả thật không nhìn thấy nó.

"Thứ gì?" Hoàng Phủ Thần cau mày hỏi, nhìn ánh mắt chần chừ của Hoàng Phủ Lê, cũng không biết vì sao mà cơn tức thoáng cái vọt lên, "Bảo

https://thuviensach.vn

em đừng lên thuyền em không nghe! Bây giờ thì xong rồi, chiếc nhẫn kia có thể nhìn thấy quỷ, trên mặt đất có gì?" Nói rồi, anh nhìn trừng trừng đứa bé, lạnh lùng nói: "Ta tuy rằng không biết ngươi là ai, nhưng nếu ngươi còn muốn linh hồn của người thân ngươi, vậy thì ngoan ngoãn bỏ ra, không thì đừng trách ta không khách khí!"

Tên nhóc kia bĩu môi, tâm không cam lòng không nguyện, chậm rãi tiêu tán.

Hoàng Phủ Lê nghẹn họng nhìn trân trối, quan niệm thuyết hữu thần của mình lần nữa dao động.

"Đi mau đi mau." Hoàng Phủ Thần vội vàng dặn dò, kéo hắn ra khỏi đại sảnh, hai người lén lút trốn đông trốn tây, cũng không biết tại sao, Hoàng Phủ Lê vậy mà cảm giác chiếc nhẫn mang trên tay này có thể nhìn thấy quỷ, dọc đường hai người tránh qua cô gái bộ dáng Sadako, bà bầu không đầu mặt mọc trên cái bụng tròn quay của mình hoặc người phụ nữ tóc dài lộn ngược đầu đi lại trên hành lang du thuyền, vất vả cực khổ rốt cuộc bò được đến lỗ thông hơi Hoàng Phủ Lê từng ẩn náu.

"Bây giờ hắn anh đã có thể nói cho tôi biết rồi chứ? Anh.....Rốt cuộc là ai..... " Hoàng Phủ Lê núp trong lỗ thông hơi nhỏ hẹp, vừa mở toàn bộ camera thu hình trên bông tai mình, vừa thời thời khắc khắc chú ý bốn phía, "Vì sao, tôi cho rằng tôi là con một trong gia đình, nhưng.....Vì sao trong trí nhớ tôi anh là anh trai tôi?"

"Anh vốn là anh trai em, chỉ có điều anh đã chết, em liền quên mất." Hai người đàn ông to tướng núp trong lỗ thông hơi nhỏ hẹp, Hoàng Phủ Thần không thẳng nổi cơ thể, "Đừng lo, em nhất định sẽ sống sót ra ngoài, trong này phần lớn mọi người không dám công kích anh, bởi vì.....Linh hồn của người thân họ đang trong tay anh, họ không dám."

https://thuviensach.vn

"Nhưng.....Nhưng....." Hoàng Phủ Lê có chút nghẹn lời, cũng chẳng biết tại sao, hắn nhanh chóng tin lời Hoàng Phủ Thần, hai người lại trò chuyện một lát Hoàng Phủ Lê vừa định nói —— "Nhưng.....Anh thật sự là anh trai tôi.....?"

"Bíp bíp bíp....." Điện thoại di động của Hoàng Phủ Lê đột nhiên vang lên, đi chuyến này hắn chỉ mang theo một điện thoại di động kiểu cũ cải chế lại, vừa mở ra nhìn thì ra là Chu Ngạn Phi gọi tới, không nhịn được hừ cười một tiếng, con bé hư này, vừa nãy chạy đi đâu mất, thật là! Hắn vừa nghe máy, liền nghe bên đầu điện thoại kia thét tê tâm liệt phế: "A a a a!..... Anh A Ly a a a a!" Bên đầu kia điện thoại truyền đến tiếng gào tê tâm liệt phế của Chu Ngạn Phi, "Anh A Ly..... Mau cứu em....."

"Làm sao vậy! Ái Phi! Làm sao vậy! Nói đi!" Hoàng Phủ Lê kêu to, vậy mà đầu kia điện thoại chốc lát sau chỉ truyền đến tiếng đôm đốp của bức xạ sóng điện, ngay sau đó thanh âm của Chu Ngạn Phi truyền đến, nguyên bản là thanh âm tựa như chim vàng anh lúc này đột nhiên trở nên ảm đạm trầm thấp, xen lẫn vào nhau có thể khiến người ta cảm thấy kinh khủng u ám, "Anh....A.... Ly....Hóa....ra....ở .... Trong .....này"

Giọng nói đột nhiên trở nên đáng sợ dị thường, Hoàng Phủ Lê vừa nhìn xuống dưới, dưới lỗ thông hơi một người mặt đầy máu đang đứng, trên cổ người này có hai cái đầu, một đầu tóc bạc da gà, vừa nhìn là một cụ bà một người là phụ nữ, nhưng trán rất cao, bộ dáng như dị dạng, lúc này con quái vật đang cầm điện thoại di động, không nhúc nhích ngẩng đầu nhìn hắn.

Hoàng Phủ Thần phản ứng đầu tiên kéo cơ thể Hoàng Phủ Lê lại, tay kia móc ra súng lục sau lưng Hoàng Phủ Lê, bang bang bang ba phát bắn tới. Anh lúc này bởi vì đã cho Hoàng Phủ Lê chiếc nhẫn, không thể nào nhìn thấy được vị trí của quỷ hồn, chỉ có thể hét: "Mau, thứ kia ở đâu!"

Con quái vật hai đầu sau khi bị súng bắn trúng, giống như gió bụi tan tác, chỉ chốc lát sau, lại tụ lại, Hòang Phủ Thần cau mày, lập tức từ trong lỗ

https://thuviensach.vn

thông hơi nhảy xuống, một tay rút kiếm bên hông ra, cao giọng hô lên: "A Lê, nó đâu?"

Hai cái đầu thoáng nhìn nhau, chậm rãi duỗi thẳng cánh tay, muốn bắt lấy cổ Hoàng Phủ Thần, "Hướng ba giờ!" Hoàng Phủ Lê kịp thời nhắc nhở, Hoàng Phủ Thần trở tay một cái, quỷ hai đầu kia hét lên một tiếng, chậm rãi tiêu tán trong không khí.

Lúc Hoàng Phủ Lê từ trong lỗ thông hơi nhảy xuống, tay cầm kiếm của Hoàng Phủ Thần đang run rẩy, vẫn vẻ mặt thoải mái giả vờ không sao cả, Hoàng Phủ Lê nhìn anh khuôn mặt tái nhợt gần như phiếm xanh của anh, nhịn không được khẽ hỏi: "Này..... Anh không sao chứ? Thanh kiếm này lợi hại như vậy?"

Hoàng Phủ Thần ho khan một tiếng, từng chút áp chế xuống cảm giác cuộn trào ngập trời trong lồng ngực, anh lặng lẽ nuốt xuống một ngụm máu gần như sắp phun ra ngoài, cười cười: "Thanh kiếm này là anh trộm ra, không sao, anh cũng không biết lai lịch thế nào, dù sao có thể giết quỷ là được."

Hoàng Phủ Lê cau mày gật đầu, đột nhiên lại hỏi: "Ở đây thực sự.....Không phải là.....Tôi là nói.....Các anh thực sự đã chết phải không? Thực sự?" Hắn liên tục hỏi mấy tiếng "thực sự", đột nhiên lại thấp giọng nói: "Tôi nhớ ra rất nhiều rồi, còn có một cô bé, Hoàng Phủ Văn..... Tôi là chú của nó, đó là..... Con gái anh sao?"

Vẻ mặt Hoàng Phủ Thần có chút cứng ngắc, anh miễn cưỡng cười một tiếng, vẫy ống tay áo, dùng thanh âm chần chừ nhỏ giọng nói: ".....Đúng.....Con bé cũng..... Đã đi." Hoàng Phủ Lê nhạy bén chú ý tới vẻ mặt của Hoàng Phủ Thần, cháu gái hắn.....Ôi, hắn thoáng nở nụ cười, dưới tình huống hoàn toàn không hiểu nổi này, ôm lấy vai Hoàng Phủ Thần, "Nói thật ra, tôi bây giờ có chút cảm giác anh thật sự là anh trai tôi, nếu không

https://thuviensach.vn

chẳng lẽ ba mẹ tôi thần kinh mỗi ngày đều nhắc anh mãi, nói không chừng..... Anh thực sự là anh trai tôi..... "

Hoàng Phủ Thần khẽ mỉm cười, vung tay cũng ôm lấy vai hắn, rù rì nói: "Anh là anh của em.... Anh là anh của em.....Haha...." Anh nói thế, thoáng liếc mắt nhìn, lại phát hiện trong lỗ thông hơi, một con mèo đen đang ngồi xổm bên cạnh, nghiêng đầu không nhúc nhích cúi nhìn bọn họ.

Trong lòng Hoàng Phủ Thần cười thầm, chủ nhân này..... Rốt cuộc là có tình cảm gì với anh, nếu quả thật thích anh y cần gì phải hại chết A Lê, nếu có thể buông tha cho nó, anh thậm chí cũng có thể vĩnh viễn làm trâu làm ngựa cho y..... Vĩnh viễn cùng y.....Ngừng đã! Tại sao mình lại có loại ý niệm này, không phải là muốn giết chết y sao!

Hoàng Phủ Lê sau khi đẩy cơ thể có nhiệt độ khá thấp của Hoàng Phủ Thần ra, kinh ngạc nhìn anh mặt không thay đổi, lại giương mắt nhìn lỗ thông hơi một chút, cũng không phát hiện thứ gì lạ, không nhịn được âm thầm thở phào nhẹ nhỏm, hắn mặc dù là đàn ông, nhưng đàn ông cũng sợ quỷ quái máu me nha! Không khỏi cẩn thận hỏi: ".....Anh.... Anh đang nhìn gì?"

"Đi thôi." Mèo đen thoáng vụt qua, chắc là tới theo dõi anh, ngẫm lại cũng đúng, y chắc chắn lo lắng cho mình, Hoàng Phủ Thần cười lạnh một tiếng, "A Lê, chúng ta tốt nhất đi xem Chu Ngạn Phi ở đâu, vốn dĩ cô bé kia cũng là đồng nghiệp của anh."

Đồng nghiệp? Hoàng Phủ Lê nhíu mày, "Anh là nói, anh đã từng công tác ở đội hai? Anh cũng là cảnh sát?" Hắn còn muốn nói gì đó, liền cảm giác đỉnh đầu chợt lạnh, ngẩng đầu nhìn lên, một người không có ngũ quan chẳng biết từ đâu xuất hiện, treo ngược trên trần nhà, tóc dài rũ thẳng xuống, động đậy như có sinh mệnh, như rắn đánh tới cổ Hoàng Phủ Thần.

https://thuviensach.vn

"Chạy mau!" Hoàng Phủ Lê nhỏ giọng kêu lên, đẩy anh ra, khó khăn lắm mới tránh thoát công kích của kẻ không mặt, hai người từ cửa đi ra ngoài, băng qua hành lang thật dài, vừa rẽ đã nhìn thấy một thây ma từ đối diện họ chạy tới, hắn là Tô Gia Nhất đã lâu không gặp, đi theo phía sau là một đám quỷ quái xấu xí, Hoàng Phủ Lê lập tức kéo Hoàng Phủ Thần "Đi! Chúng ta đi đường này!"

Quần áo hai người đều rất rườm rà, Hoàng Phủ Lê xé áo choàng của hắn xuống, còn Hoàng Phủ Thần thì xé rời tay áo mình, lúc này đã hơn bốn tiếng trôi qua, tuy rằng đám quỷ công kích họ không nhiều lắm, phần lớn đều đã sợ uy chấn của Hoàng Phủ Thần, nhưng có một vài lệ quỷ khác tận tụy hết mình ngắm bắn hai người bọn họ.

Tiếp tục chạy, hai người đi tới trên boong của du thuyền, lúc này trên boong thuyền vốn ồn ồn ào ào nay không một bóng người, xa xa cảnh biển tuyệt đẹp, mặt trời đang lặn xuống, mặt trời màu đỏ cam đang trốn trong tầng mây, còn có thể loáng thoáng trông thấy mặt trăng ở đầu kia bầu trời, mấy con chim hải âu bay lướt qua mặt biển, thỉnh thoảng còn có thể xa xa trông thấy kỳ quan một con cá voi phun nước, Hoàng Phủ Lê không để tâm thưởng thức, liền vội vàng hỏi Hoàng Phủ Thần bên cạnh: "Anh, chúng ta phải đi đâu?"

Những lời này còn chưa nói hết, một cánh tay thảm bại đột nhiên từ phía dưới boong tàu chui ra, bắt lấy mắt cá chân của Hoàng Phủ Lê, thoáng cái kéo hắn lại.

"A Lê!" Hoàng Phủ Thần nhất thời không phản ứng kịp, Hoàng Phủ Lê đã biến mất tăm, rốt cuộc là ai.... "A Lê!" Hỏng bét! Chiếc nhẫn A Lê đang mang, anh cũng không nhìn thấy rốt cuộc là ai đánh lén, chỉ có thể sợ hãi nhìn bốn phía, một lần nữa rống lên: "A Lê! A Lê! Em ra đây đi!"

******

https://thuviensach.vn

Trong đại sảnh tối tăm hỗn độn, thủy tinh bể nát đầy đất, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy vài giọt máu đỏ sậm đã đông cứng trên nền đá cẩm thạch tái nhợt càng lộ vẻ dữ tợn, Hoàng Phủ Lê híp mắt, chẳng biết tại sao mình thoáng cái lại trở về đại sảnh, hắn quay đầu nhìn lại, phát hiện cách đó không xa trên đài cao có một người đang đứng.

Đường nét người kia rất mập mạp, dường như là..... Hoàng Phủ Lê cầm súng ngắn, cẩn thận từng chút một đến gần, ngay sau đó, con ngươi của hắn co rút lại --

"Anh A Ly." Người kia đứng trong bóng tối dùng thanh âm sâu kín khẽ gọi tên hắn.....Đây.....Đây chẳng phải là Ái Phi sao, cô bé không sao?

Hoàng Phủ Lê không dám liều lĩnh đi về phía trước, mà cẩn thận giơ súng ngắn, thấp giọng hỏi: "Ái Phi, em làm sao trốn được, vì sao anh ở phía sau tìm cũng không nhìn thấy em?"

Chu Ngạn Phi chậm rãi từ trong bóng tối bước ra, thoạt nhìn cô dường như cũng không được khá mấy, cô mặc một cái váy đỏ lớn, nhưng lúc này vết máu ám sắc sớm đã làm dơ váy của cô, cô giống như vừa từ trong hồ máu chui ra vậy, đóa hoa hồng mềm mại cài trên đầu cũng đã héo rũ, vết thương trên mặt rất nhiều, mà một đôi mắt nai bị hoảng sợ từ góc nhìn của Hoàng Phủ Lê đúng hắn là đã bị sợ hãi -- Tuy hắn thu súng lại, nhưng vẫn giữ khoảng cách ba thước, "Ái Phi, em.....Em gặp phải chuyện gì?"

"Sau khi đèn treo rơi xuống, em liền núp vào, sau đó, em nghe thấy một người tới, lúc này cũng không biết là ai chạy khỏi cửa, mà con quỷ kia cũng đi theo ra ngoài, em cho rằng không sao, vốn muốn tìm anh, kết quả hai anh đều không thấy đâu ..... Về sau.... .Em gặp gã hóa trang thành Sói xám kia, người kia tốt lắm, hắn nhường cơ hội cho em." Dáng cười của Chu Ngạn Phi rất gượng gạo, trong mắt đong đầy lệ, hiển nhiên trong cô cũng có một câu chuyện gì đó -- "Anh A Ly, em mệt quá.....Hu hu hu.....Em muốn về nhà, đây là cái nhiệm vụ chết tiệt gì....."

https://thuviensach.vn

Chẹp.....Hoàng Phủ Lê khẽ thở dài, hắn không chịu được nhất là con gái khóc, liền đi về phía trước một bước, vừa muốn nói chuyện lại trông thấy một cánh tay Chu Ngạn Phi giống như cao su kéo dài, "Vụt" một tiếng nhanh như chớp vươn ra, một cánh tay hung hăng chọc vào ngực hắn.

"Phụt....." Tựa như tiếng của dao chọc vào thịt heo, ngay sau đó, "Xẹt....." Thanh âm của máu thịt gân mạch đứt lìa vang lên, thỉnh thoảng có thể nghe thấy xương ngực phát ra tiếng "Răng rắc", trái tim của Hoàng Phủ Lê đã bị Chu Ngạn Phi móc ra.

Chu Ngạn Phi phát ra tiếng cười gằn, nhìn Hoàng Phủ Lê mang theo ánh mắt không thể tin chậm rãi đi đến, cô ta lạnh lùng cười, giơ trái tim Hoàng Phủ Thần trong tay, quyến rũ liếm từng chút một, máu nóng hổi chảy đầm đìa, thoạt nhìn ăn thật ngon, loại cảm giác này thật là quá đã.

Hoàng Phủ Lê há hốc mồm, hắn có thể cảm giác được máu toàn thân đã phun ra ngoài, trái tim kia của mình đã tách rời đang ở trong tay người đàn ông mình chưa gặp qua mấy lần từ đập cho đến lúc ngừng, hai đầu gối hắn như không khống chế được, nặng nề quỵ trên mặt đất.

Vẻ mặt Hoàng Phủ Lê cứng lại, hắn nhìn trừng trừng Chu Ngạn Phi, tựa như còn chưa hiểu rốt cuộc đây là thế nào, liền thẳng đờ ngã xuống.

Chu Ngạn Phi cười một tiếng, vứt trái tim cầm trong tay ra ngoài như vứt rác rưởi, sau đó đặt hai tay trên cổ -- "Bựt" thân thể cô ta phát ra tiếng vang nhỏ, sau đó cô cẩn thận tháo đầu mình xuống như vặn ốc vít vậy, tùy ý vứt sang bên, lại từ trong cái váy lớn của cô lấy ra một cái đầu, vặn lên.

Chủ nhân cái đầu này.....Chính là người ban nãy hai người đã gặp, Tô Gia Nhất.

Nói cách khác người giết chết hắn là Tô Gia Nhất? Hay Chu Ngạn Phi đây?

https://thuviensach.vn

Hắn đã chết rồi! Hoàng Phủ Lê thoáng co quắp, lập tức nhảy dựng lên, bên cạnh có một giọng nữ nhỏ nhẹ truyền tới: "Anh A Ly! A, yên một chút! Anh không sao chứ?"

Hoàng Phủ Lê thở hổn hển, mạnh mẽ dùng hai tay che tim mình, sau khi cảm nhận được nhịp đập không khỏi thở phào, hắn quay đầu nhìn lại, vừa nói chuyện với hắn hắn là Chu Ngạn Phi, nghĩ đến giấc mộng kia, không nhịn được trốn về phía sau -- "Là.....Em!"

Chu Ngạn Phi làm một động tác suỵt, nói chuyện có chút cẩn thận, cô nhìn chung quanh, giọng nói mang chút oán trách: "Anh không sao chứ? Ban nãy đã đi đâu? Sao em từ dưới bàn chui ra đã không thấy anh đâu nữa?"

Éc, Hoàng Phủ Lê nhìn bốn phía, phòng khách rất bình thường, dường như hắn lại trở về tầng một, lại nghĩ đến giấc một vừa rồi, không nhịn được cả người nổi da gà, hắn nhỏ giọng hỏi: "Em.... Có gặp phải chuyện gì không?" Nói rồi, hắn cẩn thận lui về sau một chút, mặt không biến sắc nắm súng, đánh giá Chu Ngạn Phi.

Chu Ngạn Phi cùng người trong giấc mộng giống nhau như đúc, trên người có vết máu lớn, đóa hoa hồng trên đầu đã héo rũ, trên mặt bẩn thỉu, tóc cũng có chút rối..... Nhưng, ánh mắt của hắn dời xuống.....

Chợt, con ngươi của Hoàng Phủ Lê co rút lại! Cổ của cô!

Cổ của Chu Ngạn Phi!

Cổ Chu Ngạn Phi có một vệt dấu nhàn nhạt màu da, dường như là bị ai chỉnh tề chặt xuống, lại lắp lên vậy.....Là giấc mộng kia! Cùng trong mộng giống như đúc! Nói cách khác Chu Ngạn Phi đã sớm chết rồi! Mà cô bây giờ chắc chắn là Tô Gia Nhất hóa trang thành thây ma kia!

Mầm mống hoài nghi vừa gieo trồng, lập tức nẩy mầm.

https://thuviensach.vn

Hoàng Phủ Lê thình lình rút súng ra, đem họng súng cấp tốc nhắm ngay Chu Ngạn Phi, một súng bắn tới.

Loại nghi ngờ này giống như tâm ma, Hoàng Phủ Lê cảm giác mình như bị cái gì đó nhập vào, cơ thể giống như bị khống chế mà nả một phát súng, nào ngờ Chu Ngạn Phi so với tưởng tượng của hắn càng nhanh nhạy hơn, bổ nhào lăn trên mặt đất, khó khăn lắm mới tránh thoát một súng xong, trong nháy mắt cười khanh khách, cổ như cao su dẻo vươn dài, há to miệng dùng hàm răng sắc nhọn như cá mập cắn lên Hoàng Phủ Lê đang đứng cách cô ít nhất ba thước.

A! Hoàng Phủ Lê trừng mắt nhìn hàm răng Chu Ngạn Phi cắn lên cổ hắn, chỉ trong nháy mắt như vậy, hắn cho rằng mình đã biến thành linh dương trong thế giới động vật bị một con báo cắn đứt họng.

Máu đậm đặc phun ra, nhất thời Hoàng Phủ Lê còn có thể nghe thấy khí quản mình sau khi bị cắn đứt phát ra tiếng ồng ộc, hắn kêu a một tiếng, sờ lấy cổ.

Mình..... Còn sống? Hoàng Phủ Lê kinh ngạc vuốt cổ mình, sau khi cảm giác được mạch đập và nhiệt độ cơ thể mình, phát hiện mình đang nằm trong một căn phòng khách thông thường, trong căn phòng này có ba cánh cửa, một bên là cánh cửa sổ chạm đất nhìn ra biển, có thể đoán được hắn là một phòng khách xa hoa, ngoài cửa sổ ánh trời chiều chiếu xạ mặt biển màu đỏ cam, Hoàng Phủ Lê lắc cái đầu có chút mơ hồ của mình, nhẹ nhàng xuống giường, sờ súng trên người, cẩn thận rút ra, bắt đầu kiểm tra từng cánh cửa.

Vừa nãy mình hắn là mộng trong mộng, song Chu Ngạn Phi trong mộng có thể khẳng định trăm phần trăm là một con quỷ, Hoàng Phủ Lê cẩn thận tra xét, bây giờ Hoàng Phủ Thần chắc hắn đang sốt ruột, dù sao mình..... Hắn nhìn đồng hồ, ít nhất cách thời gian hắn mất tri thức đã qua nửa giờ.

https://thuviensach.vn

Bên trong gian phòng im ắng không nghe được bất kỳ âm thanh gì, nói Hoàng Phủ Lê không sợ, là giả. Từ khi lên chiếc thuyền này, chút thuyết vô thần mà hắn học được đã sớm trả lại cho thượng đế, nghĩ đến vừa rồi trong mộng Chu Ngạn Phi giết hắn hai lần, hắn nắm chặt súng, lặng lẽ mở ra một cánh cửa.

Cánh cửa phát ra thanh âm kẽo kẹt, Hoàng Phủ Lê ngầm đề phòng, lại phát hiện sau khi mở cửa đối diện là một bệ rửa mặt có gương -- Một khuôn mặt máu tựa hồ lóe lên phía sau hắn, Hoàng Phủ Lê không cần suy nghĩ, xoay người lại liền nổ súng, cùng lúc đó, một đôi tay, từ phía sau hắn, chậm rãi vuốt lên cổ hắn.

"...." Đôi tay này cực kỳ mềm mại, rất nhỏ nhắn, nhưng sức lớn đến dọa người, không nhúc nhích bóp cổ Hoàng Phủ Lê, bàn tay lạnh buốt đến nỗi khiến người ta cảm thấy kinh khủng, Hoàng Phủ Lê cảm thấy cả người nổi lên da gà, mà đôi bàn tay kia đang không ngừng siết lại, hiển nhiên là muốn bóp chết hắn.....

Cơ thể Hoàng Phủ Lê khẽ động, dựa theo tư thế cận chiến tiêu chuẩn nâng cùi chỏ lên liền húc tới, nhưng không hề nghĩ đến vốn có thể đánh trúng đầu kẻ tập kích, dường như người phía sau đã sớm đoán được động tác của hắn, một kích không trúng, hắn hơi quay đầu nhìn lại -- Nhưng không ngờ con ngươi lại lần nữa co rút -- Đó là..... Đó là..... Hắn nhìn thấy cái gì thế này, đầu Chu Ngạn Phi ở trên bệ rửa mặt, một đôi mắt màu đỏ máu đang không nhúc nhích theo dõi hắn, đôi môi tái nhợt khô khốc đang cong lên một nụ cười gắn thật to, phía sau cơ thể không đầu của Chu Ngạn Phi đang chặt chẽ bóp cổ hắn, thấy hắn đang nhìn mình, Chu Ngạn Phi cười mắt cong cong, từng chút từng chút một siết chặt tay.

******

"A Lê! Tỉnh tỉnh!" Gò má bị bàn tay lạnh lẽo vỗ mạnh, khiến Hoàng Phủ Lê từ trong giấc mộng sâu tỉnh lại, đợi đến khi ánh mắt có tiêu cự vừa vặn

https://thuviensach.vn

tiếp xúc, lại phát hiện người trước mắt chính là Hoàng Phủ Thần vẻ mặt lo lắng, hắn thở phào một hơi, ngồi dậy, "Anh.....! Hóa ra là anh!"

Trên y phục Hoàng Phủ Thần đều là máu tươi đỏ sậm xen lẫn mùi hôi thối, chắc hẳn thời gian hai người tách ra anh đã trải qua một trận ác chiến, lúc này anh ôm Hoàng Phủ Lê vào ngực, sau khi nhìn thấy hắn tỉnh lại mới thở phào nhẹ nhỏm, "Trời ạ, A Lê, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Hoàng Phủ Lê ấn huyệt thái dương, nhạy bén nhìn bốn phía, vẫn là căn phòng kia, đáng tiếc trời bên ngoài dường như đã sụp tối, nhìn lại đồng hồ đeo tay, đã gần 10 giờ tối —— Nói cách khác trò chơi còn 2 giờ nữa là kết thúc, nghĩ tới đây, hắn lập tức hỏi: "Anh, cái kia, em nhớ trong trò chơi chỉ có thể có một người thắng, nhưng em..... Ta có đến hai người, làm sao bây giờ?"

Cách hỏi của Hoàng Phủ Lê rất thẳng thắn, hắn cũng không hề nói cái gì mà anh bằng không để em thay anh ở trên chiếc thuyền này, chẳng biết sao trong lòng Hoàng Phủ Thần có chút chờ mong như thế, nhưng nghĩ tới mình quả thật không có loại tư cách này, chỉ miễn cưỡng cười: "Việc này anh đã sớm suy nghĩ, em yên tâm, anh đã sắp xếp ổn cả."

Anh đã đọa lạc tại địa ngục, không người nào có thể cứu chuộc nữa rồi.

"Ban nãy em đã bỏ lỡ cái gì?" Hoàng Phủ Lê tò mò hỏi, nhìn thấy tay cầm thanh kiếm kia của Hoàng Phủ Thần đều có chút run rẩy, phía trên máu thịt lẫn lộn, anh chỉ khẽ mỉm cười, chuyển đề tài: "Không sao, anh giết ba con quỷ, chúng ta mau tới đại sảnh, anh cảm giác lại có thứ gì đó đi ra rồi!"

Cảm giác của Hoàng Phủ Thần là đúng, bởi vì vừa mới dứt lời, một người phụ nữ trần truồng liền từ trong cánh cửa phòng Hoàng Phủ Lê từng bị bóp chết bò ra, lôi theo một vệt máu thật dài, hai người thậm chí còn có thể nhìn thấy từng khối vụn nội tạng.... "Anh, đi mau!"

https://thuviensach.vn

Hoàng Phủ Lê cảm thấy những thứ mình ăn không nhiều lắm còn chưa tiêu hóa sẽ phải ói ra mất, hai người lảo đảo ra cửa, vừa mới rẽ một góc ngoặt, hắn liền phát hiện Hoàng Phủ Thần luôn ở phía sau hắn không thấy đâu nữa.

Trong du thuyền từng con đường thiết kế giống hệt mê cung, hơi chút lơ là, sẽ lạc hướng, Hoàng Phủ Lê sau khi dạo một vòng, phát hiện mình lại trở về chỗ cũ, không nhịn được có chút chán nản, bốn phía yên tĩnh, chỉ có thể nghe thấy tiếng thở dốc của mình —— Không lẽ mình lại nằm mơ sao.....Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì!

Chẳng lẽ nơi này có thủ thuật che mắt gì sao? Hoàng Phủ Lê gấp rút nhìn bốn phía, lại nhìn đồng hồ, phát hiện ban nãy khoảng cách ngắn như vậy, đã qua gần hai mươi phút, không được, bây giờ phải bình tĩnh lại, bình tĩnh lại.

Ngọn đèn trên đỉnh hàng lang lúc sáng lúc tối, giữa hành lang vắng vẻ như vậy, rốt cuộc sinh ra chút sợ hãi. Hoàng Phủ Lê nhạy bén rút súng ngắn ra, lại xác nhận đạn trong súng ngắn, thuận tiện lấy ra một thanh dao găm, ở vị trí của mình hung hăng gạch một đường lên tường, từng chút một đi về phía trước.

Bước đi trên con đường vắng vẻ chỉ có thể nghe thấy tiếng bước chân lộp cộp của hắn, sau khi cố gắng thả chậm tốc độ, hắn lại cảm thấy đầu cuối của hành lang, dường như có một bóng đen không thấy rõ lắm đang lơ lửng trên không trung, thỉnh thoảng một làn gió thổi qua, bóng đen kia giống như sương mù bị xua tan, chốc lát sau lại ngưng tụ lại. Hoàng Phủ Lê không dám bước về phía trước, chỉ có thể chăm chú nhìn về hướng cụm bóng đen kia, từng chút một đi hướng về một ngã rẽ bên trái.

"Anh A Ly! Anh A Ly!" Thanh âm dồn dập từ trong một cánh cửa vang lên, Hoàng Phủ Lê hơi nghiêng đầu, liền nhìn thấy một đôi mắt ân cần từ khe cửa nhìn về phía hắn, đây là.....Chu Ngạn Phi! Cô một tay kéo Hoàng

https://thuviensach.vn

Phủ Lê vào phòng, cẩn thận đóng cửa, lúc này mới quay đầu hỏi: "Anh A Ly, làm em sợ muốn chết, anh không sao chứ?"

Hoàng Phủ Lê cảnh giác nhìn Chu Ngạn Phi trước mắt này, tất cả trong giấc mơ vừa nãy, khiến hắn cảm thấy cực độ kinh hoảng và tuyệt vọng, Chu Ngạn Phi lần này, không thể không phòng.

Chu Ngạn Phi chỉnh tề hơn nhiều so với trong giấc mơ của anh, ít nhất váy và tóc cũng không bị rửa qua máu, cô thấy ánh mắt quái dị của hắn nhíu mày, đảo mắt: "Anh A Ly, các anh cả ngày hôm nay đã ở đâu? Sau khi ngọn đèn kia vỡ nát em trở ra tìm không thấy các anh nữa.....Cái kia, này, anh có khỏe không?" Thấy hắn đang dùng ánh mắt quái dị nhìn cổ mình chằm chằm, Chu Ngạn Phi không khỏi bật cười, nhỏ giọng nói: "Này, cổ em làm sao, anh A Ly? Này?"

Chu Ngạn Phi giơ giơ tay, lại không ngờ rằng Hoàng Phủ Lê theo bản năng bắt lấy tay cô, tay kia rút súng ngắn, chỉa thẳng vào ngực cô.

Chu Ngạn Phi này, giữa cổ có một vết vá! Cùng "cảnh trong mơ" giống nhau như đúc, vậy nói cách khác..... Tất cả mọi thứ trong giấc mơ..... Nói không chừng Chu Ngạn Phi trước mắt này là quỷ giả thành!

Hắn không chút nghĩ ngợi, rút súng ra liền bắn tới, bằng bằng bằng, ba phát súng, thân thể Chu Ngạn Phi nặng nề run lên, chậm rãi ngã trên mặt đất, Hoàng Phủ Lê mặc cho cô té lăn trên đất, trong miệng chỉ líu ríu ba chữ —— "Anh.... A.... Ly....."

Chu Ngạn Phi cũng không biến hóa thành khói đen hay hiện nguyên hình, trong mắt cô, viết đầy tại sao, đây là.....Đây là Chu Ngạn Phi thật..... Là người thật sống sờ sờ, không phải yêu ma quỷ quái gì! Mình vậy mà tự tay giết đồng sự..... Hoàng Phủ Lê quỳ dưới đất, không thể tin nhìn Chu Ngạn Phi còn đang nhẹ co giật thân thể.

https://thuviensach.vn

Hắn kinh ngạc đưa tay ra, theo bản năng bưng kín vết thương máu tươi chảy ồ ạt, mà đôi mắt ban đầu vốn cực kỳ xinh đẹp của Chu Ngạn Phi, dần dần mất đi ánh sáng, chậm rãi, cô đảo trắng mắt, lại thở mạnh một hơi, nhắm hai mắt lại.

Hoàng Phủ Lê thoáng cái ngồi bệt xuống đất, hắn đã làm cái gì.....Hắn đã vì một cơn ác mộng nho nhỏ của mình mà giết chết đồng sự.....Hoàng Phủ Lê nhìn bàn tay đầy máu của mình, hắn cảm thấy nỗi hoang mang chưa từng có đang lan tràn trong lòng, vì sao, vì sao Chu Ngạn Phi này là thật.....

"A Lê! A Lê" Đây là thanh âm của Hoàng Phủ Thần.....Tựa như đang kêu gào, khiến người ta nghe cũng nghe không rõ, Hoàng Phủ Lê mê mang ngẩng đầu, trông thấy khuôn mặt của Hoàng Phủ Thần, nặng nề nhắm hai mắt lại.

"Mẹ! Con thích anh trai mình đó, thế thì sao chứ!"

"Vô sỉ! Đó là anh ruột của mày!"

"Mẹ! Con không muốn đi nước ngoài!"

Có vài ký ức đang từ từ khôi phục, lúc tỉnh lại lần nữa, Hoàng Phủ Lê cảm thấy đau đầu dị thường, xảy ra chuyện gì, những hình ảnh trong đầu này, chẳng lẽ.....Mình thích người anh trai này.....Không phải đâu.....Hắn lắc đầu, đứng dậy, phát hiện mình đã đến cửa đại sảnh, mà một bên Hoàng Phủ Thần thấy hắn tỉnh lại, rõ ràng thở phào nhẹ nhỏm: "A Lê."

Xoa huyệt thái dương phát đau, Hoàng Phủ Lê quan sát bốn phía: "Anh, anh dẫn em tới đây?" Nói rồi, hắn nhìn Hoàng Phủ Thần, không khỏi vang lên những ký ức trong đầu lúc nãy, chẳng lẽ mình vì thích Hoàng Phủ Thần, bị người nhà biết cho nên mới tống hắn sang nước ngoài học.....Cái này.....Không thể nào đâu!

https://thuviensach.vn

"Sắp 12 giờ rồi, vào đi thôi." Hoàng Phủ Thần không nhìn ra dị thường của hắn, trấn an nói: "Vào đi thôi, em là người thắng trong trò chơi này, em có thể sống ra khỏi chiếc du thuyền này rồi." Thế nhưng..... Đây..... Chu Ngạn Phi đã bị mình giết chết, mà những con quỷ kia, cũng đều đã chết trên tay Hoàng Phủ Thần, Hoàng Phủ Lê muốn nói lại thôi, hắn tuy rằng vẫn có chút không nhớ rõ Hoàng Phủ Thần có phải anh ruột của hắn hay không, có thích anh hay không, nhưng..... Anh thì sao đây?

Hổ thẹn đã nặng nề nhồi nhét trong tim hắn, hắn bây giờ nhắm mắt lại, cũng có thể trông thấy dáng vẻ Chu Ngạn Phi trước khi chết.

Hoàng Phủ Thần biết suy nghĩ trong lòng hắn, mỉm cười, đẩy hắn một cái, khóe miệng gian nan cong lên, nhỏ giọng nói: "Đây là mệnh, không còn cách nào, anh sẽ thử cứu linh hồn những người này, anh cũng có thể sống sót ra ngoài, không sao, vào đi thôi." Anh bây giờ còn chưa thể nói, anh đã trộm khế ước linh hồn của mình ra rồi, chỉ cần có thể tìm thấy xác của mình và con gái, thì có thể sống trở về nhân gian, vĩnh viễn rời khỏi đây..... Rời khỏi chủ nhân.....

Hoàng Phủ Thần khẽ mỉm cười, đẩy Hoàng Phủ Lê tới cửa.

Trong đại sảnh vô cùng ngăn nắp sạch sẽ, hiện trường từng bừa bãi hỗn độn chẳng biết đã được ai dọn dẹp rất gọn gàng, Hoàng Phủ Lê cầm súng, chậm rãi đi vào trong. Trên đài cao chính giữa ngồi một người, người này một đầu tóc bạc, mặc tây trang màu đen cắt may tinh xảo, trong tay cầm một cây gậy chống đầu lâu khô, lúc này ngồi ngay ngắn trên vương tọa bằng xương khô phía sau, dùng ánh mắt mang theo nụ cười thẳng tắp nhìn hắn.

Đây là người tai mèo.....Yêu quái tên Cấm kia.

"Ngươi làm rất khá." Chủ nhân chẳng biết lúc nào đã từ vương tọa xương khô đi xuống, trong nháy mắt di chuyển đến bên cạnh hắn, một đôi

https://thuviensach.vn

mắt hoa đào xinh đẹp hơi nhìn thoáng qua, mang theo ánh mắt nhè nhẹ dò xét thẳng tắp nhìn hắn, lại quan sát hắn một hồi, "Ta không thể tưởng tượng được, Tiểu Thần của ta sao lại thích ngươi như vậy..... Có lẽ....Ta có thể....."

Hoàng Phủ Lê cảm thấy sau lưng mình đều có chút tê dại, chủ nhân khẽ cười một tiếng, giơ tay lên, tựa như đang quan sát món hàng mà nắm lấy cằm hắn nhìn từ trên xuống dưới, trong miệng lại dùng giọng điệu kiêu kỳ kéo dài nhỏ giọng nói: "Loại tướng mạo này.....Ta rất thích đấy...."

Có thứ gì đó vô hình, giống như một cây kim châm vậy, đâm vào mi tâm hắn, Hoàng Phủ Lê đột nhiên cảm giác mình cực kỳ buồn ngủ, dần dần —— hắn nhắm hai mắt lại.

"Anh?" Hoàng Phủ Thần ở ngoài cửa chờ đến cực kỳ ôn nóng, nhìn thấy Hoàng Phủ Lê bình yên vô sự ra ngoài, thở dài một hơi, không thể tưởng Hoàng Phủ Lê lập tức ôm anh vào lòng, không nói gì nâng cằm anh lên, lập tức hôn lên: "Anh, em nhớ ra rồi, em cái gì cũng đều nhớ ra, em thích anh, anh."

Hoàng Phủ Thần trợn to hai mắt, sau khi cảm thụ được làn môi ẩm ướt mềm mại dịu dàng mút lấy môi mình, không khỏi cứng đờ tại chỗ.

Đây chỉ là một buổi vũ hội hóa trang, thế nhưng, vũ hội hóa trang chân chính chỉ vừa mới bắt đầu.

Hoàng Phủ Thần, em biết bên cạnh mình —— Có người mang mặt nạ hóa trang hoàn hảo không?

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 7

Chương 7: Phiên Ngoại - Quốc Khánh Đến Muộn

Du thuyền phát ra tiếng kêu nặng nề, đây là ngày thứ tư lên thuyền. Hôm nay thời tiết cũng không tốt lắm, xa xa có thể trông thấy tầng mây vừa đen vừa dày, kèm theo tia chớp sáng ngời cùng vài tiếng sấm lác đác, vang dội phía chân trời.

Tuy rằng du thuyền tải trọng trên trăm triệu, nhưng dưới loại thời tiết tồi tệ này cũng chỉ có thể theo mặt biển không ngừng bập bềnh, vốn dĩ kế hoạch hôm nay là mở một buổi tiệc cà chua, không còn cách nào chỉ có thể đổi thành diễn vở hí kịch nổi tiếng ——《 Hồ điệp phu nhân 》.

Hí kịch truyền vào Trung Hoa kỳ thực rất muộn, thật ra nếu nói ngay từ đầu, trong những buổi đầu sơ khai hình thành hí kịch Hy Lạp tương đương với "Cát kịch" của mọi người già trẻ bây giờ, nhưng phần lớn người trong nước chủ yếu đều theo chủ nghĩa ngoại lai, đều tự nhận đây là nghệ thuật cao nhã nhất, tuy rằng đều nghe không hiểu, nhưng vẫn giả vờ dạt dào hứng thú.

Hoàng Phủ Thần bưng một ly rượu đỏ bỏ thêm đá, sờ chiếc nhẫn trên tay, nhìn ca sĩ giọng nữ cao chẳng biết từ đâu mời tới, lắc đầu, Mặc Gia Kỳ đang ngồi giữa phòng đặc cấp cầm ống nhòm hừ hừ cười cả buổi: "Tổng giám đốc, tôi với ngài từng làm cộng sự, lần đầu tiên thấy được trên mặt ngài có vẻ sốt ruột."

Hoàng Phủ Thần hơi nhíu mày, nhìn thoáng qua Mặc Gia Kỳ, khẽ nhấp một ngụm rượu, giả vờ lơ đãng hỏi: "Tiểu Mặc, gần đây cậu có nhìn thấy chủ nhân không?"

https://thuviensach.vn

Chủ nhân chẳng phải luôn quấn lấy anh sao? Mặc Gia Kỳ cười nhạo trong lòng, nhưng nét mặt vẫn giả vờ tò mò, nhún vai: "Làm sao tôi biết."

Kỳ lạ, dựa theo tư duy tính cách thích ồn ào gây rối của chủ nhân, vậy phải xuất hiện ở đây chứ.....Gần đây cũng không nhìn thấy y biến thành mèo nữa..... Hoàng Phủ Thần chép miệng, đứng dậy đặt ly rượu đỏ kia sang bên, dặn dò Mặc Gia Kỳ vài tiếng, liền rời khỏi phòng.

Hoàng Phủ Thần đi dạo trong hành lang, vừa sửa sang lại tay áo mình vừa tra xét bốn phía, ngừng lại trước một cánh cửa, đẩy cửa vào.

"Em đến rồi." Thanh âm trầm thấp đẹp đẽ vang lên, Hoàng Phủ Thần sửng sốt, nhìn chủ nhân xuất hiện trong căn phòng Hoàng Phủ Lê ẩn náu, không khỏi ngạc nhiên, y..... Hoàng Phủ Thần lo lắng nhìn một vòng, phát hiện Hoàng Phủ Lê đang dạng tay dạng chân không chút hình tượng nằm trên ghế quý phi, ngực như cũ còn phập phồng, anh lúc này mới yên lòng lại, lạnh lùng bước nhanh đến trước, quỳ xuống, hơi cúi đầu: "Chủ nhân."

Chủ nhân lúc này mặc một bộ âu phục màu vàng nhạt ba lớp, cũng không biết là thiện tâm đại phát hay gì khác, lúc này áo khoác đang khoác lên người Hoàng Phủ Lê, áo sơ mi xanh đậm, cà vạt đen, càng tôn thêm vẻ tái nhợt trên mặt chủ nhân, Hoàng Phủ Thần cảm giác mình bị dọa đến ứa mồ hôi lạnh, nhưng anh như trước không dám động đậy.

"Không sao, ta nhớ em." Chủ nhân ranh mãnh cười, kéo anh từ dưới đất lên, vô lại nắm hông anh, tay kia nắm cằm anh, thầm quan sát một chút, cảm thán: "Lại gầy.....Là lúc đại bổ cho em một chút."

Đại bổ à.....Hoàng Phu Thần nghe thấy những lời này hơi sửng sốt, anh liếc mắt nhìn Hoàng Phủ Lê đang ngủ sâu, thấp giọng nói: "Đi sang phòng khác." Chủ nhân cười một tiếng, nới lỏng cà vạt, suồng sã nhéo mặt anh, lại nắm sau cổ anh thân mặt cắn môi dưới anh một cái, lúc này mới khẽ nói: "Đi.....Chúng ta đến phòng ngủ...."

https://thuviensach.vn

Vừa đi vừa lùi vừa kéo quần áo, đợi đến khi Hoàng Phủ Thần đã cởi sạch, anh đã nhận mệnh nhắm hai mắt lại. "Meo..." Bên tai có tiếng mèo kêu khẽ khiến anh thình lình mở mắt.... Đây! Chủ nhân trước mặt bỗng nhiên biến thành một con mèo khổng lồ, lông đen, so với sư tử nhỏ hơn một chút, so với con báo lại lớn hơn, lỗ tai lông nhung thoạt nhìn đặc biệt dễ thương, giống như con thú nhồi bông khổng lồ.

Mèo lớn meo meo kêu, thân mật dùng đầu cọ gò má Hoàng Phủ Thần, cuối cùng..... Cuối cùng cũng lộ rồi sao? Hoàng Phủ Thần cười nhạt trong lòng, nhưng nét mặt bất động, vươn tay ra, xoa đầu mèo lớn, mèo lớn phát ra tiếng grừ grừ, híp mắt dường như vô cùng phấn khởi, chỉ chốc lát sau liếm gò má Hoàng Phủ Thần, hai chân trước đè lại cơ thể Hoàng Phủ Thần, lấn người lên.

Hoàng Phủ Thần tuyệt vọng nhắm hai mắt lại.

Chủ nhân lần này vậy mà lại muốn chơi trò nhân thú.

Xúc cảm lông nhung, hơi thở nóng hổi phun lên cổ mình, Hoàng Phủ Thần cảm giác toàn thân mình đều đang run rẩy, mèo đen lớn dùng mũi tách hai chân anh ra, ngay sau đó, đầu lưỡi ướt sũng lông lá mang theo móc ngược bắt đầu nhẹ nhàng liếm toàn thân anh, nhất là chỗ hoa cúc càng không buông tha, thậm chí còn bắt chước cái gì đó cắm vào rút ra, Hoàng Phủ Thần chỉ cảm thấy eo bủn rủn, hai chân cũng không còn sức lực, chỉ có thể nắm chặt khăn trải giường, không rên một tiếng.

Mèo trên người dường như không hài lòng với phản ứng của anh, nhẹ nhàng cắn cổ anh, lật cả người anh lại, để anh quỳ hai chân còn cơ thể nằm rạp trên giường, ngay sau đó, anh cảm thấy giữa khe hở có một thứ lửa nóng đang ma sát.

Một hai ba bốn, hai hai ba bốn.....

https://thuviensach.vn

Vận động kiểu đóng cọc đang tiến hành, Hoàng Phủ Thần không tự chủ được theo vận động của mèo lớn mà lắc lư cơ thể, từng tấc từng tấc một, từng điểm từng điểm một, cường lực xâm nhập lại thong thả tách ra, sóng nhiệt đã cuốn sạch anh, anh chỉ cảm thấy sự vui sướng chưa từng có đã bao trùm toàn thân mình.....

"Giang rộng ra chút nữa.....Em sẽ thoải mái hơn.... " Mèo đen phun ra thanh âm trầm thấp của chủ nhân, Hoàng Phủ Thần chỉ cảm thấy cơ thể như không khống chế được, dùng sức tách chân mình ra —— Tiếng va chạm kịch liệt vang lên trong căn phòng ngủ sang trọng này, Hoàng Phủ Thần gắt gao cắn môi mình, tuyệt không phát ra chút tiếng động nào.

".... Ha ha ha.....Đến lúc phải mang thai con ta rồi...."

Cái gì! Hoàng Phủ Thần bỗng nhiên mở trừng mắt, chủ nhân đây là muốn làm gì! Ngay sau đó, anh liền cảm thấy chỗ hoa cúc tựa hồ bị căng lớn, ngay sau đó một thứ gì đó bỗng nhiên tiến vào trong, bị chuyển vận vào tận cùng bên trong. "Cút!" Anh liều mạng giãy giụa, không ngờ tới mèo đen lại ngậm cổ anh không buông, hàm răng sắc nhọn đã đâm vào da anh ——

"Trở thành người mang thai con ta nhé!" Chủ nhân cay nghiệt vô tình tuyên bố, Hoàng Phủ Thần chỉ cảm thấy chỗ hoa cúc bị căng ra lần nữa, dường như là một loại trứng lớn như trứng gà trượt vào chỗ sâu trong cơ thể mình....

Không lâu sau, mèo đen lại rút cơ thể ra, đã không còn chút sức chống đỡ nào, Hoàng Phủ Thần mềm oặt nằm sấp trên giường, cảm giác phần bụng hơi nhô lên, căng lớn như quả bóng da.

Rất nhanh, anh cảm thấy có gì đó không đúng.

Có thứ gì đó, ở trong bụng từng chút từng chút nở ra, ngay sau đó, lại có thứ gì đó ở trong bụng tự vặn vẹo —— Hoàng Phủ Thần kinh ngạc nhìn

https://thuviensach.vn

bụng mình, bụng không ngừng nhấp nhô, có thứ gì.....Có thứ gì đang động đậy....Trời ơi trời ơi!

Chủ nhân khôi phục hình người, ngồi trên ghế bên cạnh, một tay chống đầu, nhìn Hoàng Phủ Thần gần như phát điên nện bụng mình, chậm rãi lộ ra một mạt cười.

Bụng càng ngày càng đau, mình tuy rằng làm quỷ đã rất lâu rồi, cảm giác đau đớn khi còn là con người đã thấp xuống không ít, nhưng lại đau đớn này ngay cả quỷ cũng khó chịu nổi, Hoàng Phủ Thần bỗng nhiên ngẩng đầu, hung tợn nhìn chủ nhân đang thờ ơ, thấp giọng gào khóc: "Ta muốn giết ngươi.....A" Cơn đau đột ngột dấy lên cắt ngang lời anh, thứ trong bụng tựa hồ nghe thấy lời anh nói, giống như nghiêm phạt mà hung hăng giật nảy, ngay sau đó, lại có thứ gì giống như sự sống, tự chuyển động, chậm rãi bò về hướng miệng huyệt ra ngoài.....

Thứ quái dị trong bụng có tứ chi, từng chút từng chút đi bên trong, tứ chi bén nhọn đã cắt bị thương anh, máu tươi từ chỗ hoa cúc phun ra ngoài, kích thích hoa cúc anh không ngừng co rút lại.

"Thả lỏng!" Chủ nhân đứng lên, từ trên cao nhìn xuống anh, tuy rằng trong mắt viết đầy hưng phấn, nhưng vẻ mặt lại không chút biểu cảm, "Thả lỏng! Đừng định kẹp chết con ta, không thì ta giết Hoàng Phủ Lê trước."

"A.... " Hoàng Phủ Thần phát ra một tiếng khóc thét, nghe thấy tiếng uy hiếp của chủ nhân, chỉ có thể cố gắng khống chế thả lỏng, ngay sau đó, có thứ gì đó chậm rãi bò ra, phát ra tiếng khóc như trẻ sơ sinh, oa oa oa oa mà khóc....

Trời ạ.... Một con....Hai con.... Ba con....Tổng cộng ba con, còn một đứa hình như trong lúc giành giật bị ép chết rồi, chủ nhân nhìn Hoàng Phủ Thần đã không thể động đậy, nhu tình bế anh lên, đem ba con quái vật giống mèo giống như trên đầu mọc sừng mềm bế lên, khẽ mỉm cười: "Không tồi."

https://thuviensach.vn

******

"Anh, anh làm sao vậy?" Hoàng Phủ Lê đột nhiên vỗ gò má anh, sau khi thấy anh tỉnh lại thì thở phào nhẹ nhõm, trong miệng lầm bầm, "Gặp ác mộng sao? Thật không ngờ, quỷ còn có thể nằm mơ. Lẽ nào bị quỷ áp giường? Thần kỳ muốn chết."

Hoàng Phủ Thần kéo tay hắn ra, thoáng cái ngồi dậy, kinh ngạc sờ bụng mình —— Thật kỳ quái, cơ thể đau nhức cùng cảm giác ê ẩm sưng cũng không hề tan biến, giấc mộng này rốt cuộc là thật hay giả?

Trông thấy ánh mắt ân cần của Hoàng Phủ Lê, Hoàng Phủ Thần hơi đẩy hắn ra, không chú ý đến ánh mắt của hắn có chút tổn thương, anh chỉ che bụng, theo bản năng nhìn bốn phía, lại sờ bụng, lúc này mới nặng nề thở dài ——

Đây chỉ là một giấc mộng.

"Anh." Hoàng Phủ Lê cười mắt cong cong, hai tay chống trên giường, trong mắt viết đầy hiếu kỳ, như cậu bé to xác sang sảng cười: "Anh, quỷ các anh còn có thể nằm mơ sao? Thật thần kỳ ha?" Nói rồi, chính hắn có chút nôn nóng, "À khi nào mới có thể xuống thuyền đây!"

"Biến." Hoàng Phủ Thần đẩy hắn ra, bản thân lại rơi vào trầm tư.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 7

Chương 8: Quỷ Áp Giường

Lý Khánh cảm giác mình khi còn sống thực sự quá suông sẻ. Hai mươi hai tuổi tốt nghiệp thạc sĩ Havard, hai mươi sáu tuổi nhậm chức tìm kiếm người tài cho công ty nổi tiếng nhất thế giới, hai mươi tám tuổi âm mưu hãm hại tình địch, cùng cô gái nhà giàu nhất nước Tôn Hiểu Hiểu kết hôn. Sự nghiệp, tình yêu, tiền tài, quyền lợi vân vân gã đã có toàn bộ.

Lần du lịch tuần trăng mật này, hai người chọn lên du thuyền xa hoa hiệu G&H tiến hành bảy ngày du lịch lãng mạn.

Phong cảnh trên biển cực đẹp, đồng thời thiết bị trò chơi trên du thuyền đều đầy đủ, Lý Khánh chơi vô cùng thư thái, thuận tiện còn lôi kéo quan hệ với vài phú hào trong nước, để sau này sự nghiệp phát triển thêm một tầng cao mới. Đồng thời vợgãTôn Hiểu Hiểu mặc dù là nữ phú hào trong nước,nhưng ngày thường gia giáo cực nghiêm, không có tính tình ương bướng, trái lại vô cùng có tri thức hiểu lễ nghĩa, dịu dàng động lòng người.

Tính ra hôm nay đã là ngày thứ sáu bước lên thuyền, chuyến du lịch sắp kết thúc, đáng tiếc cô gái Tôn Hiểu Hiểu chẳng biết xảy ra chuyện gì, gần đây luôn gặp ác mộng.

Hôm qua trên biển sau khi một cơn bão đi qua, thời tiết lại khôi phục nguyên trạng, ánh mặt trời chói mắt xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh chạm đất chiếu vào trong phòng, biển trời giáp nhau, không trung những đám mây mỏng bay theo gió chậm rãi chuyển động, Lý Khánh nhắm mắt lại cũng có thể ngửi thấy hơi gió mang theo chút tanh, một ngày tuyệt đẹp, không phải sao?

https://thuviensach.vn

"Bà xã.... " Lý Khánh học sói xám cười ha ha làm nũng, nhắm mắt lại liền vuốt chỗ vợ mình nằm, hửm, trống không? Kỳ lạ, Tôn Hiểu Hiểu thích nhất là ngủ nướng, lúc này chăn cô lành lạnh, dường như đã sớm rời khỏi giường, nhà vệ sinh truyền đến tiếng nước ào ào, "Em yêu, em ở trong phòng vệ sinh sao?" Lý Khánh gõ cửa một cái, không ai trả lời, lần nữa gõ một cái, vẫn không ai đáp lại, Lý Khánh có chút sốt ruột, liên tưởng đến mấy ngày trước Tôn Hiểu Hiểu lúc ngủ trong miệng lẩm bẩm nói cái gì mà "Hắn đã trở lại", không khỏi bối rối.

"Hiểu Hiểu mở cửa! Mở cửa!" Trong nhà vệ sinh vẫn truyền đến tiếng nước ào ào, không ai trả lời, mẹ kiếp, mặc kệ! Lý Khánh lui về sau mấy bước, một cước đạp bung cửa.

Oành! Cửa nhà vệ sinh phát ra một tiếng thật lớn, Lý Khánh đá văng cửa liền nhìn thấy hai chân Tôn Hiểu Hiểu đong đưa —— "Hiểu Hiểu!" Gã phát ra tiếng gào tê tâm liệt phế, thoáng cái ngã ngồi xuống đất.

Tôn Hiểu Hiểu thắt cổ tự sát, dùng dây áo tắm trên người mình tự sát.

Cô lúc này dường như đã chết từ lâu, đầu mềm nhũn rũ trên không, sắc mặt đã tím bầm, lưỡi lè ra khỏi miệng chỉ có một chút, Lý Khánh há miệng run rẩy, lần đầu tiên trông thấy người chết, loại cảm giác này thật sự là quá đáng sợ, cảm giác chân mình đều đang run rẩy, trước khi Tôn Hiểu Hiểu tự sát dường như còn từng thử cắt cổ tay, hiện giờ máu cổ tay cô đã đông đặc, nhưng trên tấm gương lớn đối diện lại bị cô dùng máu mình viết bốn chữ to "Hắn đã trở lại", khiến gã nhìn càng hoảng hốt.

"Hiểu Hiểu? Hiểu Hiểu?" Lý Khánh nhỏ giọng gọi, hy vọng hết thảy chỉ là một trò đùa của Tôn Hiểu Hiểu, gọi vài tiếng vẫn không có phản ứng, Lý Khánh lảo đảo lui về sau mấy bước, quay đầu bỏ chạy.

"Cứu mạng! Cứu mạng! Ai mau tới cứu tôi!" Lý Khánh tê tâm liệt phế gào to, ở trong hành lang chạy như điên, đúng đúng đúng, nhân viên đâu,

https://thuviensach.vn

nhân viên ở đâu..... Gã nhớ rõ, lúc vừa mới lên thuyền, tổng giám đốc gì đó đang ở —— Đúng!

Lý Khánh rẽ khúc ngoặt, thoáng cái đụng phải một người —— "Oái! Tiên sinh ngài không sao chứ?" Người nọ trông thấy Lý Khánh té ngã trên đất, đưa một tay ra.

"Cứu mạng! Cứu mạng! Vợ của tôi! Tôi....." Lý Khánh nói năng lộn xộn gào thét, bò dậy, nhìn chàng trai khuôn mặt trẻ con trước mắt, nhưng mặc một thân tây trang —— Gã nhớ rõ, đây là phụ tá bên cạnh tổng giám đốc, hình như họ Mặc, một cái tên rất đặc biệt.

"Tiên sinh ngài bình tĩnh trước đã, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Mặc Gia Kỳ đỡ lấy gã, trầm ổn hỏi. "Vợ tôi.... Tự sát...." Lý Khánh cảm giác tâm tình mình sẽ sụp đổ ngay tức khắc, chỉ có thể dùng hai tay nắm chặt cánh tay Mặc Gia Kỳ, thiếu chút nữa gào khóc lên.

"Đi, chúng ta đến đó xem sao." Mặc Gia Kỳ đỡgãdậy, xe nhẹ đường quen đưagãtrở về phòng.

Cửa phòng vệ sinh khép hờ, Mặc Gia Kỳ kéo Lý Khánh đã mất hết sức lực từng chút một đẩy cửa ra —— "A!" Trong phòng vệ sinh truyền đến một tiếng thét chói tai, Lý Khánh trợ mắt há hốc mồm nhìn Tôn Hiểu hiểu vốn phải đang treo trên xà nhà lúc này đang cầm khăn mặt lau tóc, trên người chỉ mặc áo lót, không khỏi sợ ngây người.

"Em.....Em.... Em?" Lý Khánh trợn to hai mắt, chỉ vào Tôn Hiểu Hiểu không ngừng run rẩy, đây là xảy ra chuyện gì, rõ ràng cô.... Cô.....Cô ấy đã thắt cổ chết mà....

"Anh yêu, sao vậy?" Tôn Hiểu Hiểu nhíu hàng mày xinh đẹp, mắt chuyển vài vòng, có chút khó hiểu cười một tiếng, thuận tiện mặc áo tắm vào, khoanh hai tay trước ngực, mờ mịt đi lên trước hỏi: "Anh yêu, anh sao vậy?" Lý Khánh nhìn cô, nói không nổi câu nào, mà sau lưng Mặc Gia Kỳ

https://thuviensach.vn

cười một tiếng, cung kính gật đầu: "Nếu đã không có chuyện gì, vậy tôi không quấy rầy hai vị nữa, tạm biệt."

Thật quá kỳ quái.

Lẽ nào mình đang nằm mơ? Hay nhìn nhầm? Không thể nào chứ?!

Khi Tôn Hiểu Hiểu gọi phục vụ phòng đến, Lý Khánh ngồi trên ghế salon nhìn chằm chằm bóng lưng cô, không thể nào, mình tuyệt đối sẽ không nhìn lầm, mùi máu tươi quanh quẩn đầu mũi, bao gồm cả bốn chữ bằng máu thật to "Hắn đã trở lại" trên tấm gương, gã quả thật đã tận mắt nhìn thấy, tuyệt đối không thể nào là giả.

"Ông xã." Tôn Hiểu Hiểu nhìn Lý Khánh ngẩn ngơ, khẽ thở dài lại vươn tay ra sờ gò má hơi nóng củagã, trấn an nói: "Ông xã, có phải phải muốn ăn chút cháo không, em ra ngoài xem, không biết nhữngnhân viên kia có thể cho em vào phòng bếp....."

Ừm, Lý Khánh gật đầu,gãtựa bên giường, luôn cảm giác mình dường như lập tức sẽ phát điên.

Bên trong căn phòng có thêm bao nhiêu ánh sáng cũng chẳng thấm vào đâu, Lý Khánh biết mình là một người đàn ông, không nên sợ sệt, nhưng cơ thể lại không khống chế được mà điên cuồng run rẩy, chỉ có thể cuộn tròn trong chăn. Tôn Hiểu Hiểu một lát sau liền bưng một khay lớn trở về, nhân viên trên du thuyền vô cùng tốt, đưa cả thuốc hạ sốt tới, Lý Khánh uể oải nuốt vào, liền quấn lấy chăn nặng nề ngủ.

Giấc ngủ này ngủ vô cùng không tốt, Lý Khánh cảm giác mình đã nằm mơ rất nhiều, nhưng tỉnh lại thì không nhớ rõ rốt cuộc đã mơ gì.

Nửa đêm, Lý Khánh luôn cảm thấy có một tầm mắt như có như không đang nhìngã. Ánh mắt kia dườngnhư cũng không mang theo bất luận ác ý nào, chỉ là cứ chăm chú nhìngã, Lý Khánh cảm giácmình ngay cả mắt cũng

https://thuviensach.vn

không mở ra được, chỉ có thể cám giác có ai đó đang ngồi ở đầu giường, không nhúc nhích theo dõigã.

Tỉnh lại.... Tỉnh lại.... Trên người không nhúc nhích được, ngay cả gọi cũng không thể gọi, nhưng ý thức lại vô cùng thanh tỉnh, xong rồi, mình đã bị quỷ áp giường.

Lý Khánh thở phào nhẹ nhỏm, biết mình là bị quỷ áp giường,gãtrái lại yên tâm, dù sao ấn theo khoahọc, đây chẳng qua là do vỏ đại não bla bla gì gì đó, không sao.

Lúc này, một thứ lành lạnh, vuốt lên gò mágã.

Đây là một bàn tay, từ khớp xương và độ rộng đến xem, là tay của đàn ông. Bàn tay này nhẹ nhàng vuốt ve gò mágã, chỉ chốc lát đệm ngón tay chạm lên môigã, ngay sau đó, lại rời đi. Lý Khánhvừađịnh thở ra một hơi, ngay sau đó, lại một thứ lành lạnh dán lên môigã, nhẹ nhàng mềm mại,không ngừng liếm môi dướigã.

"Hà.... " Thứ kia thở ra một hơi, lại có một thứ ướt át lạnh lẽo cạy môigãra, tiến quân thần tốc ——Đây là lưỡi của một người! Có người muốn xâm phạmgã! Lý Khánh kịp phản ứng muốn giãy giụacũng không được, chỉ có thể mặc cho người lạnh lẽo trên thân mình xâm phạmgã.

Nụ hôn này thực sự vô cùng sâu, lưỡi không ngừng liếm hàm trên, lợi nhạy cảm củagã, quấn lấy lưỡigãkéo đến, lại duỗi vào trong, có tiếng mút mát, Lý Khánh cảm giác hơi thở của mình đều có chútkhông thuận, chỉ có thể liều mình dùng mũi hít thở, chốc lát sau miệng rời khỏi cơ thểgã, thuậntiện hôn xuống, hạt đậu trước ngực, dưa nhỏ phía dưới, thậm chí là hoa cúc nhỏ ngượng ngừng chưa mở, đều bị suồng sã dâm đãng liếm một phen, nhất là hoa cúc nhỏ, Lý Khánh cảm giác mình kích động đến sắp khóc.

https://thuviensach.vn

Hai chân bị kéo mở lên cực cao, bị đôi tay lạnh lẽo kia kéo, lôi mắt cá chân đè đến hai bên đỉnh đầu, loại tư thế này thực sự khó nhọc, Lý Khánh tuy không mở mắt ra được, nhưng cảm giác vạn phần nhục nhã —— phụt một tiếng,gãnghe được thanh âm xé rách.

Cây gậy lớn lạnh lẽo ra ra vào vào, tới lui ma sát, chỉ chốc lát sau đôi tay kia ôm lấy thắt lưnggã, rốtcuộc dùng tư thế ngồi càng dễ xâm nhập hơn vô tình đùa bỡngã, đầu lưỡi trơn tuột cũng lần nữa đưavào miệng Lý Khánh.

Bên trong căn phòng yên tĩnh, không nghe được bất luận tiếng vang nào, tiếng động duy nhất, có lẽ cũng chính là tiếng nước do ma sát sinh ra.

Khi Lý Khánh lần nữa tỉnh lại, dưới thân một mảnh hỗn độn, phần eo vừa đau xót vừa nhũn, may mà hoa cúc không bị thương, bằng không lần này thực có thể gọi là quỷ áp giường! Gã thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi ngồi dậy, Tôn Hiểu Hiểu bên cạnh vẻ mặt nhu tình, dùng đôi tay ngọc ngà sờ trángã,thở phào: "Cuối cùng cũng hạ sốt, hôm qua sốt dữ dội như vậy, chỉ có thể dùng loại biện pháp đó để hạ sốt."

Hạ sốt? Loại biện pháp đó? Chẳng biết tại sao, Lý Khánh luôn cảm thấy có chút kỳ lạ, dưới đáy lòng mơ hồ xuất hiện chút bất an,gãnhìn Tôn Hiểu Hiểu trước mắt, luôn cảm thấy vô cùng lạ, Tôn HiểuHiểu nhìngã, mỉm cười: "Sao vậy? Sao nhìn em như thế?"

"Không có....." Lý Khánh lắc đầu, Tôn Hiểu Hiểu mỉm cười, "Anh chờ một chút, em lấy cho anh chút cháo." Nói rồi, cô quay đầu đứng dậy muốn rời đi....

"A!" Lý Khánh thê lương kêu lên, hắn nhìn thấy..... Hắn nhìn thấy....Trên ót Tôn Hiểu Hiểu có gương mặt, chủ nhân gương mặt này.....Chủ nhân của nó.... Quen thuộc đến vậy —— Là tình địch trước kia của hắn —— Lục Chi Chương.

Đúng vậy, gã nghĩ ra rồi.

https://thuviensach.vn

Lục Chi Chương tự sát. Nói đúng ra, là bị gã và Tôn Hiểu Hiểu cùng hại chết. Hắn là báo thù sao!

Lúc này nét mặt Lục Chi Chương tái nhợt, một đôi mắt màu máu không nhúc nhích nhìn chằm chằm gã, Lý Khánh chỉ cảm thấy trời đất đảo lộn.....Gã nhớ ra rồi!

Trước kia khi ở cùng Lục Chi Chương, gã không phải thích chơi như vậy sao!

Lý Khánh co chặt lại, trơ mắt nhìn Lục Chi Chương —— Cũng chính là Tôn Hiểu Hiểu dùng tư thế lui về phía sau, chậm rãi đi về phía gã.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 7

Chương 9: Cây Dừa Đầu Người

"Chiếc du thuyền này, nhất định là Titanic trong điện ảnh đúng không?" Vương Giai le lưỡi, nghịch ngợm nhìn cô bạn Hách Lệ Hữu xinh đẹp bên cạnh, đưa cánh tay kêu to, Hách Lệ Hữu ở một bên cười run rẩy: "Ahaha.... Đúng vậy, nơi này có Jack của cậu đấy!" Nói rồi, nháy mắt một cái, chế nhạo dùng vai hích hích cô, thuận tiện "hì hì" cười một tiếng, "Mau đi cô nương, không đi nữa sẽ trễ đấy."

Ôi trời ạ, lại nữa rồi! Vương Giai kỳ thực không làm sao không thích được cô bạn này của mình, mặc dù có chút lắm mồm, nhưng người vô cùng đơn thuần, cũng không biết xảy ra chuyện gì mà hai người qua lại với nhau cuối cùng thành bạn bè chí cốt, cả đời cũng không tách ra, lúc này có thể lên thuyền cũng do Hách gia chẳng biết từ đâu có hai tấm vè vào cửa, như vậy mới có thể đem cả anh trai cô theo.

Vương Minh ở một bên ngáp một cái, trong lòng bất đắc dĩ đảo tròn mắt, 7 ngày du lịch sắp kết thúc, kỳ thực cũng đủ nhàm chán, hai cô nàng này lên thuyền liền bắt đầu tới tấp nói mấy câu ngốc ngốc, ai dáng đẹp mặt tốt, ai xuất thân giàu có ăn mặc không lo, dù là những nam thanh niên chưa lập gia đình đều bị ánh mắt hai cô nàng tàn hại một lượt, nghĩ tới đây, hắn thương hại nhìn về phía mục tiêu hai người ngắm trúng —— Là một cậu con trai thời thượng thật cao, da hơi đen, mặc toàn thân tây trang màu đen, bấm lỗ tai, hiện giờ đang cùng một người đàn ông dáng dấp xấp xỉ cậu ta trò chuyện, trên mặt hai người tràn đầy tươi cười, dường như đang vô cùng vui vẻ.

Xí..... Người vóc dáng thấp hơn một chút chẳng phải là tổng giám đốc sao, cậu bé dáng cao bên cạnh mấy ngày nay luôn nhìn thấy, cười đến ánh

https://thuviensach.vn

dương chói lòa, nhưng đôi mắt xinh đẹp ở nơi tổng giám đốc không nhìn thấy liền trầm xuống, lóe ra ánh sáng dữ tợn.

Vương Minh theo bản năng run rẩy, hắn cảm giác chàng trai thoạt nhìn như ánh mặt trời này tuyệt đối là một người tàn nhẫn, đồng thời loại ánh mắt độc ác có thể ăn thịt người này hắn dường như chỉ từng thấy trong phim ảnh? Dù sao ánh mắt cực kỳ bất thiện, cô em gái gã tuy cùng gã thân thiết, nhưng dù sao cũng không phải chung một mẹ, sau này còn có thể mang đi rất nhiều của hồi môn.....Quên đi, mặc kệ nó, Vương Minh trong lòng tính toán, miệng hừ một tiếng, cơ thể lại thay đổi tư thế, mang kính mát, giả vờ ngủ thực ra đang rình coi.

Vương Giai và Hách Lệ Hữu giả vờ dáng điệu thục nữ, xẹt tới, mỗi người trong tay cầm một ly Champagne, bắt đầu trò chuyện cùng hai người, không biết vừa nói gì, hai cô nàng bật cười trước, chàng trai dáng cao cười đến chói lóa: "Tôi tên là Hoàng Phủ Lê, đây là anh trai tôi Hoàng Phủ Thần....." Nói rồi, hắn cầm tay người đàn ông bên cạnh siết chặt kéo qua, hàng răng trắng lóe ra quầng sáng dưới ánh mặt trời, "Anh ~~~~"

"Tôi là Hoàng Phủ Thần, các cô hắn đã biết tôi, chào mừng tới du thuyền." Hoàng Phủ Thần cưng chìu nhìn Hoàng Phủ Lê, bất đắc dĩ cười cười, vươn tay tự giới thiệu, Vương Giai và Hách Lệ Hữu hai người như si mê thay phiên nhau bắt tay, tựa hồ cũng bị bàn tay lạnh như băng của Hoàng Phủ Thần làm giật mình, chợt ha ha bật cười.

Bốn người trò chuyện thật vui vẻ, Vương Minh bĩu môi, cuối cùng lấy ra ipad của mình, bắt đầu kiểm tra giá cả thị trường chứng khoáng, GPS hiển thị, họ sắp đến thành phố S, xuống thuyền gã phải tìm một chỗ thật tốt hung hăng làm một trận, để giải quyết quẫn bách không có đàn ông trên thuyền.

Nghĩ vậy, Vương Minh lấy điện thoại di động ra, gọi đến quán bar mình thường đi đặt vị trí tốt, lúc này mới chuyên tâm mở giá thị trường cổ phiếu.

https://thuviensach.vn

Chọn mấy con cổ phiếu tiềm lực tốt, lại đặc biệt lên mạng điều tra một phen, Vương Minh vừa định đặt tiền cược, ngẩng đầu nhìn lên, em gái và cô bạn của nó không thấy đâu nữa, chỉ còn lại Hoàng Phủ Lê và Hoàng Phủ Thần đứng tại chỗ, lặng lẽ nói chuyện.

"Thuyền dừng lại em mau xuống đi." Người tên Hoàng Phủ Thần đang không ngừng quan sát, trong thần sắc mang theo khẩn trương, "Anh rất sợ chủ nhân giở mưu mẹo gì nữa."

"Anh.... " Hoàng Phủ Lê sau khi nhìn thoáng qua bốn phía, nhếch miệng cười rạng rỡ, mắt hắn híp như một con mèo ăn no, cẩn thận tiến tới chặn lấy hôn anh hắn, đặt cằm trên vai Hoàng Phủ Thần, cười híp mắt nói: "Anh, chúng ta xuống thuyền liền đi du lịch vòng quanh thế giới nhé, được không?"

Ái chà chà..... Lại còn chơi tiết mục huynh hữu đệ công, Vương Minh bĩu môi, mở ra một cổ phiếu bắt đầu kiểm tra, chợt nghe thấy giọng nói Hoàng Phủ Thần mang theo run rẩy: "A Lê! Hai ta là anh em ruột! Còn nữa.....Em....Sao thay đổi thế này...? Anh có thể hiểu được áp lực tâm lý của em quá lớn, nhưng anh đã sớm nói, linh hồn Văn Văn ở trong tay người kia, em biết anh muốn làm gì, anh không thể rời đi, anh nhất định phải giết chết y! Anh nhất định phải.....Tiêu diệt y....."

Ái chà chà.... Trời ạ.....Gã có phải rơi vào động hắc bang rồi không.....Mẹ kiếp, thật là hung ác.... Vương Minh trong lòng âm thầm tặc lưỡi, hù chết ông nội mày rồi!

Hoàng Phủ Lê thật lâu cũng không nói gì, nhưng sau khi hắn cất lời giọng nói mang theo trầm thấp, do dự hỏi: "Anh.... Anh thực sự muốn.... Y....Em...?" Giọng nói rất mất mác, Hoàng Phủ Thần hừ lạnh, trên nét mặt mang theo kiên định, không nói nữa.

https://thuviensach.vn

Hai người im lặng một hồi, ai cũng không nói gì, vẫn là Hoàng Phủ Thần lên tiếng trước: "Đi thôi, ở đây nắng quá, anh ngất mất."

Vương Minh lặng lẽ tháo kính mát xuống vừa định tỉ mỉ quan sát hai anh em này rốt cuộc bộ dáng thế nào, vừa vặn phát hiện ánh mắt lạnh lùng của Hoàng Phủ Lê tựa như mũi tên nhọn bắn sang, ánh mắt kia lần nữa khiến toàn thân gã lạnh lẽo, giống như thình lình nhảy vào biển cả rét thấu xương vậy.... Người này tuyệt đối không phải kẻ dễ chọc vào!

Vương Minh sợ đến sau lưng toát mồ hôi lạnh, cũng chẳng biết tại sao, ôm Ipad của mình lủi thủi trở về phòng.

Cha của Hách Lệ Hữu không tính là phú hào đỉnh cao trong nước, cho nên phòng ở của ba người rất đơn giản, hai phòng ngủ một phòng khách, gian phòng nhỏ hẳn ở, phòng ngủ chính để hai con bé kia lăn qua lăn lại. Về đến phòng đã nhìn thấy một mình Vương Giai rảnh rỗi nằm trên ghế salon, xem tivi, dường như rất cáu kỉnh, liên tục nhấn điều khiển tivi, trông thấy Vương Minh đã về vẻ mặt vô cùng kinh ngạc: "Anh không thấy A Hữu sao?"

Ngay cả câu chào anh cũng không kêu, trong lòng Vương Minh tức giận rất muốn vặn đầu con bé kia, nhưng giả vờ bình tĩnh: "Nó đi đâu?" Vương Giai hừ một tiếng, giống như vỏ bánh xe chưa bơm xụi lơ trên ghế salon, rầu rĩ không vui nói: "Còn không phải tại em nhát gan sao.....A Hữu đi hỏi số điện thoại rồi....."

Hừ hừ.....Mày không nhìn ra hai đứa kia là gay sao! Chỉ thích đàn ông nha! Làm sao có thể thích loại phụ nữ mông ngực không có như mày! Haha.....Vương Minh thầm hả hê, nhưng nét mặt không hề gì, nhún vai định trở về phòng tiếp tục nghiên cứu cổ phiếu của mình, lúc này chuông cửa vang lên.

https://thuviensach.vn

Cửa mở ra, là một người đàn ông sắc mặt vô cùng tái nhợt, dáng dấp rất giống cậu cả nhà họ Tô khá nổi tiếng Tô Gia Nhất, mặc quần áo phục vụ đen, bưng một trái dừa, cung kính nói: "Chào ngài, đây là phòng của tiểu thư Vương Giai phải không, có vị tiên sinh Hoàng Phủ Lê đặc biệt đưa đến cho ngài một quả dừa tươi từ Jamaica, mời ngài dùng."

Dừa....? Jamaica?

Quả dừa được đưa tới rất lớn, trên đỉnh đã mở một lỗ nhỏ, Vương Minh nhẹ lắc, bên trong rất nặng, nhưng không nghe được tiếng chất lỏng sóng sánh, dường như bên trong có một thứ gì đó thể rắn, bên cạnh đặt một ống hút, thoạt nhìn là muốn cho cô uống nước dừa.

Nhưng mời khách phải tặng rượu mới đúng chứ.....Tặng dừa.... Thật là kỳ lạ....!

Vương Minh và Vương Giai hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, Vương Giai có chút buồn bực: "A Hữu đi đâu rồi?" Cô cắn môi một cái, có chút khó hiểu, vừa nãy mọi người nói chuyện rất hòa hợp mà, theo lý Hoàng Phủ Lê nên tặng hai phần....A! Lẽ nào hắn coi trọng mình! Cho nên một mình tặng qua một phần, nhưng A Hữu nhất định sẽ không vui đâu....

Vương Minh nhìn biểu cảm trên mặt cô lạnh lùng cười một tiếng, con bé mơ mộng vô ích rồi.... Hắn lạnh lùng nhìn Vương Giai để ống hút vào trái dừa, uống một ngụm....Mùi dừa rất không đúng, gã là người ngoài cũng có thể đoán được, dường như mang theo một mùi tanh nhàn nhạt....Cũng không phải....Là vị gì....?

Mùi của trái dừa này rất quái, Vương Giai le lưỡi, vẻ mặt cứng đờ nuốt xuống, lông mày nhíu đến mức có thể kẹp chết mấy con muỗi to, chỉ thấy cô có vẻ như do dự muốn ói mà không thể ói, Vương Minh một bên liền phất tay, không nhịn được nói "Đừng đừng đừng, mau ói ra đi, có phải hỏng rồi không!"

https://thuviensach.vn

"Ơ.... " Vương Giai gấp rút phát ra một tiếng rú, nháy mắt vẻ mặt trở nên cực kỳ cứng ngắc, cổ họng ừng ực một tiếng, dường như hung hăng nuốt xuống một ngụm kia, trong lòng Vương Minh than thở một tiếng, con bé này, bị nam sắc mê hoặc đến váng đầu rồi, không buồn để ý đến cô nữa, phất phất tay, tự vào phòng mình.

Vương Giai cầm trái dừa, vừa nãy ngụm nước dừa kia tựa như vật sống vậy thoáng cái chui vào cổ họng cô, nhè nhẹ chạy xuống thực quản, thoáng cái đến dạ dày, loại cảm giác này thực sự rất ghê tởm.

Xí.....Cái thứ thối tha.

Vương Giai tùy tiện đặt trái dừa trên bàn, Hách Lệ Hữu vẫn chưa trở về, không biết làm cái gì rồi..... Nghĩ tới đây, tay cô chợt trượt, trái dừa thoáng cái rơi trên mặt đất.

"Cạch.... " Trái dừa rơi trên mặt đất phát ra tiếng vang thanh thúy, theo tiếng nứt ra, ngay sau đó, một thứ đen xì hình tròn lăn ra....

Vương Giai hít ngược một hơi lạnh, chân nhũn đến lập tức không thể đứng vững, mãi đến khi tựa vào trên tường mới có thể chống đỡ cơ thể liên tục run rẩy, cô mở to hai mắt không thể tin nhìn thứ đen xì kia....

Đó đó.... Đó là đầu của Hách Lệ Hữu! Lúc này cô ta vẻ mặt hoảng sợ, miệng há thật to, miệng thịt ở vết đứt trên cổ xoắn xít dữ tợn, tựa hồ bị ai đó bứt xuống, vẻ mặt cực kỳ đau đớn, đau đến mắt cũng híp lại, đỉnh đầu mở ra một lỗ lớn, từ góc độ này cô có thể trông thấy não màu xám trắng, đồng thời bên trong dường như có vài con trùng thịt màu trắng đang ngọ nguậy....

Chẳng lẽ! Vương Giai nháy mắt liền bụm miệng!

Vừa nãy mình uống chẳng lẽ là óc của bạn ấy! Những con trùng kia là....Giòi?

https://thuviensach.vn

"Cứu mạng! Anh ơi!" Nghĩ tới đây Vương Giai tê tâm liệt phế gào to, nào biết trong nháy mắt đầu Hách Lệ Hữu động đậy, há miệng ra, một khúc lưỡi thật dài nháy mắt cắm vào giữa đầu cô, cô có thể nghe thấy đỉnh đầu mình phát ra một tiếng "Cạch" thanh thúy, ngay sau đó, không còn biết gì nữa....

******

Vương Minh cảm giác mình còn chưa kiểm tra xong cổ phiếu, liền sắp đến thời gian thuyền cập bến, hắn vừa dọn dẹp hành lý của mình vừa gọi: "Mau thu dọn, sắp xuống thuyền rồi này!" Thế nhưng không ai đáp lại, kỳ lạ, Vương Minh mở cửa, liền nhìn thấy Hách Lệ Hữu cứ thế từng chút từng chút ngắm tấm gương ở cửa chải tóc, nhìn trừng trừng mình trong gương, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hào ngày thường bấy giờ trắng bệch bạc một chút máu cũng không có, cô cầm lược, cổ tay khẽ lật, đầu ngoẹo, động tác ưu nhã chải tóc, mái tóc dài trơn bóng khoác trên vai, chải tóc rất lâu, gã chỉ cảm thấy chân mình không nhấc lên nổi, bởi vì gã phát hiện Hách Lệ Hữu đang nhìn gã qua gương, ngay cả mắt cũng không chớp.

Con người nếu bình thường căn bản mỗi 1 giây sẽ chớp mắt, nhưng Vương Minh thề với trời, mắt của Hách Lệ Hữu một chút cũng không nháy, cứ thế cười như có như không nhìn mình, chải tóc.

Gã nhìn bốn phía một lượt, không phát hiện ra Vương Giai, không khỏi cười một tiếng, đưa tay ra: "A Hữu, Giai Giai đâu rồi? Sao chỉ có mình em?"

Hách Lệ Hữu không để ý tới gã, như trước chải đầu, "Rè rè...." "Xẹt xẹt...." Theo lý mà nói, bây giờ là mùa hè, vốn không nên có tĩnh điện, nhưng tư thế chải đầu của Hách Lệ Hữu, một chút cũng không thay đổi, mà tóc cô giống như vật sống, chậm rãi nhúc nhích, giống như rất nhiều con trùng ngọ nguậy....

https://thuviensach.vn

Vương Minh lui về sau một bước, cảnh giác nhìn cô gái bất bình thường, mà Hách Lệ Hữu thì từ từ để lược xuống, cứng đờ duỗi thẳng cánh tay, chỉ vào trái dừa đặt bên cạnh bàn, khẽ mỉm cười, chỉ có điều nụ cười kia rất gượng gạo, như có như không, thoạt nhìn kinh khủng tột cùng —— "Đây là dừa, em gái ngươi cho ngươi uống...."

******

"Hoan nghênh ngài lần sau lại đến du thuyền G&H." Trên loa phát thanh của du thuyền lần lượt phát, du thuyền to lớn cũng giống như thuyền ma lặng lẽ cập bến, lúc này thành phố S đèn đuốc sáng choang, đã vào đêm, theo lý, bây giờ phải trông thấy cảnh tượng khách khứa bắt đầu xuống thuyền, thế nhưng, lại không ai bước xuống, nói cách khác, là không ai có thể xuống được con thuyền này nữa.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 8

Chương 1: 【 Website I - Đây Là Một Website Thần Kỳ 】 - Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy

Tầm mắt của Lưu Liên Thành qua lại giữa hai nút (Xác nhận/Hủy bỏ) này, cuối cùng cắn răng, rê chuột nặng nề nhấn lên nút xác nhận này.

Lưu Liên Thành, nam, 26 tuổi, công nhân viên xí nghiệp nhà nước cỡ lớn nào đó, thu nhập tháng hơn mười nghìn, chưa lập gia đình, có xe có nhà, tướng mạo ừm.... cũng được, dù sao cũng có thể thuộc loại cao đẹp giàu nhất nhì, ôi, anh vốn thích đàn ông, nhưng người nhà đã bắt đầu bức hôn, để tạo áp lực cho "người kia", anh chỉ có thể ở trên web I đăng ký tham gia chương trình hẹn hò bí mật này —— Không Phải X Chớ Quấy Rầy.

Song Không Phải X Chớ Quấy Rầy toàn quốc anh đều đã ghi danh, có thể gặp được ai thì gặp.

Dù sao gia đình "người kia" thích nhất xem loại tiết mục này, mình làm như vậy, nói không chừng còn có thể đổi về chút lực chú ý.

Tình yêu là thứ vô cùng mù quáng, có đôi khi cảm giác mình rất ngu, người kia đã rõ ràng nói chia tay, rõ ràng nói mình cũng chơi đùa không nổi nữa, mình làm vậy có phải quá ngu ngốc không.....Nhưng Lưu Liên Thành lúc này đã không quan tâm nữa, chỉ cần có thể để "người kia" trông thấy anh, trông thấy anh cũng đi gặp mặt, nói không chừng hắn sẽ rất khó chịu, rất tiếc hận....

Một chút tâm lý báo thù nho nhỏ khiến Lưu Liên Thành lập tức phấn chấn, anh từ trước bàn máy tính đứng lên, mệt mỏi lắc đầu một cái, vừa

https://thuviensach.vn

nhìn lên tường đã gần 12 giờ sáng, liền tắt điện thoại di động lên giường ngủ.

"Đinh đinh đinh đinh....." Điện thoại di động phát ra thanh âm khác với trước đây, thanh âm giống như một cái chuông đang không ngừng gõ, nặng nề lại trang trọng, Lưu Liên Thành không biết tại sao soạt một cái ngồi dậy, cảm giác mình bị tiếng chuông điện thoại cổ quái này dọa đến dựng tóc gáy, anh vội vàng lấy điện thoại di động ra, phát hiện cái iphone đáng thương của mình lúc này màn hình đang phát ra ánh sáng u lam, trong căn phòng tối đen giống như một cụm ma trơi, âm trầm khiến người ta sợ hãi.

Lưu Liên Thành run rẩy nhận điện thoại, tay cũng run rẩy —— "Alo?"

"Xin chào, cho hỏi là Lưu Liên Thành tiên sinh phải không —— Tôi là biên đạo A Ngưu của Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy, xin hỏi anh đăng ký tiết mục này thật sao?" Đầu kia điện thoại là thanh âm của đàn ông, giọng nói rất trầm thấp, dường như hắn thích thở mạnh, nói một câu lại hít một hơi, thỉnh thoảng còn có thể nghe tiếng nuốt nước miếng, thật sự có chút khôi hài.

Lưu Liên Thành cau mày, không nghe rõ lắm từ "Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy" này: Đúng vậy —— Tôi là.... Tôi xác nhận?"

"Tốt, vừa vặn hôm nay cần thu hình chương trình, không khéo có một vị khách quý đi đầu thai, trống chỗ một vị, tôi xem một chút....Kiệu đã chuẩn bị xong, ngài đến đây đi!"

"Cái cái cái gì? Bây giờ sao?" Lưu Liên Thành vẫn không nghe rõ có chút kinh ngạc, "Bây giờ —— Bây giờ mới rạng sáng mà...."

"Đinh đoong" từ chuông cửa phát ra tiếng vang thanh thúy, Lưu Liên Thành đang cầm điện thoại di động run rẩy đi tới trước cửa, vừa nhìn xuyên qua mắt mèo, ôi chao, trước cửa một người đàn ông mặt trắng đến nỗi có thể sánh cùng nghệ kỹ Nhật Bản, tuy rằng dáng dấp rất tuấn tú, cực kỳ

https://thuviensach.vn

giống một ngôi sao tráng niên đã mất sớm, mặc một thân âu phục, đang cau mày vừa nhìn đồng hồ trên cổ tay, vừa tiếp tục nhấn chuông cửa nhà anh.

"Xin chào! Tôi là nhân viên tổ chương trình 《 Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy 》, xin ngài mở cửa!" Ngay cả giọng điệu nói chuyện cũng giống diễn viên kia như đúc, Lưu Liên Thành mở hé cửa, cau mày hỏi: "Xin chào....A!" Câu này còn chưa nói hết, anh thoáng cái liền bị người nọ kéo ra ngoài, "Ai du này, anh chờ chút, đây rốt cuộc là muốn làm gì hả!"

Tay người kia giống như kềm sắt vậy, lạnh buốt lại cứng ngắc, Lưu Liên Thành chỉ cảm giác tay mình đều sắp bị bóp gãy vậy, cơ thể không tự chủ được ra cửa, người nọ cau mày liếc nhìn đồng hồ đeo tay, lạnh lùng liếc anh đang nhỏ giọng rít, hừ một tiếng: "Chúng ta đi nhanh thôi, sắp đến phần ghi hình của anh rồi."

Hả? Vừa đăng ký còn chưa tới mười phút đã bảo tôi ghi hình chương trình rồi sao!

Lưu Liên Thành mờ mịt nhìn người nọ, mặc cho hắn mang theo mình nhẹ nhàng bay xuống lầu, cũng không biết xảy ra chuyện gì, dường như ngồi thang máy lại không giống ngồi thang máy, dù sao chính anh cũng không nhớ nổi, hai người đi tới trước một cái kiệu.

Cái kiệu này rất tồi tàn, là loại kiệu từ rất xưa, dường như là kiệu cưới, trên rèm cửa vẽ long phượng cát tường, nhưng vạt dưới có mảng vết đỏ sậm, hình như là máu.... Lưu Liên Thành đếm, ứng với bốn người nâng kiệu, thật sự quá tàn. Một cái kiệu trơ trọi nửa đêm 12 giờ đậu ở hành lang nhà anh, ngay cả kiệu phu cũng không nhìn thấy, thật là quá quỷ dị!

"Này....Các người rốt cuộc....." Mấy chữ làm trò gì còn chưa nói ra khỏi miệng, nhân viên bên cạnh đã thô lỗ nhét Lưu Liên Thành vào trong kiệu, trong nháy mắt tiến vào cái kiệu đó, kiệu lập tức nâng lên, rục rịch một chút bắt đầu tự mình di chuyển.

https://thuviensach.vn

Kiệu đi rất vững vàng, giống như xe hơi vậy, Lưu Liên Thành vén rèm lên, kinh ngạc phát hiện kiệu trước sau đã xuất hiện bốn gã kiệu phu mặc áo đỏ, những cái áo đỏ này thoạt nhìn giống trang phục của Vương Triều Mã Hán hay Trương Long Triệu Hổ trong phim 《 Bao Thanh Thiên 》bản Kim Siêu Quần đóng, khôi hài hết sức, mặt những kiệu phu này đều rất trắng, trên trán cũng có một hoa văn, bị ánh đèn đường ảm đạm chiếu qua, dữ tợn đến dọa người.

Anh nhất định đang nằm mơ, nhất định là đang nằm mơ! Lưu Liên Thành chợt kéo kín rèm cửa lại, tê liệt trên ghế ngồi, bi ai phát hiện trên người mình chỉ mặc một bộ áo ngủ gấu con, dép đen, trong tay cầm một cái iphone, trừ những thứ đó ra, cái gì cũng không có.

Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.....Anh cảm thấy hai mắt mình đều sắp thành mắt nhang muỗi, chưa đến mười phút sau, người đàn ông lại thô lỗ kéo anh xuống kiệu, kéo thẳng anh tới một cái viện kiểu Trung Quốc, Lưu Liền Thành chỉ có thể nhìn thấy đèn đỏ khổng lồ treo ngoài tường, liền bị người đàn ông nhét vào trong ngực một phụ nữ, "Này, đây là khách quý sau cùng, tôi về ngủ đây!"

"Anh không sao chứ, xin chào, tôi là tổng đạo diễn của Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy, hoan nghênh anh." Lưu Liên Thành chậm rãi ngẩng đầu lên từ trong ngực người phụ nữ kia, phát hiện người phụ nữ này thân hình cao lớn, ít nhất phải một mét chín, giọng nói rất to, rất quen mặt, dường như đã gặp ở đâu đó, mặc một thân đồ thể thao, bên ngoài khoác gi lê kaki mà đạo diễn thường mặc, trong tay cầm một xấp giấy, đang cười híp mắt nhìn anh.

"Xin chào.... " Lưu Liên Thành cảm thấy mình được sủng ái mà có chút lo sợ, song thật sự không biết tâm tình này của mình từ đâu tới, anh cùng đạo diễn bắt tay, con bà nó, người trong chương trình này có phải tay đều lạnh vậy không? Choáng!

https://thuviensach.vn

Tổng đạo diễn tuy nét mặt rất thân thiết, nhưng động tác lại qua loa xã giao, kéo anh vào trong viện, chui vào một cánh cửa sau nho nhỏ, rồi đi vào hậu trường, không gian hậu trường của tổ chương trình này rất lớn, phóng mắt nhìn lại, phòng trang phục, phòng hóa trang, phòng đạo cụ vân vân đều đầy đủ, lúc này tất cả mọi người đang bận rộn, ai cũng vội vã, vẻ mặt luống cuống, tổng đạo diễn tay dài túm một cái, tùy tiện bắt được một đàn ông bộ dáng gay, như nã đạn liến thoắng ra lệnh: "Này này, Cát Cát, đây là vị khách quý thứ năm, tạo hình của anh ta do cậu phụ trách nhé, kính nhờ!"

Cát Cát lúc này trong tay cầm một món trang sức hình con bướm, bị sức mạnh của tổng đạo diễn kéo một cái thiếu chút nữa ném món trang sức trong tay, "Yên tâm, cứ giao cho tôi!" Hắn không ngừng vội vã gật đầu, vươn bàn tay lạnh băng kéo Lưu Liên Thành vào lòng, lại xấu xa nhéo nhéo mông anh, "Không tồi, cảm giác không tồi, tôi nghĩ trong phòng phục trang có một bộ quần áo anh có thể mặc, đến phòng hóa trang thứ 5 chờ tôi!" Sau khi nói xong, Cát Cát nhanh như chớp liền chạy.

Đây là tình huống gì? Lưu Liên Thành khó hiểu không nghĩ ra, chỉ có thể lần mò đi về hướng phòng hóa trang số 5, vừa mở cửa, một người thoáng cái đã túm anh vào trong, đồng thời cấp tốc đóng cửa lại, hung hăng đặt trên ván cửa.

"Này.....Buông tay!" Lưu Liên Thành liều mạng giãy giụa, lại không ngờ rằng thân hình người sau lưng đặc biệt cao lớn, thấy anh giãy giụa, tay hơi dùng sức đã đem hai tay anh giơ lên đặt vào nhau, khẽ cười, cúi đầu cắn lên dái tai anh: "Thầy, thầy cũng SHI rồi? Thật quá thần kỳ!"

(Tiêu: "chết" phiên âm là shi)

SHI cái đầu ngươi chứ SHI! Đây là ý gì! Người ở đây sao đều quái thế này.... Chờ một chút.... Thầy..... Anh không nhớ mình từng làm thầy nha.....Ờm, lúc lên đại học từng làm giáo viên thể dục một lần không tính! Lưu Liên Thành liều mạng xoay người một cái, phát hiện không thể động

https://thuviensach.vn

đậy chút nào, người sau lưng giống như một cái lưới lớn khảm tứ chi anh vào cửa thật chặt, "Thầy, thầy không nhận ra em?" Người đàn ông sau lưng cười đến đặc biệt trầm thấp, thoáng cái đặt anh lên vách tường, hơi thở nóng rực thổi lên hai bên cổ trần trụi của anh, nghịch ngợm liếm một cái, khẽ nói: "Thầy..... Thầy chọn em nhé? Chọn em làm nam sinh thầy rung động?"

Nam sinh rung động là cái gì.....Phải là con gái chứ hả!

Lưu Liên Thành bị người sau lưng phả hơi nóng, hơi nóng lan tỏa làm anh mơ màng đến nỗi đầu óc có chút không chuyển động được, lời hắn nói giống như không ngừng quanh quẩn trong đầu, đó là một giọng nói của đàn ông, đan xen giữa bé trai và đàn ông, trong trẻo và trầm thấp, mang theo chút mê hoặc, ghé vào bên tai anh khẽ nỉ non: "Thầy..... Thầy đã quên em....Em thích thầy mà...."

Thầy.....Cánh của ký ức dường như đang từng chút từng chút mở ra, có thứ gì đó hiện lên trước mắt anh....

"Thầy.....Thức uống thầy thích!" "Thầy!....Em thích thầy...."

Có một cậu bé cao hơn anh ngại ngùng cười..... Đáng tiếc cậu bé kia mấy năm trước say rượu lái xe đã qua đời...

Người sau lưng khẽ cười, một tay trực tiếp kéo quần ngủ gấu con của anh xuống mắt cá chân, hơi dùng sức chen đùi mình vào giữa hai chân anh, cầm thứ mềm nhũn xong, bắt đầu dùng sức tuốt, tứ chi gắt gao đè anh lên tường, Lưu Liên Thành căn bản không thể động đậy, nhưng khoái cảm như sóng trào đổ ập xuống, chim nhỏ rất nhanh dựng đứng, thẳng tắp đâm vào ván cửa, chỉ có thể vừa nhẫn nại, vừa đứt quãng nói: "Đừng.... Buông tay..... A!" Người đàn ông hư hỏng ấn anh một cái, đau đớn kịch liệt khiến anh trực tiếp bắn ra, nháy mắt xụi lơ trong lòng người đàn ông, mẹ kiếp! Mất mặt như vậy!

https://thuviensach.vn

Người đàn ông khẽ cười, ôm anh vào lòng, khẽ nỉ non: "Em là số mười tám..... Cố Hữu, thầy, thầy còn nhớ em không? Em thích thầy."

Cố Hữu..... Cố Hữu..... Cố Hữu..... Trời! Em ấy chẳng phải đã sớm chết rồi sao!

Lưu Liên Thành cảm giác đầu mình có chút hồ đồ, người sau lưng vẫn còn cầm chim nhỏ của mình không ngừng tuốt, phản ứng đầu tiên của não bộ anh chính là —— Mình lẽ nào đã đi tới Trò Chơi Khăm gì đó? Nhưng mà cũng không giống vậy nha! Đem người chết ra đùa giỡn!

Người đàn ông sau lưng cười ha ha, cúi đầu kìm lòng không đặng lại cắn dái tai anh, lần nữa ghé bên tai anh hà hơi, đáng thương nói: "Thầy? Thầy quên em rồi?" Nói xong, chính hắn lại bật cười, như trừng phạt dùng răng khẽ ma sát khung tai Lưu Liên Thành, ha ha cười: "Phải lên sân khấu rồi, em đi trước, nhớ kỹ em là ai nha? Em là số 18, Cố Hữu."

Người đàn ông nói xong câu đó, liền đem sức lực chuyển đi, Lưu Liên Thành cảm thấy phía sau bị người đàn ông này đè có chút tê dại, đợi đến khi Lưu Liên Thành đột ngột quay đầu lại, đã không thấy bóng dáng đâu nữa.....Phòng hóa trang này là không gian kín, cậu ta từ đâu ra?

Lưu Liên Thành cảm giác đầu mình không cung cấp đủ máu, trong phòng hóa trang nhỏ hẹp chất đầy đạo cụ, đủ loại lông gà, có mấy người mẫu nhựa khỏa thân suy tàn chất đống ở góc tường, trên mặt bàn bày đủ loại mỹ phẩm, anh dạo qua một vòng, mãi không phát hiện ra người đàn ông tự nhận là Cố Hữu kia từ đâu ra, chẳng lẽ mình gặp quỷ?

"Đông!" Ván cửa phát ra tiếng vang thật to, khiến Lưu Liên Thành sợ hết hồn, quay đầu nhìn lại, là thợ trang điểm Cát Cát ban nãy tổng đạo diễn phân cho anh, chỉ thấy trên tay Cát Cát cầm một bộ âu phục màu đỏ tươi, vội vội vàng vàng dùng bàn tay lạnh lẽo chộp anh đến trước ghế, vội vội vàng vàng mà trang điểm.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi Lưu Liên Thành mơ mơ màng màng trang điểm xong, Cát Cát lại lo lắng không yên đẩy anh ra cửa, "Mau mau, chỉ chờ anh thôi đấy!" Một cô gái nhỏ gầy như nai con mạnh mẽ túm anh qua, bỏ vào cho anh một cái microphone, xô xô đẩy đẩy mà đẩy anh lên một cái bục, bục chậm rãi nâng lên, kèm theo tiếng nhạc 《Gangnam Style》mạnh mẽ, tiếng đám đông reo hò cùng với ánh đèn chói mắt, đồng loạt chỉa về hướng Lưu Liên Thành.

Bục đứng nâng lên đến một độ cao nhất định từ từ dừng lại, Lưu Liên Thành mờ mịt đi xuống, anh cảm giác mình có chút quáng mắt, dưới ánh đèn sân khấu cực mạnh, loại cảm giác đầu óc trống rỗng này thật là kinh khủng, thiết kế sân khấu giống hệt Không Phải X Chớ Quấy Rầy, sân khấu anh đứng hình tròn, một đường băng dựng dài thẳng, đối diện là khán đài thiết kế hình cung, có điều trên đầu mỗi người đều lơ lửng cái gì đó như đèn lồng đỏ, lúc này 24 ngọn đèn lồng đỏ toàn bộ phát sáng, phả ra quầng sáng quỷ dị lên khuôn mặt. Mà anh lúc này mới phát hiện bên trái từ 1 đến 12 tất cả đều là nữ sinh, còn từ 13 đến 24 tất cả đều là nam sinh.

What the hell? Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Đám người bắt đầu reo hò, Lưu Liên Thành giơ microphone, không biết nên nói gì, phía dưới khán giả đang nhiệt liệt vỗ tay, bên cạnh một người đầu trọc hình như là MC, gầy teo cao nhòng, vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc, âu phục giày da, bên tai đeo tai nghe, chỉ có điều hắn không mang mắt kính, làm tư thế mời: "Xin chào, đầu tiên giới thiệu bản thân một chút?"

"Ờ.... " Lưu Liên Thành nhíu mày, đầu trọc nghiêm túc cười: "Xem ra vị khách quý này khẩn trương đến không biết mình là ai rồi." Khán giả phát ra tiếng cười thiện ý, ngay sau đó, tiếng vỗ tay càng thêm nhiệt liệt, ngay cả hai mươi bốn vị nam sinh nữ sinh rung động ở đây cũng giơ cao cánh tay vỗ tay cho anh, anh cảm giác mình đang từ từ trở về, lấy lại bình tĩnh, đột nhiên cảm thấy mình đăng ký tham gia loại chương trình này thật sự ngu xuẩn muốn chết, song lại cảm thấy bây giờ đã đâm lao phải theo lao, liền tự

https://thuviensach.vn

giới thiệu: "Chào mọi người, tôi tên là Lưu Liên Thành, năm nay 26 tuổi, đến từ thành phố A, cảm ơn."

Khán giả có mặt lần nữa bạo phát tiếng vỗ tay nhiệt liệt, MC đầu trọc sau khi tiếng vỗ tay kết thúc, ha ha cười: "Đây là vị khách quý đầu tiên từ khi nhóm chương trình《 Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy 》phát sóng tới nay bị dọa hỏng, đến đây đi...." Hiện trường lần nữa phát ra tiếng cười, đầu trọc vừa nhấc tay: "Xin mời chọn thí sinh mình rung động."

Nói rồi, liền kín đáo đưa cho Lưu Liên Thành một dụng cụ cổ quái, mặt trên không phải dùng chữ số Ả Rập mà dùng chữ hán viết kép đánh dấu, rất là quái dị, anh híp mắt quét một vòng, đáng tiếc quá xa, một bên MC đầu trọc vừa nhìn thấy bộ dáng anh như vậy, vội vàng đẩy anh: "Anh có thể đi qua đi lại trước vị trí từ 1 đến 24."

"Ồ." Lưu Liên Thành cũng không biết xảy ra chuyện gì, bản thân vậy mà bảo sao nghe vậy, tới trước bầy nữ sinh dạo qua một vòng, phát hiện các cô gái tuy đều rất đẹp nhưng đáng tiếc không biết do ánh đèn sân khấu hay thế nào, dù sao mặt đều trắng muốn chết, anh vốn không muốn đi qua khu nam sinh, kết quả MC lại gọi anh lại: "Ai ai ai, coi như lễ phép, tôi đề nghị anh nha! Đúng, tôi, đề, nghị, nếu anh không muốn 24 ngọn đèn đều tắt hết, anh cũng nên dạo một vòng bên phía nam sinh chứ đúng không?" Hiện trường phát ra tiếng hoan hô và tiếng vỗ tay nhiệt liệt, anh cảm giác mình cũng dao động, vậy mà lại bảo sao nghe vậy chạy đến khu nam sinh dạo một vòng.

Số 13 dáng dấp hình như giống danh nhân chết vì hít thuốc phiện kia, số 14 quá gầy, số 15 đang chơi COSPLAY sao? Thế nào mà trên mặt còn có một vài vệt máu, hóa trang Final Fantasy?....Chờ một chút! Anh nhìn thấy cái gì! Số 18!

Bước chân Lưu Liên Thành khựng lại, anh trông thấy vị trí số 18 một cậu bé rất trẻ tuổi đang đứng, cậu bé mặc một thân đồ thể thao màu đỏ tươi

https://thuviensach.vn

đẹp trai, tóc ngắn mái uốn kiểu Hàn cực kỳ thịnh hành, tóc nhuộm màu vàng sẫm, tai phải đeo hoa tai chín khối hắc mã não, lúc này cậu ta mang mắt kính gọng lớn, bên khóe miệng mang theo nụ cười xấu xa quen thuộc, còn có thể nhìn thấy cái răng nanh nho nhỏ kia, dung mạo quen thuộc đến vậy, đúng! Chính là cậu ấy, Lưu Liên Thành có thể khẳng định số 18 trước mắt này chính là Cố Hữu đã qua đời kia.

Cố Hữu trông thấy anh đang nhìn mình, xấu xa cười, mắt hơi híp, giơ tay phải lên dùng lưỡi liếm ngón tay giữa, còn nghịch ngợm nháy nháy mắt, MC đầu trọc kia lập tức hỏi: "Cố Hữu, động tác này của cậu là gì?"

"Không có gì." Cố Hữu vội vàng cúi đầu giải thích, "Chẳng qua tôi mới bóp "Sữa chua", không cẩn thận văng lên tay tôi." Nói rồi, cậu lại vội vã bồi thêm câu: "Đương nhiên, "sữa chua" kia ăn ngon lắm."

A! Vừa nãy chắc chắn là cậu ta, cái tên đè ép đùa bỡn anh! Ngay cả giọng nói cũng giống như đúc, mình thật sự gặp quỷ rồi! Lưu Liên Thành giương mắt đờ đẫn, mặt thoáng đỏ bừng, MC đầu trọc một tay sờ cằm, nhìn về phía camera bên cạnh: "Sữa chua còn bóp ăn?" Hiện trường phát ra tiếng cười ầm, MC lập tức bắt chuyện với anh: "Nam khách quý nhìn xong rồi, mau trở về thôi."

Sau khi chọn số 4 làm người rung động, MC đầu trọc liền phất phất tay: "Được rồi, phân đoạn đầu tiên, thể nghiệm tình yêu ban đầu...." Câu này còn chưa nói hết, phụt phụt phụt, 12 ngọn đèn đỏ của nữ sinh tắt toàn bộ.

"Hửm? Xảy ra chuyện gì đây!" MC có chút hiếu kỳ, "Các cô gái, các vị vì sao đều tắt hết đèn?"

Số 11 là một nữ sinh rất ỏn ẻn, nhấc tay nói: "Tôi cảm thấy nam khách quý không thích phụ nữ." MC đầu trọc kinh ngạc nhìn Lưu Liên Thành, "Ôi chao, không phải chứ, không phải anh vừa chọn ai đó đó sao, thế nào lại không thích phụ nữ?"

https://thuviensach.vn

"Hả?" Lưu Liên Thành cười khổ, anh cũng không ngờ tới sẽ là loại kết quả này, nữ sinh số 8 bên cạnh được gọi là "Hắc Trường Trực" nói tiếp: "Đúng vậy đúng vậy, ngài không phải hiện ra anh ta kỳ thực cứ nhìn mãi bên khu nam sinh sao."

MC đầu trọc khó hiểu: "..... Nhưng mà tôi rõ ràng trông thấy anh ta chọn là một nữ...." Câu này còn chưa nói hết, khu nam sinh bên kia lại phụt rồi lại phụt tắt một loạt, MC vội vàng phỏng vấn số 24, một chàng trai dáng dấp rất tuấn tú: "Vì sao cậu tắt đèn vậy?"

"Bởi vì tôi là 0, anh ta cũng là 0, hai 0 không có kết quả."

"Vậy số 17 là thế nào?"

Số 17 là một chàng trai nho nhã, hắn ngại ngùng cười: "Tôi cảm thấy loại đàn ông mở miệng nói thích con gái mà kỳ thực lại yêu đàn ông không thể chấp nhận được, quá dối trá."

"Ồ....." MC chuyển đề tài: "Trên hiện trường đã có 20 ngọn đèn tắt, còn có số 18, số 13, số 14, số 15 để đèn, để phòng người lại tắt đèn, mời xem điều thứ hai!"

Ánh đèn sân khấu tối xuống, Lưu Liên Thành không hiểu ra sao, xảy ra chuyện gì, những việc như thu thập thông tin gì gì đó anh đều chưa hề làm mà.....Trước mặt là một cụ già đang nói chuyện: "Cháu của ta, là một đứa trẻ rất tốt, hằng năm thanh minh đều tảo mộ cho ta, tuy rằng nó không đốt tiền, nhưng cúng rất nhiều hoa quả nha, mọi người mau để đèn đi....."

A! Đây là ông nội anh! Nhưng ông nội anh đã qua đời 8 năm rồi a a a a a a a.....Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? "Phụt phụt phụt phụt" trong nháy mắt ngoại trừ số 18 Cố Hữu ra những người khác đều đã tắt đèn, MC vừa hỏi, đám người kia vậy mà nói: "Người này có phải có tật xấu không, bây giờ vật giá leo thang dữ dội vậy, cơ bản tiền tệ minh giới đều lấy "một trăm

https://thuviensach.vn

triệu làm đơn vị cơ bản nhất, anh ta còn không đốt tiền, chỉ cúng những trái cây kia cũng có dùng được đâu."

Vừa nói như vậy, không khí của sân khấu đột nhiên có chút xấu hổ: "Chỉ còn một ngọn đèn, nam khách quý anh định làm thế nào?" MC trừng mắt nhìn chằm chằm Lưu Liên Thành: "Hiện trường chỉ có số 18 để đèn cho anh, nếu anh bằng lòng, anh có thể nắm tay anh ta rời khỏi đây, anh có thể rời đi ngay."

Lưu Liên Thành có chút nhăn nhó, nhìn số 18 Cố Hữu, vừa muốn mở miệng nói câu "Tôi muốn tự đi", MC đột nhiên thốt lên, không cho phép cự tuyệt nói: "Kỳ thực, chúng tôi hôm nay còn có cuộn phim thứ ba —— Mời xem màn hình."

Đèn sân khấu dần dần tối xuống, toàn trường phát ra tiếng kinh hô.....

Người thứ ba được mời, vậy mà lại là số 18 Cố Hữu.

Lúc này, chàng trai trong phim cười đến mức ưu thương: "Em thích thầy khi em lên lớp mười." Hiện trường phát ra tiếng kêu "Woa" kinh ngạc, phim tiếp tục nói: "Em nhớ rất kỹ, thầy lần đầu tiên tới lớp mặc một bộ đồ thể thao màu đỏ tươi, trên cổ treo một cái còi màu bạc, lúc đó thầy có hơi ngốc, có chút ngại ngùng, nhưng về sau khi thả lỏng đã có thể chơi đùa cùng bọn em." Nói rồi, trong phim cậu lại có chút ngoài ý muốn thẹn thùng cười, "Một lần chơi bóng rổ, em không cẩn thận ôm thầy cùng nhau té xuống đất, không biết tại sao, tim em thình thịch nhảy loạn, trở về nhà vẫn cảm thấy tim đập dữ dội, về sau em mới hiểu được, em thích thầy."

"A nha....." Hiện trường phát ra thanh âm hâm mộ ghen tỵ, Lưu Liên Thành ngơ ngác nhìn màn hình, dùng dư quang phát hiện vài camera trên cao nhất của sân khấu lúc này toàn bộ đang chỉa 360 độ quay lại vẻ mặt anh, anh chỉ có thể kinh ngạc tiếp tục xem: "Vì sao thích thầy? Kỳ thực em cũng không biết, em chỉ cảm thấy thầy cười rất đẹp, hơi thở thầy khiến em

https://thuviensach.vn

say sưa, tất cả của thầy đều khiến em mê muội, ánh mắt em không tự chủ được đuổi theo thầy, mỗi lần lúc học thể dục là thời gian em vui vẻ nhất, đó là một loại vui sướng đơn thuần, em rốt cuộc có thể nhìn thấy thầy, em muốn thân thiết hơn với thần, em muốn làm cho thầy nhớ tới em, ha ha.... " Nói đến đây, vành mắt Cố Hữu đều có chút ửng đỏ, toàn bộ nữ sinh tại trường quay dường như cũng rất xúc động, cậu dừng một chút, "Em không biết tình yêu rốt cuộc là gì, nhưng em nghĩ, tình yêu là dâng hiến, nhìn thầy hạnh phúc, nhìn thầy vui vẻ, chính là ước muốn xa xỉ nhất của em kiếp này. Về sau em tốt nghiệp trung học, vốn lẽ ngày đó uống chút rượu muốn đi bày tỏ, cuối cùng rất đáng tiếc....." Cậu vuốt tay, tất cả mọi người ở trường quay nặng nề than thở, Cố Hữu nói tiếp: "Đáng tiếc em chết, khi đó em rất sợ, em cho rằng sẽ không còn được gặp lại thầy, nhưng mà..... Trời ạ.....Địa Tạng Vương phù hộ, em lại lần nữa gặp thầy.....Cho nên.... Thầy Lưu Liên Thành, em yêu thầy, thầy có thể mang em theo cùng không?"

Lưu Liên Thành cảm giác mình khi ấy chắc chắn đã bị quỷ nhập rồi, anh không biết mình rốt cuộc là nghĩ thế nào, anh lúc này, nghĩ tới khi đó anh làm giáo viên thể dục, có một chàng trai Cố Hữu rạng rỡ, mỗi lần nhìn thấy anh, sẽ luôn ngượng ngùng cười....

Anh ngơ ngẩn gật đầu: "Được."

MC vội vàng thét lên: "Chúc mừng họ! Chúc mừng dắt tay thành công ~ tình nhân sẽ nhận được "Chuyến du lịch tình nhân 7 ngày ở Minh giới Hoàng Tuyền lộ cầu Nại Hà Mạn Đà La hoa bỉ ngạn" do ngân hàng Minh giới tài trợ. Hôm nay 《 Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy 》tới đây là kết thúc, hẹn gặp lại vào cuối tuần ~"

"Chúc mừng!" Khi Cố Hữu nắm tay Lưu Liên Thành ra phía sau trường quay, liền bị một đám nhân viên hậu trường vây quanh, vấn đề mỗi người hỏi đều cực kỳ bà tám:

https://thuviensach.vn

"Cậu còn mấy năm mới đầu thai....Trời ạ, mệnh tốt như vậy, còn có năm trăm năm! Tôi tính xem nào, dương gian cũng chỉ có 500 ngày, cậu thật là mệnh tốt...." Đây là một em gái giống như thư ký trường quay, ôm một cuốn sổ vẻ mặt mơ ước hỏi.

"O... M... G, hai cậu thực sự là trời đất tạo nên một đôi, đến đến đến.....Tôi là đại diện của ngân hàng Minh giới, tôi xin thay mặt toàn bộ nhân viên ngân hàng chúc mừng hai người ân ân ái ái, hồn phách vĩnh viễn trường tồn.... " Đây là cô em, mặc đồ công sở, nhưng trên đùi lại mang vớ lưới, Lưu Liên Thành nhìn trang phục của em gái này cười khổ không thôi, loại thời trang hỗn tạp này thực kỳ lạ, vẻ mặt cô ta lúc này đầy khát khao, mắt cũng sắp biến thành ngôi sao: "Hai anh thoạt nhìn cũng rất hạnh phúc.... Ừm....Hâm mộ ghen tỵ.... Chíp chíp chíp chíp.... "

Cố Hữu kéo anh, vòng qua những người chúc mừng này, đi thẳng tới bộ hậu cần của 《 Không Phải Xác Chớ Quấy Rầy 》, kéo Lưu Liên Thành dùng bút lông ký tên lên một đống lớn bản kê, Lưu Liên Thành vừa nhìn, lập tức cảm thấy nhức đầu khủng khiếp: Chết khi nào ở đâu, nguyên nhân chết là gì, khi nào đầu thai, khi còn sống cha mẹ là ai —— Anh đọc thiếu chút nữa lật bàn: "Này, tôi còn sống có được không! Đám các người có phải bị thần kinh hết rồi?"

Mọi người nghe thấy những lời này thì kinh hãi, một nhân viên dẫn đầu lập tức nhảy dựng lên: "Cái gì! Anh là người sống?" Cố Hữu vừa thấy tình huống không tốt, lập tức mỉm cười ngắt lời, thuận tiện kéo lại tay của Lưu Liên Thành, anh chỉ cảm thấy một luồng khí lạnh rét thấu xương, như một con rắn băng trắng muốt thẳng tắp cắn về phía tim anh, cậu cười vô cùng ngại ngùng: "Ahahaha....Thầy tôi thích nhất là nói đùa, các anh chị chớ để ý, thầy ấy xấu hổ dữ lắm...."

Lưu Liên Thành cũng không biết Cố Hữu rốt cuộc giở thủ đoạn gì, chỉ cảm giác đầu mình rất đau, huyệt thái dương chẳng biết bị ai dùng dùi đục một cái, khó chịu dữ dội, bị nhiều người vây quanh như vậy, giống như vào

https://thuviensach.vn

hầm băng, lạnh đến mức khó chịu, Cố Hữu trông thấy dáng vẻ buồn ngủ của anh, mỉm cười, hạ người xuống, hoa lệ bế anh lên, giữa tiếng thét "A ~~~~" Chói lói của của nhân viên công tác xung quanh, soải bước rời đi.

Hửm? Đây là xảy ra chuyện gì? Đợi đến lúc Lưu Liên Thành tỉnh dậy, mình đã mềm mại nằm sấp trên giường, mà một bàn tay lạnh như băng đang dịu dàng ấn huyệt thái dương của anh, ngẩng đầu nhìn lên, Cố Hữu mặc một thân áo choàng tắm, đang giạng chân, đỉnh đạc ngồi trên đầu giúp anh xoa bóp, mà từ theo góc độ này của anh —— Còn có thể trông thấy bên trong khu rừng rậm đen um tùm có hoa cúc nhỏ như ẩn như hiện, trời ơi ơi ơi ơi ơi! Hai người đang nằm trên chiếc giường trái tim lớn, xung quanh đều là vật trang trí màu hồng, giống như khách sạn tình yêu, anh vụt một cái bò dậy, nhìn quần áo trên người mình đã không cánh mà bay, phía dưới chỉ quấn một cái khăn, không khỏi giận dữ, thiếu chút nữa hóa thân thành ngựa hí ầm: "Cố Hữu, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì!"

Cố Hữu nhún vai, còn kéo Lưu Liên Thành vào trong ngực mình, dịu dàng giúp anh xoa huyệt thái dương, thấp giọng hỏi: "Thầy, trước hết em hỏi thầy, thầy làm sao tới được đây?"

Lực độ xoa bóp của Cố Hữu vô cùng tốt, bàn tay lạnh lẽo đè xuống huyệt thái dương, lại khiến anh sản sinh loại cảm giác buồn ngủ, chậm rãi thả lỏng đề phòng, nằm trong lòng Cố Hữu, đem toàn bộ lý do mình tới đây kể ra, Cố Hữu lại hết sức kinh ngạc: "Thầy, thầy thật là người sống?"

Lưu Liên Thành trịnh trọng gật đầu.

"Thầy là nói thầy đang yên lành ở nhà, có một người nói thiếu một khách quý, thầy liền chạy tới?" Lưu Liên Thành gật mạnh đầu, Cố Hữu lại lần nữa nhảy dựng lên: "Đi đi đi, thầy, trễ nữa thầy sẽ thật sự chết mất!"

Đây lại là có ý gì?

https://thuviensach.vn

Cố Hữu vô cùng lo lắng, nhảy xuống giường bắt đầu mặc quần áo, cũng ném quần áo cho Lưu Liên Thành đang chẳng hiểu ra sao, vô cùng lo lắng nói: "Người có thể tới nơi này đều là người chết, thầy nói xem thầy rốt cuộc là người chết hay người sống?" Nhìn Lưu Liên Thành bị dọa đến ngây mặt, Cố Hữu lại tốt bụng giải thích: "Thầy nếu ở đây thì thầy ở dương gian sẽ phải chết, nhưng thầy nói đang yên lành ở nhà, chúng ta mau chóng quay về nhà thầy xem, nếu không, thầy có thể sẽ chết thật đấy!"

Thấy Lưu Liên Thành vẻ mặt khiếp sợ cái gì cũng không rõ ràng lắm, anh gấp đến độ bắt đầu giậm chân mặc quần vào: "Thầy! Đi nhanh lên thôi, không đi nữa thầy sẽ thật sự phải ở lại đây đó!"

Sau một phen hoảng loạn, hai người dùng tốc độ nhanh nhất mặc quần áo tử tế, Lưu Liên Thành bị Cố Hữu kéo, lảo đảo ra khỏi khách sạn, "Hoan nghênh đến Quỷ đô." Cố Hữu nhíu mày, nhìn anh vẻ mặt si ngốc, không ngừng vội vàng giới thiệu: "Địa phủ bây giờ được Địa Tạng Vương cai quản rất tốt, ít nhất không bị tắc nghẽn giao thông, đúng rồi, lát nữa theo sát em." Cố Hữu kéo tay Lưu Liên Thành, thấp giọng nói: "Ngàn vạn lần đừng bảo thầy là người sống, nếu không thầy sẽ bị bầy quỷ công kích, khiến thầy vĩnh viễn chết ở chỗ này."

Nói rồi, Cố Hữu như có chút làm ra vẻ huyền bí nói: "Kỳ thực em không hề gì, em ngược lại mong thầy không đi được, như vậy em có thể ở cùng thầy cả đời rồi.... " Nói xong, cậu cúi đầu, dịu dàng hôn bờ môi anh, "Bây giờ đã biết rõ rồi chứ? Chúng ta đi nhanh thôi?"

"Em còn dám đánh lén tôi nữa, cẩn thận ăn đấm của tôi." Lưu Liên Thành gằn từng chữ nói, một bên Cố Hữu cười đến kiêu ngạo, đưa tay lần nữa ôm hông anh, mỉm cười, ở nơi tối tăm này chỉ có thể nhìn thấy răng cậu lóe sáng: "Thầy chúng ta đi mau."

Cố Hữu kéo Lưu Liên Thành một mạch bay về nhân gian, khi anh lần nữa trở về hiện thế, Lưu Liên Thành mới kinh ngạc phát hiện cửa vào thiên

https://thuviensach.vn

minh giới lại là một cái chuồng chó nho nhỏ, lập tức thổn thức không thôi, hai người rất nhanh đi tới nhà Lưu Liên Thành, còn chưa vào cửa, anh đã ngửi thấy một mùi quái dị: "Mùi gì, sao lại quái như vậy?"

Lưu Liên Thành thậm chí còn lấy ra chìa khóa nhà mình, Cố Hữu kéo anh trực tiếp xuyên tường mà qua, anh còn chưa kịp sửng sốt mình quả thật đã biến thành linh hồn, liền phát hiện một người đàn ông mặc áo ngủ gấu con đang thẳng đờ té trên mặt đất —— Chính là mình!

"Làm sao bây giờ!" Lưu Liên Thành có chút luống cuống, Cố Hữu vội vàng chỉ huy anh dựa theo tư thế kia nằm xuống, chồng lên cơ thể mình, chỉ chốc lát sau, anh lại cảm giác có chút choáng, trên người một chút lực cũng không có.... Đây là ngộ độc hơi ga!

Lưu Liên Thành lảo đảo bò dậy, dùng tay chống tường, phát hiện mình sau khi đã về thực thể, mất rất nhiều sức lực mới bấm được 120.

"Không sao.... " Giằng co đến nửa đêm, gọi 120, bác sĩ kéo mình đến bệnh viện thở oxy, đợi đến khi về đến nhà đã là năm giờ sáng, nhìn thấy Cố Hữu vẫn đang ngồi trên ghế salon của mình, anh mệt mỏi phất tay: "Thầy không sao nữa rồi, cám ơn em, cái đó.....Em có phải nên trở về rồi không?" Kỳ thực chủ ý của Lưu Liên Thành là muốn nói quỷ có phải không được thấy ánh sáng, giống như trong phim sẽ hồn phi phách tán không, nhưng anh chỉ nói phân nửa, mặt Cố Hữu đã đanh lại kéo anh đến: "Thầy, thầy đang đuổi em đi sao?"

Lưu Liên Thành có chút mệt mỏi, anh còn muốn giải thích gì đó, Cố Hữu đã đứng lên, đi tới trước mặt anh, từng bước một dồn anh vào góc nhà, lúc này mới thấp giọng hỏi: "Thầy, thầy định báo đáp ân cứu mạng của em thế nào?"

Lưu Liên Thành cứng họng, Cố Hữu thế này anh chưa từng thấy qua, cậu giờ phút này ôm thật chặt anh vào lòng, đã phong kín tất cả lối thoát

https://thuviensach.vn

của anh, một tay cũng rục rịch, chậm rãi từ hông anh duỗi xuống dưới, Lưu Liên Thành lúc này đại não đã trống rỗng, cuối cùng run run rẩy rẩy hỏi: "Em muốn thế nào?"

"Vậy dùng thân thể của thầy nhé!" Nói rồi, ngón tay khô của Cố Hữu dịu dàng đánh một vòng quanh sườn trong bắp đùi anh, Lưu Liên Thành cảm giác toàn thân mình da gà đều dựng lên, khoái cảm run rẩy khiến anh ngửa đầu thở dốc, vươn cánh tay muốn đẩy ra, lại không biết xảy ra chuyện gì mà càng ngày càng muốn dục cự hoàn nghênh, bàn tay kia khắp nơi châm lửa rất nhanh đã nắm lấy dưa chuột nhỏ, thoáng cái chà xát.

Cố Hữu chà xát xoa nắn rất thoải mái, Lưu Liên Thành có lúc nhịn không được đong đưa thắt lưng hùa theo, chỉ trong nháy mắt như vậy, anh thậm chí có một loại ý nghĩ muốn cùng Cố Hữu vĩnh viễn làm bạn tình, Cố Hữu ha ha cười, dường như cực kỳ hài lòng với động tác của anh, để chân anh vòng quanh hông mình, bế anh lên, từng bước một đi về hướng phòng ngủ của anh.....

"A.....Ưm.....Nhẹ chút.....Đúng.....Chính là chỗ đó, mau mau...." Lưu Liên Thành thả giọng thét to, vui sướng rên rỉ, mà Cố Hữu thì vẻ mặt nghiêm túc, nhìn thấy người dưới thân vẻ mặt ngẩn ngơ, dường như đang lẩm bẩm cái tên "Dân Hòa", tuy rằng trong lòng mất hứng, nhưng cậu vẫn cúi người xuống, ghé vào lỗ tai anh nỉ non, thỉnh thoảng hôn má anh, "Thầy, kỳ thực nhiều năm như vậy em một mực thầm chú ý thầy, em nhìn thấy thầy vì người kia mà đau lòng, thầy vì người kia mà chán chường, thầy.....Thầy, thầy bây giờ quá tốt rồi, bây giờ có em, em sẽ thay thế người tên Dân Hòa kia, được không?"

"Ừ..... " Lưu Liên Thành cảm giác ý thức mình đã không rõ nữa, mơ hồ đáp trả, Cố Hữu trên người mừng rỡ: "Cứ quyết định như vậy đi!" Quyết định cái gì hả! Anh mơ mơ màng màng mở mắt, trông thấy Cố Hữu trên người cười vô cùng phấn khởi.

https://thuviensach.vn

Loại cảm giác này rất quái lạ, anh có thể trông thấy Cố Hữu, nhưng từ trong gương lại không nhìn thấy, lúc này, bản thân đang dùng một loại tư thế kỳ cục ngồi trên bệ đá cẩm thạch, hoa cúc nhỏ bị banh lớn, thỉnh thoảng còn có thể trông thấy nếp thịt đỏ tươi lật ra, Lưu Liên Thành cảm thấy có chút....

Cố Hữu khi thức dậy cười vô cùng dễ nhìn, tựa như một mảnh trăng lưỡi liềm cong cong, lúc này ngọn đèn mờ ảm đạm chiếu rọi xuống, đồng tử phản xạ ra ánh sáng nhạt màu, trên trán đã có chút mồ hôi, khi anh nhìn góc độ này quả là mê người thế đó, đứa bé trai này đã trưởng thành, Lưu Liên Thành không nhịn được âm thầm cảm thán, cho dù cậu ấy đã chết.....Nhưng mà, có phải sau khi đã chết là có thể cùng một chỗ với người mình yêu không? Vĩnh viễn có thể thoát khỏi luân lý thế tục? Nghĩ vậy, anh giống như ma nhập, ngẩng đầu lên, ôm lấy mặt Cố Hữu thật sâu hôn xuống.

Cố Hữu thoáng mở to hai mắt, ngay sau đó ôm xốc lấy anh: "Thầy, chúng ta đến nơi khác chơi!" Nói rồi, Cố Hữu bế Lưu Liên Thành lên, vị trí dưa chuột nhỏ biến hóa thật sâu kích thích điểm nhạy cảm của Lưu Liên Thành, khiến anh hét lên một tiếng, Cố Hữu mang theo anh một mạch đi tới trước bệ cửa sổ.

Nằm, bò, nghiêng, đứng, hai người nếm lần lượt tất cả tư thế, đợi đến khi Lưu Liên Thành tỉnh táo thì toàn thân đã trần truồng, đang nằm lỳ trên giường, trong không khí lưu động một luồng khí dâm mỹ, giật giật thắt lưng, anh không nhịn được ai da một tiếng, chợt nhớ tới vừa vặn loại tư thế yoga này độ khó cao, không nhịn được mặt già đỏ bừng.

Bị một đứa bé —— Còn là học sinh của mình XXOO! Người này còn là một người chết! Lưu Liên Thành nặng nề chôn mặt mình trong gối, một bên Cố Hữu kéo anh vào lòng, nhẹ giọng hỏi: "Thầy, thầy còn thiếu em 7 ngày du lịch đó."

https://thuviensach.vn

"Hửm?" Lưu Liên Thành kéo chăn ra một góc, dùng một con mắt liếc cậu, Cố Hữu ha ha cười: "Vậy một đêm bảy lần để trung hòa nhé.....!"

Mẹ nó! Lưu Liên Thành nghe thấy những lời này tuy rằng bày ra khuôn mặt khổ qua, nhưng trong lòng đã sớm nở hoa, có một người thích mình, thật tốt.

Nhưng mà Cố Hữu sau này làm sao đây? Lẽ nào cứ tình người duyên ma như vậy?

Khi Cố Hữu nghe thấy những lời này, khẽ mỉm cười, đôi mắt xinh đẹp lại lần nữa híp thành một vầng trăng non cong cong, cậu từ trong ngực lấy ra một con dao sắc bén, cắm thẳng vào cơ thể Lưu Liên Thành.

Như vậy, chúng ta có thể ở bên nhau rồi.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 8

Chương 2: Mèo Mù Ngạnh Thượng Cung

"LZ giàu lòng thương người, một trạch nam, nghề nghiệp viết lách, tịch mịch như tuyết, cần người hảo tâm tặng một con mèo." Khi Trình Hiểu post bài trên trang web I diễn đàn thú cưng xong, chưa đến một phút, liền có một người tên "Mèo Vàng Chín Đuôi" trả lời: Trong cung Tần phi có con mèo nhỏ, là mèo đen, không được nuôi, bạn lấy không?

Giọng điệu người này rất pha trò, còn là mèo vàng? Trình Hiểu thầm khinh bỉ, có điều.... Mèo đen? Hắn có chút không bằng lòng, trong ấn tượng của hắn, mèo đen là điềm xấu, nhưng hắn cũng nghiêm chỉnh từ chối không nhận, vội vàng trả lời: Ờm.... Cái kia. ... có thể đăng hình chụp không? Hơn nữa tôi muốn nuôi một con mèo đực, tôi biết tư tưởng của tôi rất phong kiến, nhưng thực sự.... Mèo đen có chút điềm xấu, vả lại đàn ông cũng không thể nuôi mèo mẹ.

Rất nhanh có một người tên "Nhà tôi có con quái lông xù" trả lời: A? Đàn ông thì không thể nuôi quái lông xù mẹ? Vì sao? Rất nhanh lại có "Áo Gi-Lê Nhà Tôi" nói: Sợ câu hồn chứ gì, Trình Hiểu cười cười, cũng không trả lời, một mực spam, rất nhanh, người tên Mèo Vàng Chín Đuôi kia trả lời, thuận tiện còn kèm theo ảnh của một con mèo con: Bạn xem đi, bốn chân của nó là màu trắng, chóp đuôi là màu trắng, đỉnh đầu cũng là màu trắng, không phải mèo đen thuần, mặc dù là đực = =, cho nên tôi không định nuôi nó, bạn xem, bạn muốn tôi sẽ đưa đến nhà bạn.

Trình Hiểu chăm chú xem đoạn này, lập tức bị tấm hình kia thu hút, trời ạ.....Con mèo nhỏ trong hình thực sự rất dễ thương! Đôi mắt đen bóng, lông trên người mềm mại bốn chân là màu trắng tuyết, đồng thời góc độ ảnh chụp vô cùng tốt, mèo nhỏ đang ôm một trái cầu đùa giỡn, sườn bên ánh

https://thuviensach.vn

sáng phản quang chiếu sáng lông cả người mèo nhỏ, mập múp míp dễ thương muốn chết! Đồng thời con mèo này chính là thể kết hợp của đạp tuyết tầm mai và mặc ngọc trọng châu nha! Hắn thấy hình này lập tức nhìn mãi không thôi, đợi đến khi lấy lại tinh thần lại đọc đoạn văn một lượt, lập tức mừng rỡ như điên, cảm giác ngay cả tay đánh chữ cũng đang run rẩy: Tôi muốn! Tôi muốn! Con mèo thật đẹp! Tôi muốn nó!

Những lời này vừa đăng lên web chưa đến một phút, chuông cửa nhà Trình Hiểu liền vang lên, hửm? Là chuyển phát nhanh! Hắn hào hứng mở cửa.... Hửm....? Ở cửa một người cũng không có, chỉ có một thùng giấy lớn, trên hộp giấy in ba chữ to: Cầu bao dưỡng!

Ồ, đây là.... Trình Hiểu nhìn bốn phía trước một chút, xác định không thấy bóng dáng ai cả, lúc này mới cẩn thận đá đá hộp, lập tức trong hộp giấy có một tiếng khe khẽ kêu: Meo....

Đây là! Trời ơi! Khi hắn mở hộp giấy ra, liền thấy có một con mèo đen chừng hai tháng tuổi đáng thương nằm trong hộp giấy, chỉ có một con mèo nhỏ, còn lại hộp giấy trống trơn, ngay cả khăn lông cũng không có.

"A.....Bé đáng yêu....." Trình Hiểu sờ đầu mèo nhỏ, yêu thương ôm lấy nó, mèo nhỏ mở mắt, khéo léo liếm lòng bàn tay hắn, trời ơi! Bé mèo thiệt cưng quá! Hắn lập tức mang nó vào phòng, đem ổ mèo đã sớm mua xong từ trong tủ lấy ra, lại vội vàng vào nhà tắm lấy khăn lông, sau khi bày xong mới ôm mèo nhỏ vào trong, trong quá trình này mèo con yên tĩnh dị thường, kêu cũng không kêu một tiếng, đôi mắt đen sáng rực kia không chớp mắt nhìn hắn, để lộ hiếu kỳ, Trình Hiểu cảm giác trái tim đàn ông sắt đá của mình bị mèo con triệt để mềm hóa, hắn giúp mèo vuốt lông, khẽ nói: "Sau này ta sẽ bảo hộ ngươi, được không?"

Mèo con nghiêng nghiêng đầu, dường như đã nghe hiểu lời hắn, ngẩng đầu lên, hiếp mắt ỏn ẻn khẽ kêu: "Meo...."

https://thuviensach.vn

Ha ha ha ha.....Hắn đã có mèo rồi! Trình Hiểu cười quái dị, vội vàng lấy cát mèo, chậu mèo, đồ chơi mèo, chuột chạy điện vân vân đã chuẩn bị sẵn, lại lấy ra một đĩa nhỏ, trút vào một ít thức ăn cho mèo con, lúc này mới hí hửng trở lại bên cạnh máy tính, đăng lên một bài mới thì phát hiện Mèo Vàng Chín Đuôi đã đăng một bài cuối cùng: Tốt, mèo con đã tặng bạn, hy vọng bạn đối xử tử tế.

Éc.....Trình Hiểu hơi đổ mồ hôi lạnh, người này....Vậy mà biết nhà mình ở đâu....Trời ạ, lòng hắn vẫn còn sợ hãi nhìn thoáng qua mèo con, phát hiện mèo con đang yên lặng nằm trong ổ nghiêng đầu nhìn hắn.....Mặc kệ! Ai thèm quan tâm tên biến thái kia chứ!

Trình Hiểu yên tâm thoải mái ôm ổ mèo để trên bàn máy vi tính, đùa chơi với nó một lát mới phát hiện hôm nay không có bài mới! Trời ạ! Biên tập của hắn nhất định sẽ giết hắn! Vừa xếp chữ hắn vừa vuốt ve mèo con: "Ừm, ngươi tên gì đây, thế này đi.....Ta hỏi độc giả của ta một chút nhé!" Mèo con nghiêng đầu "meo" một tiếng, dường như cảm ứng lời hắn nói, Trình Hiểu vội vàng đăng một chương mới nhất của 《Long Dục Tại Thiên》lên, rất nhanh đã có độc giả đã dâng lên mấy cái tên rất khí phách, Trình Hiểu xem một lượt đều không hài lòng, cuối cùng đặt cho mèo nhỏ tên của nhân vật chính trong tiểu thuyết của hắn -- A Long.

"A Long à..... Sau này con hãy cùng sống với cha có được không?" Trình Hiểu chơi đùa với đuôi của A Long, nhẹ giọng hỏi, hắn là một tác giả mạng, đã được định không rời khỏi máy tính, song mấy năm này bản thân viết coi như cũng khá, ít nhất không lo ăn uống, chỉ có điều năng lực xã giao thoái hóa có chút nhanh, hắn hiện giờ ngoại trừ một hai đứa bạn chí cốt căn bản không còn bạn bè nào nữa, ở nhà một mình lại tịch mịch như tuyết, chỉ có thể lên diễn đàn xin nuôi một con mèo nhỏ.

A Long thật biết điều, theo lý thuyết mèo con do môi trường biến đổi đều sẽ kêu nhiều, nhưng A Long lại không hề kêu tiếng nào, ôm món đồ chơi cầu lông Trình Hiểu chuẩn bị cho nó ở một bên lẳng lặng chơi, ăn cũng

https://thuviensach.vn

rất ít, hai ngày mới ăn một chồng thức ăn mèo, nhưng lớn rất nhanh, chưa tới hai tháng đã khỏe mạnh béo tốt, tốc độ nhanh như một con báo săn cỡ nhỏ, cũng không biết học được từ ai, Trình Hiểu ra ngoài về sẽ ngậm dép tới, còn giống chó chắp tay xin vuốt ve, đặc biệt dính người, tối đến liền chui vào chăn ngủ, đặc biệt thích ngủ giữa hai chân.

Kỳ thực, đây là một con sắc miêu? Thích BL? Trình Hiểu không cảm thấy có gì, song mỗi ngày tỉnh lại đều thấy hạ bộ nóng rực khiến thằng nhỏ của hắn không chịu nổi.....

A Long dường như rất thông linh, ít nhất ở nhà không làm vỡ lọ sứ bể chén bát vân vân, bình thường thích ngồi trên bàn máy vi tính, có lúc theo Trình Hiểu xem ti vi, phần lớn thời gian còn lại cùng hắn đánh chữ, ngẫu nhiên Trình Hiểu viết chút cảnh nóng, ánh mắt A Long đều sẽ nheo lại, trong lúc lơ đãng mang theo ánh mắt dò xét nghiêng đầu nhìn về phía chủ nhân của nó.....

Cứ thế ngày qua ngày, A Long trưởng thành khỏe mạnh mập mạp, mãi đến một ngày Trình Hiểu mang nó chạy đến bệnh viện thú cưng kiểm tra, một câu nói của cô y tá thức tỉnh hắn -- Tiên sinh, mèo nhà anh ít nhất đã một tuổi rồi, anh.....Không định triệt sản cho nó sao?

Triệt sản? Trình Hiểu ôm A Long sửng sốt, nghĩ đến mèo tới thời kỳ gọi xuân sẽ phát ra loại thanh âm quỷ khóc sói gào, hắn do dự hồi lâu, cuối cùng để lại một câu: "Chờ tôi suy nghĩ đã."

Vẻ mặt chán nản về nhà, A Long dường như cũng biết mình có thể phải bị triệt sản, cả tối đều mất hứng, một mực trốn trong ổ mèo không chịu ra, ngay cả chuột nhỏ chạy điện nó cũng lười chơi, một mình buồn bực, Trình Hiểu nhìn mà trong lòng cười thầm, bản thân còn ngốc nghếch ngồi xổm bên cạnh vừa sờ đầu vừa khuyên: "Tức cái gì hả, triệt sản là vì tốt cho con.... BLABLABLA..." Mắng cho một trận, nhận được chính là một vuốt của A Long thay cho câu trả lời.

https://thuviensach.vn

Đây là muốn tạo phản sao! Ui chao....Vuốt ve bàn tay bị cào rách của mình, chẳng biết cơn tức giận từ đâu bùng phát: "Hắc! Mày bây giờ thật là lợi hại! Dám cào ba mày! Bố nuôi mày lớn như vậy dễ lắm sao? Cho mày ăn cho mày chơi, triệt sản là tốt cho mày! Được, đừng có mà quay mông về phía bố! Vạn nhất mày sau này phát tình đi tìm nữ miêu tiếp đó mày bỏ đi mất bố tìm không thấy mày thì mày nói ta nên làm sao đây! Hằng ngày bố đều kể cho mày nghe về buôn mèo buôn mèo, mày cho là ra đùa à! Bố đây là vì muốn tốt cho mày thôi! Mày theo bố ăn uống no đủ cả đời chẳng lẽ không tốt? Lẽ nào trong lòng mà mèo cái rất quan trọng? Hôm nay cô y tá cũng nói, mày sau khi động dục sẽ tiểu bậy khắp nhà, mùi đó ai chịu nổi! Mày cũng không biết quét dọn! Sau này mày sẽ thường ra ngoài lêu lỏng, thường ẩu đả đánh nhau, sẽ vì vậy mà bị thương hoặc bị nhiễm bệnh, lo lắng hãi hùng không phải bố đây thì là ai?...."

Thở phì phò nói một tràn, Trình Hiểu không nhịn được bật cười, mình vẫn luôn coi trọng A Long lắm, nó mặc dù là người nhà, nhưng dù sao cũng chỉ là một con....Mèo cái gì cũng không hiểu.....Ôi....

Không biết vì sao một trái tim thủy tinh hoàn toàn bể nát Trình Hiểu thất hồn lạc phách trở lại phòng ngủ, hoàn tòan không hề chú ý tới đôi mắt to bình thường màu xanh đen của A Long lúc này đang tản ra quầng sáng quỷ dị.

Nửa đêm, Trình Hiểu trong lúc mơ màng cũng cảm giác vài thứ gì đó lông mềm dịu dàng trói tay chân hắn lại, ưm, nhất định là A Long chạy tới, hắn một chút đề phòng cũng không có, còn muốn trở mình ngủ tiếp, lại phát hiện mình không thể nhúc nhích được.....Đây là thế nào!

Hắn thình lình mở hai mắt ra liền thấy một người đứng ở chân giường hắn, lúc này trong phòng ngủ đen như mực, cũng không biết là mấy giờ, chỉ có thể qua quầng sáng ảm đạm ngoài cửa sổ hé ra biết được bây giờ mới là rạng sáng, mà người đứng ở chân giường của mình kia thân hình kỳ dị, trên đầu có thêm hai khối, rất giống tai mèo, phía sau dường như mang đai lưng,

https://thuviensach.vn

dù sao những đai lưng lông lá này rất bền quấn trên tứ chi mình, Trình Hiểu bị dọa đến liều mạng trốn về phía sau: "Mẹ kiếp! Ngươi là ai! Thả ta ra!"

"Haha.... " Người nọ phát ra tiếng cười thanh thúy, nghe có vẻ chỉ mười lăm mười sáu tuổi, hoàn toàn còn là cảm giác một cậu nam sinh, chỉ nghe y sung sướng cười một tiếng, thấp giọng nói: "Ba à.....Ba vậy mà muốn thiến con....."

Ớ? Đại não Trình Hiểu tạm thời chập mạch ba giây, không làm sao hiểu nổi bây giờ là thế nào, nhưng hắn rất nhanh phản ứng kịp, thở phì phò thấp giọng nói: "Ngươi muốn gì! Ta không có tiền!"

"Ba à ba không được thiến nha, con sẽ làm ấm giường....." Đang khi nói chuyện, người kia di chuyển, rất nhanh Trình Hiểu liền rõ ràng trông thấy một cậu con trai vô cùng xinh đẹp trần truồng leo lên, động tác chặt chẽ ôm hắn, đây là cái gì..... Thấy ánh mắt kinh ngạc của hắn, bé trai dứt khoát khóc lên: "Ba.... Con là A Long đây, đừng vứt bỏ con, phụ hoàng đã vứt bỏ con rồi, hu hu hu.....Cầu xin ba mà ba...."

A Long.....Trình Hiểu cố sức giơ tay lên, sờ lỗ tai lông mềm của bé trai, lúc này mới kinh ngạc: "Ngươi là.....ờm, mèo.....?"

A Long ra sức gật đầu, nước mắt dính ướt cổ Trình Hiểu, y thút thít nhỏ giọng nói: "Ba à, con chính là A Long đây, con chính là hoàng tử thứ chín của bộ tộc mèo chín đuôi..... Nhưng.....Phụ hoàng bởi vì chân và đuôi con là màu trắng nên vứt bỏ con, hu hu hu.... Con không muốn lại bị người vứt bỏ...."

Mèo chín đuôi? Vậy trói tay chân mình chính là đuôi....? Trình Hiểu cảm giác đầu óc đều đã chết máy, bé trai lau nước mắt, đột nhiên kiên định nói: "Ba à, con sẽ làm ấm giường cho ba! Ba xem, chính là như vậy!" Đang khi nói chuyện, đứa trẻ tự xưng là A Long này thình lình đứng lên, đẩy quần lót hắn ra, há miệng liền ngậm lấy.

https://thuviensach.vn

A a a a a.... Trời ơi.... Trình Hiểu mới đầu có chút khiếp sợ, nhưng rất nhanh liền bị kỹ thuật khẩu giao của bé trai chinh phục, thắt lưng cũng bắt đầu lắc lư, đợi đến khi dưa chuột nhỏ hoàn toàn sung huyết cứng rắn, bé trai liền cẩn thận dùng nước miếng của mình làm ướt đóa cúc nhỏ, chậm rãi ngồi lên.

Trong nháy mắt kết hợp đó, hai người đều sảng khoái kêu lên, rất nhanh, Trình Hiểu liền không kiềm chế được, tự di chuyển.....

Ngày thứ hai Trình Hiểu tỉnh dậy A Long đang nằm trên người hắn ngủ say, nặng trịch đè trên ngực hắn hại hắn thiếu chút nữa thở không nổi, còn có thể nghe thấy tiếng ngáy nho nhỏ, hắn cười một tiếng, còn nói tối qua nhất định là nằm mơ, không ngờ lúc này A Long ngáp một cái tỉnh dậy, một cái đầu mèo to tròn đến gần, liếm môi hắn, miệng phun ra tiếng người: "Ba à, con muốn vĩnh viễn ở bên ba."

"Được..... " Trình Hiểu cũng không biết tại sao, trời xui đất khiến mà đồng ý, cảm giác trong lòng có một luồng cảm giác yêu thương ấm áp, trước tối hôm qua hắn còn mù quáng nghĩ rằng mình thích con gái, nhưng hôm nay mới phát hiện mèo nhỏ nhà mình quả là còn tốt hơn nhiều, hay là, hắn thích nó rồi?

Ôi trời ạ..... Mình nào có khẩu vị nặng như vậy! Trình Hiểu trong lòng gào thét, tay lại không an phận sờ lên người mèo: Ngoan, biến thân cho ba nhìn xem nào.... "

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 8

Chương 3: Nhà Ma

Triệu Kiền sau khi đăng thông tin xin cho thuê mướn ở trang web I, rất nhanh đã có một người trả lời: Bạn hiền, trong tay tôi có một căn nhà một phòng ngủ một phòng khách, 38 mét vuông, ở tầng 14 số 44 đường Hoa Viên, tiền thuê 800, bạn muốn không?

Ừm, Triệu Kiền theo thói quen sờ sờ mũi, nhà ở đường Hoa Viên một tháng tiền thuê chỉ 600, thật sự quá rẻ, anh liền nhanh chóng trả lời: Nhà thật rẻ hời vậy sao? Trời ạ, anh trai, cho số điện thoại đi.

Rất nhanh người nọ liền gửi tới một dãy số, Triệu Kiền sau khi cầm điện thoại gọi là một người đàn ông trung niên nghe máy, nói chuyện rất nhiệt tình, nói mình là một người môi giới nhà, mỗi tháng đều có công trạng, tháng này sắp đến cuối tháng trên tay hắn vừa vặn còn thiếu mấy hóa đơn, cho nên chỉ cần 600 đồng, cộng thêm phí điện nước mỗi tháng 200, là một lựa chọn vô cùng có lợi, nhà thì chiều là có thể đến xem, hoan nghênh anh đến tham quan.

Triệu Kiền lập tức lái xe chạy tới, căn nhà đang ở chứa đựng nhiều ký ức của anh và người yêu, đáng tiếc người yêu năm nay bị gia đình bức hôn, hai người bất đắc dĩ chia tay, cho nên anh muốn nhanh chóng tìm được chỗ ở mới, triệt để quên đi những hồi ức thống khổ kia.

Người đàn ông trung niên kia tự xưng họ Vương, vóc người có chút phát tướng, nhưng người vô cùng hào sảng, thấy Triệu Kiền nhanh như vậy liền chạy vội tới, thân thiết dẫn anh xem nhà, nhà hướng nam, phòng vệ sinh phòng bếp rất sạch sẽ, còn phối gia cụ đơn giản, Triệu Kiền có chút khó tin,

https://thuviensach.vn

há hốc miệng hỏi: "Anh Vương, nhà của khu vực này.... Thật sự chỉ cần 600?"

"Đương nhiên, tôi đã nói mà, vốn cũng phải 800 đồng." Anh Vương ha ha cười, thấy Triệu Kiền vẻ mặt hài lòng thoáng chần chờ, thấp giọng nói: "Quên đi, tôi cũng sẽ nói rõ luôn với cậu, nhà này trước đây xảy ra tai nạn, chủ nhà trước đã thắt cổ tự sát ở đây."

Triệu Kiền há hốc miệng: "Tự sát? Còn thắt cổ?" Nói rồi, anh nhìn trần nhà một chút, hơi khó tin, chỉ vào trần nhà hỏi: "Tự sát trong này? Không phải chứ!"

Anh Vương nhún vai, lấy ra điếu thuốc lá, đưa cho anh một điếu, hai người sau khi châm lửa hắn mới hít một hơi dài: "Ôi, thằng nhóc kia tôi cũng từng gặp, người rất nho nhã, nói là muốn thuê một căn nhà ở một mình yên tĩnh luyện thi? Hình như thi nghiên cứu gì gì đó, dù sao tuổi tác không nhỏ còn chưa kết hôn, sau khi sự việc xảy ra cảnh sát kết luận là áp lực học tập quá lớn, mới đóng án..... Kia...." Nói rồi, hắn dùng vẻ mặt nghiền ngẫm nhìn Triệu Kiền: "Cậu còn đồng ý thuê chỗ này không?"

Từng có người tự tử chết.....Triệu Kiền suy tư một chút, bản thân mặc dù nghe chuyện ma lớn lên, nhưng mấy chuyện như vậy một chuyện anh cũng không tin, mà chẳng phải đã nói sao, người trái lại còn kinh khủng hơn cả quỷ, nghĩ thế, cộng thêm ý ý muốn tham chút lợi nhỏ, anh lập tức vỗ đùi: "Mướn! Anh, tôi mướn chỗ này!"

Anh Vương thoáng cái cười đến mang tai: "Được rồi.....Quy củ của chúng tôi ở đây là cọc ba chi một, chúng ta bây giờ về cửa hàng ký hợp đồng?"

Ngày thứ hai Triệu Kiền liền dọn vào khu nhà trọ nhỏ này, hóa ra căn nhà kia của mình đồ đạc cũng không nhiều lắm, anh ném một phần đồ đạc

https://thuviensach.vn

của người vứt bỏ anh, cuối cùng tính được cũng chỉ mười cái rương, cho nên cũng không gọi công ty dọn nhà.

Dọn nhà đúng là việc cần thể lực, khi anh tự mình mang cái rương cuối cùng lên tầng mười bốn, cảm giác thắt lưng già cỗi của mình đều sắp gãy, vừa đi tới cửa lại phát hiện cửa nhà mình khép hờ, có một người đang đứng ngay giữa nhà.

"Này! Cậu là ai!" Triệu Kiền ôm cái rương dè dặt nói, cơ thể còn lui về phía sau một bước, đặt bản thân tại vị trí có tiến có lùi, lúc này mới tỉ mỉ nhìn người xông vào nhà mình kia.

Người này rất trẻ tuổi, dáng vẻ chỉ khoảng 26 tuổi, mặc đồ rất bình thường, lúc này đã là tháng mười một, nhưng cậu ta mặc một cái áo sơ mi chữ T bên trong, bên ngoài chỉ khoác một cái áo vét, dáng dấp rất lanh lợi, lông mày rậm mắt to, đẹp trai mười phần, nếu bảo Triệu Kiền nói ấn tượng đầu tiên về nghề nghiệp của cậu ta, anh nhất định sẽ nói là MC.

"A, anh ở đây chưa đóng cửa." Người thanh niên thoạt nhìn vô cùng nho nhã, khi cười khóe môi còn có lúm đồng tiền như ẩn như hiện, cậu ta nhìn Triệu Kiền, dùng đôi mắt hoài niệm nhìn một vòng căn nhà: "Xin lỗi, đây cũng là nhà tôi, chúng tôi một nhà năm miệng ăn từng sống trong căn nhà này."

Ồ..... Triệu Kiền bình tĩnh lại, đặt rương trong tay xuống đất, không nhịn được tò mò hỏi: "Hóa ra cậu từng ở đây à?"

"Hà, đây đã là chuyện mười mấy năm trước rồi, tôi và cha mẹ mình, còn có hai đứa em gái song sinh của tôi." Người thanh niên nói đến đây dường như có chút thất thần, cuối cùng mới hơi hồi phục lại, ngượng ngùng bật cười: "A, thật ngại quá, anh là khách thuê mới tới đúng không, thật đã quấy rầy rồi, tôi là Từ Hạo Đông, chào anh."

https://thuviensach.vn

"Triệu Kiền." Anh giới thiệu ngắn gọn, cũng học cậu ta nhìn quanh căn nhà: "Ở đây tiền thuê rất rẻ, cho nên tôi mới thuê nó."

Từ Hạo Đông cười cười, đưa tay ra: "Thật ngại quá, đã quấy rầy thời giờ của anh." Nói rồi, cậu ta áy náy bắt tay Triệu Kiền, rời khỏi đó.

Người này, thật thú vị, Triệu Kiền lắc đầu cười, bắt đầu thu dọn đồ đạc của mình.

Đến khi gần mười một giờ anh mới thu dọn xong tất cả mọi thứ của mình, Triệu Kiền mở máy tính ra, bật chút nhạc nhẹ thư giãn tâm tình, quyết định hôm nay không tắm, sáng sớm mai trước khi đi làm sẽ tắm sau.

Căn nhà 38 mét vuông này nhà vệ sinh có chừng 5 mét vuông, cũng không biết chủ nhà trước đó thiết kế thế nào, dù sao bồn rửa mặt làm rất xa xỉ, Triệu kiền mở vòi nước, vốc một bụm nước, vừa định hất nước lên mặt, dư quang lại cảm thấy gương trước mặt dường như phản chiếu, phía sau anh.....

Có có có thứ gì đó vừa xuất hiện trong gương! Dường như là hai cái, hơn nữa là bé gái giống nhau như đúc! Triệu Kiền sợ đến lập tức xoay người lại, thoáng thở phào nhẹ nhỏm, thật là, không có gì cả, có thể là mình quá mệt mỏi? Nhất định là thế.

Triệu Kiền cứ thế tự an ủi mình, dùng khăn lau mặt, trông thấy mình trong gương mệt mỏi mà thở dài, ngày mai còn phải đi làm, mình làm HR(Human Resource)sao có thể trưng ra bộ dáng này, nghĩ thế, anh vỗ vỗ mặt mình, âm thầm cổ vũ tinh thần, liền bò vào trong chăn, tắt đèn ngủ.

Dần dần, Triệu Kiền ngủ say.

Nếu anh tỉnh, sẽ phát hiện, thời điểm đồng hồ điện tử đầu giường chỉ hướng mười hai giờ, trong phòng có một bộ sườn xám màu xanh nhạt ở trước gương say sưa nhảy múa.

https://thuviensach.vn

Vào một giờ, hai bé gái giống nhau như đúc đứng ở cuối giường, khóe miệng đầy máu tươi, nhìn anh không nhúc nhích.

Vào hai giờ, trong nhà vệ sinh bò ra một người toàn thân ướt đẫm.

Vào ba giờ, trong tủ chén nhà bếp nhảy xuống một cánh tay gãy.

Vào bốn giờ, dưới giường bò ra một xác thối.

Vào năm giờ, lại không còn bất kỳ thứ gì xuất hiện nữa, mãi đến tận sáu giờ ——

Lúc này đã đến hừng đông, thỉnh thoảng còn có thể nghe thấy tiếng ô tô chạy vùn vụt qua phố, bên trong căn nhà yên tĩnh, thình lình, trên trần nhà đột nhiên xuất hiện một cụm đen kịt, dần dần tụ lại với nhau, chậm rãi biến thành một bóng đen hình người. Bóng đen chậm rãi nhẹ nhàng tiến về phía giường của Triệu kiền, rất nhanh, liền nhẹ nhàng hạ xuống trên sàn nhà, ngay sau đó, liền nhìn thấy chăn của Triệu Kiền phồng lên một hình dáng, bóng đen kia chậm rãi bò vào trong.....

Triệu Kiền từ từ tỉnh lại, lập tức cảm giác mình bị bóng đè, ý thức thanh tỉnh, cơ thể lại không nhúc nhích được. Anh cảm giác lòng bàn chân mình dường như có thứ gì đó lành lạnh chui vào chăn, nhưng anh lại bất lực, thứ kia động tác bò sát vô cùng thong thả, từng chút từng chút, từng giọt từng giọt, tựa như đang khảo nghiệm tính nhẫn nại của anh.

Đừng đừng đừng mà..... Triệu Kiền cảm giác bóng đen chậm rãi bò đến trước ngực anh, đang từ từ hướng lên, sẽ lập tức leo lên cổ anh..... Lúc này, bóng đen lại dừng động tác, ngoài dự liệu của anh quả thực —— Có một thứ gì đó trơn trợt dính dáp liếm lên ngực anh.

Thứ kia vô cùng lạnh giá, mang theo rất nhiều dịch thể nói không rõ được rốt cuộc là thứ gì, chồng chất liếm lên núm nhỏ bên ngực trái anh.

https://thuviensach.vn

Nó liếm vô cùng tỉ mỉ, Triệu Kiền dưới loại kích thích này núm đã sớm cứng rắn, rất nhanh, nó cũng y như vậy, liếm lên bên kia. Anh bị loại kích thích này trêu chọc rất khó chịu, muốn nhúc nhích cũng không nhúc nhích được, bóng đen hết sức hài lòng với thành quả của mình, cuối cùng còn hung hăng mút một cái, lúc này mới một mạch xuống phía dưới, cách quần lót liếm lên dưa chuột nhỏ của anh.

Loại kích thích nguyên thủy này khiến thằng em của Triệu Kiền rất nhanh ngẩng đầu, dần dần bắt đầu cộm lên quần lót, bóng đen giống như đang ăn kem vậy, từ dưới lên trên, cẩn thận liếm, thậm chí hai "Viên kem đôi" cũng không buông tha, đồng thời một đường hướng về phía sau, chăm sóc đến đóa cúc nhỏ có chút tịch mịch phía sau.

Triệu Kiền tuy không thể động đậy, nhưng may mà cổ họng còn có thể phát ra chút thanh âm, anh cảm giác mình đã bị loại cảm quan này kích thích đầu óc hỗn loạn, chỉ có thể theo thứ lạnh lẽo ướt át kia lướt đi mà rít lên.

Biết anh cũng bắn không được nữa, bóng đen mới dần dần bò xuống, sau khi leo ra ngoài chăn, biến mất trong phòng.

"A.....!" Triệu Kiền hét to một tiếng, nhảy dựng lên, nhìn đồng hồ đeo tay bây giờ mới sáu giờ rưỡi, anh lại nặng nề ngã lại trên giường, trời ạ, vừa nãy mình rốt cuộc đã gặp phải ác mộng gì? Cái kia là gì? Anh từ đáy lòng luôn cảm thấy đây là một cơn ác mộng, nhưng nghĩ tới nghĩ lui cũng không nhớ ra được chút xíu nội dung này.... Hửm? Xảy ra chuyện gì!

Triệu Kiền lúc này mới cảm giác được mình dường như bị bọc trên giường ẩm ướt, anh vừa vén chăn lên nhìn, quần lót của mình đã ướt đẫm cả.....Chẳng lẽ mình đái dầm? Trời ơi! Mình cũng gần 30 rồi còn đái dầm?

Triệu Kiền lập tức đứng dậy, lại cảm giác trong hoa cúc của mình dường như cũng rò rỉ ra thứ gì đó.... OMG! OMG! Anh nhanh chóng cởi quần lót

https://thuviensach.vn

ra, vọt tới nhà vệ sinh hung hăng tắm một hơi, thật ghê tởm, mình vậy mà đái dầm rồi....

Mặc tây trang vào, rồi soi gương một vòng, Triệu Kiền lúc này mới cầm túi công văn ra khỏi nhà, mình làm HR ở một công ty nước ngoài cỡ lớn, mấy năm này trải qua phấn đấu của bản thân, cuối cùng ngồi lên vị trí quản lý nhân sự, tuy rằng lương cũng theo đó tăng gấp bội, nhưng bản thân lại có một nguyên nhân nhất định phải tiết kiệm tiền, do đó bản thân nhất định phải liều mạng kiếm tiền.

Giao thông thành phố vào buổi sáng hỗn loạn không chịu nổi, thật vất vả lết đến công ty, đối diện một người đi tới lại kinh hô lên: "Quản lý Triệu, trên vai anh là cái gì vậy?"

Cái gì? Triệu Kiền cảm giác từ xương cụt vọt lên một luồng khí lạnh, sợ đến vội vàng xem vai mình, nhưng không phát hiện ra vật gì, anh vỗ vỗ tây trang, mỉm cười cau mày: "Trên người anh đâu có gì chứ, Tiểu Kiều?"

Tiểu Kiều đại danh Kiều An, năm nay mới 22 tuổi, vừa tốt nghiệp đại học, làm việc ở bộ phận kinh doanh, chàng trai mặt mũi rất tuấn tú, năng lực xuất chúng, lại rất khôi hài, mỗi ngày đều trang phục giày da tây trang, khiến một đống cô gái trong công ty mê như điếu đổ, đề tài tám chuyện vĩnh viễn là cậu ta.

Nhưng thằng bé này có khuyết điểm duy nhất là có chút mê tín, dù thế nào trên bàn làm việc của cậu ta vĩnh viễn luôn là đủ loại bùa chú. Nói chung là đầy âm u, đồng thời hai người họ một là phòng nhân sự, một là phòng kinh doanh, một là nhân viên, một là quản lý, bắc tám sào tre cũng không dính tới quan hệ gì, cũng chỉ là quen sơ thôi.

Kiều An lại nhíu mày, tận mắt thấy một bàn tay thối rữa sinh giòi từ trên vai Triệu Kiền chậm rãi bò xuống, như sương mù biến mất trong không khí,

https://thuviensach.vn

mới giả vờ áy náy cười cười: "Có thể là em ảo giác, đúng rồi, quản lý Kiều, tổng giám đốc tìm anh đó, anh mau lên lầu tám đi."

Hửm? Nữ ma đầu muốn tìm anh? Triệu Kiều khẽ rên rỉ một tiếng, trời ạ, tìm anh chắc chắn là để nói muốn mở dạ hội gì gì đó, mỗi lần đều phải cùng anh thi nhảy, anh ban đầu vì lấy lòng cô nàng còn cố ý học Lombardy, rốt cuộc mỗi lần công ty có hoạt động, cô ta lại tìm mình, trong lòng lẩm bẩm chửi bới, nhưng anh vẫn giả vờ vô cùng bình tĩnh gật đầu vớiKiều An, rời đi.

Kiều An đưa mắt nhìn anh vào thang máy, vẻ mặt nghiêm trọng, vừa nãy mình chắc chắn không nhìn lầm.

Sắc mặt Triệu Kiều biến thành màu đen, ấn đường hiện lên màu vàng, mà đầu vai bò một cánh tay, điển hình của bị quỷ quấn thân.

Chuyện nữ ma đầu cầm tìm Triệu Kiều rất đơn giản, bởi vì kim ngạch tiêu thụ đột phá một trăm triệu đồng, cho nên cô ta quyết định tối nay toàn bộ nhân viên công ty phải tổ chức liên hoan lớn, bảo anh phụ trách liên hoan tối nay.

Rõ là vừa nhắc tới liền tới, Triệu Kiều trong lòng chửi bới, nhưng ngoài mặt tuyệt đối mang theo nụ cười sáng lạn, cúi đầu khom lưng tỏ vẻ mình nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ, liền lĩnh mệnh mà đi.

Cả ngày Triệu Kiều đều ở đây làm loại công tác đột kích này, gọi điện thoại liên lạc nhà hàng, xác định nhân số tham gia tiệc tối, đích thân chạy đến nhà hàng đặt thực đơn, liên hệ dịch vụ cung cấp thức uống, gần đến giờ tan tầm mới giải quyết xong chuyện này.

Buổi tối tụ họp rất náo nhiệt, Triệu Kiều cùng nữ ma đầu nhảy mở màn lại một lần nữa khơi lên náo động (Cũng không biết mọi người cảm thán vỗ tay là thật lòng hay ứng phó qua loa), ngay sau đó lại bắt đầu một buổi yến tiệc kiểu tây, công tác tại xí nghiệp nước ngoài với nhịp điệu nhanh thế này,

https://thuviensach.vn

rất nhiều người đều học được cách điều chỉnh áp lực, cho nên Triệu Kiền cùng phần lớn nhân viên giống nhau, chè chén thâu đêm, đợi đến khi gần mười một giờ tan cuộc, anh đã xụi lơ như bún, té trên ghế làm thế nào cũng không đỡ dậy nổi.

Mấy cô bé bộ phận nhân sự đưa mắt nhìn nhau, chỉ có thể thỉnh thoảng chọt chọt anh: "Quản lý Triệu.....Anh Triệu.....Anh còn chưa tỉnh sao?"

Triệu Kiền hừ một tiếng, ôm lấy túi công văn của mình, vẫn cứ bất động, lúc nàyKiều Anđã đi tới, nhìn thấyanh say thành bộ dáng như vậy, mỉm cười: "Tôi đưa quản lý Triệu về nhà nhé."

Tất cả các cô gái đều thở phào nhẹ nhõm, đồng thanh nói cảm ơn, liền cùng nhau ríu rít rời khỏi nhà hàng.

Kiều An chào những người này xong, quay đầu lại trông thấy Triệu Kiền vẫn như cũ ôm túi công văn không chịu buông, cười khổ một tiếng, dùng sức đỡ anh dậy: "Quản lý Triệu, em phải đi xem chút, xem anh rốt cuộc đã trêu chọc thứ quỷ gì." Nói xong, cậu ta dùng tay rất tự nhiên vòng qua hông Triệu Kiền, cách quần áo sờ xúc cảm thật không tệ, không có nhiều thịt dư, căng giãn đàn hồi, thoạt nhìn còn có tập thể hình, cũng không biết khi cởi quần áo sẽ thế nào....Phần eo thoạt nhìn rất mềm dẻo, như vậy tư thế trên giường.....Cái nào cũng có thể làm nhỉ?

Kiều An tâm tình có chút nhộn nhạo, nhưng căn cứ mục đích vì Triệu Kiền hàng yêu trừ ma, cậu ta vẫn tẫn chức tẫn trách mà dẫn anh về nhà anh ——

"Quản lý Triệu, rốt cuộc anh ở đâu?"Kiều Anôm lại hông anh, có chút nhọc nhằn, Triệu Kiền híp mắt nhìnhồi lâu, rốt cuộc xác định cánh cửa nhà mình, chỉ một cái: "Đây là tôi mới mướn!"

Thảo nào hôm nay mới nhìn thấy quỷ trên bả vai anh ta, Kiều Anồ một tiếng, tinh mắt trông thấy mặt khe hở giữa mặt sàn và cánh cửa phòng trọ

https://thuviensach.vn

không ngừng cuồn cuộn thấm ra máu màu đỏ sẫm.... Wow, chắc là lệ quỷ, trong lòng cậu ta âm thầm chắc lưỡi hít hà, nhưng vẫn giả vờ như không nhìn thấy, từ trong túi công văn lấy ra chìa khóa, cắm vào.

Trong nháy mắt cắm vào liền nghe "phụt" một tiếng, giống như kim châm vào bong bóng, từ giữa lỗ khóa chảy ra một ít chất lỏng màu xám sềnh sệch tanh nồng,Kiều Anbị mùi xông đến liều mạng lấy tay quạt,thứ này, thoạt nhìn rất giống óc nha, choáng, trong này rốt cuộc có gì chứ?

Ôi.... Quản lý Triệu, nếu không phải tôi quá thiện tâm cứu anh, nói không chừng đêm nay anh sẽ bị đám quỷ này ăn tươi!Kiều Antrong lòng chửi rủa, mặc kệ lỗ khóa vẫn còn đang chảy ra óc, mở cửa ra.

Vừa mở cửa, một luồng khí lạnh phả vào mặt,Kiều Anrùng mình, phóng mắt nhìn lại, đầy phòng đầy tườngđầy đất đều là chất lỏng màu đỏ tươi, tuyệt đối đánh mạnh vào thị giác, trên mặt tường còn dính đủ loại thịt dẹp màu đỏ, cũng không biết là gan hay gì,Kiều Ancảm giác mình có chút buồn nôn, cậu tacẩn thận nhìn một vòng, phát hiện cũng không có sinh vật gì kỳ lạ xuất hiện, liền kéo Triệu Kiền vào trong, dùng chân đóng cửa lại.

Sau khi đặt Triệu Kiền lên giường,Kiều Antốt bụng cởi giày vớ anh ra, lại chạy đến nhà vệ sinh cầm khănmặt thấm ướt, giúp anh lau chùi cơ thể, đến phòng bếp nấu nước nóng, giúp anh uống, thấy anh ngủ say,Kiều Anlúc này mới ngồi bên mép giường anh, nới lỏng cà vạt.

Ừm.... Phải giúp anh ấy thế nào đây?

Kiều An bắt chéo chân, không ngừng đánh giá căn nhà này, để cậu ta đếm một chút, trong căn phòng rốt cuộc có những thứ gì.... Bản thân sinh ra trong thế gia bắt quỷ, đồng thời khi cậu ta còn bé đã có mắt âm dương, cũng không cần sừng tê giác làm thuốc mới có thể nhìn thấy quỷ, cho nên những năm gần đây cậu ta luôn xem bắt quỷ như nghề tay trái.

https://thuviensach.vn

Ừm, lần này sau khi bắt xong, quản lý Triệu như vậy.....ánh mắt Kiều Anthoáng lia đến Triệu Kiền đã bị cậu cởi hết, khóe miệng hơi cong: "Hay dùng cơ thể anh để trả nhé."

Triệu Kiền cái gì cũng không biết vù vù ngủ say.

Vào mười hai giờ, trò hay bắt đầu.

Sườn xám xanh có chút quỷ dị không ai mặc, bắt đầu điên cuồng vặn vẹo giữa không trung, thỉnh thoảng còn bay tới trước mặtKiều Anvà Triệu Kiền, làm ra đủ loại động tác lả lơi đưa tình? Trong lòngKiều Ancười khẩy không ngớt, nhưng giả vờ không phát hiện thấy gì, mở ti vi, lại từ trong ngăn kéo bàntrà tìm ra một cây kéo, giả vờ muốn đi soi gương, bước lên trước thình lình bắt lấy bộ sườn xám kia, hung hăng cắt xé.

Sườn xám anh phát ra tiếng kêu thảm thiết, ở trong tayKiều Anbùng cháy ra một trận u hỏa, liền biến mấtkhông thấy tăm hơi.

Những thứ này hắn cũng lợi hại nhỉ,Kiều Anhài lòng vỗ tay một cái, thấy vết máu trên vách tường căn nhàchỉ giảm bớt một chút, không nhịn được sửng sốt, lẽ nào ở đây.....Còn có những lệ quỷ khác?

Vào một giờ, bên trong căn phòng đột nhiên xuất hiện hai bé gái xinh đẹp, hai bé gái thắt bím rối xinh đẹp, miệng giống như vòi nước không ngừng hộc máu,Kiều Anchép miệng, mỗi tay nắm đầu một cô bé,sau đó mạnh va chạm....

Vết máu trên tường lại giảm bớt một phần, chứng tỏ vẫn còn đồ bẩn.Kiều Ancảm giác mình buồn ngủ đến mímắt trên dưới đều sắp va vào nhau, liền lên giường ôm Triệu Kiền, thuận tiện sờ soạng cả người một lượt, chợp mắt một lát.

Hai giờ, thi thể chết đuối trong nhà tắm thật sự là yếu không ngờ,Kiều Anđặt đầu nó trong bồn cầu xong nóliền dần dần biến thành hư không, xem

https://thuviensach.vn

ra, quỷ chết đuối cũng sợ lần thứ hai bị chết chìm?

Vào ba giờ, nhà bếp phát ra tiếng vang lạch cạch,Kiều Anngáp một cái mang dép lê, híp mắt đi tới nhà bếpliền nhìn thấy cánh tay đứt từng bò trên vai Triệu Kiền kia, lập tức cái gì cũng không nói, đè lại cái tay kia rút dao phay như xắt thức ăn mà hung hăng băm nó thành thịt vụn.

Bốn giờ xác thối bị cậu ta một cước đạp dính tường, cũng không bò dậy nổi nữa.

Căn phòng lần nữa trở lại sạch sẽ có thể nhìn ra dáng dấp của vách tường nền nhà,Kiều An hung hăng rửa taymấy lần, cảm giác mình thật sự buồn ngủ, cho nên năm giờ sau khi không còn ma quỷ xuất hiện nữa liền ngáp một cái lần nữa nhảy lên giường Triệu Kiền, mơ màng ngủ.

Đợi đến khi tỉnh lại lần nữa đã hơn sáu giờ sáng,Kiều Anngáp một cái, dưa nhỏ của bản thân đã sôi nổi hănghái, cậu ta suy nghĩ một chút, vẫn là giơ ma trảo về phía Triệu Kiền còn ngủ say.

Núm nhỏ trên ngực dưới sự vuốt ve của cậu ta lặng lẽ dựng đứng,Kiều Ancởi quần lót anh ra, lót gối dướithắt lưng anh, lật anh lại, hai chân nhấc lên, từ trong tủ lạnh lấy ra một hũ mật ong, móc ra một tảng đều đặn vẽ lên cúc hoa, lại dùng đũa thấm mặt ngoài bôi đều bên trong cúc hoa, ngay sau đó dùng kiểu từ sau lưng, hung hăng tiến vào.

Va chạm tới lui khoảng dưới nghìn cái, Triệu Kiền dưới thân lúc này mới yếu ớt chuyển tỉnh, mê man nhìn bốn phía, vừa định xoay người, lại bịKiều Anbắt lấy eo: "Quản lý Triệu a a a a ưm ưm ưm....." Cậu tacũng không nói lời nào, mà ra sức đong đưa, không ngờ cơ thể Triệu Kiền không nhúc nhích, đầu lại xoay tròn một trăm tám mươi độ, thẳng tắp nhìn về phíaKiều An, miệng đang không ngừngchảy máu, khẽ nói.....

"Xin chào....Tôi là Từ Hạo Đông.....Triệu Kiền, sớm đã bị tôi hút khô rồi....."

https://thuviensach.vn

Khi thi thểKiều Anđược phát hiện, đã là chuyện mười ngày sau, cảnh sát phong tỏa hiện trường, ở dướigiường tìm thấy một cái xác khác —— Là Triệu Kiền.

Triệu Kiền chết khi nào? Rốt cuộc là ai hại anh ta?

Không ai biết được.

https://thuviensach.vn

KHỦNG BỐ CỐ SỰ CHN

Mãi Thố Quân
www.dtv-ebook.com
Quyển 8

Chương 4: Nợ

Số 8 lô 1 tòa nhà A đại viện bộ ngoại giao đường Hồng Tinh, là nhà ma nổi tiếng.

Kỳ thực cũng không tính là nhà ma, chỉ là căn nhà hai phòng ngủ một phòng khách này trong những năm bốn mươi năm mươi xảy ra rất nhiều việc lạ, đương nhiên, có rất nhiều cụ già trong khu đại viện này đều kể nguyên nhân rất đơn giản: Vào khoảng năm 1969, có một nhà ba người ở đây, cha là Tiêu giáo sư dạy tiếng Pháp trường đại học Ngoại Ngữ, mẹ hình như là một người bán hàng ở cao ốc bách hóa, con trai là một học sinh năm hai đại học công nghiệp, cả nhà hòa thuận vui vẻ, mãi đến một ngày hồng vệ binh bắt Tiêu giáo sư đi trước mặt mọi người.....

Nghe nói Tiêu giáo sư bị đám hồng vệ binh chỉ mới mười ba mười bốn tuổi kia hành hạ suốt 5 ngày, ngay cả dưa chuột nhỏ trên người đều bị chặt xuống, chống đỡ chưa đến một ngày một đêm liền vì xuất huyết nhiều mà mất mạng, cũng chính ngày đó, người mẹ và đứa con trai cũng bị ngộ độc khí ga trong nhà, cùng nhau chết cả.

Về sau, đại viện bộ ngoại giao thường xuất hiện đủ loại chuyện không giải thích được, tỷ như trong viện vừa có đứa trẻ ra đời mỗi đêm đúng mười hai giờ sẽ khóc; Ban ngày kinh khủng nhất, có người trông thấy rèm cửa nhà này mặc dù treo, nhưng luôn có thể trông thấy phía sau màn có một bóng đen đứng thẳng tắp nơi đó, ban ngày cũng có thể cảm giác da đầu ngứa ran; Trong viện thậm chí không hề có mèo hoang chó hoang, mùa hè ngay cả tiếng ve cũng không nghe được, thật kinh khủng tột cùng.

https://thuviensach.vn

Sau đó đến khoảng sau năm 1985, nhà này đã bỏ trống gần hai mươi năm rốt cuộc có người vào ở, nam chủ nhân tên là Mạnh Giang, là một nhân viên công tác ở đại sứ quán của tiểu quốc châu Phi, sắp phải kết hôn, đơn vị liền phân nhà này cho hắn, nhưng kết hôn chưa được mấy ngày, hai người liền hoàn toàn mất liên lạc.

Mới đầu mọi người cũng không chú ý, đợi đến khi từ khe hở của cửa nhà phát ra từng đợt mùi tanh tưởi khiến người của cả tòa nhà đều chịu không nổi nữa, mọi người mới đưa cảnh sát tới phá cửa vào.

Thời điểm vừa mở cửa tất cả mọi người đều bị ruồi nhặng trong nhà dọa sợ, rất nhanh, cảnh sát ở trong phòng ngủ tìm thấy hai người đã sớm thối rữa từ lâu, đôi vợ chồng mới cưới này đều trần truồng mà chết, đã lộ cho tất cả mọi người ở đó thấy, tư thế lúc chết hắn đang tiến hành chuyện phòng the, vợ hai chân giang rộng, vẻ mặt đau đớn, môi rất dày lật ra ngoài, há to miệng lộ ra lưỡi cứng trắng, rất nhiều giòi bò ra bò vào trong miệng cô ta, thật là buồn nôn; khuôn mặt ông chồng chôn giữa háng vợ, đám cảnh sát mới đầu xem thường, còn giễu cợt, đợi đến khi tách hai cái xác ra, mỗi người đều cứng họng, cũng nói không nên lời.

Người chồng cùng cô vợ căn bản tách không ra, đợi đến khi bốn hình cảnh cùng dùng sức mới rút được người chồng ra -- lúc này mọi người nhìn thấy, mũi của người chồng dường như thoáng cái biến thành "dưa chuột nhỏ", vừa to vừa dài, ước chừng ba mươi centimet, đường kính to đến năm centimet, dưa chuột nhỏ xâm nhập đến giữa "U cảnh" của cô vợ, thời điểm rút ra còn phát lên một tiếng phụt, ngay sau đó từ trong âm hộ của cô vợ phun ra một luồng dịch thể trắng sữa tanh tưởi, có một hình cảnh còn nôn cả ra ngoài, dọa mọi người sợ hãi.

Pháp y cuối cùng kiên định, người chồng là do bài tiết quá nhiều hormon tuyến thượng thận, sợ mà chết; Còn cô vợ là vì dưa chuột nhỏ quá dài, cứng rắn đâm nát tử cung, xuất huyết trong mà chết....

https://thuviensach.vn

Lãnh đạo sau khi biết chuyện này lập tức phong tỏa tin tức, đồng thời báo lên lãnh đạo của lãnh đạo, cuối cùng căn nhà này lại tiếp tục bỏ trống, mãi đến năm 2013, cũng chính hôm nay câu chuyện mới bắt đầu.....

【 Tịch mịch tiểu 0 cầu pháo 】

Hoàng Văn sau khi mở trang web I, đầu tiên vào bài post trả lời đem bài post của mình đẩy lên, lại cởi áo ra mở camera bày ra vài tư thế gợi cảm lả lơi, chụp xong tải lên web, đồng thời ghi chú trên bài post: Đệ đệ muốn tìm đại ca ca, chỉ cầu 419, chỉ cầu một pháo, nhớ nha ~ là "Đại" ca ca nha ~

Sau khi để lại phương thức liên lạc, liền đăng bài post lên, chưa đầy hai phút, có người add hắn, Hoàng Văn vừa nhìn, là một nam giới tên "Sương Thiên", trong tài liệu chỉ cho thấy tuổi tác, 53 tuổi....

Éc, đây là đại thúc? Hoàng Văn chép chép miệng, vẫn không cam lòng mà add gã, dù sao chỉ cầu một pháo, nói không chừng còn có thể chia tiền thuê phòng đây, rất nhanh, nam giới tên Sương Thiên này gửi QQ gợi ý: Chiều nay 5 giờ gặp mặt ở quán cà phê XX, tôi mời.

Éc.... Vốn còn đang suy nghĩ làm sao từ chối gã, không ngờ người này dứt khoát như vậy đã nói muốn mời khách, Hoàng Văn suy nghĩ vòng vo một hồi, cuối cùng đánh ra một chữ "được."

Năm giờ chiều ngày thứ hai đúng hẹn đến quán cà phê, Hoàng Văn đã nhìn thấy một người đàn ông rất trẻ tuổi đang ngồi ở vị trí hai người đã bàn bạc, thờ ơ dùng thìa khuấy cà phê trong tách, Hoàng Văn hơi bước nhanh về phía trước, đưa tay ra: "Xin chào, tôi là "Tịch mịch xuân thiên mỹ nam", anh là Sương Thiên?"

Người đàn ông lúc thấy hắn tới liền đưa mắt nhìn về phía hắn, đứng lên lễ độ bắt tay, tay của anh chàng bảo dưỡng vô cùng tốt, da trơn bóng nhẵn nhụi, ngón tay dài nhỏ, nhưng tay vô cùng lạnh giá, trong nháy mắt bắt tay

https://thuviensach.vn

đó cả người Hoàng Văn run một cái, người đàn ông khẽ mỉm cười: "Xin chào, tôi chính là Sương Thiên, song tên thật của tôi là Tiêu Kỳ Mặc."

Tiêu Kỳ Mặc là một người đàn ông cực kỳ anh tuấn, mày kiếm mắt sáng, đôi mắt lạnh nhạt kia dường như vĩnh viễn đều tản ra khí tức ưu thương, ăn mặc cũng rất mộc mạc, chỉ một bộ quần áo thể thao, thoạt nhìn chỉ chừng hai mươi, trắng trẻo sạch sẽ, vậy mà trên mạng nói 53 tuổi, Hoàng Văn thoáng cái cảm giác hoa cúc âm ỉ ngứa, nhưng vô cùng đáng tiếc là, trán cùng chóp mũi anh ta dường như có ít bớt màu tím đỏ, hoàn toàn phá hư mỹ cảm.

Hoàng Văn vốn mang theo thái độ qua loa mà tới, không ngờ vậy mà lại đụng phải anh đẹp trai, liền lập tức nhiệt tình hẳn, Tiêu Kỳ Mặc cũng không nói chuyện nhiều, nhưng thời điểm vừa nhắc tới mướn phòng lại rất ngượng ngùng, ấp a ấp úng hồi lâu, mới có chút khó khăn nói: "Kỳ thực....Tôi là muốn cậu giúp tôi một chuyện."

Giúp? Hoàng Văn cười đến đặc biệt xán lạn, "Có việc gì cần giúp, tôi có thể giúp khẳng định sẽ giúp."

Tiêu Kỳ Mặc thở dài một tiếng, trong thần sắc mang theo chút mờ mịt, ánh mắt lướt qua Hoàng Văn, nhìn thẳng về phía xa xa: "Mấy ngày trước, tôi đã nói thật với người nhà tôi là đồng tính luyến."

Hửm? Hoàng Văn bừng tỉnh ngộ, gật đầu một cái, nét mặt mang theo vẻ khâm phục: "Cậu dám công khai tuyên bố công khai?"

Tiêu Kỳ Mặc khó xử cười: "Tôi.... Ha ha, nói thế nào nhỉ, tôi thực ra cũng không biết mình thích nam hay nữ, song tôi cho rằng tôi không hề thích cô gái kia, cả đêm khóc sướt mướt, nói mệnh khổ gì gì đó, tôi cảm thấy vẫn là nam....ờm....Nam khiến tôi dễ chịu hơn chút."

Trong lòng Hoàng Văn ha ha cười, em trai này vẫn còn rất đơn thuần đây, liền hỏi: "Vậy.....Cậu muốn tôi giúp gì?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Kỳ Mặc thở dài một cái: "Người nhà tôi muốn gặp bạn trai của tôi... " Thấy mặt Hoàng Văn có chút do dự, lập tức giải thích: "Chủ yếu là cha tôi không tin, chỉ cần cho ông ấy nhìn một chút, cậu yên tâm, ông ấy là giáo sư đại học, tuyệt đối sẽ không làm chuyện đánh người."

"Việc này...." Hoàng Văn quả thật có chút do dự, bản thân vốn muốn tìm người gỡ ngứa, bây giờ sắp biến thành Lôi Phong giúp người làm niềm vui rồi, quả thật có chút trái với dự tính ban đầu, hắn lén quan sát Tiêu Kỳ Mặc, suy nghĩ một chút, sảng khoái đáp ứng: "Được! Tôi có thể giúp cậu chuyện này."

Tiêu Kỳ Mặc thở phào, toét miệng cười lớn: "Cám ơn cậu."

Tiêu Kỳ Mặc cuối cùng tới lúc tính tiền lấy ra hai tờ trăm đồng lớn, liền đưa Hoàng Văn lên xe buýt, còn chưa đi được một trạm, Hoàng Văn sờ sờ trên người mình thoáng cái quát to: "Bác tài dừng xe dừng xe!" Nói rồi, liền gấp rút nói với Tiêu Kỳ Mặc: "A, điện thoại di động của tôi để quên ở quán cà phê rồi, tôi phải về lấy."

Tiêu Kỳ Mặc hơi nhíu mày, cuối cùng khẽ thở dài: "Được, tôi đi chung với cậu."

Hoàng Văn lo lắng không yên trở lại quán, liền nghe chỗ quầy bar dường như ông chủ đang tức giận mắng nhân viên thu ngân: "Mắt cậu là lỗ thông hơi sao! Đây là tiền âm phủ trắng lóa cậu cũng có thể thu vào được! Rốt cuộc là ai đưa tiền âm phủ cậu có nhớ không?"

Nhân viên thu ngân dường như còn đặc biệt oan ức: "Tôi.... Tôi không biết gì cả mà....Tôi nhớ, tôi thu, đều là nhân dân tệ mà..."

Hoàng Văn lo lắng điện thoại của mình, không quan tâm đến những loại chuyện này, cũng không để ý, vội vàng cầm điện thoại di động trên bàn lên, xoay người rời khỏi quán cà phê, Tiêu Kỳ Mặc lúc này đang đứng ở ngoài

https://thuviensach.vn

tiệm, thấy hắn đi ra còn có chút kinh ngạc: "Tôi nghĩ cậu hối hận rồi, muốn lén trốn từ cửa sau đấy."

Hoàng Văn phụt cười, tự nhiên khoác lên cánh tay gã, ném một ánh mắt quyến rũ, dễ thương hồn nhiên vốn có: "Đi thôi."

"Cám ơn cậu." Tiêu Kỳ Mặc kéo hắn, lần nữa lên xe buýt.

Hoàng Văn cảm giác ở cùng Tiêu Kỳ Mặc rất vui vẻ, Tiêu Kỳ Mặc dù có chút mặt than và ưu thương, nhưng tính tình vô cùng dí dỏm, thích kể nhiều loại chuyện ma hài hước, nghe Hoàng Văn thường cất tiếng cười to, chỉ chốc lát sau hai người liền tìm được nhà của Tiêu Kỳ Mặc, lúc này ý chí của gã mới tiêu tan trầm xuống: "Ba tôi, ông ấy chắc chắn là người tốt, rất giỏi giang, nhưng trước đây bị chịu khổ lớn, cho nên tôi và mẹ đều không muốn trái lời ông, mẹ tôi nói coi như là trả nợ, có yêu cầu gì tận lực thỏa mãn ông."

Thật là một đứa trẻ hiếu thảo, Hoàng Văn thở dài, liền đổi đề tài.

Rất nhanh, xe buýt liền đến đường Hồng Tinh, Hoàng Văn thế mới biết Tiêu Kỳ Mặc vậy mà lại ở ngay đại viện của bộ ngoại giao, theo gã đi tới số 8 lô 1, Tiêu Kỳ Mặc liền tay đẩy cửa nhà ra -- Cái này....

Hoàng Văn có chút kinh ngạc, bên trong nhà lại không hề có chút gia cụ nào, nhưng bên ngoài tối tăm rơi xuống một lớp đất thật dày, hắn lập tức phản ứng kịp, vừa định quay đầu bỏ chạy, thế nhưng cửa chính lại như vật sống "cạch" một cái đóng lại.

Hoàng Văn theo quán tính lập tức đụng ngã trên cửa, đợi đến khi vội vội vàng vàng quay đầu lại mới phát hiện trong tay Tiêu Kỳ Mặc cầm một con dao nhỏ bén nhọn, đang từng bước một đi về phía hắn....Hắn cảm giác cơ thể mình đã không thể cử động nữa, chỉ có thể mặc cho Tiêu Kỳ Mặc từng chút từng chút gạt quần của hắn, cởi bỏ quần lót hắn, tay phải lạnh lẽo cầm dưa chuột nhỏ của hắn, sau đó gã giơ tay trái lên, nặng nề chém xuống.

https://thuviensach.vn

"A!" Hoàng Văn phát ra tiếng thét thảm thiết, ngay sau đó không còn âm thanh nào nữa.

Rạng sáng ngày thứ hai, trong đại viện bộ ngoại giao cụ ông cụ bà tập thể dục buổi sáng phát hiện thi thể của Hoàng Văn. Lúc này Hoàng Văn bị vứt trong thùng rác, phần háng có một lỗ thủng to, máu tươi vẫn đang không ngừng phun ra, thật là dọa sợ một đám cụ ông cụ bà, vội vàng báo cảnh sát, không ngờ cảnh sát cái gì cũng không điều tra ra được, nhất thời lòng người bàng hoàng.

Song đại viện bộ ngoại giao xảy ra chuyện kỳ dị cũng không phải lần một lần hai, cho nên chưa đến một tuần lời đồn đại đã lắng xuống, chẳng qua trong viện trưng bày nào bát quái đồ, nào vật trừ tà càng nhiều.

Mà trong nhà Hoàng Văn càng loạn thành một nùi, cha mẹ khóc lóc rên rỉ, chung quy không tin con trai nhà mình chết như vậy. Anh trai học tiến sĩ ở tận Hoa Kỳ xa xôi Hoàng Viêm cũng về đến nhà, giúp cha mẹ lo hậu sự cho em trai.

Trong nhà họ Hoàng tương đối phức tạp, tình cảm đời trước rối rắm tạm thời không đề cập tới, dù sao mẹ ruột của Hoàng Viêm mất sớm, mẹ kế lại sinh cho anh ta một cậu em, hai người từ nhỏ lớn lên cùng nhau, cảm tình cũng rất tốt, em trai bị chết không rõ ràng, anh ta đành phải cắt ngang học nghiệp của mình trước, cắn răng xử lý vụ án của Hoàng Văn.

Giám định pháp y, Hoàng Văn tuy dương vật bị cắt bởi vũ khí cùn, hai tinh hoàn cũng không cánh mà bay, giống như bị người ta bứt ra vậy, nhưng nguyên nhân chết thật sự là do bài tiết quá nhiều hormon tuyến thượng thận, hắn là bị hù chết tươi, trong lúc nhất thời phía cảnh sát cũng không có bất kỳ manh mối gì, không có nhân chứng, không tìm thấy hung khí hành hung, đồng thời địa điểm phát hiện thi thể cũng không phải nơi xảy ra vụ án, mỗi lần tiếp đón Hoàng Viêm đều có thể làm đội trưởng tổ trọng án Trương Lệ Chí buồn đến rơi vài cọng tóc, chỉ có thể thật lòng an ủi: Sẽ phá án.

https://thuviensach.vn

Mấy cụ già đại viện bộ ngoại giao đều bết nguyên nhân, nhưng không ai chịu nói tất cả đều là do lệ quỷ làm, cho nên qua mười ngày ròng rã, cũng không có bất kỳ manh mối nào, cảnh sát phái mười mấy người điều tra theo dõi, lại chỉ có thể nhìn thấy Hoàng Văn trước sau đều đi một mình, một mình ở quán cà phê, một mình lên xe buýt, một mình đi vào đại viện bộ ngoại giao, nhưng dường như trong miệng lẩm bẩm gì đó, không ngừng nghiêng đầu nói chuyện với không khí.....

Đám cảnh sát điều tra băng ghi hình ngơ ngác nhìn nhau, chẳng lẽ đây là gặp quỷ? Trong lúc nhất thời ai cũng không có manh mối, vụ án lại bị làm lỡ vài ngày, cả phó cục trưởng sở cảnh sát tỉnh Bách Lý Đan Oánh, cũng đích thân gọi tới hỏi thăm.

Hơn nữa phía Hoàng Viêm, nếu cảnh sát không tra được, vậy tự mình động thủ. Anh ở Hoa Kỳ học về máy tính, chuyên tấn công mạng thông tin an toàn, có thể so với hacker.

Anh sau khi mở máy tính Hoàng Văn đã dùng lúc còn sống, nhanh chóng phát hiện dấu vết -- Cùng ngày Hoàng Văn chết, từng có một gã bạn trên mạng tên "Sương Thiên" hẹn gặp mặt ở một quán cà phê trên đường XX. Đồng thời thằng nhóc Hoàng Văn này từng ở trên web I đăng bài tìm tình một đêm 419....

Thằng nhóc này! Vậy mà lại là cong! Hoàng Viêm tra đến đây hung hăng đập bàn, vừa nhìn như thế, là có thể liên hệ với đầu mối bên trong.....Gã tên Sương Thiên này nhất định là bạn tình Hoàng Văn gặp lúc còn sống.

Sương Thiên.....Hoàng Viêm muốn cầm điện thoại báo cảnh sát, nhưng suy nghĩ lại, cuối cùng bỏ qua ý định này, ngược lại mở máy tính của mình, lần nữa tạo một nickname "Thịt bò đậu nành", ở trang web I bắt chước đăng bài vào 【 Tịch mịch tiểu 0 cầu pháo 】.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, Sương Thiên liền tới xin kết bạn với anh, Hoàng Viêm cảm giác tay mình đều đang run rẩy, add gã vào.

Sương Thiên: Xin chào.

Thịt bò đậu nành: Xin chào, anh muốn chơi 419 sao?

Sương Thiên: Đúng vậy.

Sương Thiên: Năm giờ chiều nay chúng ta gặp nhau ở quán cà phê XX nhé.

Sau khi nói xong câu đó, hình đại diện của Sương Thiên biến thành màu xám, thì ra đã thoát khỏi mạng, Hoàng Viêm cảm thấy người này có chút quái lạ, anh kiên nhẫn hỏi: "Anh thật sự quyết định 419? Anh ngay cả hình của tôi cũng chưa từng thấy qua đã quyết định 419?"

Sương Thiên nhanh chóng gửi lại một biểu cảm "đổ mồ hôi": Tôi vừa ngay phía sau cậu, dáng dấp cậu không tệ, phù hợp với khẩu vị của tôi.

Hoàng Viêm trông thấy những lời này sau gáy lập tức tê dại, anh theo phản xạ xoay đầu qua nhưng cũng không phát hiện gì, dường như người tên Sương Thiên này vừa vặn ngay phía sau mình, vội vàng gửi tới một vẻ mặt "cười ha ha", lại hỏi: Vậy mặt mũi anh thế nào, cho tôi xem chút nhé?

Rất nhanh, Sương Thiên đã gửi hình của mình đến, trong tấm hình này hẳn là Sương Thiên chụp chân dung, bên trong là một chàng trai rất trẻ tuổi, khoảng chừng hơn 20, dáng dấp anh tuấn tiêu sái, chẳng qua bức hình này thoạt nhìn có chút lâu đời rồi, ảnh trắng đen, người trong hình mặt xoay 45 độ, ngay cả ống kính cũng không nhìn vào, quần áo trên người chắc hẳn là loại đồng phục màu đen hoặc xanh nhạt, ước chừng như người thời thập niên 70? Hoàng Viêm chép miệng, đây là đang chơi trò xuyên qua niên đại sao, anh nghiêm mặt, tiếp tục hỏi: Đây là anh thật sao?

https://thuviensach.vn

Sương Thiên nhanh chóng trả lời: Có phải tôi hay không ngày mai gặp cậu sẽ biết.

Sau khi nói xong những lời này, anh ta không còn trả lời thêm gì nữa.

Cá lớn đã mắc câu, trong lòng Hoàng Viêm đắc ý, nhưng vẫn cẩn thận báo cáo sự tình cho cảnh sát, sau khi bị đại đội trưởng Trương Lệ Chí hung hăng phê bình một trận, cuối cùng đồng ý cách làm mạo hiểm của anh.

Rạng sáng ngày thứ hai, cảnh sát Trương Lệ Chí liền phái một nữ hình cảnh tên A Tuyết thủ hạ của ông trợ giúp mình, hai người đem nào là máy nghe lén, máy theo dõi gì gì đeo hết vào quần áo anh, đợi đến chiều khi chạy tới quán cà phê, thanh niên trong hình kia đã ngồi ở chỗ trống cạnh tủ kính, trong tay cầm một cái thìa, đang thờ ơ khuấy cà phê trong ly.

Thấy Hoàng Viêm đi nhanh tới, gã đứng lên, đưa tay ra với Hoàng Viêm: "Xin chào, tôi tên là Tiêu Kỳ Mặc."

Tiêu Kỳ Mặc thật vóc người dễ nhìn hơn so với trong hình một chút, có điều trán và chóp mũi gã có nhiều dấu đỏ hơn trong hình, có thể là vì lúc này gã đang khẽ cười, vẻ mặt đạm bạc, Hoàng Viêm tuy bị lòng bàn tay lạnh như băng của gã kích thích, nhưng vẫn nắm tay gã, vớ đại một cái tên: "Xin chào, tôi tên là Ôn Viêm."

Sau khi hai người ngồi xuống, Hoàng Viêm đi thẳng vào vấn đề: "Chúng ta bây giờ....Liền mướn phòng nhé?"

Sắc mặt của Tiêu Kỳ Mặc biến đổi, nhưng cuối cùng bất đắc dĩ cười, vươn tay ra làm tư thế mời: "Không, không được, tôi nghĩ, hôm nay anh có thể trò chuyện với tôi không?"

"Này này này....Hoàng Viêm, cậu nghe thấy không?" Vốn máy nghe lén đã đặt xong bấy giờ phát ra âm thanh ồn ào kỳ dị, nữ hình cảnh A Tuyết

https://thuviensach.vn

trốn trong xe lo lắng dùng micro kêu, vội vàng xin chỉ thị của Trương Lệ Chí bên cạnh: "Đội trưởng! Máy nghe lén mất tác dụng rồi!"

******

"Cám ơn anh có thể hiểu được tôi." Tiêu Kỳ Mặc cười có chút kỳ dị, trong đôi mắt xinh đẹp của gã mang theo chút sương mù: "Ba tôi là một người vô cùng cổ quái, tôi có chút không chịu nổi." Nói rồi, gã nói tiếp: "Từ khi ông ấy....Sau đó, tính tình ông ấy liền trở nên càng ngày càng tệ, mỗi ngày đều đánh chửi tôi và mẹ, đã mấy năm rồi.... Ngày nào cũng vậy."

Hoàng Viêm vốn định rời đi, nhưng thấy đôi mắt khẩn cầu kia của Tiêu Kỳ Mặc thì chỗ nào đó trong lòng lại lập tức mềm xuống, anh hô một tiếng: "Trời ạ, bạo lực gia đình ở nước ngoài là phạm pháp."

"Mẹ của tôi lần nào cũng nói, ba con đã chết, nhường nhịn chút, ông ấy muốn gì con cứ cho ông ấy cái đó, chớ tức giận với cha con, ông ấy đã chịu quá nhiều khổ sở.... " Giọng Tiêu Kỳ Mặc rất thấp rất thấp, thấp đủ cho Hoàng Viêm có chút nghe không rõ, anh cảm giác chàng trai trước mặt này chẳng qua muốn tìm người kể khổ mà thôi, liền vỗ vai gã: "Không sao, hết thảy đều sẽ khá hơn."

"Cảm ơn." Gã gật đầu, ngay sau đó, trên nét mặt lại mang theo chút lúng túng: "Đêm qua, chúng tôi lại cãi nhau."

Éc, Hoàng Viêm kỳ thực có chút sốt ruột, cảm giác chàng sinh viên hai mươi mấy tuổi đang ngồi trước mặt này không phải là rầu rĩ chuyện tình cảm trai gái mà là tranh chấp gia đình, anh không khỏi có chút ngồi không yên, mãi đến khi Tiêu Kỳ Mặc đổi đề tài: ".... Sau đó tôi liền nói cho ông ấy biết tôi đã công khai rồi."

Cái gì.... Đứa nhỏ này to gan như vậy! Hoàng Viêm nghe mà trợn mắt há hốc mồm, Tiêu Kỳ Mặc trầm ngâm hồi lâu, lấy hết dũng khí: "Ba tôi không tin, ông bảo tôi mang người về xem mặt, anh...." Nói rồi, gã khẽ cắn môi:

https://thuviensach.vn

"Tôi xin thề, tôi nói thật, tôi tuyệt đối sẽ không tổn thương anh, anh có thể đóng vai bạn trai của tôi một lần không!"

Sấm vang chớp giật! Hoàng Viêm vừa định từ chối, bàn tay lạnh như băng của Tiêu Kỳ Mặc lại một lần nữa nắm lấy tay anh, trong giọng nói mang theo lạnh lẽo không cho phép nghi ngờ: "Nếu anh đồng ý giả làm bạn trai tôi, tôi sẽ nói cho anh biết chuyện của em trai anh."

Con ngươi của Hoàng Viêm đột nhiên co rút lại -- Em trai Hoàng Văn! Gã vậy mà biết em trai Hoàng Văn, Hoàng Viêm cảm giác tóc gáy mình đều dựng đứng, lập tức đứng lên, ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía chiếc xe cảnh sát ngồi ngoài cửa sổ: "Cậu....Cậu làm sao biết chuyện em trai tôi!"

Tiêu Kỳ Mặc lạnh lùng cười: "Đuổi kịp tôi thì sẽ biết."

Tốc độ bước đi của gã cực nhanh, Hoàng Viêm vốn định báo cáo chuyện này cho cảnh sát, nhưng không thể chậm một giây, bản thân chỉ có thể đánh liều đi theo Tiêu Kỳ Mặc một mạch đến đại viện bộ ngoại giao -- Anh cũng chỉ có thể cầu khẩn cảnh sát sẽ đi theo phía sau anh...

Tiêu Kỳ Mặc rất nhanh đã đưa anh đến một căn nhà, dùng chìa khóa mở cửa, rất nhanh, một phụ nữ trung niên rất bình thường mang tạp dề ló đầu ra: "A Mặc.... Đã về rồi à? Á?"

Tiêu Kỳ Mặc nhàn nhạt "ừm" một tiếng, kéo Hoàng Viêm sang trong khi nói chuyện, cuối cùng mang theo chút cảm giác tức giận: "Mẹ! Đây là bạn trai con!"

"Á?" Mẹ Tiêu bị dọa đến nỗi sắc mặt trở nên trắng bệch, lập tức nhảy dựng lên đẩy người ra, nhỏ giọng nói: "Đừng để ba con nghe thấy!" Câu này còn chưa nói hết, một cái đầu từ trong cửa ló ra, nhìn người nọ nho nhã, tóc hoa râm, thoạt nhìn như một phần tử trí thức, giọng nói vô cùng bình ổn: "Con trai, con đã về.... Phía sau là người sống!?"

https://thuviensach.vn

Lẽ nào tôi là người chết? Hoàng Viêm cảm giác mồ hôi lạnh đều tuôn ra, vội vàng pha trò: "Haha....Không quấy rầy mọi người nữa, tôi đi trước, tạm biệt cô chú!

Tiêu Kỳ Mặc kéo anh lại, giọng nói mang theo tiếng gầm gừ: "Ba, ba nhìn đi, đây chính là người con thích! Sau này đừng bảo con cắt JJ nữa!" Những lời này nói vô cùng kinh dị -- Hoàng Viêm cảm giác chuyện này có chút mất khống chế rồi -- Bởi vì khi Tiêu Kỳ Mặc nói xong câu đó, gã đã kéo Hoàng Viêm qua, hung hăng hôn xuống.

(Tiêu: JJ là cái ấy ấy đó =..=)

Hoàng Viêm bị Tiêu Kỳ Mặc cứng rắn đặt lên góc tường, tứ chi cũng bị gã kềm lại không thể động đậy, nụ hôn của gã vô cùng đặc biệt, gã cũng không cường thế cạy lưỡi anh ra, mà dùng đầu lưỡi lạnh buốt từng chút từng chút liếm liếm vành môi Hoàng Viêm.

"Ta đang nhìn cái gì đây?" Ba Tiêu kinh ngạc cằm cũng rớt xuống, là cằm rớt xuống thật, máu thịt lẫn lộn, ngờ ngợ có thể trông thấy khí quản màu xám trắng, Hoàng Viêm bị dọa ô ô kêu, lại bị một câu "Chuyên tâm chút" của Tiêu Kỳ Mặc ngăn chặn tất cả, mẹ Tiêu vội vàng chạy tới nhặt cằm lên giúp ba Tiêu ấn vào, cũng bưng kín tim ông: "Hít sâu hít sâu hít sâu."

Ba Tiêu hít sâu mấy hơi, mới giơ tay lên đỡ cằm mình, dùng bàn tay run rẩy chỉ vào hai người Tiêu Kỳ Mặc: "Được rồi được rồi, tách ra cả đi, con và mẹ, khách tới nhà, trong bếp còn có mấy cây JJ, xào lên làm vài món thức ăn, chiêu đãi khách."

"Được được được, em đi làm cơm." Mẹ Tiêu thấy ba Tiêu ra lệnh như vậy, vội vàng dùng tay chùi chùi tạp dề, cuống quít chạy vào bếp, Tiêu Kỳ Mặc sạch sẽ lưu loát buông Hoàng Viêm ra, lại kéo anh đến một cái ghế salon lỗi thời, lúc này hai chân bắt chéo khí định thần nhàn ngồi đó, Hoàng

https://thuviensach.vn

Viêm bị dọa đến kinh hãi run rẩy, vội vàng nhỏ giọng hỏi: "Cậu có thể nói cho tôi biết em trai tôi....?"

"Một lời khó nói hết." Tiêu Kỳ Mặc im lặng hồi lâu, cuối cùng nói ra những lời này, Hoàng Viêm cảm thấy càng ngày càng bất an, lại nghĩ tới một biện pháp chạy trốn khác: "Việc này....Cậu thấy tôi cũng lỗ mãng, không mang theo chút quà cho cô chú, tôi đi mua ít chuối tiêu nhé?"

Tiêu Kỳ Mặc ngoẹo đầu nhìn anh chốc lát, đôi mắt sáng rực lóe lên, đột nhiên nở nụ cười: "Tôi biết anh sợ, nhưng yên tâm, tôi sẽ không làm hại anh."

Thật là đám giặc! Hoàng Viêm cảm giác tim mình thật lạnh thật lạnh, vội vàng khẩn trương kéo cửa chính muốn đi. Cánh cửa kia tựa như có sinh mệnh vậy, bịch một tiếng tự đóng lại, láng máng còn có thể nghe thấy tiếng gầm gừ nào đó không phải của con người, cậu bị dọa đến gáy tê dại, tứ chi đều có chút khó khống chế.

Sau khi Hoàng Viêm ra cửa, cảm giác chân mình đều mềm đến không nghe sai bảo, anh nhanh chóng chạy xuống lầu, bây giờ phải cách gia đình ba người kỳ dị này càng xa càng tốt, nhưng trên người mình mang thiết bị định vị GPS, bản thân hắn vẫn được cảnh sát bảo vệ nhỉ? Nhưng lúc ở quán cà phê không hề nghe thấy tiếng của họ, thật là....

Hoàng Viêm xoa máy nghe lén mềm giấu trong tai, máy nghe lén này là nhận tín hiệu một chiều, cho nên bây giờ cũng không có cách nào liên lạc, thật là....Anh bước chậm lại, từ chỗ mình xuống ít nhất có bảy tám tầng, người của Tiêu gia hẳn không đuổi kịp, mình vẫn nên tranh thủ gọi điện thoại báo cho Trương đội trưởng.

Nghĩ vậy, anh nhanh chóng bấm số điện thoại của đội trưởng Trương Lệ Chí, không ngờ điện thoại rất nhanh tiếp nối: "Nhanh như vậy đã mua trái cây về rồi?" Đây là giọng của Tiêu Kỳ Mặc! Hoàng Viêm sợ đến run rẩy,

https://thuviensach.vn

iphone 5 mới mua cũng bị ném trên mặt đất, màn hình điện thoại di động vẫn chưa bể, chỉ có điều camera phía sau đã bị bể, anh sợ đến nỗi không dám nhặt điện thoại lên, vội vàng xuống lầu dưới, lúc này mới nghĩ đến tầm quan trọng của điện thoại di động, lại lần nữa lên lầu nhặt điện thoại.

Thật kỳ lạ....Vì sao gọi điện cho đội trưởng Trương mà Tiêu Kỳ Mặc lại nghe máy? Lẽ nào họ ở cùng nhau? Sao có thể? Trong lòng Hoàng Viêm nghĩ tới đủ mọi loại khả năng, nhưng tất cả đều phủ định, nghĩ thế, anh từng bước một xuống lầu, may mắn điện thoại di động cũng không bị hỏng, chẳng qua sau khi mở ra lại thì đã mất sóng.

Hoàng Viêm che đậy bất an trong lòng, vẫn từng bước một nhanh chóng xuống lầu.... Chờ chút! Anh nhớ rõ ràng Tiêu gia ở lầu ba, nhưng mình....!

Hoàng Viêm cảm giác tất cả lông trên người mình đều dựng đứng, chẳng lẽ mình đụng phải....Cái gì sao? Anh cũng chưa từ bỏ ý định, lại xuống hai tầng nữa, phát hiện phong cảnh ngoài cửa sổ như cũ, lẽ nào đây là quỷ xây tường? Anh suy nghĩ một chút, từ ví tiền trong túi quần lấy ra thẻ ưu đãi của cửa hàng mình đã không dùng đến nữa, cố ý đặt trên bậc thang thứ ba, ngay sau đó, anh nhanh chóng xuống hai tầng, quả nhiên lại nhìn thấy tờ phiếu ưu đãi này!

Đây thật là quỷ xây tường rồi!

Hoàng Viêm không tin quỷ quái, đè nén sợ hãi bò lên hai tầng, quả nhiên lại nhìn thấy thẻ ưu đãi của mình, anh dường như đã không còn sức lực nữa, thoáng cái ngồi bệt trên đất.

Tuyệt vọng thật sâu bao phủ anh, Hoàng Viêm sợ hãi nhìn bốn phía, cảm giác trong hành lang yên tĩnh chỉ có thể nghe thấy tiếng thở dốc của mình, anh thở hổn hển vài cái, đột nhiên nghĩ đến cửa sổ trong hành lang còn có thể dùng, dù sao đây là lầu ba.... Mình sẽ không ngã chết chứ? Cứ thế ôm tâm lý may mắn, anh vừa bò lên cửa sổ rồi lại bị dọa trở về, bởi vì anh trông

https://thuviensach.vn

thấy....Dưới lầu đứng đầy những người mặt xám như tro tàn, mà những người này, tuy rằng quần áo đủ dạng, anh thậm chí trông thấy còn có người mặc phục sức triều Thanh, tất cả đều ngửa đầu lên cao, hết thảy dùng đôi mắt trừng to nhìn anh sắp nhảy khỏi cửa sổ.

Hoàng Viêm trở lại hành lang, lần nữa dùng bàn tay run bần bật tìm điện thoại di động của mình, tuyệt vọng phát hiện vẫn không có sóng, không khỏi xụi lơ trên mặt đất, dựa vào tường khóc rống lên.

"Anh.... Là người Tiêu gia hại em...." Đột nhiên, bên tai truyền đến tiếng thở dài, thanh âm gần đến mức dọa anh nhảy dựng lên, anh vừa quay đầu lại, liền phát hiện một khuôn mặt người nổi lên trên tường, mà cách mình rất gần, chính là Hoàng Văn!

Hoàng Viêm sợ đến đùi cũng rút gân, chỉ có thể ù té chạy lên lầu, cũng không biết trèo lên bao lâu, một đôi tay đã kéo anh từ dưới đất lên: "Mua trái cây thôi mà sao khóc thành như vậy, người ba mươi tuổi rồi còn khóc như vậy?"

"Thật là, mẹ tôi đã làm cơm xong, đang chờ anh đó." Tiêu Kỳ Mặc dịu dàng nhỏ giọng oán giận, nhìn Hoàng Viêm có chút sụp đổ, trái lại cường thế ôm anh vào lòng: "Đi thôi, chúng ta về nhà ăn cơm."

Thẫn thờ ngồi trên bàn ăn, Hoàng Viêm mới chậm rãi khôi phục lại, không đợi nói chuyện, ba Tiêu mặt âm u bên cạnh liền giơ đũa, lia mắt nhìn thoáng qua hai người, lúc này mới kéo dài giọng nói: "Tiêu Kỳ Mặc, con cũng hơn năm mươi tuổi rồi, mấy năm nay ba biết đôi khi nóng nảy sẽ trở nên khó khống chế, bị đám oắt con kia....Sau đó, ba vẫn muốn thứ đã mất kia của ba mọc trở lại, cho nên mới không ngừng yêu cầu con cắt JJ, may mà con và mẹ đều ở đây bao dung ba, cho nên lần này ba không phản đối hai con quen nhau, nhưng mà.... "

https://thuviensach.vn

Mặt của Tiêu Kỳ Mặc vốn căng thẳng, nghe ba gã nói vậy càng khẩn trương, liền vội vàng hỏi: "Nhưng cái gì!"

"Con và nó chung quy không phải người cùng một đường." Ba Tiêu ý tứ sâu xa nói.

Tiêu Kỳ Mặc im lặng một hồi, chợt nói ra một câu: "Con rất thích anh ấy, ba, hôm nay con sẽ biến anh ấy thành người như chúng ta!" Ba Tiêu không nói gì nữa, chỉ hừ một tiếng, nhìn thoáng qua Hoàng Viêm xong chợt nhiệt tình chiêu đãi: "Mau mau, ăn đi! Tiểu Hoàng, đến đến đến đây là món ta thích ăn nhất, canh pín!"

Đầu Hoàng Viêm một mảnh hỗn loạn, đối thoại của hai cha con anh không hề nghe vào, nghe thấy ba Tiêu gọi anh, chỉ có thể ù ù cạc cạc cầm lấy đũa, gắp một cái, sau khi nếm thử một miếng lập tức phun ra ngoài: "Trời! Đây là cái gì! Sao ghê tởm vậy!"

Hoàng Viêm liều mạng ho khan, anh dùng đũa ngắm tỉ mỉ, cũng không nhìn ra đây rốt cuộc là thứ gì, ba Tiêu một bên cười đến âm u, khẽ gằn từng chữ nói: "Đây chính là pín trên người tốt, đại bổ nha....Ta nhớ cái trên tay cậu kẹp hình như thuộc về một cậu bé họ Hoàng, à hình như cùng họ với cậu!"

Thật sự là họ đã làm hại em mình, những người này đều là quỷ!

Hoàng Viêm nghe thấy những lời này, hai mắt trắng dã, cuối cùng hôn mê bất tỉnh.

Lần thứ hai tỉnh dậy, cả người anh vô lực xụi lơ trong lòng Tiêu Kỳ Mặc, bản thân dường như đã được ôm đến phòng của gã, lúc này hai người đang nằm trên chiếc giường đơn nho nhỏ, Tiêu Kỳ Mặc vô cùng dịu dàng cởi hết quần áo anh, vừa hôn đôi môi có chút trắng bệch của Hoàng Viêm vừa nhu tình vuốt ve.

https://thuviensach.vn

Hoàng Viêm cảm giác mình không thể động đậy, nụ hôn có phần khiến người ta choáng váng, Tiêu Kỳ Mặc từ vành tai một dọc hôn đến xương cụt anh, thậm chí còn nghịch ngợm trên mông anh cắn một cái. Anh cảm thấy có chút khuất nhục, lại hết sức thoải mái, chỉ có thể tùy ý Tiêu Kỳ Mặc từ từ tách hai chân anh ra, thậm chí thời điểm tiến vào không hề cảm thấy đau, đợi đến khi sàng giường phát ra tiếng cọt kẹt, anh mới cảm giác có chút mệt mỏi, từ từ nhắm hai mắt lại —— Có lẽ mình sẽ phải chết ngay thôi, nhưng người Tiêu gia nợ mạng mình và em trai, nợ, sớm muộn cũng phải trả.

Hoàng Viêm biến mất.

Mười ngày sau, ở đồn cảnh sát không ngừng nỗ lực, rốt cuộc trông thấy Hoàng Viêm từng một mình tiến vào đại viện bộ ngoại giao, trên đường đã từng mấy lần nghiêng đầu nói chuyện với không khí, sau đó liền biến mất. Đội trưởng Trương Lệ Chí mắng một lượt đám tổ viên, tăng thêm mười ngày nữa mọi người cũng không biết đến tột cùng đã đi đâu, chuyện này sau khi bị phó cục trưởng Bách Lý Đan Oánh biết được, lại nổi lên một phen sóng gió.

Vụ án mất tích vẫn một mực treo đó, mãi đến nửa năm sau, khi bên trong nhà tang lễ thanh lý thi thể vô danh mới phát hiện dư ra bốn bộ thi thể không giải thích được, ba nam một nữ, dáng dấp rất giống nhau, dường như là người một nhà.

Nhà tang lễ cho rằng sự việc rất kỳ lạ, bởi vì thi thể thu chi đều có ghi chép lại, nhưng dư ra bốn bộ thi thể thế này lại không có chút ghi chép nào, cảnh sát chạy tới liếc mắt liền thấy một thi thể trong đó khoang bụng phồng như phụ nữ mang thai mười tháng kia chính là Hoàng Viêm, khi những người này còn đang kinh ngạc, một tiếng khóc thanh thúy liền âm u vang lên giữa nhà tang lễ —— Thi thể Hoàng Viêm sinh ra một đứa bé....

Mà tại căn nhà số 8 lô 1 tòa nhà A đại viện bộ ngoại giao đường Hồng Tinh, một gia đình êm ấm đang chọc ghẹo đứa bé, hưởng thụ niềm hạnh

https://thuviensach.vn

phúc thiên luân, ba Tiêu cười ha ha, khuôn mặt vốn tái nhợt vậy mà lại hồng hào: "Đứa nhỏ này đặt tên là Tiêu Thuận nhé, được không mẹ Thuận Thuận?"

Hoàng Viêm cười nhạt, ôm con mình vào lòng, vẻ mặt lại lạnh xuống, gằn từng chữ nói: "Đứa nhỏ này là khoản nợ đời, ba, món nợ cả nhà các người hại chết tôi, hại chết em trai tôi, chung quy vẫn phải trả chứ?" Câu này còn chưa nói hết, đứa bé trong ngực Hoàng Viêm đột nhiên nghiêng đầu một trăm tám mươi độ, mở ra cái miệng rộng với hàm răng sắc bén, cắn đầu ba Tiêu xuống.

Tiêu Kỳ Mặc và mẹ Tiêu chạy tới còn chưa kịp lên tiếng, cũng bị đứa bé một hơi nuốt xuống.

https://thuviensach.vn

Chương 5: Phiên Ngoại He Của Truyền Thuyết

Hoàng Phủ Thần làm thế nào cũng không tin được, mình vậy mà có thể theo Hoàng Phủ Lê cùng xuống khỏi du thuyền.

Cảm giác áp bách của chủ nhân dành cho từng quỷ hồn ngày trước đột nhiên biến mất, khiến Hoàng Phủ Thần cảm thấy vừa lo lắng lại vừa hưng phấn —— chủ nhân rốt cuộc đã làm gì? Sau khi chơi vũ hội hóa trang xong thì mất tích, mà bầy quỷ cũng vì không còn hạn chế tất cả theo hai người họ xuống thuyền, phân tán đến khắp nơi trên toàn quốc.

Lúc này ánh trăng nhỏ bé chiếu rọi trên mặt biển, mặt biển xanh biếc sóng lăn tăn, phía sau ánh đèn trong thành phố như những đốm sao long lanh, gió hiu hiu thổi, cảnh sắc thật sự cực kỳ xinh đẹp.

Hoàng Phủ Thần cảm giác mình dường như đã không còn tâm tình để thưởng thức cảnh sắc bình hòa này, mãi đến sau khi một đôi tay mạnh mẽ ôm hông mình, mà bên tai cũng truyền đến hơi nóng mà quỷ hồn chưa hề cảm nhận được, người sau lưng cũng như lúc còn nhỏ làm nũng nói: "Anh, anh nhìn cái gì vậy?"

Hoàng Phủ Thần muốn lấy tay y xuống không ngờ tên nhóc phía sau như một miếng thuốc cao da chó, hung hăng dính trên người mình không chịu xuống, bĩu môi lắc lư: "Em đói." Nói rồi, y nghịch ngợm cắn vành tai Hoàng Phủ Thần: "Anh, em ăn sạch anh cũng được."

"Cút, người lớn như vậy còn không đàng hoàng." Hoàng Phủ Thần dùng chân khẽ đạp y, có chút mờ mịt nhìn du thuyền chậm rãi giấu trong làn hơi

https://thuviensach.vn

nước dần dần biến mất —— Mình cứ thế đỉnh đỉnh đạc đạc xuống thuyền, chẳng lẽ chủ nhân đã buông tha cho mình, cho nên mình được tự do?

"Chúng ta đi nhanh thôi." Hoàng Phủ Lê nhìn cũng không thèm nhìn, đã kéo anh đi. Cứ thế nơm nớp lo sợ trốn trong thành phố S chừng mấy ngày, cũng không thấy chủ nhân sang bắt anh, hai người tinh thần đại chấn, liền cùng nhau ngồi xe hơi về lại khu giải trí 3D, dưới suy luận nhiều lần của Hoàng Phủ Lê, họ tìm thấy "Khế Ước Linh Hồn" cất giấu trong phòng làm việc của Hoàng Phủ Thần.

Hoàng Phủ Thần không nói hai lời liền đốt sạch những kế ước này không còn một mảnh, trong nháy mắt trong khu giải trí 3D bạo phát tiếng gào thảm thiết thê lương, một cụm sương đen lớn từ trong khu giải trí 3D bay vụt lên trời, gào thét, kinh sợ rít gào, hướng bốn phương tám hướng tiêu tán.

"Tự do, rốt cuộc đã tự do rồi." Hoàng Phủ Thần mê man nhìn chiếc nhẫn đã bị hủy hoại trong tay, ngay sau đó, anh nhìn thấy trợ lý đã lâu không xuất hiện —— Mặc Gia Kỳ.

"Anh đã làm được rồi." Mặc Gia Kỳ mặt không thay đổi đi tới, khẽ ngẩng đầu nhìn khu giải trí mà hắn phải chịu rất nhiều đau đớn kia, "Kỳ thực tôi rất không tình nguyện, thời điểm ở trên du thuyền tôi thậm chí muốn hại chết anh, ha ha.... Xin đừng để ý, người đã chết đa phần đều tâm lý vặn vẹo, sau cùng —— Cám ơn anh."

Trong lòng Hoàng Phủ Thần có chút phức tạp, nhưng anh vẫn im lặng vỗ vai hắn, không ngờ Mặc Gia Kỳ hơi xoay người, trong ánh mắt vẫn như cũ lộ ra sự thâm độc và hả hê: "Hoàng Phủ Thần, anh cho rằng chủ nhân đã biến mất sao? Không, y khẳng định chưa hề biến mất. Y nhất định còn ẩn náu xung quanh anh, tôi có thể cảm giác được."

"Y.....Cậu biết ở đâu không?" Hoàng Phủ Thần thấp giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Anh...." Thanh âm của Hoàng Phủ Lê vang lên sau lưng, Mặc Gia Kỳ sau khi nhìn thấy y toàn thân run lên, ngay cả lời cũng còn chưa nói hết liền bỏ chạy, Hoàng Phủ Thần nghiêng đầu sang chỗ khác liền thấy đứng bên cạnh Hoàng Phủ Lê là một cô bé quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa, thoáng chốc liền cảm thấy vành mắt có chút ẩm ướt, anh ngồi xổm xuống, đưa cánh tay ra ——"Văn Văn! Đến đây với ba Văn Văn!"

Văn Văn chần chừ nhìn thoáng qua Hoàng Phủ Lê, khi nhận được ánh mắt cảnh cáo cộng thêm khích lệ của người này, cô bé mới òa khóc chạy qua: "Ba!"

"Văn Văn!" Cảm nhận được cơ thể gầy ốm chân chân thật thật ngay trong ngực mình, Hoàng Phủ Thần cảm thấy chuyện tốt đẹp nhất không gì hơn chuyện này, anh không ngừng xoa đầu Văn Văn, nghẹn ngào nói: "Văn Văn, con chịu khổ rồi, ba thề sau này không bao giờ để con xảy ra chuyện nữa, Văn Văn...."

"Ba, con rất nhớ ba." Văn Văn lớn tiếng khóc, Hoàng Phủ Thần cười ôm cô bé, mình thì đứng dậy, đi tới bên cạnh Hoàng Phủ Lê, nhỏ giọng trêu chọc: "Ôi chao, nhìn xem, trở thành mèo mướp rồi. Đến đây, đây là chú con, mau, gọi chú."

Ánh mắt Văn Văn có chút tránh né, Hoàng Phủ Thần hoàn toàn không hề nhìn thấy Hoàng Phủ Lê sau lưng đang dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn anh, cô bé chỉ có thể ấp a ấp úng nhỏ giọng nói: "Chú —— "

"Ngoan." Nụ cười của Hoàng Phủ Lê dào dạt, thân thiết xoa đầu Văn Văn, nhưng Văn Văn dường như vô cùng sợ hãi, Hoàng Phủ Thần cũng không cảm thấy có gì không ổn, dù sao đứa nhỏ này cũng sợ người lạ. Dưới sự giúp đỡ của Hoàng Phủ Lê, Hoàng Phủ Thần quật ba thước đất, cuối cùng tìm thấy thi thể mình, rất nhanh, anh lần nữa biến thành con người.

https://thuviensach.vn

Hết thảy đều đi vào nề nếp, cha mẹ, đồng nghiệp, bạn học, bạn bè, cũng đều đã nhớ lại anh, lãnh đạo đối với việc anh nghỉ làm đã hơn một năm cũng không nói gì, như cũ để anh tới làm, Văn Văn cũng vô cùng vui vẻ đi học lại, mà Hoàng Phủ Lê vẫn như trước kề cận anh, thậm chí dọn ra khỏi nhà cha mẹ chạy đến nhà anh ở tạm, còn phải ngủ trên cùng một giường.

Không biết tại sao, Hoàng Phủ Thần cảm giác em trai mình càng ngày càng giống mèo, ban ngày đầu óc không tỉnh táo ban đêm tràn đầy tinh thần, lúc đi làm càng ngủ say sưa, không có việc gì thích nhìn lén anh híp mắt cười khúc khích, trong phút chốc đó, anh còn tưởng rằng là.....Chủ nhân.

Nhưng chủ nhân lại không hề xuất hiện nữa, những người đã từng là "Đồng nghiệp" của mình cũng không một ai liên lạc với anh. Hoàng Phủ Thần có đôi khi sẽ lạc quan cho rằng.....Mình chỉ mơ một cơn ác mộng.

******

Mấy ngày nay đúng lúc cuối tuần, buổi tối khi Hoàng Phủ Lê đi làm về trông thấy Hoàng Phủ Thần đeo tạp dề bận rộn ở nhà bếp, trong ánh mắt mang theo hạnh phúc nhàn nhạt, y khẽ mỉm cười, từ phía sau ôm lấy hông Hoàng Phủ Thần, đệm cằm trên người anh, nhẹ giọng nói: "Anh, dáng vẻ anh mang tạp dề thật quá dụ dỗ, chúng ta vĩnh viễn sống cùng nhau nhé?"

"Nói ngốc gì thế, anh đang nấu cơm." Hoàng Phủ Thần nắm lấy tay Hoàng Phủ Lê, hơi thở dài: "A Lê, em còn trẻ, sau này em sẽ biết, người sẽ không thắt cổ chết mãi ở một thân cây, đồng thời anh còn là anh của em."

"Quên đi, chúng ta uống rượu thôi, em mua về một chai Champagne." Hoàng Phủ Lê nhìn thấy Hoàng Phủ Thần lại muốn bàn về đề tài này, kích động từ phía sau lấy ra một chai Champagne —— "Chúng ta chúc mừng một chút nhé?" Nói rồi, y nhanh chóng giải thích: "Em đã đưa Văn Văn đến

https://thuviensach.vn

nhà ba mẹ, chúc mừng tìm được đường sống trong chỗ chết, hôm nay chúng ta trải qua thế giới chỉ hai người thôi được không?"

Hoàng Phủ Thần nhìn y ánh mắt hiện lên dị quang, cuối cùng kìm lòng không đặng gật đầu.

Kỳ thực độ cồn của Champagne không cao lắm, Hoàng Phủ Thần ngày thường tửu lượng lớn đến kinh người, nhưng anh cảm giác một ly rượu sau khi xuống bụng, khoang bụng mình lại có chút hơi đau đớn, dường như cồn bị thành ruột cấp tốc hấp thu, chưa đến mấy giây, anh cảm giác mặt đỏ tim đập, đầu cũng có chút choáng.

Hoàng Phủ Lê mang theo ánh mắt giảo hoạt ôm vai anh: "Anh, anh làm sao vậy?" Hoàng Phủ Thần khoát tay, xoa ấn đường: "Em mua rượu gì thế, thật chóng mặt." Đang khi nói chuyện liền cảm giác trời đất ngã nghiêng, hóa ra Hoàng Phủ Lê sớm đã bế anh lên.

Hoàng Phủ Thần sau khi biến thành người trọng lượng vẫn rất nhẹ, cho nên Hoàng Phủ Lê nhẹ bẫng đặt anh lên giường, ngẩng đầu lên, trông thấy đôi mắt tỉnh táo thường ngày đã dính một tầng hơi nước mê hoặc, bắt đầu thử thăm dò hôn lên.

Toàn thân khát cầu âu yếm, mấy năm này bị chủ nhân giày vò đến mức anh bây giờ thật nhớ bị vật to lớn kia thâm nhập, Hoàng Phủ Thần cảm giác mình thật bỉ ổi thành quen rồi, vậy mà khắc chế không nổi, cũng hơi ngậm vào môi của Hoàng Phủ Lê.

Nó là em trai ngươi.... Dừng tay.... Hoàng Phủ Thần cố gắng ra lệnh cho cơ thể mình, cơ thể lại như không bị khống chế thoáng cái ôm lấy Hoàng Phủ Lê, càng thêm dốc sức mà hôn.

Lưỡi chui vào trong miệng bị anh hung hăng cuốn lấy, dây dưa, buông ra, ngậm lấy, lần thứ hai dây dưa, khi nụ hôn sâu triền miên này kết thúc, hai người đều có chút thở dốc, Hoàng Phủ Thần cảm giác lửa thiêu đốt

https://thuviensach.vn

trong cơ thể mình càng thêm rừng rực, nhưng sau khi nhìn thấy hai tròng mắt Hoàng Phủ Lê cũng đổ đầy tình dục, anh cảm thấy não mình như sôi sục không thể khống chế, ngửa đầu lại hôn lên.

"Hoàng Phủ Lê" chưa từng thấy Hoàng Phủ Thần dịu ngoan thế này, có lẽ hạ dược mới là lựa chọn sáng suốt, nghĩ thế, y từng chút từng chút cởi bỏ quần áo của người dưới thân, ngay sau đó, tay chậm rãi trượt xuống, cầm thứ có chút lạnh lẽo.

Hoàng Phủ Thần cảm giác mình giống như bị mê hoặc, anh không tự chủ mở rộng hai chân mặc cho Hoàng Phủ Lê từ tuốt đến ngậm, cơ thể này bị chủ nhân huấn luyện thật sự nhạy cảm, cảm giác được lưỡi Hoàng Phủ Lê đang từ từ liếm, lúc này anh chỉ cảm thấy toàn thân nóng bứt rứt, không tự chủ được dùng hai chân kẹp chặt cổ Hoàng Phủ Lê.

"Anh.... Anh cứng rồi." Hoàng Phủ Lê suồng sã một ngụm lút cán, chậm rãi phun nó ra, Hoàng Phủ Thần thậm chí có thể trông thấy giữa môi và cán còn có nước bọt trong suốt nối liền, thực sự dâm tà hết sức, anh nhìn Hoàng Phủ Lê đỡ mình lên, sau đó chậm rãi tiến vào.

Chậm rãi rút ra, lại đẩy vào, lại rút ra, sâu hơn chút đẩy mạnh vào. Quá trình này không hề đau đớn, dù sao anh cũng đã quen, chỉ có thể mặc cho Hoàng Phủ Lê từ va chạm ôn tồn đến rút cắm tiến công biên độ lớn, giường bằng gỗ phát ra âm vang nho nhỏ, tiếng cơ thể va chạm quanh quẩn trong phòng ngủ, hai người tuy không hề rên rỉ, nhưng hô hấp vô cùng nặng nề.

Từ trên giường lăn đến mặt đất, đứng lên lại tựa vào tường, cuối cùng lần nữa trở về giường, hầu như mỗi một loại tư thế đều chơi một lần.

"Ha....Ha.... Ha.... Chậm một chút.... A Lê....." Hoàng Phủ Thần tuy vẫn có chút chống cự, nhưng hai chân thon dài lại gắt gao kẹp cứng lấy hông Hoàng Phủ Lê, để lộ ra ý đồ chân chính của anh, "A Lê...." Nói rồi, anh cố sức ngẩng đầu, ôm lấy cổ Hoàng Phủ Lê, hôn lên, "Anh yêu em, A Lê...."

https://thuviensach.vn

Cơ thể đang hoạt động của Hoàng Phủ Lê khựng lại, y ở chỗ Hoàng Phủ Thần không nhìn thấy cười đắc ý, nghiêng đầu hôn lên môi người dưới thân, lại hung hăng chuyển động: "Em cũng yêu anh, yêu anh chết mất."

Trong nháy mắt bắn ra, hai người đồng thời cảm nhận được một trận sảng khoái rùng mình, trong tiếng rên rỉ khe khẽ của Hoàng Phủ Thần, Hoàng Phủ Lê lặng lẽ nói: "Chúng ta hãy vĩnh viễn ở bên nhau nhé."

Dù sao Hoàng Phủ Thần vĩnh viễn cũng không biết, "chủ nhân" anh tâm tâm niệm niệm muốn giết chết, chính là y "Hoàng Phủ Lê".

Đúng, vĩnh viễn.

Vĩnh viễn sống hạnh phúc bên nhau như thế.

https://thuviensach.vn